

การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก
จากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ

นางสาวพีรภา สุวรรณโชติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMUNICATION, PARASOCIAL INTERACTION AND PRO-SOCIAL
VALUE LEARNING OF KOREAN STAR SINGERS' FANCLUB

Miss Peerapa Suwannachote

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Development Communication

Department of Public Relations

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้
คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ

โดย

นางสาวพีรภา สุวรรณโชติ

สาขาวิชา

นิเทศศาสตร์พัฒนาการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พัทธนี เขยจรรรยา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ)

พีรภา สุวรรณโชติ : การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ. (COMMUNICATION, PARASOCIAL INTERACTION AND PRO-SOCIAL VALUE LEARNING OF KOREAN STAR SINGERS' FANCLUB) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ. ดร. กาญจนา แก้วเทพ, หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนรู้คุณค่าทางบวก การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ และการสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ แฟนคลับนักร้องเกาหลีที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม, แนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง, แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยวัยรุ่น, แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น, แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง “แฟน” และ “ความเป็นแฟน” และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ โดยอาศัยการวิจัยแบบสหวิทยาการ

การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับ 19 คน การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการร่วมกับการศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ผลการวิจัยพบว่า แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในประเด็นต่างๆ โดยแบ่งเป็น 1. คุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต เช่น ความพยายาม และความอดทน เป็นต้น 2. คุณค่าที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง เช่น มิตรภาพระหว่างเพื่อน และการให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส และอื่นๆ ซึ่งที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจาก การเปรียบเทียบกับศิลปินไทย และการเรียนรู้จากชีวิตของศิลปิน โดยการสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจากตัวสาร หรือ message เกี่ยวกับศิลปินที่แฟนคลับเปิดรับ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัวของศิลปิน เนื้อหาเกี่ยวกับอาชีพศิลปินของเกาหลี และเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปิน เป็นต้น โดยแฟนคลับยังมีการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น พบว่าสามารถวิเคราะห์ได้จากความถี่ในการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ โดยความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นความรู้สึกฝ่ายเดียวที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับ ซึ่งพบว่ามีทั้งความสัมพันธ์ในเชิงบวก และความสัมพันธ์ในเชิงลบ เช่น ความรู้สึกอยากพบปะกับตัวจริงของศิลปิน ความรู้สึกเป็นห่วง หรือความรู้สึกผิดหวังในการกระทำของศิลปิน นอกจากนี้แฟนคลับยังมีการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงอีกด้วย เช่น การไปพบปะตัวจริงของศิลปิน และการร่วมร้องให้ดีใจไปกับศิลปิน เป็นต้น

ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจกับแฟนคลับนักร้องเกาหลีจำนวน 800 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS V.15 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ระดับการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
2. ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก
3. ระดับการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

ภาควิชา.....การประชาสัมพันธ์.....ลายมือชื่อ.....

สาขาวิชา.....นิเทศศาสตร์พัฒนาการ.....ลายมือชื่อ.....ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

ปีการศึกษา...2551.

50847227 28 : MAJOR DEVELOPMENT COMMUNICATION

KEYWORDS : COMMUNICATION / PARASOCIAL INTERACTION / PRO-SOCIAL
VALUE LEARNING / KOREAN STAR SINGERS / FANCLUB

PEERAPA SUWANNACHOTE : COMMUNICATION, PARASOCIAL INTERACTION
AND PRO-SOCIAL VALUE LEARNING OF KOREAN STAR SINGERS'
FANCLUB. ADVISOR : ASSOC. PROF.KANJANA KAEWTHEP, Ph.D., pp.

This research aimed to study the pro-social value learning, parasocial interaction and communication that will lead to pro-social value learning from Korean star singers' fanclub, including the relationship of these 3 variables. The sampling group in this research was Korean star singers' fanclub age between 13-15 years old. The theories and concepts used as framework for this study included social learning theory, parasocial interaction, youth subculture, youth culture, adolescent's psychology, fan and fandom and uses and gratifications approach. The research was separated into 2 methods.

The first method was qualitative research using in-depth interview with 19 fanclubs, researcher's participatory observation, informal conversational and document analysis. The study found that the fanclubs experienced pro-social value learning in many points that can be divided into 2 parts which were 1. Living value such as effort and patient and 2. Surrounded relationship value such as friendship among friends and the importance of seniority etc. The origin of pro-social value learning came from comparing Korean artists with Thai artists and also learning from artists' lives. The communications that lead to pro-social value originally came from media exposure about artists, which were messages about artists personal lives, Korean artists' career and artists' personalities, so the fans adapted the pro-social value to use in their daily lives.

Parasocial interaction between fans and Korean artists can be analyzed from frequency of communication through media channels, it is one-sided parasocial interpersonal relationships both positive and negative which fanclub knew a great deal about the artists. For example, The feeling that they wanted to interact with artists face to face, concern or disappointment of artists' action. Furthermore, the fans also had parasocial interaction such as meeting the artists face to face and crying happily with them.

The second method was quantitative research using questionnaire with 800 fans, processing data using SPSS V.15 and data analysis by testing the Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient.

The results of this research method were as follows:

1. The degree of media exposure was positively correlated with the degree of parasocial interaction
2. The degree of parasocial interaction was positively correlated with the degree of pro-socail value learning.
3. The degree of media exposure was positively correlated with the degree of pro-socail value learning.

Department :Public Relations..... Student's Signature

Field of Study : Development Communication Advisor's Signature

Academic Year : ...2008.....

กิตติกรรมประกาศ

การที่วิทยานิพนธ์เล่มนี้สามารถบังเกิดขึ้นจนกระทั่งสำเร็จลุล่วงขึ้นมาได้นั้น ผู้วิจัยอยากขอกล่าวคำขอบคุณกับบุคคลต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ ที่คอยดูแลและเลี้ยงดูลูกคนนี้อย่างดีมาโดยตลอด ลูกขอขอบคุณที่แม่ส่งเสียให้ลูกคนนี้ได้เรียนอย่างที่ตั้งใจ และขอบพระคุณคุณยาย ที่ช่วยดูแลเอาใจใส่หลานคนนี้อย่างดีมาโดยตลอด หลานขอขอบคุณสำหรับคำอวยพรทุกคำที่ยายมอบให้แก่หลาน ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจและแรงใจอันสำคัญยิ่งจากบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิตของผู้วิจัยทั้งสองท่าน

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา แก้วเทพ อย่างที่สุดที่อาจารย์กรุณาได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้กับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ หนูขอขอบพระคุณอาจารย์ที่คอยดูแล แนะนำให้คำปรึกษาแก่หนูเป็นอย่างดี อาจารย์เป็นบุคคลซึ่งทำให้เรื่องที่ยากแล้วไม่น่าจะใช้วิทยานิพนธ์ได้กลายมาเป็นวิทยานิพนธ์ได้ในที่สุด ซึ่งหากปราศจากอาจารย์วิทยานิพนธ์เล่มนี้ก็คงไม่เกิดขึ้น

ขอขอบพระคุณ รศ.พัชนี เขยจรรยา เป็นอย่างยิ่งที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้หนู รวมทั้งยังให้คำคำปรึกษาทางการวิจัยเชิงปริมาณแก่ศิษย์คนนี้เป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ ที่ช่วยสละเวลาในการมาร่วมเป็นกรรมการสอบและให้ข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง รวมไปถึงขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ทุกท่านที่ได้มอบวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณบริษัท อาดามัส อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) องค์กรใจดีที่ให้การสนับสนุนในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณจนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณกิตติวัฒน์ มโนสุทธิ ที่สังเกตเห็นความสำคัญของงานวิจัยชิ้นนี้ และที่ขาดไม่ได้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคุณ (พี) อี๊ดด้วยเช่นกันที่สังเกตเห็นความสำคัญในงานวิจัยชิ้นนี้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและมอบคำแนะนำดีๆ ให้แก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณ บริษัท อาดามัสฯ และบุคคลสำคัญทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง รวมไปถึงผู้วิจัยต้องขอขอบคุณเว็บไซต์ PINGBOOK และคุณหนูเป็นอย่างมากสำหรับน้ำใจและความช่วยเหลือที่มอบให้

ขอบคุณสมาชิกสมาคมภริยา SM + JYP ทุกคนที่บอกเล่าข้อมูลความเป็นตัวตนของทุกคนออกมาได้อย่างเต็มที่ ขอขอบคุณพี่น้อง แนน น้องณัช น้องเพลิน น้องเล็ก น้องปุ้ยและน้องอื่นๆ อีกมากมาย สำหรับการให้สัมภาษณ์ และที่สำคัญแอนนี่ ขอขอบคุณนะสำหรับจุดเริ่มต้นดีๆ ในเรื่องนักร้องเกาหลี ถ้าปราศจากความหวังดีของเพื่อน มนุษย์คนนี้ก็คงไม่ได้ก้าวเข้าสู่วงการ จนทำให้วิทยานิพนธ์แบบนี้ก็มีด้วย

ขอบคุณเพื่อนๆ Dev Comm'30 ไม่ครบทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ นะที่คอยให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจช่วยเหลือกันมาตลอด

และสุดท้าย ขอขอบคุณซูเปอร์จูเนียร์ที่ช่วยเป็นแรงบันดาลใจในการเลือกเรียนสายนิเทศศาสตร์ และเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความคิดริเริ่มในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ	
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหำนำของการวิจัย.....	15
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	16
สมมติฐานการวิจัย.....	16
ขอบเขตของการวิจัย.....	16
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม.....	21
แนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริง.....	28
แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยวัยรุ่น.....	36
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น.....	40
แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง “แฟน” และ “ความเป็นแฟน”.....	46
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55

3. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ	
- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	69
- ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง.....	70
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	70
- ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	71
- เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	72
- การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ.....	73
- เกณฑ์การให้คะแนน	74
- การประมวลผล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูล.....	78
การวิจัยเชิงคุณภาพ	
- แหล่งข้อมูล.....	79
- การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	82
- การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
- การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล.....	86

4. การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี

ประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี....	93
- การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต.....	94
- การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง.....	113
ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินว่าเกิดขึ้นมาจากส่วนใด	121
- การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากการเปรียบเทียบกับศิลปินไทย.....	121
- การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากเรื่องราวของช่วงชีวิตในการเป็นศิลปิน....	139
ผลสืบเนื่องที่ เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวนักร้องเกาหลี.....	149
- ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง	149
- สัดส่วนของความเป็นไปได้จริงในการนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน....	168

พัฒนาการหรือลำดับขั้นตอนที่นำแฟนคลับไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก...	175
- ประเภทของแฟนคลับ.....	175
- การวิเคราะห์พัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าทางบวกผ่านกรอบแนวคิด การเรียนรู้ทางสังคม และการสื่อสาร.....	186

5. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างแฟนคลับกับนักร้องเกาหลี

ลักษณะความรู้สึกรักของแฟนคลับที่เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง	204
รูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง.....	235
การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟน คลับกับศิลปิน.....	248
- ปัจจัยจากตัวศิลปินและการสนับสนุนของระบบสื่อสารมวลชนเกาหลี..	249
- ปัจจัยจากโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน.....	258
- ปัจจัยจากกลุ่มแฟนคลับ.....	260
- ปัจจัยจากสื่อสารมวลชนในประเทศไทย.....	263
- ปัจจัยจากลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมดนตรีเกาหลี.....	269

**6. การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่
ความจริง**

การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ.....	276
การสื่อสารที่นำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง.....	282
การวิเคราะห์ข้อมูลในบันทึกจากการลงสนามวิจัย.....	309

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา.....	322
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน.....	350

8. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	355
อภิปรายผลการวิจัย.....	367
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	396
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	399
รายการอ้างอิง.....	402
ภาคผนวก.....	411
ภาคผนวก ก	412
ภาคผนวก ข	419
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	424

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของการเรียนรู้คุณค่าทางบวก..... 93
2	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเพียรพยายามและความอดทน ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 100
3	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถสำคัญกว่าหน้าที่ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 103
4	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการต่อสู้ชีวิตที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 105
5	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการรู้จักแบ่งเวลา และความมีวินัยที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 107
6	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องการมุ่งมั่นทำตามความฝันที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 110
7	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความรับผิดชอบที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 113
8	แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องการให้ความสำคัญกับระบบอาวุโสที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 115
9	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 117
10	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความกตัญญูที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 120
11	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความต้องการข่าวสารทางบวกที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 128
12	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของแฟนคลับในเรื่องราวเบื้องหลังของศิลปินที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 147
13	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง..... 150
14	ค่าเฉลี่ยและระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความรักเพื่อนและสามัคคีที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ..... 153

ตารางที่

หน้า

15	ค่าเฉลี่ยและระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักเรียน เกาหลีของแฟนคลับในประเด็นที่ส่งผลต่อการเรียนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	157
16	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความไม่ย่อท้อต่อ อุปสรรคที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	160
17	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องภาษาเกาหลีที่ได้จาก การวิจัยเชิงปริมาณ.....	163
18	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องการมุ่งมั่นทำตาม ความฝันที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	165
19	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความอดทนที่ได้จาก การวิจัยเชิงปริมาณ.....	167
20	ค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้จัก อ่อนน้อมถ่อมตนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	170
21	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะความรู้สึกของปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กึ่งความจริง.....	205
22	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องความรู้สึกต้องการพบปะกับตัวจริงของศิลปิน.....	207
23	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องความรู้สึกเป็นห่วงและคอยเป็นกำลังใจ.....	210
24	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องของการเชื่อถือ และมองศิลปินเป็นผู้นำหรือเป็นแบบอย่าง.....	212
25	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องของความรู้สึกว่ารู้จักและสนิทสนมกับศิลปินเช่นเดียวกับคนใกล้ชิด.....	214
26	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องของความรู้สึกตื่นเต้นดีใจขณะรับชมศิลปินเกาหลีผ่านสื่อ.....	221
27	ค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ในประเด็นเรื่องของความรู้สึกอยากปกป้องศิลปิน.....	228
28	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ ทางสังคมกึ่งความจริง.....	235

ตารางที่

หน้า

29	ค่าเฉลี่ยและระดับการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องของความรู้สึกร่วม.....	238
30	ค่าเฉลี่ยและระดับการเปิดรับเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	277
31	ค่าเฉลี่ยและระดับความถี่ในแต่ละรูปแบบการเปิดรับสื่อที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	285
32	ค่าเฉลี่ยและระดับการเปิดรับสื่อจากช่องทางต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ.....	287
33	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	322
34	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค.....	323
35	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ.....	323
36	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	324
37	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	325
38	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้.....	325
39	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามนักร้องเกาหลี่ที่ชื่นชอบมากที่สุด.....	326
40	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้ชอบนักร้องเกาหลี่.....	327
41	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ประวัติของนักร้องเกาหลี่ที่ชื่นชอบ.....	328
42	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการไปรับ – ส่งศิลปินและตามนักร้องเกาหลี่ที่มาประเทศไทย.....	328
43	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ของผู้ปกครองถึงความชื่นชอบนักร้องเกาหลี่ของกลุ่มตัวอย่าง.....	329
44	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งเงินในการใช้จ่ายเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี่.....	330
45	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวันมาก่อน.....	330
46	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการรับชม/รับฟังเพลงมิวสิควิดีโอ โฆษณาทางโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ คลิปรายการอินเทอร์เน็ตและอื่นๆ....	331
47	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาต่อวันในการรับชม/รับฟังเพลง มิวสิควิดีโอ โฆษณาทางโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ คลิปรายการทางอินเทอร์เน็ตและอื่นๆ.....	333

ตารางที่	หน้า
48 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ นักร้องเกาหลี่.....	335
49 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำเพราะ ความชื่นชอบนักร้องเกาหลี่.....	336
50 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลี่ ผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ.....	337
51 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการพบเห็นศิลปิน เกาหลี่ผ่านสื่อ.....	338
52 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาในการสื่อสาร.....	339
53 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการรับรู้เนื้อหา เกี่ยวกับศิลปินเกาหลี่.....	341
54 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจาก ตัวศิลปินนักร้องเกาหลี่.....	341
55 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก.....	344
56 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสามารถในการปฏิบัติตาม เรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี่.....	345
57 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้ คุณค่าทางบวก.....	346
58 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง.....	347
59 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ถึงความจริง.....	349
60 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับตัวศิลปินนักร้องเกาหลี่ของแฟนคลับ.....	350
61 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้อง เกาหลี่และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ.....	351
62 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ....	352

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1 Conceptual Framework ของการวิจัย : การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงและการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ.....	88
2 ภาพรวมของผลการวิจัยเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับศิลปินเกาหลี.....	92
3 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับผ่านทางอีเมล.....	126
4 ตัวอย่างกระทู้ในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับประวัติของศิลปินเกาหลี.....	131
5 ตัวอย่างเนื้อหาในกระทู้เกี่ยวกับประวัติของศิลปินเกาหลี.....	132
6 ตัวอย่างเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้งและแย่งชิงของศิลปินไทย.....	134
7 ตัวอย่างเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับข่าวฉาวของศิลปินดารานักร้องไทยจากเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และข่าวสด.....	135
8 ตัวอย่างกระทู้ในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับข่าวฉาวของศิลปินเกาหลี.....	136
9 ตัวอย่างการเล่าเรื่องจาก blog ส่วนตัวของแฟนคลับคนหนึ่ง.....	159
10 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์และวัฏจักรการสื่อสารที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวก	190
11 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของการสื่อสารและพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวก	193
12 ตัวอย่างการเล่าเรื่องจาก Journal ใน Hi 5 ส่วนตัวของแฟนคลับคนหนึ่ง.....	199
13 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ในเว็บบอร์ด.....	222
14 ตัวอย่างแสดงการชูแท่งไฟให้กำลังใจศิลปินตามปกติ และการชูแท่งไฟเพื่อการต่อต้านของแอนตี้แฟน.....	242
15 แสดงการชูแท่งไฟและป้ายไฟที่มีข้อความต่างๆ ของแฟนคลับในบรรยากาศคอนเสิร์ตที่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย.....	243
16 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ในเว็บบอร์ด siamzone.....	244
17 ข่าวเกี่ยวกับการทำประโยชน์เพื่อสังคมของศิลปิน.....	254
18 ข่าวเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและผู้อื่นของศิลปิน.....	255
19 การโพสต์ข้อความของแฟนคลับที่แสดงความชื่นชมต่อศิลปิน.....	257
20 ตัวอย่างกระทู้ข่าวแปลในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี.....	294
21 ตัวอย่างกระทู้บทความในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี.....	295
22 แผนภาพแสดงแบบจำลองการปลูกฝังค่านิยมแก่ผู้รับสารโดยกลยุทธ์สาระบันเทิง.....	395

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยต้องเผชิญกับการไหลเข้าของกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ และหนึ่งในวัฒนธรรมต่างชาติที่วัยรุ่นไทยอ้าแขนรับและคลั่งไคล้หนักหนาถึงขั้นไม่ฟื้นวัฒนธรรมเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย เสื้อผ้า ทรงผม ดารา นักร้อง ภาพยนตร์ การรับประทานอาหาร สินค้าแฟชั่น หรือโทรศัพท์มือถือที่รับมาเกือบจะทั้งหมด จนนับวันแทบจะแยกความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นไทยกับวัยรุ่นเกาหลีไม่ออก และที่น่าสนใจคือ ปัจจุบันมีวัฒนธรรมจากเกาหลีอีกแขนงที่กำลังแพร่หลายในหมู่วัยรุ่น นั่นก็คือการฟังเพลงเกาหลีนั่นเอง วัฒนธรรมการฟังเพลงเกาหลีของวัยรุ่นไทยนับวันจะแผ่ขยายออกไปในวงกว้าง สังเกตได้จากร้านขายซีดีเพลงเกาหลีที่ขยายตัว อย่างต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่วัยรุ่นไทยแทบจะฟังเนื้อร้องไม่ออกด้วยซ้ำ แต่ก็ยังมีวัยรุ่นบางคนที่ยพยายามไปเรียนภาษาเกาหลีเพื่อที่จะได้รับรู้ความหมายของเพลงที่ตนเองชื่นชอบ

เพลงมีบทบาทต่อมนุษย์ และมนุษย์ก็ให้ความสำคัญแก่เพลงมาตั้งแต่อดีต เพลงเป็นเหมือนสัญลักษณ์หนึ่งในการบ่งบอกถึงอารยธรรมและวัฒนธรรมของมนุษย์ และเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงมนุษย์ได้ทุกชนชาติ เพลงคือภาษาสากล (Universal Language) เป็นภาษาที่มนุษย์ทุกคนสามารถเข้าใจถึงความหมายและอารมณ์ที่บ่งบอกหรือแอบแฝงอยู่ในเพลงได้ ในขณะเดียวกัน เพลงก็มีพลังอำนาจบางอย่างในการเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถผลักดันขับเคลื่อนสังคมในรูปแบบของการสร้างกระแสวัฒนธรรมได้ (Savan, 1993 อ้างถึงใน วัลลภา อัญชลิสังกาศ, 2548)

ดนตรีคือภาษาสากล คำกล่าวนี้ดูเหมือนจะช่วยยืนยันความสำเร็จของวงการเพลงเกาหลีในประเทศไทยได้เป็นอย่างดี ถึงแม้ภาษาที่ใช้สื่อสารจะมีความแตกต่างกัน แต่วัยรุ่นชาวไทยก็ยังคงให้การสนับสนุนนักร้องชาวเกาหลีอย่างไม่กังวถึงอุปสรรคของความต่างต่างนั้น ตั้งแต่ปี 2549 ที่ผ่านมามีศิลปินเกาหลีตีบทเข้ามาเปิดคอนเสิร์ตอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็น Dong Bang Shin Ki, Rain, Super Junior, Paran, SS501, BIGBANG, Fly to the sky, F.T. Island และศิลปินจากเกาหลีอื่นๆ อีกมากมาย มีแฟนคลับวัยรุ่นไทยจำนวนมากที่ให้การตอบรับกลุ่มศิลปินเหล่านี้เป็นอย่างมาก แฟนคลับ

เหล่านี้ที่ทราบข่าวตั้งแต่กำหนดการมาเยือนประเทศไทยของศิลปินเหล่านี้ยังไม่เป็นทางการเสียอีก บางคนนั่งเครื่องบินมาจากต่างจังหวัดเพื่อมาดูศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบ ผู้ปกครองมาส่งลูกที่สถานที่จัดคอนเสิร์ตเพื่อมาดูศิลปินเกาหลีโดยเฉพาะ โดยการรวมตัวในงานคอนเสิร์ตแต่ละครั้งมีผู้เข้าชมนับหมื่นคน ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้สามารถพบเห็นได้ตามข่าวจากสื่อมวลชนทั่วไป ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

ในบรรดาสินค้าทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน สื่อบันเทิงประเภทเพลงเกาหลีจัดเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมประเภทสื่อมวลชนชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากกลุ่มวัยรุ่น โดยจะเห็นได้จากผลการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นจากสื่อบันเทิงเกาหลีของชุตติมา ชุนทกาญจน์ (2550) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีและพบว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับปานกลาง โดยมีการเปิดรับสื่อประเภทเพลงเกาหลีมากที่สุด ซึ่งเปิดรับทุกวันเป็นเวลามากกว่า 2 ชม./วัน

สื่อต่างๆ จึงถือเป็นช่องทางสำคัญในการที่จะทำให้กลุ่มแฟนคลับมีโอกาสได้ติดตามผลงานและติดต่อสื่อสารกับศิลปิน โดยในช่วงเวลาเมื่อสามสิบถึงสี่สิบปีก่อนนั้น สื่อที่สื่อสารวัฒนธรรมถึงวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่จะมาจากตะวันตก ซึ่งที่สำคัญคือสื่อจากประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ปัจจุบันนี้วัยรุ่นไทยได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมผ่านสื่อจากทางประเทศญี่ปุ่นด้วย ดังนั้นในปัจจุบันวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจึงถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมที่ผ่านสื่อมาจากอเมริกาและญี่ปุ่น แต่ในเวลานี้คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่ากระแสเกาหลีกำลังได้รับความนิยมอย่างมากจากวัยรุ่นไทย

กระแสเกาหลีที่วัยรุ่นไทยรับกำลังรับอยู่ในขณะนี้ไม่เพียงจำกัดอยู่เฉพาะในเขตตัวเมืองเท่านั้น แต่ยังได้แพร่กระจายไปสู่ต่างจังหวัดแม้แต่ในเขตอำเภอรอบนอกในต่างจังหวัดด้วยเช่นกัน โดยผ่านทางโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ที่กระจายไปถึงทั่วทุกจุดของประเทศและจากกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันเอง จากกลุ่มวัยรุ่นในเมืองไปสู่กลุ่มวัยรุ่นในต่างจังหวัด ดังเช่นจากการที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับแฟนคลับในเบื้องต้นทำให้ทราบว่าแฟนคลับบางคนไม่ได้พักอาศัยอยู่กรุงเทพมหานคร แต่จะมาดูคอนเสิร์ตหรือหาเวลามาพบปะกับนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบทุกครั้งที่นักร้องเกาหลีเดินทางมาประเทศไทย โดยบางคนอยู่ไกลถึงจังหวัดภูเก็ตและสงขลา แต่ก็ยินดีที่จะนั่งเครื่องบินมาเพื่อชมคอนเสิร์ตโดยเฉพาะ

ในอดีตเมื่อครั้งที่โทรทัศน์ไม่มีอยู่ทุกบ้าน การรับวัฒนธรรมผ่านสื่อของวัยรุ่นส่วนใหญ่จะมาจากการดูภาพยนตร์ จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของกระแส แฟชั่น ค่านิยม และการบริโภคในแต่ละช่วงตอนช้ากว่าในปัจจุบัน ที่สื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์สำหรับวัยรุ่นแพร่หลายไปทั่วทุกหัวระแหง

ยังมีอินเทอร์เน็ต ซึ่งแม้วัยรุ่นที่อยู่ในต่างจังหวัดก็มีโอกาสสัมผัสใช้งานได้อย่างไม่ยากเย็นนัก เพราะปัจจุบันการเปิดสอนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนได้แพร่หลายไปทั่วประเทศ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อใหม่ที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเช่นเดียวกับสื่อภาพยนตร์และสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งเคยเป็นสื่อสำคัญที่สร้างอิทธิพลต่อวิถีการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นมาแล้วในอดีต อีกทั้งอินเทอร์เน็ตยังเป็นช่องทางการสื่อสารที่สามารถให้ข้อมูลและเนื้อหาจำนวนมากมายภายในเวลาอันรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและวัฒนธรรมของผู้รับสารที่เป็นวัยรุ่นได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น (สินินภา ภู่ว่าง, 2544)

สื่อมวลชนจึงมีความสำคัญอย่างมากในการขัดเกลาวัยรุ่น และก่อให้เกิดพฤติกรรมแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีอิสระ มีเวลาว่างมาก และมีเงินมากพอที่จะเปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าวัยอื่นๆ พวกเขามีโอกาสที่จะสร้างวัฒนธรรมของตนเอง และสื่อมวลชนเป็นวัฒนธรรมหนึ่งของพวกเขาเช่นกัน (Jonan Fomas and Goran Bolin, 1995 อ้างถึงใน สินินภา ภู่ว่าง, 2544) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสารของกลุ่มคนที่เป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีว่าพวกเขามีการเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสารอย่างไร รวมทั้งเรื่องของเนื้อหาหรือข้อมูลที่พวกเขาเปิดรับหรือแสวงหา นั้น ก็ยังเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาอีกด้วย

นอกจากความสำคัญของเพลงในฐานะสื่อบันเทิง ที่สามารถเชื่อมร้อยความผูกพันระหว่างวัยรุ่นกับนักร้องที่ตนชื่นชอบแล้ว ความมีตัวตนและวิถีปฏิบัติซึ่งยึดถือกันเฉพาะกลุ่มของบรรดาคนรุ่นใหม่ที่กำลังตนอยู่ในวัฒนธรรมกลุ่มย่อยของสังคม (subculture) ที่เรียกกันว่า “วัฒนธรรมวัยรุ่น” (youth culture) ซึ่งโดยปกติไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่ ทั้งด้วยข้อจำกัดด้านสถานภาพที่ไร้ซึ่งอำนาจ และข้อจำกัดด้านภาพลักษณ์ที่มักถูกมองเป็นปัญหาของสังคม เช่นที่นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม จิตแพทย์ที่ปรึกษาโรงพยาบาลสมิติเวชได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า “สามารถบอกได้ว่าไม่มียุคไหนในสังคมไทยที่จะมีวิกฤติการณ์ในด้านวัยรุ่นไทยเท่ากับยุคนี้ เป็นยุคที่ปัญหาวัยรุ่นเป็นวิกฤติระดับชาติ และหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่หาทางแก้ไข รับรองว่าอนาคตสังคม ไทยล่มสลายแน่นอน” (เอกรงค์ ภาณุพงษ์, กนกวลี ตริวิฒนากุล และทีมเหยี่ยวข่าวเด็อนแก้ว, 2546) ก็ยังคงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แสดงออกมาให้สังคมได้รับรู้จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงตัวตนในลักษณะของรวมตัวกันเพื่อติดตามศิลปินไปยังสถานที่ต่างๆ ที่ศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นได้เดินทางไป การไปรอรับส่งศิลปินที่สนามบิน และแม้แต่การไปรอคอยศิลปินอยู่ที่บริเวณโรงแรมที่ศิลปินพักอาศัยอยู่

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีวัฒนธรรมการรับสารแบบรวมกลุ่มตามความสนใจ ซึ่งเกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้วเช่นกัน โดยเกิดขึ้นตั้งแต่ยุคแรกๆ ที่มีลิเก โดยที่จะมีการรวมกลุ่มกันของผู้รับ

สารที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของคณะลิเกไปยังสถานที่ต่างๆ ที่มีการจัดแสดง ซึ่งกลุ่มผู้รับสารที่อยู่คู่วงการนาฏศิลป์ไทยมาช้านาน คือ “แม่ยก” ที่ตามมาให้กำลังใจ พร้อมทั้งมีของขวัญต่างๆ ให้เป็นรางวัลแก่พระเอกลิเกที่ตนชื่นชอบ โดยในสมัยก่อน “แม่ยก” มักจะเป็นผู้หญิงสูงวัยที่ชื่นชอบและมีความเอ็นดูลิเกแบบลูกหลาน และลิเกก็มักจะเรียก “แม่ยก” ว่า “แม่” ซึ่งถือเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ที่เป็นพื้นฐานสำคัญอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (สุริยา สมุทคุปดี, พัฒนา กิติอาษา และ ศิลปกิจ ตี๋ขันติกุล, 2541)

วัฒนธรรมการฟังเพลงแบบรวมกลุ่มดังกล่าว ได้มีวิวัฒนาการต่อเนื่องมาตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อถึงยุคที่อิทธิพลของดนตรีจากตะวันตกเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยในรูปแบบแผ่นเสียง วัฒนธรรมการรับสารรวมกลุ่มแบบไทยก็เปลี่ยนแปลงตาม คนไทยบางกลุ่มเริ่มหันมาสนใจฟังเพลงสากลมากขึ้น ซึ่งช่วงเวลาที่เพลงสากลเข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมไทยมากที่สุดคือ ช่วงของเพลงของเอลวิส (Elvis Presley) และเดอะบีทเทิลส์ (The Beatles) ผู้ที่ชื่นชอบเอลวิสและเดอะบีทเทิลส์ต่างพยายามแต่งกายให้เหมือนกับต้นแบบที่เขาชื่นชอบ เมื่อแนวเพลงตะวันตกเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย ผู้สร้างสรรค์เพลงของไทยจึงเริ่มหยิบยกแนวเพลงแบบตะวันตกมาผสมผสานกับเนื้อร้องแบบไทยๆ แนวเพลง “ป๊อป” (Pop Music) จึงเริ่มเกิดขึ้น และได้รับความนิยมมาก ทำให้วัฒนธรรมการรวมกลุ่มแบบ “แฟนคลับ” ได้ก้าวเข้ามาสู่ประเทศไทยพร้อมๆ กันด้วย (สุปรีดา ซ่อลำไย, 2549)

ในช่วงเวลาต่อมา คนเริ่มเกิดความเบื่อหน่ายในเพลงป๊อปวัยรุ่น อันเนื่องมาจากเหตุผลที่ในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีแต่เนื้อร้องวัยรุ่นมากมาย ซึ่งเนื้อร้องที่มีชื่อเสียงโด่งดังก็มักจะเป็นดารานักแสดงที่มีรูปร่างหน้าตาดี และได้รับความนิยมจากกลุ่มแฟนเพลงเป็นอย่างมาก จึงทำให้มักจะมีการเปิดการแสดงคอนเสิร์ตอยู่เป็นประจำ และการแสดงคอนเสิร์ตในหลายๆ ครั้งที่ผู้ชมรู้ว่าเนื้อร้องที่ตนชื่นชอบนั้น “ลิปซิงค์” (คือ การขยับปากตามเทปที่เปิด ไม่ได้ร้องออกมาจากความสามารถจริงๆ ในขณะที่มีการแสดงคอนเสิร์ต) ซึ่งเมื่อบ่อยครั้งมากขึ้น ก็ได้ทำให้ผู้ชมรู้สึกผิดหวังและเสื่อมความนิยมในตัวเนื้อร้องที่ตนชื่นชอบลงไป ซึ่งกรณีลิปซิงค์นี้เอง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมผู้ฟังต้องการหาสิ่งที่แตกต่างกันไปจากเดิม ทำให้เกิดแนวเพลงทางเลือกใหม่ และเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมอย่างฉับพลันจากวัยรุ่น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (วัลลภา อัญชลีสังกาศ, 2548) ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือแนวเพลงป๊อปเกาหลีที่กำลังแผ่ขยายเข้ามาตีตลาดในประเทศไทย

“แฟนคลับ” เกิดจากการที่ผู้รับสารมีความสนใจในสิ่งๆ หนึ่งเหมือนกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นกลุ่ม ผู้รับสารที่มีวัฒนธรรมแห่งรสนิยมเหมือนๆ กัน กลุ่มคนเหล่านี้เกิดจากการมีความนิยม

ชมชอบในสิ่งที่เหมือนกันจนเกิดเป็นรสนิยม อันนำไปสู่การติดตามอย่างสม่ำเสมอจนอยู่ในระดับที่เรียกว่าหลงใหล ผู้รับสารกลุ่มนี้จะมีความต้องการรับสารมากขึ้นเรื่อยๆ จนพัฒนาจาก “แฟนเพลง” ไปสู่การเป็น “แฟนคลับ” ของนักร้องนั้นๆ ไปโดยปริยาย โดยสังเกตพฤติกรรมของแฟนคลับได้จากการติดตามไปดูคอนเสิร์ต การโทรศัพท์เข้าไปพูดคุยตามรายการวิทยุ (เจษฎา รัตนเขมากร, 2541) หรือการไปส่งหรือไปรับนักร้องที่สนามบิน เป็นต้น

คำว่า “แฟนคลับ” มีความหมายที่แตกต่างจากคำว่า “แฟนเพลง” ในแง่ของการรวมกลุ่ม ซึ่ง “แฟนเพลง” จะมีลักษณะเป็นการชื่นชอบแบบส่วนบุคคล ไม่มีการรวมกลุ่มกันขึ้นแต่อย่างใด คำว่า “คลับ” (club) ตามความหมายจากพจนานุกรมของ Longman (Longman Lexicon of Contemporary English, 1989) หมายถึง กลุ่มคนที่มารวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น ชมกีฬาหรือความบันเทิงต่างๆ ฉะนั้น คำว่า “แฟนคลับ” จึงเป็นการพัฒนามาจากคำว่า “แฟนเพลง” ซึ่งเป็นปัจเจกบุคคลที่อยู่กันอย่างกระจัดกระจาย “แฟนคลับ” จึงเป็นการรวมกลุ่มของผู้รับสารที่มีความสนใจและชื่นชอบในศิลปิน คน หรือ กลุ่มเดียวกัน มีมุมมองต่อศิลปินที่ตนเองชื่นชอบที่ลึกซึ้ง และมีความจงรักภักดีมากกว่า “แฟนเพลง” (สุรีย์รัตน์ โกสุมศุภมาลา, 2550)

ปัจจุบันรูปแบบการรวมตัวกันของ “แฟนคลับ” มีรูปแบบที่เป็นทางการมากขึ้น จากเดิมที่มีรูปแบบการรวมตัวโดยการติดตามศิลปินไปทุกหนทุกแห่ง โดยปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่มาใช้เป็นสื่อกลาง นั่นคือ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถใช้เป็นช่องทางในการค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับศิลปินที่ตนเองชื่นชอบอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม นิยามของคำว่า “แฟนคลับ” มักถูกมองในแง่ลบจากสังคมมาโดยตลอด กล่าวคือ แฟนคลับ เป็นกลุ่มที่ถูกมองว่าอยู่ “นอกข่ายของความรัก” และสังคมได้ผลักดันให้พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่อยู่ “ในข่ายของความหลง” “ความคลั่งไคล้” “ความเพ้อฝัน” ซึ่งมุมมองเหล่านี้อาจเป็นเพียงสมมติฐานที่สังคมตั้งขึ้น และเป็นเรื่องยากที่สังคมจะมองพวกเขาอย่างเข้าใจ แฟนคลับเป็นกลุ่มคนที่มีความรักอยู่เต็มหัวใจ แต่ในอีกกรณีหนึ่ง “ความรัก” ของพวกเขาก็เป็นความสุขท่ามกลางแรงกระทบต่างๆ ในสังคม หลายๆ คนพยายามจะถามหาเหตุผลเพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มแฟนคลับ และสิ่งที่พบก็คือ การมองว่าสิ่งที่พวกเขาทำเป็นความรักที่ดูไร้เหตุผล หรืออาจเป็น “ความรักที่บ้าคลั่ง” ในสายตาของใครหลายๆ คน

สาเหตุหนึ่งที่สังคมไม่เข้าใจพวกเขาอาจเป็นเพราะ “เราไม่ใช่พวกเขา” การวิพากษ์วิจารณ์กลุ่มแฟนคลับโดยไม่พยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้พวกเขา ก็คงเป็นการวิจารณ์เพียงแง่มุมเดียวที่ดู

จะไม่ถูกต้องนัก (สุปรีดา ซ่อลำไย, 2549) และเป็นแค่การแสดงทัศนะจากบุคคลภายนอกกลุ่ม โดยที่ไม่มีความเข้าใจถึงแก่นอันแท้จริงของกลุ่มเลย เช่น การลงข่าวของหนังสือพิมพ์ในวันรุ่งขึ้นหลังจากการมาปรากฏตัวที่ประเทศไทยของศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งมีเนื้อความว่า จากกรณีวิทยุรุ่นไทยนับหมื่นคนแห่ไปรอรับศิลปินเกาหลีวง “ทงบังชินกิ” ที่เดินทางมาแถลงข่าวเปิดคอนเสิร์ตในประเทศไทย โดยมารอตั้งแต่ตี 3 พร้อมทั้งพากันส่งเสียงกรีดและเบียดเสียดจนเป็นลมไปกว่า 20 คน

นายวิระ โรจน์พจนรัตน์ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม กล่าวถึงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ส่วนตัวมองว่า กระแสความนิยมลักษณะดังกล่าวเป็นเรื่องชั่วคราวที่วัยรุ่นมักจะชื่นชอบดารานักร้องต่างประเทศหรือเลียนแบบตามศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ความนิยมเหล่านี้ก็ไม่เคยอยู่นาน เป็นเพียงกระแสแล้วก็ค่อยๆ หายไป อย่างไรก็ตาม ตนอยากฝากเตือนไปยังเด็กและเยาวชนชนด้วยว่า การชื่นชมหรือชื่นชอบศิลปินไม่ใช่เรื่องผิด ควรชื่นชอบแต่พองาม ไม่ควรหมกมุ่นมากเกินไป รวมทั้งไม่ควรฟุ้งเฟ้อ ซื้อสิ่งของที่มีราคาตามกระแสความนิยมมากเกินไป

“ผมเชื่อว่าเด็กไทยที่คลั่งไคล้กับนักร้องดาราจากประเทศเกาหลีได้มีเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เด็กทั้งหมด และเชื่อมั่นว่าเด็กไทยส่วนใหญ่ก็ไม่ได้คลั่งไคล้กระแสเกาหลีด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่อยากให้การห้ามเด็ก เพราะยิ่งห้ามก็เหมือนยิ่งยุ จึงอยากฝากให้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ช่วยกันชี้แนะให้เด็กปฏิบัติตนตามความเหมาะสมและกาลเทศะ หากต้องใช้เงินจำนวนหลายพันบาทมาซื้อบัตรคอนเสิร์ตก็ไม่สมควร เพราะเป็นการใช้เงินอย่างฟุ้งเฟ้อ ขณะเดียวกัน ผมเชื่อว่ายังมีเด็กอีกมากที่ชื่นชอบดาราศิลปินเกาหลี แล้วเป็นแรงบันดาลใจที่กระตุ้นให้เรียนภาษาเกาหลีหรือเรียนทำอาหารเกาหลี ซึ่งจะเป็นการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ และเป็นแรงขับในเชิงบวกอีกด้วย” ปลัดวธ.กล่าว (หนังสือพิมพ์ข่าวสด วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ปีที่ 17 ฉบับที่ 6165)

จากเนื้อข่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยคิดว่า การศึกษาวิจัยชิ้นนี้ของผู้วิจัยอาจเป็นประโยชน์ในการตอบโจทย์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแฟนคลับในแง่ที่ว่าแฟน ๆ เหล่านั้น มีการใช้ศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในการเป็นแรงบันดาลใจหรือแรงขับเชิงบวกให้ทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ และมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีบ้างหรือไม่ หรือว่าแท้จริงแล้วสิ่งที่พวกเขาทำก็เป็นเพียงแค่ความคลั่งไคล้ที่ไร้สติอย่างที่พวกผู้ใหญ่และใครๆ คิด

แนวคิดเรื่องแฟนคลับนั้น มีนักวิชาการจากหลายสาขาวิชาได้ให้คำอธิบายไว้ ตัวอย่างเช่น ธีรยุทธ บุญมี ได้กล่าวไว้ว่า คนในยุคสมัยนี้ถือเป็นปัจเจกบุคคลในยุคไร้อารมณ์ (post emotional society) กล่าวคือ ไม่ชอบความเป็นกลุ่ม หรือชุมชน ซึ่งต้องเคารพ เกรงใจผู้ใหญ่บ้าน เพื่อนบ้าน แต่ก็

ยังต้องการความมั่นคง ความผูกพัน ดังนั้นสิ่งที่มาทดแทน คือ role model คือ ขวัญใจ หรือวีรบุรุษของตน ซึ่งไม่ใช่ผู้นำทางการเมืองหรือสังคม แต่เป็นดารานักร้อง นักกีฬา (ธีรยุทธ บุญมี, 2545)

อย่างไรก็ดี งานวิจัยของธีรยุทธ บุญมี ที่ได้กล่าวมา ทำให้เกิดมุมมองใหม่ในการมอง “แฟนคลับ” จากเดิมที่สังคมปัจจุบันและสื่อมวลชนมองภาพของ “แฟนคลับ” ในแง่ลบ แต่จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ทราบว่า “แฟนคลับ” นั้นเป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบคนๆ หนึ่งโดยไม่ได้หวังผลตอบแทน เป็นคนที่รักและหวังดี มีความศรัทธาในตัวศิลปิน คอยติดตามผลงานอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ และยกย่องให้เขาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจุบันวัยรุ่นไทยหลายได้คนหันมาชื่นชอบศิลปินเกาหลีที่ความสามารถในการร้องและการแสดงบนเวที ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนได้มาจากการบ่มเพาะทักษะในด้านต่างๆ และการทุ่มเทฝึกฝนอย่างหนัก เนื่องจากประเทศเกาหลีนั้น การเป็นนักร้องไม่ใช่อาชีพแต่เพียงหน้าตา แต่หากมีความสามารถก็จะถูกต้นสังกัดทาบทามให้เข้ามาฝึกหัดเพื่อเป็นศิลปิน และหลายๆ คนก็ถูกคัดเลือกมาจากเวทีการประกวดที่ทางต้นสังกัดได้จัดขึ้น ส่วนในเรื่องของการเสริมสวย แต่งหน้า สามารถไปศัลยกรรมเพิ่มเติมที่หลังได้ ที่สำคัญศิลปินเกาหลีจะไม่เน้นเฉพาะร้องเพลงอย่างเดียว แต่ต้องเต้นได้ เพราะต้องทั้งร้องและเต้นอย่างเต็มความสามารถ กว่าจะได้มาเป็นศิลปินต้องฝึกฝนและบ่มฝึมือจนเก่งเป็นเวลาหลายปี และเวลาขึ้นเวทีแสดงสดเสียงร้องก็มักจะมีคุณภาพไม่ต่างไปจากเสียงที่ได้ฟังจากอัลบั้ม เพราะเขาเหล่านั้นได้ผ่านการฝึกฝนกันอย่างขะมักเขม้น

ดังเช่นบทสัมภาษณ์บางส่วนของ “อาถู” ไพบูลย์ ดำรงชัยธรรม บิ๊กบอสแห่งบริษัท GMM GRAMMY จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ซึ่งเป็นการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างศิลปินจากบริษัทพันธมิตรจากประเทศเกาหลีได้อย่างค่าย JYP Entertainment ซึ่งเป็นต้นสังกัดของ ‘เรน’ ว่า *กว่าที่ ‘เรน’ จะก้าวมาถึงวันนี้ ตัวศิลปินต้องผ่านการทรนนิ่งหนักมากในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่ทักษะพื้นฐานอย่าง การร้อง การเต้น จนถึงการพัฒนาด้านร่างกายให้ฟิต และการพัฒนาด้านจิตใจ อีคิวต้องดี ฉลาดในการสื่อสาร และยังพร้อมที่จะรับความกดดันต่างๆ ที่จะตามมา โดยเฉพาะแรงกดดันจากความสำเร็จที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็ว นายไพบูลย์กล่าวว่า เมื่อเทียบเคียงกับการทำงานหนักของเกาหลีแล้วคอร์สอบรมของแกรมมี่แทบจะเรียกว่า “หวานเย็น” ไปเลย (กรุงเทพธุรกิจ วันศุกร์ที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2550)*

รวมถึงจากการที่ตัวผู้วิจัยเองได้มีโอกาสพูดคุยเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้แฟนคลับชื่นชอบ และคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งแฟนคลับเหล่านี้มีตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้นไปจนถึงวัยเริ่มทำงาน โดยส่วนใหญ่ทุกคนกล่าวตรงกันว่าสาเหตุที่ชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้น ยอมรับว่าสะดุดตาจากบุคลิกภายนอก

ที่ดูดีและน่ารัก แต่นั่นก็มีสาเหตุหลักที่ทำให้แฟนคลับเหล่านี้ชื่นชอบเพียงอย่างเดียว เพราะนักร้องเกาหลีที่พวกเขาชื่นชอบนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นวงบอยแบนด์ หรือศิลปินกลุ่มที่จะมีทั้งการร้องและการเต้น มีการแสดงสดบนเวทีที่อลังการ น่าตื่นตาตื่นใจ และบางคนก็มีเสียงร้องที่ไพเราะและทรงพลัง

ดังเช่นตัวอย่างพฤติกรรมความชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลีวง “ทงบังชินกิ” (동방신기) ของแฟนชาวไทย จากเนื้อข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสพบเห็น ที่ถือได้ว่าเป็นการจุดประกายความสนใจและข้อสงสัยต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีเนื้อความว่า วงทงบังชินกิ มีชื่อเป็นทางการว่า Tong Vfang Xien Qi (TVFXQ) ซึ่งเป็นภาษาจีนโบราณ แปลว่า “เทพเจ้าที่เติบโตจากโลกตะวันออก” มีการร้องแบบ Acapella dance ดนตรีประสานเสียงแนวใหม่ และยังคงรู้จักในชื่ออื่นว่า TVXQ, TVFXQ, Dong Bang Shin Gi, To Ho Shin Ki ซึ่งมีสมาชิก 5 คน ได้แก่ U-KNOW Yun Ho, MICKY Yoo Chun, HERO Jae Joong, MAX Chang Min และ XIAH Jun Su โดยศิลปินกลุ่มนี้ได้รับการโหวตให้เป็นศิลปินที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นเกาหลีมากที่สุด และได้รับรางวัลศิลปินที่ผู้ชมอยากชมการแสดงอีกครั้งมากที่สุดจาก M net 20's Choice Awards หนึ่งในรายการทีวียอดนิยมของเกาหลี

อันที่จริงคงเป็นเรื่องที่ไม่น่าแปลกอะไรที่วัยรุ่นเกาหลีจะชื่นชอบศิลปินเกาหลี แต่ที่น่าทึ่งเพราะอิทธิพลของพวกเขาแผ่กว้างมาถึงประเทศเพื่อนบ้านอย่างไม่หยุดยั้ง ทั้งญี่ปุ่น ไต้หวัน จีน และประเทศไทย ทุกสิ่งอย่างที่มีรูปของศิลปินทั้ง 5 ถูกแฟนคลับจับจองเป็นเจ้าของครบทุกคอลเลคชั่น ถึงขนาดจองข้ามเดือนกันเลยทีเดียว ซึ่งบางคนอาจมองว่าเป็นความคลั่งไคล้ของวัยรุ่นไร้สติ ที่หลงใหลในรูปร่างหน้าตาของศิลปิน แต่ถ้าหากได้เห็นอีกด้านหนึ่งของพฤติกรรมวัยรุ่นไทยจะรู้ว่าศิลปินทั้ง 5 ไม่ได้มาแค่เปิดคอนเสิร์ตเพื่อโกยเงินแล้วจากไป แต่พวกเขามาสร้างแรงบันดาลใจให้วัยรุ่นไทยหลายคน ซึ่งมีข้อดีมากกว่าที่คิด

เนื่องจากการเป็นศิลปินในดวงใจวัยรุ่นไทยของศิลปินทั้ง 5 ไม่ใช่เป็นแค่เพลงในแผ่นซีดี มิวสิควีดีโอในทีวีดี รูปในโปสเตอร์โปสการ์ด เข็มกลัด เสื้อยืด หรือหน้ากล่องขนมให้แฟนเพลงได้สะสมเท่านั้น แต่พวกเขาแต่ละคนยังเป็นแบบอย่างหรือ Idol ให้วัยรุ่นไทยเอาเป็นแบบอย่าง ทั้งในเรื่องการเรียนดีของ Max ที่ทำให้แฟนคลับบางคนตั้งใจเรียน บางคนก็อยากเก่งภาษาอังกฤษเหมือน Micky บ้างก็อยากฝึกทำอาหารซึ่งเป็นความถนัดของ Hero นอกเหนือจากการที่ร้องเพลงเพราะ บางคนก็พยายามฝึกเต้นอย่างไม่ยอมแพ้เหมือนกับที่ Xiah อดทนฝึกฝนมาตั้งแต่อายุ 12 กว่าที่จะโด่งดังมาถึงวันนี้ และที่ได้รับความนิยมอย่างมากคือลีลาการเต้นของ U-know ที่ทำให้วัยรุ่นไทยหลายคนสนใจเรียนเต้นกันอย่างมากมาย จนทำให้เกิดวงเลียนแบบทำเต้น ที่เรียกว่าวง Dance Cover หลายต่อหลายวง

จากความนิยมในกลุ่มเล็กๆ ก็เริ่มขยายวงกว้างออกไปจนเข้าตาผู้ใหญ่ในองค์กรและสถาบันเอกชนบางแห่งซึ่งมองเห็นข้อดีของกิจกรรมเหล่านั้น จึงสร้างสรรค์พื้นที่มุมหนึ่งให้เป็นเวทีฟรีสำหรับบรรดาสาวกของเทพเจ้าจากตะวันออกทั้งหลายได้แสดงออกสู่สาธารณชนกันอย่างเต็มที่ และเริ่มมีการจัดประกวดเป็นเรื่องเป็นราวหรือบางกลุ่มก็ยังได้ค่าจ้างจากการเดิน Cover อีกด้วย นับเป็นอีกทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความสามารถ และสร้างความมั่นใจในการกล้าแสดงออกในทางที่ถูกให้วัยรุ่นไทยไม่เพียงแค่นั้น เทพทั้ง 5 นามทงบังซินิกิ ยังทำให้วัยรุ่นบางคนเริ่มมีอีกอาชีพหนึ่งเป็นทางเลือก นั่นคือการเป็นล่าม ซึ่งบางคนแค่อยากอ่านออกเขียนได้ และเข้าใจเนื้อเพลงหรือสิ่งที่ศิลปินคนโปรดพูด แต่บางคนมีความหวังว่าการเป็นล่ามจะเป็นบันไดให้พวกเขาได้ทำงานใกล้ชิดกับเทพทั้ง 5 หรือศิลปินเกาหลีกลุ่มอื่นได้ง่ายขึ้น (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2257 30 ก.ย. - 03 ต.ค. 2550)

จากเนื้อข่าวที่ผู้วิจัยได้ยกมาข้างต้น ได้ก่อให้เกิดความสนใจแก่ผู้วิจัยถึงข้อเท็จจริงของพฤติกรรมความชื่นชอบศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทย ว่าความชื่นชอบดังกล่าวได้บังเกิดข้อดีดังเช่นที่ข่าวนำเสนอจริงหรือไม่ ทั้งที่ก่อนหน้านี้หลายฝ่ายได้ออกมาแสดงความเป็นห่วงต่อพฤติกรรมของแฟนคลับวัยรุ่นเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม เนื้อข่าวข้างต้นยังได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของบทบาทการสื่อสารที่มีต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นดังกล่าว

เนื่องจากการพูดคุยในเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าทันทีที่พวกเขาเหล่าแฟนๆ เกิดความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีแล้ว ก็จะมีการสืบค้นประวัติและค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบจากสื่อหรือช่องทางสื่อสารต่างๆ ให้ได้มากที่สุด และนั่นก็ทำให้พวกเขาเหล่าแฟนคลับเหล่านั้นพบกับข้อมูลในด้านอื่นๆ หลายอย่างที่เกี่ยวข้อกับตัวศิลปิน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า หลังจากการสะดุดตาที่รูปลักษณ์ภายนอกของศิลปินแล้ว ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับการสืบค้นเพิ่มเติมของเหล่าแฟนๆ จะมีส่วนในการทำให้แฟนๆ เกิดความชื่นชอบศิลปินเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ ซึ่งอาจหมายความว่า แฟนคลับเหล่านั้นไม่ได้ชื่นชอบศิลปินเกาหลีที่หน้าตาเพียงอย่างเดียว หากแต่ได้พิจารณาไปถึงความสามารถและคุณภาพของเสียงร้อง และยังประทับใจมากยิ่งขึ้นเมื่อทราบว่าศิลปินนั้นได้ผ่านกระบวนการฝึกฝนมาอย่างยากลำบากเพียงใด รวมทั้งความบ่อยครั้งจากการที่ได้เห็นศิลปินที่ตนชื่นชอบ และปริมาณข่าวสารจากสื่อที่ได้รับหรือแสวงหานั้นอาจนำไปสู่การเกิดปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง” ซึ่งเป็นการที่แฟนคลับมีความรู้สึกผูกพันสนิทสนมกับศิลปินราวกับว่าศิลปินเป็นเพื่อนของตนจริงๆ อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับชาวไทยยังพอมิให้พบเห็นอยู่บ้าง และหลายครั้งเป็นการนำเสนอข่าวออกมาในแง่บวกที่ดี ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นด้านดีหลายอย่างจากความชื่นชอบของแฟนคลับวัยรุ่นเหล่านั้น ดังเช่นตัวอย่างของวัยรุ่นไทย 3 คนคือ ภาณี รัตนภูมิ และวศินี ลินธุศักดิ์ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งกล่าวว่า พวกเธอชื่นชอบและหลงใหลในเสน่ห์ของหนุ่มๆ ทงบังชินกิ ตรงที่แต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่เป็นส่วนผสมที่ลงตัว ไม่ลอกเลียนแบบใคร และมีความสามารถสูง

ส่วนราคาบัตรคอนเสิร์ต ที่ดูค่อนข้างแพงสำหรับนักเรียน นักศึกษา พวกเธอกล่าวว่าจะเก็บเงินค่าขนมซื้อกันเอง ไม่ต้องเดือดร้อนผู้ปกครอง

“ กระแสเกาหลีตอนนี้แรงมาก แง่บวกคือ ได้เพื่อน ได้ฟังเพลงในอีกแนวหนึ่งซึ่งเมืองไทยไม่ค่อยมีให้ฟังเท่าไร ในอีกแง่ก็ช่วยให้การเรียนดีขึ้นด้วยนะคะ เพราะเราต้องพยายามรักษาระดับการเรียนให้ดีเพื่อจะได้ไม่มีปัญหาเวลาขอไปดูคอนเสิร์ตคะ “

ด้าน “เทป-ศิวาพร เฟื่องฟูสิน” นิสิตเกาส์ศาสตร์ปี 3 จากรั้วจามจุรี เป็นอีกหนึ่งเด็กไทยที่เป็นแฟนคลับศิลปินเกาหลี เทปเปิดเผยว่าส่วนตัวที่ชอบเพราะเสียงร้อง ทักษะการเต้น รวมไปถึงการปฏิสัมพันธ์กับแฟนเพลง

“ ชอบศิลปินเกาหลีอยู่หลายคน ฟังและก็ปลื้มเพราะวงนี้เก๋ เด่นเก๋ ร้องเพลงเพราะ ไม่ได้มีดีแค่หน้าตาอย่างเดียว แถมยังอัธยาศัยดีด้วยคะ “

นอกจากนี้เทปยังกล่าวว่า การชื่นชอบศิลปินเกาหลีไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับเธอหากยังปฏิบัติตัวอยู่ในกรอบ ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน อีกทั้งหนุ่มๆ ทั้ง 5 คนยังเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ชีวิตอีกด้วย

“ พ่อแม่ก็รู้ว่าชอบวงนี้ แต่ถ้าอยู่ในกรอบก็ไม่ใช่ไร ส่วนคนรอบข้างก็เสียสติพอกันคะ (หัวเราะ) เทปอยากให้คนที่แอนตี้กระแสเกาหลีลองเปิดใจ อยากให้ฟังเพลงของเค้าดูก่อน การที่เทปติดตามผลงาน ทงบังชินกิทำให้ได้รู้จักวัฒนธรรมของประเทศเค้าด้วย ได้เรียนรู้ภาษา ได้รับความบันเทิง มีอะไรน่าตื่นเต้นให้ติดตามอยู่ตลอดเวลา แถมยังเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องความรับผิดชอบ การแบ่งเวลาเพราะศิลปินพวกนี้จะงานยุ่งแทบไม่มีเวลาว่างเลย ” (ผู้จัดการออนไลน์, 10 ตุลาคม 2550)

จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้น ก็อาจเป็นสาเหตุหรือเป็นจุดเริ่มต้นให้พวกเขาเหล่านั้นได้ซึมซับหรือได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากกระบวนการเป็นศิลปินไปพร้อมๆ กัน โดยกระบวนการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากการชื่นชอบศิลปะป็นเกาหลีนั้น เรายังอาจปฏิเสธได้ว่าในเรื่องของรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพภายนอก ก็อาจเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดให้เหล่าแฟนคลับหันมาสนใจศิลปะป็นเกาหลี ซึ่งอาจนับได้ว่าในขั้นตอนของความประทับใจจากบุคลิกภายนอกนี้เป็นเสมือนประตูด่านแรกที่มีความสำคัญที่จะชักนำให้บรรดาแฟน ๆ เกิดความสนใจอยากรู้ข้อมูลต่างๆ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศิลปินที่ตนชอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของผลงาน ชีวิตส่วนตัว ชีวิตก่อนเข้าวงการ หรือเรื่องราวต่างๆ ก่อนพวกเขาเหล่านั้นจะก้าวขึ้นมาเป็นศิลปิน และขณะเป็นศิลปิน โดยการสืบค้นและแสวงหาจากสื่อต่างๆ และหากข้อมูลที่บรรดาแฟน ๆ ได้รับเป็นข้อมูลที่ดีและมีประโยชน์ มันก็ย่อมเป็นผลดีต่อตัวผู้รับสาร ไม่ว่าจะผู้รับสารผู้นั้นจะยึดถือหรือปฏิบัติตามแนวทางนั้นหรือไม่ แต่อย่างน้อยบรรดาแฟน ๆ ก็ยังมีโอกาสได้รับรู้เรื่องราวเหล่านั้นผ่านหูผ่านตาบ้าง

จากการทบทวนวรรณกรรมหลายๆ ชิ้น เช่น งานวิจัยของนฤปดี วรรณาคม (2541) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความกตัญญูต่อบุคคลที่ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ชมมีการมองเปาบุ้นจิ้นในฐานะตัวแบบในการดำเนินชีวิตอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยของสุรพรรณ ตั้งทวีวัฒนา (2544) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง “เณรน้อยเจ้าปัญญา” ที่มีต่อผู้ชม และพบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมเพื่อสังคมที่ปรากฏในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องดังกล่าวในระดับสูง โดยค่านิยมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความมีไหวพริบปฏิภาณ และงานวิจัยของ Kant Udompim (1997) ที่ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของรายการประเภทสาระบันเทิงที่ส่งเสริมการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่นชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “โอชิน” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้เรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมหลักๆ 4 ด้าน อันได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม การอุทิศตนเพื่อสังคม และการมีความคิดสร้างสรรค์ และผู้วิจัยยังพบว่าผู้ชมชาวไทยมองโอชินซึ่งเป็นตัวละครหลักในฐานะตัวแบบในการดำรงชีวิต

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นก็คือ ผู้รับสารมีการเลือกคุณค่าหรือค่านิยมตามลักษณะเนื้อหาที่มีอยู่ในตัวสื่อ ซึ่งเมื่อเทียบกับการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยแล้ว คุณค่า

ทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นอาจมีมากมายหลากหลายแง่มุม และอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับความสนใจและความประทับใจของแฟน ๆ แต่ทุกคนว่าใครจะประทับใจในด้านไหนของศิลปินคนใดเป็นพิเศษ หรืออาจมีการพัฒนาไปถึงการยึดถือตัวศิลปินให้เป็น role model ของตนด้วยหรือไม่ ซึ่งหากวิเคราะห์จากตัวอย่างเนื้อข่าวที่ผู้วิจัยยกมา ทำให้ผู้วิจัยได้พบเห็นการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกิดขึ้นในเบื้องต้น เช่น ในเรื่องของความเป็นแบบอย่างทางด้านความเป็นผู้มีอัธยาศัยดี ความรับผิดชอบ และการแบ่งเวลา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่าบรรดาแฟน ๆ มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในด้านใดบ้างนอกเหนือจากการสังเกตในเบื้องต้น รวมทั้งคุณค่าทางบวกในเรื่องใดที่แฟน ๆ มีการเรียนรู้มาก และเรียนรู้น้อย ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบสนองข้อเสนอแนะของปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ในเรื่องของการใช้ความชื่นชอบนักร้องเกาหลีให้เป็นแรงขับในเชิงบวกอีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่ามีความบังเอิญที่เกิดขึ้นจากการชื่นชอบในตัวศิลปินของแฟนคลับ นั่นคือ ประโยชน์ในด้านการเป็นแรงบันดาลใจที่ช่วยผลักดันให้แฟนคลับเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สามนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ซึ่งนั่นก็คือ ภาษาเกาหลีนั่นเอง

ในปัจจุบัน มีบริษัทข้ามชาติจากประเทศเกาหลีมาเปิดกิจการและดำเนินธุรกิจในประเทศไทยหลายแห่ง และบวกกับการที่คนไทยก็ยิ่งรู้ภาษาเกาหลีน้อย จึงเป็นเรื่องที่น่ายินดีหากการชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นจะสามารถเป็นตัวกระตุ้นหรือผลักดันให้เยาวชนเกิดการสนใจที่จะเรียนรู้ภาษา เพราะหากตัวเด็กเป็นผู้มีความสนใจอยากที่จะเรียนด้วยตัวของเขาเอง พวกเขาจะสามารถทำสิ่งนั้นได้ดี เพราะเป็นสิ่งที่เขาเลือกจะทำด้วยความสมัครใจ

อีกทั้งความรู้ด้านภาษาเกาหลีที่เกิดขึ้นจากการชื่นชอบนักร้องหรือนักแสดงเกาหลีของพวกเขา ยังสามารถกลายเป็นอาชีพของพวกเขาต่อไปได้ในอนาคต เพราะประเทศไทยยังมีความต้องการบุคลากรผู้มีความรู้ทางด้านภาษาเกาหลี ดังคำกล่าวของนายทองอินทร์ สุนสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสถาบันภาษาทองอินทร์ ที่เปิดสอนภาษา ต่างประเทศมากกว่า 30 ปีที่กล่าวว่า เมื่อสองปีที่ผ่านมาเริ่มนำหลักสูตรการสอนภาษาเกาหลีจากประเทศเกาหลีเพื่อมาสอนนักเรียน นักศึกษา และประชาชน เนื่องจากปัจจุบันมีชาวเกาหลีมาลงทุนทำธุรกิจในเมืองไทยมากขึ้น และมีความต้องการคนไทยที่พูดภาษาเกาหลีได้ แต่ต่อมาก็เริ่มมีแฟนคลับของดาราเกาหลีมาเรียนกันมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับภาษาเกาหลีพื้นฐาน จะมีกลุ่มแฟนคลับตั้งแต่ระดับมัธยมจนถึงอุดมศึกษามาเรียนกันมากเป็นพิเศษ (คม ชัด ลึก วันอาทิตย์ที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2548)

อย่างไรก็ตาม ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับนักร้องเกาหลียังเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา ทั้งนี้จากคำกล่าวที่ว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงเปรียบเสมือนการสร้างจินตนาการ เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับมิตรภาพ การเห็นว่าบุคคลในสื่อเป็นเพื่อนถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จะเป็นไปในลักษณะของการมีส่วนร่วมมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง แต่ผู้ชมก็มีความรู้สึกที่รู้จักและเข้าใจตัวแสดงในทิศทางที่สนิทสนม เช่นเดียวกับการรู้จักและเข้าใจเพื่อนของตนจริงๆ และมีความต้องการที่จะพบปะกับนักแสดงในสื่อ แต่เป็นความรู้สึกเพียงฝ่ายเดียวที่ผู้ชมมีให้กับบุคคลที่ปรากฏในสื่อหรือตัวละคร (A.M. Rubin & Perse, 1987) คำกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจว่า ในปัจจุบันการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับผู้ชมและนักแสดงในโทรทัศน์ แต่ในกรณีของแฟนคลับและศิลปินนักร้องเกาหลีก็ได้พัฒนาความสัมพันธ์เช่นนั้นขึ้นมาด้วยเช่นเดียวกัน

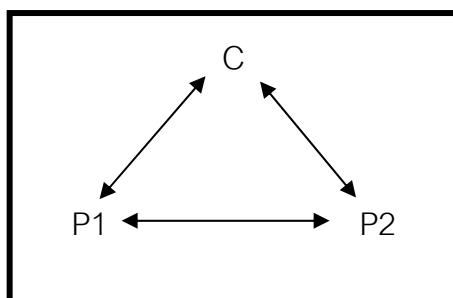
การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงนั้น กล่าวโดยสรุปก็คือ เป็นความรู้สึกที่ผู้ชมเกิดความรู้สึกคุ้นเคยกับบุคคลที่ปรากฏในสื่อ ซึ่ง Pekka Isotalus (1997) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่าความสัมพันธ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของสื่อ ตัวฟรีเซเตอร์ หรือรายการ หากแต่ขึ้นอยู่กับการได้ดูบุคคลในสื่ออย่างต่อเนื่อง สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลในสื่อนี้จะสามารถสร้างความพอใจและตอบสนองของความต้อการนี้ได้ นั้น ก็ต่อเมื่อผู้ชมมีการติดตามอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้ชมจะรู้สึกและมีการเรียนรู้ว่าบุคคลในสื่อที่นั้นเปรียบเสมือนเพื่อนเก่า ซึ่งคำอธิบายนี้ทำให้เราทราบได้ว่าความสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

Rubin & Mchugh (1987) กล่าวว่า การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสื่อที่นั้น ยิ่งจำนวนการเปิดรับชมรายการมีมากเท่าไร ก็จะนำไปสู่การดึงดูดให้ผู้ชมรู้สึกผูกพันกับบุคคลในสื่อมากตามไปด้วย และจากนั้นความรู้สึกว่ามีสัมพันธภาพก็เกิดขึ้น จากคำกล่าวนี้เมื่อเปรียบเทียบกับกรณีของแฟนชาวไทยกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นจะพบว่า ในปัจจุบันแฟนชาวไทยมีโอกาสได้พบปะกับศิลปินนักร้องเกาหลีได้บ่อยขึ้น อันเนื่องมาจากมีสื่อโฆษณาที่ใช้ตัวศิลปินเกาหลีเป็นฟรีเซเตอร์ออกมาให้ผู้ชมได้เห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็น “เรน” ที่มาเป็นฟรีเซเตอร์ให้กับโฆษณาแชมพู Clinic clear และโฆษณาการท่องเที่ยวเกาหลี หรือศิลปินวง “ทงบังชินกิ” ที่มาเป็นฟรีเซเตอร์ให้ในโฆษณาจักรยานยนต์ YAMAHA และนอกจากนี้ วงทงบังชินกิก็ยังคงเป็นฟรีเซเตอร์ให้กับโทรศัพท์มือถือ LG มาแล้วเมื่อไม่นานมานี้ และในปัจจุบันศิลปินจากวง “Super Junior” ก็ได้เข้ามาเป็นฟรีเซเตอร์ให้กับโฆษณา 12 plus อย่างต่อเนื่องหลายชุดด้วยกัน

โดยโฆษณาทุกชิ้นของ 12 plus จะใช้ตัวนักแสดงหลักเป็นศิลปินเกาหลีและมีการถ่ายทำในประเทศไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็อาจเป็นการทำให้แฟน ๆ หรือผู้รับสารชาวไทยมีโอกาสได้พบปะกับตัวศิลปินได้บ่อยครั้งผ่านทางรายการโฆษณา หรือแม้แต่รายการทีวีต่างๆ ที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับผลงานหรือข่าวคราวของศิลปินเกาหลี ซึ่งในกรณีนี้ตัวผู้รับสารเองไม่ได้เป็นผู้ทำการแสวงหา แต่สื่อที่ได้อิงเข้ามาให้ผู้รับได้เห็นเอง นอกจากนี้แฟน ๆ ยังสามารถพบเห็นเรื่องราวเกี่ยวกับตัวศิลปินจากการค้นหาข้อมูลผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ที่พวกเขาเป็นผู้แสวงหาด้วยตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟน ๆ ชาวไทยกับตัวศิลปินนั้นมีที่มาอย่างไร โดยที่มานั้นคือความบ่อยครั้งจากการที่ผู้รับสารได้เห็นบุคคลที่พวกเขาชื่นชอบจากสื่อทั้ง “แบบเชิงรับ” ที่สื่อที่ได้อิงเข้ามาให้ผู้รับได้เห็นเอง และ “แบบเชิงรุก” ที่ตัวผู้รับสารเป็นผู้ทำการแสวงหาด้วยตนเอง และเมื่อแฟน ๆ ได้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงหรือเกิดความคุ้นเคยกับตัวศิลปินขึ้นแล้ว ก็อาจมีความรู้สึกอื่นๆ ที่พัฒนาตามมา

ทั้งนี้การที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปทำการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม รวมกับการได้พูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างในเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นหลายอย่าง เช่น การที่แฟนเพลงหรือแฟนคลับมีความต้องการที่จะพบปะกับตัวจริงของนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบ แม้ว่าตนเองจะอยู่ไกลถึงต่างจังหวัด การแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับศิลปินโดยการแต่งกายหรือใส่เสื้อที่เป็นสีเดียวกับสีประจำวงของศิลปิน ซึ่งการกระทำในลักษณะนี้สามารถพบเห็นได้ตามคอนเสิร์ต ซึ่งผู้วิจัยพบว่าบรรดาแฟน ๆ จะใส่เสื้อสีเดียวกันหมดหรืออาจเป็นสีที่มีความใกล้เคียงกันเกือบทุกคน เช่น การใส่เสื้อสีแดงในคอนเสิร์ตของวงทงบังชินกิ และการใส่เสื้อสีน้ำเงินหรือสีฟ้าในคอนเสิร์ตของวงซูเปอร์จูเนียร์ เป็นต้น

แผนภาพ แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

จากแผนภาพแสดงให้เห็นว่า การสื่อสาร (Communication, C) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง (Parasocial Interaction, P1) และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก (Pro-Social Value Learning, P2) มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การสื่อสารหรือการแสวงหาข้อมูลจากสื่อ (C) ทำให้แฟนคลับมีโอกาสได้พบปะกับศิลปินนักร้องเกาหลีในสื่ออย่างบ่อยครั้ง จนนำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง (P1) และเมื่อแฟนคลับเกิดความรู้สึกมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินในสื่อแล้ว ความรู้สึกคุ้นเคยกับตัวศิลปินก็จะเกิดขึ้น ซึ่งความรู้สึกคุ้นเคยก็อาจพัฒนาไปสู่ขั้นของความไวเนื้อเชื่อใจ เช่นเดียวกับความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนหรือคนรู้จัก ซึ่งอาจนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก (P2) และยิ่งถ้าแฟน ๆ รู้สึกมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินในสื่อ การแสวงหาข้อมูลจากสื่อก็จะยิ่งเกิดมากขึ้นและต่อเนื่อง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการแสวงหาสื่อก็อาจนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกขึ้น (P2)

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลี และนอกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นในเบื้องต้นแล้ว แฟนคลับยังมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะใดเกิดขึ้นอีกบ้าง เนื่องจากผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนี้มีที่มาจากที่ได้พบเห็นศิลปินที่ชื่นชอบจากสื่ออย่างบ่อยครั้ง ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องและอาจเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการที่จะทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่าในทางบวกจากการที่พวกเขาารู้สึกผูกพันกับศิลปิน เหมือนเป็นคนใกล้ชิดหรือคนคุ้นเคย จนอาจพัฒนาไปถึงขั้นของความไวเนื้อเชื่อใจ และเหมือนกำลังยึดถือหรือปฏิบัติตามคนที่พวกเขาไว้วางใจหรือยอมรับ และนอกเหนือจากความชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลีที่มีอย่างมากแล้ว กลุ่มแฟนคลับยังมีการเรียนรู้คุณค่าในทางบวก หรือประยุกต์ใช้ความชอบในตัวศิลปินนั้นให้เกิดประโยชน์ด้วยหรือไม่ อย่างไร

ปัญหานำวิจัย

1. แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบหรือไม่ อย่างไร
2. การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินของแฟนคลับนักร้องเกาหลี
2. เพื่อศึกษาถึงการรูปแบบสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร กับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร กับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับการระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน
2. ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับการระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน
3. ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับการระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี ที่มีความชื่นชอบหรือรู้จักศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ วัยรุ่นจนถึงวัยเริ่มทำงาน ที่มีอายุระหว่าง 13 – 25 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย

นิยามคำศัพท์

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัววิจัยรุ่นกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบ เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นฝ่ายเดียว คือ การที่วัยรุ่นนั้นมักจินตนาการว่าตนเองมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนม รู้จัก และพูดคุยอยู่กับศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนเองชื่นชอบ รวากับว่าศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นเป็น เพื่อนสนิท หรือคนใกล้ชิดของตน ซึ่งประเด็นที่ใช้วัดในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ความรู้สึกสนิทสนมกับศิลปินนักร้องเกาหลีเสมือนเป็นเพื่อนหรือคนรู้จัก ความต้องการพบปะศิลปินนักร้องเกาหลี ความสนใจในการติดตามชมศิลปินนักร้องเกาหลีตามสื่อต่างๆ ความเข้าใจ ความรู้สึกของศิลปินนักร้องเกาหลี การยกให้นักร้องเกาหลีเป็นผู้นำทางความคิด และความรู้สึกชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลี ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดให้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในการศึกษาวิจัยนี้ สามารถวัดได้โดย scale 5 ระดับจากประเด็นคำถามในตอนท้าย 4 จากแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ

ศิลปินนักร้องเกาหลี หมายถึง ศิลปินนักร้องจากประเทศเกาหลีใต้ทั้งศิลปินกลุ่ม และศิลปินเดี่ยว ทั้งเพศชายและเพศหญิง

การเรียนรู้คุณค่าทางบวก หมายถึง การรับทราบเรื่องราว ขั้นตอนการฝึกฝน หรือกระบวนการในการเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลี และการชื่นชม ศรัทธาหรือการยึดถือตัวศิลปินเกาหลีในเรื่องของการเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ เช่น การเรียนภาษา ความพยายาม ความรับผิดชอบ การแบ่งเวลา ความกตัญญู และอื่นๆ ผู้อื่น รวมไปถึงการมองเห็นค่านิยมอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี รวมทั้งในเรื่องของการใช้ศิลปินเกาหลีที่ชื่นชอบเป็นแรงบันดาลใจในการผลักดันตนเองให้กระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหรือรบกวน

แฟนคลับ หมายถึง บุคคล หรือ กลุ่มบุคคล ที่มีความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีคน/วงเดียวกัน จนอาจมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อติดตามศิลปินไปในสถานที่ต่างๆ หรือมีการรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น การชมคอนเสิร์ตของศิลปิน ซึ่งในบุคคลคนเดียวกัน อาจเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีเพียงแคว้งเดียว หรือคนเดียว หรืออาจแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีได้หลายวง หรือหลายคน ซึ่งแฟนคลับในที่นี้ยังหมายถึง บุคคลผู้ชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีอย่างมากจนมีความต้องการที่จะรับชมคอนเสิร์ตของศิลปินเกาหลีอีกด้วย

การสื่อสาร หมายถึง การแสวงหาข่าวสาร และช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสาร รวมไปถึงรูปแบบและเนื้อหาของสารอันมีที่มาจากสื่อชนิดต่างๆ ที่แฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีใช้ในการเปิดรับหรือแสวงหาข้อมูล

การแสวงหาข่าวสาร หมายถึง กระบวนการที่แฟนคลับผู้รับสารทำการติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ อันนำมาซึ่งการได้มาของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในที่นี้คำว่า การแสวงหาข่าวสาร ผู้วิจัยได้ทำการนิยามคำศัพท์เพื่ออธิบายในส่วนของทฤษฎีเชิงปริมาณ ในส่วนของแบบสอบถามที่มีประเด็นคำถามเกี่ยวกับการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้ตัวแปรอยู่ในลักษณะที่สามารถวัดได้ในเชิงปริมาณ ดังนั้น คำว่าการแสวงหาข่าวสารในการวิจัยเชิงปริมาณจึงหมายความถึงส่วนของช่องทาง และเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ / แสวงหา

เนื้อหา หมายถึง ตัวสาร ที่แฟนคลับทำการแสวงหาหรือเปิดรับเกี่ยวกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลี และอาจนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้ได้แก่ เนื้อหาที่เกี่ยวกับผลงานประวัติ, ข่าวคราวความเคลื่อนไหว, การใช้ความสามารถ, การมีความรับผิดชอบ, การมีความพยายาม, การมีความอดทน, การรู้จักแบ่งเวลา, การรักเพื่อนและความสามัคคี, การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และการมีความสามารถต้องอาศัยระยะเวลาฝึกฝนที่ยาวนาน และอื่นๆ

ช่องทางการสื่อสาร หมายถึง ช่องทางการในการสื่อสารที่แฟนคลับใช้ในการติดตามผลงานหรือเรื่องราวอื่นๆ ของศิลปินนักร้องเกาหลี ทั้งโดยการทำตัวแฟนคลับหรือแฟนเพลงเป็นผู้ทำการแสวงหาที่จะรับสื่อด้วยตนเอง และการเปิดรับโดยไม่ได้ทำการแสวงหา

ทั้งนี้ ช่องทางการสื่อสารที่ใช้ในการแสวงหาข่าวสารในการวิจัยชิ้นนี้ประกอบด้วย 5 ช่องทางคือ

สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นช่องทางในระบบการสื่อสารระหว่างบุคคล หรือการสื่อสารระดับกลุ่มในเครือข่ายการสื่อสารของผู้ที่ชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลี

สื่อสารมวลชน หมายถึง ช่องทางการสื่อสารที่สามารถสื่อสารไปถึงคนจำนวนมากที่มีความหลากหลายได้อย่างรวดเร็ว ภายในเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ซึ่งในที่นี้หมายถึง

สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ นิตยสาร โดยสื่อโทรทัศน์ในส่วนของแบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณได้หมายรวมถึงช่องรายการจากทรูวิชั่นด้วย

สื่อสมัยใหม่ หมายถึง ช่องทางการสื่อสารรูปแบบใหม่ที่สามารถสื่อสารโต้ตอบกันและกันได้ และผู้ใช้สามารถใช้สื่อได้ตามความต้องการโดยไม่มีข้อจำกัดในมิติด้านกาลและเทศะมากนัก อีกทั้งตัวสื่อบางชนิดยังสามารถเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารไว้ได้ด้วยตนเองด้วย ซึ่งในที่นี้หมายถึง อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ เว็บบอร์ด อีเมล โปรแกรมแชต เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่น mp3 และโทรศัพท์

สื่อกิจกรรม หมายถึง งานแสดงคอนเสิร์ต รวมไปถึงกิจกรรมที่แฟนเพลงหรือแฟนคลับเข้าร่วม หรือกำหนดขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มคนที่ชื่นชอบศิลปินเกาหลีด้วยกัน เช่น งานประกวดวง Dance cover งานประกวด Cosplay งาน Meeting และกิจกรรมที่เป็นการรวมตัวของคนรักเกาหลีอื่นๆ

สื่อวัตถุ หมายถึง สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายต่างๆ ที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางหรือช่องทางในการนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผู้ส่งสารสามารถแปลความหมายของสารได้ตรงกับผู้รับสาร ซึ่งในที่นี้หมายถึง ซีดี ดีวีดี วีซีดี เสื้อยืดประจำวง แ่งไฟ ป้ายไฟ ป้ายผ้า ที่ห้อยโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงการเรียนรู้คุณค่า หรือการประยุกต์ใช้ความชื่นชอบในตัวศิลปินให้เกิดประโยชน์ของวัยรุ่นไทย
2. เพื่อนำไปเป็นกรณีศึกษาสำหรับปลูกฝังค่านิยมที่เป็นประโยชน์ให้กับวัยรุ่นไทย
3. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาในเรื่องของอิทธิพลของศิลปินนักร้องจากต่างประเทศที่มีต่อวัยรุ่นไทย
4. เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนให้สื่อสารมวลชนไทยมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมอันดีแก่เยาวชนให้มากขึ้น

5. เพื่อเป็นการแสดงความหมายของคำว่า “แฟนคลับ” ให้สังคมได้รับรู้และเข้าใจในฐานะที่แฟนคลับเป็นวัฒนธรรมย่อยอีกรูปแบบหนึ่งในสังคมไทย และเป็นประโยชน์ในการศึกษาด้านวัฒนธรรมศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยรูปแบบอื่น
6. เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจร่วมกันถึงพฤติกรรมของแฟนคลับ ว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคม หรือเป็นปัญหาสังคม และนำไปสู่การแก้ไข หรือพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” นี้มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
2. แนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง (Parasocial Interaction)
3. แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยวัยรุ่น (Youth subculture)
4. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น
5. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง “แฟน” และ “ความเป็นแฟน” (Fan and Fandom)
6. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach)
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

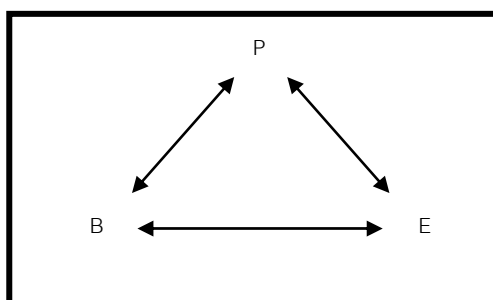
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เป็นทฤษฎีที่ได้รับแนวความคิดพื้นฐานมาจากการเรียนรู้แบบสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบกลับ (stimulus-response learning) (Baran & Devis, 1995 อ้างถึงใน Kant Udornpim, 1997) แต่อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมร่วมสมัยได้พัฒนาขยายขอบเขตของแนวความคิดไปเกินกว่าการเรียนรู้แบบสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง (Bandura, 1977)

Bandura (1977) กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของบุคคลนอกเหนือจากการเกิดปฏิกิริยาสะท้อนเบื้องต้น (elementary reflex) แล้วบุคคลไม่ได้ถูกเตรียมให้เกิดพฤติกรรมอื่นๆ ได้เอง แต่จะต้องมีการเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านั้นทั้งสิ้น โดยพฤติกรรมของบุคคลได้มาจากตัวแทนทางสัญลักษณ์ (symbolic representations) ที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารอันเป็นพื้นฐานแก่พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในภายหลัง ดังนั้นรูปแบบพฤติกรรมอันใหม่ของบุคคลสามารถเกิดขึ้นได้จากการสังเกตคนอื่นหรือแม่แบบทางสื่อมวลชน หรืออาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ พฤติกรรมใหม่เหล่านั้นสามารถเรียนรู้ได้โดยประสบการณ์ตรงหรือไม่ก็

โดยการสังเกต แต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่แตกต่างกันจากการเรียนรู้แบบสิ่งเร้าและปฏิริยาตอบกลับประการหนึ่งก็คือ บุคคลไม่ต้องการแรงเสริมในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอันใหม่นี้

นอกจากนี้ Bandura ได้อธิบายกระบวนการการเกิดพฤติกรรมของบุคคลในรูปแบบของการมีปฏิริยาซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ คือ พฤติกรรม (Behavior) องค์ประกอบของบุคคล (Personal factors) อิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environmental influences) โดยที่องค์ประกอบทั้ง 3 ต่างก็เป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน ซึ่ง Bandura เรียกแนวความคิดนี้ว่าเป็นสามองค์ประกอบซึ่งกำหนดกันและกัน (Triadic reciprocal determinism) (Bandura, 1986 อ้างถึงใน ธีระพร อุวรรณโณ, 2532)

ตัวบุคคล หมายถึงรวมถึง ความสามารถทางกายภาพ ทักษะ สติปัญญา ความรู้ ความคิด บุคลิกภาพ สภาพจิตใจและอารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบกันขึ้นเป็นตัวบุคคล ปัจจัยที่ 2 คือ พฤติกรรมที่แสดงออกมาของแต่ละบุคคลอันเป็นผลมาจากลักษณะของตัวบุคคลและสภาพแวดล้อม ส่วนปัจจัยสุดท้าย คือ สภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลทางด้านจิตใจและกายภาพแก่ตัวบุคคลและต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลและประสบการณ์ใดๆ ด้วยการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงจากสิ่งทีบุคคลนั้นมีประสบการณ์หรือสังเกตเห็นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม (observation learning) หรือเป็นการเรียนรู้โดยถือแบบอย่างบุคคลอื่น โดยบุคคลที่เรียนรู้นั้นทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต (observer) (Bandura, 1977)

แผนภาพ แสดงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างพฤติกรรม องค์ประกอบส่วนบุคคล และองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

จากแผนภาพแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรม (B) องค์ประกอบส่วนบุคคล (P) และองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม (E) มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่เข้าไปเรียนในห้องซึ่งเพื่อนนักเรียน

ส่วนมากเป็นคนขยัน สภาพแวดล้อมเช่นนี้ (E) มีผลให้นักเรียน (P) เชื่อว่าความขยันเป็นบรรทัดฐานของกลุ่มนี้ ซึ่งมีผลให้นักเรียนมีพฤติกรรม (B) แสดงออกถึงความขยันไปด้วย แล้วพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งความขยันของนักเรียน ก็ทำหน้าที่เป็นสภาพแวดล้อม (E) ให้กับคนอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทำให้เกิดปัจจัย 3 ปัจจัยซึ่งกำหนดกันและกัน (Triadic reciprocal determinism) (ธีระพร อุวรรณโณ, 2532)

จากแนวความคิดของ Bandura (1977) ที่กล่าวว่า บุคคลจะเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ จากการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่นๆ หรือพฤติกรรมของบุคคลที่ปรากฏในสื่อมวลชน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ มักเป็นเรื่องของการทำพฤติกรรมการประมวลข่าวสาร อันได้แก่ คำพูด ลายลักษณ์อักษร ลักษณะ หรือรายละเอียดของการทำพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมของการทำพฤติกรรม โดยที่การเรียนรู้การทำพฤติกรรมส่วนมากมาจากการสังเกตตัวแบบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ธีระพร อุวรรณโณ, 2532) โดยยิ่งถ้าบุคคลนั้นเป็น role model หรือผู้เรียนรู้สึกมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ึ่งความจริงกับคนที่เป็นตัวแบบนั้น การสังเกตก็จะยิ่งเกิดขึ้นมากและต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การเรียนรู้และเกิดพฤติกรรมใหม่

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ที่ได้รับการตอบสนองในเชิงบวกจากบุคคลในสังคม จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม ทักษะ และทักษะที่เหมาะสม หรือเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลตลอดเวลา โดยสิ่งแวดล้อมและบุคคลนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน การปฏิสัมพันธ์ (Interac) กับสิ่งแวดล้อมทำให้บุคคลมีพฤติกรรมหลายอย่างเกิดขึ้น และผลที่ได้รับจากการเรียนรู้ทางสังคมผ่านกระบวนการดังกล่าวส่งผลต่อบุคคลในด้านต่างๆ (Buckley, 1997 อ้างถึงใน ทศนีย์ เทอดธนากาญจน์, 2546) ดังนี้

1. มีพฤติกรรมใหม่เกิดขึ้น เช่น เมื่อบุคคลมองเห็นแบบอย่างการกระทำที่น่าสนใจ ลองกระทำตามแล้วสามารถทำตามได้ดี ใกล้เคียง หรือเหมือนบุคคลต้นแบบ ซึ่งการศึกษาจากบุคคลที่เอาเป็นแบบอย่างที่ดีจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเกิดขึ้น
2. กระตุ้นพฤติกรรมที่บุคคลสามารถกระทำได้อยู่แล้ว เช่น ทักษะการพูด ถ้าได้ดูแบบอย่างและศึกษาวิธีการพูดจากบุคคลต้นแบบ จะทำให้พัฒนาทักษะการพูดดียิ่งขึ้น
3. การเพิ่ม หรือลดการไตร่ตรองในการแสดงออกด้านพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยอิงบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่างที่สำคัญ หากบุคคลนั้นประพฤติตนได้เหมาะสม อาจส่งผลให้บุคคลอื่นในสังคมเกิดการกระทำตามอย่าง

4. การมุ่งประเด็นความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมกับสิ่งที่เราเรียนรู้ โดยปกติการสังเกตบุคคลอื่นมิได้สังเกตเฉพาะเพียงการกระทำของบุคคล แต่จะสังเกตสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นด้วย
5. การสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในพฤติกรรมหรือการกระทำ

จากแนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และมีอาจปฏิเสธได้ว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ตลอดระยะเวลาที่บุคคลยังดำรงชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดค่านิยมทางวัฒนธรรมของบุคคลในสังคมนั้น เมื่อกระแสสังคมเปลี่ยน ดังเช่น ขณะนี้ที่กระแสเกาหลีกำลังได้รับความนิยมจากกลุ่มแฟนเพลงวัยรุ่นเป็นอย่างมาก คนเหล่านี้ อาจเกิดการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ที่ได้รับรู้หรือพบเห็น ซึ่งอาจส่งผลให้พฤติกรรมของคนเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงตามด้วย

นอกจากนี้ ในแง่ของสาระที่ได้จากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีอาจเทียบได้กับเรื่องผลของสาระบันเทิง เนื่องจากเนื้อหาหรือตัวสารที่ผู้รับสารได้รับ อาจเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นการสอนให้ผู้รับสารเกิดการประพฤติปฏิบัติตามในด้านดี และเกิดเป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของสังคม ซึ่งเป็นการดึงเอาตัวสารมาใช้โดยทางอ้อม เพราะในขณะที่ผู้รับสารได้รับความบันเทิงจากสื่อที่พวกเขาเปิดรับหรือแสวงหา เรื่องราวอันเป็นประโยชน์ที่สุดอดแทรกอยู่ก็ได้รับการถ่ายทอดไปสู่ผู้รับสารควบคู่กันไป โดยอาจเป็นการเพิ่มความตระหนักและความรู้ในเนื้อหาสาระอันเป็นประโยชน์

โดยในกรณีของการเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ อาจก่อให้เกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ซึ่งผลในระดับบุคคลของสาระบันเทิงตามมุมมองของ Singhal & Rogers ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ (Singhal & Rogers, 1999 อ้างถึงใน ปารีชาติ สถาปัตตานนท์ สโรบล, 2543)

1. การเปิดรับสาร (exposure) เปรียบเสมือนประตูด่านแรกที่จะนำบุคคลไปยังการรับรู้สิ่งใหม่ ซึ่ง Singhal & Rogers เชื่อว่าสาระบันเทิงจะไม่สามารถก่อให้เกิดผลที่ต้องการได้ หากบุคคลเป้าหมายหลีกเลี่ยงการเปิดรับสาร หรือปฏิเสธการบริโภคงานสาระบันเทิง เพราะการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้บุคคลหมดโอกาสที่จะได้เรียนรู้สาระและความรู้ต่างๆ ที่นำเสนอ

โดยตัวแปรด้านการเปิดรับสารที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อพัฒนาการของบุคคล ได้แก่

1.1 ความสนใจในสื่อและสาร โดยเราอาจตั้งข้อสันนิษฐานว่า ยิ่งบุคคลสนใจในรูปแบบของสื่อ เรื่องราว และสาระความรู้ที่นำเสนอในงานสาระนั้นเท่าไร ยิ่งจะทำให้งานสาระนั้นมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงมากเท่านั้น

1.2 ความสนใจแม่แบบที่นำเสนอ ในที่นี้ แม่แบบอาจได้แก่ ดารา นักร้อง นักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียงที่ทำหน้าที่เป็นพรีเซนเตอร์ โดยเราอาจตั้งข้อสันนิษฐานภายใต้กรอบทฤษฎีด้านการเรียนรู้ทางสังคมว่า ยิ่งบุคคลเลือกที่จะสนใจบุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นแม่แบบในงานสาระนั้นเท่าไร ยิ่งทำให้งานดังกล่าวมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลได้มากเท่านั้น

2. ปฏิกริยาของสมาชิกในสังคม เราอาจกล่าวได้ว่า ปฏิกริยาของบุคคลเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของบุคคล โดยปฏิกริยาที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง พฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลกับตัวเอง และพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลกับผู้อื่น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ซึ่งได้แก่ การที่บุคคลรู้สึก “อิน” กับผู้นำเสนองานสาระนั้น หรือเรื่องราวต่างๆ ราวกับว่า ตนคือบุคคลหนึ่งในเหตุการณ์นั้น หรือเป็นคนสนิทของบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น โดยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นเสมือนเงื่อนไขประการสำคัญในการก้าวไปสู่พัฒนาการขั้นอื่นๆ ซึ่งหากบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับบุคคลในสื่อแล้ว โอกาสที่สื่อหรือตัวแบบจะมีอิทธิพลกับบุคคลจะอยู่ในขอบเขตที่จำกัดมาก

Singhal & Rogers ได้แบ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของบุคคลเป็น 3 ด้าน คือ

2.1.1 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในเชิงความคิด เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้สารในงานสาระนั้น โดยผู้รับสารมักอ้างว่า ความคิดของบุคคลที่เป็นแม่แบบในสื่อสาระนั้นที่น่าสนใจ หรือใกล้เคียงกับความคิดของตน ราวกับว่าตนเคยฟัง หรือพูดคุยกับบุคคลนั้นมาก่อน

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในทางความคิดดังกล่าว อาจเกิดขึ้นในขณะที่ผู้รับสารให้ความสนใจข้อมูลข่าวสาร หรือตีความข้อคิดเห็นของบุคคลที่เป็นแม่แบบในงานสาระนั้น ตลอดจนเกิดการคิดทบทวนด้านเนื้อหาเชิงความรู้ซึ่งแม่แบบนำเสนอ

2.1.2 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงความรู้สึก ได้แก่ การที่ผู้รับสารรู้สึก ว่าตนเองเป็นเสมือนแม่แบบดังกล่าว หรือตนเองเคยรู้จัก สนิทสนม หรือคุ้นเคยกับแม่แบบดังกล่าวอัน ส่งผลให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกร่วมไปกับบุคคลที่เป็นแม่แบบ

2.1.3 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงพฤติกรรม ได้แก่ ระดับที่ผู้รับสารรู้สึกว่าตนเองสามารถสื่อสาร พุดคุย หรือทำความเข้าใจกับบุคคลที่เป็นแม่แบบ

2.2 พฤติกรรมการสื่อสารกับตนเอง โดยภายหลังการเปิดรับงานสาระบันเทิง บุคคล มักจะสื่อสารกับตนเองในด้านต่างๆ คือ

2.2.1 การพิจารณาศักยภาพของตนเอง (individual self-efficacy) ในการ กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมเช่นเดียวกับแม่แบบในงานสาระบันเทิง โดยพฤติกรรมดังกล่าวมักเกิด จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในเชิงความคิด

2.2.2 การรู้สึกว่าคุณเป็นเสมือนตัวละคร หรือตัวแบบ (identification with characters or role-modeling) และรู้สึกว่าตนควรเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ โดยพฤติกรรม ดังกล่าวมักเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงความรู้สึก

2.3 พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยภายหลังจากที่บุคคลมี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวละครหรือแม่แบบ บุคคลมักจะพุดคุย ติดต่อกัน แลกเปลี่ยน ข้อมูลและข้อคิดกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นๆ ในสังคมเกี่ยวกับประเด็นปัญหา หรือสาระความมั่งรู้ ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับ ทั้งในบรรยากาศตัวต่อตัว และการพุดคุยเป็นกลุ่ม เป็นต้น

การสื่อสารกับผู้อื่น อาจปรากฏในรูปแบบของการที่บุคคลพยายามหาโอกาสพุดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยเราเชื่อกันว่ากระบวนการสื่อสารในรูปแบบการเจรจาหรือ (dialogue) ดังกล่าว เป็นสิ่งสำคัญต่อการก้าวเข้าไปสู่การเปลี่ยนแปลงในระดับถัดไป เนื่องจากการ ดำเนินการดังกล่าวจะช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลไปไตร่ตรองประเด็นปัญหาอย่างถี่ถ้วน และช่วยผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนาของสังคมในที่สุด

3. ศักยภาพของกลุ่ม (collective efficacy) โดยบุคคลจะพิจารณาศักยภาพของกลุ่มตนเอง และกลุ่มอื่นๆ ในสังคม ในด้านต่างๆ อาทิ ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน หรือบรรทัดฐานทาง

สังคมในกลุ่มตนเอง และกลุ่มอื่นๆ ในสังคม กับสาระความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งนำเสนอผ่านงานสาระบันเทิง

กระบวนการพิจารณาศักยภาพของกลุ่ม จะสะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบบางประการของ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ต่อพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือ การสังเกตเห็นศักยภาพ ของกลุ่มจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในกรณีที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับประเด็นที่นำเสนอผ่านสื่อ เช่น

- บุคคลได้สังเกตการจัดการปัญหาของบุคคลอื่นในงานสาระบันเทิง
- บุคคลได้มีโอกาสสนทนา และแลกเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่บุคคลทั่วไปกำลังเผชิญอยู่ โดยเฉพาะในปัญหาที่เน้นหนักในงานสาระบันเทิง
- บุคคลได้มีโอกาสพิจารณาร่วมกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับวิถีทางเผชิญปัญหา หรือแก้ไขปัญหา
- บุคคลได้นำข้อคิดหรือทางออกต่างๆ ที่นำเสนอในสื่อสาระบันเทิงมาเปรียบเทียบกับบรรทัดฐานทางสังคม (social norm) และการยอมรับต่อข้อคิดหรือทางออกของสมาชิกอื่นๆ ในสังคม

4. ผลของสาระบันเทิง โดยผลในระยะยาวอาจได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสังคม อย่างไรก็ตาม การก้าวไปถึงผลดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบความคิด และระบบพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม

4.1 การพิจารณาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (consideration of behavior change) กระบวนการนี้สามารถเห็นได้ชัดเจน ภายหลังจากที่สาระบันเทิงได้รับการเผยแพร่สู่สมาชิกในสังคม โดยกลุ่มบุคคลมักมีการพูดคุยกันเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ในการประพฤติปฏิบัติตนตามข้อเสนอของสาระบันเทิง

4.2 การคิดในเชิงแย้ง (paradoxical thinking) โดยสมาชิกในสังคมมักใช้เวลาส่วนหนึ่งในการพินิจพิจารณาเกี่ยวกับประเด็นปัญหา ทางออก และทางเลือกที่นำเสนอในงานสาระบันเทิง ตลอดจนทางเลือกอื่นๆ โดยเฉพาะทางเลือกที่อาจขัดแย้งกับข้อเสนอในสาระบันเทิง

4.3 การลองทำพฤติกรรมในเชิงแย้งกับข้อเสนอในงานสาระบันเทิง (contradictory behavior) นอกเหนือจากการคิดเชิงแย้งแล้ว บุคคลจำนวนหนึ่งอาจลุกขึ้นมาลองทำพฤติกรรมในเชิงแย้งกับข้อเสนอในสาระบันเทิง เพื่อท้าทายหรือพิสูจน์ความเหมาะสม ตลอดจนเป็นแนวทางในการชั่งน้ำหนักผลดี และผลเสียที่เกิดขึ้น เป็นต้น

4.4 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้แก่ การที่บุคคลลุกขึ้นมาเอาจริง ทำจริง หรือที่เรียกว่า “ยอม” ทำพฤติกรรมใหม่ อย่างไรก็ตามในสภาพความเป็นจริง อาจมีเพียงบุคคลจำนวนน้อยหรือเพียงบางคนเท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในแนวทางที่ได้รับการเสนอไว้

ในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมมาใช้ในการวิเคราะห์ เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่า วัยรุ่นอาจเรียนรู้จากตัวแบบ โดยนักร้องเกาหลีก็เทียบได้กับตัวแบบในการศึกษาวิจัยนี้ ซึ่งจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญไม่น้อยต่อการเรียนรู้ทางสังคมของบุคคล การสื่อสารมวลชนเองก็เป็นปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมหนึ่งของบุคคลเช่นกัน ดังนั้นสื่อมวลชนก็ย่อมมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจว่า แล้วในกรณีของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี พวกเขามีการเรียนรู้ทางสังคมในแง่คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีบ้างหรือไม่ และพวกเขาสังเกตเห็นพฤติกรรมจากแม่แบบเหล่านั้นจากสื่อไหน และเนื้อหาของสารที่พวกเขาเปิดรับหรือแสวงหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

แนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริง (Parasocial Interaction)

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงนี้ถูกวางแนวคิดไว้ว่าเปรียบเสมือนการสร้างจินตนาการเป็นความรู้สึกเกี่ยวกับมิตรภาพ แต่เป็นความรู้สึกเพียงฝ่ายเดียวที่ผู้ชมโทรทัศน์มีให้กับบุคคลที่ปรากฏในสื่อหรือตัวละคร ถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจะเป็นไปในลักษณะของการมีส่วนร่วมมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างแท้จริง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ชมรู้สึกที่รู้จักและเข้าใจตัวแสดงในทิศทางที่สนิทสนมเช่นเดียวกับที่รู้จัก และเข้าใจเพื่อนที่มีเลือดเนื้อตัวตนจริงๆ ดังนั้น ความสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริง (Parasocial Relationship) จึงถูกวางให้อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าตัวแสดงในละครโทรทัศน์มีตัวตนเหมือนกับคนอื่นๆ ในวัฏจักรของผู้ชมจริงๆ (A.M. Rubin & Perse, 1987)

Horton และ Wohl (1956) กล่าวว่า ผู้ชมรายการต่างๆ มักมีจินตนาการว่าตนเองมีโอกาสใกล้ชิด รู้จัก และพูดคุยกันแบบตัวต่อตัวกับตัวละครหรือนักแสดงที่ตนชื่นชอบในแง่มุมต่างๆ หลากหลายมากมาย เสมือนกับว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์จริง และราวกับว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเพื่อนสนิทหรือคนใกล้ชิด

นอกจากนั้น ผู้ชมรายการยังแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และลุ่มให้ตัวละครดังกล่าว กระทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม ในขณะที่เดียวกัน ผู้ชมบางคนอาจเกิดความผูกพันกับตัวละครมากจนจินตนาการว่า ตน คือตัวละครนั้น (Identification) และพยายามเลียนแบบการแต่งกาย ทรงผม ท่าทาง อากัปกริยา เสียง ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครดังกล่าว (Sarobol & Singhal, 1998)

ในปี ค.ศ. 1979 Mark R. Levy เพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวโดยกล่าวว่า ความ เป็นเพื่อนเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง Levy (1979) ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมข่าวโทรทัศน์กับผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์ เขายืนยันว่าภายใต้ความสัมพันธ์ ทางสังคมถึงความจริง ผู้ชมจะแสดงออกต่อผู้แสดงในสื่อมวลชนหรือบทบาทที่นักแสดงแสดงราวกับ ว่าผู้ส่งสาร หรือผู้แสดงบทบาทเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มเพื่อนของผู้ชม Levy สรุปว่าความสัมพันธ์ ทางสังคมถึงความจริงนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผูกพันระหว่างผู้ชมและผู้ประกาศข่าว นอกจากนี้ เขายังอธิบายอีกว่า ความผูกพันเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับตัวของผู้ชม ผู้ชมที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความ จริงจะเชื่อว่ามันเป็นจริง และตีความพฤติกรรมของผู้ประกาศข่าวว่าเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นจริง

จากการศึกษาในครั้งนี้ Levy รายงานว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าผู้ ประกาศข่าวเป็นเหมือนเพื่อนที่เจอกันทุกวัน และบางส่วนรู้สึกสับสนระหว่างผู้ประกาศข่าวและเพื่อน ของตนเอง อย่างไรก็ตาม Koening และ Lessan (1985) ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้ชมรู้สึกถึงความสัมพันธ์กับ บทบาทของผู้แสดงไม่สนิทสนมเท่ากับเพื่อน แต่ก็ยังมีความใกล้ชิดมากกว่าความสัมพันธ์กับคนรู้จัก เขาทั้งสองได้เสนอคำว่า “Quasi-Friend” สำหรับความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าว

จากแนวความคิดดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นจินตนาการ ของผู้ชม ว่าตนมีโอกาสใกล้ชิดและรู้จักพูดคุยกันแบบตัวต่อตัวกับตัวละครหรือนักแสดงที่ตนชื่นชอบ ในแง่มุมต่างๆ มากมาย ราวกับว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นสถานการณ์จริง และราวกับว่าบุคคลดังกล่าว เป็นเพื่อนสนิทหรือคนใกล้ชิด (Horton & Wohl, 1956) นอกจากนี้ ผู้รับสารยังเกิดความรู้สึกผูกพัน กับนักแสดง จนบางครั้งหลงลืมตัวคิดไปว่าตนเองคือนักแสดงหรือญาติสนิทมิตรสหายของนักแสดง นั้นๆ อันนำไปสู่การแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะกับนักแสดงที่ชื่นชอบ หรือ แม้แต่ลุ่มให้นักแสดงทำพฤติกรรมที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอาจเกิดขึ้นในขณะ การบริโภคสื่อหรือภายหลังการบริโภคสื่อสิ้นสุดลง (ปารีชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล, 2543)

จากการศึกษาวิจัยของ Rubin และ McHugh (1987) พบว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงจะพัฒนาขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ชมได้รับความดึงดูดใจจากบทบาทของนักแสดง โดยเริ่มจากการดึงดูดทางสังคมไปสู่การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง และความสำคัญต่อความสัมพันธ์ในที่สุด (Rubin & McHugh, 1987)

การศึกษาวัยขึ้นหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทฤษฎีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงนั้นจัดทำโดย Rubin, Perse และ Powell (1985) โดยพวกเขามุ่งเน้นที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความโดดเดี่ยว การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง และการชมรายการข่าวทางโทรทัศน์ ผลการศึกษาวัยพบว่า ความโดดเดี่ยวและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงของผู้ชมไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาของ Rubin และคณะในครั้งนั้น ได้พัฒนาสเกลการวัดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง (PSIS : Para-Social Interaction Scale) เพื่อที่จะวัดระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงของผู้ชม

ในการศึกษาของ Rubin ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงว่าเป็น “การมีความเกี่ยวข้องระหว่างบุคคลผู้รับสื่อกับสิ่งที่เขาหรือเธอเปิดรับ” Rubin และคณะ ได้ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าการเข้าไปเกี่ยวข้องนั้นเป็นไปได้หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น ค้นหาคำแนะนำจากบุคคลในสื่อ การเห็นว่าบุคคลในสื่อเป็นเพื่อน การจินตนาการว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนปรารถนา และมีความต้องการที่จะพบปะกับนักแสดงในสื่อ สเกลสำหรับวัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความเห็นอกเห็นใจ การรับรู้ถึงความเหมือนกันและการดึงดูดด้านร่างกาย จากการศึกษา Rubin และคณะสรุปว่าสเกลที่ใช้วัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงหมายรวมถึงลักษณะที่ Horton และ Wohl (1956) อธิบายถึงว่าเป็นการทำให้นึกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแบบตัวต่อตัว

การประดิษฐ์สเกล PSIS เป็นการคิดค้นที่สำคัญสำหรับการให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ในเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง Infante, Rancer และ Womack (1993) กล่าวว่าข้อดีประการหนึ่งของสเกล PSIS ก็คือ มันเป็นสเกลที่สามารถนำไปใช้ในการวัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงกับบทบาทใดก็ตามในสื่อ สเกลรุ่นแรกมีทั้งหมด 29 ประเด็น แต่อย่างไรก็ตาม สเกลรุ่นล่าสุดก็มีเพียงแค่ 20 ประเด็น (Rubin, Perse and Powell, 1985) การศึกษาครั้งต่อมาในเรื่องการมีความผูกพันกับละครชุดเรื่องยาวซึ่งจัดทำโดย Rubin และ Perse (1987) ได้เสนอว่า สเกลจำนวน 20 ประเด็นสามารถที่จะลดลงได้เหลือเพียงแค่ 10 ประเด็น นอกจากนี้ในการวิจัยแบบจำลองเพื่อที่จะวัดความมี

validity ของสเกล PSIS ได้มีการทำขึ้นโดย Auer (1992) กลุ่ม treatment กลุ่มหนึ่งชมรายการประเภท situation comedy ซึ่งตัวละครหลักก้าวออกมาพูดกับคนดู โดย Auer เรียกสถานการณ์นี้ว่า “Breaking the fourth wall” ส่วนกลุ่มควบคุมจะดูรายการเดียวกัน แต่นักแสดงไม่ได้ออกมาพูดกับผู้ชม Auer กล่าวว่า กลุ่มทดลองนั้นมีระดับของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับ ตัวละครเพิ่มขึ้น เพราะผู้แสดงได้ออกมาพูดคุยโดยตรงกับผู้ชม ซึ่งจะทำให้บทบาทของนักแสดงชัดเจนขึ้น ดังนั้นเขาได้ตั้งสมมติฐานว่าคะแนนของ PSIS ของกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุม และสมมติฐานของเขาก็ได้รับการยืนยันด้วย

Pekka Isotalus (1997) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่าความสัมพันธ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของสื่อรายการหรือตัวพิธีกร หากแต่ขึ้นอยู่กับว่าได้ดูบุคคลในสื่ออย่างต่อเนื่อง มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นฝ่ายเดียวและขาดการมีปฏิริยาตอบสนองในทันทีทันใด การเกิดความสัมพันธ์นี้มีรากฐานอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ สำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลในสื่อนี้จะสามารถสร้างความพอใจและตอบสนองความต้องการนี้ได้ นั่น เพราะว่ารายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่จะถูกติดตามชมเนื่องจากผู้ชมต้องการมีเพื่อน เมื่อมีการติดตามอย่างสม่ำเสมอ ผู้ชมจะรู้สึกและมีการเรียนรู้ว่าบุคคลในสื่อ นั้นเปรียบเสมือนเพื่อนเก่า

แนวคิดนี้ได้สนับสนุนการศึกษาว่า ความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร นอกจากนี้ ยังสามารถตอบปัญหาได้ถึงความแตกต่างของลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมที่ชมเป็นประจำ และผู้ชมที่ไม่ได้ชมเป็นประจำ ซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่ที่รู้สึกชื่นชมหรือรักใคร่บุคคลในสื่อคนใดคนหนึ่ง เขาต้องมีการติดตามชมรายการโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอ เช่น การที่ผู้ชมรู้สึกต่อนักแสดงคนใดคนหนึ่งนั้นผู้ชมต้องติดตามละครที่นักแสดงคนนั้นเล่นอย่างสม่ำเสมอ ก่อนที่จะซึมซับเอาความเป็นตัวละครนั้นไว้ในจิตใจ จากนั้นจึงมีการแสดงออกทางความรู้สึกที่มีต่อตัวแสดงตัวนั้น

การใกล้ชิดกับโทรทัศน์ ทำให้ผู้ชมสามารถอ่านท่วงท่าในเชิงอวัจนภาษาของตัวแสดง และปล่อยให้ตัวแสดงนั้นสร้างความสัมพันธ์แบบสองทาง กล่าวคือ ตัวละครจะมีปฏิสัมพันธ์ผ่านการโต้ตอบตามบท จากนั้นเมื่อผู้ชมมีการวิพากษ์วิจารณ์ภาพความสัมพันธ์แบบสองทางก็เกิดขึ้น (นันทิภา วาจิระนิช, 2543)

นอกจากนี้ ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างประชาชนกับบุคคลที่เขาเหล่านั้นชื่นชอบ โดยในปี Brown และ Basil (1995) ได้ทำการศึกษาในกรณีที่ เมจิก จอห์นสัน นักบาสเก็ตบอลซูเปอร์สตาร์ทีมแอล. เอ. เลเกอร์ แสดงความตั้งใจที่จะรณรงค์การป้องกัน

HIV / AIDS ในหมู่วัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้น ภายหลังจากที่ตัวเขาประกาศต่อสาธารณชนว่าการตรวจเลือดของเขามีผลเป็นบวก โดยที่ Brown และ Basil ได้ทำการศึกษาในกรณีดังกล่าวในแง่ข้อมูลเกี่ยวกับจอห์นสันที่ได้จากสื่อก่อนหน้านี้มีผลต่อปฏิกริยาของสาธารณชนและการป้องกันเอดส์อย่างไร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีความผูกพันด้านอารมณ์ในระดับสูงกับจอห์นสัน จะมีความตระหนักเกี่ยวกับเอดส์และความเสี่ยงต่อการติดเอดส์ในระดับที่เพิ่มสูงขึ้น และมีความตั้งใจที่จะลดพฤติกรรมทางเพศที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเอดส์ด้วย ในขณะที่การรู้จักจอห์นสันแค่เพียงผิวเผินโดยการดูเขาเล่นบาสเก็ตบอล ได้ยินเขาพูดหรือการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเขา ไม่สามารถวัดได้ถึงปฏิกริยาของประชาชนที่มีต่อการเปิดเผยการติดเชื้อ HIV ของเขา

โดยภาพรวมแล้ว เราอาจพอสรุปได้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นการจินตนาการของผู้ชมว่าตนเองมีโอกาสใกล้ชิด รู้จักและพูดคุยตัวต่อตัวกับตัวละคร หรือศิลปินที่ตนชื่นชอบ เสมือนว่าสถานการณ์นั้นเป็นสถานการณ์จริง ราวกับว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลใกล้ชิด หรือเป็นเพื่อนสนิทของตน ด้วยเหตุนี้จึงอาจคาดเดาได้ว่า นักร้องเกาหลีบางกลุ่มที่ประสบความสำเร็จสูงก็อาจพบว่าแฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนั้นในระดับที่สูงตามไปด้วย

ด้วยเหตุนี้ต้นสังกัดของศิลปินหรือตัวศิลปิน จึงพยายามสร้างให้แฟนคลับกับตัวศิลปินมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยการหมั่นมาพบปะกับแฟน ๆ ที่ประเทศไทยหรือมีผลงานที่แพร่ภาพในประเทศไทย เช่น โฆษณาต่างๆ หรือการมาเปิดแสดงคอนเสิร์ต และเมื่อเปรียบเทียบจากกรณีของจอห์นสัน ก็อาจเป็นไปได้ว่า การที่แฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินมากเท่าไร แฟนคลับก็อาจได้รับประโยชน์ หรือมีการเรียนรู้คุณค่าเชิงบวกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบในระดับสูงด้วยเช่นกัน

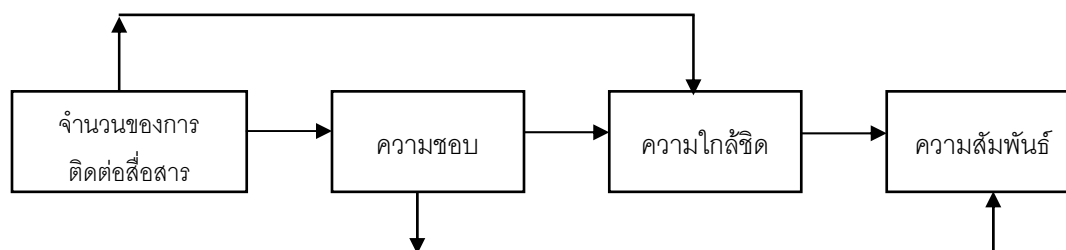
ทั้งนี้เพราะว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวละครนั้น เสมือนเป็นวิถีทางที่ก่อให้เกิดความสนิทสนมกับตัวละคร อันจะนำมาซึ่งการเอื้ออำนวยต่อการส่งสารที่เป็นความรู้ผ่านตัวละครไปยังผู้ชม (Shefner-Rogers, Roger & Singhal, 1996 อ้างถึงใน Kant Udornpim, 1997) รวมทั้งยังทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นเสมือนตัวละครหรือตัวแม่แบบ (identification with characters or role-modeling) และรู้สึกว่าตนควรเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละคร โดยที่พฤติกรรมดังกล่าวมักเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในเชิงความรู้สึก (ซึ่งในที่นี้ตัวละครก็เทียบได้กับศิลปิน นักร้องเกาหลีในงานวิจัยชิ้นนี้) นอกจากนี้ระดับความสนใจในแม่แบบก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ชม ภายใต้อิทธิพลของสื่อที่อาศัยทฤษฎีด้านการ

เรียนรู้ทางสังคมมาเป็นกรอบที่ว่า ยิ่งบุคคลเลือกที่จะสนใจบุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นแม่แบบในสื่อสาระบันเทิงมากเท่าไร ยิ่งทำให้สื่อสาระบันเทิงดังกล่าวมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลได้มากเท่านั้น (Singhal & Roger, 1999 อ้างถึงใน ปาริชาติ สถาปัตตานนท์ สโรบล, 2543)

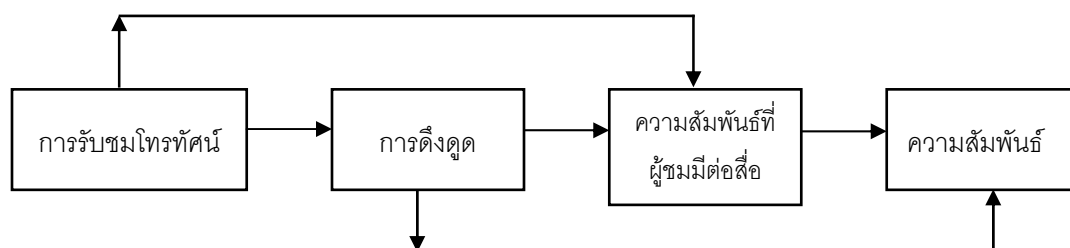
ตัวอย่างที่เด่นชัดของผลของสื่อบันเทิงที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศเปรูภายหลังจากที่ละครเรื่อง *Simplemte Maria* ออกแพร่ภาพ ซึ่งละครเรื่องดังกล่าวได้ก่อให้เกิดผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของความนิยมในการเรียนตัดเสื้อ การเพิ่มขึ้นในความต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ของสาวใช้ และการเพิ่มขึ้นของความเห็นอกเห็นใจแก่สาวใช้ ตลอดจนการคำนึง ถึงสวัสดิภาพของคนกลุ่มดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น (Singhal, Obregon & Roger, 1944 อ้างถึงใน Kant Udornpim, 1997)

แบบจำลองของ Rubin และ Mchugh (1987) ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อสื่อและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้น มีขั้นตอนหรือมีพัฒนาการที่คล้ายๆ กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสื่อ

แผนภาพ แสดงแบบจำลองพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสัมพันธ์กับสื่อ (Rubin & Mchugh, 1987)

จากแบบจำลองได้แสดงให้เห็นว่า พัฒนาการระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความสัมพันธ์ที่บุคคลมีต่อสื่อ นั้นเป็นไปในรูปแบบที่เหมือนกัน กล่าวคือ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้น จำเป็นต้องเริ่มจากการที่บุคคลได้ทำการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อที่จะนำไปสู่ความชอบ ยิ่งได้ทำการสื่อสารโดยมีจำนวนครั้งมากเท่าไร ก็ยิ่งจะเพิ่มความชอบมากตามไปด้วย และนี่เองที่จะนำไปสู่ความใกล้ชิดที่มากขึ้น และจากนั้นความสัมพันธ์จึงเกิดขึ้น เช่นเดียวกันกับความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อสื่อ ยิ่งจำนวนการเปิดชมรายการโทรทัศน์มีมากเท่าไรก็จะนำไปสู่การดึงดูดเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกผูกพันกับบุคคลในสื่อมากตามไปด้วย และจากนั้นความรู้สึกว่ามีสัมพันธภาพก็เกิดขึ้น

การที่ผู้ชมมีความสัมพันธ์กับตัวละครนั้น เป็นการรวมตัวกันของเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวกับอารมณ์และความรักที่ถูกนำเสนอออกมาบวกกับตัวแสดงซึ่งเน้นที่ความน่าประทับใจทางด้านรูปลักษณ์ของตัวแสดง และเน้นที่ความเชื่อที่ว่าเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโทรทัศน์นั้นเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงๆ (A.M. Rubin & Perse, 1987)

Levy (1979) กล่าวว่า บุคคลในสื่ออาจกลายเป็นผู้นำทาง ด้านความคิดของผู้ชมได้ นั่นเพราะว่า ผู้ชมเคารพในความคิดของบุคคลในสื่อที่ตนเองชื่นชอบ ตลอดจนผู้ชมเหล่านั้นมักจะนำความคิดเห็นของตนไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่บุคคลในสื่อที่ตนชื่นชอบได้กล่าวเอาไว้

สิ่งที่สามารถจะยืนยันได้ว่าผู้ชมมีความรู้สึกผูกพันกับบุคคลในสื่อจริงๆ ก็คือ การที่ผู้ชมให้บุคคลในสื่อเป็นผู้นำของตนทั้งยังมองว่าเขาหรือเธอเป็นเสมือนเพื่อน นอกจากนี้ยังจินตนาการว่าตนได้เป็นส่วนหนึ่งของรายการที่ชอบที่สุดในโลก และที่สำคัญคือการปรารถนาว่าจะได้พบกับบุคคลในสื่อที่ตนชื่นชอบเช่นเดียวกัน สิ่งที่ใช้เพื่อวัดการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสื่อที่ตั้งอยู่บนคุณลักษณะของมิตรภาพ กล่าวคือ การรู้สึกเสียใจกับบุคคลในสื่อ เมื่อมีการกระทำความผิดพลาดเกิดขึ้น ทั้งยังมองเห็นบุคคลเหล่านั้นเปรียบเสมือนบุคคลธรรมดา และรวมไปถึงการรู้สึกสบายกับบุคคลเหล่านั้นที่สื่อได้นำเสนอ

ประเด็นในการวัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงอาศัยได้จากคำตอบจากผู้ชม เช่น ลักษณะคำตอบที่บ่งบอกให้เห็นว่า ผู้ชมเสียใจ ถ้าหากว่าตัวแสดงที่เขาชื่นชอบมากที่สุดในโทรทัศน์ได้กระทำความผิดพลาดหรือกับคำตอบในลักษณะที่ว่า ตัวแสดงที่เขาชื่นชอบทำให้เขารู้สึกสบายราวกับว่าได้อยู่กับเพื่อนและพบว่าตัวแสดงเหล่านั้นมีเสน่ห์ทางกายภาพมาก และเมื่อไรก็ตามที่ผู้ชมเหล่านั้นพลาดรายการโทรทัศน์ที่เขาโปรดปรานเขาจะรู้สึกคิดถึง

Rubin และ Perse (1987) กล่าวว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับสื่อ นั้น จะเห็นได้ชัดเจนที่สุดในละครโทรทัศน์ ผู้ชมละครโทรทัศน์จะมีปฏิสัมพันธ์มากกับตัวละคร โดยอย่างแรกจะเกิดความหลงใหลในรูปลักษณะของตัวละคร และคิดว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริง นอกจากนี้ยังเสนอแนวคิดอีกว่าผู้คนส่วนมากจะรู้สึกได้ถึงความรู้สึกของความเป็นเพื่อนกับคนที่เขาเฝ้ามองดูอยู่ทุกวัน เขาจะร่วมรู้สึกสุขและทุกข์ รู้สึกเสียใจและยังพร้อมให้อภัยเมื่อบุคคลในดวงใจของเขากระทำผิด

ยิ่งผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์ต่อตัวแสดงมากเท่าไร ก็เท่ากับว่าผู้ชมนั้นกำลังเข้าสู่การใกล้ชิดกับตัวแสดงอย่างไม่รู้ตัว Hendinson (Hendinson, 1981 อ้างถึงในพัลลภา วิชิตะกุล, 2546:31) กล่าวว่า นอกจากการอาศัยการมีประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้ชมกับสื่อแล้ว ในส่วนของ การมีปฏิสัมพันธ์สามารถทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงได้ ลักษณะที่ว่าเป็นนี้คือ การคิดว่าตนเองเป็นตัวแสดงนั้นๆ การแสดงความสนใจต่อตัวแสดง การอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวแสดง รวมไปถึงการรู้จักตัวละครในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี

โดยสรุปแล้วสาระสำคัญของแนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนี้ เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับตัวศิลปิน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ขณะชมและหลังชมละครหรือผลงานของศิลปิน เป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อบุคคลที่ปรากฏทางสื่อ ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดนี้มาประยุกต์ใช้บนหลักการพื้นฐานที่ว่า แฟนคลับส่วนใหญ่ยังคงเป็นวัยรุ่น เป็นวัยที่มีความคิดและจินตนาการ โดยวัยรุ่นอาจมีความรู้สึกผูกพันหรือชื่นชอบในตัวศิลปินนักร้องเกาหลีมากจนอาจจินตนาการว่าตนมีความรู้สึกสนิทสนม และเข้าใจความรู้สึกของศิลปินราวกับว่าศิลปินเกาหลีนั้นเป็นเพื่อนสนิทหรือคนใกล้ชิดของตน

ดังที่ผู้วิจัยสังเกตได้จากการที่แฟนคลับมักเรียกแทนตัวศิลปินว่า “น้อง” ในกรณีที่ตัวแฟนคลับผู้นั้นมีอายุมากกว่า และแฟนคลับมักจะมีความรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยตัวศิลปินเสมอเวลาที่เกิดข่าวไม่ดีขึ้นกับตัวศิลปิน หรือมักจะพูดถึงตัวศิลปินในลักษณะที่มีความเข้าอกเข้าใจกัน ประหนึ่งว่าศิลปินนั้นเป็นคนรู้จักของตน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของกลุ่มแฟนคลับและแฟนเพลง ที่มีความชื่นชอบในตัวศิลปินนักร้องเกาหลี โดยใช้แนวคิดนี้เป็นกรอบในการวิจัย

แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น (Youth subculture)

แนวคิดวัฒนธรรมศึกษาได้มองวัยรุ่นว่าเป็นวัฒนธรรมย่อยรูปแบบหนึ่งของสังคม เป็นแนวคิดที่มองว่าคนแต่ละกลุ่มในสังคม ควรจะมีโอกาสเป็นเจ้าของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเอง มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างไม่เหมือนกับกลุ่มอื่นๆ ได้โดยไม่ต้องเกิดความรู้สึกแปลกแยก วัฒนธรรมย่อย จะเคารพในความแตกต่างหลากหลายของแบบแผนปฏิบัติของคนแต่ละกลุ่ม โดยปราศจากอคติ และหลีกเลี่ยงการตัดสินคุณค่าของวัฒนธรรมใดๆ แนวคิดวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น โดยทั่วไปแล้วมักจะเกี่ยวข้องกับประเด็นความคิดว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรมวัยรุ่น และความทันสมัยที่ต่างล้วนมีอิทธิพลถึงกันและกัน ภาพปรากฏ ของวัฒนธรรมย่อยลักษณะต่างๆ แท้จริงเป็นเพียงกลุ่มคนที่ใช้แบบแผนพฤติกรรมหรือวัฒนธรรมบางอย่างร่วมกัน เช่น ปัญหา ความสนใจ ประสบการณ์ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่แยกกลุ่มทางสังคมออกจากกันและกัน (คชาชัย วิชัยดิษฐ, 2548)

คำว่า “วัฒนธรรมย่อย” เกิดขึ้นในราวทศวรรษ 1940 มีความหมายทั่วไปหมายถึง กลุ่มคนที่มีปัญหาความสนใจ มีปฏิบัติการทางวัฒนธรรมที่คล้ายกัน ซึ่งแตกต่างจากสมาชิกกลุ่มทางสังคมอื่นๆ มักจะถูกมองว่าเป็นพวกที่เบี่ยงเบนออกไปจากมาตรฐานสังคม และมีสถานะรองในสังคม

งานที่สรุปภาพความเป็นมาของแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยในช่วงศตวรรษที่ 19 ขึ้นหนึ่งก็คือบทความของ Dick Hebdige (1997) เรื่อง “Posing...threats, Striking...Poses: Youth, Surveillance, and Display” โดยเขาสรุปว่า วัยรุ่นหนุ่มสาวปรากฏในวงวิชาการสังคมวิทยาประมาณ ค.ศ.1920 โดยการศึกษาของสำนักคิดชิคาโก เช่น งานของ Robert Park แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโก ที่ได้พยายามพัฒนาทฤษฎีพื้นฐานของนิเวศน์สังคมของชีวิตเมือง โดยส่วนใหญ่มองวัยรุ่นว่าเป็นปัญหาเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านที่อันตราย เป็นผลผลิตจากสภาพแวดล้อมแบบเมือง

ต่อมาในทศวรรษ 1950 ความสนใจเรื่องวัยรุ่นก็มีแง่มุมมากขึ้น เช่น ความสนใจวัยรุ่นในแง่ของการใช้เวลาว่าง ความแปลกประหลาด วัยรุ่นเป็นเรื่องของความสนุกสนาน คำว่า “Teenager” ก็เกิดขึ้นตามหน้าิตยสาร หมายถึง วัฒนธรรมของวัยรุ่นชั้นล่างที่มีพิธีกรรม การบริโภค รสนิยมทางดนตรี และความนิยมในสินค้า ถูกกำหนดเงื่อนไขอย่างชัดเจนโดยอิทธิพลของความเป็นอเมริกัน วัยรุ่นถูกแยกออกจากความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ไปอย่างถาวร ช่องว่างตรงนี้หมายถึงเงิน หมายถึง การเกิดขึ้นของตลาดวัยรุ่น สินค้าใหม่ๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ก็ถูกนำมาใช้เพื่ออุดหนุนส่วนเกิน ซึ่งวัยรุ่นชั้นล่างถูกประเมินว่าจะต้องมี และเพื่อหาพื้นที่ที่วัยรุ่นสามารถสร้างเอกลักษณ์ของ

ตัวเองได้ โดยไม่ต้องไปข้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมแม่ ซึ่งในที่สุดก็เกิดวัฒนธรรมมวลชน อาทิ นูติค ร้าน เทป โรงเต็นรำ ดิสโก้เธค รายการทีวี นิตยสาร ฯลฯ

วัฒนธรรมวัยรุ่นที่มีเอกลักษณ์ และปรากฏตัวออกสู่สังคมได้อย่างเด่นชัดก็ด้วยบริบททางสังคมหลายประการ การเปลี่ยนแปลงสำคัญได้แก่ ความสำคัญของการตลาดและการบริโภค การเติบโตของอุตสาหกรรมเวลาว่างที่เน้นวัยรุ่น เกิดของเลียนแบบ สินค้าและบริการถูกออกแบบมาสำหรับดึงดูดลูกค้าที่เป็นวัยรุ่นหนุ่มสาวโดยเฉพาะ รวมทั้งการเกิดขึ้นของการสื่อสารมวลชน ศิลปะ และวัฒนธรรมมวลชน ดังจะเห็นได้จากการเติบโตของ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ทีวี สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ตั้งแต่ราวกลางทศวรรษ 1950 ผลจากสงครามได้สร้างรอยร้าวที่เป็นประสบการณ์ทางสังคม และความแตกต่างระหว่างชนชั้นที่มีอยู่ก่อนสงครามก็เปลี่ยนกลายเป็นช่องว่างระหว่างยุคสมัย (Generation gap) วัยรุ่นกลายเป็นแนวหน้าสำคัญของการเปลี่ยนแปลงสังคม เป็นชนชั้นชนิดใหม่ในสังคม การขยายตัวกว้างขวางของการศึกษาที่ฝึกฝนทักษะอาชีพต่างๆ เพื่อเข้าสู่โลกของการทำงานของผู้ใหญ่ และธรรมเนียมปฏิบัติของวัยรุ่นที่ต้องแต่งกายแปลกประหลาด

ในสังคมสมัยใหม่กลุ่มคนพื้นฐานของสังคมแบ่งออกเป็นชนชั้นต่างๆ ทั้งชนชั้นครอบครัว และชนชั้นที่ถูกครอบงำ ความสัมพันธ์ทางสังคมจึงเป็นความสัมพันธ์ของชนชั้นเหล่านี้ เมื่อวัฒนธรรมย่อยก็เป็นหน่วยย่อยของโครงสร้างที่เล็กกว่า อยู่ในเครือข่ายทางวัฒนธรรมชนชั้นที่ใหญ่กว่า หรือที่เรียกว่าวัฒนธรรมแม่ (Parent culture) การศึกษาวัฒนธรรมย่อยจึงต้องมองทั้งวัฒนธรรมย่อยในแง่ของความสัมพันธ์กับเครือข่ายทางวัฒนธรรมทางชนชั้นที่ใหญ่กว่า ซึ่งแม้วัฒนธรรมย่อยจะมีลักษณะเฉพาะ มีกิจกรรมของตัวเอง และเป็นส่วนหนึ่งที่แยกแตกต่างจากวัฒนธรรมใหญ่ แต่ก็มี ความผูกพัน มีรูปแบบบางอย่างร่วมกันกับวัฒนธรรมใหญ่อยู่ วัฒนธรรมย่อยจะต้องแสดงลักษณะ และโครงสร้างที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองอย่างแตกต่างโดดเด่นจากวัฒนธรรมใหญ่ โดยจะเห็นได้จากวิถีชีวิต กิจกรรมต่างๆ การใช้เวลาว่าง ค่านิยมของการใช้สิ่งของ การแต่งกาย การใช้พื้นที่ ฯลฯ ซึ่งมีทั้งการต่อต้าน ขัดแย้ง ต่อรอง และต่อสู้กับวัฒนธรรมหลักของสังคม

วัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น จึงแสดงให้เห็นถึงทางออกที่ประนีประนอมระหว่างความต้องการที่ขัดแย้งกัน 2 ประการ คือ ความต้องการที่จะสร้างและแสดงความเป็นตัวเองและความแตกต่างจากพ่อแม่ และความต้องการที่จะรักษาเอกลักษณ์ร่วมของพ่อแม่ที่เป็นพื้นฐานของพวกเขาไว้ โดยใช้สินค้าสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมทุกชนิดที่มีประโยชน์ทางสังคม ใช้วัตถุเชิงสัญลักษณ์ต่างๆ สร้างแบบแผนที่แตกต่างโดดเด่นเป็นพิเศษของตัวเองออกมา มีการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

ค้นหา “ความสนใจร่วม” ของชีวิตภายในกลุ่ม อะไรที่ต้องทำ อะไรที่ไม่ควรทำ ค้นหาพิธีกรรมทางสังคม ซึ่งสร้างเอกลักษณ์ของกลุ่ม พวกเขาปรับเอาและดัดแปลงวัตถุต่างๆ แล้วสร้างใหม่ในแบบแผนที่แตกต่างกันพิเศษ ซึ่งแสดงความเหมือนหรือร่วมกันของกลุ่ม ความคิด-กิจกรรม-ความสัมพันธ์-วัตถุ เหล่านี้ปรากฏเป็นรูปร่างในพิธีกรรมของความสัมพันธ์และการเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ลักษณะท่าทาง ภาษาที่ใช้ โอกาสทางพิธีกรรม ลักษณะในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ดนตรี ฯลฯ ทั้งหมดประกอบเป็นเอกภาพของความสัมพันธ์ของกลุ่ม รูปแบบที่แสดงออกเหล่านี้เป็นนิยามของเอกลักษณ์ต่อสาธารณะของกลุ่ม ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากโครงสร้าง ประสบการณ์ กิจกรรม และทัศนะของกลุ่มในฐานะที่เป็นการก่อร่างทางสังคมได้ ลักษณะวัฒนธรรมย่อยจึงอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างของความ สัมพันธ์ กิจกรรมและบริบทของกลุ่ม (คชาชัย วิชัยดิษฐ์, 2548)

Atwater (1992) กล่าวว่า ตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งเป็นวัยรุ่น บุคคลจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อน แม้ว่าบ่อยครั้งที่พ่อแม่หรือผู้ใหญ่ไม่สามารถเข้าไปอยู่ในพื้นที่ของ “เพื่อนของวัยรุ่น” แต่วัยรุ่นส่วนใหญ่ก็ยังให้ความสำคัญกับพ่อแม่ของตน และให้พวกเขาเป็นผู้แนะนำในเรื่องที่สำคัญๆ ในขณะเดียวกันกลุ่มเพื่อนก็เพิ่มอิทธิพลมากขึ้นในเรื่องอื่นๆ ตัวอย่างเช่น การแต่งกาย การปฏิสัมพันธ์ในสังคม ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า วัยรุ่นให้ความสำคัญพ่อแม่ของตนและกลุ่มเพื่อน ในฐานะกลุ่มอ้างอิงที่แตกต่างกัน

Brake (1990) ได้อธิบายว่า “ลักษณะโดยทั่วไปของวัฒนธรรมย่อยก็คือ รูปแบบ (style) กล่าวคือ กลุ่มที่มีวัฒนธรรมย่อยที่โดดเด่นต่างไปจากกลุ่มอื่นๆ ก็คือ กลุ่มที่มีการใช้รูปแบบในเชิงสัญลักษณ์รูปแบบหนึ่งๆ”

Cut-and-Mix Process หรือ ‘กระบวนการปะติดปะต่อ’ เป็นแนวคิดที่ Hebdige นำมาใช้ในการศึกษาทำความเข้าใจถึงกระบวนการสร้างสรรค์ ‘สไต์ลส์’ หรือเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของวัยรุ่น โดยให้คำอธิบายว่า “ในการสร้างสรรค์ความหมายหรือองค์ประกอบทางวัฒนธรรม (element) อันเป็นลักษณะเฉพาะกลุ่มของตนเอง วัยรุ่นจะมีการเลือก (cut) เอาสัญลักษณ์หรือองค์ประกอบจากวัฒนธรรมที่อยู่รอบตัวมาดัดแปลงหรือสร้างความสัมพันธ์ (relation) แบบใหม่เพื่อนำไปผสมผสาน (mix) เข้าด้วยกันจนเกิด ‘สไต์ลส์’ ที่เป็นเอกลักษณ์ในวัฒนธรรมของตนเอง โดยมีกระบวนการบริโภค (consume) เป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงสัญลักษณ์ หรือองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดังกล่าว” (กาญจนา แก้วเทพ, 2544; 2545; กุลภา วนจสาระ, 2544; สมสุข หินวิมาน, 2547)

ทั้งนี้ จากคำอธิบายของ Hebdige อาจกล่าวได้ว่า ถึงแม้ความมีเอกลักษณ์จะเป็นเสมือนหัวใจสำคัญของวัฒนธรรมวัยรุ่น แต่อย่างไรก็ตาม ภายใต้ความมีเอกลักษณ์ดังกล่าว กลิ่นอายจากวัฒนธรรมกระแสหลัก ซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบที่วัยรุ่นนำเอาองค์ประกอบที่มีอยู่มาสร้างความหมายให้แก่ตนเอง ก็ยังคงเป็นสิ่งที่ปรากฏในวัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่เช่นกัน

นอกจาก Hebdige แล้ว Paul Willis และ Michel de Certeau นักวิชาการด้านวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจเกี่ยวกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมวัยรุ่น ยังได้อธิบายถึงความสำคัญของการบริโภคที่มีต่อวัยรุ่นว่า ในกระบวนการทางวัฒนธรรมอันประกอบไปด้วย การผลิต การแพร่กระจาย และการบริโภค วัยรุ่นจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อทำการดัดแปลงและประกอบสร้างสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมขึ้นใหม่ ('Cut' n 'Mix') ได้เพียงแค่เฉพาะในขั้นตอนของการบริโภค โดยมีสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเกื้อหนุนให้เกิดกระบวนการดังกล่าว

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีการใช้สื่อมวลชนอย่างเฉลียวฉลาด และซับซ้อนมากกว่าคนทุกกลุ่มในสังคม ดังนั้น การถอดรหัสและการรับสารจากสื่อมวลชนของวัยรุ่นโดยส่วนใหญ่ จึงเป็นไปในลักษณะของการ 'ดัดแปลง' และ 'เล่น' กับสารเหล่านั้นตลอดเวลา (กาญจนา แก้วเทพ, 2544) ดังตัวอย่างกรณีศึกษา เรื่องอัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะของ ทิพย์ธิดา ภาชนะนนท์ (2541) ที่พบว่า ในการร้องคาราโอเกะ วัยรุ่นสามารถแสดงวิธีร้องและท่าเต้นที่แตกต่างออกไปจากศิลปินในมิวสิกวิดีโอได้ตามความพอใจของตนเอง แม้ว่าท่วงทำนองของเพลงจะยังคงเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นจากค่ายเพลงผู้ผลิตก็ตาม

วัฒนธรรมวัยรุ่น นอกจากจะสามารถพิจารณาในลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมย่อยที่ประกอบด้วยแบบแผนของแนวคิดและพฤติกรรม อันมีรากฐานมาจากคนในกลุ่มสังคมวัยรุ่น โดยสามารถพิจารณาวัฒนธรรมวัยรุ่นในลักษณะที่เป็นวัฒนธรรมโลก ที่มีการถ่ายทอดแบบแผนของแนวคิดและพฤติกรรมด้วยระบบสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นที่เข้าใจในระดับนานาชาติผ่านสื่อมวลชนที่ครอบคลุมไปทั่วโลก โดยมีเวลาและแหล่งกำเนิดวัฒนธรรม ที่ค่อนข้างแน่นอน ซึ่งในการวิจัยนี้แนวคิดดังกล่าวได้อธิบายคุณลักษณะของวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น และเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมวัยรุ่น เนื่องจากผู้วิจัยได้มองกระแสความชื่นชอบในตัวศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นในปัจจุบัน ว่าเป็นวัฒนธรรมย่อยในรูปแบบหนึ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แฟนคลับวัยรุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นมาร่วมใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์ถึงผลการวิจัยอันเป็นคำตอบที่ได้มาจากแฟนคลับวัยรุ่น ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นนั้น มีดังต่อไปนี้

ความหมายของจิตวิทยาวัยรุ่น

โดโรธี โรเจอร์ส (Dorothy Rogers อ้างถึงในปราณี รามสูต, 2528) ได้ให้ความหมายของจิตวิทยาวัยรุ่นว่าเป็นการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่างๆ ของบุคคลในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ มากเป็นพิเศษ

ส่วนความหมายของคำว่าวัยรุ่น (Adolescence แปลว่า การเจริญเติบโต ดังนั้นภาวะของวัยรุ่นได้แก่ การเจริญเติบโตทั้งในด้านชีวะ สรีระ และจิตวิทยา โดยเด็กวัยรุ่นจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ชัยนาถ นาคบุปผา, 2515)

1. เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) คือ ความเจริญเติบโตทางร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ความสูง น้ำหนัก เป็นต้น
2. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) คือ มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตทั้งทางร่างกาย ความสนใจ และความคิดเห็นต่างๆ
3. เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) คือ มีความคิดที่จะพึ่งตนเองและคิดต่อต้านผู้ใหญ่ อยากลองดี ชอบความก้าวร้าว
4. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา อาจเรียกว่าเป็นวัยวิกฤต ปัญหาย่างยากส่วนใหญ่เกี่ยวกับการปรับตัว เกิดความขัดแย้งอยู่ในใจ และการตัดสินใจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ภูมิจิตใจและการแสดงออกด้านอารมณ์รุนแรง

นอกจากวัยรุ่นจะเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย และจิตใจแล้วยังเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคมและวัฒนธรรมด้วย (สุชา จันทน์เอม, 2529)

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1949) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นเพิ่มเติมว่า วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อเป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจ

รวดเร็วและรุนแรง ทศนคติในการมองโลกและทางสังคมของวัยรุ่นอาจมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ อาจจะไม่เข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

นอกจากนี้ราศรี ธรรมนิยม (2524) ได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นเวลาของการเจริญเติบโตทางกาย เป็นช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน เป็นช่วงเวลาที่เด็กจะแสวงหาเอกลักษณ์ ของตนเป็นช่วงเวลาแห่งสติปัญญา พัฒนาการและประสบการณ์ทางวิทยาการต่างๆ และเป็นช่วงเวลาของพัฒนาการประเมินค่านิยมต่างๆ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นนี้เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่

พัฒนาการของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้ คือ

1. พัฒนาการทางร่างกาย หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางขนาด ในน้ำหนักส่วนสูง และการทำงานของฮอร์โมน
2. พัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์อย่างรวดเร็วและรุนแรง จนเรียกว่า “พายุบุแคม” คือมีความรู้สึกรุนแรง เปิดเผยตรงไปตรงมา มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการเป็นอิสระ ไม่ชอบกฎเกณฑ์และการบังคับ เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ สนใจเพศตรงข้าม และการคบหาสมาคมกับคนอื่น ๆ
3. พัฒนาการทางสติปัญญา รู้จักการคิดเป็นระบบ (Formal operation) คิดเป็นเหตุเป็นผล คิดเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific thinking) คิดวิเคราะห์ (Analyzation) วิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) คิดอย่างมีระเบียบแบบแผน (Systematic thinking) และมีจินตนาการสูง
4. พัฒนาการทางสังคม เริ่มคบหาเพื่อนฝูง และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเป็นอย่างมาก บางคนอาจชอบเรียกร้องความสนใจด้วยการมีพฤติกรรม การแต่งกาย กิริยาวาจา ภาษาแปลกๆ รวมทั้งมีความคิดเห็นคล้อยตามกับกลุ่มเพื่อน

ความต้องการและความสนใจของเด็กวัยรุ่น

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่จึงมีลักษณะต่างๆ ไป ดังนี้คือ (ประสาร ทิพย์ธารา, 2521)

1. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ ความคิดเห็นและความสนใจ

2. เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะทางร่างกาย เช่น ด้านสมอง และน้ำหนัก
3. เป็นวัยที่ต้องการความเป็นอิสระ ต้องการพึ่งตนเอง และมีแนวความคิดต่อต้านผู้ใหญ่ บางครั้งถึงกับมีการโต้เถียงกันอย่างรุนแรง
4. เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ อยากรู้ อยากเห็น จะทดลองทำในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ตนยังไม่เคยทำ
5. ต้องการปรัชญาชีวิต และแนวทางชีวิตของตน
6. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหามาก เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญยิ่ง เป็นวัยแห่งความยุ่งยาก สับสน และการปรับตัว
7. เป็นวัยที่ต้องการความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจจากผู้ใหญ่ ไม่ชอบการลงโทษทั้งทางกายและจิตใจ

นอกจากนี้ ลักษณะความต้องการเฉพาะบางประการของเด็กวัยรุ่น ที่มีผลไปสู่พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กวัยรุ่นตามความเห็นของนักจิตวิทยาไทย มีดังนี้คือ (ปราณี รามสูต อังโนจินตวิโร เกษมสุข, 2539)

1. เด็กวัยรุ่นต้องการความรักทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับ
2. เด็กวัยรุ่นต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำ ต้องการมีสิทธิในการปกครองตนเอง
3. เด็กวัยรุ่นต้องการความเสมอภาคทัดเทียมกับผู้อื่นในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้าเครื่องใช้ ฯลฯ
4. เด็กวัยรุ่นต้องการมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง
5. เด็กวัยรุ่นต้องการทำให้ตนเองเป็นที่ประทับใจแก่ผู้อื่น จึงชอบส่องกระจกเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ก็เป็นเสมือนกระจกส่อง ทำให้เด็กพยายามที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองตามตัวอย่างที่ได้เห็น สื่อมวลชนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของเด็กวัยรุ่น

ความสนใจของเด็กวัยรุ่น

ความสนใจ (Interest) หมายถึง แนวโน้มทางด้านจิตใจหรือความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลทำให้บุคคลนั้นเอาใจใส่ และรู้สึกพึงพอใจในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น (Hilgard R.Ernest อ้างถึงในจินตวิทย์ เกษมสุข, 2539)

จินตวิทย์ เกษมสุข ได้อธิบายว่า ถึงแม้เด็กวัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องต่างๆ แตกต่างกันเนื่องมาจากลักษณะบุคลิกภาพ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมความสามารถ ทัศนคติ ฯลฯ แต่จะมีลักษณะร่วมกันของความสนใจ นั่นคือ ความสนใจของเด็กวัยรุ่นจะขยายขอบเขตออกไปสู่สังคมนอกบ้าน และในขณะเดียวกันก็มีความสนใจที่แคบเข้ามาในเฉพาะเรื่อง ซึ่งในแนวคิดของ Crow และ Crow (1956) ได้สรุปความสนใจของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง เช่น รูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และการวางตัว ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงตัวเองให้เป็นที่สนใจ และดึงดูดใจของผู้อื่นและเพื่อนต่างเพศ
2. ความสนใจเกี่ยวกับสังคม ในระยะแรกจะมีความสนใจในเพื่อนต่างเพศเดียวกัน ให้ความสำคัญและเวลากับเพื่อนมาก ต่อมาจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม สนใจที่เข้าร่วมกลุ่มหรือมีส่วนร่วมในสังคม รวมถึงสนใจในบทบาททางสังคมของบุคคล
3. ความสนใจในการเลือกอาชีพและวิถีชีวิต เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่

วัฒนธรรมวัยรุ่น

ช่วงวัยรุ่นยุคปัจจุบันกินเวลาค่อนข้างนาน เพราะวิวัฒนาการของระบบเศรษฐกิจสังคม การศึกษา และวัฒนธรรมทำให้การเรียนรู้เพื่อละทิ้งพฤติกรรมวัยเด็กและการเตรียมตัวเพื่อรับผิชอบอย่างผู้ใหญ่แท้จริง กินเวลานานขึ้น

ดร. ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ ได้อธิบายไว้ในหนังสือวัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ (2519) ว่า เด็กวัยรุ่นในปัจจุบันออกไปคบหาสมาคมกันนอกบ้านเป็นจำนวนมาก และมักเอาอย่างกันในหลายเรื่อง เช่น รสนิยมทางดนตรี การแต่งตัว ภาษาพูด และแบบพฤติกรรมต่างๆ สิ่งนี้เด็กกระทำร่วมกันเหล่านี้ทำให้เด็กวัยรุ่นมีลักษณะแตกต่างกันวัยอื่นอย่างเห็นได้ชัด

วัฒนธรรมวัยรุ่นให้สมัยปัจจุบัน (BrandAge, สิงหาคม 2543) แสดงออกด้วยการนิยมในดนตรีและการเดินร่าอันร้อนแรง รสนิยมเช่นนี้ขัดกับความรู้สึกของสังคมอยู่ไม่น้อย การแต่งตัวและการไว้ผมตามสมัยนิยมก็เป็นสิ่งซึ่งผู้ใหญ่ในสังคมไม่เห็นด้วย ภาษาที่เด็กใช้ก็เป็นภาษาใหม่ๆ แปลกๆ บางกลุ่มก็ใช้ภาษาซึ่งรุนแรง และมีการโจมตีสังคมอยู่ด้วย ส่วนพฤติกรรมโดยทั่วไปก็ได้แก่การแสวงหาความสนุกอย่างไม่มีขอบเขต การส่งเสียงดัง ขาดความสำรวมในกิริยามารยาท สรุปลักษณะของวัฒนธรรมวัยรุ่นไม่เป็นไปตามวัฒนธรรมใหญ่ของสังคมบางอย่างก็ขัดแย้งกับวัฒนธรรมใหญ่เป็นอันมาก ผู้ใหญ่ในสังคมหลายท่านจึงไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมวัยรุ่น

อิทธิพลของวัฒนธรรมวัยรุ่นกับอิทธิพลของครอบครัว บิดามารดาที่ไม่ได้พิจารณาปัญหาอย่างลึกซึ้ง อาจเข้าใจว่าวัฒนธรรมวัยรุ่นมีอิทธิพลเหนือบุตรของตนอย่างมาก และอาจทำลายอิทธิพลของครอบครัวให้หมดสิ้นลงได้ ตัวอย่างเช่น เด็กผู้ชายต้องการไว้ผมยาวตามวัฒนธรรมของเขา ไม่ว่าจะโรงเรียนหรือผู้ปกครองจะห้ามปรามอย่างไร เด็กวัยรุ่นก็ยังไม่เชื่อฟังถ้ามีโอกาสไว้ผมยาวเมื่อไรเป็นไฉน เมื่อไรนั้น ถ้าวัยรุ่นไม่ทำเช่นนั้นเขาจะมีความลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมวัยรุ่นด้วยกัน เขาจึงเชื่อฟังหมู่พวกของเขามากกว่าครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องนี้

วัยรุ่นเป็นวัยที่เด็กคบค้าสมาคมระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด เป็นวัยที่เด็กออกจากบ้านมากกว่าปกติ และเป็นวัยที่เด็กกำลังต้องการการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับตน เด็กจะไม่เรียนเฉพาะที่โรงเรียน หรือที่บ้านเท่านั้น แต่เด็กจะเรียนรู้จากสื่อมวลชน จากกิจกรรมต่างๆ ที่สังคมจัดขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ วัยรุ่นจะเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากพวกเดียวกัน เด็กในวัยนี้จะรวมกลุ่มกันอย่างหลวมๆ ด้วยการประพฤตินิยมปฏิบัติอย่างเดียวกัน หรือยึดถือวัฒนธรรมชนิดเดียวกัน ซึ่งจะทำให้มองเห็นลักษณะของคนในวัยนี้แตกต่างกับคนวัยอื่นอย่างเห็นได้ชัด ในแง่ของการสร้างวัฒนธรรมนั้น วัยรุ่นจึงไม่มีองค์การ ไม่มีระบบ เป็นแต่เพียงการเอาอย่างกันต่อๆ ไปเท่านั้น ใครคิดอะไรขึ้นใหม่ ถ้าเป็นที่ถูกใจเด็กก็จะยอมรับมาปฏิบัติ เพื่อนรุ่นเดียวกันเห็นเข้าก็เอาอย่างกันเป็นทอดๆ จนแพร่หลายไปยังทุกส่วนทุกตอนของประเทศ และบางอย่างก็แพร่หลายไปยังทั่วโลก สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูง ก็มีช่วยช่วยให้วัฒนธรรมของวัยรุ่นเผยแพร่แพร่หลายไปยังทั่วโลก

สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูง ก็มีช่วยช่วยให้วัฒนธรรมของวัยรุ่นเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วมากขึ้น ต่อมาเมื่อวัยรุ่นเริ่มคบหาสมาคมกันมากขึ้น เริ่มออกไปคบหาสมาคมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันเป็นจำนวนมาก จึงเกิดการรวมพวกเป็นฝูงชนวัยรุ่นขึ้นทำให้วัยรุ่นได้รับความอบอุ่นทางอารมณ์ และสนองความต้องการทางสังคมของเด็กในวัยนี้เป็นอย่างดี วัยรุ่นจึงชอบรวมกลุ่มแบบไม่

เป็นทางการเช่นนี้อยู่มาก ผู้ชงนดังกล่าวนี้มักไม่ได้จัดเป็นอย่างไรดี วิทยุรุ่นจึงชอบรวมกลุ่มวิทยุรุ่นบางพวกที่รวมตัวกันอย่างเป็นพิธี และมีระบบงานที่รัดกุมมีระเบียบ มีการรับสมาชิกเป็นทางการ มีโครงการ และมีกิจกรรมซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งองค์การหรือสมาคมหลายอย่างของวิทยุรุ่นมักจะได้รับ การสนับสนุนจากสถาบันทางสังคม หรือหน่วยงานราชการบางแห่งด้วย นอกเหนือไปจาก ผู้ชงนวิทยุรุ่น และองค์การ หรือสมาคมวิทยุรุ่นแล้ว เด็กก็จะจัดกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการขึ้นอีกประเภทหนึ่ง คือ กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มเล็กๆ ที่ไม่มีระบบงาน ไม่ระเบียบพิธี แต่เป็นการรวมกลุ่มของคนที่มีสนิทสนมกัน หรือมีรสนิยมตรงกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันบางอย่าง กลุ่มเพื่อนอาจเกิดจากการอยู่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ไปมาหาสู่กันได้โดยสะดวก หรือเกิดจากความสนใจที่เหมือนๆ กันจึงปรึกษาหารือกัน และทำกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน หรือเกิดจากบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกัน จึงรวมกลุ่มกันได้อย่างรวดเร็ว และราบรื่น

จึงเห็นได้ว่า วิทยุรุ่นเป็นวัยที่มีการเรียนรู้ที่มากที่สุด จะมีเรียนรู้ค่านิยม วัฒนธรรมรวมทั้งเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากในสังคม ดังนั้นบุคคล องค์การสังคม และสถาบันสังคมหลายอย่างจึงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของวิทยุรุ่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ดร.ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2519)

1. ครอบครัว ถือเป็นสถาบันสังคมอันแรก และอันที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่วิทยุรุ่น ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด ถึงแม้เด็กจะเติบโตขึ้นก็ยังอาศัยอยู่กับครอบครัว และได้รับการอบรมจากครอบครัวเป็นประจำ แม้แต่เมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่และแยกตนไปสร้างครอบครัวใหม่แล้ว ก็ยังมีความผูกพันกับบิดามารดา และสมาชิกในครอบครัวเดิมอยู่ สิ่งใดที่ครอบครัวอบรมสั่งสอนไว้หรือสิ่งใดที่ครอบครัวเรียกร้องย่อมมีผลต่อการปฏิบัติของคนอยู่ไม่มากก็น้อย

2. วัฒนธรรมของสังคม สิ่งต่างๆ ที่คนในสังคมปฏิบัติอยู่โดยทั่วไป ไม่ว่าจะระเบียบแบบแผนอย่างไร ไม่ว่าจะระเบียบแบบแผนอย่างไร ไม่ว่าจะมีความมาตรฐานแตกต่างกันอย่างไร ย่อมมีอิทธิพลต่อค่านิยม และพฤติกรรมการแสดงออกของคนในสังคมอยู่ไม่น้อย รวมทั้งการมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในสังคมด้วย เช่น ในสมัยใดสังคมใดที่วัฒนธรรมการแต่งกายแบบญี่ปุ่นเข้ามา มีอิทธิพลย่อมมีผลให้คนในสังคมมีพฤติกรรมแต่งกายที่แสดงออกมาในแนวญี่ปุ่นเช่นกัน

3. สังคมวิทยุรุ่นและกลุ่มเพื่อน การคบหาสมาคมกับเพื่อนในวิทยุรุ่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนสนิท หรือการทำกิจกรรมอื่นๆ ในสังคมวิทยุรุ่น ผลที่เด็กได้รับอันหนึ่งก็คือการเรียนรู้และการยอมรับค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ จากกิจกรรมนั้นๆ ส่วนเพื่อนหรือสังคมวิทยุรุ่นจะมีอิทธิพลหรือ

พฤติกรรมของเด็กอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลกลุ่มเพื่อนสนิทและองค์กรเยาวชนบางอย่าง มักมีอิทธิพลมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดบางอย่างให้แก่เด็กวัยรุ่นได้

4. สื่อมวลชน เด็กวัยรุ่นในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้ และความคิดจากสื่อมวลชนเป็นอันมาก ในบางกรณีเด็กก็ยอมรับเอาความรู้และความคิดเหล่านั้นไปยึดถือเป็นค่านิยมบางประการของตน การโฆษณาสินค้าโดยอาศัยสื่อมวลชน ก็มีส่วนทำให้เกิดค่านิยมบางอย่างแก่เด็กวัยรุ่น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดที่สุด ได้แก่ ค่านิยมหรือสมัยนิยมในการแต่งกาย การไว้ผม และการเสริมความงาม สมัยใดที่เห็นว่าการแต่งกายแบบเสื้อเส้นเดียว กางเกงขาบานเป็นที่นิยม สื่อมวลชนก็นำความคิดเช่นนี้ออกไปเผยแพร่ นักธุรกิจและนักแสดงก็ช่วยกระพือค่านิยมแบบนี้ออกสู่สังคม คนในสังคมโดยเฉพาะวัยรุ่นและวัยรุ่นหนุ่มสาวจึงเปลี่ยนรสนิยมไปด้วย เพราะอาจเห็นว่าเป็นสิ่งที่สวยงามใครๆ ก็ใส่กัน ถือเป็นเรื่องธรรมดา ถึงแม้ว่าบางครั้งการแต่งกายดังกล่าวอาจไม่เหมาะกับบุคลิภาพของแต่ละคน หรือไม่เหมาะสมกับสังคมของเราก็ตาม ซึ่งบางที่สื่อมวลชนอาจไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มขึ้นเอง แต่สื่อมวลชนก็เป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะเผยแพร่ค่านิยมให้แพร่หลายได้มาก

ในด้านความรู้และความคิด สื่อมวลชนย่อมมีบทบาทอันสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลายๆ อย่าง ถ้าความคิดนั้นสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้น เมื่อสื่อมวลชนทราบเช่นนั้นก็จะเขียนเกี่ยวกับความคิดประเภทนั้นเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความสนใจกว้างขวางขึ้นไปอีก ไม่นานค่านิยมใหม่ก็เกิดขึ้นโดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นผู้เผยแพร่ให้

แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง“แฟน” และ “ความเป็นแฟน”

คำว่า “แฟน” เป็นคำที่คนไทยคุ้นเคยและใช้ติดปากกันมาเป็นเวลานาน จากการตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ปรากฏความหมายของคำว่า “แฟน” หมายถึง ผู้นิยมชมชอบ เช่น แฟนเพลง แฟนภาพยนตร์ แฟนมวย โดยที่คำว่าแฟนนั้นมาจากคำว่า fan กร่อนมาจากคำภาษาอังกฤษว่า fanatic แปลว่า บุคคลที่หลงใหล คลั่งไคล้ ในบุคคลหรือกิจการบางอย่าง แต่ในความเข้าใจโดยทั่วไป คำว่า “แฟน” มักนำไปใช้ประกอบคำอื่น เพื่อใช้แสดงถึงนัยยะแห่งความนิยม ชื่นชอบ หลงใหลในบางสิ่งบางอย่าง เช่น แฟนเพลง แฟนหนังสือ แฟนหนัง แฟนมวย แฟนบอล ฯลฯ

หากพิจารณาความหมายของคำว่า “แฟน” ทำให้ทราบว่า “fan” ย่อมาจาก “fanatics” ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษาลาตินว่า “fanaticus” ซึ่งคำนี้ตามตัวอักษร หมายถึง การเป็นส่วนหนึ่งของวัด บุคคลผู้รับใช้วัด (temple servant) หรือผู้อุทิศทุ่มเทอย่างเต็มที่ (devotee) แต่ทว่าคำนี้มักมีความหมายโดยนัยไปในทางลบ กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับแรงดลใจจากพิธีกรรมอันมัวเมาลุ่มหลง (orgiastic rites) และเป็นความกระตือรือร้นอย่างบ้าคลั่ง (enthusiastic frenzy)

นอกจากนั้น คำว่า “fanatics” มีความหมายที่เปลี่ยนแปลงจากความเชื่อทางศาสนาหรือพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ย้ายสู่ความกระตือรือร้นแบบผิดๆ ที่มากเกินไป ส่วนใน Shorter Oxford English Dictionary ให้ความหมายของ “แฟน” (fan) ว่าเป็นบุคคลที่กระตือรือร้นคลั่งไคล้ (enthusiastic) (Abercrombie and Longhurst, 1998) เช่นเดียวกับที่ Ellis Cashmore (2000) กล่าวว่า “แฟน” มักหมายถึง บุคคลที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นที่มากเกินไป และเป็นความกระตือรือร้นที่ไร้เหตุผล (unreasonable enthusiasm)

การให้ความหมายของคำว่าแฟนนั้น ได้ถูกนิยามขึ้นในมุมมองของคนหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มก็ให้คำนิยามที่แตกต่างกันออกไป เช่น ถ้า “แฟน” มองจากสายตาของคนนอก มักจะถูกมองผ่านแนวคิดแบบสังคมมวลชน (mass society) หรือมุมมองตามแนวความคิดของสำนักแฟรงค์เฟิร์ต (The Frankfurt School) ที่มอง “แฟน” ในแง่ลบว่า เป็นกลุ่มคนที่คลั่งไคล้ ถูกหลอกได้ง่าย แต่ในทางกลับกันหากคำว่า “แฟน” ได้รับการนิยามจากคนวงใน หรือมองตามแนวคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษา (Cultural studies) ความหมายของ “แฟน” ก็จะเป็นอีกด้านหนึ่ง กล่าวคือ การให้คำนิยามว่า “แฟน” มีความหมายอย่างไรนั้น ไม่มีผู้ใดถูกหรือผิดแต่ขึ้นอยู่กับว่าเรายืนอยู่บนจุดยืนของ “คนนอก” หรือ “คนใน” มากกว่า

คำว่า “แฟน” เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อช่วงศตวรรษที่ 19 โดยเริ่มจากนักหนังสือพิมพ์ที่พยายามหาคำอธิบายถึงกลุ่มคนที่คอยติดตาม (followers) นักกีฬาอาชีพ โดยเฉพาะกีฬาเบสบอล จึงกำหนดคำว่า “แฟน” ขึ้นเพื่อใช้เรียกคนกลุ่มนี้ หลังจากนั้นได้มีการพัฒนาความหมายของคำนี้ต่อไปอีก โดยขยายความรวมถึงผู้ที่จงรักภักดีและอุทิศตนเพื่อกีฬาและงานบันเทิงต่างๆ เข้าไปด้วย ทั้งนี้แฟนแต่ละกลุ่มจะมีความชอบที่ต่างกัน ดังนั้น ลักษณะของแฟน พฤติกรรม และภาพลักษณ์จึงแตกต่างกันออกไป

อย่างไรก็ตามจากพัฒนาการทางความหมายของคำว่า “แฟน” (fan) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น Jenkins (1992) ได้ให้ข้อสรุปว่า ความหมายของคำว่า “แฟน” ไม่สามารถหลีกเลี่ยง

ความหมายในแง่ลบได้ ไม่ว่าจะเป็นความคลั่งไคล้ทางศาสนา หรือทางการเมือง ความลุ่มหลงมัวเมา และความบ้าคลั่ง ซึ่งความหมายที่แสดงออกมาในด้านลบนั้น เปรียบเสมือนหัวใจสำคัญในการแสดงออกของ “แฟน” ดังที่ปรากฏในวาทกรรมยุคปัจจุบัน

Abercrombie และ Longhurt (1998) กล่าวว่า คนเรายังมีภาพของ “แฟน” ไปในลักษณะของความชื่นชม หลงใหลในดารา หรือกิจกรรมบางอย่างที่มากเกินไป ยิ่งไปกว่านั้น ผลงานจากนักสื่อสารมวลชนโดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ยังมักสื่อให้เห็นถึงความผิดปกติจากความเป็น “แฟน” ด้วย

McQuail (1994) (อ้างถึงใน สุปรีดา ซอลำไย, 2549) ได้จำแนกประเภทของ “แฟน” ไว้ 2 กลุ่ม คือ

1. “Fans” เป็นกลุ่มที่ติดตามผลงานของสื่อมวลชน ชาติลักษณะทางสังคมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา และยึดติดกับเนื้อหาที่มีผู้นำเสนอ ถ้าเนื้อหาเปลี่ยนไปกลุ่มแฟนจะสลายตัวได้ทันที คนส่วนใหญ่มักจะไม่รู้ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มนี้ และบางครั้งกลุ่มคนเหล่านี้อาจได้รับแรงกระตุ้นจากสื่อ หรือเป็นด้วยความสมัครใจที่จะรวมกลุ่มกันอย่างเป็นทางการ

2. “Medium Audience” เป็นกลุ่มที่มีความจงรักภักดีต่อสื่อชนิดนั้นอย่างจริงจัง อาจเกิดจากแรงกระตุ้นของสื่อ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ ลักษณะนี้จะเป็นพวกที่ติดอยู่กับสถานีใดสถานีหนึ่ง ช่องใดช่องหนึ่ง ติดหนังสือ ติดองค์กรสื่อมวลชน ลักษณะของคนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มแฟนที่ยาวนานไม่สลายง่าย

นอกจากความคิดของ McQuail เกี่ยวกับแฟนและกลุ่มจงรักภักดีดังกล่าวแล้วนักวิชาการด้านจิตวิทยาอย่าง Jenson (1992) ยังได้กล่าวว่า “แฟน” คืออาการป่วยใช้ทางสังคมอย่างหนึ่ง แฟน จึงได้รับการพิจารณาว่าเป็น ความคลั่งไคล้ หลงใหล (fanatics) และถึงขั้นถูกมองว่าเป็นบุคคลอันตราย

Jenson ชี้ให้เห็นว่า เรื่องที่เกี่ยวกับแฟน ความมีชื่อเสียง และอิทธิพลของสื่อที่ผ่านมัลวณแล้วแต่บ่งบอกว่า “แฟน” เป็นกลุ่มที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากความไม่เพียงพอทางด้านจิตวิทยา กิจกรรมต่างๆ ของแฟนเป็นการชดเชยทางด้านจิตวิทยาอย่างหนึ่ง “แฟน” จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อ และได้แพร่กระจายไปยังผู้คนมากมาย พวก “แฟน” จะหาวิธีทางที่จะติดต่อกับบุคคลที่มีชื่อเสียง เพื่อเป็นการทดแทนความไม่พอเพียงในชีวิต อันเนื่องมาจากความแปลกแยกและภาวะไร้กฎเกณฑ์ที่ขาดสายสัมพันธ์ทางสังคมในวิถีชีวิตแบบสังคมสมัยใหม่

ในมุมมองของ Jenson “แฟน” ถูกตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองระบบดาว (star system) และเป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบในความเป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดังที่น่าเสนอมานถึงกลุ่มของตนในสื่อมวลชน แฟนเป็นลักษณะอาการทางสังคมที่แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ บุคคลที่หลงใหลและชื่นชมเพียงลำพังกับกลุ่มของสมาชิกที่รวมกันเป็นกลุ่มถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้ง และสามารถขยายกลุ่มของตนออกไปได้ตามความเข้าใจที่ตรงกัน

กลุ่มของแฟนดังกล่าว มีแรงจูงใจสัมพันธ์กันกับความเข้าใจร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับความทันสมัยของแต่ละบุคคล โดยมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- แฟนผู้หลงใหลแต่เพียงลำพัง (Obsessed fan) จะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ต้องการให้ตนแตกต่างจากผู้อื่น ทำให้ความเป็นมวลชนน้อยลง คนเหล่านี้จะถูกตัดออกจากครอบครัว สังคม ชีวิตของพวกเขาจะถูกครอบงำจากความมีชื่อเสียง ความโด่งดังของดารา นักร้อง นักกีฬา ที่ตนชื่นชอบจนสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง คนกลุ่มนี้จะถูกยั่วยุจากสื่อมวลชนจนอาจนำไปสู่อาการทางจิตที่นำโลกมายามาสู่ชีวิตจริง เช่น ออยากฆ่าคนที่ตนถือว่าเป็นเจ้าของเพื่อให้ สมความปรารถนาของตนเอง

- แฟนกลุ่มผู้บ้าคลั่ง (hysterical member of a crowd) เป็นกลุ่มของแฟนที่หลงใหลสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบ้าคลั่งและไม่มีเหตุผล มีความจงรักภักดีต่อผู้มีชื่อเสียงนั้น เช่น แฟนบอล แฟนเพลง แฟนกลุ่มนี้จะถูกชักจูงหรือครอบงำโดยอิทธิพลจากภายนอกได้ง่าย

ภาพของแฟนเคยถูกมองในแง่ลบมานานด้วยเหตุผลหลายประการ ประการแรกคือ แฟนถือเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) ที่ผู้รับสารถูกมองว่าสามารถถูกครอบงำได้ง่ายและถูกผลักดันเพื่อแสวงหาผลกำไรในทางธุรกิจเท่านั้น แฟนอาจจะไม่ยอมรับว่าวัฒนธรรมที่เขาพอใจนั้นถูกใช้เพื่อหลอกลวงและทำให้เขาสับสน ประการที่สองคือ มีข้อสันนิษฐานว่าแฟนเป็นกลุ่มผู้รับสารที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ยังคงสนุกสนานกับการเป็นของตนต่อไปโดยไม่คำนึงว่าการเป็นแฟนของตนจะส่งผลดีหรือผลเสียให้แก่ใครบ้าง

อย่างไรก็ตามการแบ่งแยกโลกของผู้ที่เป็น “แฟน” กับ “ผู้ที่ไม่ใช่แฟน” นั้นมักได้รับการแบ่งมาจากกลุ่มที่มีแฟน ดังนั้นคนที่ไม่ใช่แฟนจึงมักจะมองว่าผู้ที่ไม่ใช่พวกเขาจะเป็นผู้ที่ผิดปกติ ส่วนพวกเขาจะเป็นพวกที่ปกติ ดังที่ Jenson (1992) กล่าวไว้ว่าการให้นิยามดังกล่าวล้วนแต่เป็นการสนับสนุนคุณค่าบางอย่างเป็นพิเศษ เช่น การมองวัฒนธรรมชั้นสูงว่าเหนือกว่าวัฒนธรรมประชานิยม มองว่ามีการศึกษาเหนือกว่าไม่มีการศึกษา เป็นต้น ซึ่ง Jenson ได้มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการมองพวก

“แฟน” ว่าเป็น “ผู้อื่น (otherness)” จะส่งผลต่อการทำความเข้าใจถึงประเด็นที่ว่าบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อในสังคมร่วมสมัยอย่างไร ดังนั้นการศึกษารูปแบบของแฟนจึงต้องมีการก่อสร้างใหม่(reconstruction) ด้วยการทบทวนรูปแบบต่างๆ ของผู้รับสาร

เช่นเดียวกับ Jenkins ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง Textual Poacher (1992) ไว้ว่า “แฟน” มักถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ที่มีความชอบที่ผิดปกติ และมีรสนิยมความชื่นชอบที่มากเกินไปเกินควร ความหมายของ “แฟน” จะถูกมองเป็นคนอื่น (them) ที่ไม่ใช่พวกเรา (us) นอกจากนั้น “แฟน” มักจะได้รับการมองว่าเป็นพวกที่อันตราย และบ่อยครั้งก็มักจะหลงใหลคลั่งไคล้จนนำไปสู่ความรุนแรงซึ่ง Jenkins เห็นว่าทัศนคติเช่นนี้เป็นการตัดสินจากมุมมองของชนชั้นสูง (elitist) และเป็นความเชื่อที่ขาดความเคารพต่อวิถีชีวิตที่ธรรมดาสามัญ

ในความเป็นจริงนั้น แฟนเป็นกลุ่มคนที่มีความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในสังคมที่ปิดรั้ว รวมทั้งยังเป็นผู้ที่สร้างวัฒนธรรมในแบบของตนขึ้นมา จากเดิมแฟนถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแฟนที่มีขนาดใหญ่ และกลุ่มแฟนที่มีขนาดเล็ก ซึ่งแฟนกลุ่มแรกจะถูกมองว่าเป็นกลุ่มผู้บริโภคตัวบท (text) ของวัฒนธรรมประชานิยมที่มีความเฉื่อยชา แต่แฟนในกลุ่มที่สองที่อยู่อย่างกระจัดกระจายนั้นกลับ เป็นผู้ใช้ตัวบทอย่างกระตือรือร้นและให้ความสำคัญกับความหมายเดิมและความหมายใหม่ นอกจากนี้กลุ่มแฟนที่มีขนาดเล็กยังเป็นกลุ่มที่ใช้วัฒนธรรมประชานิยม เพื่อแสดงออกถึงประสบการณ์ชีวิตของตนและของผู้อื่น และยังต่อต้านความตึงเครียดของภาวะทางสังคมรวมทั้งสร้างลักษณะเฉพาะทางสังคมของตนขึ้นมา ลักษณะนี้จัดได้ว่าเป็นแฟนที่แท้จริง เพราะแม้ว่ากลุ่มแฟนกลุ่มนี้จะมีขนาดเล็กแต่ก็เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ แฟนจึงสามารถแบ่งออกโดยอาศัยรูปแบบวัฒนธรรมประชานิยม และผลของความพยายามของกระแสทางการค้าที่เตรียมไว้

การตอบรับของแฟนเหล่านี้ จะเกี่ยวข้องกับความหลงใหลและความนิยมชื่นชอบ นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความหงุดหงิด ผิดหวัง การต่อต้าน องค์กรประกอบเหล่านี้เป็นตัวที่ช่วยผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่อ เมื่อเกิดความนิยมชมชอบก็จะผลักดันให้เกิดความหลงใหลในสาร ทำให้เกิดความต้องการสารเหล่านั้นเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมติดตามสื่อมวลชนประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อใดที่แฟนเกิดความรู้สึกผิดหวังในสารที่ตนได้รับ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกไม่ชอบและต่อต้าน อันนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงได้รับในฐานะที่ตนเป็นผู้รับสาร

Robert Escarpit (1975 อ้างถึงใน เจษฎา รัตนเขมากร, 2541) ได้กล่าวถึง “Group set” ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และไม่รู้ตัวว่ามีคนที่มีลักษณะความชอบคล้ายคลึงกัน จนกระทั่งสื่อเข้ามาเผยแพร่ โดยสื่อทำให้เกิด “การปฏิสัมพันธ์” (Interaction) กันระหว่างคนในกลุ่ม และทำให้เกิดกลุ่มใหม่ขึ้น โดยสื่อเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการสร้างวัฒนธรรมกลุ่มให้กับผู้รับสาร โดยผู้รับสารมีโอกาสที่จะเลือกรับสารที่ตนคิดว่าเหมาะสมและถูกใจ เพื่อเพิ่มคุณค่าในแง่สติปัญญา และกลายเป็นวัฒนธรรมของกลุ่มต่อไป

จากแนวคิดเรื่อง “แฟน” (fan) และ “ความเป็นแฟน” (fandom) นี้ แสดงให้เห็นว่าการเป็นแฟนเกิดจากการที่บุคคลหนึ่งชื่นชอบและพอใจในสิ่งหนึ่ง จนกลายมาเป็นความคลั่งไคล้และเกิดการรวมตัวกันจนเรียกว่า “แฟน” ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดนี้มาใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมแฟนคลับว่าเป็นกลุ่มคนที่ชื่นชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหมือนกัน โดยความชื่นชอบนี้ได้กลายมาเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการรวมตัวกันในลักษณะต่างๆ เช่น การรวมตัวกันอย่างไม่เป็นทางการเพื่อติดตามศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบไปในสถานที่ต่างๆ การรวมตัวกันผ่านทางกิจกรรมงานสำคัญที่จัดขึ้น เช่น งานประกวดเต้น cover ศิลปินเกาหลี และงานคอนเสิร์ตต่างๆ

นอกจากนี้สิ่งที่น่าสนใจที่ผู้วิจัยจะตั้งคำถามต่อจากความคิดของ McQuail คือ มิติในเรื่องของเวลา McQuail (1994) ได้กล่าวถึง “แฟน” ในประเด็นของเวลาไว้ว่า “แฟน” คือกลุ่มที่ยึดติดกับเนื้อหาของสื่อมวลชน ถ้าเนื้อหาเปลี่ยนไปกลุ่มแฟนจะสลายตัวทันที รวมถึงแฟนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา จากความคิดนี้ผู้วิจัยเห็นว่าในกรณีของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น มีลักษณะที่แตกต่างออกไป คือ กลุ่มแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีนี้ยังดำรงอยู่ได้เป็นเป็นระยะเวลาาน เช่น กรณีของวง Dong Bang Shin Ki ที่เริ่มเป็นที่รู้จักของแฟนชาวไทยตั้งแต่ปี 2546 แม้ว่าศิลปินนั้นจะอยู่ไกลถึงประเทศเกาหลี และมีโอกาสมาพบปะกับแฟนชาวไทยได้ไม่บ่อยนัก และในการมาแต่ละครั้งศิลปินจะมีเวลาอยู่ในประเทศไทยได้เพียงแค่วันแต่กลุ่มแฟนคลับนี้ก็ยังคงให้การติดตามอย่างใกล้ชิดต่อเนื่องมิได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

แนวคิดเรื่องแฟนและความเป็นแฟนนี้ ใช้เป็นพื้นฐานในการมองแฟนคลับในอีกมุมมองหนึ่ง กล่าวคือ โดยทั่วไป ความเป็น “แฟน” มักจะได้รับการตัดสินจาก “ผู้ที่ไม่ใช่แฟน” ภาพของแฟนคลับจึงถูกมองในแง่ลบเสมอ การพิจารณาด้วยมุมมองดังกล่าวย่อมส่งผลถึงการทำความเข้าใจในเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ที่เป็น “แฟนคลับ” เป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อมองในอีกมุมหนึ่งว่า การที่สังคมมองแฟนคลับเป็นกลุ่มผู้ถูกระทำ ถูกชักจูงได้ง่าย เป็นพวกบ้าคลั่งอย่างไรเหตุผล แต่ในความเป็นจริงหากเรามองในมุมของแฟนคลับเองแล้วอาจจะพบความจริงที่ต่างออกไปว่า แฟนคลับเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความกระตือรือร้น เห็นได้จากการรวมกลุ่มและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งบางกิจกรรมก็เป็นประโยชน์ นอกจากนี้แฟนคลับยังถือเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีอำนาจต่อรองกับผู้ผลิต ด้วยการสร้างความหมายใหม่ให้กับศิลปินที่ตนเองชื่นชอบอีกด้วย (สุวิรัตน์ โกสุมศุภมาลา, 2550) นอกจากนี้แฟนฯ ยังอาจมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีที่พวกเขาชื่นชอบอีกด้วย ดังนั้นในการศึกษาเรื่องแฟนคลับจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับแฟนและความเป็นแฟนมาเป็นแนวคิดสำคัญที่จะใช้เป็นรากฐานการวิเคราะห์ในงานวิจัยชิ้นนี้

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach)

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Approach) เป็นทฤษฎีที่เน้นและให้ความสำคัญต่อผู้รับสารในฐานะที่เป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของข่าวสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เป็นการศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับสภาวะทางสังคมและจิตใจ อันก่อให้เกิดความต้องการหรือความจำเป็นส่วนบุคคล และมีความคาดหวังจากสื่อมวลชน หรือแหล่งข่าวสารอื่นๆ อันนำไปสู่การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ กัน ผลที่เกิดขึ้นคือการได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการและผลอื่นๆ ที่ตามมา ซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้ (Katz และคณะ, 1974)

แนวคิดการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อจากนักวิชาการหลายท่าน สามารถสรุปลักษณะ ของแนวคิดได้ ดังนี้ (Katz, 1974)

1. ผู้รับสารเป็นผู้กระทำ แสวงหาสื่อที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ เพื่อสนองต่อความต้องการที่มีอยู่ของแต่ละคน เป็นการค้นหาเหตุผลที่ทำให้คนแสวงหาการเปิดรับสื่อ
2. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อที่จะเติมเต็มความคาดหวัง หรือความพึงพอใจที่แสวงหาจากสื่อ
3. ผู้รับสารมีอิสระในการเลือกใช้สื่อและเนื้อหาของสื่อ ที่สามารถสร้างความพึงพอใจจากการใช้สื่อเพื่อสนองต่อความต้องการ และแรงจูงใจ
4. ผู้รับสารแสดงความต้องการหรือแรงจูงใจในการใช้สื่อภายในตนเอง ผ่านออกมาทางพฤติกรรมการใช้สื่อ

5. การศึกษาเพื่อทราบถึงแรงจูงใจและความพึงพอใจของการใช้สื่อ ทำให้สามารถเข้าถึง แนวโน้มของพฤติกรรม ลักษณะของสื่อ และเนื้อหาที่จะเปิดรับจากสื่อได้ดียิ่งขึ้น

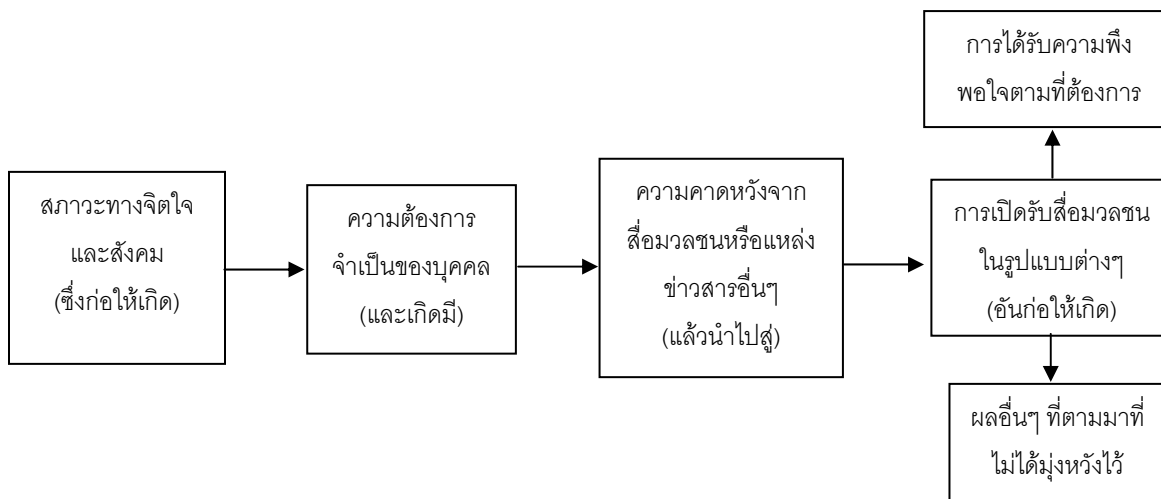
สำหรับ Rosengren (1974) ได้ให้ความหมายของคำว่าประโยชน์ (Uses) กับความพึงพอใจ (Gratification) ไว้ว่า ทั้ง 2 คำนี้มีความสัมพันธ์กันใน 2 ลักษณะ คือ การได้รับประโยชน์จากการ เปิดรับสื่อมีผลนำไปสู่การเกิดความพึงพอใจของผู้รับสารได้ และความพึงพอใจก็อาจได้รับจาก ประโยชน์ก็เป็นได้ซึ่งอาจศึกษาเฉพาะตัวใดตัวหนึ่ง โดยมีเป้าหมายถึงทั้ง 2 ตัวได้

เช่นเดียวกับแนวคิดของ Palmgreen และ Rayburn (1985) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ สามารถตีความหมายได้ 2 ประเด็น คือ

1. ความพึงพอใจที่บุคคลแสวงหาจากสื่อ (Gratification Sought) เป็นการมองในแง่ผลจาก ความเชื่อ ความคาดหวังของบุคคล ตลอดจนการประเมินค่าเกี่ยวกับความพึงพอใจที่สื่อจะพึงให้ได้ อันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้บุคคลเปิดรับสื่อ
2. ความพึงพอใจที่บุคคลได้รับจากสื่อ (Gratification Obtained) เป็นการมองในแง่ผลที่ บุคคลได้รับหลังจากการเปิดรับสื่อ หรือเนื้อหาของสื่อประเภทต่างๆ ซึ่งจะย้อนกลับไปสนับสนุนหรือ เปลี่ยนแปลงตามความเชื่อเดิม

กาญจนา แก้วเทพ ได้อธิบายเพิ่มเติมในหนังสือสื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจไว้ว่า ในการเปิดรับข้อมูลของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อ การประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ เพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการลงมือทำ เมื่อมีความตั้งใจที่แน่นอนดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงไม่ใช่กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้ เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ที่แน่นอน (Goal-oriented activity)

นอกจากนั้น Katz และคณะ (1974) ยังได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์ และการได้รับความพึงพอใจไว้ คือ การศึกษาผู้รับสารเกี่ยวกับ (1) สภาวะทางสังคมและจิตใจ ซึ่ง ก่อให้เกิด (2) ความต้องการจำเป็นและเกิดมี (3) ความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งข่าวสารอื่นๆ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ กัน อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ และ (6) ผลอื่นๆ ที่ตามมาซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้ องค์ประกอบ ต่างๆ ข้างต้นสามารถแสดงให้เห็นในรูปแบบจำลองได้ ดังนี้

แผนภาพ แสดงแนวทางการศึกษาการใช้ประโยชน์และการได้รับความพึงพอใจ

แบบจำลองข้างต้นเป็นแบบจำลองที่อธิบายถึงกระบวนการรับสารในการสื่อสารมวลชน และใช้สื่อมวลชนโดยปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเลือกบริโภคสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจของผู้รับสารเอง บุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์ ความตั้งใจ และความต้องการในการใช้ประโยชน์ เพื่อสนองความพึงพอใจของตนเองด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ดังนั้นลักษณะการใช้สื่อมวลชนของแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการแตกต่างกันออกไป และความพึงพอใจที่ได้รับจากการใช้สื่อก็จะแตกต่างกันออกไปด้วย

Charles Atkin (อ้างถึงใน นันทิดา โธสุกรรม, 2547) แบ่งประเภทของสารที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลไว้ 2 ประเภท คือ

1. สารที่ให้ความพึงพอใจในทันทีในเชิงการบริโภค (Consumatory) หมายความว่าสารที่จะลดความไม่รู้ หรือความไม่แน่ใจของบุคคลที่เกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว และสารที่ให้ความบันเทิงสนุกสนาน
2. สารที่ใช้ประโยชน์ในการเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ (Instrumental) ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หมายถึง สารที่ลดความไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจเป็นจุดเริ่มต้นของการมองผู้รับสารเสียใหม่ จากเดิมที่มีการมองว่า “สื่อทำอะไรกับผู้รับสาร” มาเป็นการมองว่า “ผู้รับสารทำอะไรกับสื่อ” ในฐานะที่กลุ่มแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีมีลักษณะเป็นผู้รับสารแบบ active audience ทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจจึงสามารถนำมาอธิบายปัจจัยที่ทำให้แฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีเลือกบริโภคสื่อและข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี และประโยชน์ที่พวกเขาได้รับจากการชื่นชมศิลปินนักร้องเกาหลี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

นันทิภา วาริระนิช (2543) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ไทย จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาของนันทิพานั้น ทำให้ทราบถึงข้อค้นพบที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงและเป็นแนวทางให้แก่ผู้วิจัย คือ งานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อตัวแสดง โดยเน้นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับนักแสดง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ถือเป็นผู้ที่มีบทบาทกับผู้ชมมากในปัจจุบัน ถือเป็นส่วนหนึ่งของสารที่ผู้ผลิตต้องให้ความสำคัญ การวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาว่าความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นเกิดขึ้นจริงหรือไม่ และเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยใช้กรอบแนวคิดของความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ภาพลักษณ์ จินตนาการ และการตัดสินใจทางสังคม เพื่อศึกษาสาเหตุ ลักษณะการแสดงออก การรักษาและการยุติความสัมพันธ์

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมมีความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวแสดง โดยมีพื้นฐานจากการมีความสัมพันธ์กับตัวละคร ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ชมบางกลุ่มจะรู้ตัวว่าตนเองกำลังชื่นชมหลงใหล คลั่งไคล้ หรือเกลียดชังตัวแสดง แต่ไม่มั่นใจว่าความสัมพันธ์นั้นเกิดขึ้นเพราะอะไร เพราะความสัมพันธ์นั้นเกิดขึ้นโดยที่ผู้ชมไม่ทันตั้งตัว แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ หรือไม่มีสาเหตุ โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์นั้นมีผลสืบเนื่องมาจากการติดตามชมละครโทรทัศน์ โดยกลุ่มผู้ชมที่เป็นนักเรียนจะชื่นชอบละครที่มีแนวรักโรแมนติก และปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ชมกลุ่มนี้เลือกติดตามละครโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอ นั้นคือ ปัจจัยในเรื่องรูปลักษณ์ของตัวแสดง อย่างไรก็ตามปัจจัยในด้านรูปลักษณ์ของตัวแสดงไม่ใช่ปัจจัยเดียวในการตัดสินใจชม และติดตามละครโทรทัศน์ของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียน โดยปัจจัยด้านเนื้อหาของละครก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมเลือกชมละครเรื่องนั้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งลักษณะละครที่ผู้ชม

กลุ่มนี้ชื่นชอบนั้นส่วนมากจะเป็นเรื่องรักโรแมนติก ไม่เครียด และเป็นเรื่องที่มีเหตุการณ์และตัวแสดงไม่ต่างจากตอนทำไรนั้ก

ความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยได้กล่าวว่่า คือการที่ผู้ชมรู้สึกผูกพันกับตัวแสดง โดยจะเป็นไปในลักษณะที่ว่าผู้ชมจะตีความว่าชอบหรือไม่ชอบตัวแสดง และจะมีการแสดงออกเพื่อยืนยันความชอบและไม่ชอบนั้น อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมมีความสัมพันธ์กับตัวละคร เช่นเดียวกับมีความสัมพันธ์กับตัวแสดง หากแต่ความสัมพันธ์ที่มีต่อตัวแสดงนั้นมีผลสืบเนื่องมาจากการมีความสัมพันธ์กับตัวละครก่อน

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อตัวแสดงนั้น สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมมีความสัมพันธ์กับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ คือ 1. ความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อตัวละครในโทรทัศน์ และ 2. ภาพลักษณ์ของตัวแสดง และพบว่าความสามารถทางการแสดงก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะนำไปสู่กระบวนการสร้างความหมายให้ตัวแสดง ทำให้ผู้ชมสร้างภาพตัวแสดงขึ้นในจิตใจ และคิดว่าตัวแสดงนั้นมีลักษณะเหมือนในละคร

รูปร่างหน้าตาของตัวแสดง มีผลต่อการดึงดูดให้ผู้ชมเกิดความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง เพราะจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมสนใจติดตามไม่ว่าจะเป็นชีวิตและการแสดงในละคร หากผู้ชมไม่ชอบตัวแสดงก็จะไม่ติดตาม และไม่สนใจ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงนั้น เริ่มต้นมาจากการชมละครโทรทัศน์เป็นเวลาต่อเนื่อง จนทำให้ผู้ชมเกิดความผูกพันกับตัวละคร ซึ่งความผูกพันกับตัวละครนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้ชมเชื่อว่าเหตุการณ์ ตัวละคร และสถานที่ในละครเป็นความจริง นอกจากนี้ ผู้ชมก็จะจินตนาการไปตามเรื่องราวที่พบเห็นในละครอีกด้วย และเมื่อผู้ชมมีจินตนาการไปตามละคร และมีความสัมพันธ์ต่อตัวละครแล้ว ผู้ชมจะจินตนาการว่าตัวแสดงน่าจะเป็นอย่างทีเห็นในละครโทรทัศน์ และจะเริ่มสร้างภาพลักษณ์ต่อตัวแสดงนั้นให้เหมือนในละคร

โดยการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ผู้ชมมีต่อตัวแสดงมี 2 แบบ คือ

1. การแสดงออกในเชิงบวก มี 3 ลักษณะ คือ การแสดงออกทางความคิด ได้แก่ รู้สึกชื่นชอบ อยากรู้จัก และให้เป็นผู้นำทางความคิด, การแสดงออกทางคำพูด ได้แก่ การกล่าวชื่นชม และวิจารณ์ในทางดี และการแสดงออกทางการกระทำ ได้แก่ เขียนจดหมาย ขอลายเซ็นให้ของ ขอถ่ายรูป และติดตามผลงาน

2. การแสดงออกในเชิงลบ มี 3 ลักษณะ คือ การแสดงออกทางความคิด ได้แก่ ไม่ชื่นชอบ อยากรู้ว่ากล่าว และอยากทำร้าย, การแสดงออกทางคำพูด ได้แก่ การวิจารณ์ในทางไม่ดี การว่ากล่าว และใช้คำพูดไม่สุภาพเมื่อพูดถึง และการแสดงออกทางการกระทำ ได้แก่ การทำร้าย และไม่สนับสนุน ผลงานอื่นนอกจากงานแสดง

ส่วนในเรื่องของการรักษาความสัมพันธ์ และการยุติความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมรักษาและเปลี่ยนรูปแบบความสัมพันธ์มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในตัวผู้ชมเอง โดยปัจจัยภายในตัวผู้ชมนั้นเป็นปัจจัยที่เกิดจากการรับรู้ และทัศนคติที่ผู้ชมมีต่อตัวแสดง ไม่ว่าจะเป็นเชิงบวกหรือลบก็ตาม เป็นปัจจัยที่โดยปกติแล้วจะไม่มีเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เมื่อชื่นชอบหรือเกลียดตัวแสดงตัวใดแล้ว ก็มักจะชอบหรือเกลียดอยู่อย่างนั้น ถึงแม้ตัวแสดงนั้นจะมีการเปลี่ยนบทบาทแล้วก็ตาม ปัจจัยนี้เกิดจากการที่ผู้ชมสร้างภาพลักษณ์ต่อตัวแสดง และเป็น การสร้างภาพ ที่ฝังแน่นในจิตใจ ผู้ชมจะเชื่อมั่นว่าตัวแสดงเป็นอย่างที่ตนคิด และเมื่อมั่นใจแล้วก็จะไม่เปลี่ยน

นอกจากนี้ การที่สื่อนำเสนอตัวแสดงทางโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ผู้ชมรักษาความสัมพันธ์ได้อย่างเหนียวแน่นเนื่องจากยังพบเจอตัวแสดงอยู่เสมอ แม้ว่าการพบเจอจะเป็นเพียงเฉพาะในโทรทัศน์ก็ตาม ส่วนการยุติความสัมพันธ์นั้นมาจากปัจจัยเดียว คือ การที่ตัวแสดงนั้นๆ หายไปจากสื่อ ตลอดจนข่าวสารก็ขาดหายไปด้วย ทำให้ผู้ชมค่อยๆ ลืมและไม่ติดตามเรื่องราวของตัวแสดงจนในที่สุดความสัมพันธ์นั้นก็ยุติลง

งานวิจัยชิ้นนี้ ถือเป็นงานวิจัยที่ช่วยปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงให้แก่ผู้วิจัย ทั้งเรื่องที่มาหรือสาเหตุของการเกิดความสัมพันธ์ที่ผู้ชมมีต่อตัวแสดง ลักษณะการ แสดงออก การรักษาและการยุติความสัมพันธ์ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบต่างๆ ที่ได้จากงานวิจัย ชิ้นนี้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับและตัวศิลปิน นักร้องเกาหลี ว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับนักร้องเกาหลี จะมีลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแฟนคลับ

สุวิรัตน์ โกสุมศุภมาลา (2550) ศึกษาเรื่อง บทบาทการสื่อสารต่อการดำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อก ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสื่อสารของแฟนคลับทั้งในการสื่อสารระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน และระหว่างแฟนคลับด้วยกันเอง จะผ่านการใช้สื่อต่างๆ 5 ประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อสมัยใหม่ และสื่อวัตถุ ซึ่งแฟนคลับจะมีพฤติกรรมของการใช้สื่อที่ค่อนข้างมาก และมีการใช้สื่อแบบบูรณาการ เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือตอบสนองของความต้องการของตนได้อย่างเต็มที่ ผลการวิจัยยังพบว่า การสื่อสารกันในพื้นที่และช่วงเวลาต่างๆ คือ 1) พื้นที่ในช่วงเวลาชีวิตประจำวัน แฟนคลับจะติดต่อสื่อสารกันโดยจะมีรูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคล และมีการสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวขึ้นมา 2) พื้นที่ในช่วงเวลาพิเศษ อันได้แก่ กิจกรรมคอนเสิร์ต และกิจกรรมแฟนคลับ แฟนคลับจะมีการแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และกลุ่มออกมาอย่างอิสระด้วย

ส่วนบทบาทของการสื่อสารในการก่อตัว การทำหน้าที่และการดำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับนั้นแบ่งบทบาทต่างๆ ได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) บทบาททางด้านการติดตามเผยแพร่ข่าวสาร 2) บทบาททางด้านการสร้างความมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลหรือกลุ่ม 3) บทบาทในการร่วมตั้งกลุ่ม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และ 4) บทบาทด้านความบันเทิง การวิจัยครั้งนี้ยังพบข้อโต้แย้งกับนิยามของคำว่าแฟนคลับที่มองว่าเป็นกลุ่มคนเฉื่อยชา รับสารตามความต้องการของผู้ส่งสาร มาสู่การเป็นผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้น (active audience) มีการเลือกรับสาร การแสวงหาข้อมูลข่าวสารและใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้ตอบสนองความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการรวมกลุ่มกันของแฟนคลับในพื้นที่กิจกรรมพิเศษทั้ง 2 พื้นที่ เป็นการสร้างพื้นที่ทางโลกเข้ามาแทนพื้นที่ทางธรรม หรือพิธีกรรมทางศาสนาในสังคมสมัยโบราณ กิจกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมานี้สามารถตอบสนองความต้องการการยอมรับและความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและสังคมได้ เช่นเดียวกับกิจกรรมทางศาสนาในอดีต

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการมองแฟนคลับ ว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีจะมีพฤติกรรมเป็นผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้น (active audience) มีการเลือกรับสาร มีการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้ตอบสนองความต้องการของตนเองเช่นเดียวกับแฟนคลับโมเดิร์นด็อกหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังนำงานวิจัยชิ้นนี้มาใช้เป็นแนวทางการศึกษาในส่วนของ การสื่อสารระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน และระหว่างแฟนคลับด้วยกันเองผ่านการใช้สื่อต่างๆ ทั้ง 5 ประเภท อีกด้วย

ณัฐสุพงศ์ สุขโสภา (2548) ศึกษาเรื่อง บทบาทของการสื่อสารกับกระบวนการสร้างและสืบทอดวัฒนธรรม “แฟนบอล” ในสังคมไทย ซึ่งทำการวิเคราะห์บริบทของแฟนบอลเป็นพื้นที่ ได้แก่ 1. พื้นที่และเวลาประจำวันปกติ 2. พื้นที่และเวลาพิเศษในกิจกรรม “วันแดงเดือด” และ 3. พื้นที่และเวลาพิเศษในกิจกรรม “แฟนคลับ” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในพื้นที่และเวลาปกติของแฟนบอลในชีวิตประจำวัน เป็นพื้นที่ที่มักเป็นส่วนตัวและสำหรับกลุ่มที่สนิทสนม และเป็นช่วงเวลาที่ว่างจากการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่วนพื้นที่กิจกรรม “วันแดงเดือด” และ พื้นที่กิจกรรม “แฟนคลับ” เป็นพื้นที่สาธารณะที่เกิดขึ้นครั้งคราวที่แยกไปจากชีวิตประจำวัน ส่วนในเรื่องการใช้สื่อในมิติชีวิตประจำวันมีการใช้สื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อใหม่ สื่อวัตถุ ซึ่งมีแบบแผนซ้ำๆ เป็นกิจวัตร แต่ในกรณี “วันแดงเดือด” และกรณี “แฟนคลับ” มีสื่อกิจกรรมเพิ่มขึ้นมาด้วย อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกิจกรรม “วันแดงเดือด” เป็นเพียงสายสัมพันธ์ระหว่างแฟนบอลที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราว แต่ในขณะที่ในมิติกิจกรรม “แฟนคลับ” จะพบสายสัมพันธ์ที่หนักแน่นและยั่งยืนมากกว่า นอกจากนี้ผลการศึกษายังได้แย้งคำอธิบายภาพ “แฟนบอล” ที่มักถูกมองในทัศนะของคนนอกในแง่ลบ ว่าเป็นปัจเจกบุคคลที่ไร้สายสัมพันธ์ระหว่างกัน มีความเฉื่อยชา (passive) มาเป็นผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้น (active) โดยมีฟุตบอลเป็นสื่อกลาง ทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนที่อยู่แปลกแยกใน “สังคมมวลชน” เสมือนเป็นพื้นที่อันศักดิ์สิทธิ์แบบสังคมอดีตกาล

ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยจากงานวิจัยชิ้นนี้มาปรับใช้ โดยอาศัยพื้นฐานในการมองแฟนบอลที่เป็นกลุ่มคนที่มีความกระตือรือร้น และใช้ฟุตบอลเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ และนำแนวคิดนี้มาเปรียบเทียบกับแฟนคลับนักร้องเกาหลี ว่ามีการใช้พื้นที่แฟนคลับและการสื่อสารภายในเครือข่ายเป็นตัวกลางสร้างความสัมพันธ์ต่อกันในสังคมหรือไม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะนำแนวคิดเรื่องการแบ่งพื้นที่มาใช้ในการศึกษาถึงพฤติกรรมสื่อสารของแฟนคลับนักร้องเกาหลี และให้เกิดความเข้าใจถึงภาพรวมที่ครอบคลุมในทุกๆ ด้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม (การเรียนรู้คุณค่าทางบวก) และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับบุคคลในสื่อ

นฤปติ วรรณาคม (2541) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Quota sampling จำแนกสัดส่วนตามอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, นักเรียน/นักศึกษา,

พนักงานเอกชน, คนไม่ได้ประกอบอาชีพ และผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ที่มีอายุระหว่าง 18 – 65 ปี แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี ทั้งเชื้อชาติจีนและไทย โดยพบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม โดยที่ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความกตัญญูต่เวท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาคือ ความยุติธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ซึ่งพบจะว่า ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเด่นของตัวละครเป่าปุ่นจิ้น และค่านิยมที่ผู้ชมเรียนรู้จะมีระดับค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมากในแต่ละเรื่อง นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ชมมีความเข้ากันได้กับวัฒนธรรมที่น่าเสนอ มีการมองเป่าปุ่นจิ้นในฐานะตัวแบบในการดำเนินชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเป่าปุ่นจิ้นในระดับปานกลาง และพบว่าระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชม รวมทั้งค้นพบว่าระดับความเหมาะสมของวัฒนธรรมที่น่าเสนอ การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม การมองเป่าปุ่นจิ้นในฐานะตัวแบบในการดำเนินชีวิต และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเป่าปุ่นจิ้นจะแตกต่างกันตามเพศ และเชื้อชาติของผู้ชม

โดยผู้หญิงจะมีระดับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมสูงกว่าผู้ชาย ในขณะที่เดียวกัน ผู้ชมที่มีเชื้อสายจีนก็จะเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมได้ในระดับที่สูงกว่าผู้ชมที่เป็นคนไทยแท้ อีกทั้งผู้ชมเพศหญิงจะมีระดับการมองเป่าปุ่นจิ้นในฐานะแม่แบบในการดำรงชีวิตสูงกว่าผู้ชาย ส่วนผู้ชมที่มีญาติ หรือบรรพบุรุษที่เป็นคนจีน ก็จะมองเป่าปุ่นจิ้นในฐานะแม่แบบในการดำรงชีวิตในระดับที่สูงกว่าผู้ชมที่ไม่มีญาติหรือบรรพบุรุษที่เป็นคนจีน และเพศหญิงจะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงกว่าเพศชาย และคนที่เชื้อชาติจีนจะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเป่าปุ่นจิ้นในระดับที่สูงกว่าคนที่มีเชื้อชาติไทย

นอกจากนี้ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ถ้ามีปฏิสัมพันธ์ในระดับสูงขึ้น การเรียนรู้ก็จะยิ่งสูงตามไปด้วย ในขณะที่เดียวกันถ้ามีปฏิสัมพันธ์ในระดับต่ำ การเรียนรู้ก็จะต่ำลงไปเช่นกัน

พัลลภา วิชิตะกุล (2546) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง “รักใสใสหัวใจ 4 ดวง” ที่มีต่อวัยรุ่นไทย พบว่า ผู้ชมละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง “รักใสใสหัวใจ 4 ดวง” มีความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรมในระดับปานกลาง มีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมในระดับปานกลาง โดยค่านิยมที่วัยรุ่นไทยเรียนรู้มากที่สุด คือ ความสนุกสนานร่าเริง ผู้ชมมี

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับกลุ่ม “F4” ในระดับปานกลาง มองกลุ่ม “F4” ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตในระดับปานกลาง ระดับความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรม การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับกลุ่ม “F4” การมองกลุ่ม “F4” ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันตามเพศ แต่ไม่แตกต่างกันตามอายุของผู้ชม และระดับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมของผู้ชมแตกต่างกันตามเพศและอายุ

โดยผลการวิจัยได้พบว่า ผู้ชมที่เป็นเพศหญิงจะมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมในระดับที่สูงกว่า เพศชาย และผู้ชมที่มีอายุระหว่าง 18–21 ปี จะมีการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมมากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 22 – 29 ปี อีกทั้งผู้ชมที่เป็นเพศหญิงจะมีระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวละครมากกว่าเพศชาย ในขณะที่ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงไม่มีความแตกต่างกันตามอายุของผู้ชม ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะตัวแสดงเอกของละครซึ่งก็คือ “F4” เป็นตัวละครชายที่มีลักษณะท่าทางน่าดึงดูดใจ มีเสน่ห์ทางกายภาพมาก ทำให้ผู้ชมที่เป็นเพศหญิงเกิดความหลงใหลในรูปลักษณะของตัวละคร นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าผู้ชมที่เป็นเพศหญิงจะมีระดับการมองกลุ่ม “F4” ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย ในขณะที่ระดับการมองกลุ่ม “F4” ในฐานะแม่แบบไม่มีความแตกต่างกันตามอายุของผู้ชม และสุดท้ายผลการวิจัยได้พบว่าระดับของมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของผู้ชมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการมองกลุ่ม “F4” ในฐานะแม่แบบในการดำเนินชีวิต

ซึ่งทั้งงานวิจัยของทั้ง นฤปดี วรรณาคม และ พัลลภา วิชิตะกุล ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการมองความสัมพันธ์ในเรื่องเพศของแฟนคลับ กับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และความเป็นแบบอย่างของศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งผลการวิจัยทั้ง 2 ชิ้นได้พบว่าเพศหญิงจะมีการเรียนรู้ค่านิยม มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และมีลักษณะของการยึดศิลปินเป็นแบบอย่างที่สูงกว่าเพศชาย ซึ่งสามารถอธิบายได้จากงานวิจัยหลายชิ้นที่พบว่าผู้หญิงถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย อีกทั้งผลการทดสอบความสัมพันธ์ในงานวิจัยของ นฤปดี วรรณาคม ยังพบว่าหากผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์ในระดับสูงขึ้นไป การเรียนรู้ก็จะยิ่งสูงตามไปด้วย จากข้อค้นพบนี้ ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีที่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงนั้น จะมีรูปแบบของความสัมพันธ์เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันหรือไม่

สรุปพรรณ ตั้งทวีวัฒนา (2544) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง “เนรน้อยเจ้าปัญญา” ที่มีต่อผู้ชม พบว่า ผู้ชมมีการเรียนรู้ค่านิยมเพื่อสังคมที่ปรากฏใน

ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องดังกล่าวในระดับสูง โดยค่านิยมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความมีไหวพริบ ปฏิภาณ รวมทั้งยังพบว่าผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับอคติซึ่งในระดับปานกลาง และอคติซึ่งมีระดับความเป็นแม่แบบในการดำเนินชีวิตของผู้ชมในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับอคติซึ่ง ยังมีความสัมพันธ์กับระดับความเป็นแม่แบบในการดำเนินชีวิตของผู้ชมด้วย โดยระดับความเป็นแม่แบบของอคติซึ่งในการดำเนินชีวิตของผู้ชมแตกต่างกันตามเพศและอายุของผู้ชม ในขณะที่ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับอคติซึ่งไม่แตกต่างกันตามเพศและอายุของผู้ชม

สำหรับรายการการ์ตูนที่แพร่ภาพในประเทศไทยนั้น “ณรร้อยเจ้าปัญญา” นอกจากจะเป็นการ์ตูนที่ได้รับความนิยมและสนใจจากเด็กไทยมากที่สุดเรื่องหนึ่งแล้ว ยังเป็นการตูนที่ประกอบไปด้วยทั้งสาระและบันเทิง ตลอดจนนำเสนอคติสอนใจได้อย่างลงตัว ซึ่งภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้เริ่มออกอากาศครั้งแรกทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เมื่อปี พ.ศ. 2525 ในรายการโลกของเด็ก ระหว่างเวลา 16.00 – 17.00 น. ของทุกวัน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ จึงเป็นผู้ที่มีโอกาสได้ชมการ์ตูนเรื่องนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 ซึ่งมีอายุระหว่าง 21- 33 ปี อย่างไรก็ตาม ถึงแม้การ์ตูนเรื่องนี้ในขณะที่ผลิตมิได้มุ่งเพื่อเด็กชาติอื่น แต่ผู้ผลิตแน่ใจว่าในการสื่อสารด้านจริยธรรมอันดีงามแล้ว ย่อมไม่มีพรมแดนใดๆ จะกีดขวางความเข้าใจของเด็กได้

งานวิจัยชิ้นนี้ ได้ทำให้ผู้วิจัยเกิดมุมมองในลักษณะที่คล้ายคลึงกันว่าในกรณีของนักร้องเกาหลี นั้น หากจะมีการสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ให้ได้เรียนรู้จากตัวศิลปินหรือขั้นตอนต่างๆ ในการสร้างคนๆ หนึ่งให้กลายเป็นศิลปินทั้งที่โดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ผู้วิจัยก็เชื่อว่า ไม่ว่าผู้รับสารจะเป็นชนชาติใด สารอันเป็นประโยชน์นั้นก็อาจถูกส่งผ่านไปยังแผ่นดินต่างชาติต่างภาษาได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยชิ้นอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับบุคคลในสื่ออีก เช่น

Kant Udornpim (1997) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาผลกระทบของรายการประเภตสาระบันเทิงที่ส่งเสริมการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่นชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “โอชิน” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้เรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมหลักๆ 4 ด้าน อันได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม การอุทิศตนเพื่อสังคม และการมีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ชมชาวไทยมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์ญี่ปุ่นชุดดังกล่าว เนื่องจากวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นนั้นได้ถูกนำเสนอออกมาผ่าน

ละครซึ่งถือเป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เพราะได้ผ่านกระบวนการในการผลิตต่างๆ เช่น การเขียนบท หรือการกำกับการแสดง เพื่อให้เนื้อหาที่สอดแทรกนั้นง่ายต่อการเข้าใจของผู้ชม นอกจากนี้ผู้ชมชาวไทยมีการมองโชนซึ่งเป็นตัวละครหลักในฐานะตัวแบบในการดำรงชีวิต และผู้วิจัยยังพบว่า ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นและผลกระทบจากกระแสเกาหลี

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กระบวนการเอเชียภีวัฒน์ของวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี (เคป๊อป) : การผลิต การบริโภค และการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สีนค้ำวัฒนธรรมาป๊อปเอเชีย (Asian pop) ซึ่งประกอบไปด้วย ภาพยนตร์ ดนตรี ละคร โทรทัศน์ หนังสือการ์ตูน นิตยสาร เว็บไซต์ เกมออนไลน์ เป็นต้น กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นตามมหานครของเอเชีย และสินค้ำวัฒนธรรมาป๊อปเกาหลีเหล่านี้ก็ได้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ประเทศเกาหลีมีการศึกษาวิจัยทางด้านการตลาดของภูมิภาคเอเชีย และวัฒนธรรมาเฉพาะของแต่ละประเทศ ว่าสินค้ำวัฒนธรรมาประเภทใดเป็นที่นิยมสามารถที่จะเปิดตลาดในประเทศเพื่อนบ้านได้ ที่สำคัญคือรัฐบาลประเทศเกาหลีเป็นผู้ลงทุนและวางนโยบายเรื่องการสร้างสรรค้ทางวัฒนธรรมาในตลาดเอเชีย โดยมีการจัดทำแผนปฏิบัติการและพัฒนาบุคลากรฝ่ายสร้างสรรค้เนื้อหาสาระทางด้านเพลง ละคร ภาพยนตร์ ด้วยนโยบายของภาครัฐและความพร้อมของภาคเอกชน จึงทำให้อินค้ำวัฒนธรรมาของประเทศเกาหลีประสบความสำเร็จทางการตลาดในประเทศต่างๆ

กระแสความนิยมของสินค้ำทางวัฒนธรรมาจากประเทศเกาหลี ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระแสความนิยมของวัยรุ่นในภูมิภาคเอเชีย เปรียบเทียบกับอัตลักษณ์ของตนเองในฐานะวัยรุ่นไทย ผลกระทบอีกด้านหนึ่งคือในด้านเศรษฐกิจ วัยรุ่นไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นจำนวนไม่น้อยสำหรับการซื้อสินค้ำทางวัฒนธรรมาเหล่านี้ และก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาเกาหลีมากขึ้นเพื่อที่จะได้ทราบเนื้อหาในภาพยนตร์ ละคร เพลงของเกาหลี และมีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นอีกส่วนหนึ่งใช้เวลาว่างในการเรียนร้องเพลงและการแสดงต่างๆ มีการรวมกลุ่มจัดกิจกรรมร่วมกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้อาวรุ่นไทยได้เรียนรู้กระบวนการทางนิเทศศาสตร์ รวมทั้งเรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆ เพิ่มขึ้น

ถือว่างานวิจัยชิ้นนี้เอื้อประโยชน์ และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมของวัยรุ่นแฟนคลับเกาหลีได้อย่างดี ทั้งนี้เพราะงานวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า สื่อต่างๆ จากประเทศเกาหลีกำลังเป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะในประเทศไทย และวัยรุ่นไทยนั้นได้ให้การตอบรับหรือมีปฏิริยาตอบสนองต่อกระแสเกาหลีอย่างไร และในเบื้องต้นงานวิจัยชิ้นนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าได้มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากการชอบนักร้องเกาหลีเกิดขึ้นในเบื้องต้น เช่น ในเรื่องของการทำให้วัยรุ่นไทยได้เรียนรู้กระบวนการทางนิเทศศาสตร์ และเทคโนโลยีต่างๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยจะทำการขยายผลต่อว่านอกจากข้อค้นพบดังกล่าวแล้ว ยังมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องใดเกิดขึ้นอีกบ้าง

ชุตินา ชุณหกาญจน์ (2550) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี โดยทำการศึกษาถึงการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ทักษะคิดต่อวัฒนธรรมเกาหลี และพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมกับการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี และทักษะคิดต่อวัฒนธรรมเกาหลี กับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ที่เคยบริโภคสื่อบันเทิงเกาหลี ชื่นชอบและติดตามชมภาพยนตร์ ละคร และเพลงเกาหลี ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับปานกลาง โดยมีการเปิดรับเพลงเกาหลีมากที่สุด ซึ่งเปิดรับทุกวัน เป็นเวลามากกว่า 2 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งเหตุผลสำคัญที่สุดในการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี คือ ชื่นชอบนักร้องและนักแสดงเกาหลี รวมทั้งมีทัศนคติเป็นกลางต่อวัฒนธรรมเกาหลี

วัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีในระดับต่ำ โดยมีพฤติกรรมการเลียนแบบการแต่งกายตามแฟชั่นเกาหลีในระดับปานกลาง ซึ่งนักร้องและนักแสดงนั้นมีผลต่อการเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ รวมทั้งยอมรับในเรื่องของการทำศัลยกรรมว่าไม่ใช่เรื่องเสียหายและอยากที่จะเลียนแบบ นอกจากนี้ ละครและภาพยนตร์ก็มีผลทำให้วัยรุ่นไทยอยากที่จะรับประทานอาหารเกาหลี และอยากที่จะไปท่องเที่ยวประเทศเกาหลี

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมเกาหลีของวัยรุ่นไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกันในระดับต่ำ นั่นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีการเปิดรับภาพยนตร์ ละคร และเพลงมากเท่าไรยิ่งทำให้มีพฤติกรรมการเลียนแบบจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย ส่วนทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกันในระดับปานกลาง นั่นหมายถึง ยิ่งวัยรุ่นไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อ

วัฒนธรรมเกาหลีมากเท่าไร จะยิ่งทำให้วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีมากขึ้นตามไปด้วย

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยใช้ในการมองภาพรวมเรื่องของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี โดยเฉพาะ เพลงเกาหลี ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับทุกวัน อันเป็นผลมาจากความชื่นชอบในตัวนักร้องเกาหลี อีกทั้งผลการทดสอบสมมติฐานยังทำให้ผู้วิจัยทราบว่า การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบ วัฒนธรรมของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กัน อีกทั้งทัศนคติต่อวัฒนธรรมเกาหลีกับพฤติกรรมการเลียนแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นก็มีความสัมพันธ์กันด้วยเช่นกัน ซึ่งในส่วนของผู้วิจัยจะใช้ข้อค้นพบนี้เป็นแนวทางในการศึกษาว่าในกรณีของผู้วิจัยนั้น การสื่อสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีจะมีความสัมพันธ์กับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงและการเรียนรู้คุณค่าทางบวกด้วยหรือไม่

และในส่วนการวิจัยของ ชุตินา ที่พบว่าการเลียนแบบมีในระดับต่ำนั้น งานชิ้นนี้จะเน้นการเลียนแบบในเรื่องของการแต่งกาย การทำผม และแต่งหน้าตามแฟชั่นเกาหลี ภาษา อาหารการกิน การท่องเที่ยว เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งพฤติกรรมและการดำเนินชีวิตจากละคร ภาพยนตร์ และเพลงเกาหลี ซึ่งจะแตกต่างกับการศึกษาวิจัยของผู้วิจัย ที่จะเน้นศึกษาการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงจากสื่อประเภทเดียวคือเพลงของนักร้องเกาหลี โดยมีได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการเลียนแบบเหล่านั้นและสื่อบันเทิงเกาหลีประเภทอื่นๆ

ภัทรมา ทิวานนท์ (2550) ศึกษาเรื่องเว็บไซต์บันเทิงเกาหลีและเว็บไซต์แฟนคลับเกาหลีในประเทศไทยกับโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม โดยทำการศึกษาถึงลักษณะของกระบวนการโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรมโดยมีประเทศเกาหลีได้เป็นศูนย์กลาง ซึ่งสะท้อนในเว็บไซต์ของประเทศไทย รูปแบบหรือลักษณะอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบบเกาหลีนิยมที่น่าเสนอ ตลอดจนศึกษาถึงการใช้อย่างไร ความพึงพอใจในการใช้เว็บไซต์ การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการซึมซับทางวัฒนธรรมของผู้ใช้เว็บไซต์ ผลการวิจัยพบว่า เว็บไซต์ได้สะท้อนกระบวนการโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรมโดยมีประเทศเกาหลีได้เป็นศูนย์กลาง เว็บไซต์ทำหน้าที่เป็นช่องทางในการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมและมีส่วนช่วยทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรมของผู้ใช้เว็บไซต์ ในส่วนของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบบเกาหลีที่น่าเสนอผ่านเว็บไซต์ พบว่าเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ถูกนำเสนอผ่านวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น โดยมักมีดาราเกาหลีเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ทั้งรูปลักษณ์ภายนอก ดนตรี ภาษา ค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิต

สำหรับผู้ใช้เว็บไซต์นั้นพบว่า ผู้ใช้เว็บไซต์มีการใช้ประโยชน์และมีความพึงพอใจจากการใช้เว็บไซต์ในระดับสูง ทั้งได้มีการเรียนรู้และซึมซับทางวัฒนธรรมเกาหลีผ่านทางเนื้อหาที่นำเสนอในระดับสูงอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า แม้ผู้ใช้เว็บไซต์จะชื่นชอบในบันเทิงเกาหลี ดาราเกาหลีรวมถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแบบเกาหลีนิยม แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้นำอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมไปเลียนแบบโดยตรง หากแต่มีการผสมผสานและประยุกต์ใช้ให้เข้ากับตนเองตามความเหมาะสมทั้งสถานที่และโอกาส ทั้งรูปลักษณ์ภายนอก ดนตรี ภาษา ค่านิยม หรือรูปแบบการดำเนินชีวิต

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก จากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” เป็นการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ 5 ข้อ คือ เพื่อศึกษา การเรียนรู้คุณค่าทางบวก และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินของแฟนคลับนักร้อง เกาหลี, เพื่อศึกษาถึงเนื้อหาและช่องทางการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีที่นำไปสู่ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ, เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับระดับการมี ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ, เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ และ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับ การเรียนรู้คุณค่าทาง บวกของแฟนคลับ โดยเป็นการวิจัยแบบสหวิทยาการ คือ ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered) โดยการวิจัย เชิงปริมาณนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟน ๆ ว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร และเพื่อศึกษาถึงผลที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกว่าแฟน ๆ กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้ คุณค่าทางบวกในด้านใดมาก และด้านใดน้อย รวมทั้งเพื่อให้ทราบถึงเนื้อหา และช่องทางการแสวงหา ชนิดใดที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟน ๆ

เนื่องจากการวิจัยเชิงปริมาณนั้น คำตอบที่ออกมาจะเป็นผลการวิจัยที่ได้คำตอบเป็นตัวเลข เชิงสถิติ ซึ่งผลที่ออกมานั้นจะทำให้เราทราบแต่เพียงจำนวนคำตอบของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทน ของประชากรทั้งหมดที่ตอบลงในแบบสอบถาม หรือผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 แต่ไม่สามารถบอกถึงรายละเอียดในส่วนลึก หรือประเด็นย่อยต่างๆ ของข้อมูล และอาจเป็นข้อค้นพบที่ สำคัญในการศึกษาวิจัย เช่น พัฒนาการในการชื่นชอบที่อาจนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกหรือ รูปแบบการเรียนรู้คุณค่า ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณนี้อาจทำให้เราทราบได้ว่าการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น

มีรูปแบบใดบ้างที่แฟนคลับได้เรียนรู้ เนื่องจากแฟนคลับแต่ละคนก็อาจมีรูปแบบและแบบแผนในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสนใจหรือลักษณะส่วนตัวของแต่ละคน ซึ่งการสอบถามเชิงลึกจะทำให้ได้รายละเอียดในส่วนนั้นออกมา ว่านอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้คาดเดาคำตอบเอาไว้ในเบื้องต้น แล้วยังมีคำตอบใดอีกบ้างที่การวิจัยสามารถค้นพบ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ในกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มแฟนคลับ โดยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ รวมถึงการสังเกตลักษณะบุคลิกภายนอกระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อดูสีหน้าท่าทาง อากัปกริยา และพฤติกรรมต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมายที่เกิดขึ้นระหว่างการให้สัมภาษณ์ด้วย รวมทั้งการศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ (Documentary Research) ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

การวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อศึกษาถึงเรื่องราวละเอียดของข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีและการใช้สื่อของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรูปแบบการวิจัยชนิดนี้จะทำให้ได้ข้อมูลคำตอบในส่วนของลำดับขั้นตอนหรือพัฒนาการและจุดเริ่มความชื่นชอบในตัวนักร้องเกาหลีที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ประเด็นหรือเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก และรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงว่ามีในด้านใดและลักษณะใดบ้าง รวมทั้งรูปแบบของการแสวงหาข้อมูลข่าวสารและเนื้อหาที่อาจนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ซึ่งผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าข้อมูลเหล่านี้ไม่สามารถหาคำตอบได้โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงเลือกเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ มาใช้เพื่อค้นหาข้อมูลในส่วนรายละเอียดเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดของคำตอบในตัวแปรต่างๆ

ในขณะเดียวกัน แม้การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ทราบข้อมูลในส่วนรายละเอียด แต่ก็อาจทำให้ทราบได้เช่นกันว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากน้อยเท่าไรที่ให้คำตอบในลักษณะเดียวกันนั้น หรือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้คำตอบไปในทิศทางใด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อนำตัวเลขมาสนับสนุนผลการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ มีรายละเอียดซึ่งสามารถแจกแจงได้ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครรวมทั้งภูมิภาคอื่นของประเทศ ซึ่งมีอายุระหว่าง 13-25 ปี จำนวนประมาณ 132,500 คน ซึ่งคำนวณจากตัวเลขผู้เข้าชมคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นอย่างเป็นทางการในประเทศไทยของศิลปินนักร้องเกาหลี โดยตัวเลขเหล่านี้ ผู้วิจัยได้มาจากการสอบถามในเบื้องต้นจาก webmaster ของเว็บไซต์ www.pingbook.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่รวบรวมข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงเอเชียโดยเฉพาะวงการบันเทิงเกาหลี โดยตัวเลขประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้คำนวณจากจำนวนผู้เข้าชมคอนเสิร์ตตั้งแต่ปี 2549 – 2551 ในแต่ละครั้ง ดังนี้

Be My Chocolate Concert “TVfXQ Rising Sun Live in Bangkok 2006”

วันที่แสดง วันที่ 15 กันยายน 2549 สถานที่แสดง อิมแพค อารีน่า เมืองทองธานี

บัตรราคา 4,500 / 3,500 / 2,500 / 1,500 / 700 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 14,000 คน

“Dutch Mill Presents Rain’s Coming World Tour In Bangkok”

วันที่แสดง 2 รอบการแสดง วันที่ 2 และ 3 กุมภาพันธ์ 2550 สถานที่แสดง อิมแพค อารีน่า ฯ

บัตรราคา 5,000 / 3,500 / 2,500 / 1,500 และ 800 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 28,000 คน

“Yamaha presents TVXQ! The 2nd Asia Tour Concert “O” in Bangkok”

วันที่แสดง 2 รอบการแสดง วันที่ 15 และ 16 ธันวาคม 2550 สถานที่แสดง อิมแพค อารีน่า ฯ

ราคาบัตร 4,500/ 3,500/ 2,500/ 1,500/ 800 บาท

จำนวนผู้เข้าชมสองรอบประมาณ 28,000 คน

Be My angel of “Fly to the Sky” presented by Centralworld and KTCC

วันที่แสดง วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2551 สถานที่แสดง บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์

ราคาบัตร 3,500 / 2,500 / 2,000 / 1,000 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 2,500 คน

“F.T Island First Live in Thailand 2008”

วันที่แสดง วันที่ 12 เมษายน 2551 สถานที่แสดง รอยัล พารากอน ฮอลล์

ราคาบัตร 4,000 / 3,000 / 1,500 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 1,000 คน

“BIGBANG GLOBAL WARNING TOUR LIVE IN BANGKOK 2008”

วันที่แสดง วันที่ 7 มิถุนายน 2551 สถานที่แสดง อินดอร์ สเตเดียม หัวหมาก

ราคาบัตร 2,000 / 1,500 / 1,000 / 500 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 5,000 คน

“Super Junior the 1st Asia Tour - 'Super Show' ”

วันที่แสดง วันที่ 12 กรกฎาคม 2551 สถานที่แสดง อิมแพค อารีน่า เมืองทองธานี

บัตรราคา 6,000 / 4,500 / 2,500 / 1,500 / 800 บาท

จำนวนผู้เข้าชมประมาณ 14,000 คน

และรวมกับคอนเสิร์ตใหญ่ครั้งประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2551 ที่มีชื่อว่า “YAMAHA Presents SMTOWN LIVE' 08 IN BANGKOK” ที่ได้จัดขึ้นที่สนามราชมั่งคาลัยกีฬา สถานที่ ราคาบัตรจะอยู่ในช่วง 800-4,500 บาท ซึ่งมีความจุสนาม ประมาณ 40,000 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543) ที่ระดับความเชื่อถือได้ 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% พบว่าจำนวนตัวอย่างจะต้องไม่น้อยกว่า 398 คน แต่เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าที่ตารางกำหนดไว้ เป็น 800 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อขอความอนุเคราะห์บัตรเข้าชมคอนเสิร์ต “YAMAHA Presents SMTOWN LIVE' 08 IN BANGKOK” จากทางบริษัท อาตามัส อินดอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เพื่อเป็นแรงจูงใจให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างร่วมกรอก

แบบสอบถามในการวิจัย จึงทำให้มีแฟนคลับจากทั่วประเทศเป็นจำนวนมากที่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัย

แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากรแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศที่ร่วมส่งแบบสอบถามกลับมายังผู้วิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่างจึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) จำแนกตามภูมิลำเนาเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กรุงเทพมหานคร 400 คน และภูมิภาคต่างๆ รวมอีก 400 คน ซึ่งปริมาณการคัดเลือกผู้ส่งแบบสอบถามในแต่ละภูมิกษณาค้นั้น วิจัยได้ทำการคัดเลือกตามสัดส่วนของจำนวนผู้ส่งในแต่ละภูมิภาคให้มากที่สุด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัยสามารถแจกแจงตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ มีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ ระดับการเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ

สมมติฐานที่ 2 ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ

ตัวแปรตาม ระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

สมมติฐานที่ 3 ระดับการเปิดรับข่าวสารกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ตัวแปรอิสระ ระดับการเปิดรับข่าวสาร

ตัวแปรตาม ระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยเป็นคำถามปลายปิด (close – ended questionnaire) และคำถามปลายเปิด (open – ended questionnaire) จำนวน 1 ชุด

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าและดัดแปลงจากแนวคิดงานวิจัยที่ใกล้เคียงของผู้อื่น ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหาแบบสอบถามให้ครอบคลุมข้อมูลที่ต้องการ โดยแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 3 ประเด็นที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 4 การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลี

ซึ่งในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเพื่อวัดตัวแปรลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ นักร้องเกาหลีที่ชอบมากที่สุด การรับรู้เกี่ยวกับประวัติหรือขั้นตอนก่อนจะมาเป็นนักร้อง ความบ่อยครั้งในการติดตามนักร้องเกาหลีขณะมาประเทศไทย เหตุผลสำคัญที่ทำให้ชอบนักร้องเกาหลี การรับรู้ของผู้ปกครอง แหล่งเงินในการตอบสนองความชอบ การเคยชอบนักร้องญี่ปุ่นหรือได้หวั่นมาก่อนหรือไม่ ความบ่อยครั้งในการฟัง และการใช้เวลาแต่ละครั้งในการรับชม/รับฟังสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อวัดการเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี ประกอบด้วยคำถามจำนวน 13 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ซึ่งประเด็นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ตอนที่ 1 ช่องทางต่างๆ ที่เคยได้พบเห็นนักร้องเกาหลี เช่น สื่อมวลชนต่างๆ และอินเทอร์เน็ต และตอนที่ 2 เนื้อหาที่ได้รับรู้เกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี เช่น ผลงาน ข่าวคราวความเคลื่อนไหว ประวัติและเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้อง ข้อมูลการฝึกฝน ตารางการทำงาน ความสนใจอยากให้มีการนำเสนอเรื่องราวของศิลปินผ่านทางสื่อที่หาดูได้ทั่วไป และอื่นๆ

ตอนที่ 3 คำถามเพื่อวัดประเด็นที่แฟนคลับได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวนักร้องเกาหลี ประกอบด้วยคำถามจำนวน 28 ข้อ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ซึ่งประเด็นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ตอนที่ 1 การเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากชีวิตของศิลปิน เช่น การเรียนรู้ว่านักร้องที่มีชื่อเสียงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการโปรโมต การเรียนรู้ว่าเรื่องของความ สามารถสำคัญกว่าหน้าตา การเรียนรู้เรื่องของความรับผิดชอบ ความพยายาม การอดทนต่อแรงกดดัน การแบ่งเวลา ความกตัญญู การรักเพื่อน ความสามัคคี การไม่ย่อท้อ การฝึกฝน การเรียนภาษา และอื่นๆ และตอนที่ 2 การสามารถปฏิบัติตามคุณสมบัติที่ได้เรียนรู้จากตัวนักร้องเกาหลี

ตอนที่ 4 คำถามเพื่อวัดระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักเรียนเกาหลี ประกอบด้วยคำถามจำนวน 11 ข้อ ซึ่งประเด็นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้สึกสนิทสนมกับนักเรียนเกาหลีเสมือนเป็นเพื่อน/พี่/น้อง/ญาติ การทราบประวัติของนักเรียนเกาหลี ความรู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อทราบว่านักเรียนเกาหลีมีความทุกข์ ความรู้สึกเดือดร้อนเมื่อนักเรียนเกาหลีถูกตีข่าวในแง่ลบ ความรู้สึกอยากปกป้อง ความรู้สึกยินดีและมีความสุขร่วมกับศิลปิน ความรู้สึกตื่นเต้นดีใจเมื่อพบศิลปินในสื่อ ความกระตือรือร้นในการรับข่าวสารเกี่ยวกับนักเรียนเกาหลี ความต้องการพบปะนักเรียนเกาหลี ความต้องการชมคอนเสิร์ตของนักเรียน และให้นักเรียนเกาหลีเป็นผู้นำทางความคิด โดยคำถามทั้ง 11 ข้อ ได้พัฒนามาจากชุดคำถามการวัดตัวแปรการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของพัลลภา วิชิตะกุล (2546)

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยขั้นตอนในการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพและถูกต้องเหมาะสมในการนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try – Out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่รู้จักหรือมีความชื่นชอบนักเรียนเกาหลี แต่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่างจริงที่กำหนดไว้ จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อถือได้ โดยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach โดยใช้โปรแกรม SPSS 15.0 for windows โดยผลที่ได้จากแบบสอบถามนั้นถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถเชื่อถือได้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนของแบบสอบถาม	ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability Coefficient)
1. การสื่อสาร	0.810
2. การเรียนรู้คุณค่าทางบวก	0.795
3. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	0.922

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กระทำโดยการให้กลุ่มตัวอย่างดาวน์โหลดแบบสอบถามจากเว็บไซต์ www.pingbook.com เพื่อไปทำการกรอกข้อมูลตามความจริงแล้วส่งกลับมายังอีเมลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาเพื่องานวิจัยครั้งนี้โดยเฉพาะซึ่งก็คือ smtown08@hotmail.com ทั้งนี้ทางผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากทางเว็บไซต์ www.pingbook.com โดยทาง pingbook ได้ให้ความช่วยเหลือในเรื่องของการประชาสัมพันธ์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ซึ่งทาง pingbook จะไม่มีส่วนได้ส่วนเสียใดๆ ทั้งสิ้น

เกณฑ์การให้คะแนน

ในการให้คะแนนเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสาร ประเด็นที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร่องเกาหลีนั้น ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

1. การแสวงหา / ข่าวสารเกี่ยวกับนักร่องเกาหลี

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับปริมาณการแสวงหา/เปิดรับเกี่ยวกับนักร่องเกาหลี ได้มาจากการนำคะแนนของความบ่อยครั้งในการแสวงหา/เปิดรับมาคำนวณ โดยมีเกณฑ์การวัดตัวแปรดังนี้

ความบ่อยครั้งในการแสวงหา/เปิดรับ

ทุกวัน (7 วัน / สัปดาห์)	5	คะแนน
4 – 5 วัน / สัปดาห์	4	คะแนน
2 – 3 วัน / สัปดาห์	3	คะแนน
1 วัน / สัปดาห์	2	คะแนน
น้อยกว่านั้น	1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับเกี่ยวกับความบ่อยครั้งในการแสวงหา/เปิดรับเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี เป็น 5 ระดับ คือ

1.ค่าคะแนนในระดับ	1.00 - 1.80	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับต่ำมาก
2.ค่าคะแนนในระดับ	1.81 - 2.61	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับต่ำ
3.ค่าคะแนนในระดับ	2.62 - 3.42	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับปานกลาง
4.ค่าคะแนนในระดับ	3.43 - 4.23	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับสูง
5.ค่าคะแนนในระดับ	4.24 - 5.00	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับสูงมาก

การใช้เวลาในการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

มากกว่า 2 ชั่วโมง / วัน	5	คะแนน
1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง / วัน	4	คะแนน
1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง / วัน	3	คะแนน
30 นาที – 1 ชั่วโมง / วัน	2	คะแนน
น้อยกว่า 30 นาที / วัน	1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับเกี่ยวกับการใช้เวลาแสวงหา/เปิดรับเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี เป็น 5 ระดับ คือ

1.ค่าคะแนนในระดับ	1.00 - 1.80	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับต่ำมาก
2.ค่าคะแนนในระดับ	1.81 - 2.61	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับต่ำ
3.ค่าคะแนนในระดับ	2.62 - 3.42	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับปานกลาง
4.ค่าคะแนนในระดับ	3.43 - 4.23	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับสูง
5.ค่าคะแนนในระดับ	4.24 - 5.00	หมายถึง มีการแสวงหา/เปิดรับระดับสูงมาก

2. ช่องทางการรับรู้ / พบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางสื่อประเภทต่างๆ

คำถามวัดช่องทางการรับรู้ / พบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางสื่อประเภทต่างๆ มีจำนวน 5 ข้อ เป็นการวัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกล ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน

ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับเกี่ยวกับการรับรู้ / พบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางสื่อประเภทต่างๆ เป็น 5 ระดับ คือ

1.ค่าคะแนนในระดับ	1.00 - 1.80	หมายถึง มีการรับรู้ / พบเห็นระดับต่ำมาก
2.ค่าคะแนนในระดับ	1.81 - 2.61	หมายถึง มีการรับรู้ / พบเห็นระดับต่ำ
3.ค่าคะแนนในระดับ	2.62 - 3.42	หมายถึง มีการรับรู้ / พบเห็นระดับปานกลาง
4.ค่าคะแนนในระดับ	3.43 - 4.23	หมายถึง มีการรับรู้ / พบเห็นระดับสูง
5.ค่าคะแนนในระดับ	4.24 - 5.00	หมายถึง มีการรับรู้ / พบเห็นระดับสูงมาก

3. เนื้อหาที่ได้เปิดรับ / แสวงหาเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี

คำถามวัดเพื่อวัดเนื้อหาที่ได้เปิดรับ / แสวงหาเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี มีจำนวน 7 ข้อ เป็นการวัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกล ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับเกี่ยวกับ เนื้อหาที่ได้เปิดรับ / แสวงหาเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี เป็น 5 ระดับ คือ

1.ค่าคะแนนในระดับ	1.00 - 1.80	หมายถึง มีการเปิดรับ / แสวงหาระดับต่ำมาก
2.ค่าคะแนนในระดับ	1.81 - 2.61	หมายถึง มีการเปิดรับ / แสวงหาระดับต่ำ
3.ค่าคะแนนในระดับ	2.62 - 3.42	หมายถึง มีการเปิดรับ / แสวงหาระดับปานกลาง
4.ค่าคะแนนในระดับ	3.43 - 4.23	หมายถึง มีการเปิดรับ / แสวงหาระดับสูง
5.ค่าคะแนนในระดับ	4.24 - 5.00	หมายถึง มีการเปิดรับ / แสวงหาระดับสูงมาก

การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักเรียนเกาหลี

คำถามวัดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักเรียนเกาหลี มีจำนวน 11 ข้อ เป็น การวัดโดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale โดยมีการจัดเรียงลำดับสเกล ดังนี้

มากที่สุด	=	5	คะแนน
มาก	=	4	คะแนน
ปานกลาง	=	3	คะแนน
น้อย	=	2	คะแนน
น้อยที่สุด	=	1	คะแนน

นำผลรวมของคะแนนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจัดระดับเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ถึงความจริงกับนักเรียนเกาหลี เป็น 5 ระดับ คือ

- 1.ค่าคะแนนในระดับ 1.00-1.80 หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระดับต่ำมาก
- 2.ค่าคะแนนในระดับ 1.81-2.61 หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระดับต่ำ
- 3.ค่าคะแนนในระดับ 2.62-3.42 หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระดับปานกลาง
- 4.ค่าคะแนนในระดับ 3.43-4.23 หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระดับสูง
- 5.ค่าคะแนนในระดับ 4.24-5.00 หมายถึง มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระดับสูงมาก

เกณฑ์การประเมินระดับความสัมพันธ์ (ค่าสหสัมพันธ์)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการหาระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พิจารณาโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์ : 2541)

ค่าสหสัมพันธ์ ตั้งแต่	0 - .20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
ค่าสหสัมพันธ์ ตั้งแต่	.21 - .40	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์ ตั้งแต่	.41 - .60	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์ ตั้งแต่	.61 - .80	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าสหสัมพันธ์ มากกว่า	.80	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

การประมวลผลข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ลงรหัส (Coding) แล้วนำมาประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ จากนั้นนำผลคำนวณทางสถิติที่ได้มาเขียนการวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

เพื่อแสดงตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) โดยอธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ข้อมูลเกี่ยวกับการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาหลี
- ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวนักร้องเกาหลี
- ข้อมูลเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis)

เพื่อการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) ใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

- สมมติฐานที่ 1 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน
- สมมติฐานที่ 2 ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน
- สมมติฐานที่ 3 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

แหล่งข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลบุคคล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับนักร้องเกาหลีจำนวน 19 คน โดยเน้นไปที่การสัมภาษณ์ key informant เช่น ผู้ที่เคยดูคอนเสิร์ตของศิลปินเกาหลี ผู้ที่มีความคลั่งไคล้ในตัวศิลปินอย่างมากจนยอมลงทุนไปดูคอนเสิร์ตของศิลปินที่ต่างประเทศ ผู้ที่ติดตามศิลปินไปยังสถานที่ต่างๆ ขณะศิลปินมาประเทศไทย และเว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งมีรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อ	อายุ	สถานะปัจจุบัน	วันที่สัมภาษณ์
1.	จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตน	16 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วรนาวิเฉลิม จ.สงขลา	13 ตุลาคม 2551
2.	อริษา ชูสุวรรณ	16 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วรนาวิเฉลิม จ.สงขลา	20 ตุลาคม 2551
3.	พัทธมน พิพัฒน์กาญจน์	21 ปี	นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	21 ตุลาคม 2551
4.	นัน (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)	23 ปี	พนักงานบริษัทเอกชน	23 ตุลาคม 2551
5.	ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ	24 ปี	เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง	25 ตุลาคม 2551
6.	พุดธิดา ทวีฤทัยสุข	17 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย	25 ตุลาคม 2551
7.	กฤตบุญญ ปัญจรัตนกร	17 ปี	Webmaster www.tvxq-thailand.com	25 ตุลาคม 2551
8.	กลอย	19 ปี	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	25 ตุลาคม 2551
9.	ภัสภรณ์	18 ปี	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	25 ตุลาคม 2551

ลำดับ	ชื่อ	อายุ	สถานะปัจจุบัน	วันที่สัมภาษณ์
10.	พลอย	17 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	29 ตุลาคม 2551
11.	ณัชชา เลิศวิชากุล	19 ปี	นิสิตคณะสหเวชศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30 ตุลาคม 2551
12.	ป๋วย	20 ปี	นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30 ตุลาคม 2551
13.	น้ำทิพย์ อุตัยฉาย	18 ปี	นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30 ตุลาคม 2551
14.	เล็ก	19 ปี	นิสิตคณะแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30 ตุลาคม 2551
15.	วิภาพร แซ่อึ้ง (สัมภาษณ์ ทางโทรศัพท์)	21 ปี	นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	31 ตุลาคม 2551
16.	ชนิษฐา หิรัญคำ (สัมภาษณ์ ทางโทรศัพท์)	30 ปี	ธุรกิจส่วนตัว	3 พฤศจิกายน 2551
17.	ภิษา สิทธิเดชากุล (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)	15 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (จังหวัดลำปาง)	10 พฤศจิกายน 2551
18.	แพรวา ตริธารว (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์)	13 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Homeschool จังหวัดเชียงราย)	11 พฤศจิกายน 2551
19.	กัญญณัฐ พรจันทร์ทอง (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์และอีเมล)	13 ปี	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหอวังนนท์	17 พฤศจิกายน 2551

2. แหล่งข้อมูลเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลี รวมถึงข่าวคราวของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี เพื่อให้ได้ข้อมูลแฟนคลับในแง่ต่างๆ ได้แก่

2.1 เอกสารสิ่งพิมพ์ที่มีคอลัมน์ หรือบทความเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี เพื่อทราบถึงข่าวคราวความเคลื่อนไหว และดูวิถีคิดของคนนอกที่ไม่ได้เป็นแฟนคลับของศิลปินนั้นๆ รวมถึงศึกษาถึงเนื้อหาที่น่าสนใจ

2.2 วิทยานิพนธ์และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้รวบรวมไว้แล้วในบทที่ 2 เรื่องงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. แหล่งข้อมูลประเภทรายการโทรทัศน์ และภาพถ่าย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากรายการโทรทัศน์ต่างๆ ที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมแฟนคลับ รวมถึงศึกษาถึงเนื้อหาที่น่าสนใจ

4. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อกิจกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากสื่อกิจกรรมประเภทต่างๆ เช่น คอนเสิร์ตอย่างเป็นทางการที่จัดขึ้นในประเทศไทย หรืองานกิจกรรมการเดิน cover ศิลปินนักร้องเกาหลี และกิจกรรมอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลี เพื่อให้การสังเกตและเก็บข้อมูลมีความหลากหลายมากขึ้น

5. แหล่งข้อมูลประเภทสื่อวัตถุ

ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลจากสื่อวัตถุ อันได้แก่ เสื้อผ้าการแต่งกายของกลุ่มแฟนคลับเครื่องประดับ ของที่ระลึกต่างๆ สายห้อยหรือที่ประดับโทรศัพท์มือถือ เสียงเรียกเข้าโทรศัพท์ พวงกุญแจ สติกเกอร์ แท่งไฟ ป้ายไฟ พัด ลูกโป่ง ป้ายชื่อ/รูปศิลปิน แผ่นดีวีดี และซีดีแผ่นต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่กลุ่มแฟนคลับใช้เป็นสื่อในการแสดงตัวตน และแสดงถึงการเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี

6. แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลีผ่านทางเว็บไซต์เกี่ยวกับศิลปินเกาหลีต่างๆ ไป รวมไปถึงจนถึงเว็บไซต์ของแฟนคลับ เพื่อให้เห็นถึงเนื้อหาในการสื่อสารของแฟนคลับผ่านทางเว็บไซต์ ดูการสื่อสารของแฟนคลับที่อาจสื่อให้เห็นถึงการ

มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และความชื่นชอบที่มีต่อตัวศิลปินนักร้องเกาหลี และศึกษาประวัติ และข้อมูลต่างๆ ของศิลปินนักร้องเกาหลีผ่านทางเว็บไซต์

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลเทคนิค (Snowball technique) คือ ผู้วิจัยได้ขอคำแนะนำจากบุคคลหรือผู้ให้ข้อมูลเป็นแหล่งสำคัญในการแนะนำกลุ่มตัวอย่างคนต่อไป เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการ รวมถึงใช้ “เทคนิคเครือข่าย” (Network technique) โดยให้กลุ่มเป้าหมายเหล่านี้แนะนำบุคคลที่เกี่ยวข้องรู้จักคุ้นเคย หรืออยู่ในเครือข่ายเดียวกัน เพื่อทำการหาข้อมูลจากบุคคลเหล่านั้นต่อไป

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากพื้นที่กิจกรรมต่างๆ หรือจากกลุ่มแฟนคลับที่ติดตามศิลปินไปในสถานที่ต่างๆ โดยมีเกณฑ์เรื่องช่วงอายุ เพื่อให้การหาข้อมูลนั้นมีการกระจายตัว อันนำมาสู่ข้อมูลที่มีความครอบคลุมมากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้ตัวผู้วิจัยเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงผู้วิจัยได้ใช้การจดจำ และเครื่องมือต่างๆ ช่วยในการบันทึกข้อมูล ได้แก่ สมุดจด เครื่องบันทึกเสียง และกล้องถ่ายรูป เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนและถูกต้อง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดบทบาทของตนเองในฐานะ “คนใน” หมายถึง ผู้วิจัยจะทำตนเป็นเสมือนกลุ่มเป้าหมาย โดยเข้าไปร่วมชมคอนเสิร์ตของศิลปินนักร้องเกาหลี (YAMAHA Presents SMTOWN LIVE' 08 IN BANGKOK) รวมถึงเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมแฟนคลับที่มีการจัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ รวมทั้งการร่วมเดินทางไปกับกลุ่มแฟนคลับ เพื่อติดตามศิลปินนักร้องเกาหลีที่มาประเทศไทยไปยังสถานที่ต่างๆ ซึ่งการที่ผู้วิจัยทำตนเสมือนคนในกลุ่มเป้าหมายนั้น จะทำให้เข้าใจประเด็นต่างๆ ผ่านสายตา มุมมอง ทักษะ และระบบวิธีคิดของกลุ่มเป้าหมาย และในอีกด้านหนึ่ง ผู้วิจัยก็ได้ทำตนเสมือนเป็น “คนนอก” คือ เป็นบุคคลที่อยู่นอกพื้นที่เป้าหมาย แต่สนใจ เข้าใจและเห็นภาพรวมของกระบวนการสื่อสารในพื้นที่เป้าหมาย

วิธีการเก็บข้อมูลหลักมี 3 วิธีหลัก คือ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation)

ผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกต เข้าไปมีส่วนร่วมกับกลุ่มแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีตามคอนเสิร์ตและกิจกรรมในงานต่างๆ ที่มีการจัดขึ้น รวมถึงการร่วมติดตามศิลปินไปในที่ต่างๆ กับกลุ่มแฟนคลับ โดยได้ทำการสังเกต ดังนี้

- ตั้งแต่เริ่มงานว่าพวกเขามีลักษณะภายนอกเป็นอย่างไร (การแต่งกาย อายุ บุคลิกภาพ) พฤติกรรมก่อนการดูคอนเสิร์ตหรือก่อนการร่วมกิจกรรมเป็นอย่างไร
- ในระหว่างการดูคอนเสิร์ตหรือการร่วมกิจกรรม ว่าพวกเขามีพฤติกรรมอย่างไร
- เมื่อจบคอนเสิร์ตหรือกิจกรรมนั้น ว่าพวกเขาทำอะไรกันต่อหลังจากเลิกงานแล้ว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังทำการจดบันทึกภาคสนาม พร้อมทั้งถ่ายรูป เพื่อให้คุณภาพในการสังเกตดียิ่งขึ้น โดยในระหว่างการสังเกตนั้นผู้วิจัยได้ทำการจดบันทึกข้อความที่สำคัญๆ หรือสิ่งสำคัญที่พบเห็นหลังกลับจากการร่วมกิจกรรมเหล่านี้

2. การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Conversation)

ผู้วิจัยได้ทำการซักถามพูดคุยในช่วงเวลาต่างๆ ทั้งในงานคอนเสิร์ตและการทำกิจกรรมแฟนคลับ รวมถึงช่วงเวลาที่กลุ่มเป้าหมายสะดวกในการพูดคุย โดยที่การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการนี้อาจเป็นการสนทนายาระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง 1 คน หรือในลักษณะผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มแฟนเพลงหลายคนก็ได้ โดยการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างแบบตัวต่อตัวจะทำให้แฟนคลับคนนั้นกล้าที่จะเล่าเรื่องต่างๆ ได้อย่างละเอียด ส่วนการพูดคุยแบบเป็นกลุ่มใหญ่จะทำให้เราเข้าใจถึงปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มของแฟนคลับ นอกจากนี้ การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ เป็นกระบวนการหนึ่งที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อช่วยในการคัดเลือกเบื้องต้น (First Screening) อันนำไปสู่การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการทำสัมภาษณ์แบบเจาะลึกต่อไป

3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทั้งแบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เพื่อให้ทราบถึงมุมมองและเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ของแฟนคลับ โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. สภาพชีวิตความเป็นอยู่ทั่วไป

- ลักษณะด้านประชากรข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์
- ระดับความชื่นชอบนักร้องเกาหลี
- ทักษะของผู้ปกครอง
- กิจกรรมที่ทำความเกี่ยวกับความชื่นชอบนักร้องเกาหลี
- ค่าใช้จ่าย
- ความคิดและทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับแฟนคลับ

2. พัฒนาการความชื่นชอบและการเรียนรู้คุณค่า

- ข้อมูลเรื่องความชื่นชอบนักร้องเกาหลี
- จุดเริ่มต้นของความชื่นชอบในตัวนักร้องเกาหลี
- เหตุผลที่ทำให้ชื่นชอบ
- ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น / กิจกรรมที่ทำหลังจากเริ่มชื่นชอบ
- คำถามเพื่อวัดระดับความสนใจและการรับรู้ข้อมูลเชิงลึกของตัวศิลปิน
- ช่องทางการสื่อสารที่ทำให้รับรู้ข้อมูลต่างๆ
- ปัจจัยจากเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินที่ได้รับรู้ส่งผลอย่างไรต่อความชื่นชอบ
- คุณค่าทางบวกที่ได้เรียนรู้จากศิลปิน และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องการทำศัลยกรรมของศิลปินเกาหลี
- การรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการกุศล หรือกิจกรรมอื่นที่เป็นประโยชน์
- การได้แรงบันดาลใจจากศิลปิน
- ประโยชน์ที่ได้จากการชื่นชอบนักร้องเกาหลี
- ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองทั้งข้อดี / ข้อเสีย
- การเรียนภาษาเกาหลี
- ผลสืบเนื่องที่เกิดจากการชื่นชอบศิลปินเกาหลี
- ทัศนคติเรื่องนักร้องเกาหลีและนักร้องไทย

3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

- ความรู้สึกที่มีต่อนักร้องเกาหลี
- ความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังจากการได้รับรู้ข่าวไม่ดี / ข่าวในแง่ร้ายหรือข่าวอุบัติเหตุเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี
- เหตุการณ์ที่ทำให้ร้องไห้
- ข้อมูลด้านการดูคอนเสิร์ต
- การรับรู้ลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปินเกาหลี
- ความรู้สึกสนิทสนมกับศิลปิน (สังเกตจากการที่กลุ่มตัวอย่างพูดถึงศิลปิน)

4. เนื้อหา / ช่องทางการแสวงหาข่าวสาร

- รู้จักนักร้องเกาหลีได้อย่างไร จากช่องทางสื่อชนิดใด ครั้งแรก อายุเท่าไร
- ช่องทางการสื่อสารที่นิยมใช้เพื่อติดตามข่าวสารของศิลปินเกาหลี
- ข้อมูลข่าวสารของศิลปินประเภทใดที่กลุ่มตัวอย่างต้องการรับรู้ และติดตาม
- ข้อมูลข่าวสารของศิลปินเกาหลีที่มักพบเห็นจากสื่อ คือเรื่องอะไร
- ข้อมูลข่าวสารที่สร้างความประทับใจ
- ปริมาณการให้ข้อมูลในเรื่องประวัติและขั้นตอนของการเป็นศิลปินจากแหล่งสาร
- การนำเสนอเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีของสื่อไทย

แนวคำถามเหล่านี้ เป็นแนวคำถามคร่าวๆ เท่านั้น เพราะในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยการพูดคุยมากกว่าการซักถาม เพื่อให้เกิดบรรยากาศของความเป็นกันเอง และเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถให้ข้อมูลได้อย่างเต็มที่โดยไม่รู้สึกตื่นเต้นหรือกดดัน และการพูดคุยแบบเป็นกันเองนี้ ได้ทำให้ได้ข้อมูลที่อาจเป็นข้อค้นพบบางอย่าง ซึ่งคำตอบอาจอยู่นอกเหนือจากประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ในเบื้องต้น

หนึ่งในกระบวนการทั้งหมด ผู้วิจัยได้เน้นการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ รวมถึงการนำ “เทคนิคการเงี่ยหูฟัง” มาใช้เพื่อช่วยในการสังเกต และการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง อันนำไปสู่การสนทนาแบบไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกต่อไป

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วม โดยวิเคราะห์ในด้านของลักษณะพฤติกรรมความชื่นชอบ การแสดงออก อากาหรือคำพูดที่บ่งบอกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
2. วิเคราะห์โดยการตีความจาก text หมายความว่า การแต่งกาย (เสื้อผ้า เครื่องประดับ)
3. วิเคราะห์จากบทสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้กลุ่มแฟนคลับชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลี และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก
4. วิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ชื่นชอบนักร้องเกาหลี พัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวก การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง เนื้อหาและช่องทางการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร

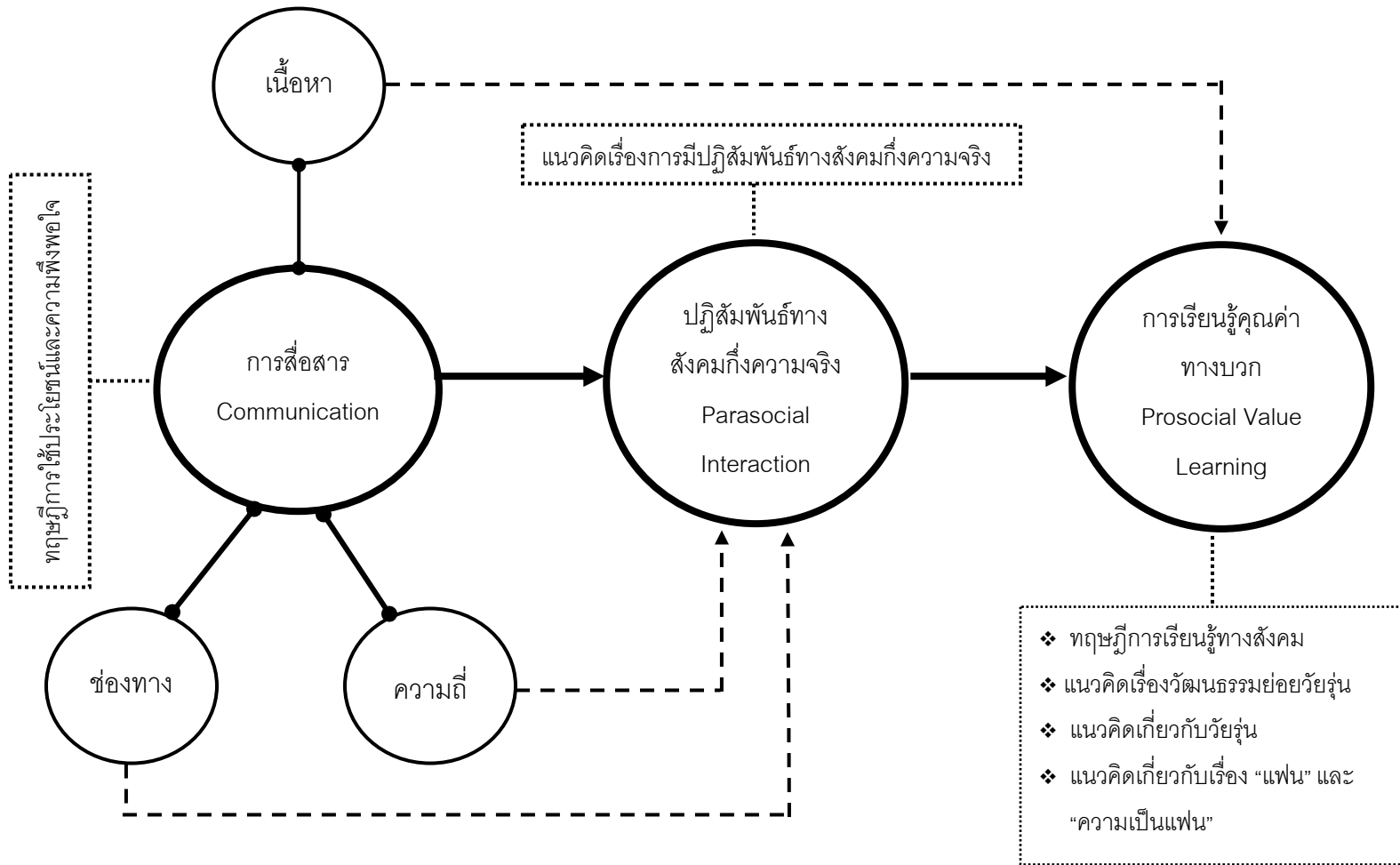
จากนั้นผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย โดยการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ในรูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในประเด็นที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ คือ การเรียนรู้คุณค่าทางบวก การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปิน รวมถึงเนื้อหาและช่องทางการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลี ที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

ซึ่งการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอด้วยมุมมองของ “แฟนคลับ” โดยมองผ่านประสบการณ์และการตีความของผู้วิจัยเป็นหลัก โดยเชื่อมโยงกับแนวคิดต่างๆ รวมถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมอื่นๆ ในสังคมไทย

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อโดยผ่านทางระเบียบวิธีวิจัย *เชิงคุณภาพ* จากทักษะของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13 - 25 ปี จำนวน 19 คน ร่วมกับระเบียบวิธีวิจัย *เชิงปริมาณ* จากข้อมูลที่เป็นคำตอบของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดรวมทั้งสิ้น 800 คน ซึ่งผลการวิจัยเชิงปริมาณนั้นได้ถูกนำมาใช้ในประเด็นหลักๆ คือ การให้ข้อมูลสนับสนุนด้วยตัวเลขทางสถิติ, การทดสอบและอธิบายความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ตัวแปร และการให้ข้อมูลในเรื่องนัยสำคัญทางสถิติ

โดยในส่วนของ การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปข้อมูลออกมาโดยแบ่งเป็น 3 ส่วนหลักตามจำนวนของตัวแปรในการวิจัย และยกตัวอย่างคำสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเด็นเพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้หยิบยกข้อมูลอันเป็นทัศนะที่ได้จากแฟนคลับอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมาร่วมนำเสนอด้วยในบางประเด็น ทั้งนี้เพื่อให้คำตอบจากการวิจัยสามารถเป็นตัวแทนของแฟนคลับคนอื่นๆ รวมทั้งเพื่อให้เห็นภาพรวมและทิศทางของคำตอบจากแฟนคลับทั้งหมด

ทั้งนี้การนำเสนอผลการวิจัยทั้ง 3 ส่วนนั้นประกอบด้วยส่วนแรกคือ เรื่องของการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ส่วนที่สองคือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และส่วนที่สามคือเรื่องของการสื่อสาร ซึ่งภาพรวมของความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 แสดง Conceptual Framework ของการวิจัย : การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ

จากแผนภาพข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภาพรวมของการวิจัยครั้งนี้คือ การศึกษาตัวแปรทั้ง 3 คือ การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และความเชื่อมโยงของการสื่อสารในประเด็นต่างๆ ซึ่งจากแผนภาพ สามารถอธิบายได้ว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในผู้รับสาร ซึ่งการเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นเป็นผลมาจากความถี่ในการติดต่อสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อ ส่วนการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจากเนื้อหาหรือตัวสารนั่นเอง

ดังนั้นผลการวิจัยในส่วนต่างๆ ที่จะกล่าวถึง ผู้วิจัยจึงทำการนำเสนอตามแนวทางของกรอบการวิจัยตามแผนภาพข้างต้น กล่าวคือ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และรายงานผลจากข้อมูลที่เป็นส่วนที่ได้จากเนื้อหาในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และนำเสนอผ่านทางข้อมูลด้านความถี่และช่องทางการสื่อสารที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องจะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์และตีความข้อมูลร่วมกันในตัวแปรแต่ละประเด็น

ทั้งนี้รายละเอียดของตัวแปรทั้ง 3 จะถูกนำเสนอในแต่ละบท ดังต่อไปนี้

บทที่ 4 การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี

บทที่ 5 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างแฟนคลับกับนักร้องเกาหลี
และการสื่อสาร

บทที่ 6 การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

ทั้งนี้การนำเสนอผลการวิจัยในแต่ละบท ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอข้อมูลที่ได้โดยนำข้อมูลจากการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณมาสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยเน้นข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก ร่วมกับการนำตัวเลขที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณมาสนับสนุนคำตอบของกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่า คำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นสามารถเป็นตัวแทนภาพรวมของแฟนคลับส่วนใหญ่ได้มากน้อยเพียงใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ คำตอบของคนกลุ่มน้อยที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพจะถูกนำไปตรวจสอบกับคนกลุ่มใหญ่หรือแฟนคลับโดยรวม เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มของคำตอบและทิศทางของผลการวิจัยทั้งหมดนั่นเอง

บทที่ 4

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี

สืบเนื่องจากปัญหำนำการวิจัยในข้อที่ 1 ซึ่งมีคำถามว่า “แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งจากการวิจัยทำให้สามารถสรุปได้ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบ ซึ่งการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับนั้น มีทั้งการเรียนรู้ที่มีลักษณะร่วมและลักษณะที่แตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นที่แฟนคลับทั้งหมดมีการเรียนรู้คุณค่าในเรื่องนั้นร่วมกัน สามารถกล่าวได้ว่าเป็นคุณลักษณะเด่นชัด ที่แฟนคลับสามารถสังเกตได้จากความเป็นศิลปินนักร้องเกาหลี

อีกทั้งจากการวิจัยยังพบอีกว่า นอกจากจะมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกเกิดขึ้นกับกลุ่มคนที่เป็แฟนคลับแล้ว ยังมีผลสืบเนื่องในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามมาภายหลังจากที่แฟนคลับมีความชื่นชอบและเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินอีกด้วย

จากผลการศึกษาที่พบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น เมื่อนำมาทำการวิเคราะห์โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) จะพบว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับในการวิจัยครั้งนี้มีที่มาจาก การเรียนรู้โดยการสังเกตจากนักร้องเกาหลีหรือ **แม่แบบจากสื่อ** โดยแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้ได้โดย **ประสบการณ์ตรง**หรือโดยการสังเกตจากศิลปิน ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนี้ ได้มีผลที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมอันเป็นที่ยอมรับของสังคม อีกทั้งจากการวิจัยยังพบว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในบางพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยจะขออธิบายไว้ในส่วนของหัวข้อผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่จะกล่าวถึงในลำดับถัดไป

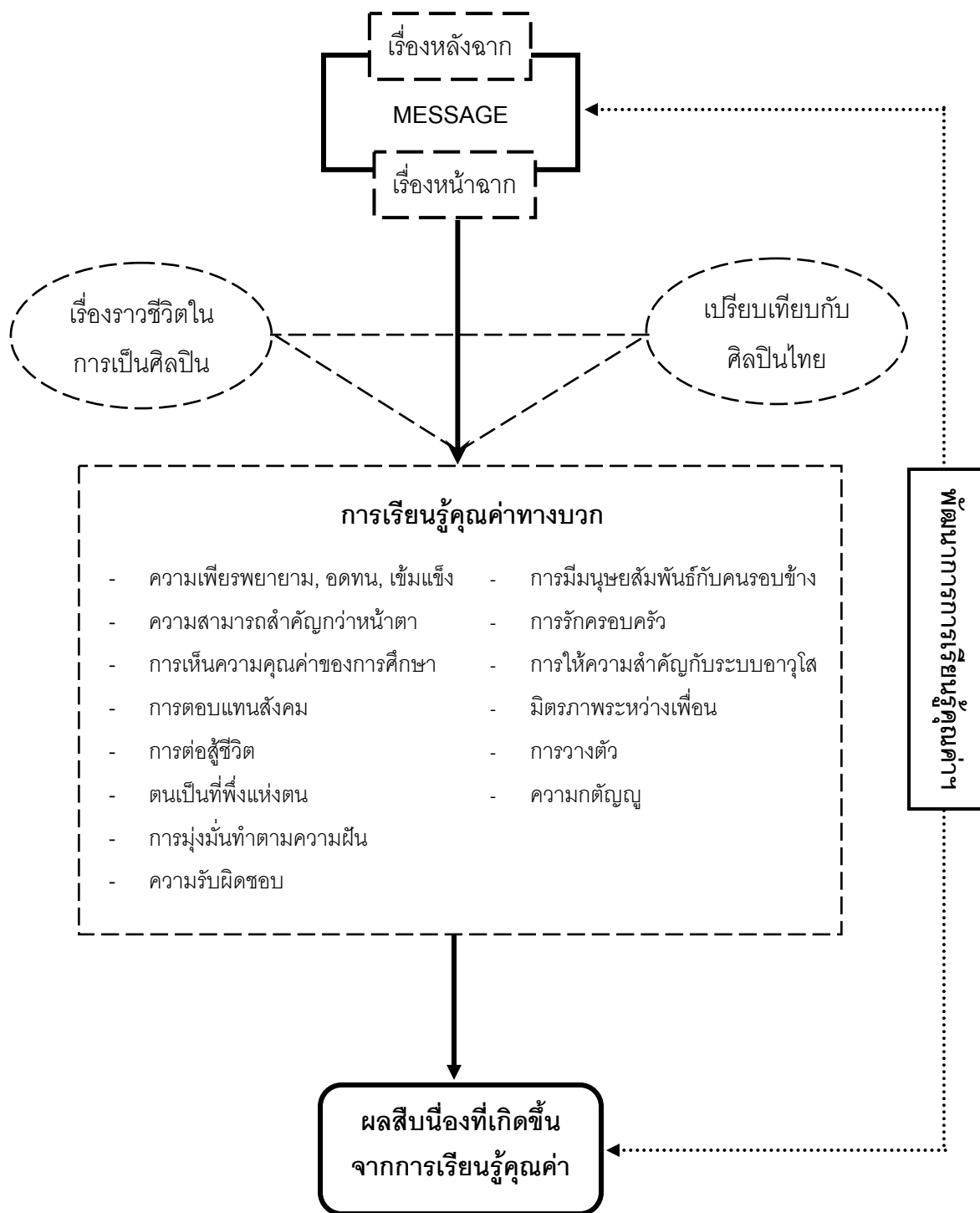
นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คุณค่าจาก **สื่อสาระบันเทิง** ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ทำให้ผู้รับสารได้รับความบันเทิงก่อนในเบื้องต้น ก่อนที่จะตามมาด้วยการได้รับสาระประโยชน์ในภายหลัง เพื่อมาช่วยเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ในส่วนหัวข้อเรื่องที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปิน และในส่วนของการสื่อสาร / การใช้สื่อของกลุ่มแฟนคลับอีกด้วย เพราะเนื่องจากการวิจัยพบว่า ในขณะที่แฟนคลับผู้รับสารได้รับ

ความบันเทิงจากสื่อที่พวกเขาเปิดรับหรือแสวงหา เรื่องราวอันเป็นประโยชน์ที่สอดแทรกอยู่ก็ได้รับการถ่ายทอดไปสู่แฟนคลับผู้รับสารควบคู่กันไป โดยอาจเป็นการเพิ่มความตระหนักรู้และความรู้ในเนื้อหาสาระอันเป็นประโยชน์ โดยในกรณีของการเปิดรับหรือแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับตัวนักร้องเกาห์ลีสของแฟนคลับ ได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม

ในหัวข้อการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาห์ลีสของแฟนคลับนี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาห์ลีสของแฟนคลับออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. ประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาห์ลีส
2. ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินว่าเกิดขึ้นมาจากส่วนใด
3. ผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาห์ลีส
4. พัฒนาการหรือลำดับขั้นตอนที่นำแฟนคลับไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก

โดยภาพรวมทั้งหมดของผลการวิจัยในบทนี้ สามารถสรุปภาพรวมโดยแผนภาพดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 2 ภาพรวมของผลการวิจัยเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี

1. ประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาถึงประเด็นหรือเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าทางบวกต่างๆ ที่แฟนคลับซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 19 คนได้เรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี รวมทั้งศึกษาประโยชน์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากความชื่นชอบศิลปิน โดยดูว่ามีคุณค่าในเรื่องอะไรบ้างที่แฟนคลับได้เรียนรู้ หรือมีประโยชน์อะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับตัวแฟนคลับ โดยประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับได้เรียนรู้ นั้นสามารถแบ่งเป็นประเด็นหลักได้ 2 ประเด็น คือ

1. การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต
2. การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง

ทั้งนี้ คุณค่าทางบวกใน 2 ประเด็นหลักข้างต้น ผู้วิจัยได้จัดทำตารางเพื่อนำเสนอภาพรวมของรายละเอียดทั้งหมด โดยนำเสนอคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับมีการเรียนรู้จากนักร้องเกาหลีเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

ประเภทของคุณค่าทางบวก	จำนวนแฟนคลับที่มีการเรียนรู้		
	การวิจัยเชิงคุณภาพ (N = 19)	การวิจัยเชิงปริมาณ (N = 800)	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้
1. คุณค่าที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต			
1.1 ความเพียรพยายาม, อดทน, เข้มแข็ง	17	4.82, 4.65	สูงมาก
1.2 ความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา	11	4.67, 4.44	สูงมาก
1.3 การต่อสู้ชีวิต	9	4.71	สูงมาก
1.4 การเห็นความสำคัญของการศึกษา	9	-	-
1.5 การให้ประโยชน์คืนแก่สังคม	5	-	-
1.6 การมุ่งมั่นทำตามความฝัน	5	4.60	สูงมาก
1.7 ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	4	-	-
1.8 ความรับผิดชอบ	4	4.83	สูงมาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทของคุณค่าทางบวก	จำนวนแฟนคลับที่มีการเรียนรู้		
	การวิจัยเชิงคุณภาพ (N = 19)	การวิจัยเชิงปริมาณ (N = 800)	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับการ เรียนรู้
2. คุณค่าที่เกี่ยวกับคนรอบข้าง			
2.1 การให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส	19	4.60	สูงมาก
2.2 มิตรภาพระหว่างเพื่อน	11	4.71	สูงมาก
2.3 การรักครอบครัว	5	-	-
2.4 ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ	4	4.29	สูงมาก
2.5 การวางตัวให้เหมาะสมต่อสถานการณ์	1	-	-

จากตารางข้างต้น พบว่า คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตส่วนใหญ่ก็นักล้นแล้วแต่เป็นคุณค่าที่สำคัญสำหรับวัยรุ่นในปัจจุบันแทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณค่าที่สำคัญอย่างเรื่องของความรับผิดชอบ และความสามารถสำคัญกว่าหน้าที่ทำให้วัยรุ่นสามารถตระหนักถึงคุณค่าอันแท้จริงของบุคคลที่ไม่ใช่แค่เปลือกนอก ซึ่งถือเป็นการลบล้างค่านิยมการหลงรูปลักษณะของวัยรุ่น หรือกับคุณค่าในเรื่องการให้ประโยชน์คืนแก่สังคม ที่ถือเป็นการช่วยต่อต้านค่านิยมเรื่องความเห็นแก่ตัวของคนในสังคมปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าคุณค่าดังกล่าวข้างต้น ไม่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องที่เกี่ยวกับบริโภคนิยม เช่น การรู้จักประหยัดอดออม เรื่องเพศ การไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นคุณค่าที่มีความสำคัญสำหรับวัยรุ่นเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่า คุณค่าเกี่ยวกับบริโภคนิยมดังกล่าวไม่ได้เป็นคุณค่าอันเด่นชัดของศิลปินเกาหลีที่ทำให้แฟนคลับวัยรุ่นสามารถสังเกตได้ แต่อย่างไรก็ตาม คุณค่าทางบวกต่างๆ ที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้จากศิลปินเกาหลีนั้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงในที่นี้ หมายถึง คุณค่าทางบวกที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมทั่วไปในการดำเนินชีวิต ซึ่งโดยทั่วไปอาจเป็นเรื่องที่คนทั่วไปรู้จักกันดี

แต่ไม่ได้ใส่ใจหรือคิดที่จะเปิดรับ แต่ในฐานะที่เรื่องราวดังต่อไปนี้ เป็นเรื่องราวที่ได้มาจากการเรียนรู้ ได้รับการถ่ายทอดหรือบ่มเพาะผ่านมาทางศิลปินนักร้องเกาหลีซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของแฟนคลับ เรื่องราวเหล่านั้นจึงอาจเพิ่มมูลค่ากลายเป็นคุณค่าให้แฟนคลับได้เรียนรู้ว่าในชีวิตของบุคคล การที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องผ่านหรือเผชิญกับอะไรมาบ้าง โดยคุณค่าดังกล่าวมีศิลปินนักร้องเกาหลีทำหน้าที่ในการเป็นสื่อบุคคลที่กำลังถ่ายทอดเรื่องราวไปสู่ผู้รับ

ทั้งที่ในความเป็นจริง คุณค่าที่ค้นพบนี้เป็นคุณค่าที่คนในสังคมต่างรู้ดีว่าเป็นค่านิยมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และผู้ใหญ่ในสังคม เช่น พ่อแม่ ครู อาจารย์ พระสงฆ์ และบุคคลอื่นๆ ก็ได้พยายามพร่ำสอนให้แก่หุ้ญวัยรุ่น หากแต่กระบวนการบ่มเพาะหรือขัดเกลาไปสู่กลุ่มผู้รับที่เป็นวัยรุ่นนั้น แลดูเป็นการยากที่จะทำให้วัยรุ่นในยุคสมัยนี้สนใจที่จะเปิดรับ หรือวัยรุ่นอาจเลี้ยงที่จะเรียนรู้เสียมากกว่า

แต่เมื่อในสังคมสมัยนี้ศิลปินนักร้องเกาหลีกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากในหุ้ญวัยรุ่น และเป็นที่น่าสนใจว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้มาเพียงเพื่อแค่มอบความบันเทิงให้กับแฟนคลับผู้รับสารวัยรุ่นเท่านั้น หากแต่พวกเขายังได้ฝากสาระประโยชน์เอาไว้ให้กับบรรดาแฟนคลับของพวกเขา ไม่ว่าจะศิลปินเหล่านั้นจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ก็อาจเป็นเพราะรูปแบบการปลูกฝังในลักษณะนี้สามารถเทียบได้กับการเรียนรู้ทางสังคม ที่ตัวศิลปินไม่ได้ทำการพร่ำสอนแบบตรงๆ ด้วยการพูดเหมือนเช่นที่ผู้ใหญ่พยายามกระทำมาโดยตลอด หากแต่ศิลปินกำลังถ่ายทอดคุณค่าเหล่านั้นออกมาด้วยการเล่าเรื่องราวที่เป็นบทเรียนจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาของพวกเขาเอง และสำหรับกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นแฟนคลับด้วยแล้ว หากเรื่องราวเหล่านั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวศิลปิน มันก็ยิ่งเป็นสิ่งที่น่าเรียนรู้และง่ายต่อการทำความเข้าใจเป็นพิเศษ

เพราะจากแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่นได้กล่าวเอาไว้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่ต้องการอิสระ ไม่ชอบกฎเกณฑ์และการบังคับ อีกทั้งยังเป็นวัยที่กำลังมีการพัฒนาทางสติปัญญา โดยรู้จักการคิดอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีจินตนาการสูง ทั้งยังเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้และประสบการณ์อีกด้วย นอกจากนี้เมื่ออาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977) จะทำให้พบว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับในนั้น เป็นการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงจากสิ่งที่แฟนคลับนั้นมีประสบการณ์หรือ **สังเกตเห็นจากบุคคลอื่นทั้งโดยตรงและโดยอ้อม** (observation learning) หรือเป็นการเรียนรู้โดยถือแบบอย่างบุคคลอื่น (ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คือศิลปินนักร้องเกาหลี) โดยแฟน

คลับนั้นทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต (observer) ซึ่งจากการวิจัยพบว่าประเภทของคุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีที่แฟนคลับได้เรียนรู้มีดังต่อไปนี้

1.1 ความเพียรพยายาม ความอดทน และความเข้มแข็ง

ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพทำให้ทราบว่า เรื่องของความเพียรพยายาม ความอดทน และความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจนั้น เป็นเรื่องที่แฟนคลับ 17 คนจากทั้งหมด 19 คนสามารถเรียนรู้ได้จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งจากการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการและการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการทำให้ทราบว่า นอกจากผลงานเพลง ผลงานการแสดง รวมทั้งผลงานต่างๆ ของศิลปินซึ่งเป็นเรื่องเบื้องต้นแล้ว แฟนคลับยังมีความสนใจในประวัติและเรื่องราวของศิลปินในทุกแง่มุม โดยแฟนคลับสนใจเรื่องราวตั้งแต่ก่อนเข้ามาเป็นศิลปิน หรือการเข้ามาเป็นศิลปินฝึกหัดในสังกัดค่ายเพลงซึ่งถือเป็นเรื่องเบื้องต้น โดยจากคำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างนั้น ทำให้ทราบว่า สำหรับประเทศเกาหลีใต้ การจะเข้ามาเป็นศิลปินของคนๆ หนึ่งนั้นไม่ได้สามารถเข้ามาเป็นกันง่ายๆ การที่คนๆ หนึ่งจะก้าวขึ้นสู่การเป็นนักร้องได้นั้นต้องอาศัยทั้งความเพียรพยายาม ความอดทน และยังคงต้องเป็นคนที่มีความเข้มแข็งอีกด้วย

ดังนั้นจึงอาจเรียกได้ว่าคุณค่าทั้ง 3 สิ่งนี้แทบจะเป็นคุณสมบัติที่เด่นชัดอย่างมากของนักร้องเกาหลี ที่ทำให้แฟนคลับทุกคนสามารถสังเกตเห็นเลยก็ว่าได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นแฟนคลับเกือบทั้งหมดได้ให้ทัศนะที่ตรงกันว่า สิ่งที่แฟนคลับได้เรียนรู้จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีมากที่สุดนั้นคือ เรื่องของความพยายาม ความอดทน และความเข้มแข็ง

ดงบัง¹ เป็นคนที่มีความพยายามและก็มีความอดทนสูงมาก คนที่เป็นแฟนคลับดงบังจะรู้ดีว่า ดงบังผ่านอะไรมาเยอะมาก ทั้งเรื่องที่เราร้ายสุดๆ ดีสุดๆ หักเหตสุดๆ อะไรอย่างนี้ แต่เค้าก็ยังยืนอยู่ตรงนี้ได้ จนตอนนี้เค้าก็เป็นนักร้องเกาหลีที่ประสบความสำเร็จแทบจะที่สุดในเกาหลีเลย

(อิริชา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

¹ ดงบัง หมายถึง ศิลปินนักร้องเกาหลีภายใต้สังกัด SM Entertainment กลุ่มทงบังชินกิ (Tong Vfang Xien Qi, TVXQ) ศิลปินนักเต้นที่ถูกสร้างขึ้นจากการรวมตัวของนักเรียนชั้นมัธยมที่ผ่านการอดิชั่นเพื่อให้เข้ามาเติบโตในวงการ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 5 คนคือ Xiah Junsu, U-know YunHo, YoungWoong JaeJoong, ChoiKang ChangMin, Micky YooChun

จากคุณค่าในประเด็นนี้ ซึ่งเป็นประเด็นที่แฟนคลับได้เรียนรู้และมองเห็นมากที่สุด จึงทำให้เป็นที่น่าสนใจว่าแม้ว่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จะเป็นเรื่องของความพยายามและความอดทนเหมือนกัน แต่ประเด็นอันนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น ก็มาจากเรื่องราวที่ถูกส่งผ่านจากตัวศิลปินในหลากหลายแง่มุมที่มีความแตกต่างกัน ดังเช่น กลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ได้ให้ทัศนะว่า สิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นคือ เรื่องของ**ความพยายามให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการด้วยความสามารถของตนเอง**

กล่าวคือ นักร้องเกาหลีได้เป็นตัวอย่งที่แสดงให้เห็นในเรื่องของความพยายามที่เริ่มจากตนเองโดยที่ไม่หวังพึ่งพาโชคชะตา หรือรอความช่วยเหลือจากคนอื่น เมื่อมีความปรารถนาในสิ่งใด ก็ต้องใช้ความพยายามของตนอย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้จากนักร้องที่ประสบความสำเร็จหลายๆ คนซึ่งอาจกล่าวได้ว่าพวกเขามีเบื้องหลังชีวิตที่ไร้ซึ่งความพร้อมทั้งด้านฐานะและปัจจัยในหลายๆ อย่าง หรือแม้แต่บางคนที่แทบจะเรียกได้ว่ามีความพร้อมในทุกๆ ด้านก็ยังต้องมีความพยายามที่จะฝึกฝนเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่านักร้องเกาหลีไม่ว่าจะมาจากพื้นฐานครอบครัวที่ยากลำบาก หรือมีความเพียบพร้อมมากเพียงใด แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นจุดร่วมซึ่งพวกเขาทุกคนมีเหมือนกันนั่นก็คือ **ความพยายาม**

ก็คือเหมือนอย่างขอแจ้²อะมันก็จะสะท้อนว่า คุณมีความพยายาม คุณพยายามมาก คุณเก่งมาก คือผมอยากเป็นนักร้อง ผมก็พยายามของผมเอง... อย่างจุนซู³ ที่บ้านจะออกแนวคุณหนูอะไรพวกนี้ แล้วมันก็บอกมันอยากเป็นนักร้อง แค่ว่าให้มันเป็น แต่ตอนที่ส่งสารมันก็อาจจะในช่วงที่แบบมันต้องเก็บตัว คือมันก็ได้ลำบากเหมือนแจจุงอะ แต่คือแบบมันก็ต้องลำบากตรงที่มันต้องพยายามอะ มันต้องพยายามเดิน พยายามร้องให้ได้ดี ของจุนซูกว่าจะได้มาเป็นดั่งบังก็ประมาณ 5 หรือ 6 ปีอะ (วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

² แจ หมายถึง คิม แจ จุง (Kim JaeJoong) สมาชิกลำดับที่ 3 ที่เข้าร่วมวงทงบังชินกิ ออกจากบ้านเกิดตัวเองเพื่อเข้าร่วมการอดิชั่นของ SM Entertainment เขาเปิดตัวครั้งแรกในชื่อ fortune teller foretold years นอกจากนี้เขายังอาจเป็นที่รู้จักในนาม YoungWoong JaeJoong หรือ Hero

³ จุนซู หมายถึง คิม จุน ซู (Kim JunSu) สมาชิกคนแรกที่เข้าร่วมวงทงบังชินกิ จุนซูเข้าวงการโดยผ่านทางรายการทีวีเพื่อค้นหาดารามากความสามารถหน้าใหม่ หลังจากนั้นเขาได้รับการฝึกฝนอย่างหนักเป็นเวลา 6 ปี และมีอัลบั้มเป็นของตัวเองครั้งแรกในชื่อ Xiah Junsu

นอกจากนี้การสัมภาษณ์เจาะลึกกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างยังทำให้ทราบว่า การก้าวเข้ามาเป็นศิลปินในประเทศเกาหลีนั้น นอกจากจะทำให้แฟนคลับได้เรียนรู้คุณค่าในเรื่องความเพียรพยายามแล้ว **ความอดทน**ก็ยังเป็นอีกหนึ่งคุณค่าที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้จากตัวศิลปิน โดยแฟนคลับสามารถเรียนรู้ได้จากศิลปินนักร้องเกาหลีว่าศิลปินนั้นต้องมีความอดทนต่อเรื่องต่างๆ ทั้งความอดทนในการฝึกซ้อม อดทนต่อการดูถูกจากคนรอบข้าง ความอดทนต่อแรงกดดันที่ไม่ว่าจะมาจากแฟนเพลง ต้นสังกัด หรือจากบริบทแวดล้อม ณ ตำแหน่งที่พวกเขาขึ้นอยู่กับรวมทั้งการอดทนต่อความลำบากจากภาวะที่ไม่เอื้ออำนวยต่างๆ เช่น ฐานะทางบ้านของศิลปินบางคน ที่แม้จะยากดีมีเงินก็ต้องอาศัยความอดทนที่ต่างกัน ซึ่งศิลปินต้องมีความอดทนกับสิ่งเหล่านี้ทั้งก่อนที่จะมาเป็นศิลปิน หรือแม้ขณะที่ได้เป็นศิลปินแล้ว ก็ยังต้องเผชิญกับความกดดันนั้นอยู่

อีกทั้งขั้นตอนหรือกระบวนการที่วัยรุ่นในเกาหลีคนหนึ่งจะได้กลายมาเป็นศิลปินนั้นไม่ใช่การใช้เวลาแค่เพียงช่วงสั้นๆ หากแต่ต้องใช้เวลาที่ยาวนานในการฝึกฝน นักร้องที่ประสบความสำเร็จหลายคนๆ ต้องผ่านการฝึกฝนเป็นเวลาหลายปีกว่าที่จะได้เดบิวต์หรือออกอัลบั้มเป็นของตัวเอง ซึ่งหากมีความเพียรพยายามหรือมีความอดทนไม่พอก็อาจทำให้ใครบางคนต้องล้มเลิกไปกลางคัน

ก็ความอดทนแหละ จะได้อะไรมาง่าย ๆ มันก็ไม่ใช่ใจ ก็ต้องอาศัยความอดทนทั้งนั้น ก็คิดว่าง่าย ๆ ว่าพวกนั้นต้องใช้เวลา 5-6 ปี กว่าจะได้เดบิวต์⁴ ขนาดเหนื่อยไม่มีอะไรจะกิน แต่ก็ยังต้องพยายามซ้อมเพื่อพัฒนาตัวเอง

(ชนิษฐา ทรัพย์คำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก พบว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าในเรื่องนี้เป็นเพราะการได้ทราบเรื่องราวว่าการที่จะก้าวขึ้นมาเป็นศิลปินหรือนักร้องของวัยรุ่นในเกาหลีหลายๆ คน มักต้องพบกับอุปสรรคหรือความยากลำบากเริ่มตั้งแต่ก่อนที่จะมาเป็นศิลปิน ซึ่งบางคนนั้นต้องผ่านอุปสรรคที่แตกต่างกัน เช่น บางคนมีปัญหาฐานะทางบ้านที่ค่อนข้างยากจน หรือแม้แต่บางคนที่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างมีอันจะกิน ก็ต้องพบกับปัญหาการโดนดูถูกจากครอบครัว กระทั่งคนที่ทางบ้านค่อนข้างมีฐานะและได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ก็ยังต้องพบกับการฝาดานอดิชนั้แข่งขันกับคู่แข่งที่มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือ การได้เข้ามาเป็นเด็กฝึกหัดในบริษัท

⁴ เดบิวต์ (debut) หมายถึง การเปิดตัวหรือมีผลงานออกสู่สาธารณชนอย่างเป็นทางการครั้งแรก

แม้จนผ่านการอดิชั่นได้เข้ามาเป็นเด็กฝึกหัดในค่ายเพลง ก็ยังคงต้องพบกับอุปสรรคด้านต่อไป ซึ่งก็คือ การเรียนและการฝึกซ้อมทักษะต่างๆ ที่ศิลปินต้องมีเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากขึ้นขึ้นอยู่กับทักษะของแต่ละคน จนกระทั่งถึงเวลาได้เดบิวต์ หรือออกอัลบั้มมีผลงานเป็นของตัวเอง ศิลปินก็ยังคงต้องพบกับอุปสรรค เช่น การถูกต่อต้านจากแอนตี้แฟน ความกดดันจากทางต้นสังกัด หรือการทำงานหนักจนไม่มีเวลาส่วนตัว ซึ่งกระบวนการตั้งแต่ก่อนการเป็นศิลปินจนกระทั่งได้กลายมาเป็นศิลปินอย่างเต็มตัวนั้น ทุกอย่างล้วนแล้วแต่ต้องอาศัย**ความอดทน**และ**พยายาม**ทั้งสิ้น

ยิ่งไปกว่านั้น **ความเข้มแข็ง**ยังเป็นคุณสมบัติอีกข้อหนึ่งที่แฟนคลับสังเกตเห็นได้จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี เนื่องจากศิลปินต้องพบเจอกับสถานการณ์หลายๆ อย่างทั้งสถานการณ์ที่กดดันจนทำให้เกิดข้อหรือแม้แต่สถานการณ์ที่ทำให้ดีใจและตื่นเต้นจนแทบกลั้นน้ำตาเอาไว้ไม่อยู่ **ความเข้มแข็ง**คือตัวแปรสำคัญที่เหนี่ยวรั้งไม่ให้ปล่อยไปตามสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น การที่กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึง ยุนโฮ⁵ ผู้ซึ่งมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าของวงบงชิ่งนิกิจากการที่แฟนคลับผู้นั้นมีโอกาสได้รับรู้มาจากการพบเห็นผ่านบทความ และคลิปวิดีโอที่หาได้จากทางอินเทอร์เน็ตว่า ทุกครั้งที่ศิลปินได้รับรางวัลใดๆ ก็ตาม ความปลื้มปิติในความสำเร็จจากรางวัลที่ได้รับก็ทำให้หลายครั้งแฟนคลับของพวกเขามีโอกาสได้เห็นน้ำตาแห่งความดีใจจากสมาชิกในวงทุกคน

ยกเว้นเพียงคนเดียวซึ่งก็คือลีดเดอร์ หรือหัวหน้าวง ซึ่งในขณะที่เพื่อนๆ ในวงทุกคนต่างร้องไห้เพราะความดีใจในรางวัลที่ได้รับ หากแต่ในฐานะหัวหน้าวง จึงทำให้สิ่งที่เขาควรจะต้องแสดงออกต่อหน้าสาธารณชนในขณะนั้น คือ **ความเข้มแข็ง** เหตุการณ์ดังกล่าวนี้จึงทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถมองเห็นได้ถึง**ความเข้มแข็ง**ของศิลปินได้ในทางหนึ่ง

อย่างยุนโฮ อย่างจิ้งอะครับ ก็ประทับใจเค้าที่แบบเค้าเป็นคนเข้มแข็ง เป็นลีดเดอร์ เป็นหัวหน้าที่แบบดีมาก ก็คืออย่างเวลาคอนเสิร์ต หรือแบบเวลาได้รางวัลอะไรอย่างจิ้งครับ คือทุกคนในวงจะร้องไห้หมด แต่เค้าจะกลั้นน้ำตาไว้ แต่ความจริงแล้ว พอหลังเวที เค้าร้องไห้มากกว่าคนอื่นหลายเท่าเลย แต่ไม่ให้ใครเห็น

(กฤตบุญญ์ ปัญจรัตนกร, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

⁵ ยุนโฮ หมายถึง ของ ยุนโฮ (Jung YunHo) สมาชิกคนที่ 2 ที่เข้าร่วมวงบงชิ่งนิกิจ และได้รับมอบหมายให้เป็นลีดเดอร์ หรือหัวหน้าวง เขาได้รับรางวัลในการอดิชั่นประกวดการเต้น แต่ว่าในตอนนั้นเขาไม่ขานานูมากนัก เลยทำให้เขาได้เป็นแค่นักเต้นประกอบเพลงเรปของศิลปินที่ชื่อ Dana ในตอนนั้นชื่อที่เขาเรียกตัวเองบนเวทีมีชื่อว่า U-know YunHo

นอกจากนี้ การเรียนรู้คุณค่าในเรื่องของความพยายาม ความเข้มแข็ง และความอดทนนั้น ยังมีในส่วนของความพยายามและอดทนในการที่จะให้ผู้อื่นยอมรับ ซึ่งในวงการเพลงของเกาหลีนั้น ศิลปินจะมีทั้งแฟนคลับที่ชื่นชอบ และไม่ชื่นชอบในตัวศิลปิน หรือที่รู้จักกันในนามของ แอนตี้แฟน และเมื่อมีการเปิดตัวศิลปินกลุ่มใหม่ก็มักจะได้รับ การต่อต้านจากคนเหล่านี้ ดังนั้นศิลปินจึงต้องทั้งเข้มแข็ง และอดทนจากกระแสการต่อต้าน อีกทั้งยังต้องพยายามพิสูจน์ตนเองให้คนอื่นเห็นในความสามารถที่มี และศิลปินเองก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้ว ดังนั้นจึงทำให้แฟนคลับสามารถมองเห็นคุณค่าทั้ง 3 อย่างในตัวศิลปินได้จากจุดนี้

เค๋าโดนแอนตี้เยอะ แต่ว่าตอนนี้เค๋าก็ทำให้คนเห็นแล้วว่าเค๋าสามารถมาถึงตรงนี้ได้ ตอนนี้นั่นคนที่แอนตี้เค๋าก็ไม่มีแล้ว มันเลยเหมือนว่าป้าเค๋า มีความพยายามมากกว่าเค๋าจะมาถึงจุดๆ นี้

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน มีการเรียนรู้คุณค่าเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ในระดับที่ “สูงมาก” อีกด้วย ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามในเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่ยกมา จากส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความเพียรพยายามและความอดทน ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ความเพียรพยายามว่าเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ	4.82	สูงมาก
ความอดทนต่อแรงกดดันต่างๆ ที่ตัวนักร้องต้องพบ	4.65	สูงมาก
การเป็นศิลปินที่เก่งและมีความสามารถต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนที่ยาวนาน	4.80	สูงมาก

⁶ ป้า หมายถึง ฮันคยอง (Hankyung) หรือชื่อจริงคือ หานเกิง (HanGeng) เป็นสมาชิกชาวจีนเพียงคนเดียวในวงซูเปอร์จูเนียร์ เขาได้รับการเชิญเชิญมาเป็นศิลปินฝึกหัดในสังกัด SM Entertainment เมื่อตอนอายุ 19 ปี หลังจากทีชนะการประกวด H.O.T. China Audition จนได้มาเป็นหนึ่งในสมาชิกวงซูเปอร์จูเนียร์ ซึ่งแฟนชาวไทยมักจะเรียกเขาติดปากว่า ป้า หรือ ป้าฮัน นอกจากนี้เขายังเป็นสมาชิกกลุ่ม Super Junior - M และมีหน้าที่เป็นหัวหน้าของยูนิตอีกด้วย

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่ามีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเรียนรู้คุณค่าในประเด็นนี้ และมีการเรียนรู้อยู่ในระดับที่**สูงมาก** ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ความพยายามนั้นโดยทั่วไปคือหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา ที่ชาวพุทธต่างก็ทราบกันดี ซึ่งผู้วิจัยมองว่า โดยปกติคนทั่วไปโดยเฉพาะวัยรุ่นอาจยังไม่ให้ความใส่ใจที่จะศึกษา หรือใส่ใจที่จะมองเห็น แต่ในกรณีของศิลปินเกาหลีแล้ว ความพยายามของศิลปินจนก้าวมาถึงจุดที่เรียกว่าประสบความสำเร็จ ได้กลายเป็นบทพิสูจน์ชั้นดีให้แฟนคลับได้มองเห็นตัวอย่างของคนที่มีความอดทนและพยายาม

จากความคิดเห็นของผู้วิจัยจึงมองว่า สิ่งเหล่านี้หากมองกันที่เนื้อหา ก็จะพบว่าคุณค่าที่แฟนคลับได้เรียนรู้ในข้อนี้ไม่น่าแตกต่างอะไรกับหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาที่ว่า “คนล่วงทุกข์ได้ด้วยความเพียร” ซึ่งโดยปกติแล้ว เรื่องของความเพียรหรือความพยายาม เราก็จะสามารถพบเห็นได้ในลักษณะของหลักการที่ให้ยึดถือปฏิบัติ และถึงแม้จะมีตัวอย่างให้พบเห็นมากมาย แต่ก็ไม่สามารถดึงดูดให้วัยรุ่นในยุคสมัยนี้เข้าใจหรือตระหนักได้ เนื่องจากรูปแบบการบ่มเพาะนั้นอาจจะไม่เหมาะกับวัยของพวกเขา แต่ในกรณีของนักร้องเกาหลีกับแฟนคลับวัยรุ่นนั้นสามารถทำให้วัยรุ่นได้เรียนรู้และเห็นตัวอย่างจริงๆ ได้อย่างชัดเจนทั้งรูปธรรมและนามธรรม ดังคำให้สัมภาษณ์ของณัฏชา ที่ว่า

“มันทำให้เรารู้ว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

(ณัฏชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

1.2 ความสามารถสำคัญกว่าเรื่องหน้าตา

การเรียนรู้คุณค่าในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมองว่าเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในกลุ่มผู้ชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลี เพราะหากมองผิวเผิน คนทั่วไปที่ไม่ได้มีความนิยมชมชอบในศิลปินเกาหลีมักจะมองกลุ่มคนที่ชอบนักร้องเกาหลีว่า ชอบเพราะนักร้องเกาหลีหน้าตาดี นอกจากนี้ด้วยข้อแตกต่างทางด้านภาษา จึงยิ่งตอกย้ำความเข้าใจของคนภายนอกว่า เพลงเกาหลีเป็นภาษาที่ฟังแล้วไม่เข้าใจ ดังนั้นกลุ่มคนที่ชอบนักร้องเกาหลีนั้นจึงถูกเหมารวมว่าเป็นพวกที่ชอบศิลปินเพราะหน้าตา หากแต่เมื่อมองผ่านมุมมองของแฟนเพลงและแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีจะทำให้พบว่า ศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นไม่ได้หล่อหรือหน้าตาดีกันทุกคน นักร้องเกาหลีมีสิทธิ์ที่จะหล่อหรือหน้าตาดีได้ แต่คนเกาหลีที่หล่อหรือหน้าตาดีไม่ได้มีสิทธิ์ที่จะเป็นนักร้องได้ทุกคน

ในประเด็นเรื่องความสามารถสำคัญกว่าหน้าตานั้น เป็นประเด็นที่มีแฟนคลับจำนวน 11 คนจากทั้งหมด 19 คนได้เรียนรู้ถึงคุณค่าในข้อนี้ โดยจากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ทราบว่าในความ เป็นนักร้องเกาหลีนั้น ทำให้แฟนคลับได้มองเห็นว่า เรื่องของหน้าตาไม่ใช่องค์ประกอบสำคัญที่จะทำ ให้วัยรุ่นในเกาหลีได้มีโอกาสเป็นนักร้อง การเป็นนักร้อง คือการขายเสียงเพลง ไม่ใช่ขายความหล่อ หากหน้าตาดีแต่ไม่มีคุณภาพ ก็จะอยู่ในวงการเพลงได้ไม่นาน แต่ในขณะเดียวกันคนที่มีน้ำเสียง ไพเราะแต่หน้าไม่ได้โดดเด่นกลับได้รับการตอบรับที่ดีจากแฟนเพลง หรือแม้แต่คนที่มีความสามารถ ด้านการเต้นที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับนั้นก็ไม่ใช่คนที่หน้าตาดีเสมอไป เรื่องนี้จึงเป็นประเด็นรองลง มาที่แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่า

คือพูดจริงๆ ว่าบางที่ถ้าหน้าตาดีจริง แต่เพลงไม่ได้เรื่องมันก็ไม่ไหวนะ คือมันก็ต้องมีเรื่อง ความสามารถของเค้าบวกเข้าไปด้วย

(ณชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ของเกาหลีเค้าหน้าตาไม่ดีอะ เค้าก็เป็นนักร้องได้ เพราะเค้าร้องเพลงเพราะ คือหนูเห็นของ เกาหลีในแนวที่ว่าเค้าคุณภาพ ไม่ต้องหน้าตาดี แต่เค้าร้องเพลงเพราะ คุณมีความสามารถคุณก็เป็น ดารานักร้องได้ แต่ซึ่งกับคนไทย ขายหน้าตามาก คนไทยคือหน้าตาไม่ดีคุณออกมาคุณก็ดับ แต่ของ เกาหลีอะคุณหน้าตาไม่ดี แต่เค้าร้องเพลงเพราะ คุณก็ดัง คิมจองกุก⁷ พี่ว่าหน้าตาดีมีัยอะ ไม่ดีนะ

อย่างนักร้องเกาหลีพวกค่ายเกาหลี คือผมขอคุณภาพก่อน หน้าตาเดี๋ยวคุณศัลยกรรมทีหลัง ได้ แต่คือขอคุณภาพด้วย เรื่องหล่อไม่หล่อผมทำให้คุณหล่อได้ แต่ผมขอเอาสิ่งที่ผมต้องการขายคุณ ก่อน เพราะผมคือบริษัทค่ายเพลง คุณไม่จำเป็นต้องหน้าตาดี ผมจะเอาเสียงคุณมาขาย

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ผู้วิจัยมองว่าในส่วนนี้ หากมองตามหลักความเป็นจริงในสังคมไทย ก็เทียบได้กับคำกล่าวที่ว่า “ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน” ทำให้เราทราบว่าแฟนคลับศิลปินเกาหลีไม่ได้ชื่นชมศิลปินที่หน้าตาไป เสียทั้งหมด หากแต่แฟนคลับเหล่านั้นได้มองผ่าน “เปลือก” ไปถึง “แก่น” ของบุคคลหรือความสามารถ ที่ส่งผ่านจากตัวศิลปิน

⁷ คิมจองกุก หรือ Kim Jong Kook คือ อดีตสมาชิกศิลปินคู่ดูโอวง Turbo ซึ่งในขณะนี้ได้แยกตัวออกมาเป็นศิลปินเดี่ยว และเป็นนักร้อง ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่งของวงการเพลงเกาหลี

ทั้งนี้ จากการพูดคุยกับแฟนคลับทำให้ทราบว่า จุดเริ่มต้นความชื่นชอบในตัวศิลปินสำหรับแฟนคลับบางคนคือการชอบที่ดนตรี เสียงเพลง หรือเมโลดี้ของแนวเพลงเกาหลี ซึ่งบางคนชอบเพลงเกาหลีโดยที่ยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าคนที่ร้องเพลงนั้นมีรูปร่างหน้าตาเป็นเช่นไร

ตอนแรกเลยคือชอบเพลง คือจริงๆ ตอนแรกไม่รู้จักหน้าตาเลยด้วย คือดั่งบังเป็นใครก็ไม่รู้ คือฟังวิทยุแล้วเปิดเพลง HUG ก็แบบเฮ้ย เพลงอะไรก็ไม่รู้ฟังไม่ออก แต่เมโลดี้เพราะดีเนอะ เสียงก็เอโอเค

(เล็ก, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 800 คน มีการเรียนรู้คุณค่าเกี่ยวกับประเด็นนี้ในระดับที่ “สูงมาก” อีกด้วย ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามในเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสามารถสำคัญกว่าหน้าตาที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้ว่าการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการโปรโมต เพียงอย่างเดียวแต่ขึ้นอยู่กับความสามารถด้วย	4.76	สูงมาก
ท่านได้เรียนรู้ว่าเรื่องของความสามารถสำคัญกว่าเรื่องของหน้าตา	4.44	สูงมาก

จากความสอดคล้องของข้อมูลข้างต้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ประเด็นการเรียนรู้คุณค่าในข้อนี้ไม่เพียงแต่เป็นประเด็นที่แฟนคลับของนักร้องเกาหลีส่วนใหญ่ได้มีการเรียนรู้ หากแต่ยังเป็นประเด็นที่แฟนคลับมีการเรียนรู้ในระดับที่สูงมากอีกด้วย ซึ่งสิ่งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นมีความเป็น Serious Fan หรือเป็นกลุ่มแฟนคลับที่ไม่ได้ชื่นชอบและให้ความสนใจในเรื่องหน้าตาอันเป็นรูปลักษณะภายนอกของศิลปินเป็นสำคัญ หากแต่แฟนเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องราวที่

มากกว่าความบันเทิงในรูปแบบฉายฉาย ซึ่งนั่นก็คือ คุณค่าในความสามารถอันเป็นสิ่งที่มีความค่าและ น่าชื่นชมมากกว่าเปลือกนอกของตัวบุคคล

1.3 การต่อสู้ชีวิต

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบว่าศิลปินจะกลายมาเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง นั้น เรื่องราวของพวกเขาบางคนเรียกได้ว่ามีความเป็นคนสู้ชีวิตกันเลยทีเดียว เนื่องจากในหมู่แฟนคลับ ของศิลปินบางกลุ่ม เช่น ศิลปินกลุ่มดงบังชันทิก และซูเปอร์จูเนียร์ จะเป็นที่ทราบกันดีว่าสมาชิกในวง บางคนมีชีวิตที่ต้องลำบากกว่าคนอื่น เช่น ปัญหาฐานะทางบ้าน แต่เมื่อมีความฝันที่จะเป็นนักร้อง เขา จึงต้องทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความฝัน ดังนั้นแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คนจากทั้งหมด 19 คนจึงมีโอกาสเรียนรู้คุณค่าในข้อนี้

ก็อย่างแจจุง ฐานะบ้านเค้าก็ไม่ค่อยดี แต่เค้าก็ต่อสู้มา บริจาคเลือดเพื่อแลกกับขนมปัง ก็รู้ว่า เค้าสู้ขนาดไหน มันเป็นเรื่องที่เราต้องเอา ที่เค้าสู้มาจนถึงทุกวันนี้

(ภสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

แจอะชอบศิลปินอยู่วงนึง แล้วแจก็แบบว่าชอบเพลงเค้าเลยอยากเป็นนักร้อง ... แต่เด็ก trainee ของ SM อะไม่ได้เรียนฟรี ทุกคนต้องจ่ายเงินในการเรียน เรียนเต้น เรียนร้อง ทุกอย่างอะต้อง จ่ายเงิน ซึ่งแจอะก็ไม่มีเงินอยู่แล้วไง ก็เลยต้องทำงานพิเศษ วันนึงอะแจทำงาน 3 Job เป็นเด็กเสิร์ฟ เป็นเด็กส่งหนังสือพิมพ์ ไปเสิร์ฟที่ร้านอาหาร และก็เคยมีช่วงนึงที่ไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าบ้าน ก็ต้องไปขาย หมากฝรั่ง เพื่อจะเอาเงินมาจ่ายค่าเช่าบ้าน และก็เคยมีที่แบบเอาเงินไปจ่ายค่าเรียนจนหมด แล้วก็ไม่มีเงินกินข้าว ก็เลยต้องไปบริจาคเลือด เพราะเวลาไปบริจาคเลือดอะ เค้าจะให้ขนมปังมากินใจ

(นัน , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

จากการที่คนหนึ่งคนต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต จนกลายเป็นคนที่ประสบความสำเร็จ เส้นทางเหล่านั้นที่เขาได้ก้าวผ่านจึงกลายเป็นตัวอย่างให้กับคนอื่นได้มองเห็นถึงข้อพิสูจน์ ของคำกล่าวที่ว่า “ลิขิตฟ้า หรือจะสู้มานะตน” ซึ่งเรื่องราวในลักษณะนี้เคยมีตัวอย่างให้พบเห็นมาแล้ว หลายต่อหลายคน เช่นนักธุรกิจ หรือเจ้าของกิจการมูลค่าพันล้าน แต่นั่นมันก็ดูจะเป็นเรื่องไกลตัว สำหรับวัยรุ่นในสังคมสมัยนี้ อีกทั้งในปัจจุบันที่ยุคสมัยได้เปลี่ยนไปจากเดิม เรื่องเหล่านั้นจึงดูคล้ายกับ

ตำนานที่ไม่สอดคล้องกับยุคสมัย หรืออาจใช้การไม่ได้กับคนรุ่นหลัง ไม่เหมือนตัวอย่างที่มองเห็นได้จากคนรุ่นเดียวกัน ที่ว่าไปก็เป็นตัวอย่างของการสู้ชีวิตจนประสบความสำเร็จในฐานะศิลปินได้ตั้งแต่อายุน้อย ซึ่งอาจทำให้วัยรุ่นสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 800 คน มีการเรียนรู้คุณค่าเกี่ยวกับประเด็นนี้ในระดับที่ “สูงมาก” อีกด้วย ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามในเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการต่อสู้ชีวิตที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค	4.71	สูงมาก

1.4 การเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับการศึกษา

คุณค่าที่จะกล่าวถึงในประเด็นต่อมาคือ การไม่ละทิ้งการเรียน หรือการเห็นความสำคัญของการศึกษา โดยการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า แฟนคลับจำนวน 9 คนจากทั้งหมด 19 คนได้เล็งเห็นว่าแม้ว่าศิลปินจะมีชื่อเสียงโด่งดัง และมีภาระหน้าที่ที่หนักและเหนื่อยขนาดไหน แต่สิ่งสำคัญนั้นศิลปินก็ยังไม่ละทิ้งการเรียน ศิลปินยังคงไปเรียน และหลายๆ คนก็พยายามสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะมีบางคนที่ห่างหายจากสภาพของการเป็นนักเรียน เนื่องจากมีหน้าที่ที่ต้องฝึกซ้อมและไม่มีเงินพอที่จะไปจ่ายค่าเทอม เนื่องจากการเข้ามาเป็นเด็กฝึกหัดนั้นต้องมีค่าใช้จ่ายในหลายๆ ด้าน แต่เมื่อมีเวลาและมีเงินเพียงพอ ศิลปินคนนั้นก็ยิ่งเลือกที่จะกลับไปเรียน

...แล้วตอนแจะมาเป็น trainee แจก็เลิกเรียนไง เพราะว่าแจก็เรียนไม่ไหว ไหนจะค่าเรียนเป็น trainee อีก คือแจะจะไม่เงินจ่ายค่าเรียนไง แจก็เลย drop เรียนไป และพอแจะมาเป็นดงบังอ๊ะ แจเลยกลับไปเรียนอีกครั่ง แะก็เรียนจนจบ ม. 6

(นั้ ,สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ก็ช่างมิน⁸ ตอนแรกเค้าเป็นเด็กเรียน คือเค้ามีความมุ่งมั่นที่จะเข้ามาในวงการนี้มาก แต่ว่าพ่อแม่เค้าอะขัดขวาง ก็คือเค้าเป็นเด็กที่เรียนเก่งมาก จนตอนหลังเค้าก็เหมือนให้สัญญากับพ่อแม่ว่าเออ เค้าเข้ามาเป็นศิลปินเนี่ย เค้าก็จะไม่เถลไถล การเรียนก็จะคงเหมือนเดิม สอบเข้ามาหลายได้คะแนนสูง เป็นอันดับหนึ่งของสายชั้น ...อย่างในขณะที่เค้าต้องขึ้นเวทีตอนสองทุ่มเนี่ย ตอนทุ่มครึ่งเค้าก็ยังคงนั่งอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบอีกสามวัน

(อิริชา ชูสุวรรณ , สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

การเรียนรู้คุณค่าในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมองว่า เพราะความชื่นชอบทำให้แฟนคลับให้ความสำคัญกับตัวศิลปินในทุกเรื่อง ทุกสถานะหรือบทบาททางสังคม รวมทั้งเรื่องของบทบาทหรือหน้าที่ในการเป็นนักเรียน นักศึกษาของศิลปิน โดยศิลปินนักร้องเกาหลีซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่แฟนคลับชาวไทยนั้น ส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่มีความใกล้เคียง หรือเป็นวัยเดียวกับตนเอง ดังนั้นศิลปินจึงได้กลายมาเป็นแบบอย่างในเรื่องการให้ความสำคัญกับการศึกษา ซึ่งแฟนคลับอาจใช้เป็นตัวอย่างในการเปรียบเทียบกับตนเอง จนทำให้เกิดการเรียนรู้ว่า ทั้งที่ศิลปินนั้นมีเวลาหรือมีโอกาสที่จะไปเรียนน้อยกว่าเนื่องจากต้องทำงาน และในขณะเดียวกันก็ยังคงต้องมีหน้าที่เรียนหนังสืออีกด้วย แต่ศิลปินก็ยังคงให้ความสำคัญกับการศึกษา และไม่ละทิ้งการเรียน การเรียนรู้คุณค่าในข้อนี้จึงเปรียบเสมือนการเรียนรู้คุณค่าจากคนใกล้ตัวหรือเพื่อนในวัยเดียวกัน ซึ่งก็มีหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่เหมือนกัน นั่นก็คือ หน้าที่ของการเป็นนักเรียน

คุณค่าในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ แม้แต่กับตัวศิลปินเองซึ่งบางครั้งบางคนอาจคิดว่าการศึกษาอาจไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขา เพราะรายได้ที่พวกเขาสามารถหาได้ในแต่ละเดือน หรือรายรับจากการขึ้นแสดงบนเวทีแต่ละครั้งอาจมีมูลค่าของเม็ดเงินที่มากกว่าเงินเดือนของคนที่ทำงานมาตลอดทั้งปีเสียอีก แล้วพวกเขาจะเรียนไปทำไมในเมื่อเป้าหมายของการเรียนคือการให้ได้มาเพื่อวุฒิทางการศึกษาเพื่อจะได้เป็นใบเบิกทางในการประกอบอาชีพ มีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว แต่อย่างไรก็ตาม ศิลปินก็ยังเลือกที่จะเรียน ยังคงเลือกที่จะสวมบทบาทเป็นนักเรียน ไปหาวิชาความรู้จากครูอาจารย์ร่วมกับเพื่อนๆ ในวัยเดียวกันที่โรงเรียน ทั้งที่ยังมีอีกบทบาทหนึ่งที่พวกเขา ยังคงต้องรับผิดชอบ นั่นก็คือบทบาทของการเป็นศิลปิน ผู้วิจัยจึงมองว่าสิ่งเหล่านี้ อาจเป็นเหตุผลให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเรียนรู้คุณค่าของความสำเร็จในเรื่องของการศึกษาได้จากศิลปินนักร้องเกาหลี

⁸ ช่างมิน หมายถึง ชิม ช่างมิน (Shim ChangMin) สมาชิกลำดับที่ 4 ของวงบงบังชินกิ และเป็นสมาชิกที่อายุน้อยที่สุด เขาได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของวงในนาม ChoiKang ChangMin สำหรับชื่อที่ใช้สำหรับในวงการของเขาชื่อ MAX

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้วิจัยได้มองว่าการที่ศิลปินต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่หลายอย่างไปพร้อมๆ กันทั้งเรื่องการเรียนรู้ และการทำงานนั้น ยังได้แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งซึ่งศิลปินต้องมี ซึ่งนั่นก็คือ การรู้จักแบ่งเวลา และความมีวินัย เพราะหากไร้ซึ่งคุณค่า 2 สิ่งนี้ บทบาทหน้าที่ทุกอย่างก็จะไม่สามารถถูกจัดสรรให้ดำเนินควบคู่กันไปได้ กล่าวคือ การที่ศิลปินต้องทั้งเรียนไปด้วยและทำงานไปด้วยนั้น ทำให้เวลาในแต่ละช่วงต้องถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อใช้ในเรื่องของการทำงาน และการเรียน เมื่อปริมาณเวลาที่มีเกิดสวนทางกับปริมาณกิจกรรมที่ต้องทำ วินัยในการดำเนินชีวิตตามสัดส่วนตารางเวลาจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างขาดไม่ได้ ซึ่งจากผลการวิจัยเชิงปริมาณได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าเหล่านี้อยู่ในระดับที่ “สูงมาก” อีกด้วย ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามในเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่ยกมาจากการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้จักแบ่งเวลา และความมีวินัยที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม	4.33	สูงมาก
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการมีวินัย	4.46	สูงมาก

1.5 การคืนประโยชน์ให้แก่สังคม

นอกจากนี้การสัมภาษณ์เจาะลึกยังทำให้พบว่า อีกสิ่งหนึ่งที่แฟนคลับได้เรียนรู้จากตัวศิลปิน นั่นก็คือการให้ประโยชน์คืนแก่สังคม ซึ่งแฟนคลับจำนวน 5 คนจากทั้งหมด 19 คนได้เรียนรู้จากศิลปินว่าบางครั้งเราก็ควรที่จะให้อะไรกลับคืนแก่สังคมบ้าง หรือควรจะทำอะไรให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ซึ่งก็คือสังคมที่เราอาศัยอยู่ ดังเช่น จากการที่แฟนคลับสามารถสังเกตได้จากการกระทำของศิลปินในลักษณะของการบริจาค ไม่ว่าจะเป็นการบริจาคสิ่งของ เงินทอง หรือแม้กระทั่งการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม

ก็การรู้จักให้อะ เรื่องนี้ได้มาจากชีวอน⁹เลยนะ ที่บอกว่าเงินก้อนแรกอะ คือเงินในวงการการ แสดงอะ คือถึงแม้ว่าจะถ่ายแค่ 2-3 ฉาก แต่ก็รู้เลยว่าเงินอะเยอะ แทนที่เค้าจะเอาไปให้พ่อแม่หรือ เอาไปทำอะไร แต่เค้าก็เอาไปให้โบสถ์ ทำให้เรารู้สึกว่า เราควรจะให้คืนแก่สังคมบ้าง

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างพวกนักร้องจะสังเกตว่า เวลาที่มีช่วงวันเกิดหรืออะไรอย่างนี้ แฟนคลับจะให้ของขวัญเค้า เยอะมาก แล้วมันมีข่าวออกมาว่า เค้าไม่รับ แต่เค้าเอาของขวัญทั้งหมดที่แฟนคลับให้เค้าเนี่ยไปให้ มูลนิธิ แล้วหลังจากนั้นกลุ่มแฟนคลับพอรู้ว่านักร้องที่ตัวเองชอบเนี่ยทำแบบนี้บูบ เค้าก็จะเปลี่ยนเป็น รวมเงินกัน แล้วไปบริจาคให้มูลนิธิโดยใช้ชื่อของนักร้องคนนั้นให้เป็นชื่อผู้บริจาค เราก็เลยประทับใจ ตรงนี้ มันเหมือนกับว่าเค้าก็ยังทำสิ่งดีๆ ให้สังคมด้วย

(พัทธมน พิพัฒน์กาญจน์ , สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2551)

การที่แฟนคลับได้มีการเรียนรู้คุณค่าในประเด็นนี้ ผู้วิจัยมองว่า เนื่องจากประเทศเกาหลีได้นั้น ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศนับถือศาสนาคริสต์ซึ่งมีคำสอนที่เน้นในเรื่องของการให้ และศิลปินเองก็เป็นคริสตศาสนิกชน ดังนั้นการให้จึงเป็นเสมือนการทำความดีอีกอย่างหนึ่งที่ทุกคนพึงกระทำ ดังเช่น การบริจาคเงินให้แก่โบสถ์ เพื่อที่เงินนั้นจะได้เป็นประโยชน์มากกว่าการที่จะเก็บไว้ที่ตนเองคนเดียว เช่นเดียวกับการบริจาคสิ่งของซึ่งศิลปินนั้นได้รับมาจากแฟนคลับในปริมาณมาก จนบางครั้งอาจจะ มากเกินไป ซึ่งถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่แฟนคลับมอบให้เพราะความชื่นชอบที่มีต่อตัวศิลปิน แต่ ด้วยปริมาณที่มากเกินไปจนความจำเป็น และหากศิลปินเก็บไว้ก็คงไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งในสังคมก็ยังมีผู้ด้อยโอกาสที่มีความต้องการสิ่งของเหล่านั้น จึงเป็นการดีที่จะนำสิ่งเหล่านั้นไปเติมเต็มความต้องการผู้ที่ขาดโอกาสซึ่งการกระทำในลักษณะนี้เป็นกรกระทำที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคม โดยเฉพาะเป็นการกระทำที่มาจากศิลปินที่ชื่นชอบ ทำให้ในสายตาของคนที่เป็นแฟนคลับมันจึงดูเป็นคุณค่าที่น่าชื่นชมและสามารถมองเห็นได้จากตัวศิลปิน

⁹ ชีวอน คือ ชเว ชีวอน (Choi Siwon) หรือที่รู้จักกันในนาม ชีวอน หนึ่งในสมาชิกของวงซูเปอร์จูเนียร์ บอยแบนด์เกาหลีได้นอกจากนี้เขายังสังกัดอยู่ในกลุ่มย่อย หรือ ยูนิต Super junior M อีกด้วย เขาถูกเลี้ยงดูมาในครอบครัวที่เคร่งโปรเตสแตนต์ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ้าของธุรกิจห้างสรรพสินค้ารายใหญ่ที่สุดในเกาหลี ความสามารถของชีวอนเริ่มปรากฏใน Starlight Casting System ในปีพ.ศ. 2546 ซึ่งในตอนแรกพ่อแม่ของเขาไม่ได้สนับสนุนให้เขาทำอาชีพในวงการบันเทิง แต่หลังจากได้พิจารณาแล้ว พ่อแม่ของเขาก็อนุญาตให้ ชีวอนเซ็นสัญญาภายใต้สังกัด SM Entertainment ชีวอนบอกว่าแม้ว่าพ่อของเขาจะยินยอมให้ชีวอนเซ็นสัญญาได้ แต่เขาก็จะไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่ลูกชายเลย หลังจากนั้นชีวอนได้ย้ายเข้าไปอยู่หอพักกับเพื่อนเด็กฝึกหัด เขาถูกฝึกทักษะเรื่องการร้องเพลง, การแสดง และการเต้น เขาได้ปรากฏตัวครั้งแรกใน มิวสิกวิดีโอของดاناแห่งเดอะเกเรซ

หรือกับการแสดงออกที่เป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่า การกระทำสำคัญกว่าคำพูด ซึ่งจากคำกล่าวนี้ ทำให้แฟนคลับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เห็นด้วยแบบนั้น ดังเช่น การที่ศิลปินบางคนบริจาคช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเลือกที่จะไม่เปิดเผยว่าใครเป็นผู้สนับสนุนเงินก้อนนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่การกระทำเพื่อเอาหน้า หรือเพื่อหวังผลตอบแทน แต่เป็นการกระทำเพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์อย่างจริงใจ

ของป้าฮันที่ตอนนั้นมันมีแผ่นดินไหวที่เสฉวน ป้าฮันบริจาคเงินไป แต่เค้าไม่ได้บอกชื่อไปว่าเป็นฮันคยอง แต่ข่าวอะสี่บจนรู้ว่าเป็นศิลปินจีนที่ไปดังที่เกาหลี ซึ่งก็มีคนเดียว ณ ตอนนั้น

(ภสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

1.6 การมุ่งมั่นทำตามความฝัน

การวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าการเรียนรู้คุณค่าในข้อนี้ เป็นสิ่งที่ทำให้แฟนคลับจำนวน 5 คนจากทั้งหมด 19 คนได้ตระหนักว่า คนทุกคนนั้นย่อมมีความฝันเป็นของตัวเอง และเมื่อกล้าที่จะฝันก็ต้องกล้าที่จะทำมันให้กลายเป็นจริง ดังเช่นที่แฟนคลับได้กล่าวถึงเรื่องราวของศิลปินให้ผู้วิจัยได้ฟังว่า กรณีของศิลปินนั้น ไม่น่าเชื่อว่าความสำเร็จในวันนี้จะมีจุดเริ่มต้นมาจากความฝันเล็กๆ ที่ใครๆ ก็มิได้เพียงแต่พวกเขาแตกต่างจากคนทั่วไปตรงที่พวกเขาเลือกที่จะทำตามฝันให้กลายเป็นความจริง ซึ่งศิลปินได้กลายเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงคนที่ได้พยายามทำตามความฝันนั้นจนสำเร็จ หรือที่เรียกว่า “ฝันให้ไกลและไปให้ถึง”

คือคนเรามันก็มีทางชีวิตเป็นของตัวเองไง คือโอเค เราก็ไม่ได้ลำบากแบบแจ แต่คือเราอะสิ่งหนึ่งที่เมื่อก่อนเหมือนกับว่าเฉยๆ แต่ว่าตั้งแต่มารู้จักพวกนี้ก็คือ ถ้าเกิดมีความฝัน ก็ต้องทำมันให้ได้ คนเราอยู่ได้ด้วยความฝันเลยอะ คือคนพวกนี้ 5 คนไม่ได้มีอะไรเลยในชีวิต แต่ว่ายึดฝันตัวเองแล้วทำให้ได้อะ คือไปให้ถึงอะ มันก็เลยกลายเป็น 5 คนที่ดังมากมายในตอนนี่

(นันทน์, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

อย่างป้าฮัน เค้าเป็นคนจีน แล้วก็มาตามหาความฝัน ว่าอยากเป็นนักร้อง ก็รู้สึกว่ามันยากมากก็คือ ตอนที่ยังไม่ดังเค้าก็ต้องมาอยู่ที่เกาหลี แล้วเค้าก็เป็นคนจีน เค้าก็ไม่ค่อยรู้ภาษาเกาหลี เค้าก็มาเรียนรู้ มาใช้ชีวิต คือเค้ามีความมุ่งมั่นแล้วก็ประสบความสำเร็จ

(ภิษา สิริทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

จากความคิดเห็นของผู้วิจัย เกี่ยวกับประเด็นการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในข้อนี้ อาจกล่าวได้ว่า โดยทั่วไปวัยรุ่นมักจะเป็นวัยที่ช่างคิด ช่างฝัน และช่างจินตนาการ หรือมีความฝันเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต ซึ่งพบว่าในวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะมีลักษณะของการ “คิดมากกว่าทำ” หากแต่ในกรณีของนักร้องเกาหลีนั้นได้กลับกลายเป็นตัวอย่างของคน “ทำไม่น้อยกว่าคิด” จนกระทั่งนำมาซึ่งความสำเร็จ โดยแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ก็ล้วนแล้วแต่เป็นวัยรุ่นที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับศิลปิน อีกทั้งแฟนคลับและศิลปินยังมีประสบการณ์ร่วมที่เหมือนกันนั่นก็คือ การมีความฝัน ดังนั้นคุณค่าในข้อนี้จึงสามารถเป็นตัวอย่างให้แฟนคลับสามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้จากนักร้องเกาหลี

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน ยังพบความสอดคล้องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย ดังข้อมูลในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องการมุ่งมั่นทำตามความฝันที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝัน	4.60	สูงมาก

1.7 คนเป็นที่พึงแห่งตน

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ทราบว่า สิ่งหนึ่งที่แฟนคลับสามารถมองเห็นได้จากตัวศิลปินก็คือ การที่ศิลปินนั้นสามารถยืนหยัดต่อสู้ด้วยตนเอง ทุกอย่างที่ได้มาก็เพราะตัวของตัวเองโดยที่ไม่ต้องพึ่งพาใคร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ศิลปินประสบความสำเร็จ

คือการเป็นนักร้องของที่หนุ่มมันดูช่างเป็นอะไรที่ยากลำบากเมื่อเทียบกับบ้านเรามาก มันไม่เหมือนที่บ้านเราไง ที่แค่ชั้นหล่อ ชั้นมีเงิน ชั้นเส้นใหญ่ ชั้นได้เป็น แต่ที่หนุ่มมันไม่ใช่ไง ต่อให้คุณเส้นใหญ่ขนาดไหนมันก็ไม่ได้ช่วยอะไรคุณ ถึงคุณรวยคุณก็ต้องมีความสามารถ แค่นี้ต้องทดสอบ

ความสามารถ การเป็นนักร้องคุณต้องไปเทรนก่อน แล้วคุณค่อยมาประกวด คือมันแบบ ขึ้นเทรนเพื่อเป็นนักร้องอะมา 10 ปีอะ แล้วขึ้นมาประกวดแล้วขั้นไม่ได้ แล้วขั้นต้องพยายามใหม่เรื่อยๆ อะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

เหมือนกับถ้ายืดของดงเฮ¹⁰ ก็คือ ดงเฮเค้าซ้อมด้วยตัวเอง ทำอะไรด้วยตัวเอง คุณพ่อคุณแม่เค้าก็คือแค่สนับสนุนบ้าง แต่คือมันก็ทำให้เรารู้ว่า เราก็มียศกภาพในการทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

“ไม่มีใครช่วยเราได้ นอกจากตัวเราเอง” อาจเป็นคำกล่าวที่ช่วยขยายความการเรียนรู้คุณค่าของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในประเด็นนี้ ซึ่งจากทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ศิลปินได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยในการผ่านด้านทดสอบความสามารถนั้นไม่ใช่เส้นสายหรืออิทธิพล หากแต่เป็นความสามารถต่างหากที่จะเป็นสิ่งที่นำพาบุคคลไปสู่เป้าหมายในการเป็นนักร้อง อีกทั้งศิลปินยังได้ทำให้แฟนคลับเห็นว่า ความต้องการในสิ่งใดๆ ทุกอย่างล้วนต้องเริ่มมาจากตัวเอง ตั้งแต่มีความคิดความฝันเป็นของตัวเอง และพยายามให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนต้องการ แม้ว่าจะมีอุปสรรคหรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากที่บ้านก็ต้องพยายามให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยตัวเอง เมื่อปราศจากแรงสนับสนุนจากรอบข้าง ก็มีแต่ตัวเองเท่านั้นที่จะทำให้ความสำเร็จ เช่น การอดทนฝึกซ้อมอย่างยากลำบากของศิลปินนั้น ผล สำเร็จที่ได้มาก็จะตกอยู่กับตัวศิลปินเอง ศิลปินจึงกลายเป็นตัวอย่างของคำกล่าวที่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน”

1.8 การเป็นคนมีความรับผิดชอบ

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ทราบว่า แฟนคลับที่ติดตามผลงานของศิลปินมาอย่างต่อเนื่องนั้น นอกจากจะได้มองเห็นความสามารถบนเวทีหรือการแสดงแล้ว แฟนคลับยังสามารถรู้สึกได้ถึง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตัวศิลปินต้องมี ดังเช่นภาระหน้าที่ของหัวหน้าวง หรือที่มักจะเรียกติดปากในหมู่แฟนคลับว่า “ลีดเดอร์” ที่ต้องเป็นผู้นำและคอยดูแลสมาชิกคนอื่นในวง

¹⁰ ดงเฮ คือ ลี ดงเฮ (Lee Donghae) หรือที่รู้จักในนาม ดงเฮ เขาเป็นบุตรคนเล็กของครอบครัว ด้วยการสนับสนุนของบิดาที่เคยมีความฝันที่จะได้เป็นนักร้อง โดยเขาได้เซ็นสัญญากับต้นสังกัด SM Entertainment หลังจากชนะรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 ในการประกวด SM Youth Best Selection Best Outward Appearance ในปี พ.ศ. 2544 หลังจากทำการฝึกฝนเป็นเวลา 4 ปีกับต้นสังกัดเขาถูกวางตัวให้อยู่ในสมาชิกของวงบอยแบนด์ ซูเปอร์จูเนียร์ 05 ซึ่งเป็นรุ่นแรกของซูเปอร์จูเนียร์ในปัจจุบัน นอกจากนี้เขายังสังกัดอยู่ในกลุ่มย่อย หรือยูนิต Super junior M อีกด้วย

เพราะด้วยความที่ลีดเดอร์ของวงคือผู้ที่อาวุโสที่สุด ความรับผิดชอบต่างๆ จึงถูกส่งมอบมาให้เขาอย่างปฏิเสธไม่ได้ ลีดเดอร์จึงเป็นพี่ใหญ่ที่ต้องคอยดูแลสมาชิกในวง รวมไปถึงความเรียบร้อยต่างๆ ซึ่งไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในฐานะหัวหน้าวง ศิลปินผู้นั้นก็ต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบทุกอย่าง แม้ว่าในเหตุการณ์นั้นตัวเขาเองจะไม่มีส่วนรู้เห็นใดๆ เลยก็ตาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คนจากทั้งหมด 19 คนได้กล่าวว่าสิ่งเหล่านี้สามารถพบเห็นได้จากศิลปินนักร้องเกาหลีแทบทุกวง

คือยุ่น¹¹รับผิดชอบอยู่คนเดียว คือเค้าเป็นผู้นำมาก ๆ ดูแลทุกคนเลยอะ อย่างตอนที่โดนดูยู่นก็ยอมโดนดูอยู่คนเดียว หรือเวลาออกมาพูดหน้ารายการก็จะพูดเป็นทางการมากเลย แต่คนอื่นเล่นอะ แต่ยู่นเล่นไม่ได้ คือมันอาจจะเพราะหน้าที่ของยู่นก็ได้อะ

(ปูย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อึทีก¹² อะคะ ด้วยความที่เค้าเป็นลีดเดอร์ เค้าจะโดนกดดันมากที่สุด เวลาผู้จัดการถามว่าน้องๆ ไปไหน เค้าต้องตอบให้ได้ ถ้าตอบไม่ได้เค้าก็จะโดนคนแรก

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

รวมทั้งเรื่องราวจากประสบการณ์ของศิลปิน ก็ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบในหน้าที่ซึ่งศิลปินต้องมี ดังเช่น คำบอกเล่าจากแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ที่กล่าวให้ฟังถึงเรื่องราวของศิลปินคนหนึ่งซึ่งอยู่ในภาวะที่ต้องเลือกระหว่างเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว เพราะด้วยความที่ศิลปินผู้นี้เป็นเด็กต่างจังหวัด เขาจึงต้องจากบ้านเพื่อมาทำงานอยู่ในเมืองหลวง ด้วยตารางงานที่ค่อนข้างแน่น จึงทำให้เขาแทบจะไม่สามารถกลับไปเยี่ยมบ้านได้เลยเป็นเวลานานมาก จนกระทั่งพ่อของเขาล้มป่วยเขาเองก็ยังไม่สามารถจะหาเวลาไปเฝ้าพ่อของเขาได้

¹¹ ยู่น หมายถึง ของ ยู่นโฮ (Jung YunHo) สมาชิกคนที่ 2 ที่เข้าร่วมวงบงบังชินกิ และได้รับมอบหมายให้เป็นลีดเดอร์ หรือหัวหน้าวง โดยแฟนชาวไทยมักจะเรียกชื่อเขาติดปากว่า หมี่ หรือหมี่ยู่น

¹² อึทีก หรือชื่อจริง ปาร์ค จองซู (Park Jung Soo) ส่วนชื่อในวงการของเขาชื่อ อึทีก หรือ ลีทีก (Leeteuk) เขามีตำแหน่งเป็นหัวหน้าวงซูเปอร์จูเนียร์ และยังสังกัดในยูนิต superjunior H และ Super junior T อีกด้วย เขาเริ่มออกดีซี้นเข้ามาเป็นศิลปินฝึกหัดในสังกัด SM Entertainment โดยผ่านการประกวด Casting System ในปี ค.ศ. 2000 เริ่มปรากฏตัวครั้งแรกในวงการบินในละคร เรื่อง All About EVE ขณะนี้เป็นนักจัดรายการวิทยุคู่กับ ลีฮยอกแจ (1 ในสมาชิกวงซูเปอร์จูเนียร์) ในชื่อรายการ Super Junior KISS THE RADIO หรือ SUKIRA 89.1 Cool FM. ในเครือของ เคบีเอส (KBS) ช่วงเวลา 20.00 - 22.00 (ตามเวลาในประเทศไทย)

ในวันที่พ่ออาการทรุด เขากะวนกระวายมาก แต่เนื่องจากวันนั้นมีงาน สิ่งที่ทำได้ก็คือพยายามรีบทำงานให้เสร็จเพื่อที่จะเดินทางกลับไปเยี่ยมพ่อที่ต่างจังหวัด แต่พ่อก็รอเขาไม่ไหว ดงเฮ กลับไปถึงเมื่อพ่อของเขาเสียชีวิตแล้ว ซึ่งจากเหตุการณ์นี้ศิลปินได้แสดงให้เห็นถึงการมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่การงานของตนมากเพียงใด ทั้งที่ในขณะเดียวกันนั้นเรื่องส่วนตัวก็มีความสำคัญที่ไม่ได้ยิ่ง หย่อนไปกว่ากัน

คือต้อง¹³ จะเป็นคนที่รักครอบครัว คือเค้าจะรักพ่อมากและจะขอบคุณดูแลเอาใจใส่คนอื่น แล้วหนู เคยดูต๋องตอนที่เค้าสัมภาษณ์แล้วก็พูดถึงพ่อ คือแบบว่าเค้ามาเป็นนักร้องอย่างเงี้ย เค้าก็ไม่ได้กลับบ้านเลย คือต๋องนั่น ต้องพูดแล้วก็ร้องให้....

(ณัชชา เลิศศิษากุล , สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ คุณค่าที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้ในประเด็นนี้ยังมีความสอดคล้องกับผล การวิจัยเชิงปริมาณ จากคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง 800 คน อันแสดงให้เห็นถึงลักษณะร่วมกันที่แฟน คลับสามารถสังเกตเห็นได้จากตัวศิลปินอีกด้วย ดังเช่นข้อมูลจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความรับผิดชอบที่ได้จาก การวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
นักร้องเกาหลีจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความรับผิดชอบ อย่างมาก	4.83	สูงมาก

2. การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อคนรอบข้าง

การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อคนรอบข้างที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในที่นี้ หมายถึง การเรียนรู้คุณค่าทางบวกซึ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นได้มีผลเกี่ยวเนื่องไปสู่คนที่อยู่รอบข้าง เช่น ครอบครัว หรือบุคคลต่างๆ ที่แวดล้อมอยู่รอบตัว เป็นการทำให้แฟนคลับมองเห็นคุณค่าในความ

¹³ ต๋อง หมายถึง ลี ดงเฮ (Lee Donghae) หรือที่รู้จักในนาม ดงเฮ หนึ่งในสมาชิกวงซูเปอร์จูเนียร์ และอยู่ในกลุ่ม super junior M

สัมพันธ์ที่พึงมีต่อคนรอบข้างของตนเอง และที่สำคัญคือ เป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือมีที่มาจากความชื่นชอบ ศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ ซึ่งจากการวิจัยพบว่ามีคุณค่าต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า สิ่งหนึ่งที่แฟนคลับทุกคนได้เรียนรู้อย่างมากจากการชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นคือ การรู้จักที่จะเคารพและนอบน้อมแก่ผู้ซึ่งอาวุโสกว่า โดยที่ความอาวุโส นั้น ไม่เพียงแต่เป็นความอาวุโสกว่าในเรื่องของอายุ ที่โดยปกติทั่วไปคนที่มีอายุน้อยกว่า ต้องให้ความเคารพต่อผู้ที่มีอายุมากกว่า แต่ความอาวุโสในสังคมเกาหลีที่แฟนคลับได้เรียนรู้ นั้นยังรวมไปถึงความอาวุโสกว่าในเรื่องของประสบการณ์ ซึ่งแม้คนที่มีอายุมากกว่าก็ยังคงต้องให้ความเคารพแก่ผู้ที่มีอาวุโสกว่าในด้านประสบการณ์ โดยส่วนนี้ในสังคมไทยอาจแสดงให้เห็นได้ไม่เด่นชัดมากเท่ากับสังคมเกาหลี

อย่างแค่นี้... (ยุนโฮ) คือยุนอะเค้าโค้งตัวให้คังอิน¹⁴ อะ แค่นี้ เราแบบปลื้มมาก คือคังอินอะจะอายุมากกว่ายุนโฮ คือยุนอะโค้งแบบเคารพอะ แบบสวัสดิ์ศรัทธาของ¹⁵ อะ คังอินก็เข้ามาอดอะ คือพวกนี้เค้าน่ารักอะ

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ที่นู่นอะ เค้านึกถึงเรื่องการเคารพผู้ใหญ่และก็เรื่องของ การให้ความเคารพแก่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่านะ อย่างเช่น พี่ทีก¹⁶ กับยุนโฮอะ คือดงบังชินกิเค้าเดบิวต์มาก่อนซูเปอร์จูเนียร์ แต่ซูเปอร์จูเนียร์คือแม้จะเป็นเพื่อนกัน หรือบางคนอาจจะป่วนน้องด้วยซ้ำ แต่เค้าก็ให้ความเคารพกันนะ เพราะเค้าถือว่าถึงแม้ว่าตัวเค้าจะอายุมากกว่า แต่ว่าในวงการอะ ดงบังชินกิเค้าอยู่มาก่อน ก็ต้องให้ความเคารพกับเค้า

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

¹⁴ คังอิน หรือชื่อจริง คิม ยอง วุน (Kim Young Woon) ส่วนชื่อในวงการของเขาคือ คังอิน (Kangin) เขาเป็นหนึ่งในสมาชิกวงซูเปอร์จูเนียร์ เขาเข้าวงการโดยการชนะเลิศสาขา Most handsome ในการประกวด SM Youngster contest ในปี 2002 นอกจากนี้เขายังสังกัดในยูนิต superjunior H และ Super junior T อีกด้วย

¹⁵ ฮยอง เป็นภาษาเกาหลี แปลว่า พี่ชาย ใช้เวลาน้องชายเรียกพี่ชาย

¹⁶ พี่ทีก หมายถึง Leeteuk หรือ อีทีก ผู้ดำรงตำแหน่งลีดเดอร์ หรือหัวหน้าวงซูเปอร์จูเนียร์

นอกจากนี้ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นนี้ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คนมีการเรียนรู้คุณค่าเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ในระดับที่ “สูงมาก” อีกด้วย จึงถือได้ว่าคุณค่าในประเด็นนี้เป็นคุณค่าทางบวกอันเด่นชัดที่แฟนคลับทุกคนสามารถสังเกตเห็นได้จากตัวนักร้องเกาหลี ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามที่ยกมาจากการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องการให้ความสำคัญกับระบบอาวุโสที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความรู้จักก่อนน้อมถ่อมตน	4.45	สูงมาก
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า	4.60	สูงมาก

2.2 มิตรภาพระหว่างเพื่อน

ความรักหรือมิตรภาพระหว่างเพื่อน ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แฟนคลับจำนวน 11 คนจากการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถเรียนรู้ได้จากศิลปินเกาหลี ซึ่งมีทั้งมิตรภาพที่มีให้แกกันระหว่างสมาชิกวงวงที่ผ่านร้อนผ่านหนาวร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันมา หรือแม้กระทั่งมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่แม้จะอยู่ต่างวงกัน แต่ก็ยังสามารถบ่งบอกได้ถึงความรักที่เพื่อนมีให้แกกัน

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้จากกลุ่มศิลปินนักร้องเกาหลี โดยแฟนคลับนั้นสามารถพบเห็นได้จากการแสดงออกในขณะที่ศิลปินมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรือการออกมาแสดงท่าทีปกป้องเพื่อนของตนโดยที่ไม่ห่วงภาพพจน์ตนเอง และที่สำคัญมันก็ทำให้รู้สึกว่าการกระทำหรือมิตรภาพในลักษณะนี้พบเห็นได้ยากในศิลปินไทย ที่ดูจะมีแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นและมักจะมีข่าวผิดใจกันเองในวง หรือแข่งกันดังอยู่เสมอ

เพราะว่าในตอนแรกซางมินเป็นคนที่ไม่โดดเด่น คำว่าเป็นคนที่ความสามารถน้อยที่สุด พูดจริงๆ คือคำเด่นไม่เก่ง เสียงก็แบบเสียงสูง เสียงสูงมาก หน้าตาก็แบบไม่โดดเด่นอะไรอย่างนี้ จนเป็นคนที่เรียกว่าถูกแฟนคลับ บอยคอตเลย ตอนนั้นเป็นจุดที่แบบว่าซางมินไม่ได้รับความสนใจจากใครเลย

ออกแนวแฟนคลับไม่ปลื้ม คือขาดคนๆ นี้ไปก็ไม่ตาย ก็เลยแบบว่าออกจากวงดีกว่า แต่เพื่อนๆ ในวงก็ออกมาแบบว่า ถ้าไม่มีซางมิน ก็ไม่มีดงบังอะไรอย่างเงี๊ยะ คือเค้าก็รักกัน และเค้าก็ผ่านมาได้ จนตอนนี้ซางมินก็กลายเป็นไอดอลคนนึง

(อิริชา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

ถ้าเป็นเรื่องความประทับใจ มันคงไม่ใช่แค่ตัวดงบังอะ แต่เราชอบความเป็นเพื่อนของพวกเขาเค้าอะ ทั้งตัวดงบังที่มันเป็นเพื่อนกันเอง ทั้งดงบังเวลาเป็นเพื่อนกับเอสเจ¹⁷อะไรอย่างเงี๊ยะ คือสิ่งเหล่านี้มันหาไม่ได้ในศิลปินไทยไง ศิลปินไทยแม้แต่ในวงเดียวกันเองมันก็ยังจะแก่งแย่งกันเพื่อที่ตัวเองจะเด่นกว่าคนอื่น คนนั้นจะเด่นกว่าคนนี้ แต่พวกเขาเค้าอะ คือเสแสร้งหรือไม่เสแสร้งเราไม่รู้หรอก แต่เรามีความรู้สึกว่าภาพที่เราเห็นอะมันคือเพื่อนกัน เพื่อนที่คอยสนับสนุนเพื่อนด้วยกันอะ ไม่ใช่เพื่อนล้มแล้วเหยียบซ้ำ มันดูแล้วมันรู้สึกดีอะ

อย่างตอนที่ยุ่นโดนวางยาแล้วเจี๊¹⁸วินเลยอะ จะฆ่าอีกคนนั้นเลยอะ มาทำน้องชายเค้าอะ แล้วอย่างตอนดงบังออกอัลบั้มใน Cyworld¹⁹เอสเจนี่อ้อพันพริบๆ เลย อ้อแบบ เออ ดงบังออกอัลบั้มแล้วนะครั๊บ อย่าลืมนัดดูผลงานพวกเขาเค้าด้วยนะครั๊บ

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

¹⁷ เอสเจ คือ ชื่อที่แฟนคลับใช้เรียกศิลปินวงซูเปอร์จูเนียร์ (Super junior) อย่างสั้นๆ ซึ่งซูเปอร์จูเนียร์ คือ ศิลปินบอยแบนด์จากประเทศเกาหลีใต้ในสังกัดของ SM Entertainment ซึ่งถือได้ว่าเป็นวงบอยแบนด์ที่มีสมาชิกมากที่สุดวงหนึ่ง อันประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมด 13 คน (ชาวเกาหลี 12 คน และชาวจีน 1 คน) คือ อีทีก (Lee Teuk) หัวหน้าวง, ฮันคยอง (Han Kyung), ซินดง (Shin Dong), ซองมิน (Sung Min), อึนฮยอก (Eun Hyuk), ดงเฮ (Dong Hae), ซีวอน (Si Won), เรียววุก (Ryeo Wook), เยซอง (Ye Sung), ฮีชอล (Hee Chul), คังอิน (Kang In), คีบอม (Ki Bum) และคยูฮยอน (Hyu Hyun)

¹⁸ เจี๊ หรือ เจชิน หมายถึง คิม ฮีชอล (Kim Heechul) หนึ่งในสมาชิกวงซูเปอร์จูเนียร์ผู้มีอายุมากที่สุดเป็นอันดับสองของวง กลุ่มแฟนของเขา มักจะเรียกเขาว่าชินเดอเรลล่า และ ฮีนิม เขาเข้ามาอยู่ภายใต้การจัดการของสังกัด SM Entertainment หลังจากเขาออกดิฉันใน Starlight Casting System ในปีพ.ศ. 2545 นอกจากนี้เขายังสังกัดในยูนิตย่อยอย่าง Super junior T อีกด้วย

¹⁹ Cyworld คือ เว็บไซต์ที่ให้บริการ online community ชื่อตั้งจากเกาหลีใต้ ก่อตั้งเมื่อปี 1999 โดย SK Telecom ผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือเจ้าใหญ่ของเกาหลี ที่ไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จในประเทศเท่านั้น แต่ Cyworld ยังขยายบริการออกไปยังตลาดต่างประเทศ เช่น จีน สหรัฐอเมริกา ไต้หวัน ญี่ปุ่น และเวียดนาม อีกด้วย บริการของ Cyworld คล้ายกับเว็บไซต์ในลักษณะเดียวกันๆ ที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวและช่องทางการสื่อสาร สมาชิกสามารถโพสต์ข้อมูลต่างๆ รูปภาพ วิดีโอได้อย่างไม่จำกัด ซึ่งสิ่งที่แตกต่างจากเว็บไซต์อื่น ก็คือ ลักษณะของโฮมเพจ ซึ่งเรียกว่า hompy หรือ minihompy ที่อยู่ในส่วนของ pop up ซึ่งมีหน้าตาเหมือนสมุดบันทึกและแบ่งสัดส่วนของเพจต่างๆ ไว้อย่างเป็นระเบียบ เหมือนกำลังเปิดสมุดบันทึกอ่านที่ละหน้านั้นเอง โดย Cyworld เป็นที่นิยมมากในเกาหลีจนเรียกได้ว่า วัยรุ่นแทบทุกคนต้องมี Cyworld เป็นของตัวเอง ซึ่งใครที่ชื่นชอบศิลปินจากฝั่งเกาหลีก็ต้องรู้จักเว็บไซต์นี้ เพราะดารานักร้องเกาหลีมักใช้ Cyworld เป็นที่ติดต่อสื่อสารกับบรรดาแฟนคลับอยู่เสมอ

อย่างไรก็ตาม จากคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งได้ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าทำไมคุณค่าในข้อนี้จึงทำให้แฟนคลับหลายคนสามารถมองเห็นได้อย่างเด่นชัดนัก

อย่างบางคนด้วยความที่เป็นเด็กฝึกหัด ก็คิดดูนะว่าบ้านก็ไม่ได้รวย แกรมเป็นเด็กต่างจังหวัด แล้วก็มาอยู่ใน seoul ไขมัน ต้องซ้อมเต้นทุกวัน แต่กินข้าวก็ไม่ได้กินอะ เพราะด้วยความที่ต้องประหยัดเงินเพื่อจ่ายค่าที่พัก และก็ค่าเดินทาง ก็ต้องกินมาฆ่า ต้องกินน้ำ บางวันไม่มีเงินค่ารถ ก็ต้องชวนกันเดินกลับบ้าน อย่างหลังๆ พวก ยูนิโฮ แจ ดึง พอมันเริ่มเป็นเด็กเทรนแล้วมันก็รู้จักกันไง ก็เลยย้ายมาอยู่ด้วยกันจะได้ประหยัดตั้งค่าบ้าน

(ชนิษฐา นิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

จากคำกล่าวของกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ทำให้สามารถสรุปได้ว่า เพราะหลังการออกดีซี้นั้น ศิลปินในขณะที่ยังเป็นเด็กฝึกหัดต้องมีการมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ความรักและความผูกพันในระหว่างการฝึกซ้อมจึงเกิดขึ้น อุปสรรคต่างๆ ได้ทำให้ต่างคนต่างต้องช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จนในที่สุดทุกคนก็ได้กลายมาเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันและมีการแสดงออกซึ่งความรักที่เพื่อนได้มีให้แก่กันอย่างเปิดเผยจนเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของแฟนคลับอยู่เสมอ

ยิ่งไปกว่านั้น การวิจัยเชิงปริมาณยังพบความสอดคล้องที่แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน ดังเช่นข้อมูลจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรักเพื่อนและความสามัคคี	4.71	สูงมาก

2.3 การรักครอบครัว

จากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า สิ่งหนึ่งที่แฟนคลับจำนวน 5 คนจาก 19 คนสามารถสังเกตเห็นได้จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี ก็คือ ความรักและความห่วงใยที่ศิลปินมีให้กับครอบครัว ที่แม้ว่าตัวศิลปิน

จะมีภาระหรือหน้าที่การงานที่มากมายขนาดไหน แต่ศิลปินก็ไม่ลืมที่จะให้ความรักและความอบอุ่นแก่คนในครอบครัว ทุกครั้งที่มีโอกาสศิลปินก็มักจะหาทางแสดงออกซึ่งความรักที่ตนมีต่อคนในครอบครัว ดังเช่น

...แล้วเค้าก็เล่าบอกว่าเนี่ยตอนคุณฮัน (ฮันคยอง) จะมาไทยช่วงพีโนอะ ฐั่มยิวว่ามันเป็นวันแม่ของไทย ฮันคยองก็นั่งนิ่ง วางช้อน หันไป “หม่าม้า หว่า อ้าย นี่” แล้วก็กอดแม่ เราก็เอี้ย เค้าน่ารักอะ คือเค้ารักแม่ เพราะปกติเราก็จะไม่ค่อยเห็นผู้ชายมาทำอะไรแบบนี้ซักเท่าไร แล้วคือคุณฮันเค้าจะเป็นคนที่รักครอบครัวมาก คือถ้ามีเวลาว่างเค้าก็จะชอบกลับไปอยู่กับแม่อยู่กับที่บ้านอะไอย่างเงี้ยอะ

(ฉัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ในขณะที่เป้าหมายในการเข้ามาเป็นศิลปินของบางคนนั้น ก็เป็นการทำเพื่อช่วยเหลือครอบครัวที่กำลังประสบปัญหาทางการเงิน จึงมีความพยายามในการเป็นศิลปินเพื่อที่จะนำรายได้จากอาชีพนี้มาช่วยเหลือและจุนเจือทางบ้าน สิ่งเหล่านี้จึงทำให้แฟนคลับสามารถเรียนรู้ได้ถึงความรักความห่วงใยที่ศิลปินมีต่อครอบครัว หรือกับการที่ศิลปินบางคนที่ต้องรับหน้าที่ในการเป็นเสาหลักให้แก่ครอบครัว โดยเลือกที่จะยอมทำงานหนักเพื่อให้ครอบครัวได้อยู่กันอย่างสบาย รวมทั้งยอมทำทุกอย่างเพื่อที่จะเติมเต็มความอบอุ่นในครอบครัวที่ขาดหาย และไม่ยอมให้สมาชิกที่เหลืออยู่ในครอบครัวต้องรู้สึกขาด

อย่างมิกกี้²⁰ อะเค้าก็ไม่รู้ว่าครอบครัวตัวเองพอกับแม่อะกำลังจะหย่ากัน คือมิกกี้ก็คิดมาตลอดว่าครอบครัวตัวเองอบอุ่น จนวันหนึ่งอะพ่อแม่มาบอกมิกกี้ว่ากำลังจะหย่ากัน มันก็กว้างใจ คือมิกกี้ยังเด็กถึงแม้มิกกี้จะไปอยู่อเมริกาที่พักหนึ่งอะ แต่มิกกี้ไม่มีเพื่อน เพราะไม่มีใครคุยกับเด็กผิวเหลือง แล้วมิกกี้ก็คิดว่าโอเคพ่อแม่หย่ามันก็ทำอะไรไม่ได้อยู่แล้ว เพราะตัวเองเป็นเด็ก มิกกี้ก็คิดแต่ว่ามิกกี้จะปกป้องน้องอะไอย่างเงี้ย คือมิกกี้จะรักทุกคนมากเลยนะ คือมิกกี้จะทำทุกอย่างให้ริคกี้สบาย จะไม่ทำให้ริคกี้ต้องลำบากเหมือนตัวเอง

(นัน , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

²⁰ มิกกี้ หมายถึง ปาร์ค ยูชอน (Park YooChun) สมาชิกคนสุดท้ายที่เข้าร่วมวงวงบงซิงกิ ซึ่งเขาเคยใช้ชีวิตที่ประเทศอเมริกา เขาชนะเลิศการประกวดร้องเพลงที่เวอร์จิเนียในปี 2001 และได้รับรางวัลพิเศษจากการประกวดร้องเพลงเยาวชน KBN ในปี 2003 จึงได้รับการทาบทามให้มาร่วมทีมเพียงแค่ว่า 6 เดือนก่อนการเปิดตัววง TVXQ อย่างเป็นทางการ นอกจากนี้เขายังมีความสามารถในการเล่นเปียโน และแต่งเพลงไว้มากมาย ถึงแม้ว่าเขาจะต้องอยู่ห่างกันคนละซีกโลกกับครอบครัว แต่เขาก็ได้ปฏิเสธที่จะเป็น US Citizenship เพื่อที่จะมุ่งมั่นในการเป็นศิลปินอย่างเต็มที่ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเพื่อใช้ในวงการเป็น Micky YooChun

อย่างเยซอง²¹อะ ตอนแรกก็เกือบจะไม่ได้เป็นแล้ว เพราะว่าพ่อกับแม่อะบอกให้หยุด เพราะว่าที่บ้านประสบปัญหา คือเป็นเทรนนิ่งก็ใช้เงินไป แต่เย อะบอกว่าขอเวลาอีกปีสองปี เพราะว่าถ้าเป็นนักร้องได้อะ ก็จะสามารถช่วยที่บ้านได้

(ชินชุนา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

2.4 ความมกัตัญญ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า หลังจากได้เข้ามาชอบและติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปินผ่านทางรายการต่างๆ แล้วแฟนคลับก็ได้รับรู้ว่า นอกจากจะได้พบเห็นศิลปินในบทบาทของการเป็นนักร้องแล้ว แต่บทบาทหน้าที่อันพึงมีต่อผู้มีพระคุณก็ยังสามารถพบเห็นได้อีกด้วย ซึ่งความมกัตัญญต่อผู้มีพระคุณนั้นไม่เพียงแต่ความมกัตัญญที่มีต่อพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด หรือผู้มีพระคุณที่ให้การเลี้ยงดู แต่ยังสามารถไปถึงความมกัตัญญที่มีต่อครูบาอาจารย์อีกด้วย จึงทำให้ความมกัตัญญได้กลายเป็นสิ่งที่แฟนคลับจำนวน 4 คนจาก 19 คนได้เรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี

หนูได้ดูรายการ Happy หมิ่นวอน พี่อินฮยอก²²มาออกรายการเค้าเป็นคนน่ารักจริงๆ ในรายการมีการให้ทำของราคา 10,000 วอนไปมอบให้คนที่เราชอบ หนูแปลกใจมากที่พี่เขาทำขนมมัพฟินไปมอบให้คุณครูที่สอนเขาตอนมัธยม ซึ่งเป็นคุณคนเดียวกับที่สอนเขียนจุนซู ดงบังชินกิ และเป็นครูที่ให้การสนับสนุนในสิ่งที่เขารักคือการร้องและเต้น เมื่อเขาได้กลับไปพบคุณครูที่โรงเรียนทำให้คุณครูดีใจมาก หนูรู้สึกว่าเขาเป็นคนดีมาก เพราะหนูได้ดูรายการนี้หลายครั้งแล้ว แต่น้อยคนมากที่จะกลับไปพบครูที่เคยสอนมา เพราะบางคนก็ไปพบคนในวงการเดียวกัน หรือพบเพื่อนและญาติ แต่พี่เขาไม่ใช่

(กันยณัฐ์ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

²¹ เยซอง หรือชื่อจริง คิม จงวอน (Kim Jongwoon) ส่วนชื่อในวงการของเขาคือ เยซอง (Yesung) เขาเป็นหนึ่งในสมาชิกซูเปอร์จูเนียร์ และอยู่ในกลุ่มซูเปอร์จูเนียร์ เค.อาร์.วาย.และซูเปอร์จูเนียร์ แอปเปิ้ล เขาเข้ามาในวงการด้วยการชนะเลิศสาขา Best singer ในการประกวด SM Youngster contest ครั้งที่ 3 ในปี 2001

²² อินฮยอก หรือ ลี ฮยอก แจ (Lee HyukJae) หรือชื่อในวงการ อินฮยอก (Eunhyuk) เขาเป็นหนึ่งในสมาชิก ซูเปอร์จูเนียร์ และอยู่ในกลุ่ม Super junior T และ Super junior H เขามีความสามารถด้านการแร็ป โดยในเพลงของ Super Junior นั้นส่วนที่เป็นแร็ปแต่งมาจากอินฮยอกเกือบทั้งหมด เขาเข้าวงการโดยชนะเลิศ การเต้นในงาน Youngest Dancer ในปี 2000

จริงๆ แจ๋อะไม่ใช่ลูกของบ้านนี้ แจ๋อะมีพ่อแม่อยู่ แต่ว่าเค้าอะไม่สามารถเลี้ยงแจ๋ได้ บ้านนี้ก็เลยรับแจ๋มาเป็นบุตรบุญธรรม โดยที่แจ๋เองก็ไม่รู้เหมือนกัน แจ๋อะเพิ่งรู้ แต่ถึงแจ๋จะรู้ว่าเค้าไม่ใช่พ่อแม่แท้ๆ แต่ยังไงแจ๋ก็รักพ่อแม่บุญธรรม เพราะแจ๋อะโตมาได้ก็เพราะพวกเค้า ตอนนี้อาจดังแล้ว มีเงินแล้ว คือแจ๋ก็ตอบแทนไง

(นันทน์ , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ คุณค่าที่ได้เรียนรู้จากนักร้องเกาหลีในเรื่องความกตัญญูนั้นยังเป็นคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ 800 คนมีการเรียนรู้ในระดับที่ “สูงมาก” เช่นกัน ซึ่งหมายความว่า ความกตัญญูนั้นเป็นคุณสมบัติในตัวนักร้องเกาหลีที่เด่นชัดอีกประการหนึ่งจนทำให้แฟนคลับส่วนใหญ่สามารถสังเกตเห็นได้อีกด้วย ดังเช่น ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความกตัญญูที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความกตัญญูที่นักร้องเกาหลีมีต่อผู้มีพระคุณ	4.29	สูงมาก

2.5 การวางตัวให้เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ

นอกจากนี้การสัมภาษณ์เจาะลึกยังทำให้พบว่า แฟนคลับคนหนึ่งสามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องของการรู้จักวางตัวได้จากศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งจากการติดตามผลงานผ่านทางรายการต่างๆ ทำให้แฟนคลับผู้นั้นมีโอกาสได้เห็นการแสดงออกของศิลปินท่ามกลางสภาวะการณ์ต่างๆ ทั้งการแสดงออกที่ดูสนุกสนานร่าเริง หรือแม้กระทั่งการวางตัวของศิลปินในหลากหลายสถานการณ์ และนั่นก็สอดคล้องกับการเรียนรู้เทคนิคในการวางตัวให้เหมาะสม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมีไหวพริบในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าของศิลปิน

อย่างเรื่องของการวางตัวอะ คือเวลาดูรายการอย่างเงี้ย มันจะมีบางรายการที่ต้องเล่นถึงเนื้อถึงตัวมีบางรายการที่แฟนเพลงขอกอด หรือเกิดเหตุการณ์ที่ว่าแฟนเพลงตีกัน แล้วพวกนี้เค้าจะทำ

ยังไง คือไม่ว่าเค้าจะคิดได้เองหรือว่าจากสคริปต์รายการที่เขียนมาให้แหละ แต่ในความรู้สึกคือ เออ เค้าวางตัวดี อย่างเช่น ผู้หญิงขอกอด ในบางครั้งก็คือเค้าก็ทำให้มันเป็นเรื่องเล่นๆ ไป เราก็เลยรู้สึกว่า อืม มันแก่สถานการณ์เฉพาะหน้าได้ หรืออย่างบางทีเค้าก็คือปฏิเสธ แต่แบบซำๆ ไม่ให้อีกฝ่ายเสียหน้า

(ถัญญนันท์ บัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นนี้นั้น เปรียบเสมือนการเรียนรู้ที่จะรักษาน้ำใจผู้อื่น โดยการวางตัวหรือหลีกเลี่ยงที่จะทำให้อื่นเสียหน้า ซึ่งคุณค่าในข้อนี้ถือได้ว่าเป็นมารยาทสังคมและเป็นการระมัดระวังหรือใส่ใจในการกระทำของตนเองที่จะมีผลกระทบต่อไปถึงความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งตัวอย่างที่สามารถสังเกตได้จากศิลปินในข้อนี้จึงนำมาซึ่งการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง

2. ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องอะไรบ้าง แต่เนื่องจากการเรียนรู้คุณค่าเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้จากหลายช่องทาง ประเด็นที่มีความน่าสนใจต่อมาจึงเป็นคำถามที่ว่า การเรียนรู้คุณค่าของแฟนคลับนั้นมีที่มาหรือแนวทางเป็นอย่างไร

ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าในส่วนนี้ จึงเป็นการกล่าวถึงการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ ว่าอะไรที่เป็นสาเหตุที่ทำให้แฟนคลับรับรู้คุณค่าทางบวกได้จากตัวศิลปิน และทำไมแฟนคลับชาวไทยจึงเรียนรู้คุณค่าได้จากศิลปินเกาหลี รวมไปถึงแฟนคลับเหล่านี้สามารถเรียนรู้คุณค่าเหล่านั้นได้อย่างไร ซึ่งจากการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกต่างๆ จากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นมีที่มาจาก 2 ส่วนหลักๆ ด้วยกัน คือ

- 2.1 การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากการเปรียบเทียบกับศิลปินไทย
- 2.2 การเรียนรู้คุณค่าจากเรื่องราวของช่วงชีวิตในการเป็นศิลปินเกาหลี

2.1 การเรียนรู้คุณค่าจากการเปรียบเทียบกับศิลปินไทย

เนื่องจากแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นวัยรุ่นชาวไทย ดังนั้น ศิลปินนักร้องนักแสดงที่แฟนคลับวัยรุ่นเหล่านี้จะใช้ในการอ้างอิงเพื่อเปรียบเทียบกับศิลปินเกาหลี ก็คือศิลปินไทย

โดยจากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าทั้งหมดได้มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างศิลปินนักร้องของเกาหลีกับศิลปินนักร้องของประเทศไทย ก็ทำให้เกิดความรู้สึกที่ว่า สำหรับประเทศเกาหลีนั้น การที่คนๆ หนึ่งจะกลายมาเป็นนักร้องมันช่างดูเป็นเรื่องที่ยากลำบากเสียเหลือเกินเมื่อเทียบกับประเทศไทย

เพราะสำหรับประเทศไทยนั้นมักจะเป็นที่รู้กันดีว่า “บริเวณสยามสแควร์ก็เปรียบเสมือนแหล่งเพาะพันธุ์ดาราร” หรือศูนย์รวมคนหน้าตาดีขนาดย่อม เพราะจะเป็นที่รู้กันดีว่านักร้องหรือนักแสดงในวงการบันเทิงไทยส่วนใหญ่จะมีจุดกำเนิดจากสถานที่แห่งนี้ ใครที่รู้ตัวว่าหน้าตาดีขอเพียงแค่ขยันเดินมายังพื้นที่แห่งนี้ก็จะได้รับสิทธิ์เข้าวงการฟรีๆ โดยไม่ทันตั้งตัว ในขณะที่ทางฝั่งเกาหลีนั้นคนที่คิดจะเป็นศิลปินต้องมีการเตรียมตัวกันมาเป็นปี และถึงจะหน้าตาดีก็ใช่ว่าจะได้เป็นกันได้ง่ายๆ ดังเช่นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้นจุดแรกที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเปรียบเทียบให้เห็นได้อย่างชัดเจนก็คือ นักร้องไทยนั้นเพียงแค่หน้าตาดีก็ไม่ต้องมีการอดิฉันหรือการทดสอบความสามารถ กล่าวคือ ฝั่งหนึ่งผ่านด่านแรกเข้ามาด้วยหน้าตา ในขณะที่อีกฝั่งหนึ่งผ่านเข้ามาด้วยความสามารถ ที่แม้จะหน้าตาดีแค่ไหนแต่ยังก็ต้องการการอดิฉัน ดังเช่น ทักษะและประสบการณ์ของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างที่ว่า

คือเหมือนนักร้องไทยบางทีอะ อย่างบางค่ายเจียก็แบบเห็นแค่เดินตามสยาม และหน้าตาดีร้องเพลงก็ยังไม่สิ้น ก็เอาไปออกเทปแล้ว แต่คืออย่างเกาหลีอะ เหมือนว่าเค้าต้องอดิฉันเข้ามา กว่าจะได้เดบิวต์ กว่าจะรวมเป็นวง กว่าจะดัง กว่าจะได้รางวัลอะไรอย่างงี้ มันก็นาน

(ณชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ประมาณว่านักร้องไทย ไม่ต้องมีความพยายาม คือแค่ไปเดินสยามแล้วมีแมวมองมาเจอก็เรียกเข้ามาเป็นนักร้องมัย มาเป็นดารามัย แต่อย่างนักร้องเกาหลี เค้าต้องทดสอบความสามารถ ต้องเข้าประกวด ซึ่งกับนักร้องไทยวงหนึ่งที่หนูไปเจออะ หนูเห็นเค้ามาก่อนที่เค้าจะมาเป็นนักร้อง ก่อนที่เค้าจะดัง คือหนูเห็นเค้าเป็นเด็กสยามมาก่อน คือเค้าจะเป็นแก๊งค์ที่หน้าตาดีที่แบบเด่นมาก และเค้าก็จะชอบอัฟ Blog ตลอด หนูก็จะชอบเข้าไปอ่าน เค้าก็จะบอกว่าเนี่ยจะไปเป็นนักร้องแล้ว อีกสองเดือนจะได้ร้องแล้ว ตอนนั้นก็อัดเสียงแล้ว ซึ่งหนูก็แบบ เฮีย ไวไปมัย คืออัดเสียงแล้วอะ และเดี๋ยวค่อยไปซ้อมเต้น คือความพยายามมันไม่เหมือนกันอะพี่

(วิภาพร แซ่ฮึง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือการที่ “ระบบเส้นสายในประเทศไทยมีผลบังคับใช้ได้ตลอดกาล” ซึ่งแฟนคลับหลายคนได้ให้ความเห็นว่า นักร้องหน้าใหม่ของไทยหลายๆ คนนั้น หากสังเกตดีๆ ก็มักจะพบว่าเขาเหล่านั้นจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่ในค่ายเพลงหรือคนในวงการบริหารอยู่เสมอ เช่น อาจจะเป็นลูก เป็นหลาน เป็นญาติพี่น้อง หรือมีความสัมพันธ์ในลักษณะอื่นๆ ซึ่งความได้เปรียบในจุดนี้ก็จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ใครหลายๆ คนที่อยากจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวงการนี้ได้มีโอกาสเข้ามาได้อย่างไม่ยากเย็นนัก ซึ่งแตกต่างจากประเทศเกาหลี ที่ต้องมีดีในเรื่องความสามารถ

คือหนูไม่ได้ตั้งใจจะว่าเค้าจะคะ อย่างบางคนเท่าที่รู้มา คือพ่อแม่เค้าเป็นคนในวงการ หรือเป็นเจ้าของค่ายอะไรอย่างงี้ คือเหมือนถูกดันให้ดัง แต่เค้าไม่มีความสามารถ ยังไงเค้าก็คงจะไม่ดัง แต่อย่างนักร้องเกาหลี คือการกว่าที่เค้าจะมาเป็นนักร้องของค่ายต่างๆ ในเกาหลี อย่างเรน²³ หรืออะไรอย่างงี้ ก็เค้าก็ต้องผ่านอะไรมาเยอะเหมือนกัน แต่อย่างนักร้องไทยบางคนอยู่ดีๆ เค้าก็เข้ามาเป็น

(ภิชา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

หรือกับอีกเรื่องหนึ่งซึ่งก็คือ ความสามารถเฉพาะทางซึ่งตรงกับสาขาที่เรียนมา ที่สำหรับประเทศไทยนั้นไม่ว่าใครจะเรียนคณะไหน หรือจะจบสาขาอะไรก็ไม่ใช่ปัญหาในการเข้าสู่การเป็นนักร้อง ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักร้องนักแสดงของไทยมีพื้นฐานการศึกษาที่ค่อนข้างหลากหลาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า สำหรับคนไทยไม่ว่าจะเรียนอะไรก็สามารถเป็นนักร้องนักแสดงได้ทั้งหมด และน้อยคนนักที่มีสาขาวิชาที่เรียนเกี่ยวข้องกับการแสดงหรือการดนตรีโดยตรง ซึ่งแตกต่างจากประเทศเกาหลีที่หากใครอยากเป็นนักร้องนักแสดง ก็ต้องเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยหรือคณะที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแสดงและดนตรี

สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการมีพื้นฐาน การเตรียมตัว และความตั้งใจที่ใครคนหนึ่งคิดจะยึดสิ่งนี้เป็นอาชีพ ที่ไม่เพียงแค่อาศัยทักษะแต่จำเป็นต้องมีการปูพื้นฐานจากหลักสูตรการเรียนการสอนในห้องเรียน หรือก็คือ ต้องเรียนเพื่อที่จะมาเป็นนั่นเอง

²³ เรน หรือ จอง จี ฮุน (Jeong JiHun) เข้าวงการจากการเป็นนักเต้นให้ปาร์ค จี ยูน (Park JiYoon) โดยได้ผ่านการออดิชั่น (การคัดเลือกเพื่อเป็นนักร้องของค่ายเพลง) ของบริษัท JYP Entertainment ในปี พ.ศ. 2544 เขาได้รับการขนานนามว่าเป็นไมเคิล แจกสัน แห่งเอเชีย และได้รับการยอมรับให้เป็น 1 ใน 100 ของผู้ที่มียุทธพลในโลกของนิตยสารไทม์ พ.ศ. 2549 (Worlds 100 Most Influential People of TIME Magazine)

มันไม่เหมือนบ้านเรือนที่แบบคุณจบวิศวะ จบหมอลอยอย่างหมอล้อค้อย่างเงี้ยแล้วจะมาเป็นนักร้องได้อย่างงี้มันไม่ใช่ละ ถ้าสมมุติจะเรียนมหาลัยนะ ก็ต้องเรียนเกี่ยวกับทางด้านวงการแสดง อย่างฮยอก²⁴ ละ น้องก็บอกว่าน้องเป็น *freshy* ของสาขาการแสดงอะไรประมาณนี้ อย่างคยู²⁵ ก็เรียนพวกดนตรี แต่บ้านเราอย่างหมอล้อคก็ยังสามารถเป็นนักร้องนักแสดง

(ชนิษฐา ทรัพย์คำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าจากการเปรียบเทียบกับศิลปินไทยในข้อนี้จึงนับได้ว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ เพราะจากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สิ่งเหล่านี้ได้กำลังทำให้วัยรุ่นไทยหลายๆ คนมีความคิดว่าการได้เป็นนักร้องของใครคนหนึ่งในปัจจุบันคุณไม่ได้เป็นสิ่งที่น่าศรัทธาอีกต่อไป เนื่องจากระบบการคัดเลือกที่ไม่เน้นความสามารถเป็นหลัก และดูจะไม่มีอะไรที่เป็นเครื่องการันตีความสามารถได้อย่างชัดเจน นอกจากรูปลักษณ์ภายนอกที่โดนใจวัยรุ่น

สิ่งเหล่านี้จึงยิ่งตอกย้ำให้วัยรุ่นในขณะนี้เห็นความแตกต่างระหว่างนักร้องไทยและเกาหลี ที่ฝั่งหนึ่งมีการเตรียมตัวมาอย่างดี แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและความพร้อมในการแสดง การทุ่มเทฝึกซ้อมอย่างหนักทำให้การแสดงโชว์ดูมีพลังและหนักแน่น บวกกับลีลาการเต้นที่พร้อมเพรียงยิ่งทำให้ดูเป็นการแสดงที่คุ้มค่าที่น่าตื่นตาตื่นใจ และในขณะที่เดียวกันก็ทำให้อีกฟากฝั่งถูกประเมินค่าว่าเป็นแค่ “การออกมาเต้นแรงเต้นกาของคนหน้าตาดี”

คือครั้งแรกที่ดูเพลง *Rising sun* ละคือเป็น *performance* เลย เหมือนขึ้นโชว์งานประกาศรางวัลละ คือพอดูแล้วมันมีความรู้สึกว่างนี่มันเด่นแจ่มวะ แล้วคือเต้นดีทั้งวง คือดูแล้วขลุ่ยอะ...

..ของไทยบางคนขนาดเรียนเต้นมาแต่ก็มาเต้นย้อยแอ้งๆ ร้องเพลงก็จืดจางๆ คือเดินหลออยู่ที่สยามดี๊ๆ เค้กก็ลากให้มาเป็นนักร้องซะงั้นอะไรอย่างงี้ คือความพยายามมันต่างกัน ผลงานที่ได้มันก็เลยต่างกัน คุณภาพมันก็เลยต่างกันไง

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

²⁴ ฮยอก หมายถึง ลี ฮยอก แจ (Lee HyukJae) หรือ อึนฮยอก (Eunhyuk) หนึ่งในสมาชิก ชูเปอร์จูเนียร์

²⁵ คยู หมายถึง โจคยูฮยอน (Jo KyuHyun) สมาชิกที่มีอายุน้อยที่สุดของชูเปอร์จูเนียร์ เขากำลังศึกษาสาขาไมเคิลนิกิติมหาวิทยาลัยคยองฮี เริ่มเข้าสู่วงการ ปี 2005 โดยชนะเลิศการประกวดร้องเพลง CMB Chin Chin Song Festival ถึงแม้ว่าในตอนแรก คยูฮยอนที่ถูกเพิ่มเข้ามาในกลุ่มจะนำมาซึ่งความประหลาดใจและไม่พอใจภายใต้แฟนเพลงที่สนับสนุนเพียงสมาชิกดั้งเดิม 12 คน แต่การเพิ่มเข้ามาของเขาก็เป็นการหยุดชีวิตของชูเปอร์จูเนียร์ในฐานะกลุ่มโปรเจกต์และเริ่มวงใหม่ในฐานะกลุ่มถาวร ซึ่งคยูฮยอนได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็วในหมู่แฟนเพลงในฐานะสมาชิกคนที่ 13 ของชูเปอร์จูเนียร์ นอกจากนี้เขายังสังกัดในยูนิต Super junior K.R.Y. และ Super junior M อีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีกรณีของทัศนจากแฟนคลับผู้ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งคำตอบของคนเหล่านั้นมีที่มาจากความร่วมมือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งแฟนคลับเหล่านั้นได้เขียนบรรยายความรู้สึก และเรื่องราวของตนผ่านมาทางอีเมล ในลักษณะของการอยากแบ่งปันประสบการณ์ผ่านทางพื้นที่ที่พวกเขาอยากจะระบายให้ใครๆ ได้รับรู้ ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงการเรียนรู้คุณค่าทางบวกต่างๆ ได้ดังเช่น

RE: "ล้นบัตร smtown08" (ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม)From: **Burane Saponwiryaporn** (nokyung_ja@hotmail.com)

Sent: Monday, October 06, 2008 5:55:44 PM

To: siwern choi (smtown08@hotmail.com)

หวัดดีค่ะที่ หนูอยากให้คุณทำเรื่องอย่างนี้มานานแล้ว จะได้ว่าเด็กอย่างเราไม่ได้ทำตามกระแสนะคะ

หนูไม่รู้ว่าคุณที่ชอบนักร้องเกาหลีคนอื่น ๆ เค้าคิดกันยังไงนะ แต่สำหรับหนูไม่ได้ชอบที่หน้าตาอะคะ เพราะตอนแรกหนูแอบคิดว่าหน้าตาไม่ได้เรื่อง

จนโดนเพื่อนชอบโกรธอยู่บ่อย ๆ อาจจะเป็นเพราะหนูโตแล้วด้วย ตอนนี่ก็ 22 แล้ว แต่พอลองได้ฟังเพลงของเค้า

ยอมรับว่าเพลงเค้าโดนใจ ๆ ค่ะ คือจริง ๆ หนูชอบมีกแบงอะคะ ไม่ได้ชอบพวกเอสเจ หรือตงมึง มากเท่าไร (ซึ่ง 2 วงนี้หนูว่าเค้าจะออกแนวหน้าตาน่ารัก)

แต่สำหรับตงมึงกับเอสเจ หนูเริ่มชอบตอนที่เค้าออกพวกเกมส์โชว์อะคะ เพราะว่าได้ดูแล้วแบบว่ารู้สึกว่าจะฉลาดในการตอบคำถามแต่ละอย่างอะคะ

แล้วรายการทอล์กโชว์ กับ เกมส์โชว์ เกาหลีกับไทย นี่คือคนละเรื่องเลยอะคะ หนูไม่ได้ว่ารายการของไทยนะ เพราะดี ๆ ก็มี

แต่รายการของเค้าแต่ละรายการมีสาระทั้งนั้น อย่างเช่นรายการ Human Body ที่เอสเจเล่นอะคะ เป็นรายการเกี่ยวกับสำรวจร่างกาย

ซึ่งแบบมันให้ความรู้ เช่นว่า ทำไมเวลาเราหมุนรอบตัวเองแล้วเราถึงเวียนหัว แล้วจะทำยังไงให้เราหมุนแล้วไม่เวียนหัว ซึ่งหนูก็ไม่เคยเห็นรายการของไทยมีแบบนี้

แล้วเอสเจเค้าค่อนข้างที่จะฉลาด แล้วไม่ท่วงท้อ คือว่าออกรายการนี้มันเหมือนตัวของตัวเองที่เค้าไม่ได้แวยท้อ หรือท่วงท้ออะไรเลย

ให้ใส่หัวเด็ก อะไรแบบนี้เค้าก็ยอม ซึ่งผู้ใหญ่บางคนไม่เข้าใจตรงนี้ เพราะเค้าไม่เคยได้ดู เค้าเห็นแค่ภาพภายนอกเท่านั้นเอง

ว่าเวลาเด็กวิ่งตามรถเวลาขับรถมา ซึ่งบางทีหนูก็ว่ามันก็เกินเหตุอะคะสำหรับบางกรณี แต่ว่าถ้าเราลองมอง 2 ด้าน มันก็มองได้ทั้งนั้น

อาจจะเป็นเพราะว่านาน ๆ เจอที ต้องตามชะหนอย อะไรประมาณนี้ แล้วผู้ใหญ่เค้าไม่ได้เห็นจริง ๆ ว่าอะไรที่ทำให้เด็กอย่างเรา ๆ เป็นแบบนี้ ก็เพราะตัวตนของศิลปิน

ซึ่งหนูมองว่าบางทีมันเป็นเรื่องดีนะ ที่เด็กคนนึงทุ่มเทขนาดนี้ อย่างเช่นชอบแล้วเรียนภาษาเกาหลี ผู้ใหญ่ก็จะบอกว่าบ้าดารา แล้วก็เลยอยากเรียน

แต่ทำไมไม่คิดอีกด้านว่า การที่เรียนได้อีกภาษามันก็เป็นการศึกษาสำหรับเด็กเองไม่ใช่หรือคะ เวลาไปสัมภาษณ์งานความสามารถพิเศษคือภาษาเกาหลี

หนูว่ามันคืออก ทำไมผู้ใหญ่บางคนไม่คิดกลับกันบ้าง หรือการที่เด็กชอบแล้วไปเที่ยวเกาหลี ผู้ใหญ่ก็จะว่า ๆ บ้า เปลืองเงิน

แต่ทำไมไม่คิดกลับกันบ้างละคะว่า การไปเกาหลีก็ถือว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตอย่างนึง หรือชื่อของอิมพอร์ด ผู้ใหญ่ก็ว่าว่าบ้า ไม่รู้จักเก็บเงิน

ทำไมไม่มองอีกเหมือนกันว่า ก็คือออกที่เด็กรู้จักเก็บออมเพื่อสิ่งของตัวเองอยากได้ (ถึงมันจําไรสาระบ้างก็เถอะ) มันอาจจะเปลืองเงินก็จริงนะคะ

แต่บางทีการทำให้ตัวเองรักมันก็มีความรู้สึกดีนะคะ แต่ของหนูคืออย่างที่พอกับแม่หนูรู้ แล้วเค้าก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าหนูโตแล้ว

แล้วทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย การที่หนูซื้อของส่วนใหญ่อะไรไม่ได้รบกวนเงินพ่อแม่ แล้วเค้าก็รู้ในทุก ๆ เรื่องที่หนูทำ

แถมตอนนี้แม่กับน้าหนูติดเกมส์โชว์เกาหลีแล้วด้วยอะคะ เพราะมันตลก แล้วแถมเด็กที่ชอบเค้าก็ไปเรียนภาษาเกาหลี

แล้วก็เอามาทำเป็นไฟล์ซับไทย เพื่อที่ให้คุณที่ไม่รู้ภาษาเกาหลีได้ดูให้รู้เรื่อง (เด็กน้ำใจงาม 555)

อันนี้คือความคิดหนูนะคะหนูไม่รู้ว่าคุณอื่นคิดเหมือนหนูหรือป่าว

สุดท้ายนี้ หนูเต็มใจช่วยเต็มที่นะคะที่ เพราะหนูไม่ค่อยเห็นคนทำวิทยานิพนธ์แบบที่เลย น้อยมาก ๆ

หนูอยากเป็นเสียง ๆ หนึ่งในที่จะบอกผู้ใหญ่บนโลกนี้ที่คิดว่าเราบ้าดาราเพราะหน้าตา ที่บ้า ๆ ความสามารถล้วน ๆ คอนเสิร์ตไม่มีลิปซิงค์ร้องสด

(ล่าสุดกับคอนเสิร์ตแบบ ประทับใจมากมาย ร้องสดเกือบ 3 ชั่วโมง) แต่ถ้าเทียบกะบ้านเราซึ่งพยายามทำเลียนแบบเกาหลี

(หนูไม่ได้ดูถูกนะ แต่มันทำให้คิดอย่างนี้จริง แต่ขอติคุณภาพก็มีนะคะ) ถ้ามานักอ็อปเค้ามา แต่ของอ็อปก็คือของอ็อปป่าวยังคำ อ็อปเค้ามาได้หมดเลย

ก็ไม่ได้แค่เปลือกนอก ความสามารถจริง ๆ คุณเคยไปไหน ออกมาร้องสด เสียงหลงแทบทุกราย อย่ายินบอกเลยคะว่าค่ายไหน รู้ ๆ กันอยู่

หนูว่าส่วนหนึ่งที่ผู้ใหญ่ว่าบ้าเกาหลีเนี่ยะ ส่วนนึงมาจาก นักร้องไทยที่พยายามเลียนแบบด้วย แล้วเค้าจางเห็นนักร้องไทยร้องแบบนี้

เค้าเลยเหวามรบกินว่า นักร้องไทยกับนักร้องเกาหลีมันดีแค่ไหนตา หนูอยากให้คุณผู้ใหญ่เค้าเปิดใจฟัง เปิดใจดูซะมั่งคะ โลกเราไม่ได้ล้าหลังอีก

ขอบคุณคะ ที่พิมพ์พื้นที่ให้หนูได้ระบาย

ภาพประกอบที่ 3 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับผ่านทางอีเมล

จากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่น บางส่วนในปัจจุบันหันมาสนใจศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นก็เพราะว่าเด็กเหล่านั้นเริ่มเกิดมี “ความคิด เปรียบเทียบ” ระหว่างสิ่งที่พวกเขาเปิดรับ ซึ่งจากข้อความข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงการที่วัยรุ่นกำลังทำ การเปรียบเทียบระหว่างสื่อบันเทิงไทยและสื่อบันเทิงเกาหลีอย่างเห็นได้ชัด ที่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ รายการและเนื้อหาสาระที่ดูจะประเทืองปัญญามากกว่าของไทย รวมไปถึงการเปรียบเทียบคุณภาพ ระหว่างนักร้องเกาหลีและนักร้องไทยที่ทำให้พวกเขาสามารถมองเห็นได้ถึงความแตกต่างอย่างชัดเจน ในด้านฝีมือ

ในขณะเดียวกัน อีกสิ่งหนึ่งที่สามารถสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าว คือ การขาด ความเข้าใจจาก “ผู้ใหญ่” ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากคำพูดหลายประโยคที่มีความหมายในเชิงตัดพ้อ ผู้ใหญ่ในสังคมที่แสดงถึงความเข้าใจผิดในตัวของผู้ที่เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลี ทั้งที่ตัวผู้ใหญ่เองก็ ยังไม่ได้ลองเปิดใจหรือพยายามมองหาสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้วัยรุ่นหันไปนิยมศิลปินเกาหลี ซึ่งเหตุ การที่เกิดขึ้นนี้มีความสอดคล้องกับลักษณะวัยรุ่นจากการให้ความหมายของ เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1949) ที่ว่าวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มี ความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจรวดเร็วและรุนแรง ทัศนคติในการมองโลกและทางสังคมของ วัยรุ่นอาจมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา และที่สำคัญในมุมมองของวัยรุ่น สิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวของพวกเขานั้นไม่ใช่ปัญหา หากแต่เป็น ปรากฏการณ์อันมีที่มาและสาเหตุซึ่งผู้ใหญ่ควรที่จะเปิดใจยอมรับเท่านั้น

จากสิ่งที่ผู้วิจัยกล่าวมาทั้งหมดข้างต้น อาจทำให้เราสามารถมองเห็นภาพว่า อะไรเป็นสาเหตุ ให้คุณค่าทางบวกที่ได้นำเสนอไปในส่วนก่อนหน้านี้นี้ ถูกศิลปินนักร้องเกาหลีครองหน้าที่เป็นแบบอย่าง ที่ดีให้แก่แฟนคลับมากกว่าศิลปินนักร้องไทย ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า เนื้อหา หรือ สารที่แฟน คลับได้รับจากผู้นำสารสัญชาติเกาหลีนั้นหากจะเปรียบเทียบเป็นละคร ก็คงเป็นละครน้ำดีที่วัยรุ่นเหล่านี้ อยากรจะติดตาม เพราะผลการวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง 800 คนสามารถบ่งบอกความ ต้องการของวัยรุ่นเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ดังเช่น ข้อมูลจากตารางดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความต้องการข่าวสารทางบวกที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านมีความสนใจและอยากให้มีการนำเสนอเกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนที่จะมาเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีผ่านสื่อที่หาดูได้ทั่วไป เช่น โทรทัศน์ มาก / น้อยเพียงใด	4.40	สูงมาก

อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องการเปรียบเทียบระหว่างศิลปินไทยและศิลปินเกาหลี ซึ่งได้มาจากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้สามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาในการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และอาจกล่าวได้ว่าประเด็นนี้ถือเป็นใจความสำคัญซึ่งสามารถตอบคำถามที่ว่าทำไมวัยรุ่นไทยจึงเลือกที่จะหันไปศรัทธาในศิลปินเกาหลี ซึ่งความแตกต่างของข้อมูลที่ทำให้พวกเขาสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบเหล่านี้ ก็ล้วนแล้วแต่มีเรื่องของบทบาทการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ให้คำตอบว่า ตั้งแต่การนำเสนอในเรื่องจุดเริ่มต้นของคนๆ หนึ่งที่ได้กลายมาเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงดังเช่นในปัจจุบันนั้น พวกตนมักจะได้ยินอยู่เสมอว่านักร้องวัยรุ่นไทยหลายๆ คน ไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรมากมายในการที่จะได้เป็นนักร้อง โดยหลายคนมีจุดเริ่มต้นมาจากการถูกแมวมองทาบทามด้วยความบังเอิญตามสถานที่ต่างๆ หรือที่เรามักจะได้ยินกันอยู่เสมอว่าถูกแมวมองชักนำเข้าสู่วงการขณะเดินเล่นอยู่บริเวณสยาม หรือมาบุญครอง

สิ่งเหล่านี้จะเป็นจริงตามที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวหรือไม่ ผู้วิจัยจึงกลับไปทำการค้นคว้าข้อมูลเพื่อพิสูจน์คำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลข่าวสารต่างๆ มีแนวโน้มเป็นจริงตามที่พวกเขาได้ยินมามากเพียงใด และผู้วิจัยก็ได้พบกับข้อเท็จจริงในคำตอบจากกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น ว่าเรื่องราวของศิลปินไทยที่พวกเขาได้ยินได้ฟังมาจะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำให้พวกเขารู้สึกศรัทธา หรือสามารถเป็นแรงบันดาลใจอะไรให้กับพวกเขาได้เมื่อเทียบกับศิลปินนักร้องเกาหลี ดังเช่น

“เข้าวงการโดยมีพี่จากโมเดลลิ่งชักชวนตอนยังเป็นแพทย์ฝึกหัด ส่วนใหญ่เป็นงานถ่ายโฆษณา ถ่ายแพชั่น หลายคนอาจจำได้แต่ไม่สังเกตว่าเป็นหมอไอค์” หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่การบันเทิงอย่างเต็มตัวด้วยการเป็นศิลปินค่ายแกรมมี่ ส่งผลให้หมอไอค์เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น

(หมอไอค์ สมิทธิ อารยะสกุล, ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 6 มิถุนายน 2551)

ประมาณ ม.6 ได้ ผมนั่งกินก๋วยเตี๋ยวในตลาดแถวลาดพร้าว พี่พจน์ อานนท์ เขาเดินเข้ามาบอกมีหนังให้เล่นเรื่อง "บูมบาลาก้า ตีลังกาเชียร์" ผมก็คิดว่าเขาหลอกผมแน่เลย ชื่อหนังอะไรทำไมตกลงจัง เพราะผมไม่รู้จักพี่เขาเลย แต่ด้วยความอยากเป็นดารา ก็ลองไปทดสอบดู ก็ได้ มันเหมือนเป็นจังหวะมากกว่า เพราะผมก็เป็นมาหมดแล้ว เป็นดารา เป็นพิธีกร เป็นนายแบบ ถ่ายหนัง ถ่ายละคร มิวสิควิดีโอ ทำมาหมดแล้วทุกอย่าง เหลืออยู่อย่างเดียว คือเป็นนักร้องที่ยังไม่ได้ทำเลย ก็มีพี่เขามาถามว่า "ฟิล์มอยากเป็นนักร้องไหม" ผมก็บอกว่า ผมทำไม่ได้หรอกครับ ผมร้องเพลงไม่เป็นเลย เสียงผมไม่เพราะ เขาก็คะยั้นคะยอให้ผมลองร้องดู ผมก็เข้าไปร้อง

(ฟิล์ม รัฐภูมิ โตคงทรัพย์, คม ชัด ลึก วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2548)

ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยมีโอกาสได้พบเห็นเนื้อหาในคอลัมน์ TALK ABOUT "KAMIKAZE" ที่ลงบนสัปดาห์สารคดีบันเทิงรายสัปดาห์หนึ่ง ในนาม KAMIKAZE ที่บอกเล่าถึงที่มาที่ไปของแต่ละคนในการก้าวเข้าสู่วงการ โดยศิลปินวัยรุ่นชายหญิงกลุ่มนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 22 คน ซึ่งผู้วิจัยจะขอหยิบยกคำสัมภาษณ์บางส่วนเพื่อเป็นตัวอย่าง ดังนี้

มิล่า : ก็พี่สาวของมิล่าคือเจนี่ JNE นะคะเป็นนักร้องอยู่ที่เมโกลดิ้งอยู่แล้ว แล้วมีอยู่วันหนึ่งมิล่าเข้าไปที่อาร์เอสไปหาพี่เจนี่อะคะ แล้วพี่ชมพู ฟรุ๊ตตี้เค้าก็เห็น เค้าก็เลยชวนเข้ามาลองทดสอบดูคะ ก็เลยได้เข้ามาเป็นหนึ่งใน Kamikaze คะ

หวาย : คือว่าพี่ๆ ฝ่ายแคสติ้งเค้าไปเจอวิดีโอของคุณตาชรินทร์ นันทนาคร ซึ่งหวายไปเป็น Guest ให้เพราะว่าหวายเป็นหลานของคุณตาเค้าอะคะ เค้าก็เลยเรียกมาแคสอะคะ

ป๊อปบี้ : ตอนนั้นผมเดินอยู่แถวสยามดิสนีย์แล้วไปเจอกับพี่จู่ครับ พี่จู่เค้าก็บอกให้มาแคสเสร็จแล้วพายุบอกว่ามีโปรเจกต์ Kamikaze พอดีก็เลยมาแคสอีกรอบหนึ่งครับ ทำให้ได้มาอยู่ใน Kamikaze ครับ

แจม : ตอนนั้นแจมเดินอยู่ที่เซ็นทรัลปิ่นเกล้าแล้วก็พี่ฝ่ายแคสดึงชื่อพี่จู่มาให้มาสมัครถามว่าสนใจมาแคสไหม หลังจากนั้นพี่เค้าก็โทรมาให้ไปทำประวัติ ครั้งที่ 2 ก็เข้าไปอดิชั่น พอครั้งที่ 3 ก็ได้เลยติดเลย ก็ได้เข้ามาใน Kamikaze โชคดีมากๆ เลย

เคนตะ : ตอนแรกผมเรียนเต้นอยู่ที่ Dance with me ครับแล้วพี่คนที่เป็ฝ่ายแคสดึงเค้าเรียกให้ไปลองอดิชั่นดู ผมอดิชั่นผ่านก็เลยได้มาอยู่ใน Kamikaze ครับ

มิน : เริ่มแรกเลยคือมินได้เล่นมิวสิควิดีโอของพี่ๆ เล่าโลกก่อนคะเพลงหยุดได้ไหม แล้วที่นี้พี่ฝ่ายแคสดึงของอาร์เอสเนี่ยเค้าก็ติดต่อให้มินมาทดสอบเก็บไว้ แล้วที่นี้พอมีโปรเจกต์ Kamikaze มามินก็เข้ามาอดิชั่นคะ

แก้ว : เริ่มจากที่แก้วไปเล่นฟิตเนสก่อนค่ะ แล้วไปเจอกับพี่ก้องฝ่ายแคสตีงเค้าก็เลยเรียกมาออกดีซันดู แล้วก็มาเจอกับฟางเพย์ก็เลยกลายมาเป็น เพย์ ฟาง แก้ว ค่ะ

(นิตยสาร Yours Magazine ปีที่ 1 ฉบับที่ 8 เดือนกรกฎาคม 2550)

จากข้อมูลข้างต้นที่เป็นตัวอย่างอันบอกถึงที่มาที่ไปของแต่ละคน ได้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึง โดยหากทำการวิเคราะห์ที่มาที่ไป หรือจุดเริ่มต้นในการได้กลายมาเป็นศิลปินนักร้องของประเทศไทยหลายๆ คนได้แสดงให้เห็นถึงการไม่ได้มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นนักร้อง (active) หรือคิดที่จะยึดความเป็นศิลปินเพื่อเป็นอาชีพอย่างจริงจัง ซึ่งจากตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ของศิลปินไทยข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่าที่มาที่ทำให้หลายๆ คนได้เป็นศิลปินนั้นมาจากความบังเอิญหรือไม่ตั้งใจ บวกกับการอาศัยความหน้าตาดีและมีเมวมองมาทาบทาม (passive) เมื่อสิ่งเหล่านี้ถูกเผยแพร่ออกสู่กลุ่มวัยรุ่น เนื้อหาที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้ในการมีโอกาสเข้ามาเป็นนักร้องของศิลปินไทยก็คือการ “นั่งรอราชรถมาเกย”

ซึ่งในทางกลับกัน การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับจุดเริ่มต้น หรือที่มาที่ไปในการได้เป็นศิลปินนักร้องเกาหลีกลับแตกต่างกันกับนักร้องไทยอย่างสิ้นเชิง ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเส้นทางของนักร้องเกาหลีดังกล่าวของกลุ่มตัวอย่างนี้ สามารถมีให้พบเห็นได้อย่างมากมาย ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าการนำเสนอเหล่านั้นไม่ได้มีที่มาหรือแหล่งสารจากสื่อสารมวลชนในประเทศไทย หากแต่เป็นข่าวสารจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศเกาหลี ที่แฟนคลับทำการค้นหาข้อมูลข่าวสารที่มีการนำเสนออยู่ทั่วไปในระบบสื่อสารมวลชนของเกาหลี ที่ไม่ว่าจะเป็นรายการวิทยุ นิตยสาร หรือรายการโทรทัศน์ แล้วนำมาทำการแปล เรียบเรียง และเผยแพร่ในรูปแบบของการโพสต์เป็นกระทู้ผ่านทางเว็บบอร์ด

32 Pages		◀ < 26 27 28 29 30 > ▶					new topic	
Article							Forum Options ▾	
	Topic Title	Replies	Topic Starter	Views	Last Action			
📧	<<*[Trans] ว่าจะมาเป็น "ซองมิน" ในวันนี้*]>> ☐	66	pearmike	660	17th June 2008 - 07:35 PM Last post by: aomaom			
📧	Super Junior นำตาราง เยี่ยม " ฟังซิล " ☐ 1 2 3 ถ้าอ่านกันแล้วก็ขอโทษด้วยนะคะ	42	PaRam	613	26th September 2008 - 01:57 PM Last post by: tommy			
📧	[trans]story of SJ+DBSK ☐ 1 2 3 ความสัมพันธ์ที่มารักจะระหว่าง วงซูเปอร์จูนีย์และทงมึงชินกิ	56	Te~Jai~Hai~Cin	631	4th January 2008 - 12:55 AM Last post by: nut_lovejr			
📧	❤️ เมืองหลังป่าฮัน ก่อนเป็น SJ ☐ 1 2 3 อ่านแล้วคุณจาร์ก็ป้ามากสิน	52	MemydoX	580	15th August 2008 - 09:54 PM Last post by: HEE*			
📧	[Trans]จากหนุ่มสุดโสดกลายเป็นชายหนุ่มที่เข้มแข็ง ☐ 1 2 3 » 6	101	YH ♥ JJ*	1,004	31st March 2008 - 01:36 AM Last post by: aderon			
📧	เมืองหลังของ คังอิน ก่อนเป็นSuper Junior ☐ 1 2 3 » 5 ดาเมืองหลัง พ่อหมไปแล้ว	83	pjung	1,030	31st March 2008 - 01:42 AM Last post by: aderon			
📧	เมืองหลังของ ฮยอกแจ ก่อนเป็นSuper Junior ☐ 1 2 3 » 8 เมืองหลัง ฮยอก	152	pjung	1,217	31st March 2008 - 01:55 AM Last post by: aderon			
📧	ฮันคยอง "เป็นนักร้อง เก็บเงินเพื่อสร้างร้านให้พ่อ" ☐ 1 2 3 » 5	96	YH ♥ JJ*	717	1st November 2007 - 06:22 PM Last post by: !! M 4 O w !!			
📧	จาก 'ดงเฮ' ถึงพ่อที่อยู่บนสวรรค์ ☐ 1 2 3 » 6 แล้วคุณจาร์ว่าหนุ่มคนนี้ รักของพ่อเขามากแค่ไหน	114	PaRam	853	8th March 2008 - 08:50 PM Last post by: ๗๕๗...☐			
📧	ความฝันแรกของ "คิม คิมอม" ☐ 1 2 3 » 5	87	PaRam	965	29th April 2008 - 04:16 PM Last post by: yenzybye			
📧	เมืองหลังของ คิมคิมอม ก่อนเป็นSuper Junior ☐ 1 2 3 » 5 สาวกบอม มาอ่านกัน	80	pjung	833	26th November 2008 - 02:33 PM Last post by: Kaellee~*			

ภาพประกอบที่ 4 ตัวอย่างกระทู้ในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับประวัติของศิลปินเกาหลี (ตัดทอนบางส่วน)

เบื้องหลังของ ฮยอกแจ ก่อนเป็นSuper Junior, เบื้องหลัง ฮยอก
Options ▾

Oct 16 2007, 06:41 PM
Post #1

pjung
Advanced Member
●●●

Joined: 16-August 07
Posts: 497

(คงจะลืมภาษาเกาหลีแล้วละ หาเอามาให้อ่านกัน ขอคุณ didy@ LoveU Super Junior ที่แปลให้อ่านกัน ^_^)

[SJ Radio]"Our precious day" Enhyuk Part 1

.*+Super Junior Behide Story+*.@ Love FM Special Coner

ในคอนเนอรัพิเศษของรายการนี้ เป็นช่วงที่ให้สมาชิกซูเปอร์จูเนียร์มาเล่าเรื่องของตัวเองว่ามาเป็นซูเปอร์จูเนียร์ได้อย่างไร โดยทำออกมาเป็นรูปแบบละครวิทยุ

[เด็กฝึกหัดฮยอกแจ]

ผมที่รักการเต้นมาตั้งแต่อยู่ประถม 3 ความที่จะเป็นนักร้องค่อยๆก่อร่างขึ้น เมื่อได้พบกับเพื่อนที่มีความฝันเดียวกัน จุนซู แม่พ่อกับแม่จะไม่เห็นด้วย ผมก็ได้พิสูจน์ตัวเองด้วยการแสดงบนเวที จนทำให้พ่อกับแม่กลายเป็นแฟนฮันดับ 1 ของผม เมื่อเข้าชั้น ม.1 จุนซูก็ผ่านการอดิชั่นได้เข้าบริษัทก่อนผมไป 1 ปี และผมก็ไปอดิชั่นในปีถัดไป

ตั้งแต่อยู่ชั้นประถม ผมขึ้นแสดงบนเวทีไม่รู้จักครั้งต่อก็ครั้ง แต่อาการแบบนี้เพิ่งจะเกิดเป็นครั้งแรก แต่เมื่อนึกถึงสัญญาที่ให้ไว้กับแม่ ห้ามเลิกกลางคันเด็ดขาดนะ ผมจึงเต้นอย่างสุดกำลัง และสามารถผ่านการอดิชั่นได้

จุนซู อาลีฮยอกแจ นายอดิชั่นผ่านแล้วใช่ไหม ดีใจด้วยนะ
ฮินฮยอก ชอบใจจริงๆแล้วนายเป็นรุ่นพี่ชั้น 1 ปี อายาลัยสอนฉันด้วยละ
จุนซู อิมมม เรียกฉันว่ารุ่นพี่จุนซูสิ แล้วจะลองเอาไปคิดดูอีกที
ฮินฮยอก หนอยยย เจ้าน้าเอ๊ย

6 ปีก่อนหน้าจากรุ่นนี้ ผมที่ได้กลายเป็นเด็กฝึกหัด ทั้งเรื่องเรียน ทั้งการไปฝึกซ้อม วันเวลาที่ยุ่งแสนยุ่ง ผ่านไปทีละวัน แต่หนทางที่จะได้เป็นนักร้องยังคงห่างไกลและเลือนราง เคยคิดว่าเมื่อผ่านการอดิชั่นแล้วก็จะได้ออกอัลบั้มในทันที แต่สิ่งที่ผมคิดนั้นมันคิดถนัด หลังเลิกเรียนก็ไปบริษัท ทั้งซ้อมเต้นซ้อมร้องเพลง แล้วก็ซ้อมร้องเพลงซ้อมเต้น แล้วก็ซ้อมเต้นซ้อมร้องเพลง การฝึกที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ฮินฮยอก อ่า...นี่ คิมจุนซู พักหน่อยเถอะ เอ้อ...ถ้าเราซ้อมหนักขนาดนี้แล้ว เราจะเป็นนักร้องได้ไหม? ช่วงนี้เริ่มมองไม่เห็นที่สิ้นสุดจริงๆนะ จุนซู นี่ ไม่เคยได้ยินหรือไง ที่เขาวา คนที่เคยกินขนมปังที่ชุ่มไปด้วยน้ำตาลเท่านั้น ถึงจะสามารถสัมผัสความสุขที่แท้จริงของชีวิต

วันเวลาในตอนนั้น จะเป็นความทรงจำที่ดีในอนาคตไม่ใช่หรือ

ฮินฮยอก ก็จริงนะ? แล้วก็ไม่ได้มีแต่พวกเราที่ลำบาก ทั้งดงเฮ พีซงมิน พียุนโฮ ทุกคนก็ต่างพยายามด้วยกันทั้งนั้น

ในตอนนั้น เด็กฝึกหัดในบริษัทมีอยู่เยอะ ทุกคนก็จะซ้อมเต้น ซ้อมร้องเพลงที่ขึ้นได้ดิน โดยเฉพาะพวกเรา ดงเฮ พีซงมิน ที่สนิทกัน 5 คน พอเมื่อจากการซ้อมก็จะเล่นบอลกันในห้องซ้อมแค่นี้

หลังจากการฝึกซ้อมมาได้ 6 ปี วันที่จะได้เดบิว์ก็มาถึง เป็น SUPER JUNIOR นักร้องกลุ่ม 12 คนกลุ่มแรกของเกาหลี แล้วโอกาสที่จะทำให้ พวกที่ขึ้นชื่อว่าผมล้มหลัง พวกที่นินทาผมทั้งๆที่ไม่รู้จักผมดีเหล่านั้น จะได้เห็น

จากนี้ไปผมไม่ไช่ฮยอกแจ แต่กำลังออกสตาร์ตด้วยชื่อ ฮินฮยอก แม้ชื่อจะเปลี่ยนไป แต่ความมุ่งมั่นและตั้งใจยังไม่เปลี่ยนแปลง จากนี้ไปเป็นเพียงจุดเริ่มต้น

ผมอัญมณีที่เจิดจรัสแห่งซูเปอร์จูเนียร์ ฮินฮยอก

Korean Text by ????? ????? (iwashi)
Japanese Text by yume@ <http://kr2jp.blog54.fc2.com/>
Thai Translation by didy@ LoveU Super Junior
***Take out with full credit**

ภาพประกอบที่ 5 ตัวอย่างเนื้อหาในกระทู้เกี่ยวกับประวัติของศิลปินเกาหลี (ตัดทอนบางส่วน)

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นได้ชัดว่า ข้อมูลข่าวสารที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้รับเกี่ยวกับจุดเริ่มต้นหรือที่มาของการได้เป็นนักร้องของวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่ในสมัยนี้ ดูจะมีความแตกต่างกับศิลปินนักร้องเกาหลีอยู่พอสมควร อีกทั้งคำตอบของกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องวิธีการสื่อสารระหว่างทั้งสองชาติ ที่ทางฝั่งของประเทศเกาหลีนั้นมีการนำเสนอเนื้อหาที่มีลักษณะคล้ายกับการนำเสนอในงานในทางสาระบันเทิง (Edutainment) ที่ผู้รับสารสามารถได้รับทั้งสาระและความบันเทิงไปได้พร้อมๆ กัน

จากความคิดเห็นของผู้วิจัย จึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการนำเสนอในเรื่องบันเทิงของทางฝั่งประเทศเกาหลีได้นั้นมีรูปแบบที่คล้ายกับงานสาระบันเทิง ที่มักจะมีการสอดแทรกเนื้อหาอันมีคุณค่าแฝงมากับความบันเทิง ซึ่งหากเปรียบเทียบโดยหลักองค์ประกอบของการสื่อสารแล้ว อาจเรียกได้ว่ามี Message ที่ให้ทั้งความบันเทิงและสอดแทรกสาระ ถูกถ่ายทอดผ่านมาทาง Channel ซึ่งในที่นี้ก็เทียบได้กับตัวศิลปินที่กำลังเป็นที่สนใจของ Receiver อย่างมาก ด้วยความที่ Receiver เป็นกลุ่มคนที่ยังอยู่ในวัยรุ่นที่ง่ายต่อการปลุกฝังและขัดเกลา สาระที่ถูกส่งมาในรูปแบบความบันเทิงจึงถือโอกาสหลอหลอม และทำหน้าที่เป็นแบบอย่างให้ผู้รับเหล่านั้นไปในตัว อีกทั้ง Channel และ Message ยังมีลักษณะที่เหมาะสมและสามารถเข้ากับเครื่องรับสัญญาณของคนในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี วัยรุ่นจึงไม่ได้แค่รับความบันเทิงจากการดูนักร้องของพวกเขา หากแต่ยังได้เรียนรู้ค่านิยม ทั้งยังได้มีแบบอย่างที่พวกเขาอาจใช้ยึดถือเพื่อเป็นแบบอย่างหรือ role model ได้อีกด้วย

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มแฟนคลับยังทำให้ผู้วิจัยทราบว่า แต่ละเรื่องราวที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับศิลปินเกาหลี หากสังเกตให้ดี เนื้อหาหรือข่าวส่วนใหญ่มักจะเป็นข่าวในแง่ดี แม้ข่าวฉาวอาจมีให้เห็นบ้าง แต่ยังไม่ถือว่ามากเมื่อเทียบกับปริมาณข่าวดี และยิ่งถ้าหากนำมาเทียบกับปริมาณข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับศิลปินไทยด้วยแล้ว ก็ยังนับได้ว่าศิลปินไทยมีปริมาณข่าวฉาวที่สามารถพบเห็นได้ง่ายกว่าหลายเท่าตัว เพราะตามหน้าข่าวบันเทิง หรือนิตยสารต่างๆ ของวงการบันเทิงไทย ทุกวันนี้เรามักจะได้พบเห็นจนชินตากับข่าวฉาว เช่น เตียงหัก รักร้ายกันอยู่เป็นประจำ หรือไม่ก็เป็นข่าวจับผิดของเหล่าป้าปาร์ซีที่ว่าใครมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับใคร ดูใจกันไปถึงไหน นักร้องคนใดถูกหมอดูพินิจ พระเอกคนไหนเป็นเกย์ หรือดาราคคนไหนจะมีคลิปหลุด ซึ่งเหล่านี้คือเนื้อหาสาระของข่าวที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามหน้าสื่อต่างๆ ดังเช่น

น่าสนใจข่าวการแย่งของ **Nice 2 Meet U** (ไนซ์ ทู มีท ยู) ค่ายอาร์เอส ซึ่ง 4 หนุ่มหน้าหล่อ สไตลเเอเขียน ซึ่งประกอบไปด้วย "ปิ่นจัน" กวิน อิมอินทัย, "เซน" ธนา ลิ้มปารย์, "เต้" พงศ์ธร วนะเกียรติกุล และ "แจ็ก" จารพงศ์ กล้วยไม่งาม, สังกัดค่าย ร็อกสกิน บริษัทในเครืออาร์เอส

หลังจากที่ประสบความสำเร็จในถนนดนตรีได้เพียงแคปีเศษๆ พร้อมกับมีอัลบั้มที่ทำรายได้เป็นกอบ เป็นกำให้กับทางต้นสังกัดเพียงแค่ 2 ชุด

ล่าสุดทั้งหมดก็ตกเป็นข่าวที่ทำเอาสาว ๆ ช็อกกันทั้งประเทศ เมื่อทางต้นสังกัด บ.อาร์เอส ออกมาประกาศว่าเตรียมยุบวงบอยแบนด์ชื่อดัง ตามรุ่นพี่ร่วมค่าย อย่าง "แคน-บีม" แล้ว พร้อมเตรียมเปิดแถลงข่าวชี้แจงเหตุผลกับสื่อมวลชนในวันที่จันทร์ที่ 12 พ.ค. 51 ที่อาคาร 3 ชั้น 7 บ.อาร์เอส จำกัด (มหาชน) ในเวลา 13.00 น.ด้วย

"สยามดารา" รายงานว่า มีกระแสข่าวตามมาอย่างหนาแน่นว่า สาเหตุที่ทำให้ 4 หนุ่มสมาชิกวง "ไนซ์ ทู มีท ยู" ต้องสวมคอนเวิร์สแยกทางก่อนเวลาอันควรนั้น อันเนื่องมาจากหนึ่งในสมาชิกวงคนสำคัญอย่าง "แจ็ก" จารพงศ์ กล้วยไม่งาม ถูกเพื่อนๆ ในกลุ่มบอยคอตไม่พูดด้วย พร้อมกับตีตัวออกห่างในระยะหลัง เนื่องจากกรณี "แจ็ก-จารพงศ์" ดันพลาดไปทำผู้หญิงครรภ์แล้วไม่รับผิดชอบเลยทำให้เพื่อนๆ กลัวว่าชื่อเสียงของวงจะเสียหาย ก่อนจะตัดสินใจออกมาประกาศแยกทางกับหนุ่มแจ็กเป็นการถาวร

ที่มา- สยามดารา

ภาพประกอบที่ 6 ตัวอย่างเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้งและแย่งของศิลปินไทย (ตัดทอนบางส่วน)

ไทยรัฐ <http://wap.thairath.co.th/>

ปีที่ 60 ฉบับที่ 18643 วันพฤหัสบดี ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552

หน้าแรกไทยรัฐ ข่าวประจำวัน กลิ่นไม้ประจำวัน เผลอ!@เว็บ สายตา

การเมือง เศรษฐกิจ กีฬา บันเทิง วิทยากร สังคม-สตรี การศึกษา

ข่าวบันเทิง

'ไฟร์-มด' ด่ากันแหลก สารภาพทั้งน้ำตาเกือบ 'แยกวง' [9 ก.ค. 50 - 00:35]

ก่อนหน้านี้มีข่าวว่า "กัญญาเหลา" กับแค่ 2 นักร้องสาว โซลิสติกส์เอล **ไฟร์-มด** ก็พร้อมใจกันปฏิเสธ แต่ล่าสุดกลับออกสื่อมจนยอมสารภาพในรายการ "บางกอก ราม่า" ทาง TITV ว่าเคยทะเลาะกันจนเกือบ "แยกวง" จริง แฉหลายครั้งระหัด โดย **ไฟร์** เผยว่า "ไฟร์เคยอดใจตรงๆว่าไม่อยากจะร้องเพลง มาแล้ว เพราะความกดดัน คือไฟร์ไม่มีพื้นฐานการร้องเพลงมาก่อน ในขณะที่น้องมดมีพื้นฐานดีกว่า ทำให้ทุกคนพากันเชียร์คนเดียว บางคนมาพูดว่าไฟร์เป็นตัวลวงทำให้เพลงออกช้า ไฟร์รู้สึกว่าเขาทำเต็มที่แล้ว แต่เรามีพื้นฐานไม่เท่ากัน มันต้องใช้เวลา ทำให้ต้องมาคิดค้นด้วยคำพูดและอะไรอีกหลายอย่าง ก็เลยบอกที่เค้าไปเลยว่า ถ้าคิดแบบนี้ก็ให้น้องออกมาไปเล่นด้วยละกัน จะมาให้ไฟร์สู้เองทำไม ไฟร์ไม่ร้องก็ได้" **พูดไปน้ำตาแห่งความอัดอั้นมันก็พรูออกมาอาบแก้ม**

ไทยรัฐ <http://wap.thairath.co.th/>

ปีที่ 60 ฉบับที่ 18641 วันอังคาร ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552

หน้าแรกไทยรัฐ ข่าวประจำวัน กลิ่นไม้ประจำวัน เผลอ!@เว็บ สายตา

การเมือง เศรษฐกิจ กีฬา บันเทิง วิทยากร สังคม-สตรี การศึกษา

บันเทิง

อิน-สราวุธรับใช้ คลิปโดเริงสาวท [8 ค.ค. 51 - 04:12]

หลังจากที่ก่อนหน้านี้มีคลิปยาวระบอความซวยเคลื่อนไหวในละครวิถีทางภาคใต้ รวมทั้งยานคองออม ระบุเป็นคลิปลับพระเอกหนุ่มของ 3 ซึ่งเมื่อในคลิปชายในคลิปปรี๊ดโอหน้าตาเหมือนพระเอก อิน-สราวุธ มาตรงของพระเอกชื่อของของ 3 ที่มีผลงานละครชื่อของ "เทวศาสตร์" ร่วมรักกับผู้หญิงคนหนึ่ง สร้างความหึงหวงอย่างมากในสังคม ล่าสุดพระเอกหนุ่มออกมายอมรับทั้งน้ำตาว่าผู้ชายในคลิปคือตัวเอง ทั้งยังก้มกราบขอโทษทุกคนที่ทำให้ผิดหวัง ขอมรับเรื่องดังกล่าว กระทั่งความล้มเหลวของ คนกับ "น้องนวล" คุณพระหม จันทราพิชญ์ แพ้สาวคนปัจจุบัน ลูกสาวอดีตนักการทูตที่มีแม่ฉฉะระมีงาหาในอนาคด

อิน-สราวุธ มาตรงของ พระเอกละครชื่อคือว่า ให้ออกมาให้ขอโทษ แฟนละคร ขณะแต่ลงข่าว ที่อาความสัแต่ 3 ของ 3 ของอิน คลิปปรี๊ด โอ หน้าตาเหมือน พระเอกอิน-สราวุธ มาตรงของ พระเอกชื่อของของ 3 ที่มีผลงานละครชื่อของ "เทวศาสตร์" ร่วมรักกับผู้หญิงคนหนึ่ง สร้างความหึงหวงอย่างมากในสังคม ล่าสุดพระเอกหนุ่มออกมายอมรับทั้งน้ำตาว่าผู้ชายในคลิปคือตัวเอง ทั้งยังก้มกราบขอโทษทุกคนที่ทำให้ผิดหวัง ขอมรับเรื่องดังกล่าว กระทั่งความล้มเหลวของ คนกับ "น้องนวล" คุณพระหม จันทราพิชญ์ แพ้สาวคนปัจจุบัน ลูกสาวอดีตนักการทูตที่มีแม่ฉฉะระมีงาหาในอนาคด

ข่าวสด www.khaosod.co.th

จำนวนคนอ่านล่าสุด 14856 คน

วันที่ 02 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 เวลา 14:53 น. ข่าวสดออนไลน์

แพร์อีก คลิปวีดีโอ มด จูบ ดรหัส

เมื่อวันที่ 2 ก.พ. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ในเว็บไซต์ยูทูป มีการเผยแพร่ภาพคลิปภาพเคลื่อนไหวของนักร้องสาว มด-คุณไชยา ชัยรัตน์ แห่งวงไฟร์-มด นาทจูบกับคริสโตเฟอร์ โรเบิร์ตส์ หนุ่มคนสนิท หลังจากเคยมีภาพนิ่งในนิตยสารข่าวบันเทิง กลอสซิปสตาร์ มาแล้ว

ก่อนหน้านี้ เมื่อ 29 ม.ค. มดกล่าวว่า "มดรู้สึกเสียใจที่มีภาพไม่เหมาะสมออกมา และอยากขอโทษคุณแม่ที่ทำให้คุณแม่เสียใจกับเหตุการณ์ครั้งนี้"

ภาพประกอบที่ 7 ตัวอย่างเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับข่าวฉาวของศิลปินดารานักร้องไทย จากเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และข่าวสด (ตัดทอนบางส่วน)

Article		Forum Options ▾			
Topic Title	Replies	Topic Starter	Views	Last Action	
 เมืองหลังกองจะเป็น super junior ของลีดเดอร์ (สแปร์ต2 จบ) ทั้งเส้า ทั้งประพันใจ 1 2 3 » 8	144	pjung	1,512	8th November 2008 - 05:22 PM Last post by: NICE	
 กว่าจะถึงวันนี้ของ โจคยฮยอน Super Junior 1 2 3 » 5 ซึ่งมากมายคะ	80	MYSADONG	933	23rd August 2008 - 02:38 PM Last post by: mookisme	
 [NEWS] เอลฟ์ร่วมกันบริจาคเลือดให้แก่แจฮี 1 2 3 » 9 + รายละเอียดโรคที่น้องเป็น	160	DolzPumz*•♪..	1,289	Yesterday, 08:29 PM Last post by: Love~! SuJu KyuHyuN~	
 [NEWS] Eeteuk visiting a little girl (손재희) in the hospital 1 2 3 » 10 เป็นกำลังใจให้น้องเค้าด้วยนะคะ edit* เพิ่มรูป	195	DolzPumz*•♪..	1,416	Yesterday, 08:07 PM Last post by: NaMFoN@Torfun	
 [NEWS] ชินดงเปลี่ยนไป...สองเดือนนำหน้าทักทาย 16 ก 1 2 3 » 9	161	BBMZ*_KHM.!	1,186	5th December 2008 - 12:25 PM Last post by: KhunHan	
 [NEWS] Super Junior M ได้รับเชิญให้ร่วมงานการกุศล เข้าร่วมโดย Tony Blair และกองทัพดารารจีน 1 2 3	53	katloveKyu	442	5th December 2008 - 12:28 PM Last post by: KhunHan	
 [NEWS] SM เคย.. เยชอง (Ye Sung) ไม่น่าเป็นห่วง ขอหยุดงานพักผ่อน 3-4 วัน 1 2 3 » 7	130	* JanJoonG :)	857	24th August 2008 - 03:40 AM Last post by: be_ru	
 [NEWS] ฮันคยอง (Han Kyung) รังสผ่านคัมเพลงโอ ลิมมิด กรุงปักกิ่ง ก่อนเริ่มพิธีเปิดศาลินี้ 1 2 3 » 6	107	* JanJoonG :)	1,007	19th August 2008 - 02:46 PM Last post by: Leefern	
 [News] อาจารย์เอาใจเด็ก ศิลปินลงในข้อสอบ ย้ำเป็นการลดความเครียด! 1 2 3 » 11	201	YH ♥ JJ*	1,458	2nd September 2008 - 04:14 PM Last post by: berusuju	
 07.08.17 อีทีก (Super Junior) เตรียมรับโทษ ฐานเล่นตลกผิดงา 1 2 3 » 9	177	f+_Mi.r	924	5th August 2008 - 11:29 PM Last post by: DEE_TLD	
 [NEWS] SUJU เข้าร่วมแคมเปญบริจาคเลือด 1 2 3 » 5 Blood Donation Drive PR campaign	86	YH ♥ JJ*	477	25th December 2007 - 09:09 PM Last post by: Sapphire Blue balloons	
 [News] ฮันเกียตคนตีบริจาคว่าล้านบาทแผ่นดินไหว 1 2 3 » 11 [เพิ่มเติม]	203	๓๓๓CLOUD~	1,165	5th June 2008 - 10:30 PM Last post by: CinCin~HeeChul	
 [News] ทาทา ยังเผย "ควรดูดงบังชินกิ SJ เป็นตัวอย่าง" 1 2 3 » 9 เห็นด้วยอย่างจริงใจเลยคะ ^^	179	~*BabyMid Girl*~	1,270	Yesterday, 04:47 PM Last post by: Kimkudo	
 อีทีก (หัวหน้าวง Super Junior) เปิดใจภาระอันหนักอึ้ง ฐานะหัวหน้าวง ในรายการ Love Fighter 1 2 3 » 8	159	orangejuice--ka--teuk	1,009	21st August 2008 - 12:34 AM Last post by: Patraporn	
 Super Junior M ร่วมเป็นแม่เหล็กดึงดูด ให้คนร่วมบริจาค ช่วยพัฒนาโรงเรียนในจีน 1 2 3 4 รูปตลกมากๆ	66	marry_u_super_junior	603	20th May 2008 - 09:25 PM Last post by: Ztups_jae26	

ภาพประกอบที่ 8 ตัวอย่างกระทู้ในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับข่าวคราวของศิลปินเกาหลี (ตัดทอนบางส่วน)

จากตัวอย่างเนื้อหาข่าวข้างต้น ผู้วิจัยไม่ได้ให้ความสนใจในประเด็นเรื่องข้อเท็จจริงของเนื้อหาข่าวว่าคลิบวิดีโอมาจับกับเพื่อนชายคนสนิทจะถูกเผยแพร่ลงสู่เว็บไซต์ใด นักร้องสองสาวโพร้มดจะทะเลาะกันเพราะอะไร ภาพชายในคลิบไฉ่เริงสวาทจะเป็นอัน สรวาตมิจริงหรือไม่ หรือสมาชิกในวงไนซ์ ทู มีต ยูคนไหนไปทำให้ผู้หญิงท้องจนเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้องแยกวง แต่สิ่งที่ผู้วิจัยให้ความสนใจคือ สื่อมวลชนไทยกำลังป้อนข้อมูลอะไรไปสู่เยาวชน และผู้อ่านจะได้สาระประโยชน์อะไรจากเนื้อหาเหล่านี้

ขณะเดียวกัน ในส่วนข้อเท็จจริงของทางฝั่งเกาหลีก็ไม่สำคัญเช่นกันว่าการนำเสนอข่าวบันเทิงของนักร้องทางฝั่งเกาหลีนั้นจะมีมูลความจริงเพียงใด ที่มาที่ไปของนักร้องเกาหลีจะเป็นจริงตามที่ข่าวได้นำเสนอออกไปหรือไม่ หรือในความเป็นจริงนักร้องเกาหลีต้องใช้ความพยายามในการฝึกฝนมากเพียงใด แต่สิ่งที่ควรให้ความสนใจคือ คุณค่าอันเป็นสาระประโยชน์ที่ได้ถูกถ่ายทอดไปสู่ผู้รับสารที่แม้ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในรูปแบบของความบันเทิงที่ดูไร้สาระก็ตาม

ผู้วิจัยจึงมองต่อไปว่า จากข้อมูลดังกล่าวเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่เป็แฟนคลับของนักร้องเกาหลีกำลังให้ความสนใจกับสิ่งใด และพวกเขาเลือกที่จะเปิดรับข่าวจากแหล่งข่าวอันมีเนื้อหาสาระที่สามารถให้อะไรกับพวกเขาได้ สิ่งเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่เป็นแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีมีแนวทางและแบบแผนในการเลือกรับสิ่งที่เป็ message ที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ต่อยอดให้ตนได้ วัยรุ่นเหล่านี้มีการเลือกรับในสิ่งที่ตนสนใจและเป็นประโยชน์นอกเหนือจากความบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับการนำเสนอข่าวสารของบันเทิงเกาหลีที่เน้นแต่ข่าวน้ำดี มีสาระและสร้างสรรค์ ดังจะเห็นได้จากข่าวในเว็บบอร์ดที่บรรดาแฟนคลับสรรหามาแปลและแบ่งปันซึ่งกันและกัน ซึ่งในความเป็นจริงเรื่องราวเหล่านั้นก็ย่อมมีทั้งข่าวที่ดีและไม่ดี แต่อาจจะแตกต่างกับข่าวในประเทศไทยก็ตรงที่ฝั่งเกาหลีมีข่าวที่ดีมากกว่าเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้น หากจะกล่าวถึงต้นตอหรือแหล่งที่มาของข่าวซึ่งนับได้ว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญ เพราะเนื้อความในกระทู้ข่าวแปลเหล่านั้นก็เกิดขึ้นมาไม่ได้ หากปราศจากการนำเสนอของแหล่งข่าวชั้นปฐมภูมิ กล่าวคือ หากสื่อสารมวลชนฝั่งเกาหลีไม่ได้นำเสนอเรื่องราวอันเป็นคุณค่า แฟนคลับชาวไทยเหล่านี้ก็คงไม่อาจนำมาแปลและเผยแพร่ต่อได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยพอจะสรุปได้ว่า ระบบสื่อสารมวลชนของอุตสาหกรรมบันเทิงในประเทศเกาหลีได้ดูจะไม่ได้มุ่งเน้นแต่เฉพาะผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว

กล่าวคือ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในหลายๆ ครั้ง แม้จะเป็นข่าวสารด้านบันเทิงแต่เนื้อหาสารก็มักจะเป็นสารที่จรรโลงต่อจิตใจของผู้รับ ซึ่งทำให้ผู้รับสารเกิดความตระหนักและก่อให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป การเลือกที่จะนำเสนอเนื้อหาบางแง่มุม ได้แสดงให้เห็นการสอดแทรกหรือถือโอกาสปลุกฝังแบบแผนที่ดีให้แก่ผู้รับสาร ซึ่งเนื้อหาหรือบุคคลที่กำลังปรากฏในสื่อสามารถทำหน้าที่เป็นตัวอย่างให้กับเยาวชน ดังเช่น จากคำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้หยิบยกมาข้างต้น ที่แสดงให้เห็นว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้รับรู้เนื้อหาสาระอะไรพ่วงแถมมาจากการติดตามข่าว

คราวของศิลปิน และนั่นก็ทำให้เรารู้ว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับเหล่านี้เป็นการเรียนรู้จากตัวสารหรือ message ที่มีนักร้องเกาหลีเป็นช่องทาง หรือ channel นั้นเอง

ยิ่งไปกว่านั้น จากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมยังทำให้พบอีกว่า สื่อสารมวลชนของประเทศเกาหลีได้ไม่เพียงแต่จะมีการคัดเลือกเนื้อหาในการนำเสนอเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับสารแล้ว แต่ยังมีมีการคัดกรองเนื้อหาที่พบว่ามีค่าไม่เหมาะสม ซึ่งอาจนำไปสู่การเกิดค่านิยมที่ไม่เหมาะสมไม่ควรต่อผู้รับสารวัยรุ่นอีกด้วย ดังเช่น กรณีที่สถานีโทรทัศน์ยักษ์ใหญ่ของเกาหลีอย่างช่อง KBS ได้แบนผลงานของศิลปินวัยรุ่นคนหนึ่ง ด้วยเหตุผลที่ว่าบทเพลงของเขามีเนื้อหาที่อาจนำไปสู่การปลุกฝังให้วัยรุ่นในเกาหลีได้มีค่านิยมที่เป็นไปในทางฟุ่มเฟือย ซึ่งอาจส่งผลถึงคุณภาพประชากรของประเทศในอนาคต ดังเช่น

หนุ่มน้อยหน้าสวย อาจู (Ajoo) ถูกแบนจาก KBS ซะแล้ว ทั้งนี้มาจากการกล่าวอ้างที่ว่าบทเพลงของอาจูนั่นเน้นการยุยงส่งเสริมถึงวัตถุนิยมซึ่งนำมาซึ่งค่านิยมของความฟุ่มเฟือยนั่นเอง เป็นที่สงสัยโดยทั่วไปว่าเรื่องราวทั้งหมด น่าจะมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการได้รับความนิยมนอย่างสูงจากละครเรื่อง “Boys Over Flowers” ที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความร่ำรวยของชายวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าละครเรื่องนี้ได้รับการตอบรับอย่างมากจากหลายๆ ประเทศ

KBS อ้างว่าเนื้อหาของเพลงนั้น จะสื่อเข้าถึงกลุ่มคนที่อายุน้อยในกลุ่มที่กว้างและมีผลกระทบหรือชักจูงจิตใจได้มากกว่าละคร ในขณะที่เนื้อหาของละครดังกล่าวเป็นเพียงภาพรวมของการผลิตเท่านั้น ซึ่งเหตุการณ์นี้คล้ายๆ กับที่เคยเกิดกับเพลงแรพที่แสดงออกถึงความรุนแรงแต่ครั้งนี้เนื้อหาของเพลงเป็นการส่งเสริมเรื่องของความสิ้นเปลือง ละโมบ และเห็นแก่ตัว (<http://www.saranghey.com/news/>, 11 กุมภาพันธ์ 2552)

ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ อาจทำให้พอจะมองเห็นภาพและเข้าใจได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าทำไมการเปรียบเทียบระหว่างศิลปินไทยกับศิลปินเกาหลีของแฟนคลับ จึงเป็นสาเหตุหรือที่มาให้แฟนคลับมีการการเรียนรู้คุณค่าทางบวก อีกทั้งยังทำให้มองเห็นถึงบทบาทการสื่อสารที่แสดงให้เห็นความแตกต่างในการทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชนทั้งสองชาติ ว่ารูปแบบเนื้อหาในการนำเสนอของไทยและเกาหลีนั้นแตกต่างกันอย่างไร และแบบไหนที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้รับสารมากที่สุด

หากจะถามหาสาระประโยชน์ หรือการเป็นแบบอย่างของบุคคลในข่าวจากการนำเสนอข่าว
ข่าวของสื่อมวลชนในประเทศไทย ประโยชน์ที่มีก็คงเป็นได้แค่ตัวอย่างที่ผู้ใหญ่ว่าให้พร่ำสอนลูกหลาน
ว่าเหล่านี้คือตัวอย่างที่ไม่ดี และไม่ควรรค่าแก่การปฏิบัติตาม ในขณะที่ทางฝั่งเกาหลีที่ผู้ปกครองพอจะ
สามารถนำมาใช้พูดสอนบุตรหลานได้บ้างว่าแบบนี้คือตัวอย่างตัวเป็นๆ ที่มีให้เห็นและนำไปปฏิบัติตาม

คือแม่หนูก็ชอบ แบบเวลาดูอะไรพวกนี้ แม่เค้าก็จะมานั่งดูกะหนูด้วย แม่ก็ยังบอกเลยว่าพี่เค้า
มีความพยายามดี อยากให้หนูดูเป็นตัวอย่างอะไรอย่างงี้ล่ะพี่

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ที่บ้านติดหูแล้วมันมีพวกรายการของพี่ๆ แม่ก็เลยรู้ว่าพี่เค้าเป็นคนดีแม่ยังชมเลยคะว่าน่ารัก
นิสัยดี

(กัญฉวี, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งหนึ่งที่สามารถตอบได้ว่า ทำไมแฟนคลับชาวไทยจึงเกิดการเรียนรู้คุณค่า
จากนักร้องเกาหลี นั่นก็คือ การนำเสนอข่าวในรูปแบบสารระบับเทจเหล่านี้ เป็นสิ่งที่วัยรุ่นไทยไม่
สามารถเก็บเกี่ยวได้จากระบบสื่อสารมวลชนของประเทศไทย และเมื่อโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการ
สื่อสารที่ไร้พรมแดน แฟนคลับจึงมีโอกาสที่จะหุบยืมสิ่งเหล่านี้ได้จากสื่อสารมวลชนเกาหลี ซึ่ง
ปรากฏการณ์ที่เป็นที่เข้าใจกันในหมู่คนทั่วไปว่า “เด็กไทยคลั่งเกาหลี” ส่วนหนึ่งก็คงเป็นเพราะเด็กไทย
อาจกำลังพยายามหาตัวอย่าง หรือตัวแบบที่พวกเขาจะสามารถยึดถือเพื่อดูเป็นแบบอย่างของค่านิยม
ในการดำเนินชีวิต และเมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถหาได้จากศิลปินนักร้องไทย แต่พวกเขา กลับหาได้จาก
ศิลปินนักร้องเกาหลี เชื้อชาติของตัวแบบในตอนนี้อาจไม่ใช่สิ่งสำคัญอีกต่อไป

2.2 การเรียนรู้คุณค่าจากจากเรื่องราวก่อนการเป็นศิลปินเกาหลี

จากการวิจัยทำให้ทราบว่าเรื่องราวหรือความหลัง ก่อนที่ศิลปินจะกลายมาเป็นนักร้องที่มี
ชื่อเสียงเช่นในทุกวันนี้ คือเนื้อหาส่วนสำคัญที่ทำให้แฟนคลับทุกคนสามารถมองเห็นหรือได้เรียนรู้
คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินเป็นอย่างมาก ซึ่งจากจุดนี้ทำให้แฟนคลับทุกคนทราบได้ว่า ศิลปินนั้นก็
เป็นแค่เพียงคนธรรมดาคนหนึ่งที่ต้องการจะเป็นนักร้อง และพวกเขาก็ต้องอดทนเพื่อให้ได้มาด้วย
ความสามารถของตนเอง เรื่องราวเบื้องหลังก่อนที่จะได้เป็นศิลปินอย่างเต็มตัวนั้น จึงทำให้แฟนคลับ

สามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินเกาหลีได้มากที่สุด ซึ่งเรื่องราวเหล่านั้นก็มีมากมาย หลากหลายตอน และแตกต่างกันไปตามพื้นฐานหรือที่มาที่ไปของศิลปินแต่ละคน ซึ่งแต่ละคนก็จะต้องเจอกับอุปสรรคที่แตกต่างกัน ซึ่งเรื่องราวเหล่านั้นสามารถสรุปได้ดังนี้

2.2.1 กระบวนการและขั้นตอนของการเป็นศิลปิน

2.2.2 ภูมิหลังและพื้นฐานครอบครัวที่ไม่เอื้ออำนวย

2.2.3 อุปสรรคทางเชื้อชาติ

เรื่องราวก่อนการเป็นศิลปินเกาหลีทั้ง 3 ข้อดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมองว่า โดยทั่วไปเวลา แฟนคลับหรือผู้รับสารรู้จักศิลปิน ก็มักจะรู้จักศิลปินจากเรื่อง “หน้าฉาก” หรือ “การแสดง” หากแต่ผลการวิจัยได้พบว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นกลับมีการรับรู้เรื่องราว “หลังฉาก” ของศิลปินเกาหลีไม่น้อยไปกว่าการรับรู้ข้อมูลหน้าฉากของศิลปินเลย ทำให้สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของเนื้อหา (message) นั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะเรื่องราว “หน้าฉาก” มักจะเป็นของปลอม หรือเป็นภาพที่ถูกจัดฉากมาจากผู้ผลิต ในขณะที่เนื้อหาเรื่องราว “หลังฉาก” นั้นดูเป็นของจริงที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นในสายตาแฟนคลับ ดังจะเห็นได้จากที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นมีที่มาจากเรื่องราวหลังฉากแทบทั้งสิ้น ซึ่งในแต่ละประเด็นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 กระบวนการและขั้นตอนของการเป็นศิลปิน

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้ง 19 คนให้คำตอบที่ตรงกันว่า การที่ศิลปินจะผ่านเข้ามาสู่การเป็นเด็ก trainee ได้นั้น ใครก็ตามไม่ว่าจะรวย หรือจะจน ทุกคนก็ล้วนแล้วแต่จะต้องผ่านเวทีการประกวด หรือผ่านการอดิชั่นเข้ามาด้วยกันทั้งนั้น ศิลปินต้องเผชิญกับการแข่งขันกับคู่แข่งที่มีความสามารถไม่แพ้กัน และหลังจากผ่านการอดิชั่นเข้ามาแล้ว ก็ยังคงต้องอดทนกับระยะเวลาในการทุ่มเทฝึกซ้อมที่แสนจะยาวนานในการกว่าจะได้เดบิวต์ สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นถึงความเสมอภาคของระบบการคัดเลือกที่ไม่อิงเส้นสาย ถึงครอบครัวจะมีความร่ำรวยเพียงใด ก็เชื่อว่า จะใช้ความได้เปรียบเหล่านั้นเป็นใบเบิกทางให้เข้าสู่วงการได้โดยง่าย ประเด็นนี้จึงทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าทุกคนก็ล้วนแล้วแต่มีโอกาสที่เท่าเทียมกัน

ก็อย่างดงบังชินกินะครับ ก็กว่าเค้าจะมานักร้องได้เนี่ย เค้าต้องผ่านการคัดสรร และก็ผ่านการอดิชั่นและก็ฝึกเป็นเด็กฝึกหัดอยู่นานมาก บางคน 6 ปี 5 ปี 3 ปี ไรอย่างงี้ กว่าจะได้เป็นนักร้อง

มันนานมาก ก็ต้องฝึกไปเรื่อยๆ มี 100 คนก็ต้องฝึก 100 คน แต่ 100 คนเนี่ยก็ต้องฝึกไปโดยที่เค้าก็ไม่รู้ว่าเค้าจะได้เป็นนักร้องรึป่าว

(กฤตบุญ ปัญจรัตน์นกร , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างวอน (ชีวอน) เจ๊ย เค้าก็ออกจะเป็นคุณชายไฮโซบ้านรวยชะชขนาดนั้น แต่ยังไงๆ วอนอะก็ ยังต้องไปประกวด ต้องผ่านอดิชั่นเข้ามาไม่แตกต่างอะไรกับคนอื่นอยู่ดี คือทุกคนอะ ยังไงมันก็ต้องเข้ามาเทรน มาซ้อม ต้องมาใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนที่เป็น trainee ด้วยกัน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบว่าหลายคนมีโอกาสได้ติดตามดูรายการที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเฟ้นหาศิลปินบอยแบนด์แนวฮิปฮอปหน้าใหม่ของประเทศเกาหลี ซึ่งพบว่า รูปแบบรายการนั้นจะมีส่วนคล้ายคลึงกับรายการประเภทค้นหาศิลปินหน้าใหม่ที่เคยดูในประเทศไทยอยู่บ้าง แต่ความเข้มข้นและความกดดันดูจะแตกต่างจากของไทยอยู่มากพอสมควร เพราะทางประเทศเกาหลีนั้นเจ้าของค่ายหรือผู้บริหารจะลงมามีส่วนร่วมในการคัดเลือกศิลปินด้วยตนเอง อีกทั้งด้านทดสอบความสามารถก็ดูจะยาก ลำบากกว่าหลายเท่า เพราะการเป็นศิลปินนั้นต้องฝึกและต้องมีทักษะทุกอย่างแม้กระทั่งยิมนาสติก อีกทั้งรูปแบบการคัดเลือกที่ค่อนข้างจริงจังและกดดัน จึงทำให้คนที่มีการพัฒนาเท่านั้นถึงจะได้ไปต่อ ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าคนที่จะมาเป็นศิลปินได้ต้องผ่านการฝึกที่ทั้งหนัก โหด และกดดัน ถ้าใครไม่ผ่านก็จะถูกคัดทิ้ง จึงทำให้แฟนคลับเห็นได้ว่าคนที่ผ่านมาได้และกลายเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกในวันนั้นนั้นไม่ใช่ธรรมดา

มันก็จะมีรายการโชว์แบบเป็นอาทิตย์ๆ ไปอะคะ เกี่ยวกับการฝึก ก็จะมีคอนเสิร์ตออกสองคนก็จะมี ซึงริ กับโซลวัน²⁶ มั้งไม่ผ่านในการคัดครั้งแรก แต่ว่าเค้าให้โอกาสอีกทีนึง และก็ผ่านมาเป็น BIGBANG²⁷ 5 คนคือไม่ง่ายเลยอะคะ สุดยอดมาก คือเค้าฝึกกันหนักมาก คือมันไม่ง่ายเลย เพราะว่า YG²⁸ เค้าใช้วิธีกดดันพอสมควรที่ว่าใครไม่ผ่านก็ช่วยไม่ได้ เห็นแล้วก็ไอ้โห คือหนูดูตอนที่เค้าประกวดด้วย มันน่ากลัวพอสมควรเลย คือเค้าก็ทั้งคู่ทั้งอะไรต่างๆ คือตัวเจ้าของค่าย YG เนี่ยดูมากเลย คือเค้าก็ต้องถ่ายเก็บไว้แบบทุกอาทิตย์ และก็ส่งให้เจ้าของค่ายดูตลอดทำให้ดูการพัฒนา

(แพรวา ตรีธรรา, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2551)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการเผยแพร่เรื่องราวของศิลปินนักร้องเกาหลีกลุ่มหนึ่งผ่านสื่อมวลชนอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ เพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ศิลปินที่โด่งดังและกำลังมีชื่อเสียงได้เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเรื่องราวจากประสบการณ์จริง เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนอื่น ๆ ว่ากันว่าที่พวกเขาจะกลายมาเป็นศิลปินที่ประสบความสำเร็จอย่างเช่นทุกวันนี้พวกเขาแต่ละคนต้องพบกับอะไรมาบ้าง โดยหนังสือเล่มนี้จะแบ่งออกเป็น 5 บท ซึ่งในแต่ละบทก็จะบอกถึงความพยายามของสมาชิกทั้ง 5 คนกว่าจะเป็นบิกแบงจนทุกวันนี้

บทที่ 1 เป็นเรื่องราวของจี-ดราคอน ซึ่งจะบ่งบอกว่า จี-ดราคอนได้รับการบ่มเพาะทักษะทางด้านดนตรีได้อย่างไร

บทที่ 2 เป็นเรื่องราวของแทยง ซึ่งเริ่มจากการเป็นแร็ปเปอร์ แต่ว่าตอนนี้เขาได้กลายเป็นนักร้องนำคนหนึ่งของวง ที่จะเผยว่า อะไรคือแรงขับเคลื่อนในการเป็นนักร้อง

บทที่ 3 เป็นเรื่องราวของท็อบ พี่ใหญ่ของวง ซึ่งมีบุคลิกลักษณะพิเศษที่ไม่เหมือนใคร บอกว่าไม่มีอะไรที่จะมากำหนดตัวเราได้ เพราะว่าเราทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตัวเอง

บทที่ 4 เป็นเรื่องราวของแดซอง นักร้องนำอีกคนของวงเผยว่า หัวใจแห่งความสำเร็จคือความเชื่อมั่นเท่านั้น

และบทที่ 5 จะเป็นเรื่องราวของซ็องรี ที่เผยว่า เขารู้สึกว่าเขามีปมด้อย แต่เขาได้จัดการเปลี่ยนมันให้เป็นความภาคภูมิใจแทน

²⁶ ซ็องรี และ โชลวัน คือ เด็ก 2 คนที่ถูกคัดออกจากรายการแนวสารคดี+เรียลลิตี้ ชื่อรายการ "Big Bang Documentary" รายการที่สร้างขึ้นภายใต้ Big Bang Project เพื่อค้นหาเด็กวัยรุ่นมาสร้างเป็นศิลปินกลุ่มฮิปฮอปกลุ่มใหม่ของค่าย YG Entertainment

²⁷ Bigbang คือ กลุ่มศิลปินจากประเทศเกาหลีภายใต้สังกัด YG Entertainment ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน พวกเขาเดบิวต์ในปี 2006 โดยสถานีโทรทัศน์ GOM TV ได้ถ่ายทอดรายการเรียลลิตี้โชว์นำเสนอการอดิชั่นและกิจกรรมทั้งหมดของพวกเขา สไตล์เพลงของบิกแบงได้ผสมผสานหลากหลายแนว ไม่ว่าจะเป็น ฮิปฮอป แร็ป อาร์แอนด์บี บัลลาด ไปจนถึงป๊อปร็อก โดยศิลปินกลุ่มนี้ไม่ได้มีหน้าตาที่โดดเด่นเหมือนกับบอยแบนด์ทั่วไป ซึ่งว่ากันว่าเด็กหนุ่มหลายๆ คนที่เดินสวนกันไปมาแถวๆ ตลาดเมียงดงยังดูดีกว่าพวกเขา หากแต่พวกเขาก็มี 'ดนตรี' เป็นอาวุธสำคัญเพื่อก้าวสู่ความสำเร็จ ทั้งนี้สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถที่แตกต่างกัน โดยพวกเขามีส่วนร่วมในอัลบั้มคือแต่งเนื้อเพลง ทำนอง ออกแบบท่าเต้นเองอีกด้วย

²⁸ YG Entertainment เป็นค่ายเพลงที่มีชื่อเสียงทางด้านเพลงฮิปฮอป อาร์แอนด์บีของเกาหลี

บิกแบง (BIGBANG) เตรียมวางจำหน่ายหนังสือที่เล่าเรื่องแห่งความสำเร็จจากประสบการณ์ตรงในฐานะสมาชิกวงบิกแบง ในวันที่ 28 มกราคม 2552 นี้ บิกแบงเตรียมวางจำหน่ายหนังสือที่มีชื่อว่า 'ตะโกนเสียงของคุณให้โลกรู้ (세상에 너를 소리쳐!)' พร้อมกับคำโปรย 'ไล่ตามความฝัน, บิกแบง 13,140 วัน แห่งความท้าทาย (꿈으로의 질주, 빅뱅 13,140 일의 도전)' โดยหนังสือเล่มนี้จะเป็นเรื่องราวความฝันของการเป็นนักร้องที่จะถูกเปิดเผยอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจะมีเรื่องราวความสำเร็จของบิกแบงถูกบันทึกเอาไว้มากมาย แต่ว่าในหนังสือเล่มนี้จะเป็นครั้งแรกที่เราจะได้ยินเรื่องราวทั้งหมดจากปากของสมาชิกทั้ง 5 คนในวงบิกแบงด้วยฝีมือการถ่ายทอดเรื่องราวด้วยตัวพวกเขาเอง เส้นทางความสำเร็จตั้งแต่วันที่พวกเขาเริ่มเป็นศิลปินฝึกหัดจนได้กลายมาเป็นนักร้องไอดอลแถวหน้าของเกาหลี ผ่านการเล่าเรื่องราวจากความทรงจำของสมาชิกแต่ละคน ทั้งประสบการณ์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาก่อนที่จะเดินทางตามหาความฝันสู่ความสำเร็จ รวมถึงช่วงเวลาแห่งความสุขและเวลาแห่งความเศร้า

อีกทั้งในหนังสือเล่มนี้จะมีหน้าพิเศษจำนวน 5 หน้าที่รวบรวมเรื่องราวส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งจะพูดถึงจุดอ่อนจุดแข็งและความเป็นมาเป็นไปของที่มาแห่งความสำเร็จ YG Entertainment เปิดเผยว่า "ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมามีหลายสำนักพิมพ์ติดต่อเราเพื่อทำหนังสือประวัติของบิกแบงครับ แต่ท่านประธานยังฮยอนซอกก็ปฏิเสธไป เพราะเห็นว่าสำนักพิมพ์เหล่านั้นน่าจะใช้ความโด่งดังของบิกแบงเพื่อเป็นเครื่องมือทางธุรกิจมากกว่า" (www.pingbook.com, 9 มกราคม 2552)

2.2.2 ภูมิหลังและพื้นฐานครอบครัวที่ไม่เอื้ออำนวย

จากการสัมภาษณ์แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า ศิลปินหลายๆ คนไม่ได้มีพื้นเพหรือบ้านเกิดอยู่ที่เมืองหลวงอย่างกรุง Seoul หลายคนมีพื้นเพเป็นเด็กต่างจังหวัด ข้าฐานะทางบ้านก็ไม่ได้ร่ำรวย หรือบางคนก็แทบจะเรียกว่าจนเลยทีเดียวซ้ำ แต่พวกเขาก็มีความตั้งใจที่จะเข้ามาตามหาความฝันในเมืองใหญ่ เมืองที่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองหลวงอย่าง Seoul เมืองที่ต้องใช้ต้นทุนในการดำรงชีวิตค่อนข้างสูง ซึ่งในทัศนะของแฟนคลับสิ่งเหล่านี้ได้กลายเป็นบทเรียนชั้นดีที่แฝงไปด้วยเรื่องราวให้ได้เรียนรู้คุณค่า

ก็คือแจเป็นบ้านนอกมาก บ้านเกิดอยู่ที่ชุงนัม และตอนแรกก็ไม่ได้อยากเป็นนักร้อง แต่ว่าแจอะชอบศิลปินอยู่วงนึง แล้วแจก็แบบว่าชอบเพลงเค้าเลยอยากเป็นนักร้อง แล้วบ้านแจอะจน จนมาก มีพี่สาวด้วยกัน 8 คน พ่อแม่อีกอย่างละ 1 แล้วที่นี่ยังไม่มีเงินส่งให้แจเรียน แจก็เลยคุยกับ

พ่อบุญธรรม ว่าแจอะจะขอมาเป็นนักร้อง แจก็เดินทางมาเข้าเมืองหลวง เข้ามาที่ Seoul ก็มาอดิชั่น เข้า SM ก็อดิชั่นอยู่หลายครั้งเหมือนกันกว่าจะได้ ก็เลยได้เข้ามาเป็นเด็ก trainee ของ SM แต่เด็ก trainee ของ SM อะไม่ได้เรียนฟรี ทุกคนต้องจ่ายเงินในการเรียน เรียนเต้น เรียนร้อง ทุกอย่างอะ ต้องจ่ายเงิน ซึ่งแจอะก็ไม่มีเงินอยู่แล้วไง ก็เลยต้องทำงานพิเศษ

(นั้ณ, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

อย่างบางคนด้วยความที่เป็นเด็กฝึกหัด ก็คิดดูนะ ว่าบ้านก็ไม่ได้รวย แถมเป็นเด็กต่างจังหวัด แล้วก็มาอยู่ใน seoul ไซ้มะ ต้องซ้อมเต้นทุกวัน แต่กินข้าวก็ไม่ได้กินอะ เพราะด้วยความที่ต้องประหยัดเงินเพื่อจ่ายค่าที่พัก และก็ค่าเดินทาง ก็ต้องกินมาฆ่า ต้องกินน้ำ บางวันไม่มีเงินค่ารถ ก็ต้องชวนกันเดินกลับบ้าน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

นอกจากนี้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ศิลปินบางคนแม้ว่าที่บ้านจะค่อนข้างมีฐานะ ทำให้ความจนดูไม่ได้อุปสรรคสำหรับพวกเขา หากแต่ว่าครอบครัวซึ่งเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุด กลับไม่ให้การสนับสนุนในสิ่งที่พวกเขาอยากจะเป็น บางคนถูกพ่อแม่กีดกัน หรือถูกกดดัน และได้รับคำสบประมาทจากญาติพี่น้องที่มองว่าอาชีพนักร้องนักแสดงไม่มีความมั่นคงเท่ากับการเป็นนักธุรกิจรับช่วงต่อสืบทอดกิจการครอบครัว

คืออย่างซางมินที่บอกว่าเรียนเก่งอะ คือ ซางมินอะ ใช้เรื่องเรียนมาเป็นการต่อรองเพื่อที่จะได้เข้ามาเป็นดารา เพราะว่าข้อตกลงของซางมินกับพ่ออะ คือบ้านซางมินเค้าแบบว่าไม่ได้ยากจนอะ เค้าก็เป็นครอบครัวมีเงิน แต่พ่ออะไม่ได้อยากให้ลูกเป็นนักร้อง เค้าก็ไม่ได้อยากให้ลูกมาเต้นกินรำกินอะไรอย่างงี้ แต่ว่าน้องมินอะอยากเป็นนักร้อง อยากร้องเพลงอะไรอย่างงี้ คือชอบเล่นดนตรีแต่ดันเรียนเก่งด้วยไง ส่วนของยุนก็พอๆ กัน ยุนพ่อก็ไม่ให้เหมือนกัน ก็กว่าจะได้มาเป็นก็ทะเลาะกับพ่อ

(นั้ณ, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ชีวอนเค้าพูดเลยว่า กว่าเค้าจะมาเป็นดาราได้เนี่ย เส้นทางเค้ามันไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบไปซะทุกอย่าง คือถึงคนภายนอกจะยอมรับเค้า แต่ที่บ้านเค้า กำลังใจที่สำคัญที่สุดของทุกคนคือจากในบ้านในไซ้มียะ แต่ว่าที่บ้านเค้าคือทุกคนต่อต้าน แม่เค้าไม่ยอม พ่อเค้าไม่ยอม พ่อแม่เค้าอยากให้เค้าเป็นนักธุรกิจ อยากให้เค้าเรียน แล้วคือที่สำคัญนอกจากจะมีพ่อแม่แล้วเนี่ย ยังมีญาติๆ ของทางพ่อ

แม่เค้าด้วย ที่ไม่ยอม แล้วคือเค้าก็พยายามต่อรองอะ พยายามขอทุกอย่าง สัญญาเลยอะไรอย่างเงี๊ยนกระทั่งพอเค้าได้เริ่มเข้ามาเป็นปู่ มันยังไม่จบแค่นั้นโงะ พ่อก็ยังไมยอมรับเค้า ไม่ยอมรับเค้าเลย แล้วคือญาติๆ ทุกคนเวลาเจอหน้าเค้าพร้อมพ่ออะ ก็มักจะพูดจาที่ทำให้เค้ารู้สึกแย่อย่างเช่น คิดยังไงถึงมาเป็นนักร้องเนี่ย ไปเต้นกินรำกินมันดีแล้วหรือ เป็นนักร้องก็มันดีกว่านะอะไรอย่างเงี๊ยน คือมองอาชีพดาราแบบดูแย่อะ ในสายตาของนักร้อง

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

จากการให้ทัศนะของแฟนคลับบางคนยังทำให้ทราบอีกว่า เรื่องราวจากชีวิตของศิลปินได้กลายเป็นตัวอย่างที่ดีให้แฟนคลับได้เรียนรู้ เนื่องจากสำหรับศิลปินบางคน การที่ครอบครัวมีปัญหาพ่อแม่แยกทาง หรืออาจเรียกได้ว่าเขาเป็นเด็กบ้านแตก แต่เขาก็ไม่ได้ใช้ปมด้วยในจุดนั้นมาทำลายชีวิตของตัวเอง หากแต่เขากลับเบนชีวิตของเขาด้วยการเลือกที่จะระบายความเจ็บปวดนั้นออกไปด้วยแนวทางที่ถูกที่ควร และนั่นก็ทำให้เขาได้กลายมาหนึ่งในสมาชิกของวงบอยแบนด์ที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นมากที่สุด ณ ขณะนี้

อย่างมิคอะครอบครัวแตกแยก คือของแจอะจะลำบากแบบว่าจนอะ แต่ว่าพ่อแม่รักเงี๊ยน แต่มิคอะจะเหมือนด้านสภาพจิตใจอะไรอย่างเงี๊ยน คือแม่ก็ไม่ได้ว่าไม่รักมิคนะ แต่พ่ออะทิ้งไปเลยอะ แล้วเหมือนมิคอะเวลาที่เครียด มิคก็จะไประบายออกด้วยการเล่นดนตรี จนมิคไปประกวดเปียโนที่เวอริจันเนียอะ ได้ชนะเลิศ SM ก็เลยไปดึงตัวมาเป็นหนึ่งในดงบังเงี๊ยน

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

2.2.3 อุปสรรคทางเชื้อชาติ

ไม่เพียงแค่การเป็นเด็กจนๆ จากต่างจังหวัดที่ต้องเข้ามาตามหาความฝันในเมืองหลวงของศิลปินเท่านั้น แต่จากการสัมภาษณ์แฟนคลับบางส่วนยังได้คำตอบที่สอดคล้องกับประเด็นนี้ไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นเส้นทางของศิลปินผู้นั้นไม่ใช่เพียงแค่เด็กต่างจังหวัดที่มาตามหาความฝันในเมืองใหญ่ หากแต่ว่าเป็นการพลัดถิ่นเข้ามาตามหาความฝันในประเทศที่ไม่ใช่บ้านเกิดของตน ซึ่งก็คือกรณีของอันคยอง หนึ่งในสมาชิกศิลปินวงซูเปอร์จูเนียร์ เขาเป็นเด็กหนุ่มชาวจีน เชื้อชาติจีน สัญชาติจีน และพูดภาษาจีน เขาอาจจะแตกต่างจากนักร้องเกาหลีคนอื่นตรงที่เชื้อชาติและภาษา หากแต่สิ่งหนึ่งที่เขามีเหมือนกับคนอื่นก็คือ เขามีความฝันที่อยากจะเป็นนักร้อง และเมื่อโชคชะตา

นำพาเขาให้ได้รับโอกาสในการเป็นศิลปินจากเวทีอันดับหนึ่งที่บริษัท SM Entertainment บริษัทต้นสังกัดของเขาในปัจจุบันที่จัดขึ้นในประเทศจีน เขาก็ไม่ลังเลที่จะเดินทางมาต่างบ้านต่างเมืองเพื่อมาทำฝันของเขาให้เป็นจริง

ป้าเค้าเกิดที่จีน แล้วครอบครัวป้าคือปานกลาง ไม่รวยไม่จน ...เหมือนว่าซูเปอร์จูเนียร์เค้าอยู่ที่เกาหลีใช่ปะ เค้าก็มาจาก 1 นับตั้งแต่ 1 แต่ป้ามาจากจีน ป้าไม่มีอะไรเลย บ้านป้าก็ไม่ได้รวย ป้าต้องนับจากศูนย์ แล้วป้าต้องมาอยู่ห้องเช่าเล็กๆ ต้องมาเป็นเด็กฝึกหัดทำงานใน SM เค้าทำทุกอย่างอะ เป็น messenger เสิร์ฟน้ำ ทำทุกอย่างเพื่อที่จะได้เงินมาจ่ายค่าห้อง

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

อย่างป้ายัน เค้าเป็นคนจีน แล้วก็มาตามหาความฝัน ว่าอยากเป็นนักร้อง ก็รู้สึกว่ามันหนักมากก็คือ ตอนที่ยังไม่ดังเค้าก็ต้องมาอยู่ที่เกาหลี แล้วเค้าก็เป็นคนจีน เค้าก็ไม่ค่อยรู้ภาษาเกาหลี เค้าก็มาเรียนรู้ มาใช้ชีวิต คือเค้ามีความมุ่งมั่นและก็ประสบความสำเร็จ

(ภิชา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น จากคำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างยังทำให้ผู้วิจัยทราบได้ถึงการมีความเป็นชาตินิยมสูงของคนเกาหลี ที่ได้กลายเป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงของศิลปินต่างชาติ ผู้ซึ่งหวังจะได้การตอบรับอย่างอบอุ่นจากวัยรุ่นเจ้าถิ่น แต่เขากลับต้องมาเผชิญกับกระแสชาตินิยมเกาหลีที่แอนตี้ศิลปินต่างชาติ ดังนั้นบทพิสูจน์ความสามารถของศิลปินชาวจีนคนนี้จะยิ่งยากกว่าศิลปินคนอื่นที่ได้เปรียบทางด้านเชื้อชาติ ความกดดันจึงมีมาก กว่าเพื่อนร่วมวงคนอื่นอีกเท่าตัว แต่ความพยายามและตั้งใจจริงก็ทำให้เขาได้รับการยอมรับในที่สุด

คือคนเกาหลีเค้าจะแอนตี้เรื่องศิลปินต่างชาติ คือเค้าก็ส่งไปว่าเค้าไม่พอใจอันแก๊ง ว่าทำไมนี่คุณเรียนเต้นมาหรอ ทำไมเต้นได้แค่นี้ ป้าก็เลยแบบว่าโดนบอยคอต แล้วผู้บริหารค่าย เค้าก็เลยแบบว่าให้ป้าไปทบทวนตัวเองอะ ให้กลับไปอยู่ที่จีนสามเดือน หนูจะให้พี่สังเกตเวลา Live เพลง Full of Happiness ป้าจะไม่ได้ขึ้นเลย เพราะว่าป้าไปอยู่จีน แล้วป้าก็กลับมาและช่วงนั้นมันก็ตรงกับวันเกิดป้า และก็มิแพนคลับกลุ่มหนึ่งส่งเค้กมาให้ป้า แล้วช่างๆ กล่องมันก็เหมือนมีดีไบมีดีโกน และก็มิแพนคลับอยู่ด้วย พวกสตาร์ก็เลยแบบว่าไม่ให้กิน และก็เอาไปตรวจสอบกก็เจอสารหนู

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เมื่ออาศัยการอธิบายลักษณะความต้องการเฉพาะบางประการ ที่มีผลไปสู่พฤติกรรมของวัยรุ่นตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาไทย (ปราณี รามสูต อ่างถึงใน จินตวีร์ เกษมสุข, 2538) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ มีความอยากรู้ และอยากเห็น ร่วมกับการให้ทัศนะของประสาร ทิพย์ธาดา (2520) ที่กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรัชญาชีวิต และแนวทางชีวิตของตน ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การที่แฟนคลับได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากเรื่องราวชีวิตของศิลปินนั้น เนื่องมาจากวัยรุ่นกำลังหาประสบการณ์ โดยเลือกที่จะหยิบยืมประสบการณ์จากชีวิตของผู้อื่นหรือจากศิลปินที่อยู่ในวัยใกล้เคียงกันเพื่อมาใช้เป็นแนวทาง ในการดำเนินชีวิตของตน ดังนั้นวิธีการที่ง่ายที่สุดซึ่งวัยรุ่นสามารถทำได้ในการมองหาแนวทางอันเหมาะสมกับตน ก็คือการศึกษาจากชีวิตของคนอื่น

นอกจากนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากแฟนคลับ 19 คนในประเด็นเรื่องของสาเหตุแห่งการเรียนรู้คุณค่าทางบวกอันมาจากเรื่องราวก่อนการเป็นศิลปินนั้น ยังมีความสอดคล้องกับข้อมูลในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 800 คนมีการรับรู้เนื้อหาซึ่งเป็นเรื่องเบื้องหลังของศิลปินอยู่ในระดับ “สูง” ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้ ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความ เป็น Serious Fan ของกลุ่มแฟนคลับนักร้องเกาหลีในประเทศไทยที่ไม่ให้ความสนใจเฉพาะกับสิ่งเป็นความบันเทิง แต่ยังให้ความสนใจไปถึงเรื่องราวอันเป็นข้อมูลเชิงลึกของศิลปินที่ตนชื่นชอบอีกด้วย ดังข้อมูลในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ของแฟนคลับในเรื่องราวเบื้องหลังของศิลปินที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านรับรู้เกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.02	สูง
ท่านรับรู้ข้อมูลเรื่องการฝึกฝน / ฝึกซ้อมของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	3.96	สูง
ท่านได้รับรู้ถึงระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.04	สูง

ทั้งนี้ เมื่อทำการพิจารณาคูณค่าทางบวกต่างๆ ที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้และทำการเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่นๆ จะพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ค่านิยมของผู้รับสารมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะตัวแบบนั้นจะเป็นตัวละครในโทรทัศน์ ที่มีการสอดแทรกค่านิยมผ่านทางบทบาทการแสดง หรือเป็นศิลปินนักร้องที่มีคุณค่าสอดแทรกที่แตกต่างกันก็ตาม

เนื่องจากพบว่า ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้รับสารมีการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเด่นของตัวแบบแทบทั้งสิ้น เช่น งานวิจัยของ นฤปดี วรรณาคม (2541) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ต่อผู้ชมในกรุงเทพมหานคร และพบว่า ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความกตัญญูตเวที รองลงมาคือ ความยุติธรรม และความซื่อสัตย์ ซึ่งพบจะว่า ค่านิยมส่งเสริมสังคมที่ผู้ชมเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะเด่นของตัวละครเปาบุ้นจิ้นซึ่งค่านิยมที่ผู้ชมเรียนรู้จะมีระดับค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมากในแต่ละเรื่อง

หรือกับงานวิจัยของสุรพรรณ ตั้งทวีวัฒนา (2544) ที่ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง “เนรน้อยเจ้าปัญญา” ที่มีต่อผู้ชม ซึ่งพบว่า ค่านิยมที่ผู้ชมเรียนรู้มากที่สุด คือ ความมีไหวพริบปฏิภาณซึ่งตรงตามลักษณะเด่นของอิคคิวซัง ยิ่งไปกว่านั้น งานวิจัยชิ้นนี้ยังนำเสนอในส่วนวัตถุประสงค์ของผู้ผลิตการ์ตูนเรื่องนี้ ว่าเป็นการ์ตูนที่มุ่งปลูกฝังค่านิยมอันดีให้แก่เด็กๆ ในประเทศของตนซึ่งก็คือประเทศญี่ปุ่น และถึงแม้ว่าการ์ตูนเรื่องนี้จะถูกนำไปเผยแพร่ในประเทศอื่นๆ แต่ผู้ผลิตก็ได้แน่ใจว่าในการสื่อสารด้านจริยธรรมอันดีงามแล้ว ย่อมไม่มีพรมแดนใดๆ จะกีดขวางความเข้าใจของเด็กได้

งานวิจัยข้างต้น เมื่อนำมาทำการเปรียบเทียบกับกรณีของผู้วิจัยจะพบว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับชาวไทยนั้น เมื่อย้อนไปยังผู้ผลิตหรือสื่อสารมวลชนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องของประเทศเกาหลี ว่าหากการนำเสนอเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปลูกฝังค่านิยมต่างๆ ให้เพียงแค่วัยรุ่นในประเทศของตน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าการนำเสนอเหล่านั้นเป็นสิ่งที่มีความดีและสาระ เรื่องของเชื้อชาติและภาษาก็ย่อมไม่ใช่อุปสรรคในการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ซึ่งพิสูจน์ได้จากผลการวิจัยที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้จากศิลปินที่มีความแตกต่างทางสัญชาติ

3. ผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

แม้ไม่อาจกล่าวได้ว่าผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ ถือเป็น การเรียนรู้คุณค่าทางบวก หรือ เป็นสิ่งที่แฟนคลับสามารถสังเกตจากตัวศิลปินได้โดยตรง แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า สิ่งที่ผู้วิจัยกำลังจะกล่าวถึงดังต่อไปนี้ ผลที่ได้เกิดขึ้นตามมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม กล่าวคือ สาเหตุของผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนี้มีความเชื่อมโยงกับความชื่นชอบในตัวศิลปิน หรือ มีความชอบในตัวศิลปินเป็นแรงขับนั่นเอง โดยผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ

- 3.1 ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง
- 3.2 สัดส่วนของความเป็นไปได้จริงในการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

3.1 ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง

ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเองที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในที่นี้ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาจากหลังจากที่แฟนคลับในการวิจัยครั้งนี้มีความชื่นชอบ และมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลี เป็นผลที่เกิดขึ้นต่อตัวผู้ที่เป็นแฟนคลับทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งผลสืบเนื่องเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นต่อตัวแฟนคลับหรือนำไปสู่การพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งหากวิเคราะห์โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมจะทำให้พบว่า ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่ได้รับการตอบสนองในเชิงบวกจากบุคคลในสังคม จนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมทัศนคติ และทักษะที่เหมาะสม หรือเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นๆ

โดยจากสามารถสรุปผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นได้เป็นหัวข้อต่างๆ เรียงลำดับจากผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นได้กับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวนจากมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง

ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้น	จำนวนแฟนคลับ (N = 19)
1. ได้รับความบันเทิง และผ่อนคลาย	19
2. การเปิดโลกทัศน์ และได้เพื่อน	15
3. ความพยายามด้านการเรียน	12
4. การเป็นความหวังและกำลังใจ	10
5. ความสนใจภาษาเกาหลี	7
6. การมีเป้าหมายในชีวิต	6
7. การรู้จักค่าของเงิน	5
8. การปรับเปลี่ยนทัศนคติในชีวิต และการเปลี่ยนแปลงตนเอง	2

1.1 ได้รับความบันเทิง และผ่อนคลาย

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก ทำให้ทราบว่าแฟนคลับทั้ง 19 คนได้รับความบันเทิงและได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการได้รับชมศิลปินนักร้องเกาหลี เนื่องจากในสภาวะสังคมในปัจจุบันที่วัยรุ่นต้องเผชิญในขณะนี้เต็มไปด้วยความ เครียดและความกดดันต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน การแข่งขัน ความคาดหวังจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ความเหงา และความเบื่อหน่ายจากสังคมที่ตนอาศัยอยู่ หลายคนต้องเรียนหนังสือที่โรงเรียนตั้งแต่วันจันทร์ – ศุกร์ บางวันก็ต้องเรียนพิเศษตอนเย็น บ้างก็ต้องเรียนพิเศษเพิ่มเติมในวันเสาร์ - อาทิตย์ ดังนั้นประโยชน์ที่ได้รับจากการชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีอย่างหนึ่งที่สามารถสัมผัสได้อย่างเป็นขั้นเป็นอันนั้นก็คือ การได้รับความบันเทิงและผ่อนคลายความเครียด โดยวัยรุ่นใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการหาทางออกและบำบัดจิตใจของตน เพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งนอกเหนือจากการเรียนพวกเขาก็ยังคงต้องการได้รับการพักผ่อนในยามว่างเพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยหรือความตึงเครียด

เราได้รับความสุข เวลาเราดูพวกนี้แล้วเราอารมณ์ดีนะ บางทีเราเครียดๆ มากี่มานั่งดูอะไรฮาๆ ซ้ำๆ มันก็คลายเครียด

(ถัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

เวลาอ่านหนังสือสอบเครียดๆ มามันจะแบบว่าพอพักปั๊บก็จะขอนิดนึง ขอฟังหน่อย อะไรแบบนี้ แล้วก็ไปอ่านต่อ

(พัทธมน พิพัฒน์กาญจน์ , สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2551)

ผลสืบเนื่องที่ทำให้แฟนคลับวัยรุ่นได้รับความนิยมบันเทิงและได้ผ่อนคลายนั้น สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่สามารถเข้าถึง และมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่มีความก้าวหน้าและทันสมัยอยู่เสมอ วัยรุ่นชนชั้นกลางโดยเฉพาะวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองที่มีความทันสมัยและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในทุกๆ ด้าน บริบทแวดล้อมที่พวกเขาอยู่ยอมทำให้ทางเลือกในการพักผ่อนพวกเขาต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ โดยสื่อบันเทิงเกาหลีประเภทต่างๆ ก็เป็นรูปแบบกิจกรรมยามว่างอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสามารถทำให้บังเกิดผลทางด้านความรื่นรมย์ทางจิตใจต่อผู้รับสาร โดยแฟนคลับวัยรุ่นส่วนใหญ่เน้นความรื่นรมย์ที่เป็นความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความรู้สึกดีๆ ที่จะได้รับหลังจากเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี ซึ่งรวมไปถึงการบำบัดความเครียดของตัวเอง

1.2 การได้เปิดโลกทัศน์ และได้เพื่อน

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบว่ายังมีประโยชน์อื่นๆ อีกที่เป็นผลพวงมาจากความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของคนที่เป็นแฟนคลับจำนวน 15 คนจากทั้งหมด 19 คน ซึ่งความชื่นชอบในตัวศิลปินนั้นไม่ได้นำพาเฉพาะการเรียนรู้คุณค่าหรือแง่คิดต่างๆ ที่ผ่านมาจากประสบการณ์ของตัวศิลปิน แต่ยิ่งไปกว่านั้นวัฒนธรรมที่พ่วงแถมมากับศิลปินต่างชาติก็ยิ่งเป็นการแต่งเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้กับแฟนคลับเหล่านั้นด้วย ดังเช่น

อย่างน้อยเราก็ได้รู้วัฒนธรรมของเค้า ว่าจริงๆ แล้วคนเกาหลีเค้าเป็นยังไง และก็รู้ภาษา ได้รู้แนวคิด และก็อีกอย่างหนึ่งคือ ได้รู้ถึงความยากลำบากอะไรอย่างเงี้ยอะคะ ว่าทำให้เรามีความพยายาม มีแนวคิดในชีวิตเยอะขึ้น เหมือนสิ่งที่เค้ากว่าจะได้มามันไม่ใช่ง่ายๆ เลย

(จิตพิสุทธิ มงคลรัตน์ , สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ก็คงเป็นเรื่องที่เค้าฮิตๆ กัน ก็คือภาษาเกาหลี วัฒนธรรมเกาหลี อย่างน้อยเราก็ได้รู้อะไรที่มัน เป็นความรู้ระดับตัวเองบ้างจากการชอบเค้า

(อธิชา ชูสุวรรณ , สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น จากการมีความชอบที่เหมือนกันก็ยังทำให้บางคนที่ไม่รู้จักกันมีโอกาสได้พบเจอกับเพื่อนใหม่ๆ และกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ซึ่งถือเป็นการพัฒนาความสนใจของแฟนคลับในระดับปัจเจกไปสู่การรวมกลุ่ม กล่าวคือ การเข้ามาของแฟนคลับแต่ละคนนั้นมีจุดเริ่มมาจากความชื่นชอบในตัวศิลปินเป็นหลัก โดยในกระบวนการนี้มีการสื่อสารผ่านเว็บบอร์ดเป็นตัวกลางสำคัญในการทำ ความรู้จัก ซึ่งปัจจุบันแฟนคลับหลายคนได้กลายเป็นเพื่อนที่มีความสนิทสนมกันโดยมีจุดเริ่มต้นมาจากช่องทางนี้ และหลังขั้นตอนแห่งการทำทำความรู้จักแฟนคลับก็ได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์กันเองทั้งจากการติดต่อสื่อสารผ่านทางเว็บบอร์ด โทรศัพท์ โปรแกรมแชตอย่าง msn และการนัดพบปะเพื่อสังสรรค์พูดคุยซึ่งกันและกัน

ก็มันทำให้หนูได้ระบาย หนูได้เพื่อน หนูได้ความคิดใหม่ๆ หนูอาจจะโชคดีที่ว่าหนูเจอแต่คนดีๆ คนในกลุ่มอะ คืออย่างเพื่อนหนูบางคนฟังมันมาแล้ว คือมันไปเจอคนที่แะ อย่างบางที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันเค้าก็อิจฉากันนะ แต่ของกลุ่มหนูมันไม่ใช่ คืออย่างถ้าแกลงข่าวหรือเข้า gate อย่างตอน Siwon มาเข้า gate มันเข้าได้แค่คนเดียว คือมันก็อยากเข้ากันทุกคนแหละ ก็คิดว่าใครชอบมากกว่าก็จะแบบ “นุ้ย แยกเข้าไป แยกชอบมาก แยกเข้าไป” แล้วมันก็จะออกมาแล้ว พอฟังมันแล้ว คือมีความสุข กระตือกระต้า เหมือนได้เข้าไปเอง

(วิภาพร แซ่อึ้ง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ซึ่งจากการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า เพื่อนของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างที่ชอบศิลปินเหมือนกันในตอนนี มีหลายคนที่ไม่ได้มีความรู้จักกันมาก่อน และหลายคนก็ได้กลายมาเป็นเพื่อนสนิทกันจนสามารถพูดคุยปรึกษากันได้ทุกเรื่อง หัวข้อการสนทนาจากเดิมที่เกี่ยวกับศิลปิน ก็กลับกลายเป็นเรื่องของการปรึกษาหารือซึ่งกันและกันในประเด็นต่างๆ ตามประเด็นคนวัยเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรรัตน์ โกสุมศุภมาลา (2550) ที่ว่า ศิลปินมีหน้าที่เป็น “แม่สื่อแม่ชัก” นำพากลุ่มคนที่มีความชื่นชอบในตัวศิลปินเหมือนกันให้มีโอกาสได้มาพบปะทำความรู้จักกัน และสร้างความสัมพันธ์กันในระยะเวลาต่อมา

ก็ได้เพื่อนดีๆ ที่คุยกันได้ทุกเรื่องๆ บางทีสนิทกว่าเพื่อนที่มหาลัยเรายังอีก ตอนแรกก็จะคุยกันแค่เรื่องศิลปินนักร้องแต่หลังๆ คือไม่ใช่แล้ว มันกลายเป็นว่าเราคุยกันได้ทุกอย่าง

(กลอย, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

การพัฒนาความสัมพันธ์กันเองระหว่างแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีในลักษณะนี้ ความสนใจจากเดิมที่เคยพุ่งเป้าไปเฉพาะแต่เรื่องของศิลปิน ก็ได้ถูกแบ่งไปที่ความสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ อ.นิธิ ที่ว่า คนเรานั้นต้องการที่จะมีกลุ่ม มีสังกัด ต้องการได้รับความรัก และการยอมรับจากคนอื่น ซึ่งในกรณีของแฟนคลับศิลปินเกาหลีก็เช่นเดียวกัน ที่การเป็นแฟนคลับ นอกจากจะทำให้ได้พบกับศิลปินที่ชอบแล้ว ยังทำให้ได้รู้จักกับคนที่มีความชื่นชอบในสิ่งๆ เหมือนกัน เกิดความสัมพันธ์กัน และเกิดการรวมกลุ่มกันซึ่งถือเป็นการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการอยู่ร่วมกับคนอื่น

อย่างกับอะเวลาไปตาม คือไม่ได้อยากเจอนักร้องอย่างเดียว แต่เหมือนแบบเราอยากมาเจอเพื่อน มาสนุกด้วย มันเหมือนการไปทำกิจกรรมอย่างหนึ่งมากกว่า คือมันสนุกตรงนี้มากกว่าในความคิดกับอะ คือมันไม่แค้ไปเจอนักร้องอย่างเดียวอะ คือบางทีไปรอแล้วไม่เจอเค้าใจคะ แต่เราไม่ซีเรียสใจ เราไม่ได้หวังถึงขั้นต้องเจอ ต้องได้อะไรอย่างจี้ แต่คืออยากไปเจอเพื่อนมากกว่า เพราะว่าเพื่อนบางคน จะเจอได้เฉพาะตอนตามนักร้อง

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น ผลการวิจัยเชิงปริมาณยังมีความสอดคล้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นเรื่องของมิตรภาพระหว่างแฟนคลับเช่นกัน กล่าวคือ ระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องความรักเพื่อนนั้นมีค่าเฉลี่ยของคำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ “สูงมาก” ซึ่งหมายความว่า แฟนคลับส่วนใหญ่ที่มีความรักและมิตรภาพระหว่างกันเป็นอย่างดี

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความรักเพื่อนและสามัคคีที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านสามารถมีความสามัคคีและรักเพื่อนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	4.49	สูงมาก

อีกทั้ง จากการแสดงทัศนะของแฟนคลับทั้งหมดข้างต้น ยังได้แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่นตามแนวคิดของซูซา จันท์ธอม (2529) ที่ว่า วัยรุ่นจะเริ่มมีการคบหาเพื่อนฝูง และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ผลการวิจัยดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงความผูกพันซึ่งกันและกันระหว่างแฟนคลับซึ่งความสัมพันธ์ ดังกล่าวนี้นี้ ได้กลายเป็นปัจจัยในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าว ถึงในส่วนของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน ในหัวข้อการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินในบทที่ 5

1.3 ความพยายามด้านการเรียน

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คนจากทั้งหมด 19 คนได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า จากความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นทำให้ตนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งจากการวิจัยทำให้ทราบว่าที่เป็นเช่นนั้นเพราะแฟนคลับหลายๆ คนมีการเรียนรู้ที่จะปรับตัว โดยมีการเรียนรู้ที่จะเพิ่มหรือรักษาระดับการเรียนควบคู่ไปกับความชอบของตน และไม่ควรรีด้วยความชื่นชอบในส่วนนี้มาเป็นปัจจัยที่ทำให้การเรียนของตนแย่ลง และหากผลการเรียนแย่ลงก็ยอมส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ สิ่ง ที่ในจำนวนนั้นก็มึนักร้องเกาหลีเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ซึ่งในที่สุดผลเสียทั้งหมดก็จะตกมาอยู่ที่ตนเอง แฟนคลับจึงเรียนรู้ที่จะปรับให้ทั้ง 2 สิ่งสามารถดำเนินควบคู่กันไป โดยไม่ให้สิ่งหนึ่งมากระทบอีกสิ่งหนึ่ง

ซึ่งในส่วนนี้เป็นก็ยังเป็นที่น่าสังเกตว่า การพยายามรักษาหรือพัฒนาระดับการเรียนของแต่ละคนนั้นก็จะมีเหตุผลที่แตกต่างกัน ดังเช่น บางเหตุผลที่กล่าวว่า เนื่องจากไม่ต้องง้อใครมาว่ากล่าวว่าการชอบศิลปินเกาหลีนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้การเรียนของตนตกต่ำ ซึ่งก็อาจมีผลทำให้เสื่อมเสียไปถึงศิลปิน ดังเช่น

ตั้งแต่มาชอบดงบัง เกรดเราดีขึ้นมาได้ 3.8 เลยนะ การที่เราชอบดาราอะ โอเคคือเราเสียเงินเยอะแล้ว และเรายังต้องมาเสียการเรียนอีกหรือ เราก็ต้องทำให้ดีที่สุดให้ใครมาว่าไม่ได้ คืออย่างถ้าใครมาว่าดงบังเราก็อเสียใจ ใครมาว่าเราๆ ก็เสียใจ แล้วถ้าเราการเรียนตกหรือว่าเราแย่เพราะว่าเค้าอย่างเงี้ย นอกจากเค้าจะมาว่าเรา เค้าก็จะดำไปถึงดงบัง แล้วคือพวกนั้นเค้าก็อยู่ของเค้าดีๆ ไม่ได้ไปรู้เรื่องรู้ราวอะไรด้วยเลย ทำไมเค้าต้องมาโดนด่าเพราะเรา

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

หรือกับบางคนที่ทำให้เหตุผลว่าถ้าหากผลการเรียนแย่ง ก็อาจเป็นอุปสรรคหรือเป็นข้ออ้างที่ผู้ปกครองจะนำมาใช้เพื่อให้ตนเลิกชอบศิลป์ ดั้งนั้นจึงต้องพยายามรักษาระดับการเรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้เห็นว่าแม้ตนจะมีความชื่นชอบหรือคลั่งไคล้ในร่องเกาหลีมากมาเพียงใด แต่ความชอบนั้นก็จะยังคงอยู่ในกรอบไม่กระทบกับการเรียน ดังเช่น

มันเหมือนรู้สึกว่าการพ่อแม่คอยจับตาดูอยู่นะ และถ้าการเรียนเสียก็จะเอาเหตุผลนี้มาเป็นข้ออ้าง เราก็เลยต้องพยายามทำทุกวิถีทางให้มันไม่แย่ง

(นันทิพย์ อุทัยฉาย , สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ได้ประโยชน์กันทั้งสองฝ่าย หรือ “win - win” กล่าวคือ หากผลการเรียนดีก็จะเป็นที่พอใจของผู้ปกครองและในขณะเดียวกันตนเองก็ยังคงได้รับสิทธิ์ให้ชื่นชอบนักร้องเกาหลีได้ต่อไป ดังเช่น

จนมาล่าสุดที่เกรดแย่มาก ทางมหาลัยส่งจดหมายมาว่าเราแย่มาก แล้วพี่ชายรู้ พี่ชายเ็นกฎมาเลยว่าถ้าเกรดไม่ดีขึ้นก็ไม่ต้องชอบ อดทุกอย่าง ก็เลยรู้สึกว่าการเรียนมันไม่ตั้งใจเรียน ชั้นก็จะไม่ได้ไปเจอพวกนั้น มันก็เลยทำให้เราต้องตั้งใจเรียนมากขึ้น พอเกรดมันดีขึ้นโอเคพ่อแม่ก็มีความสุข เราก็ยังชอบพวกนั้นได้เหมือนเดิม

(วิภาพร แซ่อึ้ง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ในขณะที่บางเหตุผลก็ถือได้ว่าเป็น “การสร้างภาพลักษณ์ใหม่” กับการเป็นแฟนคลับ กล่าวคือ ด้วยเหตุที่สังคม หรือคนภายนอกมักจะให้ความหมายของการเป็นแฟนคลับในแง่ลบอยู่เสมอ โดยเฉพาะกับกระแสการเป็นแฟนคลับศิลปินเกาหลีในขณะนี้ ที่บ้างก็ว่าแฟนคลับพวกนี้ไม่เคยสนใจอะไรรอกจากการบ้าดารา แทนที่จะเอาเวลาไปใส่ใจการเรียน กลับเอาเวลาเหล่านั้นมาทุ่มเทให้กับเรื่องที่ไร้สาระ หรือเป็นพวกไม่รู้จักคิด ผลาญเงินพ่อแม่ไปในทางที่ผิด สิ่งเหล่านี้อาจทำให้แฟนคลับรู้สึกว่าคุณตกอยู่ใน “สภาวะที่ถูกนิยามโดยคนอื่น” ดังนั้นแฟนคลับจึงพยายามพิสูจน์ตัวเองให้คนอื่นได้เห็นว่า ความคิดหรือเสียงวิจารณ์เหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องเสมอไป ดังเช่น

ก็ว่าการที่คนเราจะดีหรือไม่มัน มันขึ้นอยู่กับมารู้จักคิด และการรู้จักแบ่งเวลามากกว่าไม่จำเป็นว่าพวกบ้าดาราคจะไม่ประสบความสำเร็จ เรียนไม่จบ ชอบเที่ยว และใช้เงินฟุ้งเฟ้อเสมอไป พวก

บ้ำดาราที่เรียนจบ ได้เกรดดี ๆ และมีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคมก็มีอยู่ถมไป ขึ้นอยู่กับว่า คุณ จะยอมเปิดใจรับฟังสิ่งดี ๆ ที่มาจากเหล่าแฟนคลับเหล่านี้หรือไม่เท่านั้น ก็อยากจะบอกว่า ก็มันเป็นพวก บ้ำดาราอย่างเต็มตัวที่จบปริญญาตรีเกียรตินิยมจากคณะนิติศาสตร์ค่ะ

(ธัญญ์นันท์ ปัญญาเทพ, ข้อมูลทางอีเมล วันที่ 11 ตุลาคม)

ทั้งนี้หากพิจารณาโดยอาศัยกรอบแนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่น จะทำให้พบว่า วัยรุ่นนั้นเป็นวัยหัว เลี้ยวหัวต่อที่สำคัญยิ่ง ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการความเข้าใจ รวมไปถึงไม่ชอบการลงโทษทั้งทางร่างกายและ จิตใจ ผลการเรียนที่ดีขึ้นจึงเสมือนเป็นกลไกหนึ่งที่วัยรุ่นใช้ในการป้องกันตัวเองจากการถูกลงโทษ ยิ่ง ไปกว่านั้น วัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีความคิดที่จะพึ่งตนเองและคิดต่อต้านผู้ใหญ่ ดังนั้นลักษณะเฉพาะบาง ประการของวัยรุ่นเหล่านี้ จึงมีผลไปสู่พฤติกรรมการแสดงออกของพวกเขา โดยเฉพาะพฤติกรรมที่ กำลังแสดงออกว่า “พวกเขาไม่พึงใจต่อการถูกเหมารวมโดยผู้ใหญ่”

นอกจากนี้ ความพยายามด้านการเรียนของแฟนคลับนั้น ยังสามารถทำการวิเคราะห์เชื่อมโยง ไปสู่การวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นของการปฏิบัติเรื่องที่ได้เรียนรู้ของแฟนคลับได้อีกด้วย กล่าวคือ การ พัฒนาหรือการรักษาระดับการเรียนนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง ทั้งความรับผิดชอบ ความเพียร พยายาม การแบ่งเวลา และการมีวินัยจากตัวผู้เรียน โดยแฟนคลับวัยเรียนนั้นต้องรู้จักแบ่งเวลาที่มีว่า เวลาไหนคือเวลาเล่น และเวลาไหนคือเวลาเรียน ดังเช่น

ก็อย่างตอนนั้นตอน ม.2 ตอนนั้นเริ่มชอบใหม่ ๆ กำลังเห่อเลย ตอนนั้นช่วงสอบเค้าก็จะมีให้ หยุดอ่านหนังสือ เรายกแบบอะไรอะ เราก็อยากดูเหมือนกันนี่ แต่ทีนี้ถ้าเอาเวลาไปดูไปทำอะไรพวกนี้ หมด และก็ไม่ได้อ่านหนังสือ หรือลืมทำการบ้านมันก็ไม่ได้ และแม่ก็จะเสียใจด้วย คือเลยแบบว่า ถ้า สอบเสร็จแล้วเราก็ค่อยมาดูก็ได้

(ภิษา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

ดังนั้น เมื่อนำผลสืบเนื่องในข้อนี้มาทำการเชื่อมโยงกับการวิจัยเชิงปริมาณจะทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตนตามคุณค่าทางบวกในเรื่องนี้อยู่ในระดับที่ “สูง” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แฟน คลับส่วนใหญ่ก็ได้มีการปฏิบัติตามเรื่องที่เราเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องเหล่านี้ และอาจเป็นไปได้ว่า แฟนคลับคนอื่น ๆ ก็ได้มีความพยายามด้านการเรียนดังเช่นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีของแฟนคลับในประเด็นที่ส่งผลต่อการเรียนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติตาม (N = 800)
ท่านสามารถมีความเพียรพยายามได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	3.85	สูง
ท่านสามารถรู้จักแบ่งเวลาได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	3.62	สูง
ท่านสามารถเป็นผู้มีวินัยได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	3.87	สูง
ท่านสามารถมีความรับผิดชอบได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	3.69	สูง

1.4 การเป็นความหวังและกำลังใจ

จากกาสัมภาษณ์เจาะลึกพบว่า แฟนคลับจำนวน 10 คนจากทั้งหมด 19 คนนั้นได้ยึดเอาศิลปินเกาหลีที่ตนชื่นชอบมาช่วยในเรื่องของการเป็นความหวัง หรือเป็นกำลังใจให้กับตนในยามที่เกิดความท้อแท้ ทั้งนี้ แนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่นได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหา ปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวและความขัดแย้งในใจ ดังนั้นแฟนคลับที่ยังอยู่ในวัยรุ่นวัยเรียนนั้นจึงมักจะพยายามค้นหาสิ่งที่จะมาเป็นที่พักพิงทางจิตใจ โดยยึดถือเอาศิลปินคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันมาเป็นส่วนลบล้างความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ทำให้เมื่อยามที่เกิดความรู้สึกเหนื่อยล้า หรือต้องพบกับอุปสรรคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการทำงาน วัยรุ่นจึงเลือกที่จะหยิบยืมประสบการณ์ของศิลปินมาช่วยเสริมกำลังใจของตัวเอง หรือใช้ศิลปินเป็นกำลังใจที่ช่วยให้ผ่านพ้นอุปสรรค

อันนี้จริงๆนะ บางทีมันรู้สึกว่ายาวแล้วมันเหนื่อยมาก มันก็จะรู้สึกว่าแบบเฮาน่า เดี่ยววันเสาร์อาทิตย์นี้ก็จะได้ไปดูแล้ว เดียวก็จะได้กลับไปดูแล้ว เดียวก็มา เดียวก็เจอ

(น้ำทิพย์ อุทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อย่างเวลาที่เราต้องอ่านหนังสือสอบ ต้องตั้งใจเรียนอะไรแบบนี้ พี่เค้าก็เหมือนเป็นกำลังใจให้เราค่ะ ขนาดพี่เค้าเรียนไปทำงานไปยังได้ขนาดนี้เลย แต่เราแค่เรียนอย่างเดียวก็ต้องพยายามมากขึ้น นอกจากจะมีพ่อกับแม่แล้วพี่เค้าก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ทำให้เรามีกำลังใจตั้งใจเรียนต่อไป เพราะขนาดเค้าทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยยังทำได้เลย

(กัญญ์ณัฐ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

อย่างบางทีอะ มันมีงานที่เราต้องรับผิดชอบอะไรอย่างเงี้ย แบบเป็นหัวหน้าทำกิจกรรมอะไรอย่างเงี้ยอะคะ ก็แบบ ห่วย!! มันเหนื่อยอะ เราต้องแบบ control ทุกอย่าง ทำให้มันต้องเป็นแม่งานด้วย พอหันไปเห็นรูป super junior พี่ที่ก้อะ คำหนักกว่าเราอีกนะ เพราะว่าตั้งแต่ก่อนจะเดบิวต์จนถึงปัจจุบันก็ยังดูแลพวกนั้นไม่เลิก แต่เค้าก็ยังทนได้อย่างเงี้ย แล้วทำไมเราจะทำไม่ได้ คือมันจะเหมือนเป็นกำลังใจให้เรามากกว่า

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

จากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่า ศิลปินได้เข้าไปมีอิทธิพลในการเป็นขวัญและกำลังใจให้กับแฟนคลับวัยรุ่นได้ไม่แตกต่างจากกำลังใจที่ได้รับจากพ่อแม่เลยทีเดียว หรือกับแฟนคลับบางคนซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ที่ผู้วิจัยบังเอิญไปพบเห็น ซึ่งที่ข้อความที่แฟนคลับผู้นี้ได้เขียนขึ้นใน blog ส่วนตัวสามารถแสดงให้เห็นว่า ศิลปินมีอิทธิพลต่อขวัญและกำลังใจของผู้ที่เป็นแฟนคลับของพวกเขาอย่างมากทีเดียว โดยแฟนคลับผู้นี้คือคนที่จะใช้ความชื่นชอบในตัวศิลปินในการเป็นกำลังใจ และเป็นแรงขับในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ที่ถือเป็นการสอบคัดเลือกที่มีอัตราการแข่งขันสูง ซึ่งผู้สอบจะต้องพบเจอกับภาวะที่เต็มไปด้วยความเครียดและความกดดัน นอกจากความพร้อมทางสติปัญญาแล้วกำลังใจยังถือเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เพราะในนาทีนี้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ก็ไม่สำคัญเท่ากับความฝันของเด็กวัยรุ่นคนหนึ่ง ดังเช่น

Someone who I love

eternal-u.know BY KUN
eternal-uknowcutvxq.exteen.com

TVXQ คือคำตั้งใจอันขอล พานให้เราทำข้อสอบสอบPHYSICS -->SHM, SIMPLE HARMONIC ใด...ดีใจ ๊ึ่ เบ๊ๆ

posted on 12 Jun 2008 15:31 by eternal-uknowcutvxq

วันนี้ก็เป็นเล็ตงยามดี ก็กับการมาอัพบล็อกอีกครั้ง อธิ ทุกคนอาจง ว่าดงบั้ง เกี้ยวไร ึ่งมาอ่านกัน คืออาทิตย์นี้เป็นอาทิตย์แห่งการสอบทั้งนั้น วันนี้ก็ทั้งสอบSHM.. Simple harmornice Subject Physic มา เวลาเอาไปหาเรื่องไร้สาระ ก็ไม่ค่อยมีเลย เด้าเย็นนี้ต้องไปเรียนภาษาอังกฤษต่อ แล้วก็ ชีวิตวิทยาคึก

แต่เรามีความสุขกับการเรียนเสมอ เพราะเป่นวิชาที่เราชอบ...^^

คือวันนี้ที่สอบฟิสิกส์อะ รัลลิก "เบ๊ๆๆ ดีใจที่สุดเลย ที่แรกทีได้อ่านแทนนาย เอาตำราที่ เรียนกับApply มาอ่านนึ่งทำแบบฝึกจนดาค้างมะคันนี้

อ่า...เรื่องดงบั้งที่รัก ก็มะได้ตามเลย ช่วงนี้ มีวแต่ฟีดเอนอยู่ อธิ ี่ๆ ซัน SUN!! FightThing แต่เราก้ต้องขอออกไว้เรยว่า

****ดงบั้งซันก็ เป็นกำลังใจซันเยี่ยมของเราเลยหละ**** ก็กับการอดทนต่อสื่ ผ่าฟันอุปสรรคต่างๆไปได้ (อาจงง ว่าเราพูดไร) ... คือจ้ พอเรนิกถึงหน้าพวกเค้า โดยเฉพาะยูโธ เราก้จะมีกำลังใจเสมอ แล้วพอ เราได้รู้ว่า ****ยูโธ ขอผู้หญิงเก่ง**** เรามึงต้องทำคามฟินของเราเป็นจริงให้ได้

สู้ๆ ความฟินสูงสุดของเรา เราอยากสอบแพทยี่ติด ตอนน้เราก้กำลังขีเรยสอย

****จะเป็นจริงหรือไม๊ มันอยู่ในมือเราแล้วนะซัน**** เราต้องทำให้ได้ สู้ๆ....

Eternal-u.know
View my profile

Pages	33,692
Pag. today	85
Visits	17,042

Name	cutvxq
Website	
Message	

ภาพประกอบที่ 9 ตัวอย่างการเล่าเรื่องจาก blog ส่วนตัวของแฟนคลับคนหนึ่ง (ตัดทอนบางส่วน)

อย่างไรก็ตาม ความคิดอ่านของวัยรุ่นคนนี้คงมีลักษณะที่ไม่แตกต่างไปจากความหมายที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ในแนวคิดจิตวิทยาวัยรุ่น ที่ว่า วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่มีสิทธิเสรีภาพในการคิดและการกระทำ พวกเขา มีสิทธิที่จะปกครองตนเอง และเป็นวัยที่เริ่มสนใจในการเลือกอาชีพและวิถีชีวิต ยิ่งไปกว่านั้น คนวัยนี้เป็นวัยที่เปี่ยมไปด้วยจินตนาการ และแม้ว่าคนวัยนี้จะมีความสนใจในเรื่องต่างๆ แตกต่างกัน เนื่องมาจากลักษณะบุคลิกภาพ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถ ความถนัด ฯลฯ แต่วัยรุ่นจะมีลักษณะร่วมกันของความสนใจ กล่าวคือ ความสนใจของเด็กวัยรุ่นจะขยายขอบเขตออกไปสู่สังคมนอกร้าน และในขณะที่เดียวกันก็มีความสนใจที่แคบเข้ามาในเฉพาะเรื่อง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีกรณีของวัยรุ่นคนดังกล่าวที่ว่า ความสนใจของเธอได้ถูกขยายขอบเขตไปสู่การมองอนาคตทางการศึกษา และในขณะเดียวกันนักร้องเกาหลีคือความสนใจเฉพาะเรื่องที่แคบเข้ามา ในสายตาของบางคน จินตนาการเหล่านี้อาจเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ หรือเป็นแค่ฝันที่ไม่มีทางเกิดขึ้นได้ในความเป็นจริง หากแต่แรงขับเคลื่อนเกิดจากจินตนาการของวัยรุ่นเหล่านี้ กำลังทำหน้าที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีแรงฝ่าฝันไปสู่เป้าหมาย ซึ่งจากเนื้อความที่เธอกำลังบอกเล่าได้แสดงให้เห็นว่า แฟนคลับผู้นี้กำลังพยายามทำให้ความฝันและความจริงมาบรรจบอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน ซึ่งแทบจะไม่น่าเชื่อว่า เพียงแค่เพราะวัยรุ่นคนหนึ่งได้รู้ว่า “ศิลปินที่เขารักชอบผู้หญิงเก่ง” แค่นี้เท่านั้น มันก็ได้กลายเป็นแรงผลักดัน และเป็นกำลังใจที่มากเพียงพอแล้วสำหรับใครคนหนึ่ง

ประเด็นเรื่องการเป็นความหวังและกำลังใจจากกาวิจัยเชิงคุณภาพข้างต้นนั้น เมื่อนำมาเชื่อมโยงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณนั้นยังพบว่ามีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ความหวังกำลังใจที่ได้รับจากการนึกถึงศิลปินนั้น มีผลทำให้แฟนคลับเกิดมีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคได้ในทางหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าแฟนคลับส่วนใหญ่ก็ได้มีการใช้ศิลปินในการเป็นขวัญและกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคด้วยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านสามารถเป็นผู้ที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	4.11	สูง

ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งหนึ่งซึ่งผู้วิจัยไม่เคยคาดคิดมาก่อนถึงผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นจากความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ นั่นก็คือ “การเป็นที่พึ่งทางใจ” และ “การช่วยเป็นกำลังใจหล่อเลี้ยงชีวิต” ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าศิลปินจะเข้าไปมีอิทธิพลกับตัวแฟนคลับได้มากถึงเพียงนั้น คำตอบที่ผู้วิจัยได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง 2 คนได้แสดงให้เห็นว่าศิลปินได้เข้าไปมีอิทธิพลกับชีวิตของแฟนคลับอย่างเธอมากเพียงใด และด้วยความที่แฟนคลับผู้นี้ยังอยู่ในวัยรุ่น จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่าธรรมชาติของวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่าง บางคนอาจต้องเผชิญกับความสับสนวุ่นวายในการดำเนินชีวิต จนบางครั้งทำให้พวกเขาขาดความมั่นคงในจิตใจ และไม่เข้าใจความหมายของชีวิต และด้วยความที่

เป็นวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอ่อนไหวและง่ายต่อการเปิดรับสิ่งใหม่ วัยรุ่นจึงด่วนตัดสินใจไปว่าสิ่งแปลกใหม่อย่างนักร้องเกาหลีคือสิ่งที่จะมาช่วยหล่อเลี้ยง และเติมเต็มความต้องการทั้งหมดของพวกเขาได้

รู้สึกว่าจะช่วยให้ดำเนินชีวิตได้ต่อไป คือคิดมั่วว่าชีวิตเกิดมาเพื่ออะไร มันก็เหมือนว่าเราเกิดมาก็ใช้ชีวิตไปวันๆ แต่มีพวกนี้มันเหมือนว่าเราได้อะไรคอย เหมือนมีอะไรมาหล่อเลี้ยง

(ปุ๊, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ในความรู้สึกคือเค้าเป็นเหมือนที่พึ่งทางใจ เค้าเป็นไอดอลของเรา

(กลอย, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นที่กล่าวถึงศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า สำหรับแฟนคลับวัยรุ่นในตอนนี้อย่าง ศิลปินได้เข้าไปมีบทบาทสำคัญเทียบเท่ากับเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจอย่าง “ศาสนา” หรืออาจกล่าวได้ว่า แฟนคลับกำลังรู้สึกยกย่องศิลปินดุจดังเป็นเช่น “ศาสดา” ที่มีบทบาทในการช่วยยึดถือเพื่อเป็นที่พึ่งทางใจ ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวีรัตน์ โกสุมศุภมาลา (2550) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “บทบาทของการสื่อสารต่อการดำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก” ซึ่งผลการวิจัยได้พบว่า ศิลปินมีฐานะที่เปรียบเสมือนศาสดาของศาสนา โดยมีแนวเพลงและเนื้อร้องเปรียบเสมือนหลักธรรมคำสั่งสอนในพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ทางโลก

1.5 ความสนใจภาษาเกาหลี

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก พบว่า ท่ามกลางกระแสความนิยมศิลปินเกาหลีในปัจจุบันทำให้วัยรุ่นจำนวนไม่น้อยเกิดความสนใจในภาษาเกาหลี ความชื่นชอบในตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นได้มีส่วนกระตุ้นให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คนจากทั้งหมด 19 คนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาเกาหลี ซึ่งการเรียนรู้บางส่วนนั้นก็จะเป็นไปในเป็นลักษณะที่แฟนคลับมีความพยายามชวนชวนที่จะเข้าใจในภาษาเกาหลีด้วยตนเอง ไม่ได้เป็นไปในลักษณะของการไปลงเรียนอย่างจริงจังตามโรงเรียนหรือสถาบันสอนภาษา หรือบางคนก็สามารถเข้าใจภาษาเกาหลีได้บ้างเล็กน้อย จากละคร เพลง หรือรายการเกาหลีที่มีประโยชน์หาอย่างง่าย ดังเช่น

ไม่ได้เรียนแบบเป็นทางการ จะเหมือนเอาหนังสือมาคัดเอง ฝึกเอง ก็จะมีร้องเพลงและก็เอา
คำแปลมาดู ว่าคำนี้แปลว่าอะไร

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ในขณะที่บางส่วนก็เลือกที่จะเรียนรู้อย่างจริงจัง จนไปลงเรียนกับโรงเรียนหรือสถาบันสอน
ภาษา และบางคนก็เลือกเรียนระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษาเกาหลี หรือแม้กระทั่ง
การไปเรียนให้รู้ลึกกับเจ้าของภาษา ณ ประเทศต้นกำเนิด

เรียนเอกเกาหลีเลย ก็เรียนเพราะชอบพวกนี้แหละ ชอบก่อนเอนทรานซ์อีกก็เลยเอนท์ฯ เข้า
เลย ก็คิดว่ามันก็เป็นอาชีพได้ด้วย

(ภสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ก็ปีหน้าหนูจะไปเรียนต่อที่เกาหลี เรียนมหาลัย คือหนูชอบภาษา หนูอยากฟังรู้เรื่อง

(พุดธิดา ทวีหฤทัยสุข, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ความสนใจในภาษาเกาหลีนี้เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ และถือเป็นผลสืบเนื่องที่มี
ประโยชน์อย่างมาก ซึ่งหากมองโดยอาศัยแนวคิดเรื่อง ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ (Knowledge
Attitude Practice, K A P) เป็นที่ตั้ง สิ่งเหล่านี้ก็กำลังแสดงให้เห็นว่า จากการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง
มีความรู้จัก หรือมีข้อมูลความรู้เกี่ยวกับประเทศเกาหลี ที่ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปทางบันเทิง
และนักร้องเกาหลีก็ตามที แต่สิ่งเหล่านี้ก็ได้ทำให้แฟนคลับเกิดมีทัศนคติที่ดีกับภาษาและวัฒนธรรม
ของชนชาติเกาหลี และลงลึกจนส่งผลไปถึงพฤติกรรมหรือการปฏิบัติ ซึ่งก็คือ ความสนใจในการเรียน
ภาษา ซึ่งความรู้ และทัศนคติจะนำไปสู่การปฏิบัติในลักษณะนี้ก็ย่อมบังเกิดผลดีกับตัวของพวกเขาเอง
เพราะประโยชน์ในข้อนี้มีที่มาจากความชอบในตัวนักร้องเกาหลีเป็นสิ่ง ชักนำ เพราะถ้าวัยรุ่นเหล่านี้
ไม่มีความสนใจที่เริ่มมาจากตัวศิลปิน ก็คงยากที่จะบังคับให้พวกเขาไปเรียนเพิ่มเติมเพื่อที่จะมีความรู้
ในภาษาที่ 3 ติดตัว

อีกทั้งการเรียนในลักษณะนี้ ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุก และมีความกระตือรือร้นมากกว่า
การเรียนพิเศษโดยทั่วไป เพราะเด็กเหล่านี้ไม่ได้ถูกบังคับให้เรียน หรือมีความจำเป็นต้องเรียนเพื่อให้มี
ความรู้ทัดเทียมคนอื่น หากแต่พวกเขาเป็นฝ่ายเต็มใจที่จะเรียนด้วยตัวเอง เรียนเพื่อที่หวังว่าวันหนึ่งจะ

ได้ใช้ความรู้นี้ในการสื่อสารกับศิลปิน หรืออย่างน้อยก็จะได้เข้าใจที่ศิลปินพูดในรายการต่างๆ อีกทั้งการเรียนโดยมีความชื่นชอบศิลปินเป็นสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งเร้าในลักษณะนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนได้อีกด้วย ดังเช่น

คิดว่าข้อดีคงได้ในเรื่องของภาษาอะ เพราะว่าถ้าเราไม่ฟังบ่อยๆ หรือมาอะไรกับพวกนี้บ่อยๆ เราก็จะลืม ถึงเรียนไปเราก็ลืม มันก็เท่ากับว่าเราได้ภาษาที่สาม

(พัทธมน พิพัฒน์กาญจน์, สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม พบว่า ความสนใจในภาษาเกาหลีของกลุ่มตัวอย่างนั้นยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณอีกด้วย กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง 800 คน ได้เรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการชื่นชอบนักร้องเกาหลีในระดับที่ “สูง” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของแฟนคลับส่วนใหญ่ก็ได้นำไปสู่การผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องภาษาเกาหลีที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านได้เรียนรู้เรื่องของภาษาเกาหลีจากการที่ท่านชื่นชอบนักร้องเกาหลี	4.12	สูง

1.6 การมีเป้าหมายในชีวิต

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก แฟนคลับ 6 คนจากทั้งหมด 19 คนได้ให้ทัศนะในส่วนนี้ว่าการที่มาชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นมีส่วนให้พวกตนได้ในเรื่องของกรมีเป้าหมายที่จะทำอะไรในชีวิต ซึ่งมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละคน เช่น การที่แฟนคลับบางคนที่ได้ให้ทัศนะว่า ความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของตนนั้น ยังได้กลายเป็นแรงบันดาลใจในการผลักดันตัวเองในเรื่องของหน้าที่การงานอีกด้วย ซึ่งแรงบันดาลใจในจุดนี้ ก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากกระแสความนิยมในวัฒนธรรมเกาหลีในประเทศไทยที่มีมาอย่างต่อเนื่อง จึงมีส่วนทำให้เกิดความคิดที่จะใช้ประโยชน์จากกระแสความนิยมในขณะนี้ ซึ่งเป็นความชอบและความสนใจของตนเองอยู่ก่อนแล้วเพื่อเป็นลู่ทางในการ

ประกอบอาชีพที่ตนเองก็พอจะมีความได้เปรียบอยู่บ้าง อีกทั้งก็ยังเป็นการได้ทำงานในสิ่งที่รักและตรงกับความถนัดของตนเอง

มันเป็นแรงบันดาลใจอย่างหนึ่งเลยนะ ที่แบบพยายามถีบตัวเองให้ไปได้ไกลกว่าเดิม ตอนนั้นก็ฝันนะว่าจะเรียนต่อต่างประเทศที่ไหนก็ได้ คือถ้าเกิดว่าเป็นไปได้จริงๆ ก็อยากไปเรียนต่อที่เกาหลีนะ อยากไปเรียนภาษาเพิ่ม คือมันไม่ใช่ที่เราชอบนักร้องเกาหลีอย่างเดียวแล้วเราไปเรียนนะ แต่คือเรามองตลาดแล้วว่าในเมืองไทยอะ ถ้านักกร้องเกาหลียังไม่เลิกอะ ความต้องการคนที่รู้ภาษาเกาหลีอะเยอะแล้วคนที่รู้ภาษาเกาหลีด้วย รู้กฎหมายไทยด้วยยิ่งต้องการ กฎหมายลิขสิทธิ์มันต้องใช้อีกเยอะ คือรู้สึกถ้าเราเรียนกลับมา มันใช้ได้นะ หรืออย่างน้อยๆ ก็คือเป็นล่าม ก็ยังได้อะไรแบบนี้ มันไม่ใช่ได้แค่พวกล่ามดารเกาหลีอย่างเดียว วัฒนธรรมเกาหลีที่เข้ามามันก็จะมีพวกธุรกิจต่างๆ เค้ายังต้องการคนที่รู้ภาษาเกาหลีอีกเยอะ มันยังไปได้ไกล

(ธัญญ์นันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ในขณะที่กับบางคนที่เคยเป็นคนอ้วนมาก่อน เมื่อเห็นศิลปินที่เคยมีรูปร่างอ้วนเหมือนกับตน แต่ศิลปินนั้นก็กลับมาที่มีรูปร่างที่สมส่วนมากขึ้น จึงทำให้ตนตั้งเป้าว่าจะต้องลดความอ้วนให้ได้บ้าง

คือเมื่อก่อนหนูอ้วนมากเลยนะ แล้วหนูมาเห็นพี่คัง (คังอิน) ว่าพี่คังเค้าสามารถทำได้อะหนูก็เลยต้องทำได้อะ

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

หรือเป้าหมายในการไปต่างประเทศเพื่อให้รางวัลกับตัวเอง ซึ่งการไปเที่ยวต่างประเทศนั้น อาจเป็นความใฝ่ฝันของใครหลายๆ คน ซึ่งบางคนมองว่าการจะไปเที่ยวต่างประเทศได้นั้นต้องใช้เงินมากพอสมควร บางคนอาจจะทำงานจนมีเงินเก็บมาก แต่ก็เชื่อว่าคนที่ไม่มีเงินเหล่านั้นจะนำเงินที่เก็บไว้มาใช้เพื่อให้รางวัลกับตัวเอง และตนก็คงจะมีความคิดเช่นนั้น ที่ว่าเงินเก็บ มันก็คือเงินที่เก็บไว้และคงไม่ได้นำมาใช้หากไม่จำเป็น ซึ่งหากตนไม่ได้มาขึ้นชอบนักร้องเกาหลี ชีวิตนี้ก็คงไม่มีโอกาสได้ให้รางวัลกับตัวเองโดยการไปเที่ยวต่างประเทศ ดังเช่น

คือเคยคิดนะว่าเราทำงานแล้วเราไม่เห็นได้โบนัสเหมือนคนอื่นเค้าเลย เพราะเราค้าขาย คนอื่นที่เค้าทำงานบริษัทเค้าก็มีโบนัส แล้วเราอะ เรามีเงินโบนัสจากตรงไหน ก็คือเนียแหละการได้ไป

เที่ยว ปีหนึ่งเราไปได้เที่ยวต่างประเทศครั้งหนึ่ง มันคือโบนัสที่เราได้ ...คือถ้าเราไม่ได้มาชอบพวกนี้ชีวิตนี้เราก็คงจะไม่ได้ไปต่างประเทศหรอก ทั้งๆ ที่เพื่อนเรามันก็ทำงานมีเงินมากกว่าเราอีก แต่มันก็ยังไม่เคยได้ไป

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้มองว่าผลสืบเนื่องเรื่องการมีเป้าหมายในชีวิตนั้นมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการวิจัยเชิงปริมาณ ในส่วนของประเด็นในแบบสอบถามที่ว่า “ท่านสามารถมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝันได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี” ได้อีกด้วย กล่าวคือ เมื่อบุคคลมีการกำหนดเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นนั้น การที่จะทำให้ได้ทำตามเป้าหมายที่ตนตั้งไว้บุคคลจะต้องอาศัยความมุ่งมั่นเป็นอย่างมาก ซึ่งแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามคุณค่าในประเด็นนี้อยู่ในระดับที่ “สูง” ซึ่งหมายความว่าแฟนคลับส่วนใหญ่ ก็ได้มีผลสืบเนื่องที่ก่อให้เกิดความมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายตามแบบอย่างของศิลปินด้วยเช่นกัน ดังข้อมูลจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องมุ่งมั่นทำตามความฝันที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านสามารถมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝันได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	4.05	สูงมาก

1.7 การรู้จักค่าของเงิน

แฟนคลับจำนวน 5 คนจากทั้งหมด 19 คนในการวิจัยเชิงคุณภาพรู้สึกว่าการที่ตนได้มาชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้น ยังทำให้ตนรู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้นด้วย เนื่องจากยอมรับว่า การชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง และที่สำคัญพวกตนรู้สึกว่า เป็นการเสียเงินไปกับสิ่งที่ไร้สาระ ดังนั้นจึงไม่ยอมรับกวนเงินของพ่อแม่ หากมีความต้องการใช้เงินเพื่อตอบสนองในความชอบเหล่านั้น ก็ควรที่จะหาเงินมาด้วยตนเอง และเมื่อตนเปลี่ยนสถานะจากผู้ที่เคยแบมือขอเงิน มาเป็นผู้หาเงินเอง ก็ทำให้ตนรู้จักคุณค่าของเงินมากขึ้น

การที่เรามาขอคดงบงเราไม่เคยขอเงินพ่อแม่ เรารับทำงานพิเศษ เราเป็นพนักงานเสิร์ฟร้านเค้ก ไปทำเซเว่น คือการที่เรามาขอคดงบงนี้มันต้องใช้เงิน เงินพ่อแม่เราหาไม่ได้ต้องการให้เราไปบอคดงอย่างงี้ เงินค้ำหา มา ค้ำหาให้เราใช้ ไม่ได้หามาให้คดงบงใช้ ถ้าเราอยากให้พวกนั้นใช้เราก็ควรจะหาเอง เราก็เลยต้องทำงาน

(นัน ,สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ต้องเก็บคดง หรือไม่ก็ต้องเจียดเอา ว่าคดงบงนี้ซื้อไปแล้ว เราก็ต้องพยายามใช้ส่วนที่เหลือให้พอ มันทำให้เรารู้ค้ำของเงินมากขึ้น และหนูก็เชื่อว่าเอสเจเอง ถ้าเค้ารู้ว่าเด็กมันต้องร้องห่มร้องไห้บอกพ่อแม่ว่าอยากไปๆ แล้วบัตรแพงขนาดนี้ ค้ำคดงไม่สนับสนุนให้เด็กไปดูเหมือนกัน

(จิตพิสุทธิ มงคลรัตน, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ผลสืบเนื่องคดงกล่าว เป็นลักษณะหนึ่งของวัยรุ่นที่ถูกอธิบายไว้ในแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น ว่าวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่ต้องการพึ่งตนเอง อยากทดลองทำในสิ่งใหม่ที่ยังไม่เคย คดงเช่น การทดลองทำงานหาเงินด้วยตนเอง ทั้งยังเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางสติปัญญา รู้จักการคิดเป็นระบบและมีระเบียบแบบแผน คดงเช่น ความคิดของวัยรุ่นที่ว่า หากต้องการใช้จ่ายในสิ่งที่ไร้สาระก็ไม่ควรไปรบกวนเงินจากพ่อแม่ แต่ควรที่จะรู้จักหา รู้จักเก็บเงินด้วยตนเอง เป็นต้น

นอกจากนี้ การรู้ค้ำค้ำของเงินของแฟนคลับยังแสดงให้เห็นถึงความอดทนได้ในอีกทางหนึ่ง กล่าวคือ ทั้งการทำงานเพื่อหาเงินด้วยตนเอง และการอดคดงเงินนั้นล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยความอดทนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการอดทนต่อสิ่งยั่วยุคนับประการที่จะขัดขวางการอดคดงเงิน รวมไปถึงการอดทนต่อความเหนื่อยและความลำบากในการทำงานเพื่อแลกเงิน ผู้วิจัยจึงมองว่า ผลสืบเนื่องในข้อนี้มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องความอดทน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกเรื่องนี้ในระดับ “สูง” ซึ่งหมายความว่า แฟนคลับส่วนใหญ่ได้มีการยึดถือปฏิบัติตามคุณค่าที่ได้เรียนรู้ในเรื่องความอดทนจากนักร้องเกาหลีอีกด้วย คดงเช่น ข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณ คดงตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเรื่องความอดทนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การปฏิบัติตามเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านสามารถเป็นผู้มีความอดทนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	3.18	สูง

1.8 ปรับเปลี่ยนทัศนคติในชีวิต หรือเปลี่ยนแปลงตนเอง

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ทราบว่า การชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นทำให้แฟนคลับ 2 คน จากทั้งหมด 19 ได้รู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งแม้ว่ากับสาเหตุที่ทำให้แฟนคลับบางคนหันมาชื่นชอบนักร้องเกาหลีนั้นไม่ได้มาจากความตั้งใจ แต่หลังจากที่ได้เปิดใจทำความรู้จักและมีโอกาสได้ติดตามผลงานของศิลปินก็กลับทำให้พบว่าได้มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับตนหลายอย่าง

แม้ว่าจุดที่ทำให้เกิดการพลิกผันนั้นอาจมีสาเหตุมาจากความบังเอิญ แต่ความบังเอิญนั้นก็ทำให้ใครบางคนได้คิด และหันไปมองชีวิตในอีกด้านหนึ่ง เช่น การเปลี่ยนแปลงตัวเองจากคนเก็บตัวไม่ชอบพูดคุยกับใคร และไม่ปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ก็หันมาเรียนรู้ที่จะมีมนุษยสัมพันธ์กับคนอื่นมากขึ้น รวมไปถึงการรู้จักทำอะไรเพื่อคนอื่น สิ่งหนึ่งก็เป็นเพราะแฟนคลับผู้นี้ยังอยู่ในวัยรุ่น และเมื่อเจอคนที่มีความชอบเหมือนๆ กันจึงนำไปสู่การปรึกษาหารือกัน และทำกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน และจากความสนใจที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้วัยรุ่นสามารถสนิทกันได้อย่างรวดเร็ว และราบรื่น

หนูพูดตรงๆ เลยนะคะว่า หนูนับถือเค้า เค้าทำให้เด็กเกเร เด็กนิสัยเสียอย่างหนูเปลี่ยนไปเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดีและเป็นเด็กดีถึงขั้นเป็น "นักเรียนกุลสตรี" เลยได้ในเวลาสั้นๆ เค้าทำให้เด็กคนหนึ่งรู้จักคุณค่าของตัวเองที่กำลังจะทำลายมันทิ้งกับมือ ทำให้เค้าเลิกคิดที่จะทำมันอีกต่อไปด้วย

... เรื่องบัตร²⁹ หนูทำเพื่อให้เพื่อนที่เค้าอยากดู แต่ไม่มีโอกาสไปเพราะว่าพ่อแม่ไม่ให้เงินเค้า และเค้าเองก็เก็บไม่ทันจริงๆ ค่ะ ตัวหนูๆ ก็มีบัตร 800 แล้ว เงินมีแค่นี้แหละคะ

(พุดธิดา ทวีฤทธิ์สุข, ข้อมูลทางอีเมล วันที่ 1 ตุลาคม 2551)

²⁹ บัตร ในที่นี้หมายถึง บัตรเข้าชมคอนเสิร์ต SM TOWN LIVE' 08 IN BANGKOK ที่กลุ่มตัวอย่างผู้นี้ได้ร่วมกิจกรรมเพื่อชิงบัตรเข้างานให้กับเพื่อน จนเป็นที่มาให้กลุ่มตัวอย่างผู้นี้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็น และกลายเป็น 1 ในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ที่สุด

หรือกรณีของนั้น ที่การเปลี่ยนแปลงของเธอ คือการที่เธอรู้สึกว่าเขาโตขึ้น เพราะเริ่มมาจากความคิดที่ไม่อยากรบกวนเงินจากผู้ปกครองในการใช้จ่ายเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเกาหลีซึ่งเป็นความชอบของเธอ เธอจึงเลือกที่จะทำงานพิเศษหาเงินเองเพื่อมาใช้จ่ายในส่วนนั้น และการที่เธอได้มีโอกาสทำงานมันก็ได้ทำให้เธอมีประสบการณ์ชีวิตที่มากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน จนทำให้เธอรู้สึกว่าเธอมีความสามารถที่จะทำอะไรได้ด้วยตัวเอง ยิ่งไปกว่านั้นเธอไม่เคยรู้สึกเสียดายเวลาในช่วงวัยรุ่นที่เธอใช้ไปกับการทำงาน ในขณะที่เพื่อนคนอื่นใช้เวลาไปกับการเที่ยวเล่นและหาความสุขตามประสาวัยรุ่น เพราะสิ่งที่ทำ เธอทำเพื่อตอบสนองในสิ่งที่เธอรัก และในขณะเดียวกันเธอก็ยังได้ใช้เวลาไปกับความสุขในแบบของเธอด้วยเงินที่หาได้ด้วยตัวเอง

คือก่อนมาชอบดงบังอ่ะเราไม่เคยรู้สึกมั่นใจในตัวเองขนาดนี้ ไม่ได้รู้สึกว่าทุกอย่างเราทำได้อะ แต่ตั้งแต่มาชอบดงบังอ่ะ เรามีความรู้สึกว่าทุกอย่างเราทำได้ การทำงานมันทำให้เราโตขึ้นไง อย่างเงินค่าคอนฯ ค่าอะไรอย่างงี้มันคือเงินเราหมด คือเงินที่เราหาเอง เราไม่ต้องไปเดือดร้อนพ่อแม่

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

2. สัดส่วนของความเป็นไปได้จริงในการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ความเป็นไปได้จริงของการนำคุณค่าที่ได้เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันในส่วนนี้ เป็นเรื่องของการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้คุณค่าทางบวกกับพฤติกรรมของแฟนคลับวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม โดยที่การเรียนรู้หรือพฤติกรรมกระทำของแฟนคลับในการวิจัยครั้งนี้มีที่มาจากกรณีศึกษานักเรียนเกาหลีที่ตนชื่นชอบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยยิ่งถ้านักเรียนเกาหลีนั้นมีลักษณะเป็น role model หรือแฟนคลับรู้สึกมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับคนที่เป็นตัวแบบนั้น การสังเกตก็จะยิ่งเกิดขึ้นมากและต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่

โดยสัดส่วนของความเป็นไปได้จริง ในการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันนี้ จากการวิจัยพบว่าจะเป็นไปในลักษณะของการปรับใช้เพื่อเป็นแบบอย่าง และแรงบันดาลใจในการผลักดันให้กลุ่มแฟนคลับคิดและทำในสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีในส่วนของการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างไม่มีการปรับใช้สิ่งใดๆ ที่ได้เรียนรู้จากตัวนักเรียนเกาหลีเพื่อมาใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย ซึ่งรายละเอียด ต่างๆ มีดังต่อไปนี้

1. การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันบางส่วน (17 คน)
2. การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้เลย (2 คน)

จากข้างต้นจะพบว่า ตัวเลขที่แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันนั้นค่อนข้างมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างถึง 17 คนสามารถนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้บางส่วนนั้นเป็นเพราะ ในความเป็นจริงเมื่อบุคคลมีการสังเกตเห็นตัวแบบ บุคคลจะเกิดความคิดใน 2 ลักษณะที่ต่างกัน อันเนื่องมาจากปัจจัยในด้านระยะห่างระหว่างตัวแบบและผู้สังเกต

กรณีแรกนั้น บุคคลจะคิดว่า ตนและตัวแบบมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากในเรื่องความสามารถ โดยบุคคลอาจคิดไปว่า ตัวแบบเป็นบุคคลที่เก่ง และมีความสามารถสูง ดังนั้น การที่จะสามารถกระทำการใดได้อย่างตัวแบบนั้นจึงเป็นเรื่องที่ไกลตัว เพราะปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ทำให้ระยะห่างระหว่างผู้สังเกตและตัวแบบนั้นดูไกลกันเกินไป บุคคลจึงทำได้แค่สังเกตและรับรู้ความเป็นแบบอย่างดังกล่าว แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติตาม

กรณีที่สอง บุคคลจะคิดหรือมีการประเมินว่า ตนและตัวแบบมีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยศักยภาพของตนและตัวแบบนั้นอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันเท่าไร ในกรณีนี้ผู้สังเกตจะสามารถมีการนำความเป็นแบบอย่างที่ได้เรียนรู้จากตัวแบบมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่ากรณีแรก เพราะระยะห่างระหว่างตัวแบบและผู้สังเกตนั้นมีไม่มาก จึงทำให้ผู้สังเกตเกิดความคิดที่ว่าถ้าตัวแบบทำได้ ตนก็สามารถทำได้เช่นกัน

ในกรณีของแฟนคลับชาวไทยกับศิลปินนักร้องเกาหลีก็เช่นกัน ซึ่งการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวนถึง 17 คนสามารถนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้น อาจเป็นเพราะศิลปินนักร้องเกาหลีและวัยรุ่นไทยนั้นมีระยะห่างของสถานภาพที่ไม่ไกลกันมากนัก ทำให้เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำการประเมินสถานะและความสามารถของตนดูแล้วพบว่า ตนก็สามารถทำได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะนักร้องเกาหลีและกลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งก็คือช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดของค่ายเพลง อีกทั้งแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างต่างก็มีการรับรู้ข้อมูลเบื้องหลังของศิลปินเป็นอย่างดี ว่าแท้จริงแล้วศิลปินก็เป็นเพียงวัยรุ่นธรรมดาเช่นเดียวกันกับตน ดังนั้นเมื่อศิลปินสามารถพยายามจนประสบความสำเร็จได้ ตนเองก็น่าจะทำได้ด้วยเช่นกัน เหล่านี้จึงเป็นเหตุผลว่าทำไม ตัวเลขของคนที่สามารถนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันจึงมีสูง

กว่า ซึ่งรายละเอียดของความเป็นไปได้จริงในการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน นั้นมีดังต่อไปนี้

1. การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันบางส่วน

ด้วยปัจจัยจากสถานภาพ พื้นฐาน และบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน จึงทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพจำนวน 17 คนจาก 19 คนสามารถนำคุณค่าทางบวกที่ได้เรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลีมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เพียงบางส่วนเท่านั้น อีกทั้งความแตกต่างในเรื่องของสภาวะแวดล้อม และสถานการณ์ที่ต้องพบเจอยังมีความแตกต่างกัน จึงเป็นไปได้ที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะสามารถนำคุณค่าที่ได้เรียนรู้จากนักร้องเกาหลีมาปรับใช้ได้ทั้งหมด ดังนั้น คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีจึงถูกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้แค่บางส่วนเท่านั้น โดยการปรับใช้นั้นจะเป็นไปในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 การเป็นแบบอย่างที่ดี
- 1.2 การเป็นตัวอย่างให้เปรียบเทียบถึงคนที่ลำบากกว่า
- 1.3 การเป็นแรงบันดาลใจเฉพาะเรื่อง

1.1 การเป็นแบบอย่างที่ดี

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า แฟนคลับ 8 จากจำนวน 17 คนนี้เลือกที่จะปรับใช้การเรียนรู้คุณค่าที่ได้จากตัวศิลปินในลักษณะของการที่เลือกมองในด้านดีของศิลปิน และยกให้พวกเขาเป็นแบบอย่างให้กับตนในเรื่องที่เป็นประโยชน์ เนื่องจากตัวศิลปินนั้นก็เป็นมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่ง ซึ่งก็ย่อมมีทั้งด้านดีและด้านไม่ดี โดยแฟนคลับเหล่านั้นมีการเลือกรับสารที่เป็นคุณค่า หรือค่านิยมตามลักษณะคุณค่าโดยรวมที่มีอยู่ในตัวสื่อหรือศิลปินเกาหลี กล่าวคือ แฟนคลับจะเลือกยึดถือ หรือมองศิลปินเพื่อเป็นแบบอย่างเฉพาะเรื่อง โดยเน้นเรื่องที่ดีและมีประโยชน์ เป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัว และมีความเกี่ยวข้องกับสอดคล้องกับวิถีชีวิตของตน ส่วนเรื่องที่เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้นแฟนคลับก็ยังคงเลือกที่จะรับรู้แต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติตาม

อย่างข้อดี คือบางเรื่องบางอย่าง คำก็เป็นแบบอย่างให้เราได้ เช่น เรื่องความมุ่งมั่น ความอดทน นี่คือหลักใหญ่เลย

(ภิชา สิทธิโคธชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

คือแบบ เห็นเด็กหลายคนที่ไม่เคารพอาจารย์ แล้วเรารู้สึกแบบไม่เห็นด้วยอะ แล้วคือพอจับมันมาดูคาราเกะหี้อะ มันก็จะสอนไปในตัวว่า ที่นั่นอะคำนี้ก็ถึงเรื่องการเคารพผู้ใหญ่นะ ต่อให้ผู้ใหญ่จะทำตัวแหย่งไร แต่คำก็เป็นผู้ใหญ่ เราก็ควรจะปฏิบัติกับคำด้วยความเคารพ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ควรจะเถียงด้วยความสุภาพ ซึ่งเรื่องนี้ก็เอาไปใช้ได้จริงในที่ทำงานด้วย

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เมื่อตรวจสอบความสอดคล้องของผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากคำสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 800 คนมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นเดียวกันกับธัญญนันท์ในระดับที่ “สูงมาก” ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มีการยึดถือปฏิบัติตามคิปปินเกะหี ในเรื่องของการรู้จักเคารพพ่อน้อมต่อผู้มีอาวุโสกว่าเช่นกัน ดังข้อมูลแสดงค่าเฉลี่ยจากประเด็นคำถามในเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่ยกมาจากส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้พ่อน้อมถ่อมตนที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การปฏิบัติตามเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวก	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเรียนรู้ (N = 800)
ท่านสามารถเป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกะหี	4.45	สูงมาก
ท่านสามารถรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าได้เช่นเดียวกับนักร้องเกะหี	4.56	สูงมาก

การมองคิปปินเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของแฟนคลับในลักษณะนี้ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม โดยแบบอย่างด้านดีจากคิปปินที่แฟนคลับสังเกตเห็นนั้นได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมอันเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่นการเคารพผู้ใหญ่ ความมุ่งมั่นและ

ความอดทน ซึ่งผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้นั้น ส่งผลให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเพิ่มหรือลดการไตร่ตรองในการแสดงออกด้านพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยอิงศิลปินที่ตนชื่นชอบเป็นแบบอย่างที่สำคัญ หากศิลปินผู้นั้นประพฤติตนไม่เหมาะสม อาจส่งผลให้แฟนคลับเกิดการหลีกเลี่ยงการกระทำตามอย่าง หรือการสังเกตพฤติกรรมของศิลปินนั้น ได้มีส่วนกระตุ้นให้แฟนคลับเกิดการมีส่วนร่วมในพฤติกรรม หรือการกระทำดังกล่าว

1.2 การเป็นตัวอย่งให้เปรียบเทียบถึงคนที่ลำบากกว่า

นอกจากนี้การสัมภาษณ์เจาะลึกยังพบว่า แฟนคลับ 6 คนจากจำนวน 17 คนมีการเลือกใช้ประโยชน์จากศิลปินในแง่ของการมองความลำบากของศิลปิน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับตนเองว่าอุปสรรคที่ตนเองต้องเจอนั้นแทบจะเทียบไม่ได้เลยกับสิ่งที่ศิลปินต้องเจอ เมื่อเทียบกันแล้วตนเองในขณะนี้ก็เรียกได้ว่ามีความพร้อมหลายอย่างมากกว่าศิลปินในขณะนั้น ทั้งเรื่องเวลาและฐานะทางการเงินที่มีมากกว่า เพราะหน้าที่ของตนมีอย่างเดียวคือการเรียน ไม่ต้องแบกภาระในการทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงชีวิตดังเช่นศิลปินในขณะนั้น หรือหากเทียบในช่วงเวลาเดียวกัน ตนเองก็ยังคงได้เปรียบในเรื่องเวลา เพราะศิลปินก็มีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากันกับตน แต่ขณะที่ศิลปินต้องทั้งเรียนและทำงาน ศิลปินก็ยังทำทุกอย่างให้ออกมาได้

คือถ้าวันหนึ่งที่เกิดท้อขึ้นมา ก็จะมองกลับขึ้นไปหาพวกนั้นอะ ว่าพวกเค้ายังทำได้เลย ทำไมฉันทำไม่ได้ เค้ายังพยายามได้เลย คือหนูอะเรียนแย่มาก มันก็จะแบบ น้องมิน³⁰ทำงานหนักขนาดนั้น น้องมินยังทำได้อะ เค้ายังเรียนผ่านพ้นมาได้ เรียนนำพิมันอีก คือมันมองกลับไปแล้วมันเหมือนกับว่า มันมีคนที่ยากกว่าเรา ชีวิตเค้ายังยากกว่าเรา เค้ายังทำได้ดีขึ้น เมื่อมองคิมแจจุง เค้าแย่มาก เค้าจนมาก เค้าไม่มีเงิน เค้ายังมีความพยายาม แต่ทำไมเราไม่มีความพยายาม มันก็จะประมาณนี้ คือมันมักจะมองไปที่คิมแจจุงกับน้องมินว่าทำไมเค้าพยายามแต่ฉันไม่พยายาม เค้าเรียนได้แต่ทำไมฉันเรียนไม่ได้ เค้าทำงานหนักแต่ฉันไม่ได้ทำอะไร ทำไมฉันไม่เรียน ทำไมฉันไม่ตั้งใจ

(วิภาพร แซ่ฮึง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

จากตัวอย่างข้างต้น เมื่อมองโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่กล่าวโดย Buckley (1997) ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ผลจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีของแฟนคลับในลักษณะนี้เป็นการมุ่งประเด็นความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมกับสิ่งที่กำลังเรียนรู้ของแฟนคลับ ซึ่งโดยปกติการสังเกต

บุคคลอื่นนั้นจะได้สังเกตเห็นเฉพาะเพียงการกระทำของบุคคล แต่จะสังเกตเห็นแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้นด้วย ดังเช่น ที่แฟนคลับมีการเปรียบเทียบสภาวะแวดล้อมระหว่างศิลปินและของตนเอง

1.3 การเป็นแรงบันดาลใจเฉพาะเรื่อง

จากการพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า แฟนคลับวัยรุ่นจำนวน 6 คนจากทั้งหมด 17 คนมีการเลือกปรับใช้ประโยชน์จากศิลปินในแง่ของการนำมาเป็นแรงบันดาลใจเฉพาะในเรื่องบางเรื่อง กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะมีพฤติกรรมหรือมีการปฏิบัติตนตามคุณสมบัติ หรือลักษณะนิสัยอันเป็นที่น่าเอาเยี่ยงอย่างตามจุดเด่นของศิลปินแต่ละคน ซึ่งไม่ได้เป็นการนำเอาลักษณะโดยรวมทุกสิ่งทุกอย่างในความเป็นตัวของศิลปินมาปรับใช้หรือกระทำตามทั้งหมด หากแต่ถ้าศิลปินที่ตนชื่นชอบมีลักษณะเด่นในด้านใด ก็จะเป็นแรงบันดาลใจให้หันไปทำตามแบบนั้น ดังเช่น ศิลปินบางคนที่มีจุดเด่นตรงที่เป็นคนเรียนเก่ง และใส่ใจในการเรียน แฟนคลับที่ชื่นชอบศิลปินคนนั้นก็จะมี การนำเอาความใส่ใจในการเรียนของศิลปินมาปรับใช้ในชีวิตของตน ดังเช่น

เห็นได้ชัดๆ เลย คืออ่านหนังสือมากขึ้น เพราะเราอยากเรียนเก่งแบบไอดอลเรา คือเราจะคิด อยู่เสมอว่า ในขณะที่เค้าต้องขึ้นเวทีตอนสองทุ่มเนี่ย ตอนทุ่มครึ่งเค้ายังต้องนั่งอ่านหนังสือเพื่อเตรียม สอบอีกสามวัน และเมื่อก่อนเป็นคนที่ไม่ตั้งใจเรียนเลย ไม่ค่อยอ่านหนังสือเรียนเลย แต่ตอนมาชอบดง บังอะ คือเคยคลั่งมาก เคยเอารูปขางมินอ่านหนังสือแปะไว้เลย และก็แบบต้องทำแบบนี้ให้ได้ และ ตอนนี้ก็ยังทำอยู่

(อริษา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

หรือกับศิลปินที่มีจุดเด่นในเรื่องของความพยายามด้วยตนเอง แฟนคลับที่ชื่นชอบศิลปินผู้นั้น ก็จะเกิดความคิดริเริ่มในการทำอะไรด้วยตนเอง ดังเช่น

ก็อย่างหนึ่งคือเค้ามีความพยายาม และก็ทำให้เรามุ่งมั่นมากขึ้นว่า ถ้าเราจะทำอะไรเราต้องเริ่ม จากตัวเองก่อน คือเหมือนกับถ้ายัดของดงเฮก็คือ ดงเฮเค้าซ้อมด้วยตัวเอง ทำอะไรด้วยตัวเอง คุณพ่อ คุณแม่เค้าก็คือแค่สนับสนุนบ้าง แต่คือมันก็ทำให้เรารู้ว่า เรายังมีศักยภาพในการทำอะไรด้วยตัวเอง มากขึ้น

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตน, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ซึ่งเมื่อมองโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมซึ่งกล่าวโดย Buckley (1997) ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ผลจากการเรียนรู้ทางสังคมหรือนักร้องเกาหลิในลักษณะนี้ เป็นการกระตุ้นพฤติกรรมที่บุคคลสามารถกระทำได้อยู่แล้ว เช่น การตั้งใจเรียน หรือการดึงเอาศักยภาพของตัวเองมาใช้ ซึ่งในความเป็นจริงแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างอาจจะมีความสามารถหรือทักษะในส่วนนั้นอยู่แล้ว แต่ยิ่งเมื่อแฟนคลับได้เห็นแบบอย่างจากตัวศิลปิน ก็ยิ่งทำให้ทักษะในส่วนนั้นถูกดึงเอาออกมาใช้อย่างเต็มที่มากขึ้น

2. การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้เลย

จากการสัมภาษณ์เจาะลึก ทำให้ทราบว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คนจากทั้งหมด 19 คนในการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีลักษณะของการปรับใช้เรื่องราวที่ได้เรียนรู้คุณค่าจากตัวศิลปินอย่างจริงจังในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า ถึงแม้สิ่งที่ได้เรียนรู้จากศิลปินจะเป็นสิ่งที่ดี และนำเอาเป็นแบบอย่าง แต่หากจะให้นำมาปฏิบัติตามก็คงเป็นเรื่องที่ยากและยังดูเป็นเรื่องไกลตัว เนื่องจากในขณะนี้ตนยังไม่ต้องพบเจอกับสภาวะอะไรที่ต้องอาศัยความพยายาม หรือความอดทนอย่างสูง

คือรู้ แต่ว่าถ้าจะให้เอามาทำตามมันก็ยาก คืออยากทำตามแต่ว่ามันก็ทำได้ยากอะ

(ณัชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อีกทั้งบางคนยังให้ความคิดเห็นว่า เนื่องจากเส้นทางหรือแบบแผนในการดำเนินชีวิตที่ต่างกันระหว่างตนกับศิลปิน ดังนั้นจึงไม่มีความสนใจในการที่จะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามในสิ่งที่ได้เรียนรู้จากศิลปิน เพราะจะว่าไป ตนและศิลปินก็มีจุดมุ่งหมายหรือเส้นทางในการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน ดังนั้นจึงมีความคิดว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้นไม่สามารถที่จะนำมาใช้กันได้

แต่ว่าแบบแผนชีวิตมันไม่เหมือนกันไง ของเค้ามันคือแบบแผนไปสู่การได้เป็นนักร้อง แต่อย่างเราคือเรียนจบ ทำงานมีอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ เลี้ยงครอบครัวได้ มันแค่นี้ไง ก็เลยไม่ค่อยคิดเรื่องนี้

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้การนำมาปรับใช้ของแฟนคลับกลุ่มนี้ยังมีลักษณะที่เป็น “การกระทำ ในอุดมคติ” มากกว่า กล่าวคือ สิ่งต่างๆ จะหยุดอยู่ที่แค่การคิดว่าน่าจะทำตาม นำนำมาเป็นหลักให้ยึดถือ และนำเอาเป็นแบบอย่าง หากแต่ยังไม่สามารถนำไปทำได้จริงนั่นเอง

4. พัฒนาการหรือลำดับขั้นตอนที่นำแฟนคลับไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก

พัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในผู้รับสารนั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ว่าแฟนคลับนั้นเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลีได้อย่างไร หรือมีอะไรเป็นจุดเริ่มต้น รวมทั้งการเรียนรู้คุณค่านั้นมีกระบวนการเป็นเช่นไร

โดยจากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินของแฟนคลับ และสามารถสรุปโดยภาพรวมว่า การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดมาพร้อมกับความชื่นชอบในตัวศิลปิน หากแต่เป็นสิ่งที่แฟนคลับได้เรียนรู้โดยการค่อยๆ ซึมซับและสั่งสมจากการติดตามผลงานของศิลปินผ่านสื่อในภายหลัง ซึ่งเป็นคุณค่าแฝงที่เกิดขึ้นจากความคลั่งไคล้ในศิลปิน ทั้งนี้ในส่วนของพัฒนาการที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

1. ประเภทของแฟนคลับ
2. การวิเคราะห์พัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าทางบวกผ่านกรอบแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมและการสื่อสาร

1. ประเภทของแฟนคลับ

แฟนคลับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มคนที่ค่อนข้างมีความหลากหลาย หากแต่มีจุดร่วมในสิ่งเดียวกัน ซึ่งนั่นก็คือ ความชื่นชอบในศิลปินนักร้องเกาหลี โดยหากทำการวิเคราะห์แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 19 คน จะพบว่ามีความโน้มที่เข้าสามารถจัดแบ่งแฟนคลับออกเป็นประเภทโดยอาศัยเกณฑ์เบื้องต้นอันประกอบไปด้วย 2 ประเด็นหลัก คือ

1. จุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี
2. จุดเริ่มต้นของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับ

ทั้งนี้การแบ่งประเภทของแฟนคลับตามลักษณะข้างต้น จะทำให้เห็นถึงที่มาหรือพื้นฐานของกลุ่มคนที่เข้ามาเป็นแฟนคลับ รวมทั้งจะทำให้ทราบว่าอะไรคือความประทับใจแรกที่ตั้งดูให้คนเหล่านี้กลายมาเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีในที่สุด

1. จุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี

หากใช้เกณฑ์ในเรื่องจุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น จะพบว่า สามารถจัดแบ่งแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เริ่มจากการเคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก
2. ที่เริ่มจากการไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก

1.1 กลุ่มที่เริ่มจากการเคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก

ก่อนหน้าที่จะกลายมาเป็นแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีอย่างเต็มตัวนั้น แฟนคลับจำนวน 11 คนจาก 19 คนได้เคยเป็นแฟนคลับ หรือเป็นผู้ที่ชื่นชอบและติดตามผลงานของศิลปินเอเชียอื่นๆ อยู่ก่อน เช่น บางคนเคยเป็นแฟนของศิลปินญี่ปุ่นอย่างกลุ่ม Johnny's Jr หรือบางส่วนก็เคยเป็นแฟนของศิลปินไต้หวันอย่าง F4 แต่ด้วยเหตุผลและปัจจัยหลายประการ ทำให้คนกลุ่มนี้เกิดความเบื่อหน่ายในตัวศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวันเหล่านั้น ประกอบกับการที่กระแสเกาหลี เช่น โฆษณาที่มีนักร้องเกาหลีเป็นฟรีเซนเตอร์ และซีรีส์เกาหลีกำลังเริ่มแพร่ขยายเข้ามาในประเทศไทยพอดี สิ่งเหล่านี้จึงถือเป็นตัวล่อใจใหม่ให้กับแฟนคลับ

จริงๆ มันก็ไม่ได้เริ่มชอบที่นักร้องเกาหลีก่อนนะ คือตอนแรกอะชอบไต้หวันก่อนชอบ F4 ต่อจากนั้นด้วยพฤติกรรมหรืออะไรหลายๆ อย่างของ F4 ที่มันดูไม่ค่อยจะแคร์แฟนคลับ มันก็หลายอย่าง มันก็เลยทำให้เราห่างๆ ไปและก็เลิกชอบไปเอง ก็เลยหันมาดูอะไรเกี่ยวกับวงอื่น อย่างเกาหลีอะก็เริ่มมาก็มาจากการดูซีรีส์อะไรอย่างนี้ แล้วตอนหลังก็เริ่มมาชอบนักร้อง

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

คือตอนแรกอะชอบนักร้องญี่ปุ่น แล้วเคยไปเจอเค้าแล้วเค้าไม่ friendly ขนาดนี้ แล้วพอมาเจอเกาหลีก็ประทับใจที่ว่าเค้าเทคแคร์แฟนคลับ

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

แฟนคลับกลุ่มนี้ ถือเป็นกลุ่มคนที่มีความจริงจังในการบริโภคความบันเทิงมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่น สังเกตจากการที่คนกลุ่มคนนี้เมื่อชอบศิลปินคน/กลุ่มใด ก็จะกลายเป็น

แฟนคลับของศิลปินนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าคนกลุ่มนี้มีรสนิยมในการบริโภคความบันเทิง และมีความสนใจในดนตรีเป็นทุนเดิม อีกทั้งยังมีประสบการณ์ในการเป็นแฟนคลับ จากการที่ในอดีตคนกลุ่มนี้เคยเป็นฐานแฟนเพลงหรือแฟนคลับของศิลปินเอเชียอื่นอยู่ก่อน แต่ในปัจจุบันคนกลุ่มนี้ได้เคลื่อนย้ายสถานะการเป็นแฟนคลับของตนให้กลายเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งหมายความว่าความเป็นแฟนคลับของคนกลุ่มนี้ได้ถูกเปลี่ยนมือจากศิลปินเดิมที่เคยชื่นชอบ โดยอาจเกิดจากการได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจ หรือถูกดึงดูดจากสิ่งที่มีความน่าสนใจมากพอที่จะสามารถทำให้คนกลุ่มนี้ละทิ้งจากของเดิมที่เคยชื่นชอบ ไปสู่อีกสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นทางเลือกใหม่ คนกลุ่มนี้จึงไม่ใช่คนที่เป็ “แฟนคลับหน้าใหม่” หากแต่เป็น “แฟนคลับเก่าของศิลปินอื่น” ที่ถูก “เปลี่ยนมือ” นั่นเอง

1.2 กลุ่มที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก

สำหรับแฟนคลับจำนวน 8 คนจาก 19 คนที่เหลือนั้น ไม่เคยชื่นชอบหรือคลั่งไคล้ศิลปินเอเชียอื่นอยู่ก่อน ซึ่งสิ่งที่น่าสนใจให้คนกลุ่มนี้ได้กลายเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีก็คือ การพบเห็นศิลปินผ่านทางสื่อชนิดต่างๆ เช่น สื่อมวลชน สื่อสมัยใหม่ หรือการแนะนำจากสื่อบุคคล ซึ่งหลังจากที่หลายคนมีโอกาสได้รู้จักหรือพบเจอกับศิลปินนักร้องเกาหลี ก็ได้นำมาซึ่งความประทับใจในรูปลักษณะในทันทีที่ได้เห็น จนเกิดเป็นความสนใจใคร่รู้ในกลุ่มคนที่กำลังปรากฏอยู่บนหน้าจอโทรทัศน์รวมทั้งสื่ออื่นๆ ดังเช่น

รู้จักตอนแรก คือเห็นเป็นภาพทางอินเตอร์เน็ตอะคะ ตอนแรกเห็นก็ไม่รู้จัก ก็เลยไปสืบก็เลยรู้จัก

(อริษา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

ตอนแรกที่พี่เค้ามางานที่พัทยาตอนนั้นก็คงประมาณ 2 ปีที่แล้ว หนูก็สงสัยแบบ อะไร ทำไมคนเยอะแยะถึงไปตามไปนั่งรอดูพี่ๆ อะไรแบบเนี่ย เพราะว่าสงสัยนี้แหละคะก็เลยไปหาข้อมูลดูว่า Super Junior คือใครเป็นยังไงมีใครบ้าง จากนั้นก็หาดคลิปหาบทความต่างๆ มาดู พอรู้ตัวอีกทีก็ชอบพี่เค้าเข้าไปซะแล้ว

(กันยณัฏฐ์ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

แฟนคลับกลุ่มนี้ ถือเป็นกลุ่มคนที่มีความจริงจังในการบริโภคความบันเทิงน้อยกว่าแฟนคลับกลุ่มแรก โดยสังเกตจากการที่คนกลุ่มนี้ไม่เคยชื่นชอบหรือเป็นแฟนคลับของศิลปินใด จึงอาจกล่าวได้ว่านักร้องเกาหลีถือเป็นศิลปินกลุ่มแรกที่สามารถดึงความสนใจ จนทำให้คนกลุ่มนี้ตัดสินใจเปลี่ยนสถานภาพของตัวเองให้กลายเป็นแฟนคลับของศิลปินเกาหลีในที่สุด

ทั้งนี้จากการแบ่งประเภทแฟนคลับออกเป็นกลุ่มดังกล่าว ทำให้สามารถสรุปได้ว่าศักยภาพของศิลปินเป็นตัวแปรสำคัญ ที่ทำให้ศิลปินเกาหลีสามารถเข้าถึงได้ทั้งกลุ่มคนที่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นอยู่ก่อน และกลุ่มคนที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินใดเลย ศิลปินเกาหลีไม่เพียงแต่สามารถแย่งชิงส่วนแบ่งแฟนคลับจากศิลปินอื่นให้กลายเป็นแฟนคลับของตนได้ แต่ศักยภาพของศิลปินเกาหลียังมีเพียงพอ ที่จะทำให้กลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นใดมาก่อนต้องกลายมาเป็นคนที่เรียกตัวเองว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีได้ในที่สุด

2. จุดเริ่มต้นของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับ

หากใช้เกณฑ์ในเรื่องจุดเริ่มของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น พบว่าสามารถจัดแบ่งแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปินก่อน (16 คน)
2. กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากผลงานของศิลปินก่อน (3 คน)

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มที่เริ่มประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปินก่อนมีมากกว่ากลุ่มที่เริ่มประทับใจจากผลงานของศิลปินอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มเป้าหมายของศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นคือเหล่าแฟนคลับที่อยู่ในวัยรุ่น รูปลักษณ์ที่ดีและสะดุดตาของศิลปินจึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่ทางต้นสังกัดนำมาใช้ดึงดูดใจแฟนคลับวัยรุ่นดังกล่าว เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นนั้นมักจะให้ความสนใจในสิ่งแรกที่สามารถทำให้ประทับใจซึ่งก็คือ รูปร่างหน้าตาที่ดี ดังนั้นกลยุทธ์ล่อใจกลุ่มเป้าหมายด้วยรูปลักษณ์ของศิลปินจึงนับว่ายังใช้ได้ผลกับกลุ่มวัยรุ่น จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างถึง 16 คนจึงมีจุดเริ่มที่มาจากการประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปิน อย่างไรก็ตาม รูปลักษณ์ของศิลปินไม่ใช่ปัจจัยเดียว ที่สามารถทำให้แฟนคลับเกิดความชื่นชอบในตัวศิลปินได้ หากแต่คุณภาพของผลงานก็เป็นปัจจัยที่สำคัญด้วยเช่นกัน หน้าตาของศิลปินจึง

ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการดึงดูดให้วัยรุ่นหันมาสนใจศิลปินเกาหลี เพื่อให้วัยรุ่นเกิดความสนใจและตามมาด้วยการเปิดรับผลงานของศิลปินเท่านั้น

1.1 กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปินก่อน

จากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ในจำนวนแฟนคลับทั้งหมด 19 คนมีแฟนคลับจำนวน 16 คน มีจุดเริ่มความชอบในตัวศิลปินที่มาจากประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปิน ซึ่งในจำนวนนี้มีทั้งคนที่เคยและไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินเอเชียอื่นๆ อยู่ก่อนรวมอยู่ด้วยกัน โดยหลายคนในจำนวนนี้แทบจะเรียกได้ว่า ประทับใจในรูปลักษณ์ภายนอกที่ดึงดูดและสะดุดตาของศิลปินตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เห็น (First impression) เมื่อเกิดความสนใจในรูปลักษณ์ที่ชวนให้หลงใหลของศิลปินแล้ว จึงนำมาซึ่งความสนใจใคร่รู้และอยากติดตามเรื่องราวของบุคคลที่ปรากฏในสื่อ

ขอบอกตามตรงว่าหน้าตา *first impression* แน่นนอนว่าหน้าตา และก็สะดุดครั้งแรกเลยก็คือ ชื่อวง คือ ดูฟังไม่ออก ก็เห็นว่าชื่อวงนี้จะมันอยู่ใน *list* เพลงของแกรมมี่ ก็เลยเข้าไปดูว่าวงเนี่ยเป็นใคร เพราะว่าไม่เคยได้ยินชื่อ พอเห็นรูปก็เออ หน้าตาน่ารักดี

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

จุดเริ่มต้นจริงๆ เลย ชอบจากหน้าตาก่อนตอนแรก ก็เป็นคนชอบคนที่หน้าตาอยู่แล้ว ใครๆ ก็เป็นกันแบบนี้ แล้วเราก็ไปตามดูผลงานย้อนหลังของเค้าแล้วก็คือชอบ...

(อริษา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

แรกๆ เลยคือชอบที่หน้าตา เพราะว่าตอนนั้นเห็นหน้าเค้าอย่างเดียว คือเห็นหน้าที่ก็ทีหลังจากนั้นก็ฟังเพลงแล้วก็ชอบ ชอบเพลงแล้วก็มาดู *MV* ต่อก็เลยเห็นว่าเค้าเต้นเก่งดี

(น้ำทิพย์ อุทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

แฟนคลับกลุ่มนี้ ถือเป็นกลุ่มคนที่มีพื้นฐานความชอบซึ่งเป็นปกติวิสัยของคนทั่วไป กล่าวคือ รูปลักษณ์ภายนอกที่ดีมักจะทำให้บุคคลทั่วไปเกิดความประทับใจในครั้งแรกที่พบเห็น โดยในตอนแรกนั้น คนกลุ่มนี้แทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความสนใจในองค์ประกอบอื่นใดของศิลปินที่นอกเหนือไปจากรูปลักษณ์ภายนอก แต่เพราะความประทับใจจากหน้าตาในขั้นแรกนั้น ก็ได้เป็นสิ่งชักนำให้คนกลุ่มนี้มี

ความสนใจและติดตามเรื่องราวของศิลปินไปเรื่อยๆ จนทำให้ในเวลาต่อมา คนกลุ่มนี้ไม่ได้เพียงแค่ชอบแค่รูปถ่ายหน้าตาของศิลปินเท่านั้น หากแต่ผลงานและความสามารถก็ยังเป็นสิ่งที่ทำให้คนกลุ่มนี้เกิดความชื่นชอบศิลปินมากขึ้นอีกด้วย

1.2 กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากผลงานของศิลปินก่อน

สำหรับจุดเริ่มความประทับใจของแฟนคลับที่เหลืออีก 3 คนนั้นไม่ได้มาจากการได้พบเห็นรูปลักษณะของศิลปิน ซึ่งความประทับใจเริ่มแรกของคนกลุ่มนี้คือการชื่นชอบที่เสียงเพลงหรือผลงานของศิลปิน คนกลุ่มนี้มีความชื่นชอบในเสียงดนตรีที่ได้ฟัง ทั้งที่ยังไม่รู้ว่าเป็นเจ้าของเสียงเพลงที่ได้ยิน

ตอนแรกเลยคือชอบเพลง คือจริงๆ ตอนแรกไม่รู้จักหน้าตาเลยด้วย คือดงบังเป็นใครก็ไม่รู้ คือฟังวิทยุแล้วเปิดเพลง HUG ก็แบบเฮ้ย เพลงอะไรก็ไม่รู้ฟังไม่ออก แต่เมโด้ดีเพราะดีเนอะ เสียงก็เอโอเค

(เล็ก, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

คือหนูไม่รู้จักหน้าเลยนะที่แรกอะ คือหนูอะดูละครซีรีส์เกาหลีก่อน ดูมาจากเพื่อนแนะนำ ก็เลยเข้าไป search ดู เพราะชอบพระเอกซีรีส์ คือชอบคังดองวอน แล้วก็เห็นเป็นเพลง ก็เลยลองกดฟังดู เออก็เพราะดีก็เลยกดฟังเรื่อยๆ

(วิภาพร แซ่ชิง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

แฟนคลับกลุ่มนี้ ถือเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้ชื่นชอบศิลปินที่รูปลักษณะอันเป็นปัจจัยภายนอกของศิลปิน หากแต่คนกลุ่มนี้ได้ชื่นชอบศิลปินที่ผลงาน หรือความไพเราะจากเสียงดนตรีที่ได้ฟัง เรื่องของรูปหน้าตาจึงไม่ใช่ประเด็นหลักที่ดึงดูดให้คนกลุ่มนี้เกิดความชื่นชอบในศิลปิน จึงอาจกล่าวได้ว่าคนกลุ่มนี้เป็นผู้บริโภคความบันเทิงโดยเน้นที่สุนทรียะจากตัวสื่อ ซึ่งหลังจากที่คนกลุ่มนี้เกิดความประทับใจในเสียงเพลงที่ได้ฟังแล้ว ในเวลาต่อมาจึงเริ่มทำการสืบค้น และแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของเสียงเพลงในภายหลัง จนทำให้รูปลักษณะของศิลปินได้กลายมาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในความชื่นชอบซึ่งเพิ่มเข้ามานอกเหนือจากความไพเราะของเสียงดนตรี

ทั้งนี้จากประเภทของแฟนคลับที่สามารถแบ่งออกได้ทั้งหมด 4 ประเภทนั้นสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แฟนคลับทุกประเภททั้งแฟนคลับที่เคยและไม่เคยชื่นชอบศิลปินอื่นอยู่ก่อน หรือแฟนคลับที่ประทับใจจากรูปร่างหน้าตาของศิลปินและผลงานของศิลปิน ไม่ว่าจะแฟนคลับทั้งหมดจะมีพื้นฐานที่มาแตกต่างกันอย่างไร แต่ทั้งหมดต่างก็มีความชื่นชอบในตัวศิลปินนักร้องเกาหลี และมีการติดตามศิลปินผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง อันนำไปสู่การเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากเนื้อหาที่ได้รับจากการติดตามผ่านสื่อ

นอกจากนี้ จากการที่แฟนคลับมีที่มาซึ่งแตกต่างกันยังสามารถทำให้วิเคราะห์ได้ว่า ศักยภาพของศิลปินถือเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะเข้าถึงและสามารถดึงดูดแฟนคลับประเภทต่างๆ ข้างต้นนี้ให้เกิดความชื่นชอบได้ กล่าวคือ ศิลปินนักร้องเกาหลีเป็นกลุ่มคนที่ถูกคัดเลือกและฝึกฝนจนทำให้มีความพร้อมทั้งรูปร่างหน้าตา รวมไปถึงทักษะด้านการร้องและการแสดง จึงเป็นเหตุผลให้ศิลปินเกาหลีสามารถเข้าถึงได้ทั้งกลุ่มคนนิยมศิลปินที่รูปร่างหน้าตาดีและคนที่นิยมศิลปินที่คุณภาพของผลงาน ซึ่งหากศิลปินเกาหลีมีคุณสมบัติเพียงข้อใดข้อหนึ่ง เช่น หากศิลปินเกาหลีเน้นเฉพาะเพียงจุดขายด้านรูปลักษณ์ ก็จะไม่สามารถเข้าถึงเป้าหมายที่ชื่นชอบศิลปินที่คุณภาพของผลงาน หรือหากศิลปินมีจุดขายแค่เพียงคุณภาพของผลงานแต่มีรูปลักษณ์ที่ไม่สะดุดตา ก็จะไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มคนที่ชื่นชอบศิลปินที่รูปร่างหน้าตาดีได้

ไม่เพียงเท่านั้น จากงานวิจัยของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2549) ที่กล่าวว่า ดนตรีเกาหลีจัดเป็น **สินค้าส่งออกของประเทศ** คุณภาพของเพลงและศิลปินจึงมีไม่น้อยไปกว่าเพลงจากประเทศเอเชียอื่นๆ ที่มีอยู่ในตลาด จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นรวมกับคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ด้วยความที่ดนตรีเกาหลีได้กลายเป็นสินค้าที่มุ่งเจาะตลาดในกลุ่มประเทศเอเชีย เรื่องของคุณภาพจึงยังเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นกระบวนการผลิตศิลปินของทางต้นสังกัดค่ายเพลงในเกาหลีนั้นจึงมีการคัดเลือกบุคคลที่จะนำมาสร้างเป็นศิลปินโดยเน้นการพิจารณาจากคุณภาพและความสามารถหาใช้พิจารณาจากหน้าตาเป็นหลัก คนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาฝึกหัดเป็นนักร้องในค่ายจะต้องเป็นคนที่มีความสามารถ มีความอดทนและความพยายามในการฝึกฝน ซึ่งถึงแม้จะหน้าตาไม่ดี แต่ถึงอย่างไร จุดด้อยในส่วนนี้ ก็ยังเป็นสิ่งที่สามารถแก้ไขได้ด้วยนวัตกรรมทางการแพทย์ด้านศัลยกรรมตกแต่งที่มีความก้าวหน้าในปัจจุบัน ในขณะที่เรื่องของความพยายามและความสามารถ นั้นเป็นคุณค่าเฉพาะในตัวบุคคลที่ไม่สามารถแต่งเสริมเพิ่มเติมได้ ดังเช่นทัศนคติของแฟนคลับที่กล่าวว่า

อย่างนักร้องเกาหลีพวกค่ายเกาหลี คือผมขอคุณภาพก่อน หน้าตาดีเกี่ยวกับคุณคัลยกรรมที่หลังได้ แต่คือขอคุณภาพด้วย เรื่องหล่อไม่หล่อผมทำให้คุณหล่อได้ แต่ผมขอเอาสิ่งที่คุณต้องการขายคุณก่อน เพราะผมคือบริษัทค่ายเพลง คุณไม่จำเป็นต้องหน้าตาดี ผมจะเอาเสียงคุณมาขาย

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ตอนที่เห็น Bigbang อะก็คิดว่าเป็นวงที่หน้าตาดีน้อยที่สุด คือไม่หล่อเลย แต่ที่ชอบอะคือหนูชอบเพลงเค้า และเค้าก็เก่งด้วยอะ คือหนูอะจะชอบ G dragon³⁰ ที่สุด เพราะว่าเค้าแต่งเพลงเองหมดเลย แล้วเพลงที่เค้าแต่งมันก็เพราะมาก คือตั้งแต่อายุ 13 เค้าก็ได้ออกอัลบั้มแล้ว และก็ได้รางวัลนักแต่งเพลงด้วย

(แพรวา ตรีธรรมา, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2551)

อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างยิ่งตอกย้ำให้เห็นภาพของกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อได้รับการฝึกฝนให้เป็นศิลปินอีกด้วย ซึ่งคำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปได้ว่าการคัดเลือกเด็กวัยรุ่นเพื่อเข้ามาเป็นเด็กฝึกในค่ายเพลงนั้น ทางต้นสังกัดจะไม่ได้เน้นเฉพาะหน้าตาเพียงอย่างเดียว แต่จะเลือกบุคคลที่มีทั้ง “พรสวรรค์” และ “พรแสวง” หรือมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง

แล้วแต่คนนะ แต่ละคนจะไม่เท่ากัน บางคนก็ 6 ปี 5 ปี บางคนก็อยู่ในนั้นมานานแล้ว แบบยุคโนฮอย่างเจี๊ยก็ประกวดเต้นเข้ามาได้เลยได้เป็นแดนเซอร์อยู่แล้วใน SM อย่างจุนซูเนี่ยก็จะนานหน่อยแบบ 6 ปี แต่อย่างมิกก็อาจจะมาที่หลังหน่อย คือมาถึงแป๊บเดียวก็ได้เดบิวต์เลย

(กฤตบุญญ์ ปัญจรัตน์กร, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ดิง (ทงเฮ) อะมันชอบอะไรอยู่อย่างนี้ คือดิงอะชอบการเต้น พ่อก็เลยแบบว่าเห็นลูกชอบเต้น ็นลองไปออดิชั่นเป็นนักร้องดูมัย ดิงก็เลยไปออดิชั่น ก็ผ่านออดิชั่นเข้ามา แล้วบวกกับการประกวดได้เป็น Best Handsome มั่งก็ไม่รู้ว่าตอนนั้นดิงมัน Handsome ตรงไหน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

³⁰ G dragon หรือ เจี๊ย (ยง ในภาษาเกาหลีแปลว่ามังกร) เป็นหัวหน้าวงของศิลปินกลุ่ม BIGBANG เขาเป็นเด็กฝึกหัดในสังกัด YG Entertainment มาตั้งแต่อายุ 12 และเคยร่วมแจมกับรุ่นพี่ๆ นักร้อง ในค่ายทั้งในอัลบั้มและในงานคอนเสิร์ตมากมาย เขาชื่นชอบแนวดนตรีฮิปฮอปมาตั้งแต่เด็ก และแร็ปเป็นตั้งแต่ยังเด็ก นอกจากความสามารถด้านการแร็ปและปีทอบอกซ์แล้ว เจี๊ยยังสามารถแต่งเพลงเองได้อีกด้วย โดยในเชิงเกิ้ลแรกที่ออกมาเจี๊ยเป็นผู้แต่งเพลง This Love และ We belong together ร่วมกับ T.O.P. ชาวซึ่งฮยอน

แจอะชอบศิลปินอยู่วงนี้ แล้วแจก็แบบว่าชอบเพลงเค้าเลยอยากเป็นนักร้อง แต่แจอะเสียงไม่ดี แต่ได้ข่าวว่าตอนนี้เสียงดีมาก คือแจก็เลยหัดร้องเพลง ตอนออกดิฉันเข้ามาก็ร้องเพลง ก็ออกดิฉันอยู่หลายครั้งเหมือนกันกว่าจะได้ แล้วพอออกดิฉันผ่านเข้ามา แจไม่ได้ได้รางวัลที่ว่าเสียงดีนะ แจออกดิฉันผ่านเข้ามาเป็นรางวัลที่ว่าหน้าตาโดดเด่น เหมือนกับว่าผิวขาว ปากแดงอะไรอย่างงี้

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

กล่าวคือ ผู้ที่จะได้รับการฝึกหัดเพื่อมาเป็นศิลปินนั้น นอกจากจะเป็นผู้ที่มีความโดดเด่นทางด้านรูปร่างหน้าตาแล้ว เขาเหล่านั้นยังจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติโดดเด่น เช่น ร้องเพลงดี หรือเต้นเก่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดอีกด้วย ซึ่งคนที่มีพรสวรรค์หรือมีทักษะเหล่านี้จะใช้เวลาที่ไม่นานมากในการถูกส่งให้เดบิวต์เพื่อเป็นนักร้อง เพราะทักษะที่มีจึงทำให้ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพิ่มเติมมากนัก ในขณะที่เดียวกัน คนที่ไม่มีความโดดเด่นในด้านใดๆ แต่กลับมีสิ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงความมุ่งมั่นตั้งใจว่าสามารถมีการพัฒนาให้กลายเป็นศิลปินได้ ก็จะต้องใช้เวลาฝึกฝนที่ยาวนานกว่าคนที่พรสวรรค์ติดตัว ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงต้องพยายามฝึกฝนเพื่อพัฒนาโดยอาศัยพรแสวงเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ยิ่งไปกว่านั้น คนกลุ่มนี้ยังต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น อดทนและพยายามเพื่อไม่ให้เกิดความย่อท้อจนนำไปสู่การล้มเลิกกลางคันอีกด้วย

ดังจะเห็นได้ว่านักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างพูดถึงนั้น หลายคนมีจุดเริ่มจากการเป็นผู้ที่มีความสามารถไม่โดดเด่น หรือมีความโดดเด่นเพียงแค่ออย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นบางคน เต้นเก่งแต่ขาดทักษะด้านเสียงร้อง หรือบางคนก็ขาดทั้งพรสวรรค์ทางการร้องและการเต้น แต่ในปัจจุบัน จุดด้อยเหล่านั้นก็ได้ถูกพัฒนาขึ้นให้กลายเป็นจุดแข็งได้ด้วยความพยายามของศิลปิน ตัวอย่างเช่นศิลปินที่กลุ่มตัวอย่างมักจะกล่าวถึง ซึ่งก็คือ ศิลปินกลุ่มทงบังชินกิ ที่ยุคโน้นแม้ว่าเขาจะมีความโดดเด่นที่ลีลาการเต้น แต่ในปัจจุบันเขาก็กลับได้มีตำแหน่งเป็น Bass vocal ของวง หรือจุนซูที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝนทักษะต่างๆ ยาวนานถึง 6 ปีจนทำให้ในปัจจุบันเขามีตำแหน่งเป็น Middle high vocal ประจำวง รวมไปถึงแจจุงที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าเขามีเสียงร้องไม่ดิ่งในตอนที่แรก หากแต่ในปัจจุบันเขาก็กลับถูกวางตัวให้อยู่ในตำแหน่ง Main vocal ของวง จึงอาจกล่าวได้ว่า ศักยภาพในตัวศิลปินนั้นได้มาจากทั้งพรสวรรค์ที่ติดตัวมา และพรแสวงที่ได้มาจากการทุ่มเทฝึกฝนนั่นเอง

สิ่งเหล่านี้จึงสามารถเป็นข้อสรุปได้ว่า คุณภาพและศักยภาพจากตัวศิลปินคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยหันมานิยมชมชอบและคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี ศิลปินเหล่านี้ไม่ได้มีดีแต่เฉพาะหน้าตา หากแต่คุณภาพในผลงานและความสามารถของพวกเขายังเป็นสิ่งดึงดูดให้แฟน

คลับเหล่านี้ให้การตอบรับในตัวศิลปินอย่างต่อเนื่อง เรื่องของความสามารถจึงถือเป็นปัจจัยหลักที่มีความสำคัญในการขยายฐานแฟนคลับ ควบคู่ไปพร้อมกับการรักษาความนิยมของแฟนคลับชาวไทยที่มีต่อศิลปินนักร้องเกาหลี

เกาหลีนี่อะไร ๆ เค้าก็ดูพร้อมกว่า ทุกคนจะพร้อมกันหมดเลย ร้องก็พร้อม เดินก็พร้อมกว่า acapella ก็ดี ทุกอย่างดูดี นักร้องไทยคือมันจะแบบถ้าร้องดี ก็เดินไม่ได้ ถ้าเล่นดนตรีเก่งก็อาจจะร้องไม่ดีหรืออาจจะเดินไม่ได้ หรือถ้าเดินได้ก็จะร้องไม่ค่อยได้อะไรอย่างงี้

(น้ำทิพย์ อูทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

คือด้วยคุณภาพของศิลปินอย่างเวลาขึ้น performance อย่างเงี้ย อย่างเวลาดูคอนดงบั้งมัน จะให้ความรู้สึกที่ดีมากๆ คือคุ้มกับค่าบัตรที่เสียไป

(ภัสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

เมื่อคำว่า “นักร้องเกาหลี” ถูกผูกติดกับคำว่า “ความสามารถ” จึงทำให้ขอบเขตในความชื่นชอบศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทยนั้นไม่ได้ถูกจำกัดอยู่ที่ศิลปินกลุ่มใดเพียงกลุ่มเดียว โดยจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าแฟนคลับ 18 คนจากทั้งหมด 19 คนจะมีศิลปินเกาหลีที่ชื่นชอบไม่ต่ำกว่า 3 วง ซึ่งศิลปินยอดนิยมที่เป็นคำตอบจากแฟนคลับทั้ง 18 คนนั้นมี อาทิเช่น Dong Bang Shin Ki (TVXQ), Super Junior, Bigbang, SHINee, Wonder Girls และ Girls' Generation เป็นต้น และแม้ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะมีความชื่นชอบในศิลปินเกาหลีถึงหลายกลุ่มด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามแฟนคลับทั้งหมดก็จะมีศิลปินที่ชื่นชอบมากที่สุดจริงๆ เพียงกลุ่มเดียว

ข้างต้นจึงเป็นคำตอบที่สามารถอธิบายได้ว่า ทำไมจึงมีแฟนคลับมารอคอยให้การตอบรับศิลปินเกาหลีที่เดินทางมายังประเทศไทยอย่างต่อเนื่องแน่นอนทุกครั้ง ไม่ว่าจะศิลปินที่เดินทางมานั้นจะเป็นศิลปินกลุ่มใดก็ตาม ปรัชญาการณดังกล่าวข้างต้นจึงอาจถือได้ว่าแฟนคลับชาวไทยให้การตอบรับศิลปินเกาหลีโดยรวมทั้งหมด เพราะความเชื่อมั่นในคุณภาพที่จะได้รับจากศิลปิน และอาจกล่าวได้ว่าความนิยมชมชอบที่มีต่อศิลปินเกาหลีในลักษณะนี้มีรูปแบบที่คล้ายกับการเกิด “Brand Loyalty” หรือความภักดีในตราสินค้า ที่ผู้บริโภคจะมีทัศนคติที่ดีต่อตราสินค้านั้น ไม่ว่าจะเกิดจากความเชื่อมั่น การนึกถึง หรือตั้งใจผู้บริโภค และเกิดการซื้อซ้ำต่อเนื่องตลอด บางคนซื้อสินค้าชนิดหนึ่งเพียงเพราะมัน

คือแบรนด์ที่ตนชื่นชอบ ทั้งนี้ ข้อดีของแบรนด์ที่ขึ้นชื่อติดตลาดแล้วก็คือ คนที่นิยมแบรนด์นั้นก็จะเป็นที่รู้จักกว้างขึ้น

โดยจะเห็นได้ว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบลักษณะของ Brand Loyalty กับกรณีความนิยมในตัวศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทยนั้นจะเห็นได้ว่ามีรูปแบบที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยจะไม่ลังเลที่จะตัดสินใจเปิดรับและให้ความชื่นชอบศิลปินจากประเทศเกาหลี เพราะศิลปินเหล่านั้นคือศิลปินเกาหลี ศิลปินที่สามารถเรียกความเชื่อมั่นในคุณภาพได้จากแฟนชาวไทย และสิ่งหนึ่งที่มีลักษณะเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับการเกิด Brand Loyalty ก็คือ การเกิดขึ้นของกองทัพแฟนคลับที่สวมบทบาทในการเป็นสื่อบุคคลในการช่วย โปรโมตให้ศิลปินเกาหลีนั้นเป็นที่รู้จักกว้างขึ้นในหมู่วัยรุ่นคนอื่นๆ ดังเห็นได้จากกรณีที่แฟนคลับหลายคนได้รู้จักกับศิลปินเกาหลีผ่านทางคำแนะนำของเพื่อนๆ ดังเช่น

ก็ตอนแรกเพื่อนแนะนำให้ดูก่อนว่าเฮียแก มีวงเกาหลี แกลองไปเปิดดู แล้วที่นี้พอดูไปเรื่อยๆ อะเพื่อนมันก็เอามาให้ดูเรื่อยๆ จนก็เลยชอบไปเลย

(ปุ๊ย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ก็ตอนแรกเลยอะได้ยินมาจากเพื่อน คือเพื่อนมันชอบก่อนไง มันก็ชอบเอามาพูดๆ ในห้อง ว่าดั่งบังอย่างงั้น ดั่งบังอย่างงี้ แล้วก็ชอบมาเป่าหูบ่อยๆ ก็เลยบอกมันว่างั้นแกเอาเพลงที่แกชอบที่สุดมาให้ฉันฟังหน่อย

(พุดธิดา ทวีหฤทัยสุข, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมและการสื่อสารมาใช้ในการวิเคราะห์ถึงพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในกลุ่มแฟนคลับ เนื่องจากผู้วิจัยมองว่าการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น น่าจะมีแนวทางหรือกระบวนการที่ไม่แตกต่างจากการเรียนรู้ทางสังคมมากนัก ผู้วิจัยจึงได้ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการระดับต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

2. การวิเคราะห์พัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าผ่านกรอบแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมและการสื่อสาร

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้เห็นมองรวมว่าแฟนคลับของนักร้องเกาหลีนั้นมีพื้นฐานในความชอบและมีจุดเริ่มในการกลายมาเป็นแฟนคลับอย่างไรบ้าง ซึ่งทั้งหมดอาจถือได้ว่าเป็นประตูด่านแรกที่ชักนำให้วัยรุ่นเริ่มเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ซึ่งลำดับถัดไปคือการกล่าวถึงกระบวนการอันนำไปสู่ความชื่นชอบในตัวศิลปินที่เพิ่มมากขึ้นของแฟนคลับ ซึ่งมีเรื่องของ การสื่อสารเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ผลจากแฟนคลับซึ่งมีที่มาแตกต่างกันทั้ง 4 กลุ่มรวมกันเนื่องจากผู้วิจัยถือว่าแฟนคลับทั้งหมดได้เข้าสู่สถานะที่เกิดความชื่นชอบและสนใจในตัวศิลปินขึ้นแล้ว

ซึ่งหากอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม มาใช้ในการอธิบายถึงพัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นจะทำให้พบว่า กระบวนการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ขณะที่แฟนคลับผู้รับสารมีการเปิดรับสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปิน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้คุณค่าทางบวกที่แฟนคลับได้เรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลีก็เทียบได้กับสารบันเทิง โดยเนื้อหาหรือตัวสารที่แฟนคลับเปิดรับอาจเป็นตัวกระตุ้นหรือเป็นการปมเพาะแก่ผู้รับสาร ซึ่งถือเป็นการดึงเอาตัวสารจากสารมาใช้โดยทางอ้อม เพราะในขณะที่ผู้รับสารได้รับความบันเทิงจากสื่อที่พวกเขาเปิดรับหรือแสวงหา เรื่องราวอันเป็นประโยชน์ ที่สอดแทรกอยู่ก็ได้รับการถ่ายทอดไปสู่ผู้รับสารควบคู่กันไป

ทั้งนี้ ผลในระดับบุคคลของสารบันเทิงตามมุมมองของ Singhal & Rogers (1999) ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. การเปิดรับสาร (exposure) เปรียบเสมือนประตูด่านแรกที่จะนำบุคคลไปยังการรับรู้สิ่งใหม่ ซึ่ง Singhal & Rogers เชื่อว่าสารบันเทิงจะไม่สามารถก่อให้เกิดผลที่ต้องการได้ หากบุคคลเป้าหมายหลีกเลี่ยงการเปิดรับสาร หรือปฏิเสธการบริโภคงานสารบันเทิง เพราะการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้บุคคลหมดโอกาสที่จะได้เรียนรู้สาระและความรู้ต่างๆ ที่นำเสนอ

โดยตัวแปรด้านการเปิดรับสารที่เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อพัฒนาการของบุคคล ได้แก่

1.1 ความสนใจในสื่อและสาร ซึ่งยิ่งบุคคลสนใจในรูปแบบของสื่อ เรื่องราว และสาระ ความรู้ที่นำเสนอในงานสาระนั้นยิ่งมากเท่าไร ยิ่งจะทำให้งานสาระนั้นมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงมากเท่านั้น

1.2 ความสนใจแม่แบบที่นำเสนอ โดยเราอาจตั้งข้อสันนิษฐานภายใต้กรอบทฤษฎี ด้านการเรียนรู้ทางสังคมว่า ยิ่งบุคคลเลือกที่จะสนใจบุคคลผู้ทำหน้าที่เป็นแม่แบบในงานสาระนั้นยิ่งมากเท่าไร ยิ่งทำให้งานดังกล่าวมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงของบุคคลได้มากเท่านั้น

2. ปฏิกริยาของสมาชิกในสังคม เราอาจกล่าวได้ว่า ปฏิกริยาของบุคคลเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของบุคคล โดยปฏิกริยาที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง ได้แก่

2.1 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ซึ่งได้แก่ การที่บุคคลรู้สึก “อิน” กับผู้นำเสนองานสาระนั้นหรือเรื่องราวต่างๆ ราวกับว่า ตนเป็นคนสนิทของบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น โดยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นเสมือนเงื่อนไขประการสำคัญในการก้าวไปสู่พัฒนาการขั้นอื่นๆ ซึ่งหากบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับบุคคลในสื่อแล้ว โอกาสที่สื่อหรือตัวแบบจะมีอิทธิพลกับบุคคลจะอยู่ในขอบเขตที่จำกัดมาก

Singhal & Rogers ได้แบ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของบุคคลเป็น 3 ด้าน คือ

2.1.1 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในเชิงความคิด เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้สารในงานสาระนั้น โดยผู้รับสารมักอ้างว่า ความคิดของบุคคลที่เป็นแม่แบบในสื่อสาระนั้นน่าสนใจ หรือใกล้เคียงกับความคิดของตน ราวกับว่าตนเคยฟัง หรือพูดคุยกับบุคคลนั้นมาก่อน

2.1.2 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงความรู้สึก ได้แก่ การที่ผู้รับสารรู้สึกว่าตนเองเป็นเสมือนแม่แบบดังกล่าว หรือตนเองเคยรู้จัก สนิทสนม หรือคุ้นเคยกับแม่แบบดังกล่าว อันส่งผลให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกร่วมไปกับบุคคลที่เป็นแม่แบบ

2.1.3 ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงพฤติกรรม ได้แก่ ระดับที่ผู้รับสารรู้สึกว่าตนเองสามารถสื่อสาร พูดคุย หรือทำความเข้าใจกับบุคคลที่เป็นแม่แบบ

2.2 พฤติกรรมการสื่อสารกับตนเอง โดยภายหลังการเปิดรับงานสาระนั้น บุคคลมักจะสื่อสารกับตนเองในด้านต่างๆ คือ

2.2.1 การพิจารณาศักยภาพของตนเอง (individual self-efficacy) ในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมเช่นเดียวกับแม่แบบในงานสาระบันเทิง โดยพฤติกรรมดังกล่าวมักเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในเชิงความคิด

2.2.2 การรู้สึกว่าเป็นเสมือนตัวละคร หรือตัวแบบ (identification with characters or role-modeling) และรู้สึกว่าคุณควรเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ โดยพฤติกรรมดังกล่าวมักเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเชิงความรู้สึก

2.3 พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยภายหลังจากที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวละครหรือแม่แบบ บุคคลมักจะพูดคุย ติดต่อกัน แลกเปลี่ยนข้อมูล และข้อคิดกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นๆ ในสังคม เกี่ยวกับประเด็นปัญหา หรือสาระความรู้ ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับ ทั้งในบรรยากาศตัวต่อตัว และการพูดคุยเป็นกลุ่ม เป็นต้น

3. ศักยภาพของกลุ่ม (collective efficacy) โดยบุคคลจะพิจารณาศักยภาพของกลุ่มตนเอง และกลุ่มอื่นๆ ในสังคม ในด้านต่างๆ อาทิ ความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน หรือบรรทัดฐานทางสังคมในกลุ่มตนเอง และกลุ่มอื่นๆ ในสังคม กับสาระความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งนำเสนอผ่านงานสาระบันเทิง

4. ผลของสาระบันเทิง โดยผลในระยะยาวอาจได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของสังคม อย่างไรก็ตาม การก้าวไปถึงผลดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบความคิดและระบบพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม

4.1 การพิจารณาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

4.2 การคิดในเชิงแย้ง

4.3 การลองทำพฤติกรรมในเชิงแย้งกับข้อเสนอในงานสาระบันเทิง

4.4 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

จากกรอบแนวคิดข้างต้น เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรณีของแฟนคลับในการวิจัยครั้งนี้ นั้นทำให้พบว่า แม้แฟนคลับจะมีพื้นฐานหรือจุดเริ่มความประทับใจที่แตกต่างกัน หากแต่ทั้งหมดได้ถูกชักนำให้เกิดความชื่นชอบในตัวศิลปินด้วยกลไกของวัฏจักรแห่งการสื่อสาร กล่าวคือ เริ่มต้นด้วยการเปิดรับสารซึ่งเปรียบเสมือนประตูด่านแรกที่จะนำบุคคลไปยังการรับรู้สิ่งใหม่ กลุ่มคนที่เคยและไม่เคยเป็นแฟนคลับศิลปินอยู่ก่อน ก็จะมีโอกาสได้พบและทำความรู้จักกับสิ่งใหม่อ่างน่ารัองเกาหลี

ซึ่งการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินคงไม่อาจเกิดขึ้นได้หากแฟนคลับเหล่านั้นหลีกเลี่ยงที่จะเปิดรับสารที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี ขณะที่นักร้องเกาหลีก็ได้มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำให้แฟนคลับเกิดความสนใจในตัวสื่อและเนื้อสาร ยิ่งไปกว่านั้นจากผลการวิจัยยังมีแนวโน้มที่ทำให้คาดเดาได้ว่าหลังจากที่แฟนคลับได้มีการเปิดรับสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีแล้ว แฟนคลับก็ได้บังเกิดความสนใจในตัวศิลปิน รวมไปถึงเรื่องราวและสาระความรู้ที่นำเสนอมาพร้อมๆ กับการเปิดรับสื่อเป็นอย่างมาก

โดยหลังจากที่ความประทับใจในตัวศิลปินได้เกิดขึ้นแล้ว ความสนใจใคร่รู้ย่อมต้องบังเกิดขึ้นตามมา ซึ่งเป็นที่แน่ชัดว่าแฟนคลับกำลังเกิดความสนใจในศิลปินนักร้องเกาหลี หรือแม่แบบที่นำเสนอในสื่อเป็นอย่างยิ่ง โดยความสนใจนั้นก็ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เรื่อง “เบื้องหน้า” หรือผลงานทางการแสดงของศิลปินเท่านั้น หากแต่ความสนใจดังกล่าวยังได้แผ่ขยายไปสู่ความสนใจในเรื่อง “เบื้องหลัง” หรือประวัติความเป็นมา รวมทั้งชีวิตส่วนตัวที่นอกเหนือจากบทบาทของการเป็นศิลปินอีกด้วย

ทั้งนี้แฟนคลับจะทำการตอบสนองความสนใจที่เกิดขึ้น ด้วยการให้ได้ว่าซึ่งข้อมูลข่าวสารของศิลปิน โดยการติดตามและสืบค้นผ่านสื่อ ซึ่งยิ่งแฟนคลับมีความสนใจในศิลปินมากเท่าไร คุณค่าทางบวกจากศิลปินก็จะยิ่งถูกสอดแทรกให้แฟนคลับได้พบเห็นมากขึ้นเท่านั้น ดังเช่นตัวอย่างคำสัมภาษณ์ของแฟนคลับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสนใจในสื่อและสาร รวมทั้งแม่แบบในสื่ออย่างศิลปินเกาหลีของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างชัดเจน

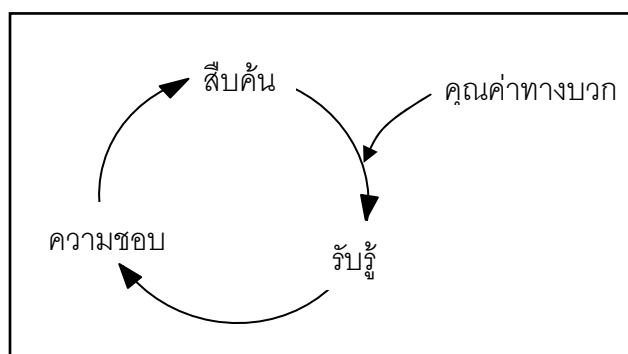
คือตอนแรกอะ ถึงแม้จะชอบหน้าตา ก็เหอะ คือพอรู้ว่าเค้าเป็นนักร้องก็เลยไปหาเพลงเค้ามาฟัง ก็ฟังเพลงเค้า ก็เออ เพลงเพราะดีนะวงนี้ แล้วครั้งแรกที่ดูดั่งบังอะ ดูเพลง HUG ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดหรอกว่าวงนี้มันเด่นดี คือตอนนั้นที่ดูอะดั่งบังไม่ได้เด่นเพลงตัวเองด้วยนะ เพลงแรกอะเค้าเอาเพลงของ H.O.T. มาเต้น แล้วน้อง Xiah เต้นเพลงนี้ได้ดี ก็เลยชอบอะ ก็ไปโหลด performance เยอะแยะมาดู ก็เห็นการเต้นของพวกนั้น ก็เออเด่นดี เต้นดีทั้งวง หลังจากนั้นก็จะโหลดพวกรายการอะมาดู

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ เมื่อแฟนคลับเกิดความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีแล้ว ความสนใจในการเปิดรับสื่อก็ได้เกิดขึ้นตามมา เมื่อยิ่งชอบ ก็ทำให้แฟนคลับยิ่งต้องดูและยิ่งต้องติดตาม จนส่งผลให้โอกาสในการพบกันผ่านสื่อระหว่างแฟนคลับกับศิลปินเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ยิ่งไปกว่านั้นความถี่ที่แฟนคลับได้มีโอกาสพบปะกับศิลปินยังนำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงขึ้นอีกด้วย แฟนคลับจะ

เริ่มรู้สึกสนิทสนมกับศิลปินผ่านสื่อที่ตนเปิดรับ หรืออาจกล่าวได้ว่าระหว่างแฟนคลับกับศิลปินนั้น “การสื่อสารทำให้ทั้งคู่รู้สึกสนิทกัน” ซึ่งจากการวิจัยพบว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นนั้นมีที่มาจากสื่ออินเทอร์เน็ต ผ่านทางเว็บไซต์แฟนคลับดารานักร้องเกาหลี และเว็บไซต์บันเทิงเกาหลีอื่นๆ โดยในเรื่องของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น ผู้วิจัยจะขอลำดับถึงอย่างละเอียดอีกครั้งในบทที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

ทั้งนี้หากอาศัยกรอบแนวคิดจากทฤษฎีข้างต้น ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งแฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินมากเท่าไร โอกาสในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกก็จะมากขึ้นเท่านั้น และถึงแม้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงจะเป็นความรู้สึกของความสนิทสนม หากแต่ความสนิทสนมนั้นก็เป็นการรู้สึกสนิทเพียงฝ่ายเดียวของแฟนคลับ โดยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นนั้นจะทำให้แฟนคลับเกิดความต้องการรับสื่อที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อยิ่งดู ยิ่งติดตามก็ทำให้ยิ่งรู้เรื่องราวของศิลปิน เมื่อยิ่งรู้ก็ยิ่งทวีความชื่นชอบเพราะความประทับใจในเนื้อหาที่เปิดรับ และเมื่อยิ่งชอบก็ยิ่งทำให้อยากรู้ วนเวียนเช่นนี้เป็นวัฏจักร ดังเช่น

ภาพประกอบที่ 10 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์และวัฏจักรการสื่อสารที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้
คุณค่าทางบวก

จากแผนภาพข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่า กระบวนการที่ดำเนินอยู่ระหว่างความชอบ การสื่อบัน เรื่องราวเพื่อตอบสนองความชอบ และการรับรู้ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกก็ได้ออกสอดแทรกเข้ามา โดยบังเอิญโดยที่ไม่มีใครที่ตั้งใจ หรือคิดว่าต้องได้ในประโยชน์ข้อนี้ กล่าวคือ คนที่เป็นแฟนคลับไม่ได้หวังว่าจะได้เรียนรู้และได้รับสาระประโยชน์หรือแง่คิดอะไรจากการชอบนักร้องเกาหลี เพราะเป้าหมายหลักที่ต้องการก็แค่ได้เห็น ได้มีความสุขจากการติดตามผลงานและเรื่องราวของศิลปินเท่านั้น โดยลักษณะการติดตามที่เกิดขึ้นนี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวันของแฟนคลับหลายๆ คน

ถ้าเป็นเรื่องพวกการเรียนรู้ก็ไม่เคยคิดว่าเรียนรู้อะไรบ้างอะ มันไม่เคยคิดอะ มันก็คงได้แหละ แต่เราไม่ค่อยคิดว่าได้อะไร แต่อย่างน้อยมันก็ได้ความสุข ได้หัวเราะ ยิ้มได้ก่อนนอน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

เมื่อการเปิดรับสื่อของแฟนคลับ ทำให้ได้รับรู้เรื่องราวที่เป็นคุณค่าทางบวกจากศิลปินแล้ว กระบวนการพิจารณาศักยภาพของตนเองจึงได้เกิดขึ้น โดยพฤติกรรมดังกล่าวมักเกิดจากการที่แฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในเชิงความคิดและความรู้สึก กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมการสื่อสารกับตนเอง โดยแฟนคลับได้เกิดการพิจารณาศักยภาพของตนเองในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมเช่นเดียวกับศิลปินนักร้องเกาหลี และรู้สึกว่าตนควรเลียนแบบพฤติกรรมของศิลปิน ดังเช่น

คือเหมือนกับถ้ายึดของดงเฮก็คือ ดงเฮเค้าซ้อมด้วยตัวเอง ทำอะไรด้วยตัวเอง คุณพ่อคุณแม่ เค้าก็คือแค่สนับสนุนบ้าง แต่คือมันก็ทำให้เรารู้ว่า เราก็มีสักยภาพในการทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น คือเวลาทำอะไรก็คิดว่าต้องทำเองก่อน ถ้าไม่ไหวจริงๆ ก็ค่อยขอความช่วยเหลือ คือก็คิดว่าเราต้องมีความมุ่งมั่นนะ และก็ต้องมีความพยายาม ทำอะไรก็มีจุดมุ่งหมายให้สูงๆ ไว้ก่อน

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ที่รู้ก็คือยังไม่งั้นก็ต้องพยายาม ไม่มีอะไรที่ได้มาโดยที่ไม่ต้องพยายาม ก็เคยมีเอามาใช้บ้างในเรื่องของการเรียนอย่างเงี้ยอะ อย่างแบบเวลาสอบหรือเวลาเรียนอะไรอย่างนี้ บางทีมันก็รู้สึกเหนื่อยแบบว่าเฮ้ยไม่ไหวแล้วอะไรอย่างนี้ มันก็จะคิดแบบว่าทำไมเราไม่ลองพยายามอีกหน่อยดูละ เพื่อเราจะได้อะไรที่มันดี ๆ ตอบแทนกลับมาบ้าง

(น้ำทิพย์ อูทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้แฟนคลับยังมีพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างตนเองกับผู้อื่น โดยภายหลังจากที่แฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปิน แฟนคลับก็มักจะพูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูล และข้อคิดกับบุคคลอื่น เกี่ยวกับสาระความรู้ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ที่ได้รับ ดังเช่น การที่แฟนคลับมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับบุคคลรอบข้าง หรือคนใกล้ชิดในครอบครัวของตนขณะทำการเปิดรับสื่อที่เกี่ยวข้องนักร้องเกาหลี

คือแม่หนูก็ชอบ แบบเวลาดูอะไรพวกนี้ แม่เค้าก็จะมานั่งดูกะหนูด้วย แม่ก็ยังบอกเลยว่าพี่เค้า มีความพยายามดี อยากให้หนูดูเป็นตัวอย่างอะไรอย่างงี้อะพี่

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

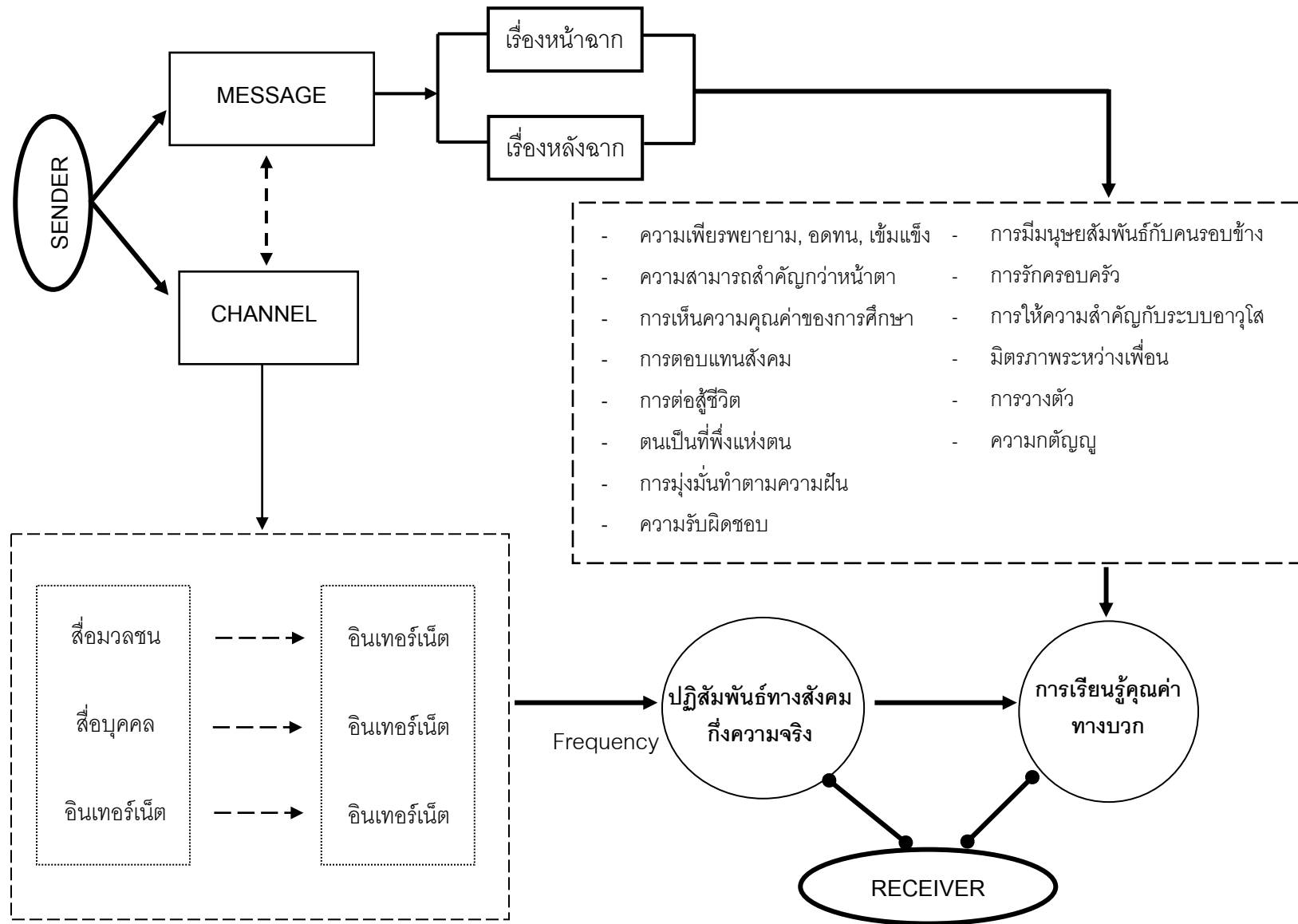
ที่บ้านติดหูแล้วมันมีรายการต่างๆ ของพี่ๆ แม่ก็เลยรู้ว่าพี่เค้าเป็นคนดีแม่ยังชมเลยคะว่า น่ารัก นิสัยดี

(กัญณัฐพร จันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

เมื่อได้รับปฏิกริยาตอบรับที่ดีจากสมาชิกในสังคมโดยเฉพาะบุคคลสำคัญในครอบครัว แฟนคลับจะเกิดการพิจารณาศักยภาพของตนเอง ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างบรรทัดฐานทางสังคมที่ตนสังกัดอยู่กับสภาวะความรู้หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์จากบุคคลในสื่อที่ตนได้เปิดรับ และด้วยความที่คำนิยมหรือคุณค่าหลายๆ ที่แฟนคลับได้เรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลีตามที่ผลการวิจัยได้กล่าวไปแล้วในส่วนก่อนหน้าก็ล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐานในสังคมไทยแทบทั้งสิ้น จึงนำไปสู่การบังเกิดผลของสภาวะบังเอิญทั้งในเรื่องของการพิจารณาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

โดยการที่แฟนคลับบางคนลุกขึ้นมาเอาจริง ทำจริง แต่อย่างไรก็ตาม ในสภาพความเป็นจริง อาจมีเพียงแฟนคลับจำนวนน้อย หรือเพียงบางคนเท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปในแนวทางที่ได้รับรู้จากนักร้องเกาหลี โดยสังเกตได้จากตัวเลขของการนำคุณค่าทางบวกไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของแฟนคลับ ซึ่งพบว่ามีเพียงไม่กี่คนที่มีการทำปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีอย่างจริงจัง

ซึ่งสามารถทำการกล่าวถึงพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกโดยสรุปได้ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 11 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของการสื่อสาร และพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

จากแผนภาพข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า พัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับนั้น เริ่มจากการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสรู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลีผ่านทางช่องทางต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อสมัยใหม่ โดยที่สื่อทั้ง 3 ประเภทนั้นมีบทบาทในการเป็นสื่อที่ทำให้แฟนคลับรู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลี หากแต่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จากการพบเห็นศิลปินผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง ด้วยความถี่ที่มากพอสมควร ซึ่งจากการวิจัยทำให้ทราบว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดจากการพบเห็นศิลปินผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตในปริมาณมาก เนื่องจากแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนิยมติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวรวมทั้งผลงานต่างๆ ของศิลปินจากช่องทางนี้บ่อยที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้น เป็นผลที่เกิดจากการติดตามศิลปินผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตโดยสื่อมวลชน และสื่อบุคคล เป็นสื่อที่ทำหน้าที่ในการเป็นเพียงช่องทางที่ทำให้แฟนคลับมีโอกาสได้รู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลี รวมทั้งมีส่วนช่วยเป็นแรงเสริมในกระบวนการเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเท่านั้น

ลำดับถัดมา คือเมื่อแฟนคลับได้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงขึ้นแล้ว หรือกล่าวคือหลังจากที่แฟนคลับได้รู้จักกับศิลปินจนเกิดเป็นความรู้สึกสนิทสนมคุ้นเคยกับตัวศิลปิน การเรียนรู้คุณค่าจึงได้เกิดขึ้นตามมา ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนี้มีบทบาทสำคัญในการเป็นส่วนช่วยผลักดันในการทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่าจากศิลปิน เนื่องจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นเกิดจากเนื้อหาที่แฟนคลับได้รับจากการติดตามศิลปินผ่านสื่ออย่างต่อเนื่องนั่นเอง

ทั้งนี้ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากเนื้อหา หรือตัวสาร กล่าวคือเนื้อหาจากสื่อเหล่านั้นสามารถแบ่งได้เป็นเนื้อหาหน้าฉาก และเนื้อหาหลังฉาก กล่าวคือ สิ่งที่แฟนคลับได้พบเห็นทางหน้าฉากนั้น คือผลงานเบื้องหน้า ที่แสดงให้เห็นถึงการอดทนทุ่มเทฝึกฝนทักษะในการเป็นศิลปิน ทั้งการร้องและการเต้นที่ดูมีพลังและหนักแน่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้แฟนคลับสามารถเรียนรู้ได้ถึงคุณค่าในเรื่องการอดทน ความพยายาม และความเข้มแข็ง เพราะการเต้นที่พร้อมเพรียงของศิลปินกลุ่มที่ประกอบไปด้วยคนจำนวนมากคงไม่อาจเกิดขึ้นได้หากขาดการอดทนฝึกซ้อมด้วยความตั้งใจ

ส่วนเนื้อหาที่เป็นเบื้องหลัง หรือเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากผลงานทางการแสดงต่างๆ นั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องราวที่อยู่หลังฉาก เป็นรายละเอียดเชิงลึกที่กล่าวถึงที่มาที่ไปของศิลปินก่อนที่จะพวกเขาเหล่านั้นจะกลายมาเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงโด่งดังอย่างเช่นในทุกวันนี้ ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้ อาจถือได้ว่าเป็นเรื่องราวหลังฉากที่ถูกศิลปินนำมาบอกเล่าออกสู่หน้าฉาก กล่าวคือ จากการวิจัยพบว่า

เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีหลายๆ เรื่องนั้นมีที่มาจากกรณีที่แฟนคลับรับชมรายการทางโทรทัศน์ต่างๆ ที่มีศิลปินนักร้องเกาหลีเป็นแขกรับเชิญจากอินเทอร์เน็ต โดยรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศในประเทศเกาหลีเหล่านั้น มีรูปแบบรายการที่สามารถทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้ จากการบอกเล่าประสบการณ์ผ่านรายการของศิลปิน ดังเช่น แฟนคลับหลายคนได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินหลายชื่อ เช่น คุณค่าในเรื่อง ความเพียรพยายาม, อดทน, เข้มแข็ง ,ความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา, การเห็นความคุณค่าของการศึกษา, ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน, การมุ่งมั่นทำตามความฝัน, การต่อสู้ชีวิต, การรักครอบครัว และความกตัญญู เป็นต้น

ยิ่งไปกว่านั้น จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างยังทำให้ทราบอีกว่า คุณค่าบางประการที่มองเห็นได้ในตัวศิลปิน โดยเฉพาะเรื่องราวเบื้องหลังยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนส่งเสริมให้แฟนคลับเกือบทั้งหมดเกิดความชื่นชอบในศิลปินมากยิ่งขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ แฟนคลับเกือบทั้ง 19 คน มีการรับรู้เรื่องราวประวัติและเบื้องหลังของศิลปินเป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสอบถามต่อไปว่า แล้วการที่ได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ของศิลปินมีส่วนทำให้แฟนคลับเกิดความชื่นชอบมากขึ้นหรือไม่ และคำตอบที่ผู้วิจัยได้รับก็คือ

ใช่ สำหรับคนอื่นหนูไม่รู้นะ แต่สำหรับหนู คือมันมาจากสิ่งนี้แหละ ที่เค้าพยายามให้เราเห็น

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

คะ จากที่ชอบมากอยู่แล้วก็ยิ่งชอบมากขึ้นไปอีก เพราะความตั้งใจจริงของพี่ๆ เค้าเนี่ยสุดยอดมากๆ

(กัญญณัฐ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

การที่เราศึกษาประวัติของคนๆ หนึ่ง มันก็เหมือนกับการที่เราได้เข้าไปเรียนรู้ เข้าใจรู้จักกับตัวตนเค้า มันก็คือจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราชอบเค้ามากขึ้น

(อริชา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จึงทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมทั้งหมดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในลักษณะใด หรือหากกล่าวโดยสรุปก็คือ การสื่อสารด้วยความถึ

บ่อยครั้ง มีผลทำให้ผู้รับสารเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง ซึ่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงก็ได้เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ช่วยผลักดันให้ผู้รับสารเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกขึ้น ซึ่งการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น ก็มีที่มาจากเนื้อหาหรือตัวสารที่ได้จากการเปิดรับสื่อนั่นเอง

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากรายการโทรทัศน์รายการใดบ้าง และแฟนคลับเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากรายการโทรทัศน์ของประเทศเกาหลีที่มีรูปแบบรายการในลักษณะใด ซึ่งคำตอบที่ได้จากแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีดังต่อไปนี้

รายการ Happy 10000 won หรือ Happy Share Company (ศึกประหัตแดนกิมจิ) เป็นรายการเกมโชว์ที่ออกอากาศในประเทศเกาหลี เป็นรายการที่ให้ดารานักร้องที่เป็นแขกรับเชิญ 2 คน มาแข่งขันกันทำภารกิจตามกติกาของทางรายการ ซึ่งก็คือ การใช้เงินอย่างประหยัด โดยมีเงิน 10000 วอนให้ผู้ที่เป็นแขกรับเชิญแข่งขันใช้ภายใน 1 อาทิตย์ ซึ่งถ้าใครเหลือเงินเยอะกว่า คนนั้นก็จะเป็นฝ่ายชนะ โดยบางช่วงตอนของรายการนี้ได้ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องของความกตัญญูต่อครูอาจารย์ ดังเช่น

หนูได้ดูรายการ Happy หมื่นวอน (ศึกประหัตแดนกิมจิ) พี่อินฮยอก²² มาออกรายการเค้าเป็นคนน่ารักจริงๆ ในรายการมีการให้ทำของราคา 10,000 วอนไปมอบให้คนที่เราชอบ หนูแปลกใจมากที่พี่เขาทำขนม มัฟฟินไปมอบให้คุณครูที่สอนเขาตอนมัธยม ซึ่งเป็นครูคนเดียวที่สอนเขียนชุดดงบังชินกิ และเป็นครูที่ให้การสนับสนุนในสิ่งที่เขารักคือการร้องและเต้น เมื่อเขาได้กลับไปพบคุณครูที่โรงเรียนทำให้คุณครูดีใจมาก หนูรู้สึกว่าเขาเป็นคนดีมาก เพราะหนูได้ดูรายการนี้หลายครั้งแล้ว แต่น้อยคนมากที่จะกลับไปพบครูที่เคยสอนมา เพราะบางคนก็ไปพบคนในวงการเดียวกัน หรือพบเพื่อนและญาติ แต่พี่เขาไม่ใช่

(กัญณัญญู พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

รายการ Ya Shim Man Man เป็นรายการที่ออกอากาศในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นรายการวาไรตี้รายการหนึ่งที่โกยเอาเรตติ้งในช่วงเวลาที่ออกอากาศให้แก่ช่อง SBS ได้เป็นอย่างมาก โดยรายการนี้ยุติการออกอากาศไปเมื่อเดือน มกราคม 2551 หลังจากนั้น 6 เดือนแห่งการรอคอยของผู้ชมรายการนี้ก็กลับมาอีกครั้งในชื่อ Ya Shim Man Man Season 2 นับตั้งแต่เริ่มออกอากาศในปี 2002 ถือได้ว่าเป็นรายการทอล์คโชว์ชั้นเยี่ยมที่เปิดโอกาสให้แขกรับเชิญตั้งแต่ นักร้อง นักแสดง ไปจนถึงพิธีกร

มาร่วมผลัดกันเล่าประสบการณ์ชีวิตของตัวเองและพยายามทายว่าคำตอบไหน ที่น่าจะเป็นคำตอบ ยอดนิยมอันดับหนึ่งจากผลโหวตที่ได้จากการสำรวจของประชาชนทั่วไป โดยหลายคนเล่าเรื่อง ราว ของพวกเขาผ่านทางรายการ ซึ่งทำให้คนดูรู้จักตัวตนที่แท้จริงของพวกเขามากขึ้น ซึ่งที่จริงแล้วนักข่าว ยังต้องมาหาข่าวจากรายการนี้ นั่นยิ่งแสดงให้เห็นว่ารายการนี้มีอิทธิพลมากเพียงใด โดยบางช่วงตอน ของรายการนี้ ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องความเพียรพยายาม, อดทน, ความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา, การเห็นความคุณค่าของการศึกษา, ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน, การมุ่งมั่นทำตามความฝัน, การต่อสู้ชีวิต, การรักครอบครัว และความกตัญญู ตัวอย่างเช่น

คือเรื่องพวกนี้มันจะไม่เล่าแบบโค้งๆ หรือก มันก็ต้องดูทุกรายการไป แต่ถ้าที่เล่าชัดๆ เลยอะ คือเราดูรายการนี้เราก็ร้องไห้เหมือนกัน รายการ Ya Shim Man Man อะ ที่มันสัมภาษณ์อะ แจ่มมันไม่ ยอมไปออกใจแต่ มิคอะไปออก แล้วเค้าก็ถามมิคก็เลยเล่าเรื่องครอบครัวเค้าให้ฟัง แล้วมิคอะก็บอก ผ่านทีวีว่าแม่ครับ วิกก็ครับ ผมรักพวกคุณ วิกก็...พี่รักนายมากเลย คือเราฟังแล้วร้องไห้เลย

(นันทน์, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

รายการ Happy together เป็นรายการวาไรตี้โชว์สุดฮาที่ออกอากาศทางช่อง KBS TV ใน ประเทศเกาหลี ซึ่งรายการ happy together Season 3 ที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงเป็นรายการที่ถ่ายทำ กันอยู่ที่ด้านในโรงเซาว์น่าสาธารณะ โดยผู้ร่วมรายการจะต้องพยายามยืนหยัดและอดทนกับความ ร้อนและร้องเพลงคาราโอเกะมากมายโดยไม่ให้ผิดตามคำสั่งของเกมส์ เพื่อที่จะหนีรอดจากการอบ เซาว์น่าที่ร้อนสุดจะทน ผู้ร่วมรายการจะสวมเสื้อผ้าที่สะดวกต่อการเผชิญหน้ากับเหงื่อและความเปียก ขึ้นและไม่มีกางเกงหน้าก่อนการแข่งขันกันแต่อย่างใด ซึ่งระหว่างรายการจะมีช่วงที่มีการพูดคุย เรื่องราวต่างๆ รวมทั้งเรื่องราวในอดีตของผู้ร่วมรายการ โดยบางช่วงตอนของรายการที่ได้ออกอากาศ นั้นได้ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่อง ความเพียรพยายาม, อดทน, ความเข้มแข็ง, ความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา, ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน, การมุ่งมั่นทำตามความฝัน, มิตรภาพระหว่างเพื่อน และการต่อสู้ชีวิต ตัวอย่างเช่น

....ส่วนในเรื่องขายเลือด หรือพวกที่เป็นรายละเอียดย่อยๆ พิธีกรถามแจในรายการ แล้ว แจอะไม่ยอมตอบ แต่ยุ่นอะตอบแทน แล้วแจอะร้องไห้ แล้วตั้งแต่นั้นอะ แจก็จะไม่ไปออกรายการที่ สัมภาษณ์แบบนี้อีก แต่มาช่วงหลังๆ เนี่ย ตั้งแต่อัลบั้ม "O" แจก็จะหลุดเล่าอะไรอย่างเงี้ย เหมือนใน รายการเค้าเอาของมาขึ้นนี่ แจก็จะแบบทำความหลังให้ฟังอะ ว่าเออเนี่ยสมัยเป็น trainee อย่างจี้ๆ

อย่างไ้เรื่องที่ยายหมากฝรั่งอะ ในรายการ happy together เมื่อไม่กี่อาทิตย์ที่ผ่านมา แจอะเล่าเรื่องนี้ออกรายการ

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

รายการ Star King เป็นรายการโชว์ที่ออกอากาศในประเทศเกาหลี ซึ่งรายการนี้มีรูปแบบรายการคล้ายๆ กับรายการประเภท The Star หรือ ช่วงต้นดาราในรายการตีสิบของประเทศไทย ที่เปิดโอกาสให้คนทางบ้านทุกเพศทุกวัยมาแสดงความสามารถแข่งกัน โดยมีกรรมการ และแขกรับเชิญซึ่งก็คือ เหล่าดารานักร้องมาเป็นผู้ตัดสินว่าใครจะเป็นผู้ที่ได้เข้ารอบ ซึ่งกติกาของรายการก็คือ ถ้าผู้เข้าแข่งขันคนใดเข้ารอบต่อไป ก็จะได้เงินรางวัลสูงขึ้นๆ แต่ถ้าตกขอบเงินรางวัลที่ได้มาจะเหลือแค่ครึ่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผู้เข้าแข่งขันจึงต้องเลือกว่าจะแข่งต่อไป หรือจะหยุดเพื่อรับเงินจำนวนนั้นๆ ไป โดยบางช่วงตอนของรายการนี้ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่อง การตอบแทนสังคม หรือการช่วยเหลือผู้ที่ยังมีโอกาสกว่าในสังคม ดังตัวอย่างเช่น

อย่างเช่น ตอนที่หนูดูรายการ Star King (ในช่องทรู) พี่อีซอล เป็นคนใจอ่อนและซึ้งสารมาก เมื่อเห็นเด็กหญิงตาบอดอายุ 3 ขวบ มาเล่นเปียโนโชว์ในรายการ พี่เขาถึงกับร้องไห้สงสารและหลังจากนั้นเขาก็ยังซื้อเปียโนใหม่ให้เด็กคนนั้นและซื้อของต่างๆ ให้พ่อของเธอที่พิการอีกด้วย ซึ่งหนูรู้สึกว่ามันเป็นอะไรที่น่าประทับใจมาก

(กันยณัฐ พรจันทรทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

อย่างไรก็ตาม คุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้ นั้น ก็ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแฟนคลับแต่ละคนว่าผู้ที่ได้เรียนรู้จะนำไปปฏิบัติหรือไม่ หากไม่มีการนำเรื่องที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินก็จะหยุดอยู่เพียงแค่ว่าแฟนคลับมีเพียงการเรียนรู้ แต่ทั้งนี้จากการวิจัยได้พบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงให้เห็นถึงการนำคุณค่าทางบวกที่ได้เรียนรู้จากศิลปินไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ที่แม้สัดส่วนในการนำไปปรับใช้นั้นจะมีมากบ้างน้อยบ้าง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์แวดล้อมของแฟนคลับแต่ละคน

แต่ผลการวิจัยดังกล่าวก็ทำให้เกิดข้อค้นพบว่า ความคลั่งไคล้ในตัวศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทย ซึ่งหากมองเพียงผิวเผินแล้วอาจจะเหมือนเป็นสิ่งที่ไร้สาระ และดูไม่มีคุณค่าบังเกิดประโยชน์อันใดได้ หากแต่ผลการวิจัยได้บ่งชี้ว่า ความคลั่งไคล้ในตัวศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทยนั้นได้ก่อให้เกิดการเรียนรู้

คุณค่าทางบวกจากศิลปินที่ถือ เป็นต้นแบบของแฟนคลับวัยรุ่น ที่การเรียนรู้นั้นได้ลงลึกไปสู่ระดับ พฤติกรรมอันนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม และเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม นักร้องเกาหลีจึงไม่ได้มีบทบาทเป็นแค่ศิลปินซึ่งมีหน้าที่ในการมอบแค่เพียงความบันเทิง หากแต่ศิลปินยังมีบทบาทในฐานะ role model ของแฟนคลับอีกด้วย

hi5
Home My Profile Friends Photos Messages Games Groups Applications
Log Out | Account | Privacy | Help

Search
advanced

PianOz :: My Journal
 Profile Friends Photos Scrapbook Journal Groups Applications

Latest Entries (View All) < ภาษาต่างๆในแบบฉบับ Pianoz > ด้ายแดง >

- >> T^T...เศร้า...T^T
- >> ผิด ลี นะ
- >> ปฏิเสธ อย่าง รាយ ยยยยย.....
- >> ด้ายแดง
- >> Cassiopeia : ความทรงจำสีแดง
- >> ภาษาต่างๆในแบบฉบับ Pianoz

Cassiopeia : ความทรงจำสีแดง share email
6:52 PM

ในสมัยที่คงปฏิเสธไม่ได้เลยว่า คำว่า "โคเรียฟีเวอร์" ได้แพร่หลายเข้าไปในทุกๆประเทศ รวมถึงประเทศไทยแต่ญี่ปุ่นที่เป็นชาตินิยมก็ยังไม่เว้น เหตุเพราะดารานักร้องของเกาหลีหน้าตาดีและยังมีความสามารถเป็นอย่างมาก ดารานักร้องที่เกาหลีจึงมีคุณภาพมากกว่าประเทศอื่นๆ เหตุนี้จึงทำให้มีทั้งวัยรุ่นเลยไปจนกระทั่งรุ่นคุณปู่คุณย่าต่างก็ชื่นชอบ รวมทั้งเกาหลีเป็นประเทศแรกที่มีการคิดให้มีชื่อเกาหลีของแฟนคลับของดารานักร้องวงต่างๆรวมถึงลิประจาวงเพื่อให้อรรถรสความสามัคคีของเหล่าแฟนคลับ ทำให้เป็นอีกความแปลกใหม่ที่ไม่เคยมีในไทย

Cassiopeia ก็เป็น 1 ในชื่อแฟนคลับของนักร้องเกาหลี ดงบังชินกิ ซึ่งมีลิประจาวงเป็นสีแดง ลูกโป่งสีแดง เสื้อสีแดง แห้งสีแดง ไฟดวงน้อยรวมกันเป็น 1 เดียวเกิดเป็นทะเลคลื่นสีแดงในคอนเสิร์ตที่ผ่านมาก็ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในมัน ความตื่นตื้นใจสองประกายออกมาจากดวงตามองที่จับตาจ้องมองไปที่พวกเขาและนักร้องไปก็ถึงครึ่งแรก...ครั้งแรกที่ได้เห็นพวกเขา...

"ดงบังชินกิ เทพพระจันทร์แห่งโลกตะวันออก"

ครั้งแรกที่ได้พบเกิดจากเพื่อนที่ชวนอยู่ก่อนแล้วปรารถนาให้ดูซึ่งในขณะนั้นเกาหลียังไม่ค่อยเป็นที่สนใจในส่วนมากจะเป็นญี่ปุ่นซะมากกว่า เมื่อได้เห็นพวกเขาทั้งห้า รูปลักษณะภายนอกที่ดูหล่อเหลาทำให้ฉันนึกใจเชื่อว่ามันแค่ที่หน้าตาฉันจึงสบประมาทพวกเขาไปต่างงานานาและยังสาบานว่าจะไม่ชอบอย่างเด็ดขาด แต่เมื่อวันหนึ่งฉันได้ลองฟังเพลง MV ของพวกเขา ฉันก็ต้องกลืนปาลายตัวเอง ก็ทำเดินทวงทำเสียงร้องมัน มันเทพเจ้าซัดๆฉันไม่เห็นเห็นมากอเลยในชีวิต มันแตกต่างไปจากนักร้องของไทยมาก เสียงร้องพวกเขาทำเอาฉันหลงใหล ในเวลาต่อมาความรักของฉันที่มีต่อดงบังชินกิไม่เพียงแต่น้อยลงแต่มีมากขึ้นทุกทีทุกที

และเมื่อไหร่ที่เห็นข่าวว่าพวกเขาประสบความสำเร็จฉันจะยิ้มตามและดีใจไปด้วยแต่เมื่อไหร่ที่มีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นฉันก็จะปกป้องพวกเขาเต็มที่ และเมื่อพวกเขาไปที่ประเทศไทยในงานแถลงข่าววันที่ 14 ตุลาคม ทำให้ฉันได้เห็นถึงพลังของเหล่า Cassiopeia ในเมืองไทย ทุกคนต่างสวมเสื้อสีแดงมาดงบังชินกิ แม้แต่แฟนที่ดกหลงมากก็ไม่ทำให้พวกเขาต่อแทะหรือหมกค่าส่งใจในการรอ เมื่อบังถึงวันนั้นฉันรู้สึกมีความสุขและเป็นภาพแห่งความประทับใจเหตุการณ์แห่งความทรงจำ ทุกอย่างเป็นสีแดงไปหมดฉันรู้สึกภูมิใจ...ภูมิใจมากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสีแดง สีที่ฉันเฝ้ามองไปด้วยความรักที่มอบให้แก่ดงบังชินกิ ความทรงจำสีแดงที่เยี่ยมสุข...

ฉันไม่รู้หรอกว่าสิ่งที่ฉันพยายามทั้งหมดจะคุ้มกับสิ่งที่ได้มาหรือไม่แค่เพียงได้เห็นพวกเขาสักนิดแม้จะรอานานแค่ไหนตอนนั้นสำหรับฉันมันคุ้มมากแล้ว ฉันไม่เคยคิดว่าพอฉันแก่ไปและกลับมามองตัวเองใหม่ฉันจะรู้สึกอย่างไรจะภูมิใจกับสิ่งที่ได้ทำมาหรือเสียใจที่เวลาผ่านไปแบบนั้น แต่ในตอนนี้วันที่ฉันคิดว่าถึงมันจะดูไร้สาระก็เอะถึงแม้มันจะดูบ้าในสายตาของคนหลายคนแต่ความทรงจำทั้งหมดที่มี ทั้งลูกโป่งสีแดง เสื้อสีแดง แห้งสีแดง ที่โบกไปมา เสียงของเหล่าแฟนคลับที่ร้องเพลงตาม จะถูกเก็บเป็นความทรงจำที่มีค่า...ตลอดไป ทั้งชีวิต

I 東方神起

I Cassiopeia

I AM Cassiopeia Forever

ภาพประกอบที่ 12 ตัวอย่างการเล่าเรื่องจาก Journal ใน Hi 5 ส่วนตัวของแฟนคลับคนหนึ่ง

ภาพข้างต้น คือตัวอย่างจากการเขียนบันทึกที่กำลังบอกเล่าถึงเรื่องราวเกี่ยวกับความทรงจำของตัวเองลงใน Journal ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งใน hi5 ของแฟนคลับคนหนึ่งผู้ซึ่งเรียกตัวเองว่า "Cassiopeia" แฟนคลับคนนี้ ไม่ใช่ใครคนใดคนหนึ่งในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนที่ผู้วิจัยใช้เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการวิจัย หากแต่ความรู้สึกนึกคิดของแฟนคลับคนนี้ก็คงไม่แตกต่างจากแฟนคลับทั้ง 19 คนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเท่าไรนัก

จากเนื้อความที่เขียนบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเอง ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงพัฒนาการเบื้องต้นในการทำให้วัยรุ่นคนนี้กลายมาเป็นคนที่เรียกตัวเองว่า “แฟนคลับ” ซึ่งสิ่งที่เรียกว่าความทรงจำของแฟนคลับคนนี้จะทำให้เราทราบสาเหตุที่ทำให้เธอได้รู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลี จนกระทั่งเกิดเป็นความชื่นชอบและประทับใจในความสามารถของศิลปิน ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างเธอกับศิลปิน แม้ข้อความข้างต้นจะไม่สามารถบอกให้ทราบถึงพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทั้งหมด แต่อย่างน้อยจากการบอกเล่าข้างต้นก็ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นภาพว่า การเข้ามาเป็นแฟนคลับของเธอนั้น มีแรงดึงดูดจากศักยภาพของศิลปินไม่แตกต่างไปจากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

อีกทั้งการบอกเล่าของเธอ ยังทำให้เกิดการมองเห็นรูปแบบของการรวมตัวเพื่อประกอบพิธีกรรมร่วมกันตามแบบสมัยใหม่ ซึ่งมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง 19 คนที่มักจะมีการรวมตัวกันเพื่อชมคอนเสิร์ต หรือมักจะมีการรวมกลุ่มกันเพื่อติดตามศิลปินนักร้องเกาหลีในขณะมาเยือนประเทศไทยอีกด้วย ซึ่งลักษณะพฤติกรรมของแฟนคลับนักร้องเกาหลิดังกล่าวนี้ พบว่ามีความสอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ สุวีริรัตน์ โกสุมสุภมาลา (2550) ที่พบว่า การรวมกลุ่มกันของแฟนคลับศิลปินโมเดิร์นด็อกในพื้นที่กิจกรรมพิเศษ เป็นการสร้างพื้นที่ทางโลกเข้ามาแทนพื้นที่ทางธรรม ซึ่งกิจกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมานี้สามารถตอบสนองความต้องการการยอมรับและความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและสังคมได้เช่นเดียวกับกิจกรรมของพิธีกรรมทางศาสนาในอดีต

ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งหนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนและถือได้ว่าเป็นลักษณะร่วมของแฟนคลับทั้งหมด ก็คือ หลังจากที่แฟนคลับได้ทำการเปิดรับหรือทำความรู้จักกับศิลปิน และมีการติดตามศิลปินผ่านสื่อด้วยความถี่ที่มากเพียงพอเป็นระยะเวลาหนึ่ง แฟนคลับผู้นั้นจะเกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ในลักษณะที่เรียกว่า “ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง”

บทที่ 5

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างแฟนคลับ กับศิลปินนักร้องเกาหลี และบทบาทของการสื่อสาร

จากผลการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณทำให้ทราบว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นเป็นความรู้สึกของแฟนคลับที่ราวกับว่า มีความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งหากอาศัยการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น จะสามารถสรุปได้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่แฟนคลับจะรู้สึกว่าศิลปินที่ปรากฏในสื่อเป็นเสมือนบุคคลที่แฟนคลับรู้จักเป็นอย่างดี มีความรู้สึกว่าศิลปินเป็นเหมือนเพื่อน เป็นญาติมิตร หรือแม้กระทั่งคนรัก โดยแฟนคลับจะให้ความสนใจในตัวศิลปินเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีการแสดงออกถึงความสัมพันธ์อีกด้วย แต่ความสัมพันธ์จะเป็นไปในลักษณะที่แฟนคลับมีให้กับศิลปินเพียงฝ่ายเดียว เป็นความผูกพันที่แฟนคลับมีให้กับตัวศิลปินที่ตนชื่นชอบ

โดยปกติแล้ว การที่จะกล่าวว่าคุณเราจะมีความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมนั้น คือ การที่บุคคลคนสองคน หรือมากกว่านั้นมีการข้องเกี่ยวกันในลักษณะต่างๆ เช่น มีการพบปะพูดคุยกัน ใกล้ชิดสนิทสนมกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าทั้งสองฝ่ายจะต้องมีการปฏิบัติซึ่งกันและกันกับอีกฝ่าย เช่นเดียวกันกับที่ได้รับ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่เกิดขึ้นจริงๆ ในสังคม แต่ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น เรียกว่าเป็นความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง เนื่องจากความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นความสัมพันธ์ที่แฟนคลับมีให้กับตัวศิลปินเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งเกิดขึ้นโดยมีปัจจัยด้านการสื่อสารเข้ามาเกี่ยวข้อง

กล่าวคือ ถึงแม้ลักษณะความสัมพันธ์จะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่ก็ยังเป็นไปในลักษณะ “ถึงความจริง” เพราะแฟนคลับจะเป็นผู้ที่รู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วม มีความเกี่ยวข้อง และรู้สึกใกล้ชิดกับศิลปิน ซึ่งเป็นความรู้สึกของผู้ที่เป็นแฟนคลับเพียงฝ่ายเดียว โดยที่ในสภาพความเป็นจริงในสังคมแทบจะเรียกได้ว่า ศิลปินไม่ได้มีการใกล้ชิดสนิทสนมและพูดคุยกับแฟนคลับกันแบบจริงๆ ในลักษณะของคนที่มีความรู้จักสนิทสนมกัน จากการศึกษาความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นกับบุคคลที่เป็นแฟนคลับเพียงฝ่ายเดียว ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงจึงสามารถแยกตัวออกจากความสัมพันธ์จริงๆ ทางสังคมได้อย่างชัดเจน

โดยทั่วไปนั้น รูปแบบความสัมพันธ์ที่เรียกว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงจะเกิดขึ้นโดยที่ผู้ชม หรือการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มแฟนคลับเป็นปัจจัยสำคัญ เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยที่ **แฟนคลับจะเป็นผู้มีความสัมพันธ์กับศิลปิน** แฟนคลับจะรู้สึกที่ศิลปินเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตซึ่งมีความรู้สึกที่ตัวแฟนคลับเองก็ไม่ได้คาดคิดและไม่รู้ตัวมาก่อน โดยสังเกตได้จากวิธีการเรียกชื่อ หรือสรรพนามที่แฟนคลับใช้เรียกแทนตัวศิลปิน ซึ่งจะมีลักษณะการเรียกชื่อที่เป็นเช่นเดียวกันกับการเรียกชื่อของเพื่อนที่รู้จักกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการที่แฟนคลับเกิดความรู้สึกสนิทสนมกับศิลปินในแนวทางเช่นเดียวกับคนรู้จักของตน ดังเช่น

พีทีที (Leeteuk : Park Jungsoo) อะ คำหนักกว่าเราอีกนะ เพราะว่าตั้งแต่ก่อนจะเดบิวต์จนถึงปัจจุบัน ก็ยังดูแลพวกนั้นไม่เลิก

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

คือต้อง (Lee Donghae) คำจะเป็นคนมั่นใจในเรื่องการเดินของตัวเอง

(ณัชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อย่างตอนที่ยูน (Jung Yunho) โดนวางยาแล้วเจี๊จิ้น (Kim Heechul) วินเลยอะ จะฆ่าอีคนนั้นเลยอะ มาทำน้องชายเค้าอะ

(นันท, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

น้องมิน (Shim Changmin) ทำงานหนักขนาดนั้น น้องมินยังทำได้อะ เรียนนำพี่มันอีก

(วิภาพร แซ่ฮึง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ลักษณะปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง ระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีในสื่อต่างๆ นั้น ไม่แตกต่างจากลักษณะความสัมพันธ์จริงๆ ทางสังคมเท่าไรนัก โดยความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก็เป็นความสัมพันธ์ทั้งด้านบวก คือ ชื่นชอบ และด้านลบคือไม่ชอบหรือต่อต้านเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง หากแต่จะแตกต่างกันก็ตรงที่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

ทั้งนี้หากเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ นันทิพา วาวิระนิช (2543) ที่ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ไทยนั้น พบว่า ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ และแฟนคลับกับนักร้องเกาหลีนั้นไม่มีความแตกต่างกันเท่าไรนัก กล่าวคือ นันทิพาได้กล่าวว่าความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์นั้น คือการที่ผู้ชมรู้สึกผูกพันกับตัวแสดง โดยจะเป็นไปในลักษณะที่ว่าผู้ชมจะตีความว่าชอบหรือไม่ชอบตัวแสดง และจะมีการแสดงออกเพื่อยืนยันความชอบและไม่ชอบนั้น ซึ่งแฟนคลับนักร้องเกาหลีก็มีการแสดงออกในรูปแบบดังกล่าวด้วยเช่นกัน หากจะแตกต่างกันก็ตรงที่ความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ไทยนั้น มีปัจจัยเรื่องของบทบาทการแสดงของนักแสดง และฉากในละครที่สมจริงเข้ามาเกี่ยวข้อง จนทำให้ผู้ชมคิดว่า “นักแสดง” คือ “ตัวละคร” จนนำไปสู่การแสดงออกถึงความสัมพันธ์

ในขณะที่กรณีของแฟนคลับและศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น ไม่มีปัจจัยด้านบทละคร ความเป็นตัวละคร หรือฉากอันสมจริงเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยความสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่แฟนคลับมีต่อตัวศิลปินโดยตรง ซึ่งจากการวิจัยทำให้ทราบว่า แฟนคลับที่ส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่น จะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปิน และอยากมีความสัมพันธ์จริงๆ กับศิลปินนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบ ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จาก การให้ความสำคัญกับศิลปิน ราวกับว่ารู้จักตัวศิลปินนั้นเป็นอย่างดี ตลอดจนการอยากกระทำหรือการกระทำพฤติกรรมใดๆ เช่นเดียวกับตัวศิลปิน

นอกจากนี้ จากการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่แฟนคลับมีต่อตัวศิลปินนั้น จะมีทั้งความสัมพันธ์ในเชิงบวก และความสัมพันธ์ในเชิงลบ แต่โดยส่วนมากจะเป็นไปในลักษณะความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อตัวศิลปิน ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปิน อันเกิดจากจินตนาการบวกกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ภาพเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวศิลปิน ซึ่งต่างก็จะมีการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ ไม่ว่าจะ เป็นทั้งในเชิงบวกและเชิงลบเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง ถึงแม้จะเป็นการแสดงออกเพียงฝ่ายเดียวก็ตาม

อย่างไรก็ตามปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ หรือเกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุ โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินนั้นมีผลสืบเนื่องมาจากการติดต่อสื่อสารที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน โดยอาจเกิดขึ้นได้ทั้งขณะที่แฟนคลับทำการสื่อสารกับศิลปินในรูปแบบที่มีสื่อเป็นตัวกลาง (mediated communication) หรือรูปแบบการสื่อสารสาธารณะ (public communication) หรือการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ (large

group communication) ที่แฟนคลับได้มีโอกาสพบปะกับตัวจริงของศิลปินในพื้นที่กิจกรรมแฟนคลับ หรือในคอนเสิร์ต ซึ่งกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นมาจากการที่แฟนคลับติดตามดูศิลปินจนทำให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวศิลปิน ซึ่งผู้วิจัยจะกล่าวถึงต่อไปในบทที่ 6 หรือส่วนของการใช้สื่อของกลุ่มแฟนคลับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะขออธิบายลักษณะต่างๆ จากการวิจัยที่ได้ค้นพบเกี่ยวกับเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีตามประเด็นที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น โดยอ้างอิงพื้นฐานจากแนวคิดทฤษฎีเรื่องปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในบทที่ 2 ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ลักษณะความรู้สึกรู้สึกของแฟนคลับที่เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
2. รูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะต่างๆ
3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน

1. ลักษณะความรู้สึกรู้สึกของแฟนคลับที่เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

เป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่แฟนคลับรู้สึกต่อศิลปิน โดยจากการวิจัยพบว่าความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อศิลปินนั้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างลึกซึ้ง ซึ่งในการศึกษาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีในการวิจัยครั้งนี้ สิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ชัดเจนว่าแฟนคลับมีลักษณะความสัมพันธ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับตัวศิลปิน คือ ลักษณะคำตอบของแฟนคลับที่พูดถึงเกี่ยวกับตัวศิลปิน ซึ่งคำตอบจะอยู่ในรูปแบบของการแสดงความรู้สึกชื่นชอบ ชื่นชม สงสาร เข้าใจ เป็นห่วง เห็นอกเห็นใจ คิดถึง หรือให้อภัยเมื่อศิลปินทำผิด เป็นต้น

ลักษณะของความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อศิลปินเหล่านี้อยู่ระดับที่มากพอๆ กับความรู้สึกที่บุคคลซึ่งมีความสัมพันธ์กันจริงๆ มีให้แก่กัน และไม่เพียงแต่ลักษณะหรือรูปแบบของคำตอบเท่านั้นที่บ่งบอกว่าแฟนคลับกำลังเกิดความรู้สึกมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปิน แต่ได้รวมไปถึงการสังเกตภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างระหว่างการสัมภาษณ์ของผู้วิจัย ไม่ว่าจะเป็นน้ำเสียง อารมณ์ และอากัปกริยาขณะการเล่าเรื่องหรือพูดถึงศิลปินที่แสดงว่าผ่อนคลาย มีความสุข สนุกสนาน และเป็นธรรมชาติราวกับกำลังพูดถึงหรือวิจารณ์ใครคนหนึ่งที่เขารู้จักเป็นอย่างดีให้ผู้วิจัยฟัง ซึ่งความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อตัวศิลปินนั้นสามารถสรุปออกมาได้เป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะความรู้สึกของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง

ลักษณะความรู้สึกของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง	จำนวนแฟนคลับ		
	การวิจัยเชิงคุณภาพ (N = 19)	การวิจัยเชิงปริมาณ (N=800)	
		ค่าเฉลี่ย	ระดับความสัมพันธ์
1. ความรู้สึกที่อยากจะพบปะกับตัวจริงของศิลปิน	19	4.73	สูงมาก
2. ความรู้สึกเป็นห่วงและคอยเป็นกำลังใจ	19	4.41	สูงมาก
3. ความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวศิลปินหรือเห็นว่าศิลปินเป็นผู้นำ	17	4.29	สูงมาก
4. การมีความรู้สึกที่รู้จักและสนิทสนมกับศิลปินเช่นเดียวกับคนใกล้ชิด	17	4.09	สูง
5. ความรู้สึกที่พร้อมจะเข้าใจและให้อภัยเมื่อศิลปินทำผิด	14	-	-
6. ความรู้สึกสบายหรือผ่อนคลายเหมือนอยู่กับเพื่อนตัวเอง	14	4.72	สูงมาก
7. ความรู้สึกอยากปกป้องศิลปิน	12	4.36	-
8. ความรู้สึกที่เป็นไปในลักษณะของการมีความรู้สึกร่วม	10	4.83	สูงมาก
9. ความรู้สึกที่นำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะหรือลှ่นให้ศิลปินทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม	9	-	-
10. ความรู้สึกผูกพันกับศิลปินจนพยายามเลียนแบบ	6	-	-
11. ความรู้สึกผิดหวังในการกระทำของศิลปิน	3	-	-
12. การประชดประชันทางความคิด	1	-	-

1.1 ความรู้สึกที่อยากจะพบปะกับตัวจริงของศิลปิน

ความรู้สึกนี้ เป็นความรู้สึกเดียวกันที่แฟนคลับทั้งหมด 19 คนได้ให้คำตอบไว้ตรงกันว่า นอกจากการได้พบเห็นศิลปินผ่านสื่อแล้ว พวกตนยังมีความต้องการที่จะพบปะกับตัวจริงของศิลปินที่ตนชื่นชอบ อีกทั้งจากการสัมภาษณ์เจาะลึกยังพบว่าสิ่งนี้เป็นความต้องการที่แฟนคลับทุกคนมีร่วมกัน และหากใครได้มีโอกาสไปพบกับตัวจริงของศิลปินแล้ว ก็ยากที่จะตัดใจจนต้องยอมปล่อยให้ครั้งต่อไปตามมา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่า ที่ตนมีความต้องการจะพบเจอกับตัวจริงของศิลปินเกาหลี

นั่น ก็เป็นเพราะศิลปินเกาหลีเป็นศิลปินต่างชาติ หนทางที่จะทำให้ตนพบกับศิลปินได้ก็คือการติดตามผลงานหรือเรื่องราวข่าวสารของศิลปินผ่านสื่อต่างๆ และด้วยความที่เป็นศิลปินต่างชาติ จึงทำให้โอกาสในการพบเห็นตัวจริงของศิลปินนั้นน้อยกว่าศิลปินไทย ดังนั้น เมื่อศิลปินเดินทางมายังประเทศไทย จึงเป็นโอกาสในการที่จะทำให้พวกตนได้พบเจอกับตัวจริงของศิลปินที่ชอบ ซึ่งมีโอกาสติดตามพวกเขาอยู่แค่ในสื่อ ทั้งนี้เนื่องจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นเกิดจากการสื่อสารแบบผ่านสื่อ หรือ mediated communication มาโดนตลอดนั่นเอง

อยากเห็นหน้า คือดารามากก็อยากเห็นตัวจริงอะ แต่หลังๆ มันเหมือนไม่ไปไม่ได้ คือเหมือนต้องเห็นทุกครั้ง เพราะว่าแบบฟังก์คนอื่นมาแล้วแล้วมันทนไม่ได้ มันอยากเห็นอะ

(ป๊วย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ครั้งไหนดีมากๆ อันตรายแม่ก็ไม่ให้ไป ที่ไปก็เพราะอยากเจอหน้าพี่เค้าอะ

(กัญญ์ณรัฏฐ์ พรจันทร์ทอง , สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

คือมันอยากเจออะ มันเหมือนได้ทำหน้าที่ตัวเอง คือขั้นเป็นแฟนคลับ ขั้นมาให้กำลังใจคุณนะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

จากการวิจัยพบว่า แฟนคลับมีความรู้สึกนี้ในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยสังเกตได้จากการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทุกคน ได้เคยพบเจอกับตัวจริงของศิลปินมาแล้วทั้งสิ้น ยกเว้นแฟนคลับ 2 คนที่มีพื้นเพอยู่ที่ต่างจังหวัด ระยะเวลาจึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองคนไม่อาจมาพบเจอกับศิลปินได้ ทั้งนี้การที่แฟนคลับมีความต้องการพบปะกับตัวจริงของศิลปินนั้น มีผลมาจากการที่แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง จนกระทั่งเกิดการผลักดันให้แฟนคลับมีการพัฒนารูปแบบการสื่อสารที่จากเดิมเคยเป็นการสื่อสารผ่านสื่อ (mediated communication) ไปสู่การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา (face to face communication) ซึ่งเป็นรูปแบบการสื่อสารที่ช่วยตอบสนองความรู้สึกที่เป็นผลจากการเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของผู้ชม ที่ไม่อยากจะพบเห็นศิลปินเพียงแค่ในสื่อเท่านั้นนั่นเอง

เพราะการสื่อสารผ่านสื่อ จะมีแต่แฟนคลับเท่านั้นที่จะเป็นฝ่ายได้พบเห็นศิลปินผ่านภาพที่ปรากฏในสื่อ การสื่อสารในลักษณะนี้เป็นการสื่อสารทางเดียวที่จะมีเฉพาะคนที่เป็นผู้ชมหรือแฟนคลับเท่านั้นที่จะรับรู้ท่าทางและการแสดงออกของศิลปิน โดยที่อีกฝ่ายหรือศิลปินนั้นไม่มีโอกาสรับรู้ปฏิริยา

โต้ตอบของแฟนคลับที่เป็นผู้ชม การสื่อสารผ่านสื่อจึงทำให้โอกาสในการใช้วาทภาษาเพื่อสื่อสารซึ่งกันและกันนั้นหมดไปโดยปริยาย ในขณะที่การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตาถือเป็นโอกาสที่ทำให้เกิดการเผชิญหน้ากันของทั้งสองฝ่าย ทั้งศิลปินและแฟนคลับจะมีโอกาสได้เห็นปฏิกริยาและการแสดงออกซึ่งกันและกัน ทั้งวาทภาษาและวาทภาษาถูกนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้สึกอยากที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับศิลปินในโลกแห่งความจริงไม่น้อยไปกว่าการได้ปฏิสัมพันธ์กับศิลปินในหน้าจอบทคอนเทนต์เลยทีเดียว

นอกจากนี้ ตัวเลขข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณยังมีความสอดคล้องกับระดับความรู้สึกที่ได้จากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างในส่วนของวิจัยเชิงคุณภาพอีกด้วย ซึ่งหมายความว่า ปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้ เป็นความรู้สึกร่วมของแฟนคลับทุกคนที่มีความต้องการอยากจะพบเห็นตัวจริงของศิลปินเป็นอย่างมาก และยังเป็น การแสดงให้เห็นว่าแฟนคลับส่วนใหญ่ได้มีการติดตามศิลปินผ่านสื่อด้วยจำนวนครั้งความถี่ที่สูงมากพอ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงในลักษณะนี้จึงได้เกิดขึ้น

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องความรู้สึกต้องการพบปะกับตัวจริงของศิลปิน

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกึ่งความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ (N = 800)
ท่านรู้สึกอยากจะไปพบตัวจริงของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบที่ประเทศเกาหลีได้	4.73	สูงมาก
ท่านมีความรู้สึกอยากให้นักร้องเกาหลีมาเปิดการแสดงหรือจัดคอนเสิร์ตในประเทศไทยบ่อยๆ	4.70	สูงมาก
ท่านมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี	4.64	สูงมาก

1.2 ความรู้สึกเป็นห่วง และคอยเป็นกำลังใจ

เป็นความรู้สึกที่แฟนคลับทั้งหมดมีต่อศิลปิน โดยแฟนคลับนั้นจะเป็นห่วงศิลปินในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว หรือเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยของศิลปิน ดังเช่น แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะรู้สึกเป็นกังวลเมื่อทราบว่าเกิดเรื่องไม่ดีขึ้นกับศิลปิน โดยพบว่าความรู้สึกที่มีให้ต่อ

ศิลปินนั้นจะเป็นความรู้สึกในแบบเดียวกันกับที่คนทั่วไปมีให้กับคนรู้จักของตน เช่น รู้สึกกระวนกระวาย ไม่สบายใจ หรือหดหู่ใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งความรู้สึกที่อยากจะคอยเป็นกำลังใจถึงแม้ว่าศิลปินจะรับรู้หรือไม่ก็ตาม

อยากบอกว่ารักษาสุขภาพด้วย เพราะช่วงนี้ตั้งบังทำงานหนักไป หนักมาก หนักจนแบบเราห่วง กลัวว่าพวกเค้าจะตายเอา...หรืออย่างถ้ามีข่าวพวกอุบัติเหตุ เรายังเป็นห่วง ก็อย่างทีบอกว่ามันก็รู้สึกเหมือนเป็นเพื่อนเราคนหนึ่ง อย่างถ้ามีคนโทรมาบอกว่า เฮ้ย!! เนี่ยเพื่อนเราขับรถไปเสยเกาะกลางถนนนะ เป็นคุณๆ จะหวัหวัระออกมัย มันก็ต้องเป็นห่วงเพื่อนของเราอยู่แล้ว ซึ่งกับพวกนี้มันก็เหมือนกัน มันก็รู้สึกแบบเดียวกัน

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ก็ตอนพ่อตั้งเสีย คือโอเคพ่อเค้าก็เสียไปแล้ว และเราก็ไม่ได้ไปรู้จักอะไรเค้า แต่ว่าความรู้สึกอะคือเค้าเป็นพ่อตั้ง คือที่เสียใจเพราะเค้าเป็นพ่อตั้ง คือเป็นห่วงตั้ง เพราะว่าพ่อดังรู้ว่าว่าพ่อมันเสียอะ ก็คือเป็นลมไปเลยอะ เหมือนกับแสดงอะไรไม่ได้เลย สภาพตอนนั้นคือมันแย่มาก แล้วแถมแบบเพื่อนก็มาประสบอุบัติเหตุ เพราะว่าเดินทางไปงานศพพ่อตัวเองอีกอะ มันก็เลยทำให้รู้สึกแย่ง ใจ คือเราเป็นห่วงเค้าว่าเค้าจะเป็นยังไง เค้าจะรู้สึกยังไง เค้าจะกินได้มัย เค้าจะนอนได้มัย

(ชนิษฐา ธีรญา, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ถ้าบอกอะไรกับเค้าได้อย่างแรกคือ พวกคุณทำดีแล้ว อยากให้พยายามต่อไป แล้วก็ไม่ว่าพวกคุณจะทำอะไรหรือทำอะไร ก็ยังมีแฟนคลับเป็นกำลังใจให้ อย่างประเด็นที่มันตีกันมาเลยก็คือ only13¹ อะ ก็คือจะบอกเค้าว่าเราจะไม่เป็น only13 และก็จะไม่อะไรทั้งนั้น เค้ายอมรับแบบไหนเราก็จะยอมรับแบบนั้น และก็จะให้กำลังใจเค้า เพราะอย่างเฮนรี่² อะ ก็บ๊ก็ชอบนะ และก็ชอบมากด้วย และก็รู้สึกแบบ น้องแค่อยากเป็นศิลปินอะ น้องไม่ผิด

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

¹ only13 หมายถึง แฟนคลับของศิลปินกลุ่ม Super junior จำนวนหนึ่งที่ไม่ยอมรับและให้การสนับสนุนสมาชิกใหม่ที่คาดว่าจะกลายมาเป็นสมาชิกคนต่อไปของ Super junior ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ ดันลิ่งกัต SM Entertainment ประกาศว่าต้องการที่จะแตกยูนิทของ Super junior เพื่อตลาดประเทศจีน โดยเพิ่มสมาชิกเข้ามาในยูนิท Super junior M ซึ่งแฟนคลับกลุ่มนี้จะยอมรับ Super junior ในฐานะกลุ่มศิลปินที่มีสมาชิก 13 คนเท่านั้น

² เฮนรี่ คือ 1 ใน 2 สมาชิกชาวจีนคนที่ถูกเพิ่มเข้ามาในยูนิท Super junior M (SJ-M) เขาเคยอาศัยอยู่ที่แคนาดา และมีความสามารถในการเล่นไวโอลิน ซึ่งนับตั้งแต่ SM Entertainment ประกาศว่าต้องการที่จะแตกยูนิท เพื่อตลาดประเทศจีนโดยเพิ่มสมาชิกใหม่เข้ามา ก็มีเสียงคัดค้านจากแฟนๆ เป็นอย่างมาก เนื่องจากแฟนคลับจำนวนหนึ่งได้ให้ความคิดเห็นว่า พวกเขาไม่ต้องการสมาชิกใหม่ แต่ก็ยังมีแฟนๆ จำนวนไม่น้อยที่สนับสนุนเขาในฐานะ SJ-M

คำตอบของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นที่กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อศิลปินนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะอย่างหนึ่งของผู้ที่แฟนคลับ กล่าวคือ แฟนคลับจะมีความรู้สึกผูกพันกับศิลปินเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผูกพันทางความรู้สึก ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากการคำพูดต่างๆ ที่บ่งบอกถึงการคำนึงถึงความรู้สึกของศิลปิน และยังกับทัศนคติของรัถญนันท์ด้วยนั้น ตามความคิดเห็นของผู้วิจัยได้มองว่า เธอกำลังรู้สึกเป็นห่วงและพร้อมที่จะเป็นกำลังใจให้ศิลปินอย่างแท้จริง เนื่องจากในหมู่คนที่แฟนคลับนักร้องเกาหลีจะเป็นที่ทราบกันดีเกี่ยวกับกระแส only13 ซึ่งแม้แต่ตัวของสมาชิก ในวงเองก็ยังไม่สบายใจกับกระแสต่อต้านเหล่านี้

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกทำให้ผู้วิจัยเข้าใจในความคิดของเธอที่ว่า เธอเองก็ไม่มั่นใจว่าการกระทำที่แสดงออกถึงการต่อต้านเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่สมาชิกทุกคนต้องการหรือไม่ ซึ่งเธอเชื่อว่าสมาชิกในวงซูเปอร์จูเนียร์ทุกคน อาจจะมีความสุขที่ได้เห็นพลังแห่งความรักของแฟนคลับที่ต้องการปกป้องให้พวกเค้าทั้ง 13 คนอยู่ด้วยกัน เพียงแต่เธอเองก็ไม่แน่ใจว่าการตั้งแง่แอนตี้สมาชิกใหม่ทั้ง 2 คน คือสิ่งที่ซูเปอร์จูเนียร์ต้องการจะเห็น

ทัศนคติของเธอทำให้ผู้วิจัยมองว่าเธอกำลังคิดเผื่อไปถึงความรู้สึกของศิลปิน ที่ก็คงไม่สบายใจนักกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเธอเองก็ไม่อยากเป็นอีกคนหนึ่งเข้าไปทำให้ศิลปินไม่สบายใจ รวมทั้งเธอก็รู้สึกเห็นใจและเข้าใจสมาชิกใหม่ที่ถูกวางตัวให้เพิ่มเข้ามา เพราะในความเป็นจริงเขาทั้ง 2 คนเป็นเพียงแค่นักที่มีความสามารถและมีความฝันเป็นของตัวเองเหมือนดังเช่นศิลปินคนอื่นๆ สิ่งที่พวกเขาต้องการ คือโอกาสที่ผู้ใหญ่ในสังกัดจะหยิบยื่นให้ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วถ้าเลือกได้ เขาทั้ง 2 คนก็อาจจะไม่ยอมมาขึ้น ณ จุดนี้ จุดที่มีแต่ตนต่อต้านและไม่มีใครยอมรับพวกเขา ซึ่งเธอได้กล่าวกับผู้วิจัยว่า

ลองนึกถึงตัวเองซิ ถ้ามีเพียงแค่นัก หรือ 2 คนตะโกนด่าคุณ คุณก็อาจจะทนไม่ได้หรือลุกขึ้นมาตอบโต้ แต่สองคนนี่ มีคนหลายสิบคนที่ตะโกนต่อต้านน้องในหลายๆ ที่ ที่น้องไปจนน้องต้องร้องไห้เลยนะ (กลุ่มตัวอย่างเรียกศิลปินว่าน้อง เนื่องจากศิลปินที่กำลังกล่าวถึง (สมาชิกใหม่ในยุนิต SJ-M) มีอายุน้อยกว่าเธอ)

จากคำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างผู้นี้ แสดงให้เห็นได้ถึงความรู้สึกที่แฟนคลับคนหนึ่งพร้อมจะเป็นกำลังใจให้ศิลปินอย่างจริงใจ และที่สำคัญทัศนคติของแฟนคลับผู้นี้ได้แสดงให้เห็นว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่กำลังเกิดขึ้นนั้นอยู่ในระดับที่สูงมาก จนแทบจะไม่แตกต่างจากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างบุคคลในสังคม หรือกับกรณีของนั้น ที่คำตอบของเธอได้แสดงออกให้เห็นถึงระดับ

ความรู้สึกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินได้อย่างชัดเจน ซึ่งความรู้สึกที่เธอมีต่อศิลปินมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ที่แนบแน่น แบบเดียวกับกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันระหว่างเพื่อน จนแทบจะแยกไม่ออกระหว่างความรู้สึกที่เธอมีต่อเพื่อนในชีวิตจริง และความรู้สึกที่เธอมีต่อศิลปิน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าความรู้สึกนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยที่ตัวเธอเองก็ไม่ได้คาดคิดมาก่อน แต่สิ่งที่เธอรู้สึกได้ในขณะนี้คงมีเพียงแค่ว่า ความรู้สึกที่เธอเป็นห่วงเพื่อนนั้นเป็นแบบไหน มันก็แทบจะไม่ต่างอะไรกับที่เธอเป็นห่วงศิลปิน

อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการเชื่อมโยงผลการวิจัยเชิงคุณภาพข้างต้นเข้ากับผลการวิจัยเชิงปริมาณ จะทำให้พบว่า แฟนคลับส่วนใหญ่ก็มีความรู้สึกที่ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ผลการวิจัยเชิงปริมาณได้บ่งชี้ว่ากลุ่มตัวอย่าง 800 คนได้มีความรู้สึกถึงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงลักษณะนี้ในระดับที่ “สูงมาก” เช่นกัน ดังข้อมูลต่อไปนี้

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องความรู้สึกเป็นห่วงและคอยเป็นกำลังใจ

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ฯ (N = 800)
ท่านรู้สึกเบื่อหรือรำคาญหรือไม่สบายใจเวลาที่มีข่าวไม่ดีหรือข่าวในแง่ลบเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี	4.41	สูงมาก
ท่านรู้สึกอยากปกป้องหรือลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างหากนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบถูกโจมตี	4.36	สูงมาก

1.3 ความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวศิลปิน หรือเห็นว่าศิลปินเป็นผู้นำ หรือเป็นแบบอย่าง

คือการที่แฟนคลับมีความรู้สึกเชื่อถือ เชื่อใจ และศรัทธาในตัวศิลปินจนบางครั้งเกิดการมองศิลปินเป็นแบบอย่าง หรือยกย่องให้ศิลปินเป็นผู้นำในเรื่องที่แฟนคลับเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีและสมควรเอาเป็นเยี่ยงอย่าง โดยความรู้สึกเชื่อถือ เชื่อใจนั้นจะเป็นไปในลักษณะของการให้ความไว้วางใจในตัวศิลปิน เป็นความรู้สึกเชื่อมั่นว่าศิลปินจะไม่ทำในสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นเมื่อเวลาที่มีข่าวที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับตัวศิลปิน ความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวศิลปินจะเป็นความรู้สึกแรกที่แฟนคลับนึกถึง กล่าวคือ แฟนคลับ 17 คนในการวิจัยครั้งนี้จะมีรู้สึกว่าจากการที่ตนได้รู้จักศิลปินมา ก็เชื่อว่าศิลปินจะไม่ทำอะไรแบบนั้น

เวลามีข่าวไม่ดีก็รู้สึกไม่ดีนะ แต่ว่าเว็บแรก คือมันจะแบบไม่จริงอะ มันไม่ใช่อะ นักร้องของเราๆ เชื่อถืออะ

(อิริชา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

บางอย่างข่าวที่ออกมามันก็เป็นข่าวลือ สิ่งสำคัญที่สุดเราก็ต้องเชื่อในตัวศิลปิน

(กฤตบุญ ปัญจรัตนกร , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

หรือบางครั้งหากศิลปินมีการออกมาพูดหรือกล่าวอะไรผ่านสื่อ แฟนคลับก็จะมีการเชื่อฟังและกระทำตามในสิ่งที่ศิลปินพูด ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะพูดในเชิงชี้แนะให้แฟนคลับที่ยังอยู่ในวัยรุ่นวัยเรียนเหล่านี้ทำตัวเป็นเด็กดีและตั้งใจเรียนหนังสือ และแฟนคลับก็ดูที่จะใส่ใจและให้ความสำคัญกับคำพูดเหล่านั้น อีกทั้งก็ดูจะเชื่อฟังเป็นพิเศษ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีลักษณะที่เหมือนกับการเชื่อฟังคำแนะนำของผู้ใหญ่ที่เคารพและมีความคุ้นเคยกับตนจริงๆ

เหมือนเค้าสอนอะไรมาเราก็จะฟังเค้านะ เค้าบอกว่าอย่างงี้ไม่ดี เราก็จะไม่ทำ

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

พี่เค้าเคยพูดไว้ใน cyworld ว่าตั้งใจเรียนนะ อย่าไปหลงอะไรแบบนี้ให้มันมาก พี่เค้าก็จะเป็นกำลังใจให้แฟนคลับ ว่าไม่จำเป็นต้องมาบ้าอะไรเค้ามาก ให้เป็นแฟนคลับที่ดีและก็ทำหน้าที่ตัวเองให้ดีที่สุด

(ภิชา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

จากคำตอบของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ทราบได้ว่า ศิลปินนักร้องเกาหลีได้เข้าไปมีอิทธิพลต่อชีวิตของพวกเขาเป็นอย่างมาก คำพูดของศิลปินได้ส่งผลไปถึงการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวันของคนที่เป็นแฟนคลับ ซึ่งแน่นอนว่าฐานแฟนคลับของศิลปินเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในวัยรุ่นวัยเรียน ดังนั้นเรื่องการศึกษาจึงเป็นหน้าที่สำคัญอันดับหนึ่งของแฟนคลับวัยรุ่นเหล่านี้ และหลายๆ ครั้งการกระทำบางอย่างของเหล่าแฟนคลับที่ดูจะทุ่มเทให้กับศิลปินมากเกินไปก็อาจจะดูเป็นการกระทำที่น่าเป็นห่วงอยู่บ้าง ซึ่งศิลปินเองก็อาจสังเกตเห็นได้ขณะที่พวกเขาเดินทางมาทำงานยังประเทศไทย ดังนั้น สิ่งที่ศิลปินออกมากล่าวถึงแฟนคลับของตนจึงเหมือนเป็นการที่พวกเขากำลัง

ตกเดือนแฟนคลับของพวกเขา ซึ่งเสมือนหนึ่งเป็นกลไกควบคุมให้แฟนคลับประพฤติตนอยู่ในกรอบ และพยายามทำหน้าที่หลักของตัวเองที่นอกเหนือจากหน้าที่ของการเป็นแฟนคลับให้ดีที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า ปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้ยังเป็นความรู้สึกร่วมของแฟนคลับส่วนใหญ่อีกด้วย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 800 คนในการวิจัยเชิงปริมาณก็ได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเช่นเดียวกันนี้ในระดับ “สูงมาก” ซึ่งหมายความว่า ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สูงมากจนมีผลทำให้แฟนคลับส่วนใหญ่เกิดความคล้อยตามคำพูดของศิลปินหรือก็คือ ศิลปินได้เข้าไปมีอิทธิพลอย่างมากกับความคิดและทัศนคติในการตัดสินใจของแฟนคลับ

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องของการเชื่อถือ และมองศิลปินเป็นผู้นำหรือเป็นแบบอย่าง

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ฯ (N = 800)
ท่านจะทำตามหากนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบออกมาขอร้องให้ท่านช่วยทำอะไรหรือหยุดการกระทำบางอย่าง	4.29	สูงมาก

1.4 การมีความรู้สึกที่รู้จักและสนิทสนมกับศิลปินเช่นเดียวกับคนใกล้ชิด

เป็นความรู้สึกที่เกิดจากจินตนาการของแฟนคลับ ที่มีความรู้สึกที่ตนรู้จักและเข้าใจศิลปินในทิศทางที่สนิทสนมเช่นเดียวกับคนใกล้ชิดของตน ซึ่งความรู้สึกนี้ผู้วิจัยสังเกตได้จากการที่แฟนคลับสามารถบอกเล่าถึงตัวศิลปินได้อย่างไม่ติดขัด อีกทั้งยังพูดถึงศิลปินด้วยความรู้สึกที่ผ่อนคลายและได้ อรรถรส ราวกับว่าแฟนคลับผู้นั้นมีความรู้จัก คั่นเคย สนิทสนม และรู้เรื่องราวของศิลปินนั้นเป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น การพูดถึงเรื่องลักษณะนิสัย ความชอบส่วนตัวของศิลปิน และการพูดถึงเรื่องราวที่ศิลปินเคยประสบพบมา เป็นต้น

โดยลักษณะคำพูดหรือการเล่าเรื่อง ก็จะเป็นไปในทิศทางเช่นเดียวกันกับกำลังพูดถึงหรือเล่าเรื่องเพื่อนหรือคนรู้จักของตนเองอยู่ ซึ่งจากประเด็นนี้ แฟนคลับจำนวน 17 คนได้มีการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของการมีปฏิสัมพันธ์ลักษณะดังกล่าวในระดับที่ค่อนข้างสูง ดังเช่น

แจ้เป็นคนที่ซบถเร็ว อันนี้จะดูได้จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยมากของ she she จะเที่ยวเอารถไปเสยเกาะกลางถนน เอารถไปชนเสาไฟฟ้าเล่น โดนด่านตรวจๆ จับแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์เกิน ยูน ต้องมาประกันตัว แล้วแจ้จะจริงๆ จะเป็นพวกต้องการความรัก แจ้เหมือนซี่เหงา ต้องการความรัก แล้วถ้าแจ้มีเรื่องเครียดหรือไม่สบายใจอะ แจ้จะไปสัก ทุกครั้งที่แจ้ไม่สบายใจหรือมีเรื่องให้ต้องคิดต้องเครียดอะ แจ้จะไปสัก

(นันทน์, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

เอาคุณฮันและกัน ตอนรู้จักเค้าครั้งแรกคือแบบ โหย คนจีนอะ!! คือดูธรรมดาเป็นอาแปะมากๆ และแปะไม่พอ แปะเอ๋อด้วย จะชอบทำตัวไม่รู้เรื่องๆ แต่จริงๆ แล้วอะเค้าไม่ใช่ไม่รู้เรื่องนะ แต่เค้าเป็นคนฉลาดในการแสดงออก คำถามไหนที่เค้าไม่พอใจจะตอบ คำถามไหนที่เค้ารู้สึกว่าจะถ้าตอบแล้วมันจะมีปัญหาเค้าจะแกลังหันไปแล้วถามว่าคุณว่าจะอะไรนะครึบ ผมไม่เข้าใจ เค้าจะชอบทำตัวไม่เข้าใจอะ แต่จริงๆ เค้ารู้ เค้ารู้ทุกอย่าง เค้าฉลาด และก็จะมีพฤติกรรมตลกๆ น่ารักๆ อะ คือเค้ารักเพื่อน อย่างมีอยู่ครั้งนึง ฮีซอลลงอนเค้า เค้าก็ไม่ว่า ฮีซอลลงอนอะไร รู้แต่ว่าฮีซอลอ่านไอ้เนี้ย ไอ้เอกสาร ปีกเนี้ยแล้วฮัน ฮีซอลคือคุณฮันก็ยังไม่เข้าใจอะว่าฮีซอลจะโกรธเค้า จะงอนเค้าทำไม เค้าก็ไม่รู้ๆ แต่ว่าเค้าต้องง้อ เค้าต้องง้อเพื่อนนะ เค้าต้องง้อให้ได้อะไอย่างงี้

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ซางมินเป็นคนเงียบ เก็บความรู้สึกเก่ง มีอะไรไม่ค่อยแสดงออก ไม่แสดงออกอะไรเลย แม้ว่าตอนนั้นตัวเองกำลังร้องไห้หรือเสียใจมาก เค้าก็ยังยิ้มตลอดเวลา และซางมินเป็นคนกินเก่งมากกินทุกอย่างในตู้เย็นได้หมด และก็เป็นคนที่ชอบอ่านหนังสือมาก จะมีสมาธิในการอ่านหนังสือมาก ห้ามกวนเวลาอ่านหนังสือกับตอนกินเด็ดขาด

(อริชา ชูสุวรรณ , สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตามพบว่า แพนคลับคนอื่นๆ ยังมีความรู้สึกร่วมกันในปฏิสัมพันธ์ลักษณะนี้อีกด้วย เนื่องจากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 800 คนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงอยู่ในระดับ “สูง” ด้วยเช่นกัน ซึ่งหมายความว่าปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สูงพอสมควรจนมีผลทำให้แพนคลับส่วนใหญ่เกิดความรู้สึกที่ราวกับว่ารู้จักศิลปินเป็นอย่างดี ดังเช่น ข้อมูลในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องของการรู้สึกว่ารู้จักและสนิทสนมกับศิลปินเช่นเดียวกับคนใกล้ชิด

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ (N = 800)
ท่านมีความรู้สึกว่ารู้อักนักร้องเกาหลีที่ท่านชอบเป็นอย่างดี	4.09	สูง

1.5 ความรู้สึกพร้อมที่จะเข้าใจ หรือให้อภัยเมื่อศิลปินทำผิด

เป็นความรู้สึกที่แฟนคลับ 14 คนสามารถเข้าใจเหตุผลในการกระทำของศิลปิน ว่าแท้จริงแล้วศิลปินก็เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนกับคนทั่วไป หากจะต่างก็ตรงที่การมีบทบาทเป็นศิลปิน ซึ่งไม่ว่าการกระทำใดๆ ก็อาจเป็นตัวช่วยให้กับคนอื่นได้ จึงทำให้หลายๆ ครั้งการกระทำบางอย่างของศิลปินจึงถูกจับจ้องจากสังคมอยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อมีข่าวในด้านไม่ดีออกมา แฟนคลับเหล่านั้นก็พร้อมจะเข้าใจเสมอว่ามันก็คือเรื่องทั่วไปที่ใครๆ ก็ทำกัน และหากถ้าเป็นคนอื่นทำก็คงจะไม่มีใครว่าอะไร ซึ่งถึงอย่างไรศิลปินก็มีสิทธิ์ที่จะทำได้เพราะเขาเหล่านั้นก็เป็นแค่เพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น หรือกับกรณีที่แฟนคลับรู้สึกให้อภัยและเข้าใจในเหตุผลของการกระทำบางอย่างของศิลปินในแง่ที่ว่าศิลปินต้องทำไปก็เพราะสถานการณ์บีบบังคับ ดังเช่น

เรามีความรู้สึกว่า เออ ถึงแม้แจ่มจะดูเป็นคนตลกตลก ปลิ้นปล้อนยังไงเท่าไร แต่ว่าเราก็เข้าใจแจ่มนะ เหมือนแจ่มจะดั่งได้มันต้องผ่านมาหลายอย่างอะ แล้วแจ่มจะเป็นคนที่กลัวไม่ดั่งจริงๆ แจ่มเลยต้องทำทุกทางให้ตัวเองดั่งอะ เพราะกว่าแจ่มจะมาถึงตรงนี้ได้แจ่มก็ไม่อยากกลับไปสูญแล้วไง

(นัน , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

อย่างถ้าเป็นข่าวที่ออกมาที่เหมือนกับว่าเค้าสูบบุหรี่ก็ไม่ได้รู้สึกอะไร เพราะว่าเค้าก็เป็นผู้ชายคนหนึ่ง เป็นมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่ง จะสูบบุหรี่จะอะไรอย่างนี้มันก็ไม่เป็นไร แต่คือด้วยความที่เค้าเป็นศิลปินอะ ถ้ามองไปมันก็อาจจะเป็นอย่างที่ไม่ดีกับเด็กๆ

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ก็เราต้องยอมรับนะ แต่คือถ้าเป็นข่าวในแง่ลบ คือเค้าทำจริงรึป่าวก็ไม่รู้เราก็ไปตัดสินไม่ได้ แต่ถ้ามันจะเป็นเรื่องจริงหนูก็รับได้นะ เพราะว่าเราคิดที่จะรักเค้าแล้วอะเราก็ต้องรับให้ได้ทั้งหน้ากล้องและก็หลังกล้องของเค้า

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

จากคำตอบของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นถึงลักษณะพิเศษเฉพาะของวัยรุ่น กล่าวคือ วัยรุ่น เป็นวัยที่มักจะชอบใช้เวลาไปกับคนที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เนื่องจากคนในวัยเดียวกันจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและค่านิยมที่คล้ายคลึงกัน บุคคลเหล่านี้มีทั้งกลุ่มเพื่อน และญาติพี่น้อง จึงอาจกล่าวได้ว่าคนเหล่านี้เป็นกลุ่มอ้างอิงของวัยรุ่น เป็นประเภทของ *กลุ่มอ้างอิงเชิงบรรทัดฐาน* อันเป็นกลุ่มที่มีบรรทัดฐาน ค่านิยม และแนวความรู้สึกนึกคิดเป็นแบบเดียวกัน และยังเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกันมาก ก็จะมีอิทธิพลต่อบรรทัดฐานและค่านิยมมากยิ่งขึ้นกว่าคนที่มีความสนิทสนมคุ้นเคยน้อยกว่า และกับศิลปินซึ่งนั้นแฟนคลับวัยรุ่นก็ได้มีการติดตามผ่านสื่ออย่างต่อเนื่องจนมีความรู้สึกคุ้นเคยไม่แพ้เพื่อนในชีวิตจริง จึงอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นกำลังใช้ศิลปินเหล่านี้เป็น *กลุ่มอ้างอิงเชิงสถานภาพ* ของตน

เมื่อบรรทัดฐานเป็นไปในรูปแบบเดียวกัน วัยรุ่นจึงมีโอกาสที่จะเข้าใจซึ่งกันและกัน ดังเช่นในกรณีที่เกิดความผิดพลาดขึ้นกับตัวศิลปิน แฟนคลับจะเข้าใจได้ทันทีว่าศิลปินยังอยู่ในวัยรุ่น เช่นเดียวกับตน และพวกตนก็เข้าใจได้ว่า วัยรุ่นอย่างตนเป็นวัยที่มักจะทำอะไรผิดพลาดได้ง่าย เพราะด้วยความที่ยังขาดประสบการณ์ และขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิต ยิ่งไปกว่านั้นสังคมรอบข้างตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่ล้อมรอบศิลปินก็อาจเต็มไปด้วยปัจจัยยั่วยวนน่าับประการ ดังนั้นการพลาดพลั้งไปย่อมมิได้เป็นธรรมดา แฟนคลับจึงเข้าใจได้ว่า ณ ตำแหน่งที่ศิลปินยืนอยู่นั้น ความผิดพลาดอาจเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นกับใครก็ได้ อีกทั้งบุคคลที่กำลังทำผิดคือศิลปินที่พวกเขารัก เพราะฉะนั้นการซ้ำเติมพวกเขาจึงไม่ได้ช่วยให้อะไรดีขึ้นมา ดังนั้นคนที่แฟนคลับจึงพร้อมจะให้โอกาสแก่ศิลปินเสมอ

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ได้ก่อให้เกิดความสงสัยที่ตามมาว่า แล้วหากคนที่กำลังทำผิดเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่ศิลปิน คนที่เป็นแฟนคลับยังจะให้ภัยคนเหล่านั้นอยู่หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ซักถามแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างต่อไปว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกรณีเด็กนักเรียนช่างกลต่างสถาบันที่ชอบตีกัน หรือกรณีที่พระสงฆ์ทำผิดศีล ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้กำลังเป็นข่าวที่ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องอยู่ในขณะนั้น ซึ่งคำตอบที่ผู้วิจัยได้รับ ก็คือ

รู้สึกว่บางครั้งชีวิตมันก็มีอะไรมากกว่าที่ต้องรักษสถาบันอย่างเดียว คิดว่ามันเป็นการกระทำที่ทำให้คนอื่นเดือดร้อนอะคะ แบบคนที่ไม่รู้เรื่องแต่กลับต้องโดนลูกหลง เผลอๆ อาจจะทำร้ายมากกว่า ใจ 2 สถาบันที่ตีกันอีก

(ณัชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2552)

อย่างข่าวพระตุ๊ด เณรแก้ว เราก็เห็นว่ามันเป็นการกระทำที่ไม่สมควรนะ เพราะว่าศาสนาพุทธสอนให้คนที่เป็นพระปล่อยวาง แต่การที่พระลุกขึ้นมาแต่งหน้าทาปากมันคือการยังไม่ปล่อยวางไง เราไม่ได้ว่าที่เค้าเป็นตุ๊ด แต่เราว่าในฐานะที่เค้าบวชแล้ว เค้าน่าจะทำได้ดีๆ อย่างน้อยก็หม่มผ้าเหลืองอยู่...

...หรือกับพวกเด็กที่ตีกัน ไล่ฆ่ากัน ก็ไม่เห็นด้วยเลย และก็ไม่ได้เข้าใจด้วยว่าทำไมต้องไปทำแบบนั้น คือคุณถือว่าคุณเป็นเยาวชน แล้วกฎหมายคุ้มครองคุณ ไม่เอาผิดคุณฯ ก็ยังได้ใจ คือกว่าคนพวกนี้จะโตพอจนถึงอายุที่ทำผิดแล้วติดคุก กว่าที่จะถึงตอนนั้นเค้าจะฆ่าคนได้อีกกี่คน

(นัน, สัมภาษณ์, 8 กุมภาพันธ์ 2552)

จากการสอบถามไปยังแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง คำตอบที่ได้ชี้ให้เห็นว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างรู้สึกไม่เข้าใจ และไม่รู้สึกให้อภัยกับการกระทำที่กำลังเป็นข่าวดังกล่าว ทั้งนี้จากความคิดเห็นของผู้วิจัยกำลังมองว่า ที่คำตอบของแฟนคลับออกมาในเชิงว่ากล่าวและไม่เห็นอกเห็นใจในการกระทำของคนเหล่านั้น ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะบุคคลที่กำลังทำผิดไม่ใช่บุคคลที่พวกเขารัก ความรู้สึกเข้าอกเข้าใจและพร้อมจะให้อภัยจึงไม่เกิดขึ้น อีกทั้งคนในข่าวเหล่านั้น ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องใดๆ กับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง หากแต่เป็นเพียงบุคคลรวมโลกที่กำลังทำผิดกติกาของสังคม ความรู้สึกที่มีให้จึงแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

ในขณะเดียวกัน การแสดงทัศนคติของนัน ยังเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับตัวผู้วิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงถามต่อไปว่า แล้วหากเด็กนักเรียนที่ตีกันจนเป็นเหตุให้มีคนตายอย่างเช่นในข่าวคือศิลปินที่คุณรัก คุณจะรู้สึกอย่างไร และคำตอบที่ผู้วิจัยได้รับ ก็คือ

โอเค อย่างถ้านักร้องของเราไปฆ่าคนตาย เราก็ต้องยอมรับว่าเค้าทำผิด ซึ่งแน่นอนว่าเราก็ต้องไม่เห็นด้วย เราก็คงอยากจะประณามในการกระทำของเค้านะ แต่คือคุณนี่ก็ออกมัย ว่ามันก็จะเหมือนกับพ่อแม่เวลาที่ลูกตัวเองทำผิดอะ กับลูกชาวบ้านทำผิดอะ เวลาลูกคนอื่นทำผิดก็จะว่ากันได้เต็มที่เลย แต่พอเวลาเป็นลูกตัวเอง ถึงมันจะผิด แต่ยังไงมันก็คือลูก มันก็จะมีเรื่องของความรัก ความผูกพันเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

(นัน, สัมภาษณ์ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2552)

นอกจากนี้ อีกเหตุผลหนึ่งที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งได้แสดงทัศนะเอาไว้ถึงเหตุผลที่ทำให้เข้าอกเข้าใจ และพร้อมจะให้อภัยกับศิลปิน ก็คือ พฤติกรรมในแง่ลบของศิลปินเกือบทั้งหมดนั้น คือการกระทำที่อยู่ในพื้นที่และเวลาส่วนตัวของศิลปิน โดยสิ่งที่เกิดขึ้นศิลปินไม่ได้มีความประสงค์จะ ทำเพื่อให้เป็นข่าว หรือเป็นกระทำผ่านกล้องเพื่อให้ใครมาเห็น ข่าวส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นไม่ใช่การกระทำที่ จริงจังเพื่อเป็นตัวอย่งให้ใครนำไปปฏิบัติตาม หากแต่แฟนคลับเองต่างหากที่เป็นฝ่ายอยากรู้เรื่องราว ของศิลปิน ซึ่งพฤติกรรมหลายอย่างก็เป็นการกระทำของมนุษย์ปกติที่ใครๆ ก็สามารถทำได้ หากแต่ สถานะของการเป็นศิลปิน จึงส่งผลให้การกระทำเหล่านั้นอาจดูไม่เหมาะสมในฐานะการเป็นบุคคล สาธารณะ

คือมันเป็นสิทธิ์ของเค้า คือเราไม่ใช่ครอบครัวเค้า เราเป็นแค่แฟนคลับ เราชอบแค่ภายนอก ของเค้าที่ผ่านกล้อง เราไม่รู้ว่าตัวตนเค้าเป็นยังไง คือถ้ามีข่าวมาจริงๆ เราก็ทำใจนะ มันคือเรื่องปกติ ของเค้าละ มันคือเรื่องส่วนตัว หรือถ้าอย่างที่เป็นข่าวเรื่องผู้หญิงอะไรอย่างงี้ ในความรู้สึกก็คือมันเป็น เรื่องธรรมดาละ ก็เค้าเป็นผู้ชายอะ ถ้าไม่มีสิถึงจะแปลก ก็อย่างตอนพีที่กรดคว่าอะคงอินมันอยู่ในับ คนอื่นก็ด่าว่าทำไมคงอินทำแบบนี้ เราก็รู้สึกว่กัมันผู้ชายอะ นอกเวลางานจะกินเหล้าเข้าฝั้มมันก็เป็น เรื่องธรรมดา

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างเวลานักร้องสูบบุหรี่ กินเหล้า เค้าก็ไม่ได้ตั้งใจมาทำให้เราเห็น ไม่ได้คิดจะทำให้เราดูเลย แต่เราเองต่างหากที่เป็นฝ่ายกระเสือกกระสนไปอยากรู้เรื่องของเค้า ซึ่งเค้าก็คงไม่ได้อยากให้เรารู้นักร ะหอก เพราะมันก็เป็นเรื่องส่วนตัวของเค้า ที่เราพยายามจะเข้าไปรู้

(นีน, สัมภาษณ์, 8 กุมภาพันธ์ 2552)

และในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยยังได้สอบถามกลุ่มตัวอย่างต่อไปถึงประเด็นเรื่องการยอมรับและ ความเข้าใจในเรื่องการทำศัลยกรรมของศิลปินเกาหลี ว่าสำหรับแฟนคลับนั้นมีความคิดเห็นเป็น อย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ และคำตอบที่ผู้วิจัยได้รับก็คือ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีความรู้สึกแง่ลบแต่ อย่งใดในการทำศัลยกรรมของศิลปิน รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างยังสามารถเข้าใจได้ก็กว่า โลกในปัจจุบัน เป็นสังคมที่เปิดกว้างและเสรีที่ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะทำอะไรก็ได้ ตราบใดที่การกระทำนั้นไม่ไปสร้างความ เดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น อีกทั้งการทำศัลยกรรมของศิลปินเกาหลีนั้นถือเป็นการแก้ไขจุดบกพร่องของ

ร่างกายเพื่อเอื้อประโยชน์ในหน้าที่การงาน เนื่องจากอาชีพศิลปินนั้นเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยรูปร่างหน้าตาในการทำงาน

เฉยๆ นักร้องไทยก็ทำ นักร้องที่ไหนๆ ก็ทำ ถ้าทำออกมาแล้วมันดูดี ทำออกมาแล้วมันขายได้ ทำออกมาแล้วเพื่อหน้าที่การงานของเค้า ก็ทำไปเถอะ

(ขนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ตอนแรกแอนตี้ๆ มากๆ กับพวกทำศัลยกรรม แต่พอเราเข้ามาอยู่ในนี้ไป มันก็แบบว่าเราดูอะไรจากเค้า เราดูอะไรของเค้าอะ เราดูที่ความสามารถเค้าไม่ใช่หรือ ในเมื่อมีที่เค้าหน้าตาดีแต่ร้องก็หลายคน แล้วทำไมเมื่อก่อนเค้าอาจจะหน้าตาไม่ดี แต่ว่าตอนนี้เค้าทำมาหน้าตาดีก็โอเค

(อริษา ชูสุวรรณ, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

ตอนแรกอะไม่ชอบเลย ทำไมต้องทำศัลยกรรมวะ เสี่ยงก็ดี แต่เดี๋ยวนี้มันก็จะแบบก็ไม่เห็นเป็นไรเลยถ้าเค้าจะทำ ทำแล้วดูดี ทำแล้วเค้าดูดีขึ้น ก็ไม่เห็นไปเดือดร้อนใคร

(เล็ก, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

จากทัศนคติที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจ การยอมรับ และการเคารพในสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการที่จะตกแต่งแก้ไขอวัยวะของตน กล่าวคือ แฟนคลับสามารถเข้าใจและยอมรับได้ว่า การศัลยกรรมถือเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะมาช่วยเติมเต็มองค์ประกอบในการเป็นศิลปินให้สมบูรณ์ ซึ่งต้องมีทั้งปัจจัยในเรื่องของหน้าตาและความสามารถประกอบกัน ทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นว่า แฟนคลับมีการรับรู้เกี่ยวกับข้อมูลด้านการศัลยกรรมของศิลปินเกาหลีเป็นอย่างดี และทั้งที่แฟนคลับต่างก็รู้ว่าศิลปินหลายคนเคยได้รับการทำศัลยกรรม แต่แฟนคลับก็ยังให้การยอมรับและชื่นชมศิลปินเกาหลีเป็นอย่างมาก สิ่งนี้จึงแสดงให้เห็นว่า เรื่องของหน้าตาจึงไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในความนิยมศิลปินเกาหลีของแฟนคลับชาวไทย เพราะศิลปินที่หน้าตาดีโดยธรรมชาติก็มีให้เห็นได้อย่างมากมาย แต่ก็ยังไม่สามารถเรียกคะแนนความนิยมจากแฟนคลับเหล่านี้ได้

ยิ่งไปกว่านั้น การแสดงทัศนคติข้างต้นของกลุ่มตัวอย่างยังถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่คนโดยทั่วไปมีต่อการศัลยกรรมไปเลยทีเดียว ดังเช่นที่กลุ่มตัวอย่างได้ยอมรับว่า เมื่อก่อนตนก็เคยเป็นคนหนึ่งซึ่งไม่พึงใจต่อการทำศัลยกรรม หากแต่เมื่อได้เข้ามาคลุกคลีกับบันเทิงเกาหลีซึ่งถือได้ว่า

เป็นประเทศที่มองการทำศัลยกรรมว่าเป็นเรื่องธรรมดา ทักษะคติเดิมที่เคยมีต่อเรื่องนี้ก็ได้เปลี่ยนไป เพราะไม่ว่าใครก็ต้องอยากที่จะมีรูปลักษณ์ที่ดีขึ้นทั้งนั้น จึงไม่แปลกอะไรหากศิลปินที่มีความสามารถ จะอยากมีรูปลักษณ์ที่ดีขึ้นจนปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชน

1.6 ความรู้สึกสบาย หรือผ่อนคลายเหมือนอยู่กับเพื่อนของตนเอง

เป็นการที่แฟนคลับจำนวน 14 คนจาก 19 คนมีความรู้สึกผ่อนคลาย และมีความสุขขณะ กำลังติดตามผลงานของศิลปินไม่ว่าจะเป็นการฟังเพลง ดูมิวสิกวิดีโอ หรือการดูรายการต่างๆ ที่มีศิลปิน เป็นแขกรับเชิญ แม้ว่าจะเป็นเพียงการนั่งดูคนเดียวแต่ก็ทำให้แฟนคลับมีความสุขสนุกสนาน และผ่อนคลายได้ไม่น้อยไปกว่าการเล่นหรือการพูดคุยกับเพื่อนจริงๆ ซึ่งขณะที่กำลังรับชมหรือรับฟังผลงาน เหล่านั้น แฟนคลับจะเข้าร่วมหัวเราะไปกับการแสดงต่างๆ ของศิลปิน และรู้สึกเหมือนตัวเองกำลังดู เพื่อน หรือดูรายการของคนที่เราติดตามมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จนเสมือนว่าเป็นเพื่อนของตนเอง ไปแล้ว ทำให้ความรู้สึกที่ได้รับจึงไม่แตกต่างจากการกำลังได้รับความสุขจากเพื่อนของตน

การที่หนูได้ชอบพี่ๆ ทำให้ชีวิตมีสีสัน มีชีวิตชีวามากขึ้น ทำให้คนเรามีความสุขกับชีวิต บางทีพอนึกถึงก็นั่งอมยิ้มอยู่คนเดียว ก็เหมือนคนที่อยู่ในห้วงของความรักอะไรแบบนั้นแหละ บางครั้งมันก็ดูไม่ค่อยมีสาระหรอก แต่มันก็ทำให้ชีวิตหนูมีความสุขมากขึ้น

(กัญณัฐพร พรจันทร์ทอง , สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

เราได้รับความสุข เวลาเราดูพวกนี้แล้วเราอารมณ์ดีนะ บางทีเราเครียดๆ มากี่มานั่งดูอะไรฮาๆ ซ้ำๆ เหมือนว่าเค้ามาทำอะไรตลกๆ ให้เราดู มันก็คลายเครียด

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

จากการสัมภาษณ์แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างพบว่า แฟนคลับจะมีความรู้สึกสนุกและผ่อนคลาย เป็นอย่างมากขณะกำลังรับชมสิ่งใดๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คลิปรายการต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดจินตนาการ ไปว่าการแสดงจากศิลปินเหล่านั้นถูกสร้างสรรค์มาเพื่อตนโดยเฉพาะ สังเกตจากคำว่า “เค้ามาทำอะไร ตลกๆ ให้เราดู” ซึ่งเป็นความรู้สึกประหนึ่งว่าแฟนคลับกำลังได้รับความผ่อนคลายจากเพื่อนของตนจริงๆ

โดยคลิกปรายการเหล่านี้ แพนคลับสามารถรับชมได้ทั้งในรูปแบบการดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตโดยตรง หรืออีกทางเลือกหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากก็คือ แผ่นดีวีดี ซึ่งสื่อ multimedia ชนิดนี้สามารถให้ทั้งภาพและเสียงที่คมชัดเช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์ หากแต่เวลาที่มาของเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในแผ่นดีวีดีเหล่านี้ ก็ได้มาจากการดาวน์โหลดจากช่องทางอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน เพราะสิ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในแผ่นดีวีดีเหล่านี้ แท้ที่จริงก็คือรายการต่างๆ ที่มีการเผยแพร่ในสื่ออินเทอร์เน็ต หากแต่ว่ารายการต่างๆ เหล่านี้ได้ถูกนำมาบรรจุอยู่ในสื่ออีกชนิดหนึ่งเท่านั้นเอง

สื่อดีวีดีจึงถือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของคนที่ไม่มีความสะดวกในการรับชมรายการต่างๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังช่วยขจัดปัญหาในเรื่องของการเสียเวลาดาวน์โหลด เพราะเพียงแค่ขยับตัวไปซื้อหากก็สามารถรับชมรายการได้อย่างจุใจ อีกทั้งยังสามารถเปิดดูซ้ำไปซ้ำมาได้หลายรอบตามที่ต้องการ จนกระทั่งความถี่ในการรับชมเหล่านั้นพัฒนาไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

เมื่อแพนคลับวัยรุ่นเหล่านี้มีอินเทอร์เน็ตหรือดีวีดีเป็นเพื่อนแทน เหล่าวัยรุ่นก็จะหันเหความคิดของตนไปสู่เรื่องหรือความคิดเดียวกันและพร้อม ๆ กัน จากเรื่องจริงบ้างหรือจินตนาการที่แต่งขึ้นมาบ้าง โดยหวังเพียงได้รับความเพลิดเพลิน และสิ่งสื่อบันเทิงเหล่านั้นก็สามารถตอบสนองพวกเขาได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ใดก็ดี แพนคลับวัยรุ่นสมัยนี้มีความได้เปรียบทางด้านการศึกษาดีกว่าวัยรุ่นในสมัยก่อนมาก เพราะมีโอกาสได้ฟังเรื่องราวข่าวสารที่แปลกใหม่ของศิลปินซึ่งทันต่อเหตุการณ์ทั้งภายในและต่างประเทศ อินเทอร์เน็ตและดีวีดีจึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลสูงมากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ เพราะทำให้ผู้ชมได้เห็นทั้งภาพได้ยินทั้งเสียง และสามารถตอบสนองความต้องการของแพนคลับวัยรุ่นได้มากที่สุด ขณะเดียวกัน ก็เห็นได้ชัดว่าสิ่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นเครื่องช่วยผ่อนคลายให้กับวัยรุ่นได้ไม่ต่างอะไรไปจากการได้พูดคุยกับเพื่อน ซึ่งเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าแพนคลับกำลังเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงมากเพียงใด

ซึ่งจากผลการวิจัยเชิงปริมาณ ยังพบความสอดคล้องที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 800 คน ก็มีความรู้สึกที่ผ่อนคลายและได้รับความบันเทิงจากการรับชมสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีเช่นกัน สังเกตได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างจะเกิดความรู้สึกตื่นเต้น ดีใจอย่างมาก ขณะรับชมศิลปินเกาหลีผ่านสื่อ ดังเช่นข้อมูลจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องของการรู้สึกตื่นเต้นดีใจขณะรับชมศิลปินเกาหลีผ่านสื่อ

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ ^a (N = 800)
ท่านรู้สึกตื่นเต้น ดีใจเมื่อพบเห็นภาพของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบปรากฏในสื่อต่างๆ	4.72	สูงมาก

1.7 ความรู้สึกอยากปกป้องศิลปิน

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะนี้ เป็นความรู้สึกที่แฟนคลับจำนวน 12 คนรวมไปถึงผู้ที่มีความชื่นชอบในตัวศิลปินคนอื่นๆ เกิดความรู้สึกเดือดร้อน และรู้สึกว่าอยากจะถูกข่มขู่ ปกป้อง หรือทำอะไรบางอย่างเพื่อตอบโต้ผู้ที่มาว่ากล่าวหรือโจมตีศิลปินของตน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้สึกในลักษณะนี้เป็นความรู้สึกพื้นฐานที่มนุษย์มักจะมีให้แก่กัน โดยเฉพาะกับบุคคลที่มีความรัก หรือมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง เช่นการที่กลุ่มตัวอย่างมีความเดือดร้อนใจกับทัศนคติของคนในสังคมที่มีต่อนักร้องเกาหลีว่า “นักร้องเกาหลีคือพวกที่เน้นขายหน้าตา” ซึ่งแฟนคลับจะรู้สึกว่า การกล่าวถึงศิลปินเช่นนั้นจะไม่สมเหตุสมผลเท่าที่ควร

อย่างเฮสเจ ถ้าเป็นเมื่อก่อนนะ เกียงเลย ตรงไหนที่เป็นหน้าตาของเค้าที่เค้าจะขาย แต่ตอนนี้ ก็ยังเกียงนะ คือคุณเคยฟังเพลงรียัง คือโอเค เสียงเค้ามันอาจจะไม่ได้ดีเลิศถึงขนาดไหนได้ หรือลูกคอ เจ็ดชั้นแปดชั้น แต่ว่าเสียงเค้าก็โอเคนะ เค้าร้องเพลงได้ และร้องได้ดีด้วย

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ได้ยินแล้วโกรธนะ เค้ารู้ได้ไง เค้าไม่ได้ติดตาม แล้วเค้ามาว่าได้ไง อย่าง BIGBANG นี่ไม่ใช่เลย เพราะ BIGBANG ไม่ค่อยหล่อเลย

(แพรวา ตรีธรา, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2551)

ก็ยอมรับนะว่าเค้าขายหน้าตา แต่อยากให้ลองเข้ามาดูเค้าก่อนมัย ว่าเค้ามีความสามารถ ว่ากว่าเค้าจะมาถึงจุดนี้เค้าพยายามแค่ไหน ก่อนที่คุณจะออกมาพูดว่ามันได้แต่หล่อ มันเลยดัง

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ไม่เพียงเท่านั้น ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงในลักษณะนี้ยังสามารถพบเห็นได้บ่อยครั้งจากกรณีต่างๆ เช่น การออกมาโต้เถียงหรือตอบโต้แสดงความคิดเห็นในลักษณะต่างๆ ผ่านทางเว็บบอร์ดตามกระทู้ที่มีการตั้งขึ้นเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ศิลปินในทางไม่ดี เช่น ตัวอย่างกรณีนี้ที่ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างจากกระทู้ในเว็บไซต์ www.mthai.com/³ โดยเจ้าของกระทู้ซึ่งคาดว่าเป็นบุคคลภายนอกและไม่ใช่แฟนคลับของศิลปิน ได้ตั้งกระทู้ที่มีข้อความแสดงความคิดเห็นในเชิงลบที่มีต่อศิลปินว่า “ประท้วงการกระทำของทีมงานทงบังชินิกี่สยาม” โดยกระทู้นี้มีผู้ที่เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นมากถึง 1926 คน ซึ่งไม่นับรวมถึงผู้ชมทั่วไปที่ได้แวะเวียนเข้ามาดูเนื้อความจากกระทู้นี้ (สถิติเมื่อมีผู้แสดงความคิดเห็นคนสุดท้าย ณ วันที่ 10 สิงหาคม 2551)

เนื้อความที่เจ้าของกระทู้ได้กล่าวนั้น มีความหมายในลักษณะของการวิพากษ์วิจารณ์การมาเยือนประเทศไทยของศิลปินเกาหลี ว่าทำให้ตนและผู้ประกอบการร้านค้าในระแวกนั้นได้รับความเสียหาย และทางทีมงานผู้จัดก็ทำราวกับว่าศิลปินนั้นเป็นเทพเจ้าจนเกินไป โดยเนื้อความต่างๆ นั้นได้รวมไปถึงการวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของแฟนคลับ ซึ่งทันทีที่กระทู้นี้เกิดขึ้น ก็มีเหล่าแฟนคลับเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นในเชิงปกป้องศิลปินอย่างมากมาย ดังเช่น

ภาพประกอบที่ 13 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ในเว็บไซต์ (ตัดทอนบางส่วน)

³ กระทู้นี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2550

ความคิดเห็นที่ 1904

คือวันนั้นเราไม่ได้ไปพรอกนะ
 แต่ก็คงจะลำบากสำหรับคนที่ติดขัดอะไร
 เรายังเป็นแคสคนหนึ่งงั้นริคคงบึ้งมากๆเลยด้วย
 แต่คืออยากทะเลาะกันเลย พวกที่เค้าชอบควรวมก็ร้องมั้ง
 ยังไม่มีใครเดาว่ากันแล้ว แล้วทำไมที่เป็นเกาหลีเป็นเอเชียถึงต้องว่าล่ะ
 ดงมึงเดามีดีหลายอย่าง อย่าอคติเพราะว่าเดาหน้าตาดี
 ถ้าเดามีดีแต่หน้าตาเดาไม่มาถึงจุดนี้พรอก

แคสมึงทั้งดีและไม่ดี มีทั้งมีขอบเขตและไม่มีความขอบเขต
 เราแคร์กิลปิน เรารัก เรารื่นชมในตัวเค้า เพราะเค้าทำให้เรามีความสุข

อย่าเอาดงมึงมาเปรียบเทียบกับพ่อหลวงเลยคะคุณก็รู้ว่าพ่อหลวงน่าจะอยู่สูงขนาดไหน คนไทยทุกคนรักพ่อหลวงอยู่
 แล้ว

เดามาแค่แบบเดียว ถ้าคุณรักใครคุณก็อยากเจอเค้า อยากเห็นเค้า
 ในเมื่อมันเป็นโอกาสก็ขอแคสบ้างเถอะคะ อย่าว่าดงมึงอีกเลย
 เค้าไม่รู้เรื่อง อย่าด่าด้วยคำหยาบคายด้วยคะ

ถ้าจะมว่าเรื่องดงมึง ขอให้ทำตัวเองให้ดูน่าเชื่อถือก่อนคะ
 คำหยาบพวกนั้น แคสเห็นมันไม่ได้แคความอิจฉา

โดย : วันที่ :2008-03-23 12:55:14 IP :124.121.8.xx แจ้งลบ

ความคิดเห็นที่ 1924

เอ้อออ ขอโทษนะคะ!
 คนที่ไม่ได้รู้จักดงมึงซิงก็ดี ก็อย่ามาพูดอะไรที่มันไร้สาระหน่อยเลย
 คุณไม่รู้พรอกว่ากว่าที่เขามาถึงจุดนี้ต้องใช้ความลำบากมากมาย
 แต่ไหน
 แล้วอีกอย่างคือ ถ้าดงมึงซิงดีมีดีแต่หน้าตา แล้วพวกเขาจะยื่นมาถึงจุดนี้ได้พรอก ?
 คิลปินแห่งเอเชียที่มีแฟนคลับมากกว่า10ล้านคนอะคะ ?
 เขามีความสามารถที่ยอดเยี่ยม ทั้งร้องทั้งเต้น
 ยอมรับว่า หน้าตาดีก็มีส่วนนะแต่ว่า เราชอบดงมึงซิงก็ที่สามารถมากกว่า
 น้ำเสียงของแต่ละคนมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน
 ไมอย่างนั้นเขาจะทำลายสถิติที่ประเทศไทยหรือคะ
 หรือพวกคุณมัวแต่อยู่ในกะลาถึงไม่รู้ว่ ดงมึงซิงก็ดังขนาดไหน ?

แล้วที่พวกคุณไปว่าเค้า แล้วพวกคุณทำได้อย่างเขารึเปล่าหละ
 พวกคุณเคยที่จะต้องนั่งเครื่องบินเที่ยวไปเที่ยวมา เพื่อเพียงแคได้รับ
 เลือกให้เป็นตัวแทนของบริษัทไปญี่ปุ่น แล้วเสร็จจากงาน
 ยังต้องนั่งเครื่องบินกลับมาทำงานต่ออีก

และยังมีอะไรต่างๆอีกมากมายที่พวกคุณไม่เคยรู้
 แล้วพวกคุณทำได้อย่างเขารึเปล่าหละ
 ดีแต่ว่าคนอื่น ไม่รู้จักที่จะพัฒนาตนเองเลย
 พวกคุณนะ ไม่ได้ซิกเซะเสียของเขาด้วยซ้ำ !

แล้วคนที่มาว่าว่า เหาเวลาที่เสียน้ำตาไปให้พ่อแม่ดีกว่านะ
 ขอโทษนะคะ ยิ่งงัย พ่อแม่คือสิ่งที่สำคัญ ที่จะต้องมาก่อนเป็น
 อันดับแรกอยู่แล้วแต่พวก เขา ดงมึงซิงก็ ก็เป็นคนที่เรารักเหมือนต้น

แล้วกรุณาอย่ามาว่าพวกเราปัญญาอ่อนนะคะ
 คนเรา ใครเกิดมาแล้วไม่เคยมีความรักบ้าง
 ไม่ว่าความรักที่จะมีให้มันเป็นความรักแบบคนรัก หรือแบบคิลปิน
 ความรู้สึกมันก็แบบเดียวกันแหละคะ คืออยากจะอยู่ใกล้ๆเขา

โดย : แคสลิโอเปียคนหนึ่ง วันที่ :2008-08-02 00:10:08 IP :58.8.199.xx แจ้งลบ

ภาพประกอบที่ 13 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ในเว็บบอร์ด (ต่อ)

จากตัวอย่างการแสดงความคิดเห็น ผ่านทางการโต้ตอบบนกระดานเว็บบอร์ดของแฟนคลับ
 คิลปินนักร้องเกาหลีข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงความสนิทแนบแน่นของความสัมพันธ์ที่มีมากจนถึง
 ระดับที่แฟนคลับรู้สึกเดือดร้อนเมื่อมีใครมาว่ากล่าวคิลปินจนต้องออกมาแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้

เพื่อปกป้องศิลปินที่ตนรัก ซึ่งในขณะเดียวกัน การแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับเหล่านี้ ก็ได้มีอะไรบางอย่างที่ได้ถูกสื่อผ่านออกมาให้ผู้วิจัยได้เห็นอีกด้วย ได้แก่ แฟนคลับรู้สึกที่ศิลปินเป็นเหมือนหนึ่งญาติของตนจริงๆ, การพยายามโต้แย้งด้วยเหตุผลถึงที่มาในความชื่นชอบ, การสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่ม, ความรู้สึกของ Sense of Asia และการมีจุดยืนที่ชัดเจน ตามลำดับ

จากการวิจัย ทำให้ทราบว่า ไม่เพียงแต่แฟนคลับทั้ง 19 คนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นที่เกิดมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินนักร้องเกาหลี หากแต่ว่าผู้ที่แฟนคลับคนอื่น ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยก็มีความรู้สึกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ แฟนคลับคนอื่นต่างก็มีความรู้สึกที่ศิลปินเปรียบเสมือนญาติ หรือเป็นคนที่ตนรู้สึกสนิทเช่นเดียวกัน นั่นแสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกหรือปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้เป็นความรู้สึกที่แฟนคลับทุกคนมีร่วมกัน

ไม่เพียงเท่านั้น การพยายามโต้แย้งด้วยเหตุผล และการอธิบายให้เห็นถึงที่มาในความชื่นชอบ ว่าทำไมศิลปินนักร้องเกาหลีจึงกลายเป็นที่คลั่งไคล้ในหมู่แฟนคลับชาวไทยนักหนา ก็ยังเป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นว่าความสามารถคือใจความสำคัญที่จะช่วยตอบคำถามในข้อนี้ เพราะความอดทนและพยายามของศิลปินได้แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาของผู้ชม และนี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกตนและคนที่ร่วมอุดมการณ์เดียวกันจึงสนใจที่จะเป็นแฟนคลับของศิลปินกลุ่มนั้น และคงไม่ใช่เรื่องผิดอะไรหากวัยรุ่นจะรู้สึกชื่นชอบศิลปินกลุ่มหนึ่งอย่างมาก เพียงเพราะพวกเขาคือกลุ่มคนที่เต็มไปด้วยความสามารถ ในสายตาของแฟนคลับความชอบเหล่านี้จึงมีที่มาและเหตุผล และในทางกลับกัน คนที่กำลังวิจารณ์พวกเขาต่างหากคือคนที่ไร้เหตุผลอย่างแท้จริง คนที่วิจารณ์ผู้อื่นโดยที่ยังไม่ได้พยายามแม้แต่จะหาสาเหตุ และรีบชิงเหมารวมไปว่า หน้าตาของศิลปินคือคำตอบ

ไม่เพียงเท่านั้น การแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับยังแสดงให้เห็นถึงการที่วัยรุ่นกำลังสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตนเองขึ้นมา อัตลักษณ์เฉพาะที่เป็นของพวกเขาเท่านั้น และมีแต่คนที่รักในตัวศิลปินกลุ่มเดียวกันเท่านั้นจึงจะมีสิทธิ์เรียกตัวเองได้ในชื่อนี้ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะศิลปินในประเทศเกาหลีส่วนมากมักจะมีชื่อที่ใช้เรียกแฟนคลับของตัวเอง และมีสีประจำกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ถือเป็นอัตลักษณ์ของวัยรุ่นเกาหลีที่กำลังถูกถ่ายทอดมาสู่วัยรุ่นในประเทศไทย เพราะเดิมทีทั้งการกำหนดสีประจำกลุ่มและการตั้งชื่อเพื่อใช้เรียกกลุ่มแฟนคลับเหล่านี้ ถือเป็นลักษณะการแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน ซึ่งมีการใช้กันเฉพาะแต่ในประเทศต้นกำเนิดของศิลปินซึ่งก็คือ

ประเทศเกาหลีเท่านั้น หากแต่เมื่อประเทศเกาหลีได้มีนโยบายการส่งออกวัฒนธรรมในรูปแบบสื่อ
บันเทิง ทำให้ศิลปินเหล่านี้ได้กลายเป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วโลก ซึ่งหนึ่งในนั้นก็มียุโรปรวมอยู่ด้วย

เมื่อยุโรปได้ขยายฐานของตัวเองขึ้นเป็นแฟนคลับ วัฒนธรรมในรูปแบบอัตลักษณ์เหล่านี้จึง
ถูกถ่ายทอดมาสู่พวกเขา หรืออาจกล่าวได้ว่า สิ่งนี้กลายเป็นอัตลักษณ์ร่วมระหว่างแฟนคลับทุกเชื้อ
ชาตินั่นเอง ดังจะเห็นได้จากการที่แฟนคลับวัยรุ่นไทยมีการเรียกตัวเองว่า “แคส” “เอลฟ์” หรือชื่ออื่นๆ
แล้วแต่จะถูกกำหนดขึ้นในศิลปินแต่ละกลุ่ม ดังเช่นตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะขอหยิบยกชื่อเรียกแฟนคลับและ
สีประจำกลุ่มของศิลปินอันเป็นที่รู้จักในหมู่แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยดังต่อไปนี้ (ที่มา : www.zheza.com)

ชื่อศิลปิน	-	ชื่อเรียกแฟนคลับ	-	สีประจำกลุ่ม
Baby VOX	-	- Baby Angels	-	- Pink
Battle	-	- Battle Destiny	-	- Pearl Gold
Bi (Rain)	-	- Cloud	-	- Silver
BoA	-	- Junmping BoA	-	- Pearl Yellow
CSJH The grace	-	- Shapley	-	- Pastel Pink
Fly To The Sky	-	- Fly High	-	- Sky Blue
F.T. Island	-	- Primadonna	-	- Yellow
Girl's Generation	-	- S♥ne	-	- Peach Pink
Ivy	-	- Ivynus	-	- Lime Green
Kara	-	- Kamillia	-	- Pearl Peach
Paran	-	- Pearl Sapphire	-	- Sky Blue
SG Wannabe	-	- Love Room	-	- Pearl Gold [Yellow]
Shinhwa	-	- Shinhwa Changjo	-	- Orange
SHINee	-	- SHINee World	-	- Baby Blue
SS501	-	- Triple S	-	- Pearl Light Green
Super Junior	-	- E.L.F (EverLasting Friends)	-	- Sapphire Blue
TVXQ	-	- Cassiopeia	-	- Red Pearl
Wonder Girl	-	- wonderful	-	- Pearl Wine Violet
Zhang Li Yin	-	- Chocolate	-	- Lime Green

สำหรับในประเทศไทย ศิลปินนักร้องเกาหลีที่มีจำนวนแฟนคลับมากที่สุดคงหนีไม่พ้นศิลปินกลุ่มทงบังชินกิ และซูเปอร์จูเนียร์ ซึ่งศิลปินทั้งสองกลุ่มเคยเดินทางมาเปิดคอนเสิร์ตอย่างเป็นทางการแล้วในประเทศไทย ซึ่งการที่ผู้จัดจะสามารถจัดแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินใดๆ ขึ้นในประเทศไทยได้นั้น ย่อมหมายความว่า ทางผู้จัดได้คำนึงถึงความคุ้มค่าของต้นทุน และผลกำไรที่จะได้รับจากปริมาณการขายบัตรให้แก่แฟนคลับผู้เข้าชมในประเทศนั้นๆ คอนเสิร์ตอย่างเป็นทางการของศิลปินเกาหลีที่ถูกจัดขึ้นในประเทศไทย จึงสามารถเป็นสิ่งบ่งชี้ได้ถึงความนิยมของแฟนคลับในประเทศไทยที่มีต่อตัวศิลปิน ยิ่งไปกว่านั้น ความสามารถบวกกับรูปร่างหน้าตาที่โดดเด่นจึงทำให้ฐานแฟนคลับในประเทศไทยส่วนใหญ่ตกเป็นของศิลปินสองกลุ่มนี้ จึงไม่น่าแปลกใจที่เรามักจะได้ยินวัยรุ่นที่เป็นแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีเรียกตัวเองว่า “แคส” และ “เอลฟ์” อยู่เสมอ

“แคส” หรือ แคสซิโอเปีย (Cassiopeia) คือชื่อที่ใช้เรียกแฟนคลับอย่างเป็นทางการของศิลปินทงบังชินกิในประเทศเกาหลี รวมทั้งประเทศอื่นๆ ยกเว้นประเทศญี่ปุ่น⁴ ซึ่งสีแดงมุก หรือ Red Pearl เป็นสีบอลลูกและสีประจำคลับของ Cassiopeia ทุกคน ส่วน “เอลฟ์” หรือ E.L.F (EverLasting Friends) ก็คือชื่อที่ใช้เรียกแฟนคลับอย่างเป็นทางการของศิลปินกลุ่มซูเปอร์จูเนียร์ สีน้ำเงินมุก หรือ Sapphire Blue คือสีบอลลูกและสีประจำคลับของ E.L.F เช่นเดียวกัน ซึ่งการแสดงความรักต่อศิลปินของแฟนคลับเหล่านี้ มักจะเป็นภาพที่มีให้เห็นได้ในงานคอนเสิร์ต ที่ไม่ว่าจะเป็นการโชว์แท่งไฟบอลลูกลูกโป่ง หรือแม้แต่การใส่เสื้อผ้าซึ่งเป็นสีประจำกลุ่ม เป็นต้น

Sense of Asia คืออีกสิ่งหนึ่งที่สามารถสัมผัสได้จากความคิดเห็นที่ถูกโพสต์ตอบลงในเว็บบอร์ดเหล่านั้น เพราะศิลปินนักร้องเกาหลีซึ่งไม่ใช่เฉพาะแต่ศิลปินที่กำลังกล่าวถึงในข้อความตัวอย่าง หากแต่ผู้วิจัยกำลังกล่าวถึงศิลปินเกาหลีกลุ่มอื่นด้วยเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยมองว่าผู้ผลิตทางประเทศเกาหลีกำลังพยายามสร้างจุดร่วมในความเข้าใจที่ตรงกันของวัยรุ่นในระดับภูมิภาคเอเชียให้เกิดขึ้น นอกจากนี้เมื่อกระแสความเป็นตะวันตกไม่สามารถ เรียกคะแนนจากวัยรุ่นไทยได้เมื่อเทียบกับกระแสเกาหลี ย่อมเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่า ความต้องการของวัยรุ่นไทยกำลังหวนคืนสู่ความเป็นเอเชียนิยม ซึ่งกรณีของแฟนคลับวัยรุ่นไทยนั้น ลักษณะต่างๆ ของศิลปินนักร้องเกาหลีที่ได้ถูกนำเสนอออกมา ไม่ว่าจะเป็นแนวเพลง ท่าเต้น การแต่งกาย ก็ล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นถึงการมีจุดร่วมในความเป็นเอเชียซึ่งแตกต่างจากความเป็นตะวันตกที่วัยรุ่นเริ่มไม่ให้ความสนใจ

⁴ แฟนคลับของศิลปินทงบังชินกิ หรือ โทโฮชินกิ (Tohoshinki) ในประเทศญี่ปุ่น เรียกตัวเองว่า bigeast

ทุกอย่างที่ถูกสรรคส์สร้างก็ล้วนแล้วแต่เป็นกลืนอายุในแบบเอเชียที่วัยรุ่นมีความคุ้นเคย ดังเช่น กระแสความนิยมศิลปินเอเชียที่แทรกซึมและผ่านเข้ามาในประเทศไทยเป็นเวลานานก่อนหน้านั้น อย่างเช่น ศิลปินญี่ปุ่น และไต้หวัน ที่เคยได้แวะเวียนเข้ามาโดยความนิยมจากวัยรุ่นไทย

การทำให้เกิดภาพลักษณ์ความเป็นเอเชียสำหรับประเทศเกาหลีนั้น ได้สร้างความเป็นเอเชียที่ไม่ได้ตีความจำกัดเฉพาะรูปแบบที่แสดงถึงความเป็นเกาหลีอย่างเดียว แต่วัยรุ่นในภูมิภาคเดียวกันก็สามารถมีความรู้สึกร่วมถึงความเป็นเอเชียได้ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อูบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2549) ที่ว่า การขยายตลาดส่งออกของเกาหลีไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียเป็นการเปิดพรมแดนทางวัฒนธรรมและการสื่อสารมากกว่าจะเป็นเพียงการเปิดตลาดสินค้าธรรมดาๆ ดังนั้น วัฒนธรรมดนตรีป๊อปเกาหลีจึงต้องเร่งปรับตัวให้มีหน้าตาเป็น “เอเชีย” แทนที่จะเป็น “เกาหลี” อย่างที่เคยเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับรสนิยมของตลาดเอเชียด้วย เช่น การให้ศิลปินนักร้องเดินสายโปรโมทสินค้าบ่อยๆ และสร้างความใกล้ชิดกับผู้ฟังให้มากที่สุด

เพราะในความเข้าใจของวัยรุ่นต่างเชื้อชาติต่างภาษา ความเป็นเอเชียถือเป็นสิ่งที่ตีความได้ไม่ยาก และง่ายที่จะเข้าใจมากกว่าความเป็นเกาหลีในเบื้องต้นก่อนที่จะกระแสเกาหลีจะเข้ามาในประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ สิ่งที่วัยรุ่นไทยกำลังรับรู้คือความรู้สึกถึงการเป็นพวกเดียวกัน การรู้สึกถึงความมีจุดร่วมที่มีพื้นฐานใกล้เคียงกัน ที่อย่างน้อยก็มีความเป็นเอเชียเหมือนกัน กินข้าวเหมือนกัน มีสีผมและสีนัยน์ตาที่เป็นสีดำเหมือนกัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าวัยรุ่นไทยจะมีความคลั่งไคล้ศิลปินนักร้องเกาหลี หรือศิลปินแห่งเอเชียเหล่านี้มากเพียงใด แต่สิ่งที่ยังคงสังเกตได้จากการแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ก็คือ **การมีจุดยืนที่ชัดเจน**ของแฟนคลับวัยรุ่นเหล่านี้ จุดยืนที่บ่งบอกให้ทราบว่า ไม่ว่าจะพวกเขาจะรักและชื่นชมศิลปินนักร้องเกาหลีมากมายขนาดไหนแต่ “พ่อแม่ ก็คือบุคคลที่สำคัญที่สุดสำหรับพวกเขา” ซึ่งไม่ว่าจะอย่างไร บุคคลทั้งสองก็จะต้องเป็นสิ่งสำคัญที่มาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิตเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่ชื่นชอบศิลปินเหล่านี้สามารถจัดลำดับความสำคัญของบุคคลในชีวิต และสามารถแบ่งแยกได้ว่า จุดไหน คือเส้นแบ่งเขตในโลกแห่งความจริง และยิ่งไปกว่านั้น นักร้องเกาหลีอันเป็นที่รักของพวกเขาที่ไม่ได้เป็นสารออกฤทธิ์ทำลายระบบประสาทการแยกแยะ จนทำให้พวกเขาหลงลืมไปว่า “ใคร คือคนที่พวกเขาควรจะให้ความสำคัญมากที่สุดในชีวิต”

ยิ่งไปกว่านั้น ข้อค้นพบดังกล่าวถึงการมีจุดยืนที่ชัดเจนของแฟนคลับจากการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ข้างต้น ยังมีความสอดคล้องและเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับทัศนะที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพอีกด้วย กล่าวคือ แฟนคลับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยก็ได้แสดงให้เห็นถึงการสามารถแยกแยะและจัดลำดับความสำคัญของสิ่งต่างๆ ในชีวิตได้เช่นเดียวกัน แม้ความชื่นชอบในตัวศิลปินจะมีอยู่มากแต่ก็เชื่อว่าวัยรุ่นเหล่านั้นจะไม่มีขีดจำกัด และนั่นหมายความว่า แฟนคลับหลายๆ คนก็ได้มีความรู้สึกนึกคิดที่ไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก สิ่งนี้อาจจะเป็นเพราะด้วยความที่แฟนคลับทั้งหลายยังอยู่ในช่วงวัยที่เป็นวัยรุ่น ความคิดความอ่านเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ จึงมักมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ไม่เคยเอาเวลาสอบ หรือเวลาที่ใกล้สอบไปตาม อย่างครั้งที่แล้วมาช่วงสอบก็ไม่ไป คือการสอบต้องมาก่อน หนูไม่เคยโดดเรียนตาม เคยคิดแต่ไม่เคยทำ มันจะแบบคิดถึงหน้าพ่อแม่ไว้

(ภสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ก็จะแยกแยะ ไม่ไปช่วงที่มีสอบ อย่างถ้ามาช่วงสอบก็จะทำใจยากมาก แต่ว่าเรื่องเรียนก็มาก่อนแน่นอน หนูไม่เคยโดดเรียนตาม อย่างครั้งที่ดั่งบังมาแถวพระรามแปดที่มาถ่ายโฆษณายามาฮ่า นั้นอะอยู่แถวโรงเรียน ยังไม่ได้ไปเลย คือก็รอให้เลิกเรียนก่อนละกัน

(กลอย, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ ผลการวิจัยเชิงปริมาณยังพบความสอดคล้องของข้อมูลเชิงคุณภาพในเรื่องความรู้สึกอยากปกป้องศิลปินไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย ซึ่งหมายความว่า ตัวอย่างอีก 800 คนก็อยากที่จะปกป้องศิลปินที่ตนชื่นชอบด้วยเช่นกัน อันแสดงให้เห็นว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะนี้เป็นความรู้สึกร่วมกันของแฟนคลับทุกคน ดังข้อมูลจากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องความรู้สึกอยากปกป้องศิลปิน

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ (N = 800)
ท่านรู้สึกอยากปกป้องหรือลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างหาก นักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบถูกโจมตี	4.36	สูงมาก

1.8 ความรู้สึกที่เป็นไปในลักษณะของการมีความรู้สึกร่วม

ความรู้สึกลักษณะนี้ เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีแฟนคลับจำนวน 10 คนได้มีการแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นไปในเชิงการมีอารมณ์ร่วมไปกับศิลปิน จากการได้รับรู้เหตุการณ์บางสถานการณ์ได้สร้างให้ผู้ชมหรือแฟนคลับมีส่วนร่วมในความรู้สึก เหมือนว่าตนได้เป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ที่เกิดกับศิลปิน หรือได้ร่วมรับรู้ความรู้สึกเดียวกันกับศิลปิน จนบางครั้งก็ราวกับว่าศิลปินได้มีการรับรู้หรือได้ตอบกับตนจริงๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างกำลังรู้สึกมีประสบการณ์ร่วมไปกับศิลปินนั่นเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่อยู่ในขอบข่ายของจินตนาการของผู้ที่เป็นแฟนคลับทั้งสิ้น

ซูเปอร์จูเนียร์อะคือคิดดูว่าเด็กที่เดบิวต์มาได้ประมาณ 4 เดือนแต่ได้ออกต่างประเทศ คือมาประเทศไทย แล้วก็มาโปรโมต มันก็เป็นครั้งแรกของคนๆ หนึ่งในชีวิตอะ stamp บึง!! ในพาสปอร์ตว่าไปต่างประเทศอะ ไม่รู้ว่าใคร แต่มันก็คงมีซักคนนึงแหละที่เป็นครั้งแรกของการไปต่างประเทศ ซึ่งคือประเทศไทยอะ มันเป็นความทรงจำอะว่าไปประเทศไหนเป็นประเทศแรก

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

จุนซูเค้าร่าเริง เค้ารัว เค้าตลก คือในวงดูเฮฮาเพราะเค้า คือจุนซูเป็นที่ขำขิ้น แต่ชอบทำตัวเด็กกว่าขำขิ้นอะ คือจุนซูจะไม่ยอมน้อง เค้าไม่ยอมขำขิ้น ขำขิ้นว่าเค้าๆ ก็เถียงอะ หรือบางทีเค้าว่าขำขิ้น ๗ ก็เถียง เพราะเค้าทำตัวไม่เหมือนเป็นพี่อะ บางทีเค้าไม่มีหัวคิดอะ คือเคยมีครั้งหนึ่งที่เค้าทำอะไรซักอย่าง แล้วเค้าโดนขำขิ้นว่า ว่านี่พี่คิดแล้วหรือ ขำขิ้นว่าเค้าอย่างเงี้ย

(วิภาพร แซ่อิง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

การที่แฟนคลับมีการบ่งบอกให้เห็นถึงความรู้สึกเช่นนี้อาจกำลังแสดงให้เห็นว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างกำลังรู้สึก “อิน” หรือรู้สึกว่าตนกำลังเป็นส่วนหนึ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับศิลปินซึ่งตนได้รับรู้มาจนเหมือนว่าตนกำลังเข้าไปนั่งอยู่ในใจของศิลปิน ได้ร่วมรับรู้ และสร้างความรู้สึกที่เหมือนกันกับศิลปิน หรืออาจกล่าวได้ว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างกำลังรับเอาความรู้สึกหรือลักษณะบางอย่างของศิลปินเข้ามาไว้ในตัวเอง (Identification) และจินตนาการไปว่าศิลปินจะรู้สึกเช่นไร ซึ่งแฟนคลับเองก็กำลังเข้าใจและรู้สึกเช่นนั้น

1.9 การให้ข้อเสนอแนะกับศิลปิน หรือการลှ่นให้ศิลปินทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม

เป็นความรู้สึกที่แฟนคลับมีความรู้สึกที่คิดไปว่า ตนคือญาติสนิทมิตรสหายของศิลปิน จนนำไปสู่การวิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อเสนอแนะกับศิลปิน หรือมีการลှ่นให้ศิลปินทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสม เป็นความรู้สึกหวังดีที่แฟนคลับจำนวน 9 คนมีให้กับศิลปิน และอยากให้ศิลปินดำเนินชีวิตไปอย่างราบรื่น สิ่งใดที่เห็นว่าถูกต้องควรและเป็นสิ่งที่ดีต่อศิลปินก็อยากแนะนำให้ศิลปินทำแบบนั้น ซึ่งผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า สิ่งเหล่านี้เกิดจากจากการที่แฟนคลับมีการติดตามศิลปินมานานจนเกิดความสัมพันธ์สนม และคิดว่าตนรู้จักดีศิลปินดีทุกอย่างในทุกๆ ด้าน อีกทั้งการติดตามศิลปินผ่านสื่ออย่างต่อเนื่องจึงทำให้แฟนคลับรู้สึกเหมือนว่า ตนกำลังรับรู้ถึงความเคลื่อนไหวของศิลปินจนเกิดเป็นความ เป็นห่วงเป็นใยในเหตุการณ์แวดล้อมของศิลปินเหมือนว่าตนมีความเข้าใจในสถานการณ์นั้นดีพอ จนรู้ว่าใครจะมาทำอะไร และศิลปินต้องทำอย่างไรถึงจะเกิดผลดีต่อตัวเอง ราวกับเพื่อนที่เป็นห่วงเพื่อน และอยากให้เพื่อนพบเจอกับสิ่งดี

อย่างแจจจที่มันทำตัวมั่วมาก ยังพูดกับพี่ที่รู้จักกันเลยว่า แจจทำตัวแบบนี้ได้ยวก็โดนผู้หญิงจับหรือค คือมีความรู้สึกถ้าวันหนึ่งเค้าโดนผู้หญิงจับขึ้นมาละ คือก็เป็นห่วงเค้า ถ้าเค้าทำตัวเรียบร้อยแบบนั้น ผู้ให้เค้ามียเป็นตัวเองคนเดียวให้เรารู้เลยดีกว่ามัย คือถ้าเป็นผู้หญิงที่คิดจะจับเค้าแล้วเราไม่รู้อะ มันจะแยกว่ามัย

...อยากให้ดงบังพักบ้าง ช่วยพักหน่อยได้มัย เดือนนึงคุณช่วยหยุดพักซักอาทิตย์นึง ไม่ต้องทำงานถึงขนาดนั้น คือตอนที่ดงบังอยู่ญี่ปุ่นมันแย่มากตอนที่ดงบังป่วยเรียงกันเลย 5 คนอะ คือยุ่นโฮชาเจ็บ มีเครื่องเพลงต่อไม่ได้ แจเสียงหายและก็มีปัญหาเรื่องรถ คือรู้ว่าคุณดงในช่วงนั้นอะแต่ว่าพักหน่อยมัย อย่าทำงานหนักกันเลย

(วิภาพร แซ่อึ้ง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

น้องมินเค้าจะเรียนผ่านอินเทอร์เน็ตไง และทุกครั้งทีกลับเกาหลีอะ น้องมินจะต้องไปเอาซีทีไปเอาข้อสอบอะไรอย่างเงีจากอาจารย์ ซึ่งเราเนี่ยอยากใหแจจจได้เชื่อนี้มาจากน้องมินซักนิดดดนึ่ง ซักกะบิหนึ่งเราก้ ดีใจและ คือแจอะเค้าไม่เรียนเลย คือแจเพ็งจะจบ ม. 6 นี้เอง

(นัน , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

หากจะมีคำถามที่ถามต่อไปว่า แล้วถ้าหากเป็นญาติสนิทมิตรสหายของตนจริงๆ แฟนคลับเหล่านี้จะมีการตักเตือน หรือให้ข้อเสนอแนะกับคนที่มีความเกี่ยวข้องในชีวิตจริงของตนเหล่านั้นบ้างหรือไม่ โดยในความคิดเห็นของผู้วิจัยได้มองว่า ในความเป็นจริงหากมีเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นกับบุคคลแวดล้อม ที่มีความสนิทสนมกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมากพอในระดับที่สามารถตักเตือนและให้คำแนะนำแก่กันได้ แฟนคลับก็คงจะมีการกระทำในลักษณะที่ไม่ต่างกันกับที่คาดว่าจะทำกับศิลปิน

เนื่องจากแนวคิดของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่า ผู้ชม (หรือในกรณีนี้คือ แฟนคลับ) จะมีความรู้สึกว่าคุณคนที่ปรากฏในสื่อ่นั้น เป็นเสมือนญาติสนิทหรือคนที่ตนรู้จักเป็นอย่างดี ซึ่งหมายความว่า ความรู้สึกที่มีต่อศิลปินนั้น มีพื้นฐานมาจากความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อญาติสนิทหรือคนใกล้ชิดของตนอยู่ก่อนในเริ่มแรก ดังนั้น หากจะทำการกล่าวโดยการจัดลำดับก็อาจอนุมานได้ว่า ถ้ามีการเตือนญาติถึงจะมีการเตือนศิลปิน หรือกล่าวคือ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่มีต่อศิลปินเป็นความรู้สึกที่เกิดควบคู่กับการปฏิสัมพันธ์จริงๆ กับบุคคลในชีวิตประจำวัน หากแต่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นความรู้สึกต่อศิลปินที่เกิดตามมาทีหลัง อีกทั้งยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์จริงนั่นเอง

1.10 ความรู้สึกผูกพันกับศิลปิน จนพยายามเลียนแบบ

เป็นความรู้สึกซึ่งเกิดขึ้นจากการที่แฟนคลับมีการติดตามศิลปินผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง จนเกิดการซึมซับเอาความเป็นตัวของศิลปินไว้ในจิตใจ กล่าวคือ แฟนคลับจำนวน 6 คนเกิดความรู้สึกชอบและชื่นชมในความเป็นศิลปิน และเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งตรงกับความชอบพอของตน จึงเกิดความรู้สึกอยากที่จะเป็นแบบคนที่เราชอบบ้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากการที่แฟนคลับได้รับชมหรือติดตามศิลปินนักร้องเกาหลีมากพอจนเกิดเป็นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงขึ้น และได้แสดงออกมาโดยการพยายามปรับพฤติกรรมที่ได้เห็นจากศิลปินนั้นให้กลายเป็นพฤติกรรมของตน ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบบุคลิกท่าทาง การแต่งกาย ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ของศิลปิน

คิดจะเอาอย่างในเรื่องของการแต่งตัวนะ จากเจี๊ซัน และก็อยากเรียนเต้นจากวงบิกแบงอะ
(น้ำทิพย์ อูทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ก็ การเต้น แบบว่าเราเห็นเค้าเต้นเราก็อยากเต้นให้ได้แบบเค้าบ้าง
(กฤตบุญ ปัญจรัตนกร, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ที่ได้รับมาจากพี่เค้าเต็มๆ ก็คือความรู้อย่างจริงใจเปิดเผยค่ะ

(กัณยณัฏฐ์ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

การเลียนแบบของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในลักษณะนี้ เป็นลักษณะของการ Imitation ซึ่งแตกต่างกับการ Identification กล่าวคือ การเลียนแบบ Imitation นั้นจะเป็นการแสดงปฏิกิริยาที่ออกมาเป็นกิริยาท่าทางอย่างตรงๆ เป็นการเลียนแบบจากภายนอก เช่น ท่าทาง การแต่งกาย เป็นการเลียนแบบที่มองเห็นและสังเกตได้ง่าย โดยแฟนคลับมีการทำความเข้าใจในพฤติกรรมการแสดงออก และลักษณะทางกายภาพของศิลปิน แล้วนำความเข้าใจจากสิ่งที่ได้เห็นเหล่านั้นมาปรับเป็นลักษณะหรือบุคลิกภาพของตนเอง ดังเช่นจาก คำบอกเล่าของกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งการเลียนแบบในด้านการแต่งกาย บุคลิกลักษณะ รวมทั้งภาพลักษณ์ของศิลปิน

ในขณะที่เดียวกับการเลียนแบบ Identification จะเน้นหนักไปทางด้านของจิตใจ ซึ่งการเลียนแบบในลักษณะนี้ ผู้เลียนจะเลือกเอาคุณลักษณะบางประการของตัวแบบมาเป็นของตน หรือกระทั่งการพยายามรับเอาความคิดของตัวแบบมาเป็นของตน หากแต่การเลียนแบบทั้ง 2 อย่างมีจุดร่วมอย่างเดียวกัน คือ ตัวแบบนั้นต้องเป็นบุคคลที่ผู้เลียนมีความชื่นชมมากพอจนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรมในผู้เลียน หรือในการวิจัยครั้งนี้ก็คือ ศิลปินนักร้องเกาหลีที่แฟนคลับกำลังใช้เป็นตัวแบบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเลียนแบบของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างล้วนมีที่มาจากความพอใจ และความสนใจในศิลปินทั้งสิ้น

1.11 ความรู้สึกผิดหวังในการกระทำของศิลปิน

นอกจากนี้ ความรู้สึกเสียใจหรือผิดหวังในการกระทำของศิลปิน ยังเป็นลักษณะที่แสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของแฟนคลับอีกด้วย ดังสังเกตได้จากกรณีที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง 3 คนเกิดความรู้สึกผิดหวังจากการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของศิลปิน ซึ่งความรู้สึกที่เกิดขึ้นนั้นไม่แตกต่างจากการถูกรังแกโดยบุคคลที่มีความรู้จักในสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งที่ในกรณีของแฟนคลับกับศิลปินนั้นแทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่เคยมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างแท้จริงเลย แต่ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกลับมีไม่แตกต่างไปจากสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงจนเรียกได้ว่า แทบจะแยกกันไม่ออกอีกทั้งการกระทำของศิลปินนั้นก็ไม่ได้ส่งผลกระทบใดๆ แก่ตัวแฟนคลับเลยในความเป็นจริง หรือหากจะมีก็คงจะมีแค่ผลกระทบทางด้านจิตใจของแฟนคลับผู้นั้น

บางทีก็เศร้าอะตอนที่รู้สึกว่าคุณไม่รับของนะ คือตอนที่มันมีข่าวออกมาว่าตอนมาเมืองไทย แล้วแฟนคลับให้ของในสนามบิน แล้วจุนฐูทิงของอะ ก็เลยรู้สึกว่าแย่ง แย่งนะ คือตอนนั้นรู้สึกแยในแบบ ทำไม่ไม่เอากลับ ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนคุณไม่ใช่แบบนี้ คุณไม่ได้เป็นแบบนี้ คือตอนนี้คุณดังแล้วใช้มีย คุณถึงทำแบบนี้

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

หรือกับความรู้สึกของแฟนคลับบางคนทีกล่าวว่า รู้สึกเหมือนโดนหักหลังและผิดหวังพอสมควร หลังจากได้รับรู้เรื่องราวบางอย่างจากการเปิดเผยของศิลปิน ซึ่งในตอนแรกนั้นศิลปินเคยได้ให้สัมภาษณ์ผ่านรายการฯ หนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการจูบว่า เขายังไม่เคยผ่านการจูบกับใครมาก่อน แต่เมื่อไม่นานมานี้เขาได้ออกมาให้สัมภาษณ์อีกครั้งว่า แท้จริงแล้วเขาเองเคยจูบกับเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งตั้งแต่ก่อนที่เขาจะได้เดบิวต์เป็นศิลปินเสียอีก สิ่งที่ได้รับรู้ทำให้แฟนคลับผู้นั้นเสียความรู้สึกและถึงกับร้องไห้ให้กับเรื่องที่เกิดขึ้น ทั้งที่ความจริงเรื่องราวเหล่านั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับเธอแม้แต่น้อย แต่มันก็ทำให้เธอก็เกิดความสะเทือนใจได้ไม่ต่างไปจากบุคคลในชีวิตจริง

เคยร้องไห้เรื่องจูบของเค้า ของซางมินเมื่อไม่นานมานี้ ก็มีรายการหนึ่งที่เค้ามาเล่าเรื่องการจูบก่อนเดบิวต์อะ คือมันเสียใจ และคือมันไม่ใช่แค่ซางมินคนเดียว คือเรื่องจุนฐูด้วยอะ ที่รายการนี้แหละว่าไปจูบกับแฟนที่ลานจอดรถอะ คือมันซ้อคอะ มันเหมือนคนเห็นหน้ากันทุกวัน มันเหมือนแนวโดนหักหลังนี่

(เล็ก, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม จากแนวคิดเรื่องแฟนและความเป็นแฟนทีกล่าวว่า การตอบรับของแฟนจะเกี่ยวข้องกับความหลงใหลและความนิยมชื่นชอบ นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความหงุดหงิดผิดหวัง การต่อต้าน องค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวที่ช่วยผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่อ เมื่อเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบก็จะผลักดันให้เกิดความหลงใหลในसार ทำให้เกิดความต้องการसारเหล่านั้นเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมติดตามสื่อมวลชนประเภทต่างๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อใดที่แฟนเกิดความรู้สึกผิดหวังในसारที่ตนได้รับ ก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบและต่อต้าน อันนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงได้รับในฐานะที่ตนเป็นผู้รับสาร

ทั้งนี้ หากอาศัยการอธิบายลักษณะของความเป็นแฟนตามลักษณะข้างต้นมาเปรียบเทียบกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับที่เกิดขึ้นจะพบว่า ข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เป็นคำตอบ

ของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นไม่สอดคล้องหรือเป็นไปตามที่ทฤษฎีได้กล่าวไว้มากนัก กล่าวคือ แม้การตอบรับของแฟนคลับนักร้องเกาหลีในการวิจัยครั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับความหลงใหล ความนิยมชื่นชอบ หงุดหงิดผิดหวัง และการต่อต้าน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่อ แต่ในขณะที่การวิจัยพบว่าเมื่อแฟนคลับได้เกิดความรู้สึกผิดหวังในสารที่ตนรับ ความรู้สึกต่อต้านอันนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงได้รับในฐานะที่ตนเป็นผู้รับสารกลับไม่ได้เกิดขึ้นตามที่ทฤษฎีกล่าวไว้

เพราะจากการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างข้างต้นได้พบว่า ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับเป็นเพียงแค่ความรู้สึกผิดหวังเพียงแค่ชั่วขณะหนึ่งซึ่งกินระยะเวลาไม่นาน และเมื่อผ่านพ้นช่วงเวลานั้นไป หรือมีการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาใหม่ในครั้งต่อไป ความรู้สึกผิดหวังนั้นก็ค่อยๆ หายไปได้เอง ทั้งนี้จากการสอบถามแฟนคลับ พบว่า แฟนคลับจะไม่มีความรู้สึกต่อต้าน หรืออยากเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงได้แต่ประการใด เพราะถึงอย่างไร เรื่องราวที่เกิดขึ้นก็ล้าแล้วแต่เป็นสิทธิส่วนบุคคลของศิลปินทั้งสิ้น

1.12 การประชิดประชันทางความคิด

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกพบว่า ถึงแม้การแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับส่วนใหญ่จะเป็นไปในเชิงบวกต่อศิลปิน แต่ก็พบว่าแฟนคลับบางคนก็ยังคงมีการแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงต่อศิลปินในทางลบด้วยเช่นกัน ดังเช่น ความคิดที่มีการแสดงออกเป็นไปในเชิงของการประชิดประชัน อันมีที่มาจากการประพฤติปฏิบัติตัวของศิลปิน ซึ่งความคิดในเชิงของการติเตียนเช่นนี้นั้น ก็เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกันกับการวิจารณ์ถึงการกระทำของคนที่มีปฏิสัมพันธ์กันจริงในชีวิตประจำวัน

คือตรงนั้นถ้าไม่มีการได้อยู่ ไม่มียามอยู่ คงเอาก้อนหินขว้างใส่รถเค้าไปแล้วอะ คือเค้าขับรถไวมาก คือหนูก็รู้อยู่แล้วว่าจุนชูขับรถได้แย่มาก หนูก็เลยคิดแบบเออ ก็ขับแบบนั้นอะ คงจะเจริญอะนะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้หากอาศัยการอธิบายจากแนวคิดเรื่องแฟนและความเป็นแฟนที่กล่าวไว้ การตอบรับของแฟนจะเกี่ยวข้องกับความหลงใหลและความนิยมชื่นชอบ นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความหงุดหงิดผิดหวัง การต่อต้าน องค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวที่ช่วยผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่อ นั้นจะ

พบว่ากรณีที่แฟนคลับเกิดการประท้วงประท้วงศิลปินทางความคิด ก็เป็นเพราะเหตุผลจากการที่แฟนคลับเกิดความรู้สึกผูกพันกับศิลปินในสื่อจนกระทั่งนำมาซึ่งความหงุดหงิดในการกระทำของศิลปินนั่นเอง

2. รูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะต่าง ๆ

การแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับศิลปินนักร้องเกาหลีในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า โดยปกติเมื่อผู้ชมหรือแฟนคลับเกิดความสัมพันธ์แล้ว จะมีการแสดงออกทางคำพูดและการกระทำต่อศิลปินที่ชื่นชอบหลายทาง ซึ่งก็มีทั้งการแสดงออกในเชิงบวกและเชิงลบ เช่นเดียวกับระดับของการมีความรู้สึกนึกคิด หากจะแตกต่างกันก็ตรงที่ การแสดงออกทางความรู้สึกนั้นจะหยุดอยู่แค่การมีความรู้สึกนึกคิดหรือจินตนาการ แต่จะไม่มีการแสดงออกผ่านทางกรกระทำหรือการแสดงความรู้สึกออกมาผ่านทางร่างกาย ดังนั้นการแสดงออกถึงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่จะกล่าวถึงในส่วนนี้ จะเสมือนเป็นการต่อยอดของความรู้สึกที่มีการแสดงออกผ่านทางกรกระทำจริง ๆ หรือมีการแสดงความรู้สึกที่มีผ่านออกมาทางร่างกาย

แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับและศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น ก็ยังคงกล่าวได้ว่ามีพื้นฐานมาจากจินตนาการและการรับรู้ภาพเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จนทำให้แฟนคลับเกิดความสัมพันธ์กับศิลปิน โดยแฟนคลับจะมีความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีกับศิลปิน ก็ล้วนแล้วแต่เป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งที่ได้รับรู้จากการติดตามศิลปินผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปเป็นหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

รูปแบบของการแสดงออก	จำนวนแฟนคลับ (N = 19)
1. การไปพบปะกับตัวจริงของศิลปิน	17
2. การมีอารมณ์ร่วมไปกับศิลปิน	17
3. การแสดงออกผ่านการกระทำกิจกรรม	
- พื้นที่เวลาคอนเสิร์ต	17
- กิจกรรมเนื่องในวันเกิดศิลปิน	3
- กิจกรรมเพื่อสังคม	2
4. การแสดงออกทางคำพูด	8
5. การมอบสิ่งของให้แก่ศิลปิน	7

2.1 การไปพบปะกับตัวจริงของศิลปิน

การมีความต้องการพบปะตัวจริงของศิลปินนั้น ถือเป็น การแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับได้อย่างชัดเจน และยังไปกว่านั้นปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับในเรื่องนี้ไม่ได้หยุดอยู่ที่ความต้องการ หากแต่แฟนคลับได้มีการสนองตอบความต้องการนั้นด้วยพฤติกรรมหรือการกระทำ กล่าวคือ แฟนคลับทุกคนได้ให้คำตอบเกี่ยวกับประเด็นนี้ตรงกันว่า พวกตนจะมีการไปพบปะกับตัวจริงของศิลปินมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่โอกาส ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 19 คนพบว่า มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่ไม่มีเคยได้ไปพบปะกับตัวจริงของศิลปินเพราะด้วยความที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จึงทำให้ติดขัดในเรื่องของระยะทาง แต่ทุกคนยืนยันว่าอยากเดินทางไปพบกับตัวจริงของศิลปินมาก และหากศิลปินมาเมืองไทยเมื่อไหร่ ถ้าเป็นไปได้พวกตนก็จะขอไปพบปะกับตัวจริงของศิลปินทุกครั้ง

ก็ถ้าไปได้ก็จะไปนะ แต่ถ้าติดเรียนก็ไม่ไป

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ก็ไปทุกครั้งที่ได้ค่ะ ครั้งไหนดีก็มาก ๆ อันตรายแม่ก็ไม่ให้ไป

(กัญญ์ณัฐ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

ก็ไม่เคยได้ไปอะค่ะ เพราะหนูอยู่ลำปาง

(ภิษา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

2.2 การมีอารมณ์ร่วมไปกับศิลปิน

เป็นลักษณะที่แฟนคลับจำนวน 17 คน มีความรู้สึกตื่นเต้นและรู้สึกร่วมยินดีไปกับความสำเร็จของศิลปิน ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการที่แฟนคลับได้ติดตามศิลปินมาตั้งแต่ระยะเริ่มต้น หรืออาจกล่าวได้ว่าแฟนคลับมีการติดตามศิลปินมาเป็นเวลานานตั้งแต่ที่มีการเปิดตัวศิลปินในช่วงแรกๆ จนเหมือนได้เห็นพัฒนาการของศิลปินตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนกระทั่งถึงวันที่ได้เห็นความสำเร็จของพวกเขา ซึ่งสำหรับความสำเร็จของศิลปินนั้นก็คือการได้มีคอนเสิร์ตอย่างเต็มรูปแบบเป็นของตัวเอง เมื่อแฟนคลับได้เห็นภาพบรรยากาศนั้นก็เกิดความรู้สึกประทับใจจนความรู้สึกนั้นถูก

แสดงออกมาโดยการร้องให้ ซึ่งเป็นความรู้สึกร่วมของแฟนคลับกับศิลปินที่ราวกับว่าได้ผ่านพ้นช่วงเวลาต่างๆ มาด้วยกัน

โดยลักษณะที่แฟนคลับเกิดการร่วมร้องให้ดีใจ หรือเสียใจไปกับศิลปินเช่นนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับกำลังเกิดการ Identification จากตัวแบบ เนื่องจากการแสดงทัศนะของแฟนคลับเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่า แฟนคลับกำลังรับเอาคุณลักษณะบางประการของศิลปินมาเป็นของตน หรืออาจกล่าวได้ว่า การเลียนที่เน้นหนักไปทางด้านของจิตใจกำลังเกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้แน่นอน

เชื่อกันว่าชอบนักร้องเกาหลีมา 3 ปี ไม่เคยร้องให้ให้ใครเลยนะ ไปร้องให้ครั้งแรกตอนได้เห็น MV One Love อะ ที่เป็นภาพบรรยากาศในคอนฯ ดูไปครึ่งเพลงอะ น้ำตาไหลเป็นก๊อกเลยอะ มันตันตันนะ มันประทับใจ ในความรู้สึกมันรู้สึกว่าคุณพยายามกว่าจะได้มาถึงขั้นนี้ มันเหมือนความฝันเค้าอะ ตั้งแต่ได้เดบิวต์มาความฝันของศิลปินทุกคนคือได้มีคอนเสิร์ต แล้วของเค้าคือ 3 ปีกว่าจะได้มีความฝันอันนี้ แล้วเค้าก็ทำมันได้ แล้วคือทำได้ดีด้วย เพราะฉะนั้นพอได้เห็นบรรยากาศในคอน เห็นทุกอย่างอะ เห็นความสุข ความรู้สึกมันดีขึ้นมาเลย แล้วคือนั่งร้องให้เลย นั่งร้องให้ให้กับทุกคน คือมันประทับใจมาก

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

หรือกับการแสดงออกผ่านทางร่างกายด้วยการร้องให้ออกมา เพราะความรู้สึกเสียใจไปกับศิลปินราวกับแฟนคลับนั้นได้เข้าใจ และรับรู้ว่าคุณศิลปินต้องพบกับความทุกข์และเสียใจมากมายขนาดไหน เมื่อทราบว่าศิลปินนั้นมีน้ำตา แฟนคลับที่ชื่นชอบพวกเขาจึงได้ร่วมร้องให้ออกมาด้วย ซึ่งการแสดงออกผ่านการร่วมดีใจและเสียใจไปกับศิลปินนี้ หากเปรียบเทียบกับบุคคลในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันจริงๆ ก็อาจเรียกได้ว่า แฟนคลับกำลังรู้สึกร่วมทุกข์ร่วมสุขไปกับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอยู่

อย่างตอนนั้นที่แจโดเนเปาแอลกอฮอล์แล้วก็กินอะ แจโดเนพักงาน 2 อาทิตย์ แล้วแจออกมาขอโทษแฟนคลับที่ทำตัวไม่ดีอย่างเงี้ย ตอนนั้นเราก็ร้อง แล้วอย่างตามรายการ คือถ้าแจน้ำตาคลอ เราก็ร้องกับแจด้วยตลอด

(นัน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

และคือตัวเคำบอกเองเลยนะว่าในหน้ากากนั้นอะ มีแต่น้ำตาของเคำอะ คือเคำเป็นเด็กฝึกหัด มาตั้ง 4 ปีแล้วยังต้องมาใส่หน้ากากขึ้นเวทีครั้งแรกอีกหรอ มันเจ็บไปมัย หนูก็ร้องไห้เลยตอนที่รู้

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ในความคิดเห็นของผู้วิจัยนั้น การหลั่งน้ำตาหรือการร้องไห้ ถือเป็นารแสดงออกทางความรู้สึกรูปแบบหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งโดยปกติการร้องไห้สามารถเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ ทั้งการดีใจ เสียใจ สงสาร พลาดปล้ม หรือตื่นตันใจ ซึ่งสาเหตุในการร้องไห้ของแฟนคลับในการวิจัยครั้งนี้ก็เป็นผลมาจากสาเหตุเหล่านี้แทบทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้น การวิจัยเชิงปริมาณยังพบความสอดคล้องของข้อมูลในประเด็นที่ว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่อยู่ในระดับ “สูงมาก” ซึ่งหมายความว่า แฟนคลับแสดงให้เห็นถึงการเกิดอารมณ์ร่วม หรือกำลังรู้สึก “อิน” ไปกับศิลปินในสื่อเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ก็ยังเป็นสิ่งที่สามารถหาคำอธิบายภายใต้แนวคิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั่นเอง

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณในประเด็นเรื่องของความรู้สึกร่วม

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	ค่าเฉลี่ย	ระดับปฏิสัมพันธ์ (N = 800)
ท่านมีความรู้สึกยินดีและมีความสุขไปด้วยเวลาเห็นนักร้อง เกาหลีที่ท่านชื่นชอบประสบความสำเร็จ	4.83	สูงมาก

2.3 การแสดงออกทางคำพูด

การแสดงออกทางคำพูดของแฟนคลับ ที่แสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้น สามารถพบเห็นได้จากแฟนคลับ 8 คน ซึ่งการแสดงออกของบางคนนั้นจะเป็นไปในลักษณะของการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการพูดคุยเชิงวิพากษ์วิจารณ์ถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของศิลปิน ซึ่งถึงแม้ว่าแฟนคลับจะมีความชื่นชอบในตัวศิลปินมากมายเพียงใด แต่หากเมื่อศิลปินทำผิดหรือทำตัวไม่เหมาะสม แฟนคลับก็พร้อมที่จะมีการแสดงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงออกมาโดยผ่านทางคำพูดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ถึงการกระทำของศิลปินได้ตามความคิดและความรู้สึกของตน ดังเช่น

อย่างบางเรื่องจากประสบการณ์ที่เจอมาจากเรื่องที่เราเจอมา อย่างจุนชู ถึงหนูชอบหนูก็ด้านะ บางที่เค้าทำไม่ดีอะ หนูก็ด้านะ ต่อให้ชอบมาก คือบางที่ยังพูดแบบว่าๆๆ พวกคงบั้งว่าแบบเสี่ยๆ อะ จนคนที่แบบไม่รู้ก็จะบอกว่านี่สรุปนี่ชอบจริงๆ หรือ ทำไมพูดแต่เรื่องไม่ดี คือก็รักใจ แต่ว่าถ้าคือเค้าทำผิดแล้วเราเห็นว่ามันไม่ดี ก็คือว่าได้ ก็พูดตามความคิดของเรา

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

การที่แฟนคลับมีการพูดเชิงวิพากษ์ณ์ วิจารณ์หรือต่อว่าศิลปินในลักษณะนี้ หากจะว่าไปก็คงเหมือนกับกรณีที่แฟนคลับกำลังรู้สึกถึงความ “ตะตองใจ” ในตัวศิลปิน หรือกล่าวคือ การวิพากษ์วิจารณ์ศิลปิน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างแฟนคลับกับศิลปินนั้นมีรสชาติยิ่งขึ้น ให้ความรู้สึกเหมือนปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ กับบุคคลที่แวดล้อมในชีวิตประจำวันที่ย่อมต้องมีทั้งเรื่องที่ดีและเรื่องที่ไม่ดี ซึ่งหากบุคคลนั้นทำดี เรามักจะแสดงความยกย่องชื่นชม ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นทำในสิ่งที่ไม่ดีเราก็สามารถว่ากล่าวได้ ซึ่งในความเป็นจริงเมื่อเราทำการว่ากล่าวตักเตือนใครแล้วคนๆ นั้นแสดงกิริยาอาการที่บ่งบอกถึงความไม่พอใจในคำติชม ความรู้สึกในเชิงลบก็จะเริ่มเกิดขึ้นกับคนๆ นั้นทันที เพราะเราจะรู้สึกว่าคนๆ นั้นไม่ยอมรับในความบกพร่องของตนเอง และเราก็จะเกิดความคิดที่ไม่อยากเข้าไปข้องเกี่ยวกับคนแบบนั้นอีก

ขณะที่กรณีของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับนี้ เมื่อแฟนคลับมีการตำหนิติเตียนศิลปิน ที่การว่ากล่าวของแฟนคลับนั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อตัวศิลปิน หรือก็คือ ตัวศิลปินเองก็ไม่ได้มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อคำว่าการว่ากล่าวของแฟนคลับแต่อย่างใด เนื่องจากศิลปินไม่ได้รับรู้ถึงคำพูดเหล่านั้น เมื่อแฟนคลับรู้สึกว่าตนสามารถว่ากล่าวศิลปินได้ สามารถแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ศิลปินได้โดยที่ไม่ได้รับปฏิกิริยาใดๆ จากศิลปิน ความชื่นชอบจึงยังคงดำเนินต่อไปอย่างมีรสชาติ ที่แฟนคลับนั้นสามารถพูดคุยถึงศิลปินได้ทั้งเรื่องในแง่ดี และแง่ไม่ดี ซึ่งสิ่งนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องแฟนและความเป็นแฟนที่ว่า การตอบรับของแฟนจะเกี่ยวข้องกับความหลงใหลและความนิยมชื่นชอบ นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับความหงุดหงิด ผิดหวัง และการต่อต้าน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวที่ช่วยผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่ออีกด้วย

นอกจากนี้การวิพากษ์วิจารณ์ศิลปินยังแสดงให้เห็นถึงความมีสติในการชื่นชอบ ซึ่งสามารถวิพากษ์วิจารณ์ศิลปินที่ตนชื่นชอบได้อย่างตรงไปตรงมา ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงจุดยืนในความชื่นชอบที่มีต่อศิลปินนักร้องเกาหลีว่าไม่ว่าอย่างไรก็ตาม การชื่นชอบนั้นก็มิใช่เหตุผลมาจากการที่ศิลปินมีความสามารถ และความพยายาม ดังเช่น

ถึงแม้แจ่มมั่นจะดูเป็นคนตลกตลก ปลิ้นปล้อนยังไงเท่าไร แต่ว่าเราก็เข้าใจแจ่มนะ เหมือนแจ่มจะกว่าจะดังได้มันต้องผ่านมาหลายอย่างอะ แล้วแจ่มจะเป็นคนที่กลัวไม่ดังจริงๆ แจ่มเลยต้องทำทุกอย่างให้ตัวเองดังอะ เพราะกว่าแจ่มจะมาถึงตรงนี้ได้แจ่มมันก็ไม่อยากกลับไปคืนดีแล้วไง

(นัน , สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ถ้าตอนแรกเห็น Bigbang ก็คิดว่าเป็นวงที่หน้าตาดีน้อยที่สุด ไม่ค่อยหล่อ

(แพรวา ตรีธรรมา, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2551)

คือเหมือนว่าพอรู้จักเค้ามานาน มันก็แบบ คือถ้าเทียบตั้งแต่ตอนแรกจนถึงตอนนี้ คือเค้าพัฒนาขึ้นเยอะมาก อย่างถ้าสังเกตจากครั้งแรกๆ อะชีวอนเสียงไม่ดีเลย คือที่แรกที่แบบรู้จัก Super junior อะคืออะไร!! ผู้ชาย 13 คน หน้าตาไม่ดีไม่พอ เสียงมันยังแย่อีกอะ เด่นก็ไม่พร้อม คือดำแบบดำกระหน่ำอะ แล้วพอดูๆ ไป มันก็แบบพัฒนาขึ้นเนอะ จนเริ่มให้อภัยว่าที่มันเด่นไม่พร้อมวงชนกันกลางเวที ก็เออ สงสัยมันจะตื่นเต้น เพลง miracle อะอุตสาหไปโหลดไฟล์ชัดมา 400 mb พี่ก็กับของมิน วงชนกันให้เห็นต่อหน้า บ้าบ !

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

2.4 การมอบสิ่งของให้แก่ศิลปิน

การมอบสิ่งของให้แก่ศิลปินเป็นการแสดงออกทางการกระทำที่ค่อนข้างเด่นชัด โดยแฟนคลับจะมีการมอบสิ่งของต่างๆ ให้กับศิลปินเพื่อแสดงถึงความชื่นชอบ ซึ่งจะมีทั้งสิ่งของที่แฟนคลับลงมือสร้างสรรค์ด้วยตนเอง และสิ่งของที่แฟนคลับซื้อหามาเพื่อมอบให้กับศิลปิน โดยพบว่ามีแฟนคลับจำนวน 7 คนได้แสดงออกถึงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะนี้

เคยทำเป็นเสื้อที่เขียนว่าผมรักแฟนไทยครับ เค้ารับกับมือเลยนะ รับที่เกาหลี พี่หนูเอาไปให้

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

เคยรวมกันในเว็บไซต์ แล้วก็ให้เขียนสมุด แล้วเราก็มีหน้าที่พาสมุดเล่มนั้นไปถึงมือศิลปิน

(กฤตบุญ ปัญจรัตนกร , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่าการมอบสิ่งของให้แก่ศิลปิน โดยเฉพาะสิ่งของที่แฟนคลับเป็นผู้ลงมือสร้างสรรค์ด้วยตนเองนั้น อาจถือได้ว่า เป็นการเพิ่มบทบาทในตนเองขึ้นของแฟนคลับ ซึ่งแทนที่จะเป็นฝ่ายรับสื่อจากศิลปินฝ่ายเดียว แต่แฟนคลับก็ได้มีการอยากที่จะเป็นผู้ส่งสารโดยการผลิตสื่อวัตถุให้แก่ศิลปิน เพื่อใช้ในการสื่อสารและแสดงออกถึงความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อศิลปินบ้าง และในขณะเดียวกัน การเพิ่มบทบาทของตนเองในการกลายเป็นผู้ผลิตสื่อ ยังแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ที่ทำให้แฟนคลับวัยรุ่นเกิดการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งยังได้ฝึกการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตสื่อวัตถุเพื่อมอบให้แก่ศิลปินอีกด้วย

พฤติกรรมของแฟนคลับในลักษณะนี้ แสดงให้เห็นว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีเป็นกลุ่มคนที่มีความกระตือรือร้น (active audience) ซึ่งตรงข้ามกับนิยามของคำว่า แฟนคลับ ที่มองว่าแฟนคลับมีลักษณะของความเป็นกลุ่มคนที่ถูกกระทำ (passive audience) มีลักษณะเฉื่อยชา และพฤติกรรมการรับสารตามทิศทางและความต้องการของผู้ส่งสารเท่านั้น เพราะจากการที่แฟนคลับเป็นผู้ลงมือผลิตสื่อวัตถุเพื่อใช้สื่อสารกับศิลปินนั้น แสดงให้เห็นถึงการที่แฟนคลับมีความพยายามที่จะทำการสื่อสารกลับไปสู่ศิลปิน และไม่ได้เป็นฝ่ายรอรับสารเฉพาะแต่ที่ศิลปินส่งมาเท่านั้น หากแต่มีความพร้อมและกระตือรือร้นในการสร้างสรรค์และแสวงหาข่าวสารตลอดเวลา

2.5 การแสดงออกผ่านการกระทำกิจกรรม

แฟนคลับมีการแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง โดยการแสดงออกผ่านทางกิจกรรมที่ทำเพื่อศิลปินในลักษณะที่หลากหลาย ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

1. การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมในพื้นที่เวลาพิเศษอย่างคอนเสิร์ต
2. การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันครบรอบวันคล้ายวันเกิดของศิลปิน
3. การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเพื่อสังคม

2.5.1 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมในพื้นที่เวลาพิเศษอย่างคอนเสิร์ต

จากการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินที่น่าสังเกตอีกข้อหนึ่งก็คือ ช่วงเวลาพิเศษในพื้นที่อย่างกิจกรรมคอนเสิร์ต ซึ่งจากการลงพื้นที่เพื่อทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมคอนเสิร์ตทำให้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ในปัจจุบันนั้นพบว่าการเสียเงินค่าบัตรคอนเสิร์ตเพื่อเข้าไปดูการ

แสดงของศิลปินไม่ใช่แค่การที่แฟนคลับเข้าไปชมการแสดง เพื่อให้ศิลปินมอบความสุขความบันเทิงบนเวที หรือเพื่อให้ศิลปินมอบความประทับใจในการแสดงคอนเสิร์ตให้กับผู้ชมเท่านั้น แต่กับแฟนคลับของศิลปินเกาหลีในขณะนี้ กลับกลายเป็นว่า จุดประสงค์ในการไปดูคอนเสิร์ตของแฟนคลับ คือการที่ผู้ชมได้เข้าไปเป็นฝ่ายทำให้ศิลปินเกิดประทับใจในรูปแบบต่างๆ ไปพร้อมกันกับผู้ชม เช่น การชูแท่งไฟที่มีสีประจำวงเพื่อเป็นการแสดงพลังของแฟนคลับที่เข้ามาให้กำลังใจแก่ศิลปิน การชูป้ายไฟหรือป้ายผ้าที่มีข้อความต่างๆ หรือแม้กระทั่งการพยายามร้องเพลงของศิลปินเพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและความชื่นชอบของแฟนคลับที่มีต่อศิลปิน ซึ่งแม้ว่าเพลงนั้นจะเป็นเพลงที่ต่างชาติต่างภาษากันก็ตาม ซึ่งแฟนคลับ 17 คนก็ล้วนแล้วแต่เคยปฏิบัติเช่นนั้นมาแล้วทั้งสิ้น

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีลักษณะที่ราวกับว่าระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปินนั้นได้เกิดปฏิสัมพันธ์กันจริงๆ แต่อย่างไรก็ตามลักษณะที่เกิดขึ้นดังกล่าวก็ยังอยู่ในขอบข่ายของจินตนาการ หรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงอยู่ดี ตัวอย่างเช่น ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับแฟนคลับโดยรวมทั่วไปในกรณีที่ได้มีการรณรงค์ให้ปิดแท่งไฟ ซึ่งปกตินั้น การชูแท่งไฟ คือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการร่วมให้กำลังใจแก่ศิลปินที่ตนชื่นชอบของเหล่าแฟนคลับ ในขณะเดียวกัน การปิดแท่งไฟหรือการชูแท่งไฟเป็นรูปกากบาท จึงเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการต่อต้านของบรรดาแฟนคลับให้กับศิลปินที่ตนไม่ชื่นชอบ

ภาพประกอบที่ 14 ภาพตัวอย่างแสดงการชูแท่งไฟให้กำลังใจศิลปินตามปกติ และการชูแท่งไฟเพื่อการต่อต้านของแอนตี้แฟน

ภาพประกอบที่ 15 แสดงการชูแท่งไฟและป้ายไฟที่มีข้อความต่างๆ ของแฟนคลับในบรรยากาศคอนเสิร์ตที่เคยเกิดขึ้นในประเทศไทย

โดยกรณีนี้เกิดขึ้นจากการที่ศิลปินวงซูเปอร์จูเนียร์ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งหมด 13 คน ซึ่งทางต้นสังกัด คือ บริษัท SM Entertainment นั้นได้มีนโยบายในการขยายตลาดไปยังประเทศจีน จึงมีการแบ่งศิลปินกลุ่มซูเปอร์จูเนียร์ออกเป็นยูนิตที่ชื่อว่า Super Junior - M อันประกอบไปด้วยสมาชิกเดิมจากวงซูเปอร์จูเนียร์ 5 คน และได้มีการเพิ่มสมาชิกใหม่ซึ่งเป็นชาวจีนเข้ามาอีก 2 คน ด้วยเหตุนี้จึงมีแฟนคลับจำนวนหนึ่งออกมาต่อต้าน และไม่ยอมรับสมาชิกใหม่ 2 คนที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากแฟนคลับเหล่านี้จะยอมรับวงซูเปอร์จูเนียร์ในฐานะบอยแบนด์ที่มีสมาชิก 13 คนเท่านั้น ซึ่งแฟนคลับเหล่านี้จะมีการเรียกแทนตัวเองว่า “only13” และเนื่องด้วยคอนเสิร์ตรวมนักร้องเกาหลีครั้งใหญ่ที่จะจัดขึ้นในประเทศไทยนั้นได้มีรายชื่อของ Super Junior - M ขึ้นแสดงด้วย จึงทำให้กลุ่มแฟนคลับ only13 คิดที่จะออกมาแสดงการต่อต้านด้วยวิธีการต่างๆ นานา

โดยหนึ่งในวิธีนั้นก็คือ การปิดแท่งไฟขณะศิลปินกลุ่มนี้ขึ้นแสดง ซึ่งแฟนคลับของศิลปินวงซูเปอร์จูเนียร์ก็ได้มีการออกมาต่อต้านความคิดที่จะกระทำการดังกล่าว เนื่องจากเกรงว่าศิลปินจะไม่

ประทับใจในการมาแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศไทย จึงได้มีการรณรงค์ให้มีการเปิดแห่งประเทศไทยให้สว่างไสว เพื่อให้ศิลปินที่ขึ้นแสดงเกิดความประทับใจมากที่สุด แม้ว่าศิลปินที่ขึ้นแสดงนั้นจะเป็นศิลปินกลุ่มใด หรือแม้ว่าตนจะเห็นด้วยกับโปรเจกต์ Super Junior – M หรือไม่ก็ตาม ดังเช่น

sarangsori ★
เลขที่ : 180669

ความคิดเห็นที่ 57 :: เมื่อ 13 พ.ย. 51 - 15:27 แจ้งลบ

สงสารชีวิตน... ที่ต้องเจอแฟนคลับทำแบบนี้ตอนที่เขาอยู่บนเวที ในประเทศที่เขาคุ้นเคยและคิดว่าเป็นเหมือนบ้านของเขาแท้ๆ ☹️

แต่ก็ช่างพวกคุณเถอะค่ะ ต่างจิตต่างใจ คิดถึงแต่ใจตัวเอง ไม่ต้องคิดถึงใจคนอื่นหรอก ☺️

ยังไคนไทยบางคนก็เคยทำตัวแยๆ ตอนที่พวกเขาในเมืองไทยกันแล้วนี่คะ ทั้งเข้าไปรุม ทั้งเข้าไปทุบรถแล้วครั้งแล้ว ถ้าคราวนี้คนไทยบางคนจะทำตัวแยๆ ให้พวกเขาเห็นอีกสักอย่างก็คงไม่มีอะไรเลวร้ายไปกว่าการถูกพวกเขาเกลียดแล้วละ มันก็คงสุดๆ แล้ว คอนเสิร์ตที่พวกเขาคิดว่าอยากจะมีมาสร้างความสุข สนุกให้กับคนที่เขาคิดว่าเป็นพี่น้อง ญาติสนิท มิตรสหาย มันก็คงไม่สนุกอย่างที่เขาคิด แล้วเขาจะยังมีความรู้สึกดีๆ ให้พวกเราอีกมั๊ย

แล้วย่าลืมนะคะว่าคอนเสิร์ตคราวนี้ดีเตอร์ผู้นำรัก อย่างลิทีก ก็มาด้วย ทึกเคยพูดว่า...การได้เดินทางมาเมืองไทยเป็นเหมือนการเดินทางกลับบ้าน จะมีทั้งความสุขและความสบายใจ แล้วคุณอยากให้ทีมมีความสุขกับที่ที่เขาให้เกียรติเรียกว่า "บ้าน" มั๊ยคะ บ้านที่อยู่แล้วไม่มีความสุข ใครเขาอยากจะอยู่

SJ-M ไม่เกี่ยวอะไรกับทึกรอก แต่สมาชิกอีก 5 คนนะ เกี่ยวกับทึกแน่ๆ แล้วดีเตอร์ผู้แสนดีจะไม่ทึกรอกหรือและเสิร์สรอยไปกับน้องอีก 5 คนเขี้ยวหรือคะ? สุดท้ายเมืองไทยก็ไม่ใช่สถานที่พิเศษที่สุดสำหรับ SUPERJUNIOR อีกต่อไป เพราะมันก็สร้างความเจ็บปวดในใจให้กับพวกเขาไม่ต่างจากที่อื่นๆ อยู่ดี ร้อยย้านี้แล้ว ยังคิดจะทำอีกหรือคะ?

ช่างพวกคุณเถอะ!!....

แก้ไขล่าสุด 13 พ.ย. 51 - 15:52 เลขไอพี : ไม่แสดง

[ก.ต.]...คุณอาเป่า~* ★
เลขที่ : 183738

ความคิดเห็นที่ 54 :: เมื่อ 13 พ.ย. 51 - 14:16 แจ้งลบ

เปิดเถอะ เพราะมันคือคอน SM ไม่ใช่ SJ อย่างเดียว = ="

แล้วเฮนรี่จะใจมึงก็เป็น 1 ใน SM อยู่ดี

แต่เราก้ only13 เอ้อ ชำใจ T^T

แต่ก้ไม่ยอมให้พี่ๆ ของเรากอีก 5 คนต้องเสียใจ..

ถึงจะฝืนใจ แต่เราจะเปิด..

แก้ไขล่าสุด 13 พ.ย. 51 - 14:23 เลขไอพี : ไม่แสดง

WhitEDemoN ★
เลขที่ : 213724

ความคิดเห็นที่ 52 :: เมื่อ 13 พ.ย. 51 - 13:53 แจ้งลบ

คอนเสิร์ตก็บอกอยู่แล้ว SM TOWN แล้ว SJ-M ไม่ได้อยู่ SM หรือไร แล้วทำไมต้องงแกลยิตงซึ่งด้วยพวกคุณต้องทำให้ศิลปินประทับใจไม่ใช่มาปิดแห่งประเทศไทยแบบนี่!!!!

เลขไอพี : ไม่แสดง

[KM4E][kyu]only13 ★
เลขที่ : 169639

ความคิดเห็นที่ 35 :: เมื่อ 13 พ.ย. 51 - 10:24 แจ้งลบ

เป็นเราจะเปิดแห่งประเทศไทยนะ

เพราะยังไมเราก้ไม่ยอมให้พวกพี่เค้าเสียใจอะ

เลขไอพี : ไม่แสดง

ภาพประกอบที่ 16 ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ในเว็บไซต์ siamzone (ตัดทอนบางส่วน)

อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้จากการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับผ่านกระทู้ต่าง ๆ กล่าวข้างต้น ก็คือ การเกิด Identification ของแฟนคลับอันเนื่องมาจากความผูกพันกับศิลปินตามที่ Sarobol & Singhal (1998) ได้กล่าวไว้ในแนวคิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กล่าวคือ แฟนคลับจะแสดงทัศนคติที่ราวกับว่าตนมีความเข้าอกเข้าใจและมีความรู้สึกเช่นเดียวกันกับศิลปิน ดังเห็นได้จากหลายประโยคที่กล่าวถึงความรู้สึกของศิลปินราวกับว่าตนคือศิลปินเสียเอง

2.5.2 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันครบรอบวันคล้ายวันเกิดของศิลปิน

เนื่องในโอกาสวันครบรอบการก่อตั้งวงนั้นเปรียบเสมือนเป็นวันคล้ายวันเกิดของศิลปิน ดังนั้นแฟนคลับบางคน (3 คน) จึงเลือกที่จะทำบุญตามแบบพิธีกรรมของชาวพุทธ เช่น การทำสังฆทาน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า แฟนคลับมีความรู้สึกสนิทสนมกับศิลปินมากจนมีการแสดงออกไปในลักษณะเช่นเดียวกันกับที่ได้ประพฤติปฏิบัติต่อคนในครอบครัวของตน ดังเช่นการทำสังฆทานนี้ที่โดยมากจะนิยมทำให้กับบุคคลในครอบครัวหรือเครือญาติที่มีความสนิทสนมกัน แต่ในกรณีนี้กลับพบว่าแฟนคลับได้ทำบุญสังฆทานให้กับศิลปินในวันครบรอบการก่อตั้งวง ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงระหว่างแฟนคลับกับศิลปินนั้นอยู่ในระดับที่สูงมากเพียงใด

ก็อย่างวันที่ 6 ที่ผ่านมาเนี่ยคะ มันเป็นวันครบรอบเดบิวต์ครบ 3 ปีคะ ก็ไปทำบุญทำสังฆทานให้พี่เค้าคะ เหมือนเป็นวันเกิดของพวกพี่ๆ เค้า

(กัญญ์ณวัฏฐ์ พรจันทร์ทอง , สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

มันก็จะ เป็นแบบวันเกิดของพวกพี่ๆ เค้า เราก็จะไปตามสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าอะไรอย่างงี้ และก็ใช้ชื่อเป็นชื่อของพี่เค้า ทำให้พี่เค้า วันเกิดเค้า ก็ทำให้วันเกิดทั้ง 13 คนเลย

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ก็ยังมีการกระทำผ่านกิจกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างความประทับใจให้กับศิลปิน เช่น การร่วมฉลองวันเกิดให้กับศิลปิน ด้วยเนื่องมาจากกำหนดการมาเยือนประเทศไทยของศิลปินในขณะนั้น ได้ตรงกับวันคล้ายวันเกิดของศิลปินพอดี แฟนคลับจึงร่วมกันจัดงานวันเกิดเล็กๆ ที่เต็มไปด้วยเสียงร้องเพลงเพื่ออวยพรวันเกิดให้กับศิลปิน เช่นเดียวกับที่ทำให้เพื่อนจริงๆ ของตน

อย่างเอสเจ เราเคยไปแฮปปี้เบิร์ธเดย์กลางงานที่ central world และเป็นครั้งแรกด้วย ก็คือประทับใจหลายคนทั้งศิลปิน ทั้งแฟนคลับ ก็บลิ้มกันไปเลย ก็จุดเทียนที่เค้ก แล้วก็ถือไปเลย แล้วคนในงานก็ช่วยกันร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ธเดย์

(กฤตบุญ ปัญจรัตนากร , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

2.5.3 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเพื่อสังคม

กิจกรรมประเภทนี้ เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงโดยการกระทำผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นคำตอบที่ได้จากการบอกเล่าของแฟนคลับจำนวน 2 คน กล่าวคือ เมื่อมีโอกาสหรือมีเวลาว่าง แฟนคลับเหล่านี้ก็เลือกที่จะรวมกลุ่มกันไปทำประโยชน์ให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น การรวม ตัวกันในหมู่ผู้ชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีเพื่อทำบุญในวันครบรอบวันคล้ายวันเกิดของศิลปิน โดยงานบุญหลายครั้งที่เกิดขึ้นเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ในนามของนักร้องเกาหลี หากแต่การทำบุญเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่กระทำโดยเหล่าแฟนคลับผู้มีความรักในตัวศิลปิน

ก็รวมตัวกันกับพวกที่ชอบเอสเจ ดงบัง คือวันนั้นว่างก็เลยชวนกันไปเลี้ยงเด็กอะคะ ที่ศูนย์เด็กอ่อนรังสิต ก็คือจริงๆ ก็ไปกันหลายกลุ่มกับคนที่ชอบเหมือนกัน แล้วก็เลยแบบคุยกันว่าเราไม่ต้องเขียนชื่อตัวเองหรือก็เขียนเป็นชื่อเค้า เราชอบเค้าเราก็เขียนไป

(กลอย , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ตอนนั้นเคยรวมกันกับพวกเพื่อนๆ พี่ๆ ที่ชอบนักร้องเกาหลีด้วยกันเนี่ยแหละ คือตอนนั้นมันเป็นช่วงน้ำท่วมไงก็เลยชวนๆ กันไปช่วยกันบริจาคของให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม แล้วก็แบบซำๆ พุดแบบเล่นๆ กันไปว่า สมาคมเมียเทพ⁴ไปบริจาคของน้ำท่วมอะไรประมาณนี้ เพราะมันมีแต่พวกที่ชอบดงบังด้วยกันไง แต่แค่เล่นๆ นะ คือใจจริงแค่อยากไปบริจาคของกันเฉยๆ

(วิภาพร แซ่ฉิ่ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

⁴ เทพ หมายถึง ศิลปินกลุ่มทงบังชินกิ เนื่องจากชื่อทางการของศิลปินกลุ่มนี้คือ Tong Vfang Xien Qi (TVFXQ) ซึ่งเป็นภาษาจีนโบราณ (東方神起) แปลว่า เทพเจ้าที่เติบโตจากโลกตะวันออก ทำให้บ่อยครั้งแฟนคลับจึงเรียกศิลปินสั้นๆ ว่า “เทพ”

จะเห็นได้ว่าความเป็นแฟนคลับ หรือความชื่นชอบในตัวศิลปินได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตต่างๆ ของคนที่เป็นแฟนคลับ ที่แม้กระทั่งการทำบุญหรือบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมก็ยังหนีไม่พ้นความเกี่ยวข้องกับเรื่องศิลปิน สิ่งเหล่านี้หากนำมาเปรียบเทียบกับงานของสุวีร์รัตน์ โกสุมศุภมาลาในประเด็นเรื่องความเป็นแฟนคลับในพื้นที่และเวลาในชีวิตประจำวัน จะเห็นว่ามีคุณสมบัติคล้ายกัน เพราะแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อกนั้น ก็ได้มีการสร้างพื้นที่ส่วนตัวร่วมกันในช่วงเวลาชีวิตประจำวันปกติ ไม่แตกต่างไปจากแฟนคลับนักร้องเกาหลี แต่อย่างไรก็ดี หากเปรียบเทียบกับงานวิจัยของณัฐสุพงศ์ สุขไสต จะพบว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ พื้นที่และเวลาในชีวิตประจำวันของแฟนบอลนั้นจะยังไม่มีการสื่อสารติดต่อสัมพันธ์กันเองระหว่างแฟนบอลด้วยกัน

ซึ่งจากความคิดเห็นของผู้วิจัยมองว่า เนื่องมาจากลักษณะของการเกิดขึ้นของแฟนฟุตบอล โดยเฉพาะฟุตบอลต่างประเทศ ที่กระแสมานิยมจากผู้ชมหรือแฟนบอลนั้นเกิดขึ้นจากนำเสนอของสื่อมวลชนเป็นหลัก ลักษณะของการเริ่มเข้ามาสนใจ จึงเกิดจากการที่แฟนบอลได้รับข่าวสารหรือมีการใช้สื่อประเภทสื่อมวลชนเป็นหลัก และมีรูปแบบการใช้สื่ออื่น เช่น สื่อบุคคล หรืออินเทอร์เน็ตเป็นรอง ดังนั้น ความสัมพันธ์อันเกิดจากการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งการพูดคุย หรือการใช้โปรแกรมแชต (msn) จึงไม่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย

อีกทั้งลักษณะของการติดตามฟุตบอลต่างประเทศผ่านทางสื่อมวลชน ทำให้แฟนบอลไม่มีโอกาสมาติดต่อสื่อสารใกล้ชิดกัน เพราะต่างคนต่างสามารถรับชมฟุตบอลที่บ้านของตนได้ การสร้างพื้นที่ส่วนตัวร่วมกันในช่วงเวลาปกติของแฟนบอลจึงเกิดขึ้นได้ยากกว่า

ในขณะเดียวกัน แฟนคลับของวงโมเดิร์นด็อกจะไม่เน้นการใช้สื่อมวลชนเพียงอย่างเดียว หากแต่จะเน้นใช้สื่อกระแสรองสื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสมัยใหม่เป็นหลัก ซึ่งการสื่อสารรูปแบบดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกันเองให้สนิทสนมมากยิ่งขึ้น ทั้งจากการพูดคุยและการพบปะสังสรรค์กัน จนกระทั่งนำไปสู่การสร้างพื้นที่ส่วนตัวร่วมกันในชีวิตประจำวันในที่สุด ซึ่งลักษณะรูปแบบการติดต่อสื่อสารของแฟนคลับโมเดิร์นด็อกนั้นพบว่ามีคล้ายคลึงกับรูปแบบการสื่อสารของแฟนคลับนักร้องเกาหลีอยู่พอสมควร

ยิ่งไปกว่านั้น รูปแบบการทำกิจกรรมในพื้นที่ส่วนตัวแฟนคลับนักร้องเกาหลี ยังแสดงให้เห็นถึงการรวมตัวกันเพื่อร่วมทำประโยชน์ให้แก่สังคม และเป็นที่น่าสังเกตว่า สมาชิกที่ร่วมกันบำเพ็ญประโยชน์เหล่านั้นไม่ใช่กลุ่มหรือเพื่อนในชีวิตประจำวันของแฟนคลับ หากแต่เป็นเพื่อนที่มีความชื่น

ชอบในนักร้องเกาหลีเหมือนกัน เป็นเพื่อนอีกกลุ่มที่ถูกสร้างขึ้นมาหลังจากที่พบว่าคนเหล่านี้มีความชื่นชอบนักร้องเกาหลีในแบบเดียวกัน

สิ่งนี้จึงทำให้สามารถกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างแนบแน่น ดังจะเห็นได้จากการชักชวนกันไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมเฉพาะในหมู่ผู้ที่เป็แฟนคลับ และอาจกล่าวได้ว่า เพื่อนกลุ่มนี้ได้เข้าไปมีอิทธิพลในชีวิตประจำวันของแฟนคลับนั้นๆ อยู่มากพอสมควรจนได้รับส่วนแบ่งเวลาในพื้นที่ชีวิตประจำวันของแฟนคลับ ที่นอกเหนือจากการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนปกติ ในชีวิตประจำวันทั้งที่บ้าน หรือที่โรงเรียน

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน

ในส่วนนี้จะเป็นการกล่าวถึงมูลเหตุหรือปัจจัย ที่มีส่วนทำให้ศิลปินนักร้องเกาหลียังคงได้รับความนิยมาจากแฟนคลับชาวไทยมาเป็นระยะเวลาหลายปี ทั้งที่คำว่ากระแส ควรจะหมายความถึงสิ่งที่ผ่านเข้ามาแล้วหายไป หากแต่ว่ากระแสความนิยมศิลปินนักร้องเกาหลีในวัยรุ่นไทยยังคงมีให้เห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่ศิลปินและแฟนคลับของพวกเขาจะอยู่กันคนละประเทศ กล่าวคือ จากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง 19 คนพบว่า แต่ละคนมีระยะเวลาในการเป็นชื่นชอบและเป็นแฟนศิลปินนักร้องเกาหลีโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 3 ปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการชื่นชอบและเป็นแฟนนักร้องเกาหลียาวนานที่สุด คือ 5 ปี และต่ำสุดอยู่ที่ 1 ปีกว่า

ยิ่งไปกว่านั้น ความชื่นชอบและสถานะการเป็นแฟนคลับของวัยรุ่นไทย ดูจะยังคงความเหนียวแน่นอยู่มิใช่น้อย แม้ว่าในความเป็นจริงอัตราส่วนในการปรากฏตัวของศิลปินนักร้องเกาหลีผ่านสื่อมวลชนจะมีปริมาณน้อยกว่าศิลปินไทยอยู่ก็ตาม แล้วเหตุใดกระแสความนิยมศิลปินนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยจึงยังไม่จางหายไป

ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การที่แฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลียังคงรักษาสถานภาพการเป็นแฟนคลับ และระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่มีต่อศิลปินเอาไว้ได้อย่างดีนั้น เกิดมาจากปัจจัยหลายอย่าง ดังนี้

1. ปัจจัยจากตัวศิลปิน และการสนับสนุนของระบบสื่อมวลชนภายในประเทศเกาหลี
2. ปัจจัยจากโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน

3. ปัจจัยจากกลุ่มแฟนคลับ
4. ปัจจัยจากสื่อสารมวลชนในประเทศไทย
5. ปัจจัยจากลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมดนตรีเกาหลี

1. ปัจจัยจากตัวศิลปิน และการสนับสนุนของระบบสื่อมวลชนภายในประเทศเกาหลี

ปัจจัยในข้อนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุดในการเป็นตัวรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน ซึ่งจากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า ศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น เป็นกลุ่มคนซึ่งมีความสามารถที่หลากหลาย บทบาทและความสามารถของพวกเขาไม่ได้หยุดอยู่แค่ที่การร้องเพลงและการเต้นโซ่บนเวที ซึ่งศิลปินหลายคนๆ จะมีบทบาทหน้าที่ๆ หลากหลาย โดยนักร้องเกาหลีหนึ่งคน จะสามารถเป็นได้ทั้งนักร้อง นักเต้น พิธีกร ดีเจ นักแต่งเพลง นายแบบ รวมทั้งนักแสดง ซึ่งการแสดงนั้น ก็จะมีให้เห็นทั้งในละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และละครเวที หรือแม้กระทั่งการเป็นคนเชิญคบเพลิงในกีฬาโอลิมปิก อีกทั้งการทำงานในแต่ละครั้ง ก็จะมีการนำเสนอเป็นสื่อบันเทิงปรากฏอยู่ทางหน้าจอโทรทัศน์ให้ชมอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเหล่านี้ทำให้ศิลปินมีผลงานที่หลากหลายปรากฏให้แฟนฯ ได้พบเห็นผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง ภายใต้การสนับสนุนของระบบสื่อมวลชนในประเทศไทยได้

นอกจากนี้ ผลจากการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องของอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2549) ซึ่งกล่าวว่า อุตสาหกรรมดนตรีของเกาหลีมีการขยับตัวเปลี่ยนมาเป็นอุตสาหกรรมเต็มรูปแบบในลักษณะสื่อบันเทิงครบวงจร ที่มีทั้งการผลิตดนตรี ละคร รายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ มีบริษัทในเครือที่รับงานด้านจัดงานเปิดตัวสินค้าและการจัดคอนเสิร์ต ซึ่งหัวใจของการผลิตสื่อแบบครบวงจรคือ “ระบบดาราในฝัน” หรือ “Idol Star System” เป็นการปั้นดาราวัยรุ่น หรือนักแสดงหน้าใหม่ที่อายุน้อยๆ เริ่มจากการเป็นนักร้องรุ่นเยาว์ (Junior) จากนั้นนักร้องวัยรุ่นก็ค่อยไต่ระดับไปเป็นนักแสดงละครโทรทัศน์ ถ้าหากเป็นนักร้องที่มีความสามารถและหน้าตาดีก็อาจเป็นพระเอกหรือนางเอกได้ภายในเวลาไม่กี่ปี จากนั้นก็ก้าวต่อไปเป็นดาราระดับซูเปอร์สตาร์ หรือเอเชียนสตาร์ อีกทั้งในกระบวนการปั้นนักร้องและดารานักแสดงยังมีสื่อวิทยุและโทรทัศน์ในค่ายสนับสนุนเต็มที่อยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของการที่ศิลปินคนเดียวสามารถเป็นได้ทุกอย่างเป็นนี้ ทำให้การปรากฏตัวผ่านสื่อต่างๆ ของศิลปินยังคงมีอยู่อย่างไม่ขาดหาย มีช่องทางการสื่อสารมากมายที่คอยรองรับผลงานของศิลปินอยู่ตลอด กล่าวคือ เมื่อไม่เห็นจากสื่อหนึ่ง ก็ไปเห็นจากสื่ออื่น ซึ่งแม้แฟนคลับจะไม่ได้พบเห็นศิลปินบนเวทีในฐานะนักร้อง แต่แฟนคลับก็ยังสามารถพบเจอกับศิลปินได้ผ่านการดูละครโทรทัศน์ (ซีรีส์เกาหลี) หรือที่รายการเกมส์โชว์ที่มีศิลปินเป็นแขกรับเชิญ หรือแม้ว่าจะไม่ได้พบเจอศิลปินผ่านทางโทรทัศน์ ก็ยังสามารถติดตามฟังเสียงของพวกเขาได้ผ่านบทบาทการเป็นดีเจคลื่นวิทยุ ดังเช่น

คงบังมีความสามารถหลายด้าน คือคุณไม่ต้องมาเป็นนักร้องอย่างเดียว มันทำให้เราเห็นว่าเค้าสามารถทำได้หลายอย่าง เค้าทำให้เราเห็นว่าผมทำได้หลายอย่างนะครับ ผมแต่งเพลงได้ ผมร้องเพลงได้ ผมเล่นละครได้ ผมเป็น MC ได้ มันเลยทำให้เราประทับใจว่า ชื่นชอบแค่นักร้องอะ แต่ขั้นนี้ได้ทุกอย่าง ชื่นได้ดูคุณเล่นละคร ชื่นได้ดูคุณเป็นนักร้อง ชื่นได้เห็นคุณแต่งเพลง ต่อให้คุณไม่เป็นนักร้องแล้วคุณก็ยังเล่นละคร ชื่นก็ยังเห็นคุณได้

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ตั้งแต่กำเนิดซูเปอร์จูเนียร์มา คือจุดประสงค์เค้าคือให้สมาชิกในวงอะ ไม่ใช่เป็นแค่นักร้องอย่างเดียว คือเค้าจะพัฒนาฝีมือของกรุปนี่ให้เป็นได้หลายๆ ด้านให้สมกับชื่อ super junior ก็คือแบบให้เป็น ดีเจก็ได้ ก็คือเริ่มแรกเลยคือพิธีกร ที่เริ่มรู้จักพวกซูเปอร์จูเนียร์นะก็คือพิธีกร โฆษณา เล่นละคร คือมันไม่ใช่แค่แบบเป็นนักร้องอย่างเดียวอะ มันคือจุดเด่นของวงนี้ คือวงนี้ให้เค้าทำอะไรก็ได้ เค้าทำได้ทุกอย่าง อย่างพีที่กกะฮยอกอะก็เป็นดีเจด้วยอะไรอย่างงี้อะ

(ชนิษฐา ทรัพย์คำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

ไม่เพียงแต่เรื่องเบื้องหน้าที่เต็มไปด้วยผลงานความบันเทิงที่ครบวงจร หากแต่เรื่องราวเบื้องหลังดังเช่น เส้นทางชีวิตก่อนที่พวกเขาจะกลายเป็นศิลปินที่โด่งดังเช่นในทุกวันนี้ ก็ได้ถูกนำเสนอสู่สายตาของคนที่เป็นแฟนคลับด้วยเช่นกัน แฟนคลับไม่เพียงแต่ได้รับชมเฉพาะมิวสิกวิดีโอ ละครโทรทัศน์ รายการวิทยุ ข่าวหรือผลงานเพลงของศิลปิน แต่เรื่องราวเบื้องหลังก่อนจะมาเป็นพวกเขาในวันนี้ก็ถูกถ่ายทอดออกมาให้แฟนคลับได้รับรู้ผ่านทางสื่อต่างๆ ที่ถูกเตรียมเอาไว้รองรับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ทำให้แฟนคลับเกิดความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับศิลปินในทุกแง่มุม หรือกล่าวคือ แฟนคลับไม่เพียงแค่ว่ารู้จักศิลปินในฐานะนักร้องนักแสดงเท่านั้น หากแต่แฟนคลับยังเหมือนกำลังได้รู้จักศิลปินอย่างลึกซึ้งในฐานะคนๆ หนึ่งไปด้วยในตัว จึงเท่ากับว่าสื่อสารมวลชนของประเทศเกาหลี ที่แม้จะถูก

ควมรวมให้อยู่ในรูปแบบสื่ออินเทอร์เน็ตหรือดีวีดี ก่อนจะมาถึงมือแฟนคลับไทยได้มีส่วนทำให้แฟนคลับมีโอกาสได้ติดตามศิลปินอย่างสม่ำเสมอและใกล้ชิดทั้งเรื่องราวหน้าจอและหลังจอ

คือเรื่องพวกนี้มันจะไม่เล่าแบบโด่งๆ หรือก มันก็ต้องดูทุกรายการไป แต่ถ้าที่เล่าชัดๆ เลยอะ คือเราดูรายการนี้เราก็ร้องไห้เหมือนกัน รายการ Ya Shim Man Man อะ ที่มันสัมภาษณ์อะ แจ่มมันไม่ยอมไปออกไมค์ มิคอะไปออก แล้วเค้าก็ถามมิกก็เลยเล่าเรื่องครอบครัวเค้าให้ฟัง

....ส่วนในเรื่องชายเลือด หรือพวกที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยอะ พิธีกรถามแจในรายการ แล้วแจอะไม่ยอมตอบ แต่ยุ่นอะตอบแทน แล้วแจอะร้องไห้ แล้วตั้งแต่นั้นอะ แจก็จะไม่ไปออกรายการที่สัมภาษณ์แบบนี้อีก แต่มาช่วงหลังๆ เนี่ย ตั้งแต่อัลบั้ม "O" แจก็จะหลุดเล่าอะไรอย่างเงี้ย เหมือนในรายการเค้าเอาของมาชิ้นนึง แจก็จะแบบทำความหลังให้ฟังอะ ว่าเออเนี่ยสมัยเป็น trainee อย่างงี้ๆ อย่างไ้อะเรื่องที่ชายหมากฝรั่งอะ ในรายการ happy together เมื่อไม่กี่อาทิตย์ที่ผ่านมา แจอะเล่าเรื่องนี้ออกรายการ เนี่ยแหละก็เก็บเล็กผสมน้อย

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ทั้งยังมีอีกเหตุผลหนึ่งที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างหลายๆ คนถึงปัจจัยที่มาจากตัวศิลปิน นั่นคือ การที่แฟนคลับมีความรู้สึกที่ **ศิลปินมีความรักความผูกพันกับประเทศไทยและแฟนคลับชาวไทย** กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้กล่าวว่าพวกตนมักจะได้ยินศิลปินเอ่ยถึงประเทศไทยและแฟนคลับชาวไทยอยู่เสมอ ทำให้พวกตนรู้สึกได้ว่าศิลปินไม่เคยลืมประเทศไทย และแฟนคลับชาวไทย ดังเช่น

สิ่งหนึ่งที่ทำให้หนูชอบเอสเจมากขึ้น คือ ก๊ฟพี่ของหนูที่ไปดูคอนเสิร์ตเกาหลีอะ คือเค้าไปดูแล้วก็นั่งแถวหน้าและเค้าก็โบกธงไทย แล้วชักฟักฟักก็เดินมาด้วยกมือไหว้ และก็เรื่องเค้าไม่ลืมแฟนไทย คือเราต้องยอมรับว่า คือถ้าเค้ามาอยู่ในประเทศเรา ที่เค้าพูดอะไรก็แล้วแต่ว่าเค้ารักเรา ว่าเจาน่ารักอย่างงั้นอย่างงี้ โอเคนั่นคือการเสแสร้ง เราต้องยอมรับตรงนี้ แต่สำหรับเอสเจนี่ไม่ใช่ะ คือถ้าสังเกตวงอื่นเวลาเค้ามาที่ประเทศเรา ที่เวลาเค้ามาไทย เค้าก็จะบอกว่าเค้ารักประเทศไทย แต่ว่าเวลาเค้ากับไปเกาหลี เค้าจะไม่พูดหรือเอ่ยถึงเด็กไทยเลยแม้แต่ครั้งเดียว ไม่พูดแม้กระทั่งภาษาไทยซักคำนึง แต่สำหรับซูเปอร์จูนีเยร์เค้าไม่ใช่ คืออิที่ก๊กับฮยอกแจเค้าทำรายการ kiss the radio เกือบทุกอาทิตย์ที่เค้าพูดคำว่าสวัสดิ์ครับ ผมเข้กซี้มัย ผมรักคุณนะครับแททุกแฟน⁵ เค้าไปออกรายการไหนก็แล้วแต่เค้าก็จะพูดถึงเด็กไทย

(พลอย, สัมภาษณ์ วันที่ 29 ตุลาคม 2551)

⁵ แททุกแฟน เป็นภาษาเกาหลี แปลว่า แฟนชาวไทย

เค้าก็พูดอยู่บ่อยๆ พูดอยู่ตลอดอะ ว่าประเทศไทยๆ อะไรๆ ก็ประเทศไทย ซึ่งมันก็ทำให้เราซึ่งเป็นแฟนคลับชาวไทยก็รู้สึกดี อย่าง First concert ก็เลือกเล่นที่ประเทศไทยเป็นที่แรก เพราะว่าคือเค้าก็สัญญาไว้ตั้งนานแล้วว่าถ้ามีคอนเสิร์ตจะมาเล่นที่นี่เป็นที่แรก ซึ่งมันก็ได้ทำตามสัญญา มันก็เลยรู้สึกดีใจ และเวลากลับไปเค้าก็จะพูดถึงเมืองไทยตลอด พูดในรายการวิทยุ คือก็แค่ถามว่าเป็นไงบ้างคุณ ไปแสดงคอนเสิร์ตที่เมืองไทยเป็นยังไงบ้าง โหมาเป็นชุดโดยที่ไม่มีสคริปต์อยู่ในนั้น แล้วก็ตอนที่ไปดูคอนเสิร์ตที่เกาหลีนะ คือแค่เห็นป้ายไฟอะ เออ เค้าก็รู้ว่าเนี่ยแฟนคนไทยมาดูนะ ก็คือจะพูดถึงว่าเออ “มีคนไทยมาดู เรายังจะตกทายเป็นภาษาไทย” แล้วก็ “สวัสดีครับ” เป็นภาษาไทย แถมด้วยของมิน⁶ “ขอบคุณครับ” มันก็รู้สึกว่าเค้าก็ให้ความสำคัญแฟนคลับแต่ละประเทศเท่าๆ กัน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

การที่ศิลปินมีการเอ่ยถึงแฟนคลับชาวไทยอยู่เสมอ นั้น จึงเหมือนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินเกิดขึ้นตลอดเวลา เนื่องจากศิลปินที่ร้องเกาหลีเหล่านี้มักจะพูดหรือเอ่ยถึงแฟนคลับชาวไทยเหล่านี้อยู่เสมอ ทั้งในรูปแบบของการพูดถึงผ่านสื่อ หรือรายการต่างๆ รวมไปถึงการกล่าวถึงแฟนคลับชาวไทยผ่าน Cyworld หรือ Blog ส่วนตัว ซึ่งสิ่งนี้อาจถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดรูปแบบหนึ่งที่ต้นสังกัดหรือศิลปินใช้ในการรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้าที่เป็นกลุ่มแฟนคลับต่างประเทศ (keep contact) หากแต่ในความรู้สึกของแฟนคลับนั้น สิ่งนี้ คือความรักความผูกพันที่ศิลปินมีให้กับแฟนคลับชาวไทยอย่างพวกตน

นอกจากนี้**ภาพลักษณ์ที่ดีของศิลปิน** ยังถือเป็นปัจจัยที่ช่วยในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและแฟนคลับได้อีกวิธีหนึ่ง กล่าวคือ ภาพลักษณ์ของตัวศิลปินอันเป็นภาพลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนดี เป็นบุคคลที่น่ายกย่องและเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม ซึ่งตามความคิดเห็นของผู้วิจัยอาจกล่าวได้ว่า การรักษาความสัมพันธ์ในลักษณะที่ทำให้แฟนคลับรู้สึกชื่นชมและศรัทธาด้วยภาพลักษณ์คนดีนี้ กำลังทำให้แฟนคลับเกิดความรู้สึกว่า “กำลังชอบคนดี ” ซึ่งเป็นอุดมคติของคนทั่วไปในสังคม การกระทำหรือการแสดงออกถึงความชอบของพวกเขาจึงถือเป็นการให้การสนับสนุนคนดี ดังเช่น

⁶ ของมิน หรือ ลีซองมิน (Lee Sung Min) เป็นสมาชิกคนหนึ่งของวงซูเปอร์จูเนียร์ เริ่มเข้าสู่วงการบันเทิงใน ปีค.ศ. 2001 โดยชนะเลิศสาขา Most handsome ในการประกวด SM Youngster contest นอกจากนี้เขายัง สังกัดในยูนิต superjunior H และ Super junior T อีกด้วย

ก็มีข่าวว่าไปเก็บขยะ ทั้งๆ ที่เค้าเป็นไอดอลเค้าไม่จำเป็นที่จะต้องทำสาธารณประโยชน์ให้คนอื่นเห็นหน้าก็ได้ แต่เค้าก็ไปทำ จริงๆ คือเค้าเป็นศิลปิน เค้าก็แค่ไปรอโมตข่าวว่าเออเดี๋ยวเค้าจะไปทำ แล้วไม่ต้องไปทำก็ได้ แต่นี่คือเค้าไปทำ มันทำให้เรารู้สึกว่า เค้าดังขนาดนี้ แต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ เค้าก็ยังสนใจ คือมันมีเทศกาลเก็บขยะที่ทะเลแล้วเค้าก็ไปช่วย และก็มีอีก ที่เป็นเด็กพิการ และดงบังทราบ ข่าวว่าเด็กคนนี้ชอบมากแต่ว่าไม่สามารถที่จะมาดูเค้าได้ เค้าห้าคนก็รวมกันแล้วไปหาเด็กคนนั้น ไปให้ความสุขอะไรประมาณนั้น

(กลอย, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

รู้สึกว่าเขาชอบเค้าแล้วไม่ผิดหวังอะ คือพฤติกรรมเค้า การประพฤติตัวของเค้า คือรู้สึกว่าจะไม่ค่อยมีพวกข่าวเสียหายอะไรอย่างเงี้ย คืออย่างบางวงก็จะมีพวกข่าวติดยา ติดเหล้า คือเมื่อก่อนรู้จักญี่ปุ่นอย่างเงี้ยะ นักร้องญี่ปุ่นบางคนเป็นแบบนั้น แล้วคือทำให้แฟนฯ ผิดหวัง แต่อย่าง Super junior อะ คือเค้าถึงจะมีก็มึนน้อย หรือแทบจะไม่มีเลยอะไร

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ จากความคิดเห็นของผู้วิจัยได้มองว่า อาจเป็นเพราะในประเทศไทยที่ผ่านมา คนดีไม่ค่อยได้ปรากฏบนสื่อ เรื่องดีๆ คนดีๆ มักไม่ค่อยได้ถูกนำเสนอบนหน้าจอโทรทัศน์ และสังคมก็ได้รับรู้แต่เรื่องร้ายๆ และความเสื่อมของสังคมมาตลอด จึงเป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่าวัยรุ่น ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสังคม อาจกำลังเป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เห็นว่า พวกเขา กำลังโหยหาหรือกำลังต้องการคนดี

แม้มองเผินๆ วัยรุ่นอาจดูเป็นวัยที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงและยากที่จะเข้าใจ ทั้งในเรื่องของการแสดงออก ความต้องการ และความสนใจ แต่ทำไมวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยในประเทศไทย โดยเฉพาะเพศหญิงจึงชอบศิลปินนักร้องเกาหลีเหมือนๆ กัน แถมยังเป็นความชอบที่ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะกับวัยรุ่นในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานครเท่านั้น หากแต่เป็นความชอบที่เหมือนๆ กันไปเกือบทั่วทุกภูมิภาคในประเทศ หรือเรียกว่า “เทรนด์ร่วมกันของเด็กไทย”

สิ่งนี้อาจเกิดจากการให้ความหมายใหม่ในภาพลักษณ์ของการเป็นศิลปิน มากกว่าที่จะเป็นกระแสนิยมศิลปินต่างชาติที่ผ่านมาเพียงชั่วครั้งคราว เพราะคำว่ากระแส ควรจะหมายความถึงสิ่งที่ผ่านเข้ามาแล้วหายไปในระยะเวลาไม่นาน ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสนองตอบความพึงพอใจของวัยรุ่นในยุคปัจจุบันที่ซับซ้อนมากขึ้น เป็นปรากฏการณ์ที่อาจเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่า กำลังจะหมดยุคของการคลั่งไคล้ดารานักร้องที่มีภาพลักษณ์ของความเป็นคนหน้าตาดี การศึกษาดี

แต่ความประพฤติไม่ดี ไปสู่ยุคของการให้ความนิยมศิลปินในสิ่งที่มีคุณค่ามากกว่านั้น ซึ่งก็คือ คุณค่าในตัวตนและความสามารถ ตัวตนที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนดีและมีคุณค่าในสังคม ดังเช่น ที่มีการนำเสนอข่าวศิลปินนักร้องเกาหลีทำความดีเพื่อสังคม หรือทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เช่น

[NEWS] 093008 Yunho the Hero!, ยูโฮช่วยชีวิตผู้หญิงคนหนึ่งไว้ : (ข่าวซ้ำอันเดียวกับห้องArticle) Options

CHOCONAN,★ Oct 1 2008, 09:04 AM Post #1

ข่าวมีมันโปรดรักกับข่าวที่เล่างที่ห้อง Article ละละ = =
คือ เราแปลอันนี้เสร็จแล้ว แต่เราไปได้เขียนะ
ก็ยังไม่ ใครที่ยังไม่ได้อ่านจากห้อง Article ก็มาอ่านในกระทู้นี้ได้ละละ

Je n'aime que TVXQ!!
□,/_YH
■■■■

Group: + TSTF Reporter +
Posts: 602
Joined: 3-August 07
From: In Beary Yunho's Heart*~
Member No.: 377

tuxq-thailand.com
[NEWS] 093008 Yunho the Hero!

หัวหน้าวงทงบังชินกิ อยู่ในยูโฮ...ตอนนั้นเขาจะเดินทางไปทำงาน และเหล่าแฟนๆของเขาก็เดินตามติดเขาเช่นกัน ขณะที่เขาคุยโทรศัพท์ ยูโฮก็พยายามที่จะข้ามถนนไป

ในเวลาเดียวกัน มีผู้หญิงคนหนึ่งปรากฏตัวที่จะข้ามในรถเดียวกัน โชคดีที่เธอเดินก่อนที่ไฟจะเปลี่ยนให้ข้ามได้ ด้วยเหตุที่รถคันหนึ่งจะชนเธอนั้น เกือบที่จะชนเธอ ในเวลานั้นคนขับก็ตื่นตกใจมากเกินไปที่จะหยุดรถได้ทันเวลา

ยูโฮ ถึงแม้จะคุยโทรศัพท์อยู่ แต่เขาก็สังเกตเห็นเหตุการณ์และดึงเธอออกจากถนนก่อนที่เธอจะได้รับบาดเจ็บ

การแสดงออกที่เมตตาของเขานั้น เป็นการก่อให้เกิดความสนใจในการกลับมาที่เกาหลีของทงบังชินกิมากยิ่งขึ้น

Credits: yunho-sshi+DBSK thread@soompi+shenyuepop+nikki@AF.net
Additional Credits: uknowyunho07@soompi; Sweet-LI-Chi@CR
Thai Translation: CHOCONAN-JD@TVXQ-THAILAND.COM

ภาพประกอบที่ 17 ข่าวเกี่ยวกับการทำประโยชน์เพื่อสังคมของศิลปิน

● TVXQ~Thailand Fanclub : TTF Community > TVXQ Entertainment > Article

[Trans] Changmin UFO Replies About Cleaning Beach

This topic is about [Trans] Changmin UFO replies about cleaning beach, the author, **MomAijz** ••, wrote about: แฟน: พรุ่งนี้ฉันจะไปทำ(ช่วยเก็บน้ำมันที่ชายหาด) ที่หาดตะวันตกละ เพราะงั้นก็มาอีกซักครั้งสิ T.T อะไรอะ!! มันไกลเธอ ขอแค่ครั้งเดียวได้ไหม ขอร้องละ ... To read more just scroll down

18 Pages 1 2 3 > >>

Add Reply New Topic

[Trans] Changmin UFO replies about cleaning beach, ประโยคเดียว ขนลุก!! 555555 Options

MomAijz •• Jan 7 2008, 06:33 AM Post #1

ChangMin's Dollfie =□=

Group: + Members +
Posts: 811
Joined: 11-August 07
From: On top of Changmin!!
Member No.: 955

แฟน: พรุ่งนี้ฉันจะไปทำ(ช่วยเก็บน้ำมันที่ชายหาด) ที่หาดตะวันตกละ เพราะงั้นก็มาอีกซักครั้งสิ T.T อะไรอะ!! มันไกลเธอ ขอแค่ครั้งเดียวได้ไหม ขอร้องละ

ขามิน: นึกดูเลยจากจะขำขึงจนจริงๆหรือครับ?

ขามินแหมมว่า.. โฉ่วววววว คำเดียวจอลสตีหะ 555555
แรงได้อีก ขามินยังคงนิสัยในตอนการเข่นนี้ต่อไป เลิก

แต่ก็ดีละนะ เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้แฟนคลับอยู่เสมอ
คนดีจริงๆเลยยยย ชิมขามิน ฟูๆ

Credit: suan6234 + lek@tvfxqth.net
Uploaded picture by:: Mint@tvfxqth.net
Translated by:: Emmy@tvfxqth.net

Full Credit If Take It OUT!!!

TVXQ suju~thailand.com

NEWS Translate Info Schedule

[NEWS] Eeteuk visiting a little girl (손재희) in the hospital

รูปโปรเจกต์นี้มีอีทีบุกไปเยี่ยมเด็กน้อยผู้ไร้ขาที่โรงพยาบาล หลังจากที่พ่อแม่ของเธอได้ยื่นขอศุภกามของเธอที่เขียนเอาไว้ใน blog ของเธอที่เขียนเอาไว้ เธอได้เข้าร่วมรายการ starking เมื่อวันที่ 10 เดือน พฤษภาคม ปี 2007 โดยตอนนั้น อีทีก็เป็นคนหนึ่งที่ได้เข้าร่วมในรายการวันนั้น

Source: star.moneytoday
Credit: Dolz Pumz@STF

TVXQ suju~thailand.com

NEWS Translate Info Schedule

[NEWS] Eeteuk visiting a little girl (손재희) in the hospital

รูปโปรเจกต์นี้มีอีทีบุกไปเยี่ยมเด็กน้อยผู้ไร้ขาที่โรงพยาบาล หลังจากที่พ่อแม่ของเธอได้ยื่นขอศุภกามของเธอที่เขียนเอาไว้ใน blog ของเธอที่เขียนเอาไว้ เธอได้เข้าร่วมรายการ starking เมื่อวันที่ 10 เดือน พฤษภาคม ปี 2007 โดยตอนนั้น อีทีก็เป็นคนหนึ่งที่ได้เข้าร่วมในรายการวันนั้น

Source: star.moneytoday
Credit: Dolz Pumz@STF

ภาพประกอบที่ 18 ชาวเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและผู้พิการของศิลปิน

อีกทั้งการทำตัวเป็นคนดี หรือเป็นแบบอย่างที่ดีนั้นก็ไม่ได้แบ่งแยกว่าบุคคลนั้นเป็นคนเชื้อชาติอะไร จึงทำให้แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยสามารถที่จะชื่นชอบคนในลักษณะเดียวกันได้ แม้ว่าบุคคลนั้นจะเป็นคนเกาหลีเหมือน อย่างเช่นนักร้องเกาหลีซึ่งกำลังได้รับความนิยมไปทั่วเอเชีย ที่หลายคนก็ไม่ได้มีภาพลักษณ์ของความเป็นชายหนุ่มที่เปรียบพร้อมทั้งการศึกษา หน้าตา ฐานะ และชาติตระกูล หากแต่ความสามารถและความอดทนพยายามคือสิ่งที่ช่วยปรุงแต่งความมีคุณค่าในตัวเขา ดังเช่นการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง

หนูว่าหน้าตาว่ามันไม่ใช่ปัจจัยที่จะทำให้เค้าร้องเพลงเพราะหรือไม่เพราะ หรือเป็นนักแสดงหรือนักร้องได้อะคะ คือหน้าตามันเป็นส่วนหนึ่งก็จริงที่อาจจะเป็นจุดขาย แต่ว่าหนูเชื่อว่าถ้าเค้าไม่ดีจริงเค้าคงไม่มาถึงขนาดนี้แล้วคนก็จะบอกว่าทำไมคนไทยถึงไปชอบเกาหลี ทั้งที่คนไทยก็ทำได้ แต่คือคนไทยที่ทำได้ มันแค่คนกลุ่มน้อยที่ทำได้ เพราะของไทยเค้าไม่ได้เปิดโอกาสให้คนเดินถนนทั่วไปๆ ทำอย่างนั้น คือเค้าจะแบบถ้าคุณไม่มีเส้นพอ ไม่รวยพอ ไม่หล่อพอ คุณก็ไม่สามารถที่จะแทรกซึมเข้าไปที่จุดนั้นแล้วถึงจะเป็นนักร้องได้

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตน, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น จากการตรวจสอบแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ยังทำให้พบข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกันอีกด้วย กล่าวคือ แม้ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเมื่อก้าวถึง “นักร้องเกาหลี” ก็มักต้องมีเรื่องของปัจจัยด้านฐานะและหน้าตาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งไม่แตกต่างจากภาพลักษณ์ของดารานักร้องในปัจจุบันนี้ที่พบว่าหนุ่มสาวหน้าตาดีจากแวดวงสังคม หรือที่รู้จักกันในนาม “ลูกหลานไฮโซ” ต่างผันตัวมาเป็นดารานักร้องจนถึงพิธีกรกันอย่างคับคั่ง แต่หากจะต่างกันก็ตรงที่มาของเงินทอง หรือชาติกำเนิดนั่นเอง กล่าวคือ นักร้องเกาหลีถือว่ามีฐานะในปัจจุบัน ในอดีตพวกเขาเหล่านั้น เป็นเพียงคนธรรมดา ซึ่งบางคนถึงกับเคยแม้แต่ไม่มีเงินจะซื้ออาหารเพื่อยังชีวิต แต่ความอดทนและพยายาม ก็ได้ทำให้หลายคนได้กลายเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง และกลายเป็นผู้ที่มีฐานะขึ้นมาในที่สุด อย่างไรก็ตามจากการแสดงความคิดเห็นของแฟนคลับ ก็อาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าชื่อเสียง และฐานะที่ได้มาจากการพึ่งพาตนเอง คือสิ่งที่น่าชื่นชมและน่าภาคภูมิใจกว่าทรัพย์สินสมบัติล้ำค่าที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นอาจถือเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงผ่านความคิด จากที่เคยนิยมชื่นชมคนที่ร่ำรวยหรือมีทุกอย่างติดตัวมาแต่กำเนิดมาเป็นการชื่นชมคนที่สร้างทุกอย่างด้วยตนเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า คนที่เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีมีคุณสมบัติเป็นแฟนที่มี

ลักษณะค่อนข้างจริงจัง (serious fan) เป็นกลุ่มคนที่นิยมและชื่นชมในองค์ประกอบที่มีความซับซ้อนมากกว่าแฟนทั่วไป นักร้องเกาหลีจึงเป็นภาพสะท้อนของชายที่เป็นคนดีและมีความสามารถรอบด้าน มีความรับผิดชอบ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และสามารถยืนหยัดได้ด้วยขาของตัวเอง ดังเช่น ตัวอย่างการแสดงความคิดเห็นผ่านกระทู้ ซึ่งแฟนคลับได้มีการแสดงความชื่นชมความสามารถของศิลปินที่สามารถทำงานเก็บเงินซื้อบ้านเป็นของตัวเองได้ตั้งแต่อายุน้อย เพื่อให้ครอบครัวได้อยู่อาศัย

[News] Micky ซื้อบ้านเป็นของตัวเองแล้ว, ใจ!

Options

zarmintz :: May 13 2008, 01:09 AM Post #1

Yunho

ข่าวล่าสุดแจ้งมาว่า มิคกี้ ยูซอนของเราได้ซื้อบ้านเป็นของตัวเองแล้ว! บ้านใหม่ของเขาอยู่บริเวณย่านคนรวยของกรุงโซล (คาดว่าป็นคิงนัมอะครึม) แฟนคลับเกาหลีเรียกกันว่า "พระราชวังยูซอน" เพราะว่ามันทั้งเลิศ สวย และแพงจริงๆ แม่ของเขาและ ยูฮวาน น้องชาย และเขาเพิ่งจะย้ายเข้าไปที่บ้านหลังใหม่นี้

credit: zarmintz@tvxq-thailand.com

Advanced Member

Group: + Members + Posts: 33 Joined: 30-July 07 Member No.: 8

Yunho.. You are my Agape of Heaven

HNNT*HE*HNNT

Av&Sig credit to Xiah 4 Ever

Top +Quote Reply

MamaRine... May 13 2008, 02:36 AM Post #13

โอ้ว..แท้จริงเลย ซื้อบ้านด้วยตนเอง ไม่ใช่บ้านให้เช่า
พระราชวัง..เอ๊ะคฤหาส อ่าแต่ในนิยายคฤหาสตระกูลปาร์ค
ได้แต่จินเอาว่าเป็นยังไง(ไม่เคยเห็น) คราวนี้คงได้เห็นเต็มๆตากันเนอะ
เหมือนนางรากฐานครอบครัวเลยเนอะ อยงนี้ครอบครัวก็ได้อยู่ด้วยกัน
และคงมีความสุขมากๆ นั้บถือมีจริงๆเลย **ลูกผู้ชายตัวจริง** ..

~Just let me please you~

중방신기... 화이팅!!!

Top +Quote Reply

beerz* May 13 2008, 02:55 AM Post #14

แหละคือตัวความสำเร็จของจิง ^^,,
ซื้อบ้านให้ครอบครัวได้ถือเป้นความภูมิใจที่ยิ่งใหญ่ของลูกผู้ชาย T^T ,,

พระราชวังปาร์คยูซอน...
โส ก ก ,, ได้ยินฉายาก็จะเปลนม *

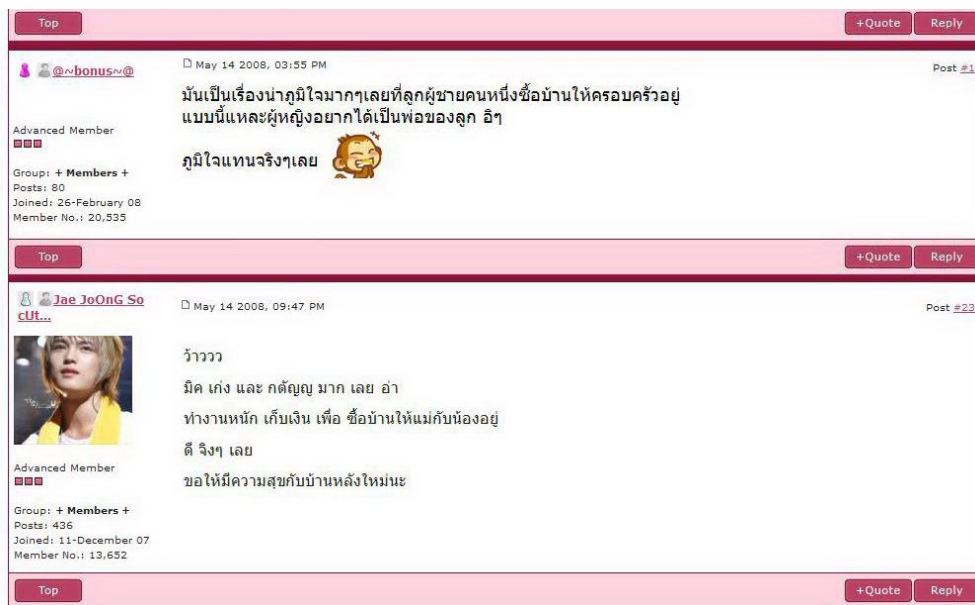
ซักอยากเห็นเร็วจึ > < !!~

+ ขอบคุนกับ

Group: + Members + Posts: 5,399 Joined: 11-August 07 From: ♥ In JaeJoOnG' HearT ~* Member No.: 1,305

Top +Quote Reply

ภาพประกอบที่ 19 การโพสต์ข้อความของแฟนคลับที่แสดงความชื่นชมต่อศิลปิน (ตัดทอนบางส่วน)

ภาพประกอบที่ 19 การโพสต์ข้อความของแฟนคลับที่แสดงความชื่นชมต่อศิลปิน (ต่อ)

2. ปัจจัยจากโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน

สืบเนื่องจากเหตุผลต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วในเรื่องความสามารถที่หลากหลายของศิลปิน จนมีผลไปสู่อัตราการนำเสนอผลงานของศิลปินผ่านสื่อ เพราะด้วยความที่ศิลปินมีทั้งสื่อวิทยุและโทรทัศน์คอยสนับสนุนให้เกิดการปรากฏตัวผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลงานของศิลปินมีให้แฟนคลับเลือกชมได้อย่างมากมายตามความพอใจ เพราะถ้าหากทางสื่อฝั่งเกาหลีมีการนำเสนอเมื่อใด อีกไม่นานเท่าไรที่ประเทศไทยก็จะได้ดูเช่นเดียวกัน หากแต่ว่า สิ่งที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อชนิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ และรายการทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ มิวสิควิดีโอ ข่าว และวิทยุ เมื่อถูกส่งมอบมาถึงมือแฟนคลับชาวไทย การติดตามศิลปินผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเหล่านั้นทั้งหมดก็จะถูกควมรวมให้กลายเป็นสื่อเดียว ซึ่งก็คือ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อที่ทำให้โลกในปัจจุบันเป็นโลกที่ไร้ซึ่งพรมแดน ดังเช่นการที่ปัจจุบันแฟนคลับสามารถรับฟังรายการวิทยุที่นักร้องเกาหลีเป็นดีเจได้ ผ่านการรับฟังทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ต้องอาศัยวิทยุ ที่อาจมีปัญหาลในเรื่องคลื่นความถี่ของสองประเทศที่ไม่ตรงกัน อีกทั้งรายการโทรทัศน์และเกมส์โชว์ต่างๆ ที่แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยก็สามารถรับชมได้เช่นเดียวกันกับวัยรุ่นในเกาหลี หากจะแตกต่างกันก็ตรงที่ช่องทาง และช่วงเวลาที่ยาวกว่าในการได้รับชม

ด้วยเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารพัฒนาขึ้น วิทยุวันนี้ทั้งอินเทอร์เน็ตให้สืบค้นข้อมูล มีอุปกรณ์ติดต่อสื่อสารที่อำนวยความสะดวกมากขึ้น การติดตามข้อมูลของนักร้อง ข้อมูลเพลงที่ชื่นชอบสามารถทำได้สะดวกและรวดเร็ว วิทยุในประเทศไทยจะรู้ว่าขณะนี้ที่เกาหลีกำลังนิยมนักร้องคนไหน ศิลปินกลุ่มใหม่กลุ่มใดกำลังจะเปิดตัว เพราะเทคโนโลยีที่ทำให้พวกเขาสามารถสืบค้นได้ตลอดจากเว็บไซต์ ทำให้ความรู้ในเรื่องบันเทิงเหล่านี้ของวิทยุไทยกับวิทยุเกาหลีมีแทบจะไม่แตกต่างกัน เพลงไหนนักร้องคนใดกำลังเป็นที่นิยมในเกาหลี วิทยุไทยก็จะนิยมเหมือนๆ กับที่วิทยุเกาหลีนิยม ซึ่งตราบใดที่นักร้องยังมีผลงานงานที่แม้ว่าจะเป็นผลงานที่ประเทศเกาหลีก็ตาม แฟนๆ ชาวไทยก็ยังสามารถติดตามดูได้ไม่ว่าผลงานนั้นจะเป็นอะไร หรือก็คือแฟนคลับชาวไทยมีการรับรู้ข่าวสารไปพร้อมๆ กันกับวิทยุเกาหลีนั่นเอง

คือมีเว็บเกาหลีกับแฟนคลับเกาหลีเนียแหละเป็นที่พึ่ง คือเทคโนโลยีบ้านเค้ามันล้ำกว่าบ้านเรามาก คือเทคโนโลยีบ้านเค้ามันสามารถให้เค้าทำอะไรได้มากกว่าที่ไทย เค้าสามารถทำอะไรหลายๆ อย่างได้ด้วยอินเทอร์เน็ต เน็ตเค้ามันเร็วกว่า และก็สามารถทำอะไรได้หลายอย่าง คือเค้าสามารถดูพวกรายการทีวีผ่านอินเทอร์เน็ตแล้วก็กดอัดไปได้พร้อมๆ กันเลย แล้วคือไฟล์เค้าจะชัดมาก แล้วก็เอามาลงเว็บให้คนอื่นโหลดต่อ เราก็ไปโหลดๆ จากพวกเนียแหละ

(นุ้ย, ข้อมูลขณะลงสนามวิจัย 8 กุมภาพันธ์ 2552)

จากสิ่งดังกล่าวข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่า ฝ่ายผู้รับสาร หรือแฟนคลับเองก็ได้มีบทบาทในการเป็น supply ด้วยเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการที่แฟนคลับทางฝั่งเกาหลีที่ได้รับสารจากสื่อมวลชนภายในประเทศของตน จากนั้นก็นำข้อมูลที่ตนมีอยู่ออกมาทำการเผยแพร่ หรือกระจายสารนั้นต่อไปยัง demand หรือแฟนคลับในภูมิภาคอื่นๆ ของโลกผ่านไปยังช่องทางที่ไร้ขีดจำกัดในเรื่องของพรมแดน ซึ่งหนึ่งใน demand เหล่านี้ก็ได้มีชื่อของแฟนคลับชาวไทยรวมอยู่ด้วย ไม่เพียงเท่านั้น แฟนคลับชาวไทยเองก็ยังทำหน้าที่เสมือนเป็น supply ไปด้วยอีกทอดหนึ่ง

กล่าวคือ สารที่ถูกส่งมาจากแฟนคลับฝั่งเกาหลีจะได้รับการถ่ายทอดมายังแฟนคลับชาวไทยกลุ่มเล็กๆ เพียงไม่กี่คน ซึ่งคนเหล่านี้จัดว่าเป็น active audience ที่มีความกระตือรือร้นในการรับสาร เพราะไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากฝั่งเกาหลีเหล่านี้ได้โดยง่าย เพราะด้วยข้อจำกัดในเรื่องของภาษาบนหน้าเว็บเพจ บวกกับความไม่คุ้นเคยในวิธีใช้และหน้าตาของแหล่งสาร จึงทำให้มี

เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงและเก็บเกี่ยวข้อมูลเหล่านั้นออกมาได้ active audience เหล่านี้ จึงต้องเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ และคุ้นเคยกับการท่องเว็บไซต์ต่างประเทศอยู่พอสมควร

คือเหมือนกับว่าแฟนคลับที่ชอบดงบังแรกๆ เลยอะถ้าไม่เป็นแฟนคลับเก่า F4 ก็ต้องเป็นคนที่ อยู่ในวงการอย่างงี้อยู่แล้วอะ คือคนที่จะมาชอบดงบังได้อะ มันคงไม่ใช่เด็กที่นั่งดูทีวีอยู่บ้านแล้วมา ชอบดงบังหรอก มันต้องเป็นเด็กที่เล่นอินเทอร์เน็ต แล้วเล่นเว็บนอกใจ เพราะถ้าเล่นเว็บในประเทศมัน ก็ไม่เห็นอีกอยู่ดี มันก็ต้องเป็นพวกที่แบบบ้าญี่ปุ่น บ้าไต้หวัน บ้าเกาหลีอยู่แล้ว ซึ่งไอ้คนที่บ้าพวกนี้มัน ก็ต้องมีความรู้ในการที่จะเข้าเว็บพวกนั้น ต้องมีความรู้ในการที่จะสืบประวัตินิดนึง เหมือนว่าต้องใช้ ความสามารถอะ เป็นแฟนคลับที่ยังมีความสามารถบ้างอะ

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

จากนั้น active audience เหล่านี้ก็จะก็นำข้อมูลที่ได้มาทำการแบ่งปัน หรือเผยแพร่ออกสู่ ช่องทางที่มีความเป็นสาธารณะมากขึ้น ซึ่งก็คือ เว็บไซต์ที่มีอยู่อย่างมากมายภายในประเทศไทย เพื่อให้แฟนคลับคนอื่นๆสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น ซึ่งจากจุดนี้ก็จะเห็นได้ว่ากลุ่ม active audience เหล่านี้ยังสามารถสลับบทบาทหน้าที่ของตนให้กลายเป็น opinion leader ในการ ชักชวนให้เพื่อน หรือบุคคลใกล้ชิดของตนหันมาให้ความสนใจในศิลปินนักร้องเกาหลีได้ในอีกทางหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยมองว่า กระบวนการดังกล่าวถือได้ว่าเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีความสำคัญในการทำให้เกิด การรักษาและขยายฐานแฟนคลับนักร้องเกาหลีออกไปได้อีกด้วย ซึ่งจากสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ อาจ ถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับตัวศิลปิน ที่มีเรื่องของการ สื่อสารที่ไร้พรมแดนเข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องนั่นเอง

3. ปัจจัยจากกลุ่มแฟนคลับ

แฟนคลับ หากกล่าวง่ายๆ ก็คือ กลุ่มคนที่รวมตัวกันด้วยความชอบที่เหมือนกัน จุดร่วม ความชอบที่เหมือนกันนี้ ทำให้แฟนคลับยังคงมีการติดต่อระหว่างกัน เพราะต้องการแลกเปลี่ยน ข่าวสารซึ่งกันและกัน คนเหล่านี้จะมีการนัดเจอกัน พูดคุยกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็น กลไกหนึ่งในการเชื่อมโยงแฟนคลับเอาไว้ด้วยกัน และเมื่อคนเหล่านี้มาจากพื้นฐานความชอบที่ เหมือนกัน กิจกรรมต่างๆ ที่ทำ ดังเช่นการทำบุญที่บ้านเด็กอ่อน ก็เป็นการรวมตัวกันเฉพาะในหมู่แฟน คลับผู้ชื่นชอบนักร้องเกาหลี หรือแม้แต่ประเด็นที่ใช้ในการสนทนาก็มักจะพูดคุยในเรื่องเดียวกัน ซึ่งก็

คือเรื่องจิปาตะใดๆ ที่มีนักร้องเกาหลีมาเกี่ยวข้อง ทำให้ในหัวของคนที่เป็นแฟนคลับก็จะมีเรื่องราวเหล่านั้นเวียนอยู่ในโสตประสาทไม่จบไม่สิ้น ตราบใดที่แฟนคลับยังคงมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกัน ก็จะเป็นการตอกย้ำให้ความชอบนั้นไม่ถูกลืมเลือนไป

นอกจากนี้ พฤติกรรมการสื่อสารระหว่างแฟนคลับ ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถรักษาความสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากบทบาทในการทำหน้าที่เป็นสื่อบุคคล หรือ gate keeper รวมทั้ง opinion leader ของแฟนคลับหลายๆ คน กล่าวคือ ระดับความเป็น active audience ของแฟนคลับแต่ละคนจะมีไม่เท่ากัน ส่งผลให้ปริมาณข้อมูลข่าวสารของแฟนคลับจึงแตกต่างกันไปด้วย เนื่องจากแฟนคลับบางคนนั้นมีปัญหาติดขัดทางด้านเวลาและภาระหน้าที่ จึงทำให้การติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินจึงเกิดการหยุดชะงักไปบ้าง แต่ถึงกระนั้น ก็จะมีเพื่อนแฟนคลับคนอื่นที่คอยบอกข่าวคราวความเคลื่อนไหวของศิลปินให้ได้รับรู้อยู่ตลอด

อย่างอัฟชาว ถ้าหนุ่มวงหนูก็จะเข้าไปอัฟเองนะ แต่ส่วนมากจะมีคนโทรมาบอกมากกว่า

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ตอนนั้นเรื่องยุ่นอะก็รู้มาจากเพื่อนแหละ เพื่อนโทรมาเล่าให้ฟัง คือก็อึ้งๆ ไป แต่เพื่อนก็บอกว่าเออไม่เป็นไรแล้วยุ่นปลอดภัยแล้ว คือตอนนั้นมันจะสอบถามดีด้วยก็เลยไม่รู้ไง คือมารู้อีกทีนี่คือโอเคยุ่นปลอดภัย

(ป๊วย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

อย่างบางเรื่องอะมันก็เป็นข่าววงในใจ หรือบางข่าวนี้ต้องแบบว่าอัฟเดทกันทุกๆ 5 นาทีเลยอะใช้อย่างงี้ ว่าสรุปจะมามั๊ย มาวันไหน ตารางงานเค้าจะไปไหนมั่งอะไรพวกนี้ พี่ก็เออแบบว่า ว่างไง เพราะพี่ก็อยู่บ้าน พอเช็คได้มากก็เอามาบอกๆ กันแหละ ก็ช่วยๆ กัน เพราะอย่างบางที่พวกน้องๆ มันก็เรียนทุกวันใช้มั๊ยมันก็ไม่มีเวลา มันก็เรียนกันทุกคน ก็เออ ก็บอกน้องมันไป มันจะได้รู้ ก็จะได้ไปด้วยกัน ไปเจอกัน

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

จะเห็นได้ว่าเพื่อนของแฟนคลับมีบทบาทในการเป็น gate keeper ที่คอยคัดเลือกข่าวสารต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปินเพื่อป้อนให้กับเพื่อนแฟนคลับอีกทอดหนึ่ง ที่แม้ว่าแฟนคลับจะไม่มี

เวลาในการติดตามข่าวสารด้วยตนเอง แต่ก็ยังมีเพื่อนที่คอยช่วยส่งข่าวสารอยู่เสมอ สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้อมูลข่าวสารมีการไหลเวียนอยู่เสมอจากการที่แฟนคลับทำการสื่อสารกันตลอดเวลา ซึ่งการได้รับข่าวสารจากเพื่อนเหล่านี้ก็ได้มีเรื่องของความผูกพันสนิทสนมระหว่างกันเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย กล่าวคือ การติดต่อสื่อสารแต่ละครั้งมีปัจจัยเรื่องของต้นทุนทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย เช่น การโทรศัพท์พูดคุย เพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งหากไร้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ฝ่ายผู้ส่งสารคงไม่อาจตัดสินใจส่งต้นทุนดังกล่าวในการติดต่อสื่อสารเพื่อบอกข้อมูลแก่ผู้รับสาร

การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับนั้น แม้จะเริ่มมาจากความสนใจที่มีต่อศิลปินเป็นหลัก แต่เมื่อแฟนคลับได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์กันเองจนเกิดเป็นกลุ่มย่อยขึ้นมา ความสนใจจะถูกแบ่งไปที่ความสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มด้วยตนเอง ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ อ.นิธิ ที่ว่า คนเรานั้นต้องการมีกลุ่ม มีสังกัด ต้องการได้รับความรักและการยอมรับจากคนอื่น ซึ่งในกรณีของแฟนคลับนักร้องเกาหลีก็เช่นกัน ซึ่งการเป็นแฟนคลับนอกจากจะทำให้ได้ชื่นชมศิลปินที่ชื่นชอบ แต่ยังทำให้รู้จักกับคนที่ชื่นชอบในสิ่งที่เหมือนกัน และเกิดความสัมพันธ์กัน ซึ่งถือเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการอยู่ร่วมกับคนอื่น ดังเช่น การบอกข่าวของแฟนคลับตัวอย่างที่นอกจากจะต้องการให้อีกฝ่ายได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารแล้ว ยังมีความต้องการที่จะได้มีเพื่อนเพื่อไปด้วยกันอีกด้วย

นอกจากนี้ ยังพบว่าแฟนคลับยังมีพฤติกรรมการใช้สื่อที่ค่อนข้างสูง อีกทั้งตัวแฟนคลับยังเป็นฝ่ายวิ่งเข้าหาสื่อเองตั้งแต่แรกเริ่ม ดังเห็นได้จากตั้งแต่ขั้นตอนที่แฟนคลับได้รู้จักกับนักร้องเกาหลีผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่ผู้ใช้ต้องทำการแสวงหาและสืบค้นเอง แฟนคลับจึงไม่ได้เป็นคนถูกบ่อนให้รู้จักกับศิลปิน หรือมีลักษณะเป็น passive audience มากนัก ไม่เพียงแต่การที่แฟนคลับมีสถานะเป็นผู้ล่าหรือแสวงหาสื่อ แต่ข้อมูลที่มีอยู่อย่างมากมายนั้นก็ได้ถูกจัดเตรียมเอาไว้รอคอยให้แฟนคลับเลือกรับไปในขณะเดียวกันอีกด้วย เมื่อเป็นคนเริ่มตั้งแต่แรกจึงไม่ยากที่แฟนคลับจะยังคงทำตัวเป็นผู้ติดตามศิลปินผ่านสื่อนั้นต่อไป จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงถือเป็นการรักษาความสัมพันธ์โดยตัวของแฟนคลับเอง ที่ยังคงเลือกที่จะแสวงหาสื่อเพื่อพบกับศิลปินตลอดเวลา ดังเช่น

คือมันยังเป็นความสุขของเราทุกครั้งที่ได้เจอเค้า ยังเป็นความสุขที่ได้เปิดเน็ตดูคลิป ได้ดูรายการเฮฮาของเค้า มันยังรู้สึกที่เราจะรักที่จะทำตรงนี้อยู่ ยังมีความสุขที่จะทำอยู่

(ถัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

4. ปัจจัยจากสื่อสารมวลชนในประเทศไทย

ปัจจัยในข้อนี้ อาจมีผลต่อการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินไม่มากนักเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆ แต่ปัจจัยในข้อนี้หากว่าไปก็เปรียบเสมือนเครื่องจักรชิ้นเล็กๆ ที่ต้องอาศัยประกออบกับเครื่องยนต์กลไกชิ้นอื่นๆ เพื่อให้ระบบสามารถดำเนินต่อไปได้ กล่าวคือ จากข้อค้นพบข้างต้นที่พบว่าสื่อมวลชนในประเทศไทยแทบจะไม่มีผล หรือมีผลน้อยกว่าสื่อชนิดอื่นที่ทำให้แฟนคลับวัยรุ่นสามารถรู้จักและติดตามศิลปินได้อย่างเต็มที่ตามความต้องการของพวกเขา อีกทั้งยังไม่ใช้สื่อกระแสหลักที่ทำให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับศิลปินอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าสื่อสารมวลชนในประเทศไทยก็พอจะมีผลในการช่วยรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินอยู่บ้าง จากที่ในช่วงแรกๆ มีคลื่นวิทยุเพียงไม่กี่คลื่นที่นำเสนอดนตรีเกาหลี แต่ในขณะนี้ หรือย้อนลงไปตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547⁶ จนถึงปัจจุบัน เพลงเกาหลีเริ่มมีการถูกนำเสนอมากขึ้น นอกจากนั้นคลื่นวิทยุที่เคยนำเสนอเพียงเพลงไทย ในปัจจุบันก็เริ่มเปิดทั้งเพลงไทยและเพลงเกาหลีในหลายๆ คลื่น อีกทั้งยังมีสื่อโทรทัศน์ ที่พอจะมีการนำเสนอรายการเกี่ยวกับบันเทิงเกาหลีให้เห็นอยู่อย่างพอสมควร ถึงจะไม่มากเมื่อเทียบกับรายการบันเทิงไทยกระแสหลัก แต่ก็ถือว่ายังมีให้เห็นอยู่อย่างไม่ขาด

นอกจากนี้เมื่อศิลปินเดินทางมายังประเทศไทย รายการโทรทัศน์ต่างๆ ก็มักจะมีการเกาะกระแสเพื่อเรียกเรตติ้งเอาใจแฟนๆ โดยการเชิญศิลปินนักร้องเกาหลีมาเป็นแขกรับเชิญของรายการในบางช่วง ซึ่งทุกครั้งที่ศิลปินเดินทางมาประเทศไทย ก็จะมีรายการโทรทัศน์จำนวนไม่น้อยที่จะต้องมีการสัมภาษณ์หรือทำกิจกรรมร่วมกับศิลปินเกาหลีเหล่านี้ ดังเช่น รายการ Club 7 ทางช่อง 7 รายการฟ้าเมืองไทย ทางช่อง 5 รายการราตรีสโมสรทางช่อง 3 และรายการวู้ดดีเกิดมาคุยทางช่อง 9 เป็นต้น รายการต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นตัวอย่างรายการส่วนหนึ่งเท่านั้นที่มีการนำเสนอหรือเชิญศิลปินนักร้องเกาหลีมาเป็นแขกรับเชิญพิเศษในบางช่วงของรายการ เพราะยังมีรายการโทรทัศน์อีกจำนวนไม่น้อยที่มีการเกาะกระแสเรียกเรตติ้งเอาใจแฟนคลับในลักษณะนี้

⁶ ปี พ.ศ. 2547 คือ ปีที่เพลงเกาหลี หรือ K-POP เริ่มได้รับความนิยมในประเทศไทย (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ , 2549)

สื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์ จึงเป็นสื่อที่ทำให้แฟนคลับสามารถพบเห็นศิลปินเกาหลีได้เป็นระยะๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงที่มีการเดินทางมายังประเทศไทยของศิลปิน ที่แฟนคลับและประชาชนทั่วไปสามารถรับรู้เรื่องราวข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีผ่านทางรายการโทรทัศน์ ไม่เพียงเท่านั้น การเดินทางมาของศิลปินเกาหลี และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินยังถูกนำเสนอเป็นสื่อบันเทิงที่สอดแทรกให้เห็นได้ตามสถานีโทรทัศน์เกือบทุกช่องอีกด้วย

อีกทั้งในปัจจุบันจะพบว่า แฟนคลับสามารถพบเห็นศิลปินนักร้องเกาหลีที่พวกเขาชื่นชอบได้ อยู่เป็นประจำทุกวันตามหน้าจอโทรทัศน์ ผ่านโฆษณาทางโทรทัศน์ของสินค้าที่เน้นเจาะกลุ่มวัยรุ่น เช่น โฆษณาของผลิตภัณฑ์ ทเวลฟ์ พลัส ที่ใช้ซูเปอร์สตาร์เกาหลีจากวงซูเปอร์จูเนียร์มาเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์หลายๆ ชนิด ทั้งโรลออน โคโลญจน์ และแป้งเย็น หรือบริษัทผลิตภัณฑ์รถยนต์อย่างไทยยามาฮ่ามอเตอร์ ที่ไม่เพียงแต่ดึงศิลปินกลุ่มยอดนิยมแห่งเกาหลีอย่าง ทงบังชินกิมาเป็นพรีเซนเตอร์เปิดตัวมอเตอร์ไซค์ ยามาฮ่า นูโว อีลิแกนซ์ และ ยามาฮ่า นูโว เอ็ม เอ็กซ์ แต่ทางบริษัทยังได้ทุ่มงบประมาณ ในการดึงศิลปินกลุ่มซูเปอร์จูเนียร์มาเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับหนังโฆษณาเปิดตัวรถยนต์ ยามาฮ่า ฟิโน สไตร์ลิ่งใหม่อีกด้วย

แม้การโฆษณาแต่ละครั้งจะทำให้แฟนคลับได้เห็นหน้าศิลปินเพียงไม่กี่วินาที แต่วิธีนี้ก็สามารถเป็นการตอกย้ำให้แฟนคลับไม่ลืมหน้าศิลปิน เพราะหลักการนำเสนอของโฆษณาทางโทรทัศน์นั้นจะเป็นการนำเสนอในช่วงเวลาสั้นๆ แต่นำเสนอทุกวัน วันละหลายๆ ครั้ง ซึ่งเป็นวิธีการรักษาความสัมพันธ์โดยอาศัยช่วงเวลาสั้นๆ เพียงไม่กี่วินาทีชนิดที่เรียกว่า เห็นหน้ากันวันละนิด แต่รู้สึกใกล้ชิด เพราะเห็นถี่ อีกทั้งการที่โฆษณาที่มีศิลปินนักร้องเกาหลีเป็นพรีเซนเตอร์เหล่านั้น ยังมีการถ่ายทำในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นการสร้างจุดขายที่ดึงดูดแฟนคลับชาวไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ของทเวลฟ์ พลัส หรือยามาฮ่า ศิลปินก็ล้วนแล้วแต่ต้องเดินทางมาเพื่อการถ่ายทำโฆษณาในประเทศไทยทั้งสิ้น

ยิ่งไปกว่านั้น การถ่ายทำในประเทศไทยยังเป็นเหตุให้แฟนคลับกับศิลปินเกิดมีปฏิสัมพันธ์จริงๆ เกิดขึ้นอีกด้วย กล่าวคือ สิ่งนี้ทำให้แฟนคลับกับศิลปินที่อยู่คนละประเทศได้มีโอกาสพบเจอกันจริงๆ และได้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้แฟนคลับเกิดความประทับใจในตัวศิลปินมากยิ่งขึ้นจากการที่ได้พบเจอกับตัวจริงของศิลปินที่พวกเขารัก การได้พบกับตัวจริงของศิลปินนี้ก็ได้กลายเป็นสายสัมพันธ์ที่เชื่อมต่อ และเหนียวรั้งให้แฟนคลับเกิดความรู้สึกที่อยากจะพบเจอกับศิลปินนักร้องเกาหลีอยู่ ดังเช่น

คือตอนแรกอยากเห็นหน้า คือดารามากก็อยากเห็นตัวจริงอะ แต่หลังๆ มันเหมือนไม่ไปไม่ได้ คือเหมือนมันต้องเห็นทุกครั้ง เพราะว่าแบบฟังคนอื่นเล่ามา แล้วมันทนไม่ได้ มันต้องไปอะ และคือจริงๆ คืออยากให้เห็นหน้าอ๊ะ

(ปุ๊, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ ยังมีนิตยสารแนวบันเทิงเอเชียให้แฟนคลับวัยรุ่นได้เลือกอ่านอีกเป็นจำนวนมาก เช่น นิตยสาร J-spy, I-spy, A-star, Ming-Xing, ASTA TV, The boy kimchi, Seoul Street, I-Book, Sincere เป็นต้น ซึ่งนิตยสารเหล่านี้ก็มีเนื้อหาสาระที่เน้นไปในการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวในแวดวงบันเทิงเอเชีย และบันเทิงเกาหลีเป็นหลัก

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างยังทำให้พบว่า นอกจากสื่อมวลชนในประเทศจะมีบทบาทในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินแล้ว หากแต่สื่อมวลชนในประเทศไทยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกลุ่มคนที่เป็น “แฟนคลับตามกระแส” ขึ้นอีกด้วย ซึ่งสิ่งนี้สามารถยืนยันได้จากคำตอบของเว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ www.tvxq-thailand.com และแฟนคลับคนอื่นๆ ที่ชอบศิลปินเกาหลีตั้งแต่ยุคแรกๆ

สมัยก่อนก็จะเหมือนแบบข้อมูลข่าวสารมันไม่ค่อยเหมือนกัน ก็จะแบบไม่รู้บ้างอะไรบ้าง หรือบางคนก็อาจจะไม่ตาม แต่สมัยนี้จะแบบมีพวกที่ตามเยอะ อย่างพอข่าวเร็วใช้ปะครึบ พวกกลุ่มที่ทำตัวไม่ดีพอเค้ารู้เค้าก็จะไปเลย พอไปปุ๊บก็ไปกันเยอะ เพราะข่าวมันออกเยอะ คนก็จะรู้เยอะ คนดี ๆ ก็ต้องมาอยู่แบบเบียดๆ อะไรอย่างเงี้ย

(กฤตบุญ บุญจรัตน์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

คือเหมือนกับว่าแฟนคลับที่ชอบดงบังแรกๆ เลยอะถ้าไม่เป็นแฟนคลับเก่า F4 ก็ต้องเป็นคนที่อยู่ในวงการอย่างจ้อยอยู่แล้วอะ คือคนที่จะมาชอบดงบังได้อะ มันคงไม่ใช่เด็กที่นั่งดูทีวีอยู่บ้านแล้วมาชอบดงบังหรอก มันต้องเป็นเด็กที่เล่นอินเทอร์เน็ต แล้วเล่นเว็บนอกไป เพราะถ้าเล่นเว็บในประเทศมันก็ไม่เห็นอีกอยู่ดี ...

แต่แฟนคลับทุกวันนี้คือเห็นดงบังแบบว่า เปิดทีวีก็เจอแล้วอะ ไม่ต้องชวนขายอะไรเลย ทุกอย่างแบบโดนป้อนอะ แล้วก็รู้ว่าเค้าจะมากี่ไปดักรอ มันก็เหมือนกระแสอะ พุดง่าย ๆ ก็คือเด็กสมัยนี้ตามนักร้องเกาหลีกันแบบเก็บแถมอะ คือเหมือนเด็กวัยรุ่นตอนนี่ ถ้าเป็นแฟนคลับเกาหลีก็เหมือนจะอินเทรนดีใจ มันจะแบบว่า เนี่ยชั้นชอบดาราเกาหลีนะ เนี่ยดาราเกาหลีคนไหนคนไหนชั้นก็เคยเจอนะ ชั้น

ชอบดงบังนะ ชั้นไปเจอดงบังตั้งก็ครั้งๆ คืออย่างเราถ้าไม่ชอบเราก็ไม่ไป เพราะฉะนั้นจะไม่เห็นเราตามงานไหนหรือถ้าไม่ใช่ดงบังอะ แต่เด็กบางคนคือเจอบังออะ

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

จากการสัมภาษณ์จะเลือกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สื่อมวลชนถือเป็นสื่อที่ชักนำให้เกิดแฟนคลับตามกระแส โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ให้ความเห็นตรงกันว่า การเกิดขึ้นของแฟนคลับตามกระแสนั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพลักษณ์แฟนคลับเสื่อมเสีย เพราะคนเหล่านี้ไม่ได้ชื่นชอบที่ความสามารถ หรือคุณค่าต่างๆ ในตัวศิลปินหากแต่ความชอบนั้นเกิดขึ้นมาจากความต้องการเกาะกระแสที่เป็นผลมาจากการนำเสนอของสื่อมวลชน จึงส่งผลให้การกระทำหลายๆ อย่างของคนเหล่านี้มักเป็นสิ่งที่เหนือขอบเขต และไม่คำนึงถึงศิลปินเป็นหลัก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้แตกต่างจากแฟนคลับของศิลปินจริงๆ อย่างสิ้นเชิง

อีกทั้งการเกิดขึ้นของคนกลุ่มนี้มาจากสื่อกระแสหลักอย่างสื่อมวลชน ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงคนจำนวนมากได้ในเวลาพร้อมๆ กัน จึงทำคนกลุ่มนี้มีในปริมาณที่มากกว่าแฟนคลับจริงๆ ที่รู้จักและชื่นชอบศิลปินโดยมีจุดเริ่มมาจากสื่อกระแสรองอย่างอินเทอร์เน็ตหรือสื่อบุคคล จนทำให้สังคมมองภาพแฟนคลับเหมารวมในแง่ลบยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งดังกล่าวข้างต้นนั้นสอดคล้องเป็นอย่างดีกับแนวคิดเรื่องแฟนของ Abercrombie and Longhurst (1998) ที่กล่าวว่า คนเรามักมีภาพของ “แฟน” ไปในลักษณะของความชื่นชม หลงใหลในดารา หรือกิจกรรมบางอย่างที่มากเกินไป ยิ่งไปกว่านั้นผลงานจากนักสื่อสารมวลชนโดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ยังมักสื่อให้เห็นถึงความผิดปกติจากความเป็น “แฟน” ด้วย

และถ้าเป็นพวกเมื่อก่อนจริงๆ อะ ไม่มีใครกล้าแตะตัวดงบังหรือ ไม่มีใครกล้าไปทุบรถ ไม่มีใครกล้าวิ่งตามรถหรือ ถ้าเป็นคนใจรักจริงๆ อะ คือคนเราถ้าเราชอบอะ ทำอะไรเราก็ต้องคิดถึงเค้าก่อนไง คืออย่างการที่วิ่งตามรถอย่างนี้ แล้วถ้ารถเค้าเกิดอุบัติเหตุอะ การที่เข้าไปจับเค้าแล้วเล็บบังไปชนเค้าเป็นแผลอะ ทำไมไม่คิดอะ ไหนบอกรักเค้าไง เมื่อก่อนมันเคยมีการไซโคกันว่าถ้าทำแบบนี้แล้วดงบังจะไม่มา แต่ยังไงมันก็มาอยู่ดี และคนที่จะกลัวว่าดงบังไม่มา มันคือคนที่รักดงบังจริงๆ ใจ ที่ไม่ได้ทำตัวแบบนั้น แต่เด็กสมัยนี้มันไม่สนหรือ ก็ดงบังไม่มาแต่คนอื่นมา แล้วไงอะ เค้าก็ยังได้ดูดาราเกาหลีอยู่ดี

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

มันเห็นข้อแตกต่างหลายอย่างจากตอนที่ตามครั้งแรกอะที่ คือตอนตามครั้งแรกรู้สึกว่าย่ำแล้วนะ แต่ก็คือโอเค มันแยในจุดที่มี limit คือเวลามีคนเตือน ว่าอย่าทำนะ ทุกคนก็เชื่อ คนก็เชื่อเยอะ แต่ตอนนี้ดูมันบ้าคลั่งเกิน คลั่งไคล้เกิน หนูเคยเจอที่ดูสิต้อะ คือเค้าให้หนัง แล้วพอศิลปินออกมาก็คือแทบจะเหยียบหัวคนที่นั่งอยู่ข้างหน้าเลย มันก็เลยรู้สึกว่าช่วงแรกๆ เค้ามี limit ในตัวเองเยอะ มีการเชื่อฟัง รู้จักกฎระเบียบ แต่ตอนหลังคือเกิดอาการบ้าคลั่ง จนคนที่แฟนคลับด้วยกันยังเกิดอาการเบื่อหน่าย ไม่มีความเกรงใจ อย่างเราเป็นรุ่นพี่เราก็จะพยายามเตือนว่า น้องคะอย่าทำอย่างงั้นนะคะ แต่กลายเป็นว่ามันเตือนกันไม่ได้แล้ว หันกลับมาดำด้วยว่าพี่มายุ่งอะไร กลายเป็นว่าเราแสบอะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

กรณีดังกล่าวข้างต้น นำไปสู่ข้อค้นพบที่สอดคล้องและเป็นไปตามทฤษฎีที่กล่าวโดย McQuail (1994) ที่ได้จำแนกประเภทของ “แฟน” ไว้สองกลุ่ม คือ

1. “Fans” เป็นกลุ่มที่ติดตามผลงานของสื่อมวลชน ชาติลักษณะทางสังคมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา และยึดติดกับเนื้อหาที่มีผู้นำเสนอ ถ้าเนื้อหาเปลี่ยนไปกลุ่มแฟนจะสลายตัวได้ทันที คนส่วนใหญ่มักจะไม่ว่าตนเองอยู่ในกลุ่มนี้ และบางครั้งกลุ่มคนเหล่านี้อาจได้รับแรงกระตุ้นจากสื่อ หรือเป็นด้วยความสมัครใจที่จะรวมกลุ่มกันอย่างเป็นทางการ

2. “Medium Audience” เป็นกลุ่มที่มีความจงรักภักดีต่อสื่อชนิดนั้นอย่างจริงจัง อาจเกิดจากแรงกระตุ้นของสื่อ เช่น การโฆษณาชวนเชื่อ ลักษณะนี้จะเป็นพวกที่ติดอยู่กับสถานีใดสถานีหนึ่ง ช่องใดช่องหนึ่ง ติดหนังสือ ติดองค์กรสื่อมวลชน ลักษณะของคนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มแฟนที่ยาวนานไม่สลายง่าย

ซึ่งหากอาศัยการจำแนกประเภทของแฟนตามทฤษฎีของ McQuail นั้นจะพบว่า แฟนคลับจริงๆ ของศิลปินจะอยู่ในกลุ่มที่ 2 หรือ “Medium Audience” ซึ่งมีลักษณะเป็นแฟนที่ยาวนานไม่สลายง่าย ส่วนแฟนคลับตามกระแสจะอยู่ประเภทแรก ที่พร้อมจะสลายตัวได้ตลอดเวลาหากการนำเสนอของสื่อเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ หากในอนาคต นักร้องเกาหลีไม่ได้อยู่ในกระแสการนำเสนอของสื่อคนเหล่านี้ก็จะสลายตัวไปทันที แตกต่างจากแฟนคลับจริงๆ ที่มีการติดตามหรือรับข้อมูลข่าวสารของศิลปินจากสื่อที่ไม่ใช่สื่อมวลชนเป็นหลัก ดังนั้นสื่อมวลชนจึงไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการรักษาสถานภาพความเป็นแฟนของคนกลุ่มนี้

ยิ่งไปกว่านั้น จากแนวคิดที่มีการกล่าวถึงการมองและตัดสินความเป็นแฟนจากมุมมองของ “คนนอก” และ “คนใน” หากนำมาเปรียบเทียบกับข้อค้นพบของผู้วิจัยจะพบว่า ในความเป็นจริงนั้น “แฟน” มีอยู่ด้วยกันหลายประเภท และการมองภาพของแฟนจากสายตาคนนอกนั้นจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดที่เหมารวมว่าแฟนคลับทุกคนเป็นเหมือนกันหมด ซึ่งสิ่งนี้เกิดจากการนำเสนอภาพของสื่อมวลชนจนทำให้เกิดแฟนตามกระแส และสื่อมวลชนก็ได้นำเสนอภาพของแฟนคลับตามกระแสนั้นไปอีกทอดหนึ่ง ส่งผลให้แฟนคลับจึงมักถูกมองในแง่ลบจากสังคมอยู่เสมอ

หากแต่เมื่อมองในฐานะคนในเราจะพบมุมมองที่แตกต่างออกไปในอีกรูปแบบหนึ่ง กล่าวคือ แฟนคลับจะมองว่าแฟนทุกคนไม่ได้เป็นเหมือนกันหมด ซึ่งในความเป็นจริงสามารถจำแนกแฟนคลับออกเป็น 2 ประเภทหลักๆ คือแฟนที่ชื่นชอบศิลปินอย่างแท้จริง และแฟนตามกระแส ซึ่งการจำแนกประเภทของแฟนเหล่านี้ มีแต่ผู้ที่เป็แฟนเท่านั้นที่จะสามารถจำแนกความเป็นแฟนเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง โดยอาศัยความเป็นตัวตนของพวกเขาเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งแยก

มันจะมี *best fanclub* กับ *bad fanclub* ฝั่งหนึ่งจะเป็นแบบว่าแค่เห็นก็พอแล้ว ไม่อยากไปทำให้เค้าเจ็บ แต่อีกกลุ่มก็จะเป็นแบบว่าขอให้ชั้นได้จับห่อะ ไม่แคร์เลย คือมันมีทั้งแฟนคลับที่เป็นแฟนคลับจริงๆ กับพวกตามกระแส แบบว่าเห็นเค้าดังในทีวี อย่างซีวอนเป็นพรีเซนเตอร์ 12 plus คนมันก็ชอบเยอะขึ้น

(ภัสภรณ์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

คิดว่าภาพแฟนคลับตอนนี้ไม่ค่อยดีนะคะ จากการกระทำของคนก็ตามกระแสบางคน ทำให้แฟนคลับทั้งหมดถูกเหมารวมไปด้วยว่าไม่ดี เวลาตาม เวลาคอย บางคนก็ไม่อยู่ในมารยาท หรือบางทีมีคนมาพูดไม่ค่อยดีกับพี่ๆ (พี่ หมายถึง ศิลปิน) นิดหน่อยก็ไปรุมด่าเค้ากัน มันเหมือนกับการทำอะไรโดยไม่ใช้เหตุผล เพราะหนูก็โกรธเหมือนกันถ้ามีใครมาว่าพี่ๆ แต่ถ้าเราไปด่าเค้าแรงๆ แบบนี้ สื่อกับพวกผู้ใหญ่จะมองเรายังไง

(กัญณัฐพร จันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

แฟนคลับมีหลายแบบ ถ้าพูดภาษาพวกที่ตามดาราก็คือมีพวกแฟนคลับจริงๆ กับพวกตามกระแสซึ่งพวกแฟนคลับจริงๆ เค้าจะรู้ว่าเค้าควรจะทำตัวยังไงเวลาไปเจอศิลปิน เคยเจอแบบซูเปอร์จูเนียร์เดินผ่านระยะประชิด ทุกคนนั่งและก็โบกมือ เค้าก็โบกมือแบบแฮปปี้ แต่ล่าสุดที่ไปเจอที่

ดุสิตมา บอกได้เลยว่านั่นอะ พวกตามกระแส เพราะว่าปกติเวลาอยู่ในโรงแรม คำให้ยื่นก็คือยื่นจะไม่วิ่งเข้าหา แต่นี่พอศิลปินมาบีบวิ่งเข้าประตูกันเข้ามา วิ่งผ่านแขกด้วยนะ แล้วเข้าไปกฐๆ กันเข้ามา คือมันไม่ใช่ มันไม่ควร คือมันทำให้โรงแรมค่าเสียชื่อเสียง และก็ทำให้การ์ดที่รับผิดชอบอะ คำเดือดร้อน และก็ทำให้คนอื่นมองเราในแง่ไม่ดี และสุดท้ายมันก็จะไปตกที่ตัวศิลปินเอง เพราะคนที่เค้าไม่รู้จัก คำก็จะมองว่า “อะไร นักร้องเกาหลีอีกแล้วหรือ” พวกเนี่ยชอบสร้างควมวุ่นวาย แต่ถ้าอย่างแฟนน่ารักๆ ก็มีนะ อย่างตอนดงบังชินกิที่เค้ามาอะ ก็คือเค้าต้องเดินผ่านลานจอดรถข้างล่าง ก็ไปเจอห้องคนหนึ่งที่เค้าเป็นแฟนคลับ ก็สะกิดไปบอกเค้าว่า หนูๆ ไปยืนบนรถกระบะก็ได้ ข้างหน้าคนมันออกเยอะแล้ว ยืนบนรถกระบะอะมันมองเห็นนะ คำพูดมาคำนี้ คือแบบประทับใจมาก น้องบอกว่า พี่หนูไม่กล้าอะ เพราะถ้าไปยืนบนรถกระบะเค้าอะ เกิดเค้าเดินมาเห็น คำก็จะมาว่าเอาได้ว่าพวกแฟนคลับดงบังชินกิอะพฤติกรรมไม่ดี มันก็จะส่งไปถึงตัวศิลปิน

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

จากทัศนะของกลุ่มตัวอย่างข้างต้น จะพบว่า หากมองจากมุมมองของคนในนั้น จะสามารถทำให้เห็นความแตกต่างที่คนนอกมีอาจมองเห็น ดังเห็นได้จากการที่แม้แต่คนที่เป็แฟนคลับยังสามารถเกิดการแบ่งแยกกันเองได้อย่างเด่นชัด ซึ่งสอดคล้องกับที่ Jenson ได้มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการมองพวก “แฟน” ว่าเป็น “ผู้อื่น (Otherness)” จะส่งผลต่อการทำความเข้าใจถึงประเด็นที่ว่าบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อในสังคมร่วมสมัยอย่างไร ดังนั้นการศึกษารูปแบบของแฟนจึงต้องมี การรื้อสร้างใหม่ (reconstruction) ด้วยการทบทวนรูปแบบต่างๆ ของผู้รับสาร ดังนั้น การประเมินค่าและตัดสินความเป็นแฟนจึงควรถูกพิจารณาด้วยความเข้าใจ หากใช้การเหมารวมภาพของแฟนให้อยู่ในแง่ลบดังเช่นที่เคยเป็นมาตลอด เพราะในความเป็นจริง คุณค่าและสาระที่หมุนเวียนอยู่ในวงจรของความเป็นแฟนก็ได้บังเกิดขึ้นมาอยู่ไม่น้อย ดังเช่น จากผลการวิจัยข้างต้นที่พบว่าแฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปิน และมีการนำคุณค่าที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

5. ปัจจัยจากลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมดนตรีเกาหลี

เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยในการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน จากการสัมภาษณ์แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง สิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบ คือ ลักษณะการผลิตและการจัดจำหน่ายดนตรีเกาหลี ทำให้กลุ่มผู้นิยมดนตรีต้องติดตามหาซื้ออยู่ตลอดเวลา เพราะว่าการนำเสนอผลงานเพลงของเกาหลีจะผลิตซีดีเพลงออกมาในลักษณะของซิงเกิล ซึ่งในแต่ละซิงเกิลจะออกมาในระยะที่ไม่ห่างกันนัก เมื่อฟัง

ซิดเกิลหนึ่งไปสักระยะ ก็ต้องติดตามข้อมูลใหม่เมื่อมีซิดเกิลใหม่ออกมาให้ฟังอีก รวมทั้งการแบ่งซิดปิน กลุ่มใหญ่ออกมาเป็นโปรเจกต์กลุ่มย่อยเฉพาะกิจ หรือที่เรียกว่า ยูนิต ตัวอย่างเช่น ซิดปินกลุ่มซูเปอร์ จูเนียร์ที่มีสมาชิกทั้งสิ้น 13 คน โดยซิดปินกลุ่มนี้ได้ถูกบริษัทต้นสังกัดผลักดันให้ออกผลงานเพลง ออกมาเป็นยูนิต โดยมีการจัดแบ่งสมาชิกให้กระจายออกไปตามยูนิตต่างๆ แต่ยังคงไว้ซึ่งความเป็น Super Junior เช่น Super Junior K.R.Y., Super Junior - H, Super Junior - T และ Super Junior - M เป็นต้น

หรือกับการที่มีการส่งซิดปินในสังกัดไปตีตลาดเพลงในต่างประเทศ โดยมีการออกซิดเกิล หรือ ทำอัลบั้มเป็นภาษาของชาตินั้นๆ ดังเช่น ซิดปินกลุ่มทงบังชินกิ ที่ถูกส่งไปตีตลาดในประเทศญี่ปุ่น และ ซิดปินกลุ่ม Super Junior - M ที่ถูกส่งไปตีตลาดในแถบประเทศจีน ซึ่งผู้นิยมในซิดปินเหล่านี้ก็ต้อง ตามหาอัลบั้มและซิดเกิลของพวกเขามาให้จงได้ นอกจากนี้ยังมีวิธีการที่เรียกว่า repackage ซึ่งเป็นการเปลี่ยนองค์ประกอบบางส่วนในอัลบั้ม เช่น การเพิ่มเพลงที่มีการจัดเรียงทำนองดนตรีขึ้นใหม่ และการเปลี่ยนภาพหน้าปกซิดปินในรูปแบบลักษณะใหม่ และบางครั้งอาจมีอัลบั้มภาพเล็กๆ พร้อมคำขอขอบคุณของซิดปินแถมมาด้วย ดังเช่น

คือประมาณว่า repackage ก็คือ เอาเพลงเดิมแต่เปลี่ยนชุด เปลี่ยนคอนเซ็ปต์ใหม่ เปลี่ยน โลเกชั่น และเอาอย่างอื่นมาใส่แทนอะไรอย่างนี้ แต่คือนักร้องเกาหลี ถึงแม้ว่าหนึ่งซิดเกิลเค้าจะออกมา เป็น repackage 2 เพลง หรือเพลงเดียว แต่คือมันก็คุ้มค่าที่จะซื้อ โดยเฉพาะดงบังชินกิ ก็คือมันเป็นอัลบั้มคุ้มค่าจริงๆ คือฟังแล้วจะแบบ ใช้อ่ะ

(จิตพิสุทธ์ มงคลรัตน์, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

เค้ามีผลงานออกมาตลอดเวลา เหมือนทำงาน 24 ชั่วโมง แบบพ่วงนี้มาอีกและอัลบั้มใหม่ อัลบั้มเก่ายังไม่ทันดูแล มาตลอด

(กฤตบุญ ปัญจรัตนกร, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ความน่าตื่นตาตื่นใจ และความแปลกใหม่ในแต่ละอัลบั้มที่ออกมา ก็ยังเป็นสิ่งที่ ดึงดูดให้แฟนคลับเฝ้ารอที่จะพบเห็นซิดปินในรูปแบบลักษณะที่ต่างออกไปอยู่เสมอ ความรู้สึกที่อยู่ด้วยการ รอจึงเป็นสายสัมพันธ์เส้นเล็กๆ ที่คอยเชื่อมโยงความชื่นชอบในตัวซิดปินของแฟนคลับให้ยังไม่ห่างหายไป เพราะแฟนคลับยังคงเฝ้ารอผลงานชิ้นต่อไปของซิดปินอยู่เสมอ

ผลงานที่เค้าออกมามันพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มันไม่ได้ซ้ำซากจำเจ มันไม่ได้น่าเบื่อ ถ้าเปรียบเทียบกับซิงเกิ้ลแรกที่ออกมา คือเพลง *Miracle* แล้วมาเทียบกับ *Don't Don* มันคือความแตกต่างที่แบบ โห อันนั้นแบบว่าไต่ก็ *Life couldn't get better* กับ *don't don't* ที่มาแบบเต๋นๆ เท่ๆ และคือแบบทำ เต๋นที่ออกมาเค้าจะแบบไม่ซ้ำกันเลยจริงๆ ถึงแม้จะเป็นซิงเกิ้ลเล็กๆ เค้าทำให้เรารู้สึกว่าเค้าจะเอาอะไร มาเสนอเราอีก เค้าจะคิดอะไรอีก เค้าจะ *create* ออกอะไรมาอีก

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ถ้าเป็นของเกาหลีนะ มันจะมีอะไรที่แปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา มีความรู้สึกว่ามันน่าติดตาม มันจะมีอะไรใหม่ๆ ให้ดู อย่างเช่น ดงบัง อยู่ดีๆ มันก็เซอร์ไพรส์ออกมาอย่างเงี้ย มันน่าตื่นเต้นมาก คืออย่างเพลงอะ แต่ละอัลบั้มที่ออกอะมันก็มีพัฒนาการที่เติบโตขึ้น และก็ดูต่างขึ้นไปเรื่อยๆ อย่าง ดงบังดูชุดแรกออกมาน่ารัก และก็ออกมา *Triangle* ไอ้โหม่งเจ้า อะไรของมัน แล้วพอมานะ *Rising sun* ก็ดูเป็นคนปกติดีนะ แล้วพอมานะ “O” ก็ประหลาดหน่อยๆ มันก็พัฒนา อย่างซูเปอร์จูเนียร์ออกมา *Twin* ได้ซั๊กพักก็มา *Miracle* ไอ้ย่น่ารักคิกขุอาโนเนะ แต่พอมานะ U นี่ก็จะออกแนวแข็งแรง คือเปลี่ยน ทรงผม แล้วก็มา *Don't Don* ก็นะ แต่พอมานะ *Marry U* ก็ดูเป็นผู้ชายอบอุ่นมากในทันที ทั้งๆ ที่ดู ออกมาก็ทรงผมหัวสืออย่างเงี้ย ไถหัวแบบคังอินอะไรอย่างเงี้ย มันมีอะไรให้เราลุ้นอะ

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

คือมันมีความรู้สึกเหมือนกับว่ามันเห็นมาตั้งแต่เริ่มต้นอะพี เห็นมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นอะ มัน เหมือนกับที่เราเห็นความสามารถ และเค้าก็ยิ่งพยายามขึ้นเรื่อยๆ เหมือนว่าเค้าพยายามที่จะทำ ให้ดีขึ้นเรื่อยๆ เหมือนว่ายิ่งชอบมันก็เหมือนว่าเราก้ยิ่งดูพัฒนาการมันขึ้นไปเรื่อยๆ ว่ามันจะดีขึ้นหรือ แย่ลงอะไรพวกนี้

(วิภาพร แซ่ฉิ่ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

ด้วยความที่วัยรุ่นเป็นวัยที่มักให้ความสนใจกับสิ่งแปลกใหม่ และอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีก็สามารถตอบสนองลักษณะพิเศษของวัยรุ่นในข้อนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งแม้ศิลปินจะมีผลงานออกมาให้ แฟนคลับได้ติดตามค่อนข้างถี่ หากแต่การปรากฏตัวของศิลปินในแต่ละครั้งก็มักจะมาในรูปแบบลักษณะที่แปลกตาอยู่เสมอ ที่ไม่ว่าจะเป็นทั้งในส่วนของแนวดนตรี เสื้อผ้า ท่าเต้น และทรงผม ที่ไม่ ก่อให้เกิดความซ้ำซากและน่าเบื่อ ลักษณะเช่นนี้ ทำให้แฟนคลับเกิดความตื่นเต้นในการรอคอยที่จะได้ พบกับผลงานชิ้นต่อไปของศิลปินที่กำลังจะมีการนำเสนอออกมาในอนาคต ซึ่งยากต่อการคาดเดาว่า

การปรากฏตัวครั้งต่อไปพวกตนจะได้พบเห็นศิลปินในรูปแบบลักษณะแบบใด ซึ่งสำหรับแฟนคลับ การได้ติดตามผลงานของศิลปินนักร้องเกาหลีจึงเหมือนเป็นการได้พบกับความบันเทิงในรูปแบบใหม่ที่นำตื่นตาตื่นใจอยู่เสมอ

อีกทั้งความหลากหลายยังเป็นสิ่งที่แฟนคลับสามารถสัมผัสได้จากวงดนตรีเกาหลี ที่แม้ทางฝั่งเกาหลีนั้นจะมีการผลิตศิลปินบอยแบนด์ขึ้นมามากมายหลายกลุ่มเพียงใด หากแต่ว่าในศิลปินแต่ละกลุ่มนั้นก็จะมีเอกลักษณ์หรือจุดขายที่แตกต่างกัน ซึ่งแม้จะเป็นบอยแบนด์เหมือนกัน แต่ก็มีแนวดนตรี แนวบุคลิกการแต่งกายรวมไปถึงลีลาการเต้นในรูปแบบที่ต่างกัน

อย่างของเกาหลีอะ ดงบังชินกิก็มีห้าคน บิ๊กแบงก็มีห้าคน แต่เค้าคนละแนวกันเลย แบบว่าไกลกันมาก แต่ของไทยมันก็จะดูเป็นแนวเดียวกันหมดที่แบบออกหักๆ

(กัญณัฐ พรจันทร์ทอง, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

ยิ่งไปกว่านั้น จากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมยังทำให้ผู้วิจัยพบกับข้อมูลที่มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับคำตอบของกลุ่มตัวอย่างข้างต้น กล่าวคือ ค่ายเพลงต่างๆ ในเกาหลีเองก็ได้มีการปรับกลยุทธ์ทางการตลาด โดยพยายามผลักดันหรือปั้นศิลปินกลุ่มใหม่ที่มีความแปลกและแตกต่างจากศิลปินบอยแบนด์ที่กำลังได้รับความนิยมในหมู่แฟนคลับวัยรุ่นในขณะนี้ ดังเช่น การเปิดตัวศิลปินกลุ่มใหม่จากทางฝั่งเกาหลี ที่มีจุดขายตรงความโดดเด่นและแตกต่างจากศิลปินอื่นทั่วไปตรงลีลาท่าเต้นในแนว “Acrobatic” (แนวผาดโผน) ซึ่งสามารถหาชมได้ยากจากบอยแบนด์ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในตลาดเวลานี้ ดังเช่น

2PM นั้นได้รับการจับตามองเป็นพิเศษจากแฟนๆ นอกจากนี้พวกเขายังเปิดตัวพร้อมกับโชว์ท่าเต้นในแนวอะโครบาติก ซึ่งสามารถหาชมได้ยากจากบอยแบนด์ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในตลาดเวลานี้ หนึ่ง 2PM เป็นวงน้องใหม่ที่เป็นภาคต่อของวง 2AM โดยผ่านการคัดเลือกจากการอดิชั่น และก่อนหน้านี้ได้เปิดตัวในรายการ Hot Blood Man ทางช่อง Mnet พวกเขามีทั้งหมด 13 คน ถูกคัดออกไป 2 คน, อีก 4 คนเชี่ยวชาญในด้านเพลงแนวบัลลาดจึงถูกส่งเดบิวในชื่อ 2AM เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ส่วนอีก 7 คนเชี่ยวชาญในด้านการเต้น และเตรียมเดบิวในชื่อวง 2PM ในวันที่ 4 กันยายน 2551 นี้

พัคจินยองแห่ง JYP Entertainment เปิดเผยว่า หลังจากวง GOD แยกวงไปเป็นเวลา 10 ปี วงบอยแบนด์ในชื่อ 2PM ก็ได้ถือกำเนิดขึ้นผ่านการอดิชั่นจากทั้งในและนอกประเทศเกาหลีจนคัดออก

มาเหลือเพียง 7 คนเท่านั้น นอกจากนี้เขายังเผยถึงวลีเด็ดด้วยว่า **"ถ้าผมไม่สามารถทำวงบอยแบนด์วงใหม่ให้แตกต่างจากบอยแบนด์ทั่วไปในยุคนี้ได้ผมคงจะไม่เปิดตัวออกมาอย่างแน่นอน"** เขามั่นใจถึงการฝึกอย่างหนักทั้งการเต้นแบบบ๊อบบอย รวมไปถึงการเต้นแบบอะโครบาติกที่จะสามารถพลิกรูปแบบของวงบอยแบนด์ใหม่ให้มีความแตกต่างออกไปจากตลาดบอยแบนด์เดิมได้อย่างแน่นอน

พัคจินยอง ยังกล่าวเสริมอีกว่า **"กลุ่มบอยแบนด์กลุ่มนี้ถือเป็นการปฏิวัติวงการของผมตลอดเวลา 10 ปีที่ผ่านมาผมไม่เคยทำวงบอยแบนด์วงไหนออกมาเลย ทำให้ครั้งนี้ผมทุ่มเทความตั้งใจทั้งหมดลงไปอย่างเต็มเปี่ยม"** (www.pingbook.com, 25 สิงหาคม 2551)

นอกจากนี้ หากกล่าวถึงรายการทางโทรทัศน์ของประเทศเกาหลีที่มีศิลปินนักร้องไปแะเวียนเป็นแขกรับเชิญนั้นก็ทำให้พบว่า รายการต่างๆ มีรูปแบบรายการและการนำเสนอที่ดูจะดึงดูดความสนใจของแฟนชาวไทยได้ไม่น้อย ซึ่งสาเหตุก็มาจากความแปลกใหม่ในรูปแบบซึ่งแตกต่างจากที่เคยพบเห็นในรายการทางโทรทัศน์ของประเทศไทยอีกเช่นเดียวกัน จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างพบว่าที่เป็นเช่นนั้นเพราะแม้ว่าตามปกติรายการ วาไรตี้ของเกาหลีส่วนใหญ่มักจะมีอายุเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป แต่เนื่องจากเทรนด์หรือแนวโน้มต่างๆ มักจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้รายการต่างๆ มักจะต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอ บางรายการก็แตกออกเป็นหลายซีซั่น (season) ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ารายการนั้นๆ กำลังมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบรายการ ซึ่งมีรายการวาไรตี้ที่น้อยรายการมากที่ยังคงรูปแบบรายการเดิมๆ อยู่แต่ยังคงได้รับความนิยม ดังเช่น

และอีกอย่างหนึ่งรายการพวงเกมโชว์ที่เค้าไปออก รายการมันก็จะเปลี่ยนๆ ไปเรื่อยๆ มันจะไม่ค่อยซ้ำอะ ไม่เหมือนรายการเกมโชว์บ้านเรา ซึ่งร้อยชิงล้านอยู่มาสิบปี อยู่ยังไงก็อยู่อย่างนั้น แต่ของเค้ามันจะมีพวกวัดเรตติ้ง ถ้าเรตติ้งไม่ดี ก็พร้อมจะหลุดออกไปได้ทุกเมื่อ และก็พร้อมที่จะกลับเข้ามาใหม่ได้ทุกเมื่อ มันมีอะไรใหม่ๆ ให้ดูตลอดเวลา

(ชนิษฐา หิรัญคำ, สัมภาษณ์, 3 พฤศจิกายน 2551)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ตั้งข้อสังเกตว่า สันค้ำวัฒนธรมของอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีประเภทดนตรีจะใช้วิธีที่มีการใส่เนื้อร้องในบางท่อนของเพลงให้เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งแม้ว่าภาษาในเพลงเกือบทั้งหมดจะมีเนื้อร้องเป็นภาษาเกาหลี หากแต่ก็ยังมีบางวลีที่เลือกใช้เป็นภาษาสากล เพื่อที่จะได้มีอะไรสามารถสื่อความหมายให้แฟนต่างประเทศพอจะเข้าใจได้บ้าง เพื่อให้เกิดความง่ายต่อการจดจำและระลึกถึงของผู้ฟังต่างชาติ ดังเช่น ตัวอย่างเนื้อเพลงบางเพลงต่อไปนี้

Song : Rising Sun (순수)

Artist : Dong Bang Shin Gi

Album : Rising Sun

Now I cry under my skin..

하늘을 향해 간 나의 눈물로 만든 비가

대지에 내려도 새로 박힌 내 아픔을 씻어가고

No! 용서, 내겐 절대적인 사치

No! 표적없이 날아간 길을 잃은 분노

No! 나, 미련 같은 말로 기도하는 속죄

No! Here I go, Come back!

힘을 잃어버린 날개, 재가 되어 버릴 것만 같은 날들

비상하리란 꿈의 파편들로 맞은 나의 아침엔 반짝임이 없는데

진실은 누구라도 갖고 있는 것

하지만 보여준 얼굴엔 거짓뿐인걸 영원에 남겨진 나를 찾는가?

*나를 닮아 가슴안에 가득차 커져가는 **Innocent**

불꽃은 밝게 타오르게, 마지막이 찬란한 노을처럼

(I'm) waiting for Rising sun.....

Now, born my eyes, Sun comes up, blowing the fog

Never lies, to be your mind. Got to be a true

내 갈 길이 101 깨달음에 깨달음에 도달할 수가 없는게 실인걸

나의 태양앞에 부끄럽지 않게, **I just try me, and now**

****정말 혼돈의 끝은 어딜까? Somebody talks**

매일 같은 답은 아냐 절망, 행복의 밑그림 일까? **Somebody talks**

시간만이 아는 해답 인생은 마치 끝없는 궤도를 달리는 별 같아

마치 수많은 질문과 해답을 찾아가, 미완성의 그림을 그려가는것

(Do) you know why?

시간은 언제나 흘러가, 돌아오지 않는다는 것을 잘알아

하루하루 후회를 남겨 두지마.. 고독이 낳은 분노마저 삼켜봐

고단해진 슬픔의 눈물에서 실현되는 행복의 가치를 믿어봐

시련들이 내민 손에 작은 입맞춤, 고난의 뜰에 핀 나의 순수함

아무것도 정한건 없겠지만, 매일 새로운 날이 계속 될 테니까 .

Artist : Super Junior

Song : Miracle

Album : Super Junior 05

Life couldn't get better

Life couldn't get better

지금까지 너 없던 시간은 어둠이었죠 (Without you baby)

너를 만난 후 나의 생활은 꿈만 같아요 (baby)

너를 처음 본 순간 (처음 본 순간) a Miracle (a Miracle)

난 느꼈죠 기적은 바로 너란 걸

Life couldn't get better (hey)

난 널 품에 안고 날아 푸른 달을 향해 날아

(ho) 잠든 너의 입 맞출거야 Life couldn't get better (hey)

너의 맘의 문을 열어줘 그대 내손을 잡아요 Life couldn't get better

매일매일 평범했던 날들이 이젠 달라졌어요 (a holiday)

세상 모든 사람들이 행복해 보여요 (I wanna thank you, baby)

너를 처음 본 순간 (처음 본 순간) a Miracle (a Miracle)

난 느꼈죠 기적은 바로 너란 걸 Life couldn't get better (hey)

난 널 품에 안고 날아 푸른 달을 향해 날아

(ho) 잠든 너의 입 맞출거야 Life couldn't get better (hey)

너의 맘의 문을 열어줘 그대 내손을 잡아요 Life couldn't get better

널 처음 본 순간 a miracle (a miracle)

I love you baby, and I'm never gonna stop

Life couldn't get better (hey)

난 널 품에 안고 날아 푸른달을 향해 날아

(ho) 잠든 너의 입 맞출거야 Life couldn't get better (hey)

너의 맘의 문을 열어줘 그대 내 손을 잡아요 Life couldn't get better (hey)

난 널 품에 안고 날아 푸른달을 향해 날아

(ho) 잠든 너의 입 맞출거야 Life couldn't get better (hey)

[려욱]너의 맘을 문을 열어줘 그대 내손을 잡아요

Life couldn't get better.

บทที่ 6

การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริง

ในบทนี้ จะเป็นการกล่าวถึงผลการวิจัยที่จะนำไปสู่การทำความเข้าใจในเรื่องการสื่อสารอันนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร และการสื่อสารที่ทำให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงกับศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นมีรูปแบบเป็นอย่างไร ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยเมื่อนำมาทำการวิเคราะห์โดยรวมแล้ว ทำให้สามารถสรุปและจำแนกได้ว่า การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับนั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยอาศัยเนื้อหา หรือ ตัวสาร (message) ส่วนการสื่อสารที่ทำให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ความจริงกับศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นสามารถวิเคราะห์ได้โดยอาศัยความถี่ของการใช้สื่อ และรูปแบบในการเข้าถึงสื่อของแฟนคลับ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

การสื่อสารในส่วนนี้ เมื่อทำการพิจารณาตามองค์ประกอบของการสื่อสารจะทำให้พบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้มีแนวโน้มที่ทำให้สามารถวิเคราะห์คำตอบได้จากตัวสาร หรือ message ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง หากลำพังอาศัยแค่ตัวสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร (channel) คงไม่อาจเป็นสิ่งที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างคงไม่อาจเรียนรู้คุณค่าได้จากตัวสื่อ หากแต่สิ่งที่ร่วมทางมาพร้อมกันกับตัวสื่อ ซึ่งก็คือ สิ่งที่เป็นตัวเนื้อหาต่างหากที่เป็นองค์ประกอบของการสื่อสารที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก

ดังนั้นผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารในส่วนนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ได้มุ่งความสนใจหรือให้ความสำคัญกับช่องทาง หรือ channel ที่ใช้ในการสื่อสาร หากแต่ผู้วิจัยจะให้ความสนใจไปที่ส่วนของเนื้อหา หรือ message ของสารนั่นเอง ผู้วิจัยจึงขออธิบายเรื่องการสื่อสารที่ทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวก โดยอาศัยการวิเคราะห์จากตัวสาร หรือเนื้อหาซึ่งเกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลีที่ถูกถ่ายทอดออกมาให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ แต่อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์เจาะลึกพบว่า

เนื้อหาที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกทั้งหมดนี้ เป็นเนื้อหาที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้รับรู้มาจาก **สื่อบุคคล และสื่อสมัยใหม่** อย่างอินเทอร์เน็ตแทบทั้งสิ้น ซึ่งจากคุณค่าทางบวกทั้งหมดที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้จากศิลปินนั้น สามารถสรุปเนื้อหาได้เป็นประเภทหลักๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวส่วนตัวของศิลปิน
2. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการเข้าสู่อาชีพของศิลปิน
3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปิน
4. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำประโยชน์เพื่อสังคม
5. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือวัฒนธรรมประจำชาติ

อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับนั้น ยังพบว่ามีความสอดคล้องกันอีกด้วย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 800 คนก็ได้มีการรับรู้เนื้อหา หรือ ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ในปริมาณที่สูงเช่นกัน ดังเช่น ข้อมูลจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเปิดรับเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เนื้อหาที่เปิดรับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ (N = 800)
1. ท่านรับรู้เกี่ยวกับผลงานของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.39	สูงมาก
2. ท่านรับรู้เกี่ยวกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.28	สูงมาก
3. ท่านรับรู้เกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.02	สูง
4. ท่านรับรู้ข้อมูลเรื่องการฝึกฝน / ฝึกซ้อมของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	3.96	สูง
5. ท่านได้รับรู้ถึงระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	4.04	สูง
6. ท่านรับรู้ตารางการทำงานของนักร้องเกาหลีมากน้อยเพียงใด	3.29	ปานกลาง

1.1 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของศิลปิน

จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้น พบว่า ข้อมูลข่าว สารอันมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของศิลปินนั้น เป็นเนื้อหาสาระที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลีด้วยเนื้อหาจากประสบการณ์ชีวิตของศิลปินแทบทั้งสิ้น ซึ่งเรื่องราวต่างๆ ที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้ได้แก่ เนื้อหาที่แสดงให้เห็นถึงอุปสรรคต่างๆ ที่ศิลปินต้องเจอ เช่น พื้นฐานครอบครัวที่ไม่เอื้ออำนวย ทั้งความยากจน ความเป็นเด็กต่างจังหวัด ครอบครัวไม่อบอุ่น หรือการไม่ให้ความสำคัญสนับสนุนจากครอบครัว เป็นต้น ดังเช่นจากการที่กลุ่มตัวอย่างมักกล่าวถึงเรื่องราวในชีวิตส่วนตัวของศิลปินอยู่เสมอจนกระทั่งกล่าวถึงคุณค่าทางบวกที่ได้เรียนรู้

อย่างมิกอะครอบครัวแตกแยก คือของแจอะจะลำบากแบบว่าจนอะ แต่ว่าพ่อแม่รักใจ แต่มิกอะจะเหมือนด้านสภาพจิตใจอะไรอย่างจี้ คือแม่ก็ไม่ได้ว่าไม่รักมิกนะ แต่พ่ออะทิ้งไปเลยอะ แล้วเหมือนมิกอะเวลาที่เครียด มิกก็จะไประบายออกด้วยการเล่นดนตรี จนมิกไปประกวดเปียโนที่เวอริจันเนียอะ ได้ชนะเลิศ SM ก็เลยไปดึงตัวมาเป็นหนึ่งในดงบังไ

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ป่าเค้าเกิดที่จีน แล้วครอบครัวป่าคือปานกลาง ไม่รวยไม่จน ...เหมือนว่าซูเปอร์จูเนียร์เค้าอยู่ที่เกาหลีใช่ปะ เค้าก็มาจาก 1 นับตั้งแต่ 1 แต่ป่ามาจากจีน ป่าไม่มีอะไรเลย บ้านป่าก็ไม่ได้รวย ป่าต้องนับจากศูนย์ แล้วป่าต้องมาอยู่ห้องเช่าเล็กๆ ต้องมาเป็นเด็กฝึกหัดทำงานใน SM เค้าทำทุกอย่างอะ เป็น messenger เสิร์ฟน้ำ ทำทุกอย่างเพื่อที่จะได้เงินมาจ่ายค่าห้อง

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เนื้อหาประเภทที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของศิลปินนั้นทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถ เรียนรู้คุณค่าในเรื่องของความเพียรพยายาม อดทน และเข้มแข็ง, การเห็นคุณค่าของการศึกษา, การต่อสู้ชีวิต, ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน และการมุ่งมั่นทำตามความฝัน

1.2 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการเข้าสู่อาชีพของศิลปิน

ในขั้นตอนหรือกระบวนการที่บุคคลคนหนึ่งจะสามารถกลายมาเป็นศิลปินได้นั้น นับว่ามีส่วนที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้ไม่น้อย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนสามารถเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้จากเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพศิลปินของประเทศเกาหลีได้ไม่แพ้เรื่องราวจากชีวิตส่วนตัวของศิลปินเลยทีเดียว ซึ่งจากข้อมูลการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพศิลปินสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้ทั้งจากรีวิวตั้งแต่ก่อนที่ศิลปินจะได้เข้าวงการ ไปจนถึงขณะที่ได้เป็นศิลปินอย่างเต็มตัว

อีกทั้งคำตอบของกลุ่มตัวอย่างยังได้บ่งชี้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพศิลปินของฝั่งเกาหลีนั้นยังสามารถทำให้เรียนรู้คุณค่าได้อย่างชัดเจนเมื่อนามาเปรียบเทียบกับศิลปินไทย ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกที่แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากและเน้นคุณภาพอย่างจริงจัง หรือแม้กระทั่งผ่านพ้นจากการเป็นเด็กฝึกจนได้กลายเป็นศิลปิน คุณค่าต่างๆ ก็ยังสามารถทำให้แฟนคลับได้เรียนรู้ได้อีกด้วย ดังเช่น

คือการเป็นนักร้องของที่หนุ่มมันดูช่างเป็นอะไรที่ยากลำบากเมื่อเทียบกับบ้านเรามาก มันไม่เหมือนที่บ้านเราไง ที่แค่ชั้นหล่อ ชั้นมีเงิน ชั้นเส้นใหญ่ ชั้นได้เป็น แต่ที่หนุ่มมันไม่ใช่ไง ต่อให้คุณเส้นใหญ่ขนาดไหนมันก็ไม่ได้ช่วยอะไรคุณ ถึงคุณรวยคุณก็ต้องมีความสามารถ แค่ว่าต้องทดสอบความสามารถ การเป็นนักร้องคุณต้องไป เทรนก่อน แล้วคุณค่อยมาประกวด คือมันแบบ ชั้นเทรนเพื่อเป็นนักร้องอะมา 10 ปีอะ แล้วชั้นมาประกวดแล้วชั้นไม่ได้ แล้วชั้นต้องพยายามใหม่เรื่อยๆ อะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง, สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

มันก็จะมีรายการโชว์แบบเป็นอาชีพจริงๆ ไปอะคะ เกี่ยวกับการฝึก ก็จะมีโดนคัดออกสองคน ก็จะมีชิงรี กับโซลวัน มั้งไม่ผ่านในการคัดครั้งแรก แต่ว่าเค้าให้โอกาสอีกทีนึง และก็ผ่านมาเป็น BIGBANG 5 คน ...คือไม่่ง่ายเลยอะคะ สูดยอดมาก คือเค้าฝึกกันหนักมาก คือมันไม่่ง่ายเลยเพราะว่า YG เค้าใช้วิธีคัดคนพอสมควรที่ว่าใครไม่ผ่านก็ช่วยไม่ได้ เห็นแล้วก็อ้อโฮ คือหนูดูตอนที่เค้าประกวดด้วย มันน่ากลัวพอสมควรเลย คือเค้าก็ทั้งดุทั้งอะไรต่างๆ คือตัวเจ้าของค่าย YG เนี่ยดูมากเลย คือเค้าก็ต้องถ่ายเก็บไว้แบบทุกอาชีพ และก็ส่งให้เจ้าของค่ายดูตลอดทำให้ดูการพัฒนา

(แพรวา ตรีธรา, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2551)

ทั้งนี้ เนื้อหาประเภทที่เกี่ยวข้องกับอาชีพศิลปินนั้นทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าในเรื่องของความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา, ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน, การมุ่งมั่นทำตามความฝัน, ความรับผิดชอบ และมิตรภาพระหว่างเพื่อน

1.3 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปิน

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปินนั้นได้มีส่วนช่วยให้แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้หลายประการ ดังเช่น จากการที่แฟนคลับสามารถมองเห็นตัวอย่างอันนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก ได้จากการแสดงออกอันเนื่องมาจากบุคลิกลักษณะและความเป็นตัวตนของศิลปินเอง ดังเช่น

หนูได้ดูรายการ Happy หมิ่นวอน (ศึกประหัตแดนกิมจิ) พี่อินฮยอกมาออกรายการเค้าเป็นคนน่ารักจริงๆ ในรายการมีการให้ทำของราคา 10,000 วอนไปมอบให้คนที่เราชอบ หนูแปลกใจมากที่พี่เขาทำขนม มีพินไปมอบให้คุณครูที่สอนเขาตอนมัธยม ซึ่งเป็นครูคนเดียวกับที่สอนเขียนจุนฑู ดงบังชินกิ และเป็นครูที่ให้การสนับสนุนในสิ่งที่เขารักคือการร้องและเต้น เมื่อเขาได้กลับไปพบคุณครูที่โรงเรียนทำให้คุณครูดีใจมาก หนูรู้สึกว่าเขาเป็นคนดีมาก เพราะหนูได้ดูรายการนี้หลายครั้งแล้ว แต่น้อยคนมากที่จะกลับไปพบครูที่เคยสอนมา เพราะบางคนนั้น ไปพบคนในวงการเดียวกัน หรือพบเพื่อนและญาติ แต่พี่เขาไม่ใช่

(กัญญ์ภรณ์ พรจันทร์ทอง , สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2551)

...แล้วเค้าก็เล่าบอกว่าเนี่ยตอนคุณฮัน (ฮันคยอง) จะมาไทยช่วงพีโนอะ รู้มั๊ยว่ามันเป็นวันแม่ของไทย ฮันคยองก็นั่งนิ่ง วางซ้อน หันไป “หม่าม๊า หว่า อ้าย นี่” แล้วก็กอดแม่ เราก็เอ๊ย เค้าน่ารักอะ คือเค้ารักแม่ เพราะปกติเราก็จะไม่ค่อยเห็นผู้ชายมาทำอะไรแบบนี้ซักเท่าไร แล้วคือคุณฮันเค้าจะเป็นคนที่รักครอบครัวมาก คือถ้ามีเวลาว่างเค้าก็จะชอบกลับไปอยู่กับแม่อยู่กับที่บ้านอะไรอย่างเงี้ยคะ

(ธัญญ์นันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เนื้อหาประเภทที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปินนั้น ทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าในเรื่องของการรักครอบครัว, มิตรภาพระหว่างเพื่อน, การวางตัวให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ และความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

1.4 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำประโยชน์เพื่อสังคม

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำประโยชน์เพื่อสังคมของศิลปินนั้น สามารถทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวก โดยที่ศิลปินได้เป็นตัวอย่างในการแสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีน้ำใจต่อเพื่อนมนุษย์และการบำเพ็ญตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของสังคม ซึ่งแม้ว่าในความเป็นจริงศิลปินไม่มีความจำเป็นต้องกระทำในสิ่งเหล่านั้น หากแต่ศิลปินก็ยังเลือกที่จะกระทำประโยชน์ดังกล่าว

อย่างพวกนักร้องจะสังเกตว่า เวลาที่มีช่วงวันเกิดหรืออะไรอย่างนี้ แฟนคลับจะให้ของขวัญเค้าเยอะมาก แล้วมันมีข่าวออกมาว่า เค้าไม่รับ แต่เค้าเอาของขวัญทั้งหมดที่แฟนคลับให้เค้าเนี่ยไปให้มูลนิธิ แล้วหลังจากนั้นกลุ่มแฟนคลับพอรู้ว่านักร้องที่ตัวเองชอบเนี่ยทำแบบนี้ปุ๊บ เค้าก็จะเปลี่ยนเป็นรวมเงินกัน แล้วไปบริจาคให้มูลนิธิโดยใช้ชื่อของนักร้องคนนั้นให้เป็นผู้บริจาค เราก็เลยประทับใจตรงนี้ มันเหมือนกับว่าเค้าก็ยังทำสิ่งดีๆ ให้สังคมด้วย

(พัทธมน พิพัฒน์กาญจน์ , สัมภาษณ์, 21 ตุลาคม 2551)

ของกลอยก็จะเป็นช่างมิน ก็ที่มีข่าวว่าไปเก็บขยะ ทั่วๆ ที่เค้าเป็นไอดอลเค้าไม่จำเป็นที่จะต้องทำสาธารณประโยชน์ให้คนอื่นเห็นหน้าก็ได้ แต่เค้าก็ไปทำ จริงๆ คือเค้าเป็นศิลปินเค้าก็แค่ไปรโมตข่าวว่าเออเดี๋ยวเค้าจะไปทำ แล้วไม่ต้องไปทำก็ได้ แต่ก็คือเค้าไปทำ มันทำให้เรารู้สึกว่า เค้าดังขนาดนี้ แต่สิ่งเล็กๆ น้อยๆ เค้าก็ยังสนใจ คือมันมีเทศกาลเก็บขยะที่ทะเล แล้วเค้าก็ไปช่วย

(กลอย, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เนื้อหาประเภทที่เกี่ยวข้องกับการทำประโยชน์เพื่อสังคมนั้นทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าในเรื่องของการตอบแทนสังคม

1.5 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือวัฒนธรรมประจำชาติ

เนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมหรือวัฒนธรรมประจำชาติของเกาหลีนั้น เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สามารถทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้ กล่าวคือ ค่านิยมบางอย่างที่แฟนคลับได้เรียนรู้มันแม้จะมีความคล้ายคลึงกันกับค่านิยมบางประการของชาวไทย หากแต่ว่า ความเคร่งครัดใน

การยึดถือปฏิบัติตามค่านิยมเหล่านั้นกลับมีความแตกต่างกัน และศิลปินเองก็ได้แสดงออกให้แฟนคลับสามารถมองเห็นได้อย่างเด่นชัด จนนำไปสู่การตระหนักถึงคุณค่าในค่านิยมดังกล่าว หรือกับค่านิยมบางประการที่ไม่ปรากฏในสังคม ก็ยังสามารถทำให้แฟนคลับเรียนรู้คุณค่าทางบวกได้เช่นเดียวกัน เพราะค่านิยมเรื่องนั้นเป็นสิ่งที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงคุณค่าความพยายามในตัวศิลปินได้เช่นกัน

ที่นุ่นอะเค้าก็ถึงเรื่องการเคารพผู้ใหญ่และก็เรื่องของ การให้ความเคารพแก่ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า นะ อย่างเช่น พี่ทีกกับยุ่นโฮอะ คือดงบังชินกิเค้าเดบิวต์มาก่อนซูเปอร์จูเนียร์ แต่ซูเปอร์จูเนียร์คือแม้จะเป็นเพื่อนกัน หรือบางคนอาจจะป่วนน้องด้วยซ้ำ แต่เค้าก็ให้ความเคารพกันนะ เพราะเค้าถือว่าถึงแม้ว่าตัวเค้าจะอายุมากกว่า แต่ว่าในวงการอะ ดงบังชินกิเค้าอยู่มาก่อน ก็ต้องให้ความเคารพกับเค้า

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

คือคนเกาหลีเค้าจะแอนตี้เรื่องศิลปินต่างชาติ คือเค้าก็ส่งไปว่าเค้าไม่พอใจอันเกิง ว่าทำไมนี่คุณเรียนเต้นมาหรือ ทำไมเต้นได้แค่นี้ ป้าก็เลยแบบว่าโดนบอยคอต แล้วผู้บริหารค่าย เค้าก็เลยแบบว่าให้ป้าไปทบทวนตัวเองอะ ให้กลับไปอยู่ที่จีนสามเดือน หนูจะให้พี่สังเกตุเวลา Live เพลง Full of Happiness ป้าจะไม่ได้ขึ้นเลย เพราะว่าป้าไปอยู่จีน แล้วป้าก็กลับมาและช่วงนั้นมันก็ตรงกับวันเกิดป้า และก็มีแฟนคลับกลุ่มนึงส่งเค้กมาให้ป้า แล้วข้างๆ กล่องมันก็เหมือนมีดีไบมีดีโกน และก็มีเลือดอยู่ด้วย พวกสตาร์ฟก็เลยแบบว่าไม่ให้กิน และก็เอาไปตรวจสอปกก็เจอสารหนู

(พลอย , สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

ทั้งนี้ เนื้อหาประเภทที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือวัฒนธรรมประจำชาตินั้นทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้คุณค่าในเรื่องของการให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส, ความเพียรพยายามอดทน และเข้มแข็งและการมุ่งมั่นทำตามความฝัน

2. การสื่อสารที่นำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

การสื่อสารในส่วนนี้ เมื่อทำการพิจารณาตามองค์ประกอบของการสื่อสารจะทำให้พบว่ามีข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้มีแนวโน้มที่ทำให้สามารถวิเคราะห์คำตอบได้จาก

ความถี่ในการสื่อสารจากช่องทางสื่อประเภทต่างๆ ทั้งนี้เพราะตามที่แนวคิดเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงได้กล่าวเอาไว้ว่า ความสัมพันธ์นี้เกิดขึ้นจากการที่ผู้ชมได้ดูบุคคลในสื่ออย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารในส่วนนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ได้มุ่งความสนใจ หรือให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่ได้รับจากสื่อสาร หากแต่ผู้วิจัยจะให้ความสนใจไปที่ส่วนของความถี่ในการใช้สื่อของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างผ่านช่องทางสื่อประเภทต่างๆ นั่นเอง ผู้วิจัยจึงขออธิบายเรื่องการสื่อสารที่ทำให้แฟนคลับเกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงโดยอาศัยการวิเคราะห์จากความถี่ และช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้ในการแสวงหา หรือเปิดรับข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลี ซึ่งหากพิจารณาจากข้อมูลเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สามารถจัดแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

1. ความถี่ในการใช้สื่อ
2. ประเภทของช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับนิยมใช้

1. ความถี่ในการใช้สื่อ

ทั้งนี้ ข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องความถี่ที่เป็นไปในเรื่องการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปินเกาหลีของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนนั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นความถี่ที่ถูกใช้ไปในเรื่องของการฟังเพลง และการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน ซึ่งจากข้อมูลทั้งหมดสามารถนำมาจัดแบ่งตามระดับความถี่ในการใช้สื่อได้เป็น 3 ระดับ คือ

- กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้สื่อสูง คนกลุ่มนี้มีความถี่ในการใช้สื่อในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี ทุกวัน หรือไม่ต่ำกว่า 6 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนนั้นมีกลุ่มตัวอย่างถึง 17 คนถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้
- กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้สื่อปานกลาง คนกลุ่มนี้มีความถี่ในการใช้สื่อในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี อยู่ที่ 3 – 5 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเพียง 1 คนเท่านั้นที่อยู่ในกลุ่มนี้
- กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้สื่อต่ำ คนกลุ่มนี้มีความถี่ในการใช้สื่อในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีเพียง 1 - 2 วันต่อสัปดาห์ โดยกลุ่มตัวอย่างอีก 1 คนที่เหลือถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้

อย่างไรก็ตาม จากการแบ่งกลุ่มตามความถี่ในการใช้สื่อของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีการกระจายของคำตอบ โดยกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความถี่ในการใช้สื่อที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มคนที่มีความถี่ในการใช้สื่อสูง

อีกทั้งจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดยังพบอีกว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีรูปแบบความถี่ของการใช้สื่อเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการใช้สื่อเพื่อฟังเพลงทุกวัน ส่วนการติดตามข่าวสารนั้นจะน้อยกว่าว่าการใช้สื่อเพื่อฟังเพลงเพียงเล็กน้อย แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงอีกเช่นกันซึ่งก็คือ 5 -7 วันต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ สาเหตุที่ทำให้ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินน้อยกว่าการฟังเพลงนั้นก็เนื่องมาจากข้อแม้ที่ว่า ช่วงเวลาในขณะนั้นศิลปินมีผลงานออกมาหรือไม่ รวมไปถึงในขณะนั้นตัวแฟนคลับมีเวลาว่างมากน้อยเพียงใด จึงทำให้ความถี่ในการติดตามข้อมูลข่าวสารในแต่ละช่วงมีความถี่ที่มากน้อยต่างกัน ดังเช่น

ฟังเพลงอะทุกวันนะ ถ้าอัพข่าวก็แล้วแต่ช่วง อย่างช่วงที่ดงบังงานเยอะ มันก็ต้องอัพทุกวันไง
(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

ฟังเพลงไม่ทุกวัน ก็พยายามอยากฟังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่บางทีมันเหนื่อยก็เลยไม่ได้เปิดคอม แต่ก็ฟังประมาณ 5 วัน ส่วนเรื่องอัพข่าว ช่วงนี้ก็จะไม่เลย แต่ว่าเมื่อก่อนอะอัพเองเกือบทุกวัน แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีเวลา ก็จะเหลือสองวัน แต่ถ้ารวมอัพจากเพื่อนนี่ก็อาทิตย์นึง 4-5 วัน
(น้ำทิพย์ อุทัยฉาย, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ พบว่าผลการวิจัยเชิงคุณภาพยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงปริมาณอีกด้วย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 800 คนก็ได้มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการเปิดรับสื่ออยู่ในระดับที่สูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่นกัน ข้อมูลจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความถี่ในแต่ละรูปแบบการเปิดรับสื่อที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

การเปิดรับสื่อ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการความถี่ (N = 800)
ฟังเพลง	4.77	สูงมาก
ดูมิวสิควิดีโอ	4.21	สูง
ดูโฆษณา	3.36	ปานกลาง
ดูรายการทางโทรทัศน์	3.21	ปานกลาง
ดูคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ต	4.28	สูงมาก
อื่นๆ	4.21	สูง
รวม	4.01	สูง

2. ประเภทของช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับนิยมใช้

ในส่วนนี้จะเป็นการกล่าวถึงช่องทางการสื่อสาร ที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นิยมใช้ในการรับชมรับฟังและแสวงหาข้อมูล ซึ่งจะทำให้สามารถทราบได้ว่าช่องทางการสื่อสารชนิดใดที่ทำให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงขึ้น ทั้งนี้หากอาศัยหลักเกณฑ์การจัดแบ่งประเภทของสื่อตามกลวิธีการใช้สื่อนั้นจะทำให้สามารถจัดแบ่งสื่อต่างๆ ออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. “สื่อเชิงรับ” หมายถึง สื่อที่ผู้รับไม่ต้องออกแรงในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อชนิดนั้นๆ เป็นสื่อที่ผู้รับสารเป็นฝ่ายถูกป้อนข้อมูลข่าวสารหรือสามารถเข้าถึงสื่อชนิดนั้นๆ ได้ในชีวิตประจำวัน (ผู้รับสารมีสถานะ passive audience) ซึ่งสื่อเชิงรับในที่นี้ หมายถึง สื่อมวลชนชนิดต่างๆ อันได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร

โดยสื่อเชิงรับนั้น เป็นสื่อที่แฟนคลับไม่นิยมใช้มากเท่าไรนัก เนื่องจากเหตุผลด้านความล่าช้าของข้อมูลข่าวสาร และความถี่ที่ไม่ต่อเนื่องในการนำเสนอ ทั้งนี้สื่อมวลชนจะถูกใช้เพื่อติดตามข่าวสารก็ต่อเมื่อโอกาสพิเศษที่ศิลปินเดินทางมายังประเทศไทยเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยความที่นักร้องเกาหลีได้เข้ามาเป็นฟรีเซ็นเตอร์ในโฆษณาสินค้าต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทำให้ความถี่ในการเปิดรับสื่อประเภทนี้มีเพียงแค่การรับชมโฆษณาทางโทรทัศน์และสื่อสิ่งพิมพ์เป็นส่วนใหญ่

2. “สื่อเชิงรุก” หมายถึง สื่อที่ผู้รับสารต้องทำการออกแรงแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร เพราะข้อมูลข่าวสารต่างๆ จะไม่สามารถถูกป้อนให้กับผู้รับได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งหากผู้รับสารมีความต้องการในข้อมูลข่าวสารใดๆ ผู้รับสารต้องเป็นฝ่ายทำการแสวงหาข้อมูลเหล่านั้นด้วยตนเอง (ผู้รับสารมีสถานะ active audience) ซึ่งสื่อเชิงรุกในที่นี้ หมายถึง สื่อประเภทอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสื่อมวลชน อันได้แก่ สื่อวัตถุประสงค์สื่อมัลติมีเดียหรือ แผ่นดีวีดี และสื่อสมัยใหม่ซึ่งประกอบไปด้วย อินเทอร์เน็ต และเครื่องเล่น mp3

โดยสื่อเชิงรุกโดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้เพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน ทั้งด้านผลงานและข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังนิยมฟังเพลงจากเครื่องเล่น mp3 และเครื่องคอมพิวเตอร์ อีกด้วย

3. “สื่อที่มีสถานะก้ำกึ่งระหว่างสื่อเชิงรับและสื่อเชิงรุก” ซึ่งในที่นี้ หมายถึง สื่อบุคคล เหตุที่ผู้วิจัยกล่าวว่า สื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีสถานะก้ำกึ่งระหว่างสื่อเชิงรับและสื่อเชิงรุกรุนั้น เป็นเพราะว่าสื่อบุคคลเป็นสื่อชนิดเดียวที่เป็นสิ่งมีชีวิต ซึ่งการที่ผู้รับสารเป็นฝ่ายวิ่งเข้าหาสื่อบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้น ทำให้มิติแห่งการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อบุคคลมีสถานะเป็นสื่อเชิงรุก และในขณะเดียวกัน สื่อบุคคลจะมีสถานะเป็นสื่อเชิงรับได้ก็ต่อเมื่อตัวสื่อบุคคลนั้นมีทิศทางการเคลื่อนที่เข้าหาตัวผู้รับสาร เพื่อทำหน้าที่แพร่กระจาย หรือส่งต่อข้อมูลข่าวสาร เมื่ออาศัยเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นในการแบ่งแยก สื่อบุคคลจึงสามารถมีสถานะเป็นได้ทั้งสื่อเชิงรุกและสื่อเชิงรับได้ในเวลาเดียวกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์

โดยกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้สื่อบุคคลเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารผ่านการบอกเล่า รวมไปถึงเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนเนื้อหาต่างๆ เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของศิลปิน

อย่างไรก็ตาม เมื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลข้างต้นกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 800 คน มีลักษณะการเปิดรับสื่อจากช่องทางต่างๆ ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับมากที่สุด ในขณะที่สื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์และวิทยุ เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับในระดับปานกลาง ดังข้อมูลจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการเปิดรับสื่อจากช่องทางต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

ช่องทางที่เปิดรับ	ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ (N = 800)
การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศในประเทศไทย	3.35	ปานกลาง
การรับฟังผลงานหรืออื่นๆ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีผ่านทางวิทยุที่ออกอากาศในประเทศไทย	3.08	ปานกลาง
การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางสิ่งพิมพ์หรือนิตยสาร	4.15	สูง
การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางอินเทอร์เน็ต	4.89	สูงมาก

ทั้งนี้ช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้นั้น จะถูกนำเสนอตามรูปแบบความถี่ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำ ซึ่งมี 2 เป้าหมายด้วยกัน คือ

1. เพื่อการฟังเพลง
2. เพื่อการติดตามข้อมูลข่าวสาร

1. การใช้สื่อเพื่อฟังเพลง

การใช้สื่อเพื่อฟังเพลงของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าเป็นไปโดยกลวิธีการใช้สื่อทั้งทางสื่อเชิงรับและสื่อเชิงรุก ซึ่งรายละเอียดต่างๆ มีดังต่อไปนี้

สื่อเชิงรับ : วิทยุ

จากการวิจัยพบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง 4 คนมีความถี่ในการใช้สื่อเชิงรับเพื่อฟังเพลงเกาหลีโดยผ่านทางสื่อมวลชนชนิดเดียวเท่านั้น คือ **สื่อวิทยุ** ทั้งนี้การที่แฟนคลับมีการใช้สื่อวิทยุเพื่อฟังเพลงทุกวันนี้ เนื่องจากแฟนคลับยังเป็นวัยรุ่นที่ย่อมต้องการแสวงหาความเพลิดเพลิน ซึ่งดนตรีก็จัดเป็นกิจกรรมยามว่างอย่างหนึ่ง ที่เป็นรูปแบบของการสื่อสารโดยผ่านทางช่องทางสื่อที่ผู้ฟังไม่ต้อง

ทำการแสวงหา แต่สามารถรับฟังได้โดยการตั้งรับอยู่กับบ้าน เพราะเพียงแค่เปิดวิทยุ ก็จะมีดีเจทำหน้าที่ในการเล่นเพลงให้ผู้ฟังได้รับฟังในทันที

ปกติถ้าฟังเพลงส่วนมากก็ฟังจากคลื่น seed แหะ เพราะเปิดบ่อย เปิดเกือบทุกวัน

(เล็ก , สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

ส่วนมากก็จะฟังจากวิทยุเอเคอะ จาก seed เพราะว่า seed จะมีเปิดพวกเพลงเกาหลีบ่อย และเวลาพวกนักร้องมาก็จะต้องมาสัมภาษณ์ที่คลื่นนี้ทุกครั้ง

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

เมื่อ demand หรือความต้องการในการฟังเพลงเกาหลีของแฟนคลับวัยรุ่นมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ด้าน supply หรือผู้ที่มีสื่ออยู่ในกำมือจึงต้องรีบขานรับและปรับตัวให้ทันต่อความต้องการเหล่านั้นของตลาดในปัจจุบันที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่องในทันที ซึ่งจากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม และการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี พบว่า ปัจจุบันมีคลื่นวิทยุจำนวนมากที่มีการเปิดเพลงเอเชีย ซึ่งปัจจุบันรูปแบบการเปิดเพลงก็เป็นการนำเสนอเพลงที่กำลังอยู่ในกระแสความนิยมของวัยรุ่น ซึ่งแน่นอนว่าในขณะนี้กระแสเพลงเกาหลีกำลังได้รับความนิยม ทำให้วัยรุ่นหลายคนมีโอกาสได้รับฟังเพลงของศิลปินเกาหลีจากช่องทางนี้ได้โดยไม่ยากเย็นนัก ดังนั้น เพลงเกาหลีจึงแทบจะเรียกได้ว่าถูกผู้ฟังขอให้เปิดกันอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงดีเจ หรือกับบางคลื่นที่เน้นการเปิดเพลงเกาหลีเพื่อให้แฟนคลับสามารถรับฟังได้ตลอดทั้งวัน จนทำให้แฟนคลับวัยรุ่นมีโอกาสดังกล่าวได้รับฟังเพลงเกาหลีจากสื่อชนิดนี้ด้วยความถี่ที่เพิ่มมากขึ้น ดังเช่น รายชื่อคลื่นความถี่ของสถานีวิทยุต่างๆ ที่มีการเปิดเพลงของศิลปินนักร้องเกาหลีให้แฟนคลับทั่วประเทศสามารถรับฟังได้ในปัจจุบัน ดังนี้ 89.5 Asian paradise, 93.5 True radio, 95.5 Virgin Hitz, 97.5 Seed FM, 98 Dance FM, 99.5 Advance Radio, และ 101.75 RADIO MODIFY เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการสอบถามแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างพบว่า คลื่นวิทยุที่พวกเขาชื่นชอบฟังมากที่สุดคือ คลื่น 97.5 seed FM เนื่องจาก คลื่นวิทยุนี้เป็นคลื่นที่เน้นเกาะกระแสความแรงของวงการเพลงเกาหลีที่กำลังได้รับความนิยมในประเทศไทย ซึ่งจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างพบว่า เหตุผลที่นิยมฟังเพลงจากทางคลื่นนี้ก็เพราะว่า ทุกครั้งที่ศิลปินเดินทางมาประเทศไทย ทางคลื่นจะมีการนำศิลปินมาสัมภาษณ์สดเพื่อออกอากาศให้แฟนฯ ได้รับฟังอยู่เสมอ อีกทั้งเพลงที่เปิดก็มักจะเป็นเพลง

เกาหลีอีกด้วย แฟนคลับจึงมีความถึในการได้รับฟังเพลงเกาหลีจากคลื่นวิทยุคลื่นนี้ที่ค่อนข้างสูง อีกทั้งทั้งหากพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมายของทางคลื่น ยังพบว่า ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ยังมีความครอบคลุมช่วงอายุของกลุ่มผู้ฟังเป้าหมายของทางคลื่นอีกด้วย

ตอนนี้ในบ้านเรากระแสเพลงเกาหลี และศิลปินจากเกาหลีกำลังมาแรงมากๆ และทางคลื่นเราก็มีแฟนเพลงขอเพลงของศิลปินเหล่านี้เข้ามาเรื่อยๆ

ในส่วนของกลุ่มผู้ฟังเป้าหมาย เป็นกลุ่มนักเรียนมัธยมปลาย อายุตั้งแต่ 16-18 ปี และกลุ่มนักศึกษา อายุ 18-22 ปี นอกจากนี้ ยังเจาะกลุ่มคนวัยทำงานรุ่นใหม่ Young Officer ตั้งแต่อายุ 22-25 ปี (ธีรภัทร์ สัจจกุล Station Director คลื่นวิทยุ Seed 97.5 FM, เส้นทางเศรษฐกิจ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2548)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งที่วิทยุได้ถูกจัดให้เป็นสื่อเชิงรับ แต่ความเป็นจริงในปัจจุบันกลับพบว่า แฟนคลับได้มีการปรับเปลี่ยนกลวิธีการใช้สื่อชนิดนี้ให้อยู่ในรูปแบบสื่อเชิงรุกเป็นอย่างมาก สังเกตจากการที่แฟนคลับได้เป็นฝ่ายเรียกร้องให้ดีเจของทางคลื่นวิทยุเปิดเพลงเกาหลีให้ตนรับฟัง โดยการร้องขอในลักษณะนี้ มีทั้งการโทรศัพท์เข้าไปขอเพลง การส่ง SMS หรือการร้องขอผ่านทางเว็บไซต์ของคลื่นวิทยุ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความเป็น active audience ของแฟนคลับนักร้องเกาหลีเป็นอย่างมาก โดยแฟนเหล่านี้มีความกระตือรือร้นในการรับสาร และไม่ได้มีพฤติกรรมการรับสารตามทิศทางของผู้ส่งสารเท่านั้น หากแต่แฟนเหล่านี้ได้มีอำนาจในการต่อรองกับผู้ผลิตหรือผู้ส่งสาร เพื่อให้ได้มาซึ่งสารที่ตนต้องการ ซึ่งไม่ว่าแต่สื่อเชิงรับอย่าง วิทยุ

สื่อเชิงรุก : เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องเล่น mp3

จากการวิจัยพบว่า การที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงขึ้นนั้น มีสาเหตุมาจากการที่แฟนคลับมีความถึในการใช้สื่อชนิดนี้ที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คนมีการใช้สื่อเพื่อฟังเพลงของศิลปินนักร้องเกาหลีทุกวันผ่านทางสื่อสมัยใหม่ อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องเล่น mp3 ทั้งนี้การที่แฟนคลับมีการใช้สื่อชนิดนี้เพื่อฟังเพลงทุกวันนั้น เนื่องมาจากแฟนคลับนั้นยังเป็นวัยรุ่นที่ย่อมต้องการแสวงหาความเพลิดเพลิน ซึ่งดนตรีก็เป็นรูปแบบของกิจกรรมยามว่างอย่างหนึ่งที่เป็นรูปแบบของการสื่อสารโดยผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่างๆ

ฟังเพลงทุกวัน มันเหมือนชินอะพี๋ อย่งเวลาไปต่างจังหวัดแล้วไม่ได้ฟังเพลง มันเหมือนว่าหนูขาดอะไรไปอะ เวลาอยู่บ้านหนูเปิดคอมฟังเพลงทั้งคืนเลยนะ

(วิภาพร แซ่อึ้ง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

หนูจะฟังเพลงมากกว่า คือ จะมี i pod เสียบหูอยู่ตลอดเวลา

(พฤษิตา ทวีหฤทัยสุข, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

เมื่อกล่าวถึงสื่อที่ได้รับความนิยมจากแฟนคลับประเภทนี้ ซึ่งก็คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องเล่น mp3 ก็อาจกล่าวได้ว่าสื่อสองชนิดนี้ เป็นสื่อที่แฟนคลับวัยรุ่นในเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร รวมไปถึงวัยรุ่นในต่างจังหวัดเกือบทุกคน แทบจะมีสื่อสองชนิดนี้เป็นของตัวเองอย่างน้อยคนละ 1 เครื่อง เพราะสื่อเหล่านี้เป็นสิ่งที่หาซื้อได้ง่าย และมีราคาที่ไม่สูงมากนัก ทั้งยังมีรูปแบบและราคาที่หลากหลายให้เลือกขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ อีกทั้งคอมพิวเตอร์ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเรียนของวัยรุ่น จึงอาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเกือบทุกคนมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตัวเอง ดังนั้นในส่วนนี้วัยรุ่นจึงสามารถเป็น supply ได้ด้วยตนเอง จนทำให้ความถี่ในการใช้สื่อประเภทนี้เกิดขึ้นได้ทุกวัน หรือมากกว่าที่ผู้รับต้องการ

อีกทั้งผู้วิจัยยังตั้งข้อสังเกตต่อไปว่า การที่แฟนคลับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เลือกที่จะฟังเพลงเกาหลีทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะแนวดนตรีที่ตรงกับวัยของพวกเขา ซึ่งแนวดนตรีที่บุคคลเลือกฟังก็ขึ้นอยู่กับกลุ่มของอายุ จึงอาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นรู้สึกประทับใจกับเสียงของนักร้อง อีกทั้งจังหวะและทำนองของดนตรีที่กล่อมเกลาอารมณ์ของวัยรุ่นก็ได้ทำให้รู้สึกว่าการฟังมีความสวยงาม เช่น การที่เด็กและนั่นให้เหตุผลว่า ชอบเพลงเกาหลีตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้ยิน เพราะประทับใจและชื่นชอบในเมโลดี้ของแนวเพลงเกาหลี ที่แม้ว่าพวกเขาจะไม่มีสมาธิในภาษาหรือเนื้อหาของเพลงที่พวกเขาเห็นว่าไพเราะเลยก็ตาม

ซึ่งจากสิ่งนี้ทำให้เห็นว่าภาษาหรือเนื้อเพลงไม่ได้มีผลกับแฟนเหล่านี้ เนื่องจากพวกเขาเองก็แทบจะเรียกได้ว่าไม่มีความเข้าใจในภาษาเกาหลีเลย ถึงอาจจะรู้ความหมายบ้างแต่ก็แค่คำบางคำ หรือหากจะรู้ความหมายทั้งหมด นั่นก็มาจากการหาอ่านความหมายของเพลงในภายหลัง จึงทำให้ทราบได้ว่า แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยชื่นชอบแนวดนตรีเกาหลี เพราะสุนทรียะแห่งท่วงทำนอง หรือเมโลดี้ของบทเพลงนั่นเอง

เพลงอะไรก็ไม่รู้ฟังไม่ออก แต่เมโลดีเพราะดีเนอะ เสียงก็เออ โอเค

(เล็ก , สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

คือเราเป็นคนฟังเพลงที่เมโลดีอยู่แล้ว คือเพลงของดงบังอี่เมโลดีมันสวย ไม่เอาเนื้อหาเพราะฟังไม่ออก

(นีน, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

คือตอนนั้นก็ฟังทั้งเพลงไทยและเพลงภาษาอังกฤษอะคะ แล้วพอมาเจอ sound ของเกาหลีแล้วมันแบบเฮ้ย นี่นี่กร็องเกาหลีจริงหรอ เราฟังเค้าไม่รู้เรื่องเลย แต่ด้วยเพลงอะ มันทำให้ประทับใจตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้ฟัง

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

2. การใช้สื่อเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน

จากการวิจัยพบว่าการใช้สื่อเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินส่วนใหญ่เน้น แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนจะมีลักษณะของการใช้สื่อแบบผสมผสาน หรือมีการใช้สื่อแบบบูรณาการ กล่าวคือ แฟนคลับจะไม่ใช้สื่อชนิดใดเพียงชนิดเดียว แต่จะใช้สื่อหลายๆ ชนิดประกอบกัน โดยจะมีทั้งสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ และนิตยสาร / สื่อบุคคล หรือเพื่อน / สื่อสมัยใหม่ ซึ่งก็คือ อินเทอร์เน็ต และสื่อวัตถุอย่างดีวีดีที่สั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า สื่อที่แฟนคลับซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นิยมใช้มากที่สุดเป็นอันดับต้นๆ คือ สื่อเชิงรุกอย่างสื่อสมัยใหม่ และสื่อบุคคล ตามลำดับ กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะใช้สื่อเพื่อการติดตามข่าวสารทุกครั้งที่มีการเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์และมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต หรือมีการพูดคุยกับเพื่อนที่มีความชอบในตัวศิลปินเหมือน กันทุกครั้งที่มีโอกาส

ก็รู้ข่าวจากในเว็บ เปิดเน็ต 7 วันเพื่อโหลดไฟล์ โหลดคลิป ดูรูป และก็พวกเพื่อนที่ไปเกาหลีที่ไปตามที่นู่น ก็จะอัปเดตจากคนที่เราเชื่อถือ เพราะส่วนมากข่าวมันก็จะแปลมาจากหนังสืออีกทีนึง เพราะอย่างหนูดูคลิปหนูก็จะโทรหาพี่ในกลุ่ม เพราะเค้าจะรู้ ก็จะดูด้วยกัน เค้าเรียนภาษาเค้าก็จะแปลๆ มา และก็จะมีพวกหนังสือที่อ่านบ้าง

(วิภาพร แซ่อึ้ง , สัมภาษณ์, 31 ตุลาคม 2551)

อย่างเนี้ยต๊ะบางที่เราก็ก่อนได้แค่เสาร์ - อาทิตย์ เพราะไม่มีเวลา การบ้านมันเยอะ ก็จะมีจากเพื่อน 4-5 วันต่อสัปดาห์ บางที่เราก็กต้องโทรไป หรือไม่มันก็จะโทรมาเม้าท์ให้ฟังเอง เหมือนแบบไปรู้อะไรมาอย่างเงี้ย ก็จะมีโทรคุยกันเลย

(ปุ๊, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

จากการวิจัยที่พบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อแบบผสมผสานในการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน ทำให้สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือแฟนคลับมีลักษณะของความต้องการ หรือการให้ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ เช่น การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต หรือการโทรศัพท์คุยกับเพื่อน และสื่อที่ต้องมีการลงทุนหรือซื้อหามาเพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การสั่งซื้อ ดีวีดีรายการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยมองว่า แฟนคลับมีลักษณะของ การเป็น “ผู้ล่าสื่อ” คือยอมทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาสาระที่ประกอบไปด้วยนักร้องเกาหลีที่ตนชื่นชอบ

ดังนั้น ตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งที่ชอบน้ำทิพย์ ซึ่งเป็นตัวอย่างหนึ่งของผู้ที่เข้าถึงสื่อเกือบทุกชนิด ด้วยความที่น้ำทิพย์เป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ดังนั้น หน้าที่ในเรื่องการเรียนซึ่งถือเป็นหน้าที่หลักของเธอ จึงถือเป็นอุปสรรคในการทำให้เธอไม่มีเวลาเสพย์สื่อได้มากเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับแฟนคลับคนอื่น ที่มีเวลานั่งเล่นเกมอินเทอร์เน็ตเพื่อติดตามข่าวสารหรือผลงานของศิลปินที่มีออกมาให้ชมอย่างต่อเนื่อง เธอจึงพลาดผลงานเหล่านั้นไปหลายรายการ แต่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นก็ได้ทำให้เธอเกิดความรู้สึกที่ว่า เมื่อดูไม่ได้แต่ยังงี้ก็ต้องได้ดู ดังนั้นการสั่งซื้อดีวีดีรายการย้อนหลังต่างๆ ที่มีนักร้องเกาหลีที่เธอชื่นชอบไปร่วมรายการมาดูในภายหลังนั้นจึงถือเป็นทางออกที่ดีที่สุดสำหรับเธอ ซึ่งแม้เธอจะมีภาระในการรับผิดชอบเรื่องเรียนที่ค่อนข้างหนัก แต่เธอก็แทบจะไม่เคยพลาดจากการไปตามนักร้องเกาหลีที่มาเมืองไทยเลย และนั่นก็รวมไปถึงคอนเสิร์ตของนักร้องเกาหลีที่เธอมีโอกาสได้ไปดูทุกครั้ง (เฉพาะการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินที่น้ำทิพย์ชื่นชอบ) รวมทั้งการอัปเดตข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนๆ และคนรู้จักของเธอซึ่งมีรสนิยมเดียวกัน

ทั้งนี้ การใช้สื่อเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าเป็นไปโดยกลวิธีการใช้สื่อทั้งทางสื่อเชิงรับ และสื่อเชิงรุก โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังต่อไปนี้

การติดตามข่าวสารผ่านสื่อเชิงรุกอย่างอินเทอร์เน็ต โปรแกรมแชต (msn) และโทรศัพท์

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยที่พบว่าสื่อสมัยใหม่หรืออินเทอร์เน็ต คือ สื่อที่แฟนคลับซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นิยมใช้มากที่สุดนั้น ผู้วิจัยมองว่าเพราะคุณสมบัติต่างๆ ของสื่อชนิดนี้ ซึ่งเป็นสื่อที่มีความรวดเร็ว มีการนำเสนอครบทั้งภาพและเสียง อีกทั้งยังสามารถตอบสนองทุกอย่างที่ผู้ใช้งานต้องการได้ จึงทำให้แฟนคลับเลือกที่จะใช้สื่อชนิดนี้เพื่อการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน เนื่องจากข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินสามารถหาชมได้จากสื่อชนิดนี้ ดังเช่น เรื่องราวเบื้องหลังของศิลปินที่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประวัติ หรือเรื่องราวและกระบวนการก่อนการมาเป็นศิลปินที่ล้วนแล้วแต่สามารถหาดูได้ในรูปแบบของการนำเสนอด้วยวิธีการโพสต์ผ่านเว็บบอร์ด ในหลายๆ เว็บไซต์ รวมทั้งผลงานหรือคลิปรายการโทรทัศน์ต่างๆ ที่ศิลปินได้ไปออกซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถหาดูหรือหาโหลดได้อย่างง่ายดายในโลกไซเบอร์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้มองว่าการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนิยมติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินเกาหลีผ่านทางสื่อสมัยใหม่อย่างสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุดนั้น ก็เนื่องมาจากที่ในเริ่มแรก สื่อกระแสหลักยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่ชื่นชอบกระแสเกาหลีได้อย่างเพียงพอ และทันต่อสถานการณ์ ซึ่งอาจถือได้ว่าสื่อมวลชนไทยในขณะนั้น (ประมาณช่วงปี พ.ศ. 2547) ยังมีการนำเสนอเรื่องราวของศิลปินเกาหลีที่ค่อนข้างน้อย เมื่อ demand ไม่สอดคล้องกับ supply จึงทำให้มีการผลิตเว็บไซต์บันเทิงเกาหลี และเว็บไซต์แฟนคลับดารานักร้องเกาหลีขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการและเป็นแหล่งรวมพลของผู้นิยมความบันเทิงจากเกาหลี

จากการถือกำเนิดขึ้นของเว็บไซต์ดังกล่าว ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์บนเว็บบอร์ดโดยมีการพูดคุยแลกเปลี่ยน และแบ่งปันจากผู้ที่มีคลังข้อมูลต่างๆ ในครอบครอง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เกิดจากการเก็บหอมรอมริบของผู้ซึ่งมีความสนใจในแนวเพลงและนักร้องเกาหลีกลุ่มแรกๆ ที่ได้ทำการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ จากเว็บไซต์เกาหลีอยู่เป็นทุนเดิม เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้มากพอสมควร และเริ่มรู้สึกว่าจะไม่อยากเก็บสิ่งเหล่านั้นเอาไว้ที่ตนเองแต่เพียงผู้เดียว จึงมีหลายคนเลือกที่จะแบ่งปันสิ่งเหล่านั้นให้แก่แฟนคลับคนอื่นที่มีความชื่นชอบเดียวกัน โดยมีเว็บไซต์และเว็บบอร์ดเป็นสื่อกลางในการถ่ายโอนข้อมูล

เมื่อเว็บไซต์คือช่องทางที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ดีที่สุดในขณะนั้น ความชอบที่เคยจำกัดอยู่ที่คนกลุ่มย่อยก็ค่อยๆ แพร่ขยายไปสู่คนกลุ่มใหญ่ และเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้ขยายไปสู่ผู้ที่เปิดรับอะไรต่างๆ อย่างวิงวุ่น กระแสเจียบๆ ที่เคยเป็นที่รู้จักเฉพาะหมู่ผู้ชื่นชอบก็ได้เกิดเป็นกระแสที่

โด่งดังขึ้นมาในวันหนึ่ง เพียงระยะเวลาไม่นานก็ทำให้มีผู้เปิดรับเว็บไซต์บันเทิงเกาหลีเป็นจำนวนมาก และตามมาด้วยการไหลของข้อมูลข่าวสารแวดวงเกาหลีที่เพิ่มขึ้นตามมา ที่แห่งนี้จึงเป็นศูนย์รวมของบรรดาผู้ชื่นชอบศิลปินเกาหลี โดยมีคนรักเกาหลีจำนวนมากได้แวะเวียนเข้ามาแลกเปลี่ยนพูดคุยซึ่งกันและกัน ทั้งผู้ที่อยู่มานานจนเรียกได้ว่าเป็นขาประจำ และผู้ที่เพิ่งมาหรือยังเป็นมือใหม่ที่ต้องอาศัยช่องทางนี้ในการทำความรู้จักกับศิลปินอีกมาก ซึ่งสื่อชนิดนี้ได้รวบรวมข้อมูลที่แฟนคลับสามารถเลือกเปิดรับได้อย่างไม่รู้จักจบจักสิ้น ทั้งคลิปวิดีโอที่มีให้ดาวน์โหลดอย่างมากมาย หรือบทความและข่าวแปลกต่างๆ ที่แฟนคลับคนอื่นได้นำมาโพสต์บอกไว้ รวมทั้งการสื่อสารต่างๆ บนเว็บบอร์ด เพราะในแต่ละวันก็จะมีกระทู้ต่างๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนไม่น้อย ดังเช่น

News					Forum Options ▾
Topic Title	Replies	Topic Starter	Views	Last Action	
 schedule of suju 03-09 march'08 ☐ 1 2 3 4 ลงเวลาที่สำคัญนะ ถ้ามีไรเพิ่มเดี๋ยวจะมาลงใหม่ให้ทีหลังจ้า	60	lelebity	735	25th March 2008 - 12:06 AM Last post by: Vadoria	
 [Info] รักใส ๆ หัวใจ 4 ดวงเวอร์ชัน เกาหลี ☐ 1 2 3 » 15 รายชื่อนักแสดง + ผลโหวต	284	gunpi	2,515	30th April 2008 - 11:02 PM Last post by: meimei	
 [News] แฟนคลับ SJ ร่วมกันช่วยเหลือผู้ประสบภัย ☐ 1 2 3 » 6	117	gunpi	786	25th March 2008 - 12:10 AM Last post by: Vadoria	
 [News] คอนเสิร์ต 3 ปีแห่งการรอยของซูเปอร์จูเนียร์ ☐ 1 2 3 » 8	142	gunpi	1,389	20th April 2008 - 11:45 PM Last post by: DARK-choco	
 [News] ฮันเก็งบริจาคเงิน 20000 หยวนช่วยเหลือผู้ประสบภัย ☐ 1 2 3 » 6 พี่ชายคนดี TV T	110	Teddy02	741	10th March 2008 - 10:15 PM Last post by: gazzillion	
 schedule of superjunior (feb 04 - 10'08) ☐ 1 2 3 4 ตารางงาน แบบ full จ้า..	75	lelebity	998	27th February 2008 - 06:39 PM Last post by: EyEloveSJ	
 อีทีก (Super Junior) หลุดปากกลางรายการ..ผมมีน้องสาวประมาณ 150 คนเองครับ! ☐ 1 2 3 » 7	133	HANGENG	960	9th April 2008 - 10:55 PM Last post by: AngleNate	
 [NEW] คิมฮีซอล (Super Junior) สะดุดหลักมัจจุกระแทกพื้น นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล ☐ 1 2 3 » 10	193	loofy	1,119	20th April 2008 - 11:26 PM Last post by: DARK-choco	
 แฟนคลับซูเปอร์จูเนียร์รื้อหมวกซื้อหุ่นต้นสังกัด 58,000 หุ่น ☐ 1 2 3 » 7 เราไปซื้อตัวขาวเสจะได้อายุไทย	131	Yunasaki	948	20th April 2008 - 11:24 PM Last post by: DARK-choco	
  [NEWS] ยุนโฮ, จุนซู (TVXQ), ยubin (WG) ของมิน (SJ) ได้รับแต่งตั้งให้เป็นชุดมหาวิทยาลัยยองจี ☐ 1 2 3 » 8 ชาวพี่ของมินคะ	143	raveena	1,171	21st August 2008 - 12:23 AM Last post by: Patraporn	
 Super Junior ส่งต่อความหวังให้แก่ชาติเกาหลี เดินมาราธอนสุดหิน 24 ชั่วโมงใน Hope TV 24 ☐ 1 2 3 » 5	96	orangejuice-ka-teuk	702	19th May 2008 - 09:35 AM Last post by: BaByOil :+ : My Destiny	
 Super Junior M ร่วมเป็นแม่เหล็กดึงดูด ให้คนร่วมบริจาคช่วยพัฒนาโรงเรียนในจีน ☐ 1 2 3 4 แปลออกมา	66	marry_u_super_junior602		20th May 2008 - 09:25 PM Last post by: Ztups_jae26	
 [NEWS] เอลฟ์ร่วมกันบริจาคเลือดให้แก่แฉฮี ☐ 1 2 3 » 9 + รายละเอียดโรคที่น้องเป็น	160	DolzPumz*•♪..	1,284	Yesterday, 08:29 PM Last post by: Love~! SuJu KyuHyun~	
 [NEWS] Eeteuk visiting a little girl (은재희) in the hospital ☐ 1 2 3 » 10 เป็นกำลังใจให้น้องเค้าด้วยนะค่ะ edit* เพิ่มรูป	195	DolzPumz*•♪..	1,413	Yesterday, 08:07 PM Last post by: NaMfoN@Torfun	

 (1 item remaining) Downloading picture http://www.suju-thailand.com/forum/style_images/fatenglish/rss.png...

ภาพประกอบที่ 20 ตัวอย่างกระทู้ข่าวแปลกในเว็บบอร์ดของเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี

(ตัดทอนบางส่วน)

20 Pages ▾ | 1 | 2 | 3 | > | >>

New Topic

Article		Forum Options			
Topic Title	Replies	Topic Starter	Views	Last Action	
Important Topics					
Pinned: TVXQ discography 1 2 3 > 10 ผลงานตั้งแต่เริ่ม - ปัจจุบัน	186	T-V-X-CutE	5,502	Yesterday, 02:08 PM Last post by: chickmicky	
Pinned: เบื้องหลัง-ปัจจุบันแห่งความใต้งดของ ทงบังชินกิ 1 2 3 > 21	403	RyEoiN	7,946	Today, 01:58 PM Last post by: Lee Hyun Neul	
Forum Topics					
[Trans] 090410 CBC Radio Gogoichi - ぐるみ 1 2 3 4	79	First1824	636	Today, 10:34 PM Last post by: Min^Min^	
[Trans]Jaejoong's Story 1 2 3 > 9 กว่าจะมีวันนี้...ฮานแล้วละสิมีผู้ชายคนนี้โผล่ (ซึ่งเพิ่งเห็น)	175	nectar	1,517	Today, 10:15 PM Last post by: Mi&Kji	
[Trans] 090411 บทสัมภาษณ์ในรายการ Hirusania 1 2 3 4	61	First1824	669	Today, 08:13 PM Last post by: nocturne	
[Trans] 090409 Tohoshinki - M-ON Interview 1 2 3 > +Link YouTube	57	memymine	632	Today, 04:16 PM Last post by: nanjang	
[TRANS] Shindong's interview mention TVXQ 1 2 3 4 นี่ๆ ทนอยๆ ค่ะอันที่เข้าขงชชช	66	plov soul	690	Yesterday, 10:46 PM Last post by: MiracleLovE	
[TRANS] พี่ของหนูโสนะเสวถึงแปลไรต์ของหนูที่ประเทศไทย 1 2 3 > 12	232	ii . PINE ♡	2,061	Today, 10:29 PM Last post by: so~could	
[TRANS]Epop Magazine Issue 200 Interviews 1 2 3 > 7 09.04.06 "คุณจะเป็นอย่างไรตอนอายุ25"	127	I LoLa I	1,240	Today, 07:07 PM Last post by: TVXQ My Love	
[Trans] Oricon Special Interview 1 2 3 4	69	Byc tvxq	637	13th April 2009 - 06:17 PM Last post by: L.O.V.E.	
[Trans] AI VISION Interview 1 2 3 > 7 [CHANGMIN] ถูกต้องครับ หมออยู่เพื่อกัน	137	Byc tvxq	1,181	Today, 09:44 PM Last post by: love Junsu	
[trans] ORICON Special Interview 1 2	22	HOLIC TVXQ	215	13th April 2009 - 08:33 AM Last post by: C.HANGMINOIL ♡	
[INFO] The Secrets To "THE SECRET CODE" Revealed 1 2 3 > 6 เมื่อความลับลับของ "THE SECRET CODE" ถูกเปิดเผย...	106	JYH TEDDY-BOY	841	Today, 09:16 PM Last post by: biew1160	
[Trans] RAY Magazine TVXQ - Love&Beauty Recipe 1 2 3 > 6 09.03.27 คราวนี้เป็นพี่ชาย ของโปรตชายมัน	106	I LoLa I	1,055	Yesterday, 01:08 PM Last post by: PuiFai	
[Trans] 090223 CD Data Magazine - Yunho 1 2 3 > 6	108	First1824	1,045	12th April 2009 - 08:44 AM Last post by: MickyHolic	
[Trans]PATI PATI MAGAZINE April 2009 - Main Interview 1 2 3 > 11 [09.03.23]เกือบกับอัลบั้มใหม่/จูนๆโดยรุ่นเก๋	207	I LoLa I	1,998	13th April 2009 - 08:14 PM Last post by: kid1412	
[Trans] 090322 บทความจากนิตยสารเอสโอเน็ท 1 2 นานแล้วนะ เอามาถือใครยังไม่เคยอ่าน (คงบ่รักแคสโอเน็ทเป็นมก)	25	*-Sarang TVXQ-*	232	13th April 2009 - 10:12 PM Last post by: zyne_YJ	
บทความที่นักข่าวเขียนถึงหนูโสนะแฟนคลับต้องระวังห้ามพลาด !!! 1 2 นี่แหละสภาพคุณสาวจริง เสียงจริง !!!	31	Guidethebest	386	Today, 04:57 PM Last post by: ~นพพิภพ~	
[TRANS]Oricon's Style Magazine March 09 Issue "Our white Secret" Part2 1 2 3 > 7 [09.03.19]แจจจ ชอนน ข่านมัน เปิดเผยความลับของหนูโสนะและจูนช	130	I LoLa I	1,419	Today, 10:34 PM Last post by: so~could	
[Trans] Kim Hee Chul พลัส Yunho 1 2 เอามาจอนอร์ด สมบู-thailand	23	♥ 13july ~*	341	Today, 10:16 PM Last post by: oobewtyoo	

<http://www.tvxq-thailand.com/forum/index.php?showtopic=33134>

ภาพประกอบที่ 21 ตัวอย่างกระทู้บทความในเว็บไซต์ของเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี (ตัดทอนบางส่วน)

ยิ่งไปกว่านั้น ด้วยความที่โลกอินเทอร์เน็ตเป็นจุดเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่หลังไหลมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี ที่เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องราวต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวศิลปิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวข่าวสารที่แฟนคลับหลายคนช่วยกันลงแรงในการแปลข่าวหรือบทความต่างๆ มาจากภาษาอื่นที่ได้ไปเสาะหามาจากเว็บไซต์แฟนคลับต่างประเทศ ซึ่งก็มีทั้งภาษาเกาหลี ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนหรือแม้กระทั่งภาษาญี่ปุ่น แล้วนำมา

โพสต์เอาไว้เพื่อให้แฟนคลับคนอื่นได้อ่าน หรือไฟล์จำพวกมิวสิกวิดีโอ และคลิปรายการเกาหลีต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่ต้องผ่านหูผ่านตาของผู้ดูแลเว็บไซต์ หรือเว็บมาสเตอร์ประจำเว็บไซต์นั้นๆ

กฤตบุญ ปัญจรัตนากร ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นเว็บมาสเตอร์ประจำเว็บไซต์ www.tvxq-thailand.com เป็นกรณีหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงอาณาภาพแห่งข้อมูลข่าวสารในโลกไซเบอร์ ซึ่งกฤตบุญได้บอกเล่ากับผู้วิจัยว่า เริ่มแรกนั้นเขาไม่ได้มีความชื่นชอบศิลปินนักร้องเกาหลีเลย แต่ด้วยความที่เขามีความสนใจและมีความรู้ความถนัดในเรื่องของการทำเว็บไซต์ จึงทำให้เขาได้มีโอกาสได้เข้ามาเป็นหนึ่งในผู้ดูแลระบบของเว็บไซต์ www.tvxq-thailand.com และนั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เขาค่อยๆ ซึมซับสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวกับนักร้องเกาหลี จนในที่สุดก็กลายเป็นความชื่นชอบเกิดขึ้น ซึ่งยังเป็นการย้ำให้เห็นชัดว่า เนื้อหาหรือข้อมูลข่าวสารที่แฟนคลับได้รับคือสิ่งที่ทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่า

ก็คงเป็นจากการทำเว็บอะครับ เพราะตอนแรกก็ไม่ได้ชอบเลย แต่พอเข้าไปซั๊กพักก็เหมือนซึมซับอะ ได้เห็นความสามารถของเค้า คือเราติดตามเค้ามาตั้งแต่เค้าเดบิวต์ ก็เห็น performance เค้า การร้อง การขึ้นเวที และรายการต่างๆ อะไอย่างงี้

(กฤตบุญ ปัญจรัตนากร , สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

สิ่งที่ทำให้กฤตบุญกลายมาเป็นผู้ที่เรียกตัวเองว่าแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น ก็คงเป็นเพราะสิ่งที่เขาได้เข้าไปเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมอยู่ซึ่งก็คือ เว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลีที่เขาเป็นผู้ดูแลอยู่เป็นพื้นที่ๆ มีการหลั่งไหลของข้อมูลมากมาย ซึ่งทำให้ตัวของเขาเองก็มีอาจว้ายทวนกระแสเรื่องราวข่าวสารที่ล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี ไม่เพียงแต่ปริมาณและความถี่ของข้อมูลที่ไหลผ่านตัวของเขา แต่เนื้อหาสาระที่เขาได้พบเห็นจนแทบชินตาก็ทำให้เขาต้องยอมรับในความสามารถและกลายมาเป็นแฟนคลับของศิลปินเกาหลีในที่สุด

การที่มีโอกาสได้ติดตามความเคลื่อนไหว และผลงานของศิลปินด้วยความถี่ที่ค่อนข้างมากในแต่ละวัน เป็นเวลาหลายวันต่อสัปดาห์ เนื้อหา หรือข้อมูลข่าวสารที่ได้รับทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างผู้นี้เริ่มเกิดมีทัศนคติที่ดีกับศิลปินนักร้องเกาหลี จากเดิมที่เคยรู้สึกเฉยๆ ก็เปลี่ยนมาเป็นชอบ ทั้งนี้ก็เพราะเนื้อหาของสารที่เขาได้รับได้เข้าไปสร้างความรู้ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติของแฟนคลับผู้นี้ จนมีผลที่ลงลึกไปสู่พฤติกรรม ซึ่งทำให้กฤตบุญเรียกตัวเองว่าแฟนคลับในที่สุด ทั้งนี้ เนื้อหาที่เขาได้รับรู้ในส่วนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่แฟนคลับและทีมงานของทางเว็บไซต์มีการนำมาโพสต์ หรือลงเป็นข่าวในเว็บบอร์ด

ทั้งนี้ หากกล่าวถึงที่มาของแหล่งสาร หรือกระบวนการให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ถูกนำเผยแพร่ลงบนสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น จากการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมทำให้พบว่าเว็บไซต์บันเทิงเกาหลีและเว็บไซต์แฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นนั้น สามารถสรุปกระบวนการทำงานได้ว่าเว็บไซต์แฟนคลับศิลปินเกาหลีส่วนใหญ่ มีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหาเพื่อการนำเสนอบนเว็บไซต์ คือ ความถูกต้อง ความน่าสนใจ และความทันสมัยของข้อมูล¹

ส่วนกระบวนการในการจัดหาข้อมูลนั้น เว็บไซต์แฟนคลับศิลปินเกาหลีส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ข้อมูลที่นำเสนอของเว็บไซต์ส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น ข้อมูลจากการสืบค้นของทีมงานผู้ผลิตเว็บไซต์และข้อมูลจากการสืบค้นของสมาชิกเว็บไซต์ โดยข่าวสารและข้อมูลความเคลื่อนไหวต่างๆ จะมาจากทั้งเว็บไซต์ต่างประเทศ และเว็บไซต์ของประเทศไทย แต่จะเน้นข้อมูลที่มาจากเว็บไซต์ต่างประเทศเป็นหลัก เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ทันสมัยและรวดเร็วมาก ซึ่งทีมงานจะตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งก่อนนำมาแปลและนำเสนอ

ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างของกระบวนการจัดหา และนำเสนอข้อมูลโดยสรุปของเว็บไซต์ www.tvxq-thailand.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์แฟนคลับของศิลปินวงบงบังชินกิ ศิลปินผู้ซึ่งมีแฟนคลับเป็นจำนวนมากในประเทศไทย จนส่งผลให้เว็บไซต์นี้เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารชั้นดีของบรรดาแฟนคลับในประเทศไทย โดยเว็บไซต์นี้เน้นการนำเสนอ ข้อมูลในเว็บบอร์ด ซึ่งจะมีทั้งที่เป็นหน้าประวัติของศิลปิน หรือหน้าลิงค์ข่าวสาร และรายละเอียดอื่นๆ ก็จะถูกนำเสนอในหน้าของเว็บบอร์ดทั้งหมด สำหรับการนำเสนอข้อมูลนั้นแบ่งเป็นข้อมูลจากทีมงานผู้ผลิต และข้อมูลจากสมาชิกของเว็บไซต์ โดยข่าวสารและข้อมูลความเคลื่อนไหวต่างๆ ได้มาจากเว็บไซต์ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

ทั้งทีมงานและสมาชิกสามารถอัปโหลดข้อมูลสำหรับดาวน์โหลดบนเว็บไซต์ได้ เช่น เพลง คลิปวิดีโอ และมิวสิกวิดีโอ แต่สำหรับข้อมูลในส่วนของข่าวสารนั้น สมาชิกสามารถโพสต์ข้อความได้ แต่ข้อความจะปรากฏก็ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติจากทีมงานผู้ผลิตเว็บไซต์แล้วเท่านั้น เพราะทีมงานต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่สมาชิกโพสต์ก่อนนำเสนอจริงลงในเว็บไซต์

¹ อ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เรื่อง เว็บไซต์บันเทิงเกาหลีและเว็บไซต์แฟนคลับดาราเกาหลีในประเทศไทยกับโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม. โดย ภัทธมน ติวานนท์. พ.ศ. 2551

กระบวนการจัดหาข้อมูลเพื่อนำเสนอในเว็บไซต์ จะเป็นไปในลักษณะของการเป็นความร่วมมือระหว่างทีมงานผู้ผลิตเว็บไซต์และสมาชิกผู้ใช้เว็บไซต์ ซึ่งเว็บไซต์ทั้งบังชินก็มีข้อมูลหลักที่นำเสนอ คือ ข่าวและข้อมูลเพื่อการดาวน์โหลดในเว็บบอร์ด การนำเสนอข้อมูลให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลในเว็บบอร์ดมากที่สุด โดยข้อมูลและความเคลื่อนไหวทุกอย่างจะถูกนำเสนอในเว็บบอร์ดทั้งหมด เมื่อทีมงานได้รับข่าวใดข่าวหนึ่ง ทีมงานจะตรวจสอบข้อมูลจากหลายเว็บไซต์ก่อน เมื่อพบว่าข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้องจึงแปลและนำเสนอลงในเว็บบอร์ด สำหรับข้อมูลเพื่อการดาวน์โหลดนั้น ทีมงานผู้ผลิตและสมาชิกนำเสนอข้อมูลเพื่อการดาวน์โหลดในลักษณะของลิงค์ (link) กับลักษณะของข้อมูลที่สมาชิกสามารถดาวน์โหลดได้โดยตรง โดยทีมงานและสมาชิกสืบค้นข้อมูลดังกล่าวมาจากเว็บไซต์ต่างประเทศทั้งหมด

จากเหตุผลที่หยิบยกมาแล้วข้างต้น เกี่ยวกับเหตุผลว่าเหตุใดแฟนคลับส่วนใหญ่จึงนิยมบริโภคข้อมูลข่าวสารและความบันเทิงจากสื่ออินเทอร์เน็ต จึงไม่น่าแปลกใจว่าทำไมแฟนคลับจึงมีความถนัดในการใช้สื่อชนิดนี้ค่อนข้างสูง โดยสื่อบุคคล ก็เป็นสื่ออีกชนิดหนึ่งที่จากการวิจัยพบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้มีการใช้สื่อชนิดนี้เพื่อติดตามข่าวคราวความเคลื่อนไหวของศิลปิน ผ่านโปรแกรมแชต หรือ MSN

ทั้งนี้ก็มีเหตุผลอันเนื่องมาจากธรรมชาติของวัยรุ่น เพราะคนในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการใช้เวลาไปกับคนที่มียุ่รุ่นราวคราวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ คนเหล่านี้จะมีค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คล้ายกัน จึงมีโอกาสที่พวกเขาจะทำการแลกเปลี่ยนและหยิบยืมประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ตลอดจนหยิบยืมประสบการณ์ของตนให้เพื่อนในกลุ่มด้วย จากการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อบุคคล โดยผ่านทางโปรแกรมแชต (msn) ทำให้คนที่มิข้อมูลของศิลปิน ก็ได้ทำหน้าที่เป็นคนกลางที่ช่วยบอกต่อกับเพื่อนคนอื่น รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างยังมีการใช้โทรศัพท์คุยกันอีกด้วย โดยโทรศัพท์ถูกนำมาใช้ในการเรื่องของการอัปเดตข้อมูล กระจายข่าว บอกเล่า สอบถาม ปรีกษา พุดคุยและระบายความอัดอั้นจากข่าวที่ตนได้รู้มา เนื่องจากโทรศัพท์เป็นสื่อที่แฟนคลับทุกคนมีอยู่ และมีความสะดวกรวดเร็วในการใช้ สามารถสนองตอบความต้องการได้อย่างทันเวลา และแฟนคลับเองก็มีความรู้ในการใช้สื่อเหล่านั้นเป็นอย่างดี เป็นเหตุให้สื่อบุคคลจึงเป็นอีกสื่อหนึ่งที่แฟนคลับนิยมใช้ในการติดตามข่าวสาร

การติดตามข่าวสารจากสื่อที่มีสถานะกำลังอย่างสื่อบุคคล

อย่างไรก็ตาม การที่แฟนคลับนิยมติดตามข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคลนั้น สามารถวิเคราะห์ได้ว่า สื่อบุคคลได้มีบทบาทในการแนะนำศิลปินเกาหลีให้เป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อนแฟนคลับกันเองตั้งแต่แรก การติดตามข้อมูลข่าวสารในเวลาต่อมาจึงยังคงหนีไม่พ้นสื่อชนิดนี้ เนื่องจากในขณะนั้น (ประมาณช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2547) กระแสเกาหลียังไม่ได้รับความนิยมในวงกว้างเท่ากับกระแสญี่ปุ่นหรือไต้หวัน ความนิยมในตัวศิลปินนักร้องเกาหลีจึงมีเฉพาะกับผู้ที่มีความชื่นชอบซึ่งมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ในจำนวนนี้มีบางคนที่เคยเป็นแฟนของนักร้องญี่ปุ่นหรือไต้หวันมาก่อน และเมื่อได้พบกับนักร้องเกาหลีซึ่งมีจุดเด่นที่ความแตกต่างและค่อนข้างแปลกใหม่ จึงเกิดความประทับใจรวมทั้งชื่นชอบในแนวเพลงและตัวศิลปิน และมักจะนำเรื่องของศิลปินมาพูดคุยให้เพื่อน ๆ คนอื่นฟังอยู่เสมอ ที่ไม่ว่าจะเป็นทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวของศิลปินที่สื่อบุคคลผู้นั้นได้รับรู้มา เนื่องด้วยอยากที่จะแบ่งปันและบอกต่อให้กับเพื่อนของตนได้หันมามีความชอบในแบบเดียวกัน

กล่าวคือ เดิมทีคนกลุ่มแรกๆ ที่เริ่มฟังเพลงของนักร้องเกาหลี คือกลุ่มคนที่นิยมศิลปินแนวเอเชียป๊อป ซึ่งทำหน้าที่เป็นคนกลางในการขยายกลุ่มผู้ชื่นชอบนักร้องเกาหลีให้กว้างออกไป โดยเริ่มจากการแนะนำให้กับเพื่อนหรือคนที่รู้จักกัน เพื่อที่จะได้มีคนที่สามารถพูดคุยในเรื่องเดียวกันได้ ซึ่งก็เป็นผลให้คนอื่น ๆ เกิดการเปิดรับและชื่นชอบตามมา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้วัยรุ่นหลายคนรู้จักดนตรีและศิลปินนักร้องเกาหลีจากการแนะนำของบุคคลที่วัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยเป็นหลัก ซึ่งมักจะเป็นคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน อันได้แก่ เพื่อน หรือญาติพี่น้อง แต่จากการวิจัยทำให้ทราบว่า วัยรุ่นจะรู้จักนักร้องเกาหลีจากการแนะนำของเพื่อนที่วัยรุ่นมีความใกล้ชิดสนิทสนมมากกว่า โดยที่บุคคลเหล่านั้นจะเป็นคนหยิบยื่นโอกาสให้วัยรุ่นได้เข้าไปสัมผัสกับนักร้องเกาหลี ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสื่อบุคคลในที่นี้กำลังทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำทางความคิด หรือ opinion leader นั่นเอง

สื่อบุคคล หรือ opinion leader ในการวิจัยครั้งนี้ถือเป็นบุคคลผู้มีอิทธิพลต่อแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง (opinion follower) ในด้านทัศนคติและพฤติกรรมอยู่พอสมควร หรืออาจกล่าวโดยง่ายในแง่ของการสื่อสารว่า opinion leader คือผู้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อหรือแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วผ่านไปไปยังคนรอบตัว ซึ่งเห็นได้ชัดจากผลการวิจัยที่พบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้รับการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับศิลปินนักร้องเกาหลี รวมทั้งได้รับการแนะนำให้รู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลีมาจากเพื่อนหรือคนใกล้ชิดของตน ดังเช่น

ก็ตอนแรกเลยอะได้ยินมาจากเพื่อน คือเพื่อนมันชอบก่อนไง มันก็ชอบเอามาพูดๆ ในห้อง ว่าดวงบังอย่างงั้น ดวงบังอย่างงี้ แล้วก็ชอบมาเป่าหูบ่อยๆ ก็เลยบอกมันว่างั้นแกเอาเพลงที่แกชอบที่สุดมาให้ฉันฟังหน่อย

(พุดธิดา ทวีหฤทัยสุข, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

เริ่มจากเพื่อนๆ กับพี่เค้าก็คุยกัน พวกเค้าก็คุยกันเรื่องนักร้องเกาหลี ว่าชอบคนนั้นชอบคนนี้ ตอนนั้นก็เลยรู้จักและก็เริ่มชอบ

(ภิชา ลิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

กล่าวคือ opinion leader มีผลในการทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างรู้สึกเกิดทัศนคติที่ดีต่อศิลปินนักร้องเกาหลี อันนำไปสู่การเปิดรับ และทำความเข้าใจกับศิลปิน จนกระทั่งส่งผลไปถึงพฤติกรรม ซึ่งก็คือ การที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดความชื่นชอบและคลั่งไคล้ศิลปินรวมไปถึงการยกฐานะตัวเองขึ้นเป็นแฟนคลับในที่สุด ซึ่งการที่แฟนคลับมีทัศนคติโอนเอียงไปตามคำแนะนำจาก opinion leader นั้นเป็นเพราะ ผู้นำทางความคิดเหล่านี้ เป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มสังคมเดียวกับแฟนคลับผู้รับข้อมูล ซึ่งเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดเคียงกันในเรื่อง ความสนใจ และค่านิยม จึงไม่ใช่เรื่องยากที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะลองเชื่อฟังตามคำแนะนำเหล่านั้น

ในส่วนของเนื้อหาหรือการสื่อสารที่ถูกถ่ายทอดจากสื่อบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ นั้น เมื่อทำการพิจารณาแล้วจะทำให้พบว่า opinion leader ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับศิลปินนักร้องเกาหลีมาจากแหล่งสาร จากนั้นผู้นำทางความคิดก็ได้ทำหน้าที่เป็นผู้สื่อสารให้ข้อมูลเหล่านั้นถูกส่งต่อไปยังแฟนคลับคนอื่นอีกทอดหนึ่ง หรือเรียกว่าเป็น “การเล่าต่อ” นั่นเอง ซึ่งแหล่งสารของ opinion leader นั้นก็มีทั้งข้อมูลที่ตนได้รับรู้มาจากอินเทอร์เน็ต และสื่ออื่นๆ รวมไปถึงประสบการณ์ตรงของตัว opinion leader เอง ดังเช่น

ก็มันจะมีแฟนคลับที่เค้าเซ็คให้ และก็บอกๆ กัน มันเหมือนว่ามาจากหลายๆ ที่ แต่หนูจะรู้จักเพื่อนมากกว่า

(พลอย, สัมภาษณ์, 29 ตุลาคม 2551)

นอกจากนี้ การที่แฟนคลับคนหนึ่งได้มีการทำหน้าที่ในการเป็นกระบอกเสียงช่วยกระจายข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีให้คนในเว็บบอร์ดได้รับรู้ หลังจากที่ตัวเองได้รับการถ่ายทอดมาจากเพื่อนที่เกาหลีนั้น ก็นับได้ว่าเป็นการสลับสับเปลี่ยนสถานะหรือบทบาทของเขา จากการที่มีฐานะเป็นผู้รับสารที่คอยรับฟังข่าวคราวต่างๆ จากเพื่อนที่อยู่ประเทศเกาหลี แต่ในขณะเดียวกันเขาก็สลับบทบาทให้ตัวเองกลายเป็นผู้ส่งสาร ที่ทำหน้าที่กระจายข่าวหรือเรื่องราวที่เขาได้รับรู้มาให้กับเพื่อนๆ สมาชิกในเว็บบอร์ดที่เขาเองดูแลอยู่ได้รับรู้อีกด้วย ซึ่งถือได้ว่าตัวของแฟนคลับผู้นั้นอยู่ในฐานะที่เป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารในคนๆ เดียวกัน ขึ้นอยู่กับว่าสถานการณ์ขณะนั้น เขากำลังอยู่ในบทบาทไหน โดยมีการใช้สื่อสมัยใหม่ในการรับข้อมูล และทำการกระจายข่าวต่อด้วยตัวเขาเองในฐานะสื่อบุคคล ดังเช่น

...คือวันนั้นเล่น msn แล้วเพื่อนที่เกาหลีเค้าก็มาบอกว่าเนี่ยรู้ยัง แจจุงรอกคว่า เราเลยถามว่า แล้วเป็นไรมากมัย เค้าก็บอกว่าไม่เป็นไรมาก เรารู้ก่อนเราก็เลยไปกระจายข่าวให้คนในบอร์ดรู้ว่า เออเนี่ย เค้าไม่เป็นไรมากนะ ไม่ต้องเป็นห่วง

(กฤตบุญ ปัญจรัตนกร, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม เรื่องราวข่าวสารที่มีการสื่อสารระหว่างสื่อบุคคลนั้น พบว่าโดยมากจะเป็นเนื้อหาที่เป็นไปในเรื่องของความน่าประทับใจในพฤติกรรม หรือตัวตนและการแสดงออกของศิลปิน ดังเช่นจากตัวอย่างที่ผู้วิจัยหยิบยกมาข้างต้น ที่ได้แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในการเป็นคนรักครอบครัวและความกตัญญูต่อมารดาของศิลปินที่ opinion leader ได้ประสบพบมา ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าวัตถุประสงค์ของ opinion leader นั้นคือต้องการให้ผู้ฟัง หรือ opinion follower เกิดทัศนคติที่ดีต่อศิลปิน เพื่อจะได้พัฒนาไปสู่ความชื่นชอบในตัวศิลปินเช่นเดียวกับตน ซึ่งเป็นการขยายฐานผู้ที่ชื่นชอบนักร้องเกาหลีให้เพิ่มขึ้น และนั่นก็หมายความว่า หลังจากนั้นจะมีบุคคลที่สามารถคุยกันได้อย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้การที่สื่อบุคคลเป็นสื่ออีกชนิดหนึ่งที่แฟนคลับนิยมใช้นั้น ผู้วิจัยมองว่า ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 13 - 25 ปี ซึ่งก็เปรียบเสมือนตัวแทนของแฟนคลับทั้งหมดที่ยังเป็นวัยรุ่น คนในวัยนี้จะเป็นช่วงวัยที่มีความกระตือรือร้น และเป็นวัยที่กำลังมองหาแนวทางและหนทางที่ตนเองชื่นชอบ มองหากลุ่มที่ตนเองจะสามารถเข้าไปสังกัด ซึ่งต้องเป็นกลุ่มที่มีความสนใจคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับความสนใจของตนเอง และพวกเขาสามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมา เพราะคนวัยเดียวกันเหล่านี้ จะมีค่านิยมและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่คล้ายกัน จึงมี

โอกาสที่พวกเขาจะทำการแลกเปลี่ยนและหยาบยืมประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ตลอดจนหยาบยืมประสบการณ์ของตนให้เพื่อนในกลุ่มด้วย

อีกทั้ง สื่อบุคคลเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายในชีวิตประจำวัน ทั้งการติดต่อสื่อสารกันแบบเห็นหน้าค่าตาและการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อโดยการใช้โทรศัพท์ อีกทั้งการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินผ่านทางสื่อบุคคลนั้น ผู้รับสารจะไม่เพียงแต่ได้รับเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ต้องการเท่านั้น หากแต่ผู้รับสารยังได้รับความสนุกสนานจากการสนทนากับสื่อบุคคลอีกด้วย อีกทั้งการเลือกรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคลยังทำให้เกิดการร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ถึงประเด็นของข้อมูลข่าวสารที่ทั้งคู่กำลังกล่าวถึง เพื่อเป็นการร่วมถกเถียงแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และทักษะเกี่ยวกับอัตราความเป็นไปได้ของข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งรูปแบบการติดต่อสื่อสารแบบ two-way communication นี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สื่อชนิดนี้ได้รับความนิยมในหมู่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า คนที่เป็นแฟนคลับเหล่านี้จะมีกลุ่มเพื่อนแบ่งเป็นสองกลุ่ม กล่าวคือ หากยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา กลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนก็จะเป็นคนละกลุ่มกันกับเพื่อนที่มีความชอบนักร้องเกาหลีแบบเดียวกัน เพื่อนที่มหาวิทยาลัยก็เป็นเพียงเพื่อนเฉพาะที่มหาวิทยาลัยเท่านั้น หลังเลิกเรียน ต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันกลับบ้าน จะเจอเพื่อนกลุ่มนี้อีกครั้งก็เมื่อไปเรียนหนังสือในวันถัดไป ดังเช่น

ก็จะเป็นการรวมตัวเฉพาะกิจ ถ้าเป็นเวลาปกติก็คือจะไม่ได้อยู่กลุ่มเดียวกันเลย แต่ว่าเวลามีพวกเนี่ย(นักร้องเกาหลี) ก็คือจะไปด้วยกัน เพราะเพื่อนในกลุ่มก็จะมีใครชอบ

(ณัชชา เลิศวิชากุล , สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

หรือถ้าเป็นวัยรุ่นที่เพิ่งเริ่มทำงาน ก็จะมีพฤติกรรมปกปิดไม่ให้เพื่อนที่ทำงานรับรู้ถึงความชอบของตน แต่จะเปิดเผยให้รู้เฉพาะเพื่อนร่วมงานที่มีรสนิยมแบบเดียวกันเท่านั้น เนื่องจากการที่อยู่ในสถานภาพของคนวัยทำงาน ซึ่งดูมีวุฒิภาวะที่ค่อนข้างเป็นผู้ใหญ่ การชื่นชอบหรือคลั่งไคล้นักร้องเกาหลีอาจดูไม่ได้นักในสายตาของหัวหน้าหรือเพื่อนร่วมงาน

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า เพื่อนในกลุ่มปกติในชีวิตประจำวันที่ไม่ได้มีรสนิยมหรือมีความชื่นชอบในตัวนักร้องเกาหลีแบบเดียวกันนั้น มักจะมองภาพของแฟนคลับหรือคนที่มีความชื่นชอบนักร้องเกาหลีในแง่ที่ไม่ค่อยจะดีนัก โดยเฉพาะแฟนคลับที่อยู่ในช่วงนิสิต นักศึกษา

มหาวิทยาลัย และวัยรุ่นตอนปลายที่อยู่ในวัยเริ่มทำงานที่กล่าวว่า เพื่อนๆ มักจะมองว่าตนไม่ได้อยู่ในวัยที่จะมาชอบนักร้องเกาหลี การชอบนักร้องเกาหลีควรเป็นเรื่องของพวกเขาเด็กๆ หรือวัยมัธยม

เรื่องประเด็นในการพูดคุยกันในหมู่เพื่อนฝูง ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มเพื่อนในชีวิตประจำวันต้องถูกแบ่งแยกออกจากกลุ่มเพื่อนที่ชอบนักร้องเกาหลี โดยจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่า “เรื่องเฉพาะอย่างก็เหมาะที่จะคุยกับคนเฉพาะกลุ่ม” กล่าวคือ คนที่เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีบางคนสามารถนั่งฟังเรื่องที่เพื่อนคุยกันได้ แต่ไม่ชอบคุยในเรื่องที่เพื่อนๆ คุยกัน และในทางกลับกัน เมื่อแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เปิดประเด็น หรือทำการพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องนักร้องเกาหลีที่เป็นความชอบส่วนตัวของตน เพื่อนในกลุ่มก็จะมีท่าทีแสดงถึงความไม่เข้าใจตามประเด็นไม่ทัน หรือไม่มีอารมณ์ร่วม ทำให้การสนทนาในครั้งนั้นไม่ได้เป็นไปอย่างราบรื่น ด้วยเหตุที่เพื่อนๆ หรือคู่สนทนาไม่มีความรู้ หรือความสนใจที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แฟนคลับบางคนจึงเลือกที่จะปกปิดหรือเลือกที่จะไม่เปิดเผยสถานภาพการเป็นแฟนคลับอย่างเต็มตัวให้คนรอบข้างได้รับรู้

คือมันคุยกันคนละอย่างไง มันไม่ได้ชอบเหมือนเรา มันก็ไม่เข้าใจ มันก็จะหาว่าเราบ้า ไร้สาระ บ้านักร้องเกาหลี โตบ้านนี้ยังจะกรี๊ดนักร้องอีก เรื่องพวกนี้ คือเวลาไปคุยกับคนปกติเค้าก็จะไม่รู้เรื่อง เรายกเลิกคุยได้เฉพาะกับคนที่แบบเรา

...อย่างพี่ที่ทำงานเค้าก็รู้ว่าเราชอบนักร้องร้องเกาหลี เค้าก็นึกว่าแค่ชอบเฉยๆ ไม่ได้รู้หรือทราบดีว่าเราบ้าถึงขั้นไปตามอะไรอย่างงี้ ก็ไม่ได้อยากปิดนะ แต่ไม่รู้จะบอกไปทำไม บอกไปเค้าก็ไม่เข้าใจ เรายกจะเสียอีก

(นันทน์, สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2551)

จึงเห็นได้ชัดเจนว่าเพื่อน หรือสื่อบุคคลในการวิจัยส่วนนี้และส่วนอื่นๆ ที่ผู้วิจัยกล่าวถึงจึงหมายความว่าเพื่อนที่ไม่ใช่กลุ่มปกติในชีวิตประจำวัน หากแต่เป็นกลุ่มอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความนิยมชมชอบไปในทิศทางเดียวกัน พูดคุยถูกคอในเรื่องเดียวกัน มีความรู้สึกนึกคิดในลักษณะเดียวกัน เข้าใจความรู้สึกซึ่งกันและกัน จึงเป็นเหตุให้สื่อบุคคลเป็นสื่อที่อยู่ในความนิยมของแฟนคลับค่อนข้างมาก โดยกลุ่มในลักษณะนี้จะมีการรวมตัวกันแบบเฉพาะกิจ

ก็จะมีหาเพื่อนที่แบบชอบเหมือนกัน คือคนที่ชอบอะไรเหมือนกันเวลาคุยกันมันก็จะสนิทกันได้เร็ว เม้าท์กันอะไรอย่างงี้

(อริษา ชูสุวรรณ , สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2551)

เมื่อก่อนอะจะไปกับกลุ่มนี้ แต่ว่าตอนนี้ทุกคนเริ่มทำงานกันแล้ว บางทีไค้าก็ไม่ว่าง แต่อย่าง กีบอะเวลาไปตาม คือไม่ได้อยากเจอพวกนักร้องอย่างเดียว แต่เหมือนแบบเราอยากมาเจอเพื่อน เพราะว่าเพื่อนบางคนจะเจอได้เฉพาะตอนตามผู้ชาย

(ธัญญนันท์ นິญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

การติดตามข่าวสารผ่านสื่อเชิงรับอย่างสื่อมวลชน

การใช้สื่อมวลชนเพื่อติดตามข้อมูลของศิลปินนั้น พบว่าสื่อชนิดนี้ไม่ค่อยได้รับความนิยมจาก แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมากนัก โดยสำหรับแฟนคลับนั้น สื่อประเภทนี้มีเพียงบทบาทหน้าที่ในฐานะเป็น สื่อที่แฟนคลับต้องเปิดรับเป็นประจำอยู่เสมอในแต่ละวัน มากกว่าบทบาทในการเป็นสื่อที่แฟนคลับใช้ ในการติดตามผลงาน และข่าวสารของศิลปิน เพราะสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์ ถือเป็นสื่อที่สามารถ เข้าถึงประชาชนได้ทุกเพศ ทุกวัย เป็นสื่อเชิงรับที่ผู้ชมไม่ต้องทำการแสวงหา เพราะสามารถรับชมได้ ขณะอยู่กับบ้าน และสิ่งที่ไม่ได้ในการดูโทรทัศน์แต่ละครั้งก็คือ **โฆษณา** ซึ่งโฆษณาก็เป็นสิ่งที่ถูกสอดแทรกลงไปในช่วงรายการทุกรายการ ทำให้ตลอดช่วงเวลาที่มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ผู้ชมจะถูกบังคับให้ต้องรับชมโฆษณาไปด้วยโดยปริยาย โดยในปัจจุบันมีรายการโทรทัศน์ที่ถูกผลิต ขึ้นมาเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นให้เลือกชมอย่างมากมาย จึงถือเป็นช่วงเวลาอันดีที่สินค้าซึ่งเน้น เจาะกลุ่มวัยรุ่นจะยอมทุ่มเงินในการซื้อช่วงเวลา เพื่อใช้ในการโฆษณาในช่วงที่มีการนำเสนอ รายการเหล่านี้

อีกทั้งในปัจจุบัน ที่พบว่า บริษัทผู้ผลิตสินค้าจำนวนมากนิยมหันไปให้ความสนใจเลือกใช้ ศิลปินนักร้องเกาหลีเพื่อเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์ของตน ซึ่งไม่ว่าวัตถุประสงค์ในการเลือกใช้ ศิลปินเกาหลีนั้น จะนำไปเพื่อการสร้างความตระหนักและการจดจำต่อแบรนด์ของตนในหมู่ผู้บริโภค ให้เพิ่มมากขึ้น หรือจะเป็นไปเพราะต้องการกระตุ้นยอดขายสินค้า หากแต่ว่าการที่ศิลปินเกาหลีได้ถูก นำมาใช้ในการเป็นพรีเซนเตอร์โฆษณาของผลิตภัณฑ์หลากหลายรายการเหล่านี้ ก็ได้มีบทบาทที่ทำให้ แฟนคลับชาวไทยมีอันต้องได้พบเห็นศิลปินเหล่านั้นในชีวิตประจำวันไปด้วย แม้ว่าผู้ชมที่กำลังเป็น ฝ่ายตั้งรับสื่อเหล่านั้นจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

นอกจากนี้สถานีโทรทัศน์บางช่อง อย่างสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ที่เป็นหนึ่งใน ผู้สนับสนุนคอนเสิร์ตใหญ่ ที่รวมเอาสุดยอดศิลปินจากประเทศเกาหลีมาร่วมมอบความบันเทิงแก่แฟน ชาวไทยอย่างคอนเสิร์ต Yamaha Presents SMTOWN LIVE'08 in Bangkok ที่จัดขึ้นเมื่อวันที่ 7

กุมภาพันธ์ 2552 โดยทางช่องได้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตครั้งนี้ให้ผู้ชมสามารถพบเห็นได้ตลอดทั้งวัน ทั้งการโฆษณาระหว่างรายการ การประชาสัมพันธ์ในช่วงเวลาข่าว บันเทิง หรือกระทั่งการขึ้นภาพรายละเอียดเกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตเป็นภาพพื้นหลังผู้ประกาศรายการ

ยิ่งไปกว่านั้น ทางสถานียังมีการนำเสนอภาพบรรยากาศต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคอนเสิร์ตครั้งนี้ อย่างต่อเนื่อง ที่เริ่มตั้งแต่ภาพบรรยากาศงานในวันงานแถลงข่าว ไปจนถึงภาพบรรยากาศในวัน คอนเสิร์ตจริง ยิ่งไปกว่านั้นทางสถานียังมีการนำเทปบันทึกภาพการแสดงคอนเสิร์ต Yamaha Presents SMTOWN LIVE'08 in Bangkok มาเปิดฉายให้ผู้ชมสามารถรับชมได้อย่างเต็มอิมต่อเนื่อง ถึง 2 วัน คือวันที่ 23 - 24 กุมภาพันธ์ 2552 สิ่งนี้จึงเหมือนเป็นการแสดงให้เห็นว่า กระแสนิยมศิลปิน นักร้องเกาหลีในขณะนี้ กำลังถูกผลักดันให้มีการนำเสนอออกสู่สื่อกระแสหลักอย่างโทรทัศน์มากขึ้น หากแต่เมื่อพิจารณาถึงเรื่องของ**ความเร็ว**ทันต่อสถานการณ์นั้น ก็ยังนับได้ว่าสื่อประเภทนี้มีความ **เป็นรองสื่ออินเทอร์เน็ต**อยู่พอสมควร

นอกจากนี้ เมื่อศิลปินเดินทางมายังประเทศไทย รายการโทรทัศน์ต่างๆ ก็มักจะมีการเกาะ กระแสเพื่อเรียกเรตติ้งเอาใจแฟนๆ โดยการเชิญศิลปินนักร้องเกาหลีมาเป็นแขกรับเชิญของรายการใน บางช่วง ซึ่งทุกครั้งที่ศิลปินเดินทางมาประเทศไทย ก็จะมีรายการโทรทัศน์ไม่น้อยที่จะต้องมีการ สัมภาษณ์หรือทำกิจกรรมร่วมกับศิลปินเกาหลีเหล่านี้ ดังเช่น รายการ Club 7 ทางช่อง 7 รายการฟ้า เมืองไทย ทางช่อง 5 รายการราตรีสโมสรทางช่อง 3 และรายการวู้ดดีเกิดมาคุยทางช่อง 9 เป็นต้น รายการต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เป็นตัวอย่างรายการส่วนหนึ่งเท่านั้นที่มีการนำเสนอ หรือเชิญศิลปิน นักร้องเกาหลีมาเป็นแขกรับเชิญพิเศษในบางช่วงของรายการ เพราะยังมีรายการโทรทัศน์อีกจำนวนไม่ น้อยที่มีการเกาะกระแสเรียกเรตติ้งเอาใจแฟนคลับในลักษณะนี้ แต่อย่างไรก็ตามรายการที่มีศิลปิน เกาหลีในลักษณะนี้ก็เรียกได้ว่า จะสามารถหาชมได้เฉพาะเวลาที่มีการเดินทางมายังประเทศไทยของ นักร้องเกาหลีเท่านั้น

อย่างช่วงที่นักร้องเกาหลีมาไทย ก็จะมีให้ดูหลายรายการเลย หนูก็จะได้ดูเกือบทุกรายการเลย อย่างเมื่อคืนชีวนกะคยูเค้าก็มารายการวู้ดดี

(ภิชา สิทธิเดชากุล, สัมภาษณ์, 10 พฤศจิกายน 2551)

ก็จะมีพวกข่าวบันเทิงก็จะมีเป็นช่วงสั้นๆ ที่แบบดึงความสนใจ กระชากเรตติ้ง เพราะว่าพอเรา
รู้ว่าแบบจะมาช่องนี้ก็จะรอดูเลย

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา, สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์อย่าง**นิตยสาร** ก็อาจกล่าวได้ว่า สื่อชนิดนี้ไม่ได้รับความนิยมจากแฟนคลับ
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่าไรนัก เนื่องจากสื่อ นิตยสารเป็นสื่อที่ต้องทำให้เปลี่ยนแปลงในการซื้อหา
อีกทั้งในความคิดของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง นิตยสารยังเป็นสื่อที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกับสื่อชนิดอื่น
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ต เพราะแหล่งในการค้นคว้าข้อมูลข่าวสารเพื่อนำมา
ตีพิมพ์ของนิตยสารหลายๆ เล่มก็ล้วนแล้วมีที่มาจากข่าวและบทความที่สามารถหาอ่านได้ใน
อินเทอร์เน็ตแทบทั้งสิ้น อีกทั้งนิตยสารหลายๆ เล่มมีรูปแบบการวางแผงแบบรายปักษ์ หรือรายเดือนจึง
ทำให้เกิดความล่าช้าของข้อมูลข่าวสารเมื่อเทียบกับสื่อที่มีความรวดเร็วอย่างอินเทอร์เน็ต

การตามข่าวจากเน็ตน่าจะเร็วที่สุดแล้ว เพราะอย่างบางที่พวกนิตยสารกับรายการทีวีในไทย
เค้าก็ต้องมาเอาข่าวจากเราเหมือนกัน อย่างรูปอย่างเงี้ย ก็มีนิตยสารบางเล่มก็มาเอาไปลงในหนังสือ
เค้า ทั้งที่ความจริงมันเป็นรูปที่เราถ่ายเองแล้วมาโพสต์ในบอร์ดอะ

(กฤตบุญ ปัญจรัตน์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

เช่นเดียวกับกับสื่อ**วิทยุ** ที่แฟนคลับมักจะไม่นิยมใช้ช่องทางนี้เพื่อการติดตามข้อมูลข่าวสาร
ของศิลปิน หากแต่จะใช้สื่อวิทยุเพื่อการฟังเพลงเสียมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากทางคลื่นวิทยุจะไม่เน้นการ
รายงานข้อมูลความเคลื่อนไหวของศิลปินมากนัก แต่จะเน้นไปที่การเปิดเพลงเสียมากกว่า แต่อย่างไร
ก็ตาม จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างพบว่า เกือบทุกครั้งที่นักร้องเกาหลีเดินทางมายังประเทศไทย จะ
มีคลื่นวิทยุคลื่นหนึ่งซึ่งมักจะเชิญนักร้องเกาหลีที่เดินทางมาประเทศไทย เพื่อมาให้สัมภาษณ์โดยออก
อากาศสดในรายการ ซึ่งคลื่นที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงก็คือ คลื่นวิทยุ 97.5 seed FM. หากแต่การ
สัมภาษณ์ตามคลื่นวิทยุ นั้น ก็ไม่สามารถทำให้แฟนคลับสามารถติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน
ได้มากนัก เพราะการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้งจะกินระยะเวลาเพียงไม่นาน และเน้นการพูดคุยเรื่องทั่วไป
เสียมากกว่า

จากข้างต้นสามารถทำให้เห็นได้ว่า สื่อเชิงรับอย่างสื่อมวลชนนั้น แทบจะกล่าวได้ว่ามีบทบาท
น้อยมากในการเป็นช่องทางให้แฟนคลับใช้ในการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินนักร้องเกาหลี ทั้งนี้ก็

เนื่องด้วยข้อจำกัด หลายๆ ด้าน เช่น ความถี่ หรือจำนวนวันในการนำเสนอทางโทรทัศน์ที่ไม่บ่อยนัก และช่วงเวลาในการออกอากาศที่ค่อนข้างดีสำหรับเยาวชนวัยเรียน ดังเช่น

ถ้าเป็นพวกฟรีทีวีก็ไม่บ่อยนะ แต่ว่าก็จะมีบางช่องที่มาทุกครั้งก็จะไปทุกครั้ง คือช่องเจ็ด ที่หนูดูทุกครั้งก็จะมี รายการ z-zone ตอนตี 2 ถ้าเค้ามาก็จะไป พอเรารู้ว่าจะมาช่องนี้ก็จะรอดูเลย

(จิตพิสุทธิ์ มงคลรัตนา , สัมภาษณ์, 13 ตุลาคม 2551)

ส่วนนิตยสารนั้น เมื่อเทียบกับสื่ออินเทอร์เน็ตก็พบว่าเป็นสื่อที่มีความล่าช้าของข้อมูลข่าวสาร ยิ่งไปกว่านั้นเนื้อหาในเล่มยังมีความซ้ำซ้อนกับข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ การติดตามข่าวสารผ่านทางนิตยสารก็ยังเป็นการสิ้นเปลืองเงินอีกด้วย เนื่องจากนิตยสารบันเทิงเอเชียแต่ละเล่มก็จะมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 70-100 บาท ในขณะที่วิทยุ ก็เป็นสื่อที่เน้นการเปิดเพลงมากกว่าการให้ข้อมูลข่าวสารของศิลปิน จึงทำให้สื่อชนิดนี้ไม่มีความเหมาะสมที่แฟนคลับจะใช้เป็นแหล่งติดตามข้อมูลข่าวสาร

จากข้อมูลทั้งหมดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคลคือสื่อที่แฟนคลับนิยมใช้ในการติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปินมากที่สุด ด้วยคุณสมบัติเฉพาะของสื่อที่เอื้ออำนวย เช่น เรื่องความเร็วและทันสมัยของข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งเรื่องของความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงเพื่อใช้งาน

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจได้กล่าวไว้ว่า ผู้รับสารเป็นผู้กระทำ โดยแสวงหาสื่อที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งผู้รับสารจะทำการใช้สื่อเพื่อที่จะเติมเต็มความคาดหวังหรือความพอใจที่แสวงหาสื่อ (Katz และคณะ, 1974) นอกจากนี้ กาญจนา แก้วเทพ ได้อธิบายเพิ่มเติมในหนังสือสื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจไว้ว่า ในการเปิดรับข้อมูลของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อการประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ เพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการลงมือทำ เมื่อมีความตั้งใจที่แน่นอนดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงไม่ใช่กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ที่แน่นอน (Goal-oriented activity)

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยทั้งหมดนี้ ร่วมกับกรอบแนวคิดและข้อค้นพบที่ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีความเป็น active audience จึงทำให้สามารถสรุปได้ว่า ประเด็นเรื่องการสื่อสารของแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นเป็นเรื่องของการ “แสวงหาข่าวสาร” มากกว่าที่จะเป็นเรื่องของ “การเปิดรับ

สาร” อย่างเช่นการศึกษาวิจัยอื่นที่ผ่านมา เพราะจากพฤติกรรมการสื่อสารของแฟนคลับพบว่า แฟนคลับมีเป็นผู้ที่เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการ และแรงจูงใจของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่แฟนคลับมีการเลือกใช้ **สื่อเชิงรุก มากกว่า สื่อเชิงรับ** ที่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ได้ได้มาเพราะการเปิดรับ หากแต่ได้มาเพราะการแสวงหาเป็นส่วนใหญ่

Palmgreen และ Rayburn (1985) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจสามารถตีความหมายได้ 2 ประเด็น คือ

1. ความพึงพอใจที่บุคคลแสวงหาจากสื่อ (Gratification Sought) เป็นการมองในแง่ผลจากความเชื่อ ความคาดหวังของบุคคล ตลอดจนการประเมินค่าเกี่ยวกับความพึงพอใจที่สื่อจะพึงให้ได้ อันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้บุคคลเปิดรับสื่อ
2. ความพึงพอใจที่บุคคลได้รับจากสื่อ (Gratification Obtained) เป็นการมองในแง่ผลที่บุคคลได้รับหลังจากการเปิดรับสื่อ หรือเนื้อหาของสื่อประเภทต่างๆ ซึ่งจะย้อนกลับไปสนับสนุนหรือเปลี่ยนแปลงตามความเชื่อเดิม

จากข้างต้นพบว่า แฟนคลับผู้รับสารในการวิจัยครั้งนี้ ได้เกิดความพึงพอใจในทั้ง 2 ประเด็นตามคำกล่าวของ Palmgreen และ Rayburn กล่าวคือ แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้รับความพึงพอใจที่แสวงหาจากสื่อ เนื่องจาก ความพึงพอใจที่ได้รับนั้น ส่งผลให้และผลักดันให้แฟนคลับเกิดการเปิดรับสื่อ ดังจะเห็นได้จาก พฤติกรรมการเปิดรับและแสวงหาสื่อที่ค่อนข้างสูงของแฟนคลับ จึงสรุปได้ว่า สื่อที่แสวงหาและเปิดรับก่อนความพึงพอใจ จนส่งผลให้เกิดความถี่ในการเปิดรับครั้งต่อไป

อีกทั้งแฟนคลับยังได้รับความพึงพอใจจากสื่อ โดยสังเกตได้จาก เนื้อหาที่ได้รับจากสื่อ นั้นได้ย้อนกลับไปสนับสนุน หรือก่อให้เกิดที่ เกิดผลสืบเนื่องจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวนักร้องเกาหลีในแง่ต่างๆ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจและความพึงพอใจของการใช้สื่อของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงแนวโน้มของพฤติกรรม ลักษณะของสื่อ และเนื้อหาที่จะเปิดรับจากสื่อได้ดียิ่งขึ้น อันมีผลไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาการสร้างแบบแผนหรือวางแผนสื่อเพื่อการสอดแทรกสาระประโยชน์ในรูปแบบอื่นได้อีกด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูลในบันทึกจากการลงสนามวิจัย

เมื่อวันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2552 ซึ่งเป็นวันจัดแสดงคอนเสิร์ต SMTOWN LIVE IN BANGKOK 2008 ผู้วิจัยได้ลงไปทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมร่วมกับแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี โดยแฟนคลับกลุ่มนี้มีทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้ใช้และไม่ได้ใช้เป็นตัวอย่งในการวิจัย ซึ่งในจำนวนนี้มีแฟนคลับที่ผู้วิจัยใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย 3 คน ทั้งนี้เนื่องจากคอนเสิร์ตในวันนี้ ถือได้ว่าเป็นช่วงเวลาพิเศษที่นอกเหนือจากช่วงเวลาปกติในชีวิตประจำวันของแฟนคลับ โดยการลงสนามวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคเชิงหูฟังมาใช้ร่วมกันกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยลงสนามวันแรกเวลาประมาณบ่าย 3 โมงเย็นของวันเสาร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ 2552 เพื่อร่วมดูคอนเสิร์ตกับกลุ่มคนที่เป็แฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี ทั้งนี้เพื่อเป็นการนำเครื่องมือในการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างครบถ้วน รวมไปถึงเพื่อเป็นการสังเกตปฏิกิริยาของคนที่เป็นแฟนคลับขณะดูคอนเสิร์ตว่าพวกเขาจะมีลักษณะอาการเป็นเช่นไร โดยผู้วิจัยเข้าไปแฝงตัวเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มแฟนคลับ ซึ่งมีการคลุกคลีและทำกิจกรรมทุกอย่างร่วมกับแฟนคลับ เพื่อให้ตัวผู้วิจัยได้เข้าถึงความเป็นแฟนคลับอย่างเต็มที่ ซึ่งก่อนหน้านี้ตัวผู้วิจัยเองก็เคยมีประสบการณ์ในการร่วมทำกิจกรรมในลักษณะนี้อยู่บ้าง หากแต่มีระดับของความเข้มข้นไม่มากเท่ากับการร่วมสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมในกิจกรรมวันนี้ โดยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ร่วมอยู่กับแฟนคลับกลุ่มนี้ ผู้วิจัยพบว่า แฟนคลับเหล่านี้มีการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องของศิลปินเกาหลีอยู่ตลอดเวลา โดยเรียกได้ว่าเป็นประเด็นในการสนทนา นั้นแทบจะไม่มีเรื่องอื่นเลย นอกจากนี้การเตรียมตัวของแฟนคลับเพื่อมาดูคอนเสิร์ตของศิลปินในวันนั้น ผู้วิจัยพบว่า แฟนคลับเกือบทุกคนมีการเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อเป็นสิ่งที่แสดงถึงการให้กำลังใจศิลปิน เช่น ป้ายไฟ ป้ายแบนเนอร์ แท่งไฟ ไปจนถึงกระบองไฟขนาดเท่าที่ตำรวจจราจรใช้ขณะปฏิบัติงาน แต่เนื่องจากในวันนั้นทางผู้จัดงานไม่อนุญาตให้แฟนคลับนำสิ่งของเหล่านั้นเข้าไปภายในงาน สิ่งเดียวที่แฟนคลับสามารถนำติดตัวเข้าไปได้คือ แท่งไฟขนาดต่างๆ

สิ่งหนึ่งที่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของผู้วิจัยก็คือ การที่ผู้วิจัยพบว่าคอนเสิร์ตในวันนั้น มีพ่อแม่ผู้ปกครองพาลูกหลานในวัยรุ่น และวัยเด็กเข้ามาชมคอนเสิร์ตจำนวนมากมายหลายครอบครัว มีพ่อแม่หลายคนพาลูกของตนมาร่วมชมคอนเสิร์ตด้วยกัน หรือพ่อแม่บางคนขับรถมาส่งลูกและนั่งรอจนคอนเสิร์ตเลิกเพื่อรับลูกกลับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยไม่ได้คาดคิดมาก่อนว่าจะพบเห็นภาพเหล่านี้ เนื่องจากผู้วิจัยคาดว่าคอนเสิร์ตวันนั้นคงจะมีเพียงวัยรุ่นมาดูตามลำพังเท่านั้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นการเปิดกว้างของผู้ปกครอง และแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองรับรู้และให้การสนับสนุนในความชอบ

ของบุตรหลานในความดูแลของตน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคนที่ เป็นพ่อแม่ได้พิจารณาแล้วว่าการชอบ นักร้องเกาหลีของลูกไม่ใช่เรื่องเสียหาย ในขณะที่เดียวกันคนที่ เป็นแฟนคลับก็ไม่ได้ประพุดิตนไป ในทางที่เสียหาย และอาจเป็นไปได้ว่า การเป็นแฟนคลับนั้นก็ไม่ได้เลวร้ายอย่างที่ใครๆ คิด

ข้อค้นพบข้างต้น ยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณของการ วิจัยครั้งนี้อีกด้วย กล่าวคือ ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ผู้ปกครองจำนวนมากถึงร้อยละ 96.8 มี การรับรู้ในความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง ไม่เพียงเท่านั้น จากการสัมภาษณ์เจาะลึก แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 19 คนนั้นยังพบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่เพียงแต่มีการรับรู้ ในความชื่นชอบและการเป็นแฟนคลับของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น แต่ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างบางคน ยังให้การสนับสนุนในความชื่นชอบของแฟนคลับผู้นั้นอีกด้วย

พ่อแม่รู้แน่แต่ก็ไม่ได้ว่าอะ คือเพราะว่าเราชอบเนี่ย เราก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไงคะ เราก็ยัง เหมือนเดิมทุกอย่าง อาจจะแค่เพิ่มความติดอินเทอร์เน็ตเข้าไปอีกอย่างนึงเท่านั้นเอง

(ธัญญนันท์ ปัญญาเทพ, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

แม่ก็รู้ว่าชอบ ก็ไม่ได้ว่าหรือว่าห้ามอะไร แม่ก็พูดแค่ว่าไม่เห็นหล่อเลยก็เท่านั้นเอง แต่ก็ไม่ได้ว่า

(ณัชชา เลิศวิชากุล, สัมภาษณ์, 30 ตุลาคม 2551)

พ่อแม่รู้ครับ ก็ไม่ได้ว่าอะไรนะ ก็สนับสนุนดี

(กฤตบุญ ปัญจรัตน์, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2551)

อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะเริ่มคอนเสิร์ตเสียงเพลง "สรรเสริญพระบารมี" ก็ได้ตั้งขึ้น แล้วผู้วิจัยก็ ต้องประหลาดใจเมื่อได้ยินเสียงที่ผู้วิจัยไม่คาดคิด กลุ่มวัยรุ่นทั้งสนามราชมิ่งคลาก็ฟ้าสถานส่งเสียง ร้องเพลง "สรรเสริญพระบารมี" พร้อมกันโดยมิได้นัดหมาย ไม่มีการส่งสัญญาณ ไม่มีการบังคับให้ร้อง แต่เป็นสิ่งที่เล็กๆ จากความรู้สึกจริงๆ ที่ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกตื่นตันอย่างบอกไม่ถูก และนี่ก็อยากให้ผู้ใหญ่ หลายๆ คนที่มองพวกเขาในด้านลบมาได้ยินได้เห็นเหมือนกับผู้วิจัย เพื่อที่ผู้ใหญ่จะได้รู้ว่า เด็กๆ ที่พวกเขา มองว่าบ้าดารานักร้องไร้สาระจริงๆ หลังจากจิตสำนึกในหน้าที่และความจงรักภักดีก็ไม่ได้อย่าไปกว่า ผู้ใหญ่เลย

นอกจากนี้ระหว่างชมคอนเสิร์ตนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีสิ่งหนึ่งที่ค่อนข้างขัดแย้งกับข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของผู้วิจัยที่ว่า แฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีในประเทศไทยส่วนใหญ่นั้นเป็นเพศหญิง ดังนั้นน่าจะมีเฉพาะศิลปินชายเท่านั้นที่สามารถเรียกเสียงกรี๊ดและได้รับการตอบรับจากแฟนคลับ และในขณะเดียวกันแฟนคลับก็ไม่น่าจะให้การตอบรับหรือมอบเสียงกรี๊ดให้กับศิลปินหญิง แต่จากสถานการณ์จริงกลับทำให้ผู้วิจัยพบว่า แฟนคลับไม่เพียงแต่ส่งเสียงกรี๊ดร้องเพื่อแสดงความชื่นชอบเฉพาะแต่กับศิลปินชาย หากแต่เมื่อมีศิลปินหญิงขึ้นมาทำการแสดงความสามารถบนเวที แฟนคลับเหล่านั้นก็ให้การตอบรับเป็นอย่างดี อีกทั้งยังกล่าวคำชื่นชมในความสามารถของศิลปินหญิงเช่นเดียวกัน ซึ่งหมายความว่า แฟนคลับเหล่านั้นให้ความชื่นชมศิลปินนักร้องเกาหลีที่ความสามารถ ซึ่งหากศิลปินได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ไม่ว่าศิลปินนั้นจะเป็นชายหรือหญิง ศิลปินเหล่านั้นก็ควรค่าแก่การได้รับความชื่นชมจากแฟนคลับ

ดังเช่นตอนที่ Zhang Li Yin ขึ้นมาร้องเพลง I will บนเวที ในเพลงนี้มีท่อนหนึ่งที่ต้องร้องเสียงสูง ที่ถือเป็นท่อน peak ของเพลงซึ่งต้องใช้พลังเสียงเป็นอย่างมาก และศิลปินหญิงผู้นี้ก็ทำได้ดีมากในวันนั้น ซึ่งเธอก็ร้องได้อย่างไม่ผิดเพี้ยนไปจากเสียงที่แฟน ๆ ได้ยินจากอัลบั้มที่เธอร้องในห้องอัด วินาทีที่เสียงของเธอขึ้นถึงจุดสูงสุดในท่อนดังกล่าว และทันทีที่ท่อนนั้นได้จบลง เสียงกรี๊ดร้องแสดงความชื่นชมในความสามารถของเธอก็ดังกระหึ่มไปทั่วสนามราชมังคลาก็ฟ้าสถาน แฟนคลับที่อยู่รอบๆ ตัวผู้วิจัยต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า เสียงร้องของเธอเหมือนกับได้ยินจากเพลงที่เธอร้องในห้องอัดไม่มีผิด และที่สำคัญการแสดงของเธอในวันนั้นคือการร้องสด ไม่มีการลิปซิงค์ และสิ่งนั้นที่เรียกว่าการแสดงความสามารถก็สามารถเรียกคะแนนความชื่นชมในตัวเธอจากแฟน ๆ ได้เป็นอย่างดี

ซึ่งแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างที่นั่งอยู่ข้างๆ ผู้วิจัยได้หันมาพูดกับผู้วิจัยว่า “Li Yin เสียงดีมากอะ ฟังแล้วขนลุกเลยอะ ดูดิ” ทั้งนี้จากคำกล่าวของแฟนคลับข้างต้น ได้แสดงให้เห็นถึงการมีคุณสมบัติในการเป็นนักฟังแนวคุณภาพ ที่สามารถแยกแยะได้ว่า แบบไหนคือการร้องสด แบบไหนคือการลิปซิงค์ และแบบไหนที่เรียกว่าเสียงดี โดยอาจกล่าวได้ว่าในกรณีของเพลงเกาหลีนั้น เสียงดนตรีได้กำลังทำหน้าที่ในการหล่อหลอมให้ผู้ฟังธรรมดาๆ ได้พัฒนาไปสู่ขั้นของการเป็น smart audience ที่สามารถรับรู้ถึงคุณภาพ และสุนทรีย์ทางเสียงดนตรี ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า หากผู้ฟังเหล่านี้ได้รับฟังแต่เฉพาะเพลงของนักร้องไทย คนเหล่านี้ก็คงไม่อาจรับรู้ถึงความแตกต่างของคุณภาพเสียงที่ได้ยิน เพราะทุกครั้งที่ฟังก็จะได้รับฟังแต่สิ่งที่ไม่มีความต่างไปจากเดิม ดังนั้นการได้มีโอกาสสัมผัสกับแนวดนตรีที่มีความต่างกันจึงถือได้ว่าเป็นการเพิ่มพูนทักษะ และพัฒนาประสาทสัมผัสในการฟังเพลงของแฟนคลับเหล่านี้ได้ไปพร้อมๆ กัน

โดยในกรณีของ Zhang Li Yin นั้นตัวผู้วิจัยเองก็มีความรู้สึกที่ไม่แตกต่างกับผู้ชมในสนามคนอื่น ๆ เช่น เดียวกัน ซึ่งตัวผู้วิจัยก็ยอมรับว่าแม้แต่ตัวของตัวผู้วิจัยเองก็รู้สึกขนลุกเช่นเดียวกันหลังจากที่ได้ยินเสียงร้องในเพลงนั้น หากแต่ก็ต้องยอมรับว่าความดังของเสียงและปฏิกิริยาตอบสนองของแฟน ๆ นั้นอาจมีไม่มากเท่าที่มีให้กับศิลปินชาย เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากจำนวนคนที่มาจะพบว่าแฟนคลับที่มาในวันนั้นเป็นแฟนคลับของศิลปิน ดงบังชินกิและซูเปอร์จูนีเออร์เสียส่วนใหญ่ ซึ่งสามารถสังเกตได้จากแท่งไฟสีแดงและสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นสีประจำของแฟนคลับทั้งสองวงที่ดูจะมีปริมาณหนาแน่นกว่าแท่งไฟสีอื่นอยู่มากพอสมควร แต่มันก็ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า แฟนคลับเกาหลีซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเหล่านี้ไม่ได้นิยมเฉพาะแต่ศิลปินชาย หากแต่ศิลปินหญิงที่มีความสามารถและประพฤติตนในแนวทางที่แฟนคลับเห็นว่าดี แฟนคลับเหล่านี้ก็ให้การตอบรับที่ดีเช่นเดียวกัน ในขณะที่ศิลปินหญิงที่ทำตัวไม่ดี แฟนคลับเหล่านี้ก็ไม่ได้ให้ความนิยมชมชอบแต่อย่างใด สังเกตได้จากเสียงกรี๊ดแสดงความชื่นชมที่มีให้ได้ยินซึ่งถือว่ายังน้อยหากเทียบกับศิลปินหญิงอีกคน คือ Zhang Li Yin

ที่ผู้วิจัยกล่าวเช่นนั้น เป็นเพราะจากการสอบถามแฟนคลับทำให้ทราบว่า ในหมู่แฟนคลับชาวไทยได้มีกระแสแอนตี้ หรือต่อต้านศิลปินหญิงกลุ่ม Girls' Generation ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของสมาชิกหลายคนในวง ที่พวกเธอได้กระทำการล่วงเกินและมีการแสดงพฤติกรรมลบล้างศิลปินรุ่นพี่ อันแสดงถึงการไม่มีความเคารพต่อศิลปินที่อาวุโสกว่า ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นสิ่งสำคัญมากในสังคมเกาหลี ซึ่งกระแสต่อต้านศิลปินหญิงกลุ่มนี้ก็เป็นที่แฟนคลับชาวไทยรับช่วงต่อมาจากแฟนคลับในประเทศเกาหลีนั่นเอง (สนับสนุนข้อค้นพบเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในประเด็นการให้ความเคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่า)

ในตอนแรกนั้นก็มีกระแสต่อต้านศิลปินหญิงกลุ่มนี้เข้ามาพอสมควร จนทำให้เกรงกันว่าเมื่อถึงเวลาที่พวกเธอขึ้นแสดง ทั้งสนามจะพร้อมใจกันเงียบไม่ส่งเสียงหรือตะโกนโห่ไล่พวกเธอ ดังเช่นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในประเทศเกาหลี แต่เมื่อถึงสถานการณ์จริงกลับพบว่าเสียงกรี๊ดที่ได้ยินกลับดังกว่าเสียงให้ร้อง หรือตะโกนโห่ สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า คนที่แอนตี้พวกเธอมีเพียงกลุ่มน้อย แฟนคลับชาวไทยส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น มิเช่นนั้นเสียงที่ผู้วิจัยได้ยินส่วนใหญ่คงจะไม่ใช่เสียงกรี๊ด แต่เป็นเสียงให้ร้อง

นอกจากนี้การลงสนามวิจัยเพื่อทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยยังทำให้ผู้วิจัยทราบอีกว่ากิจกรรมคอนเสิร์ตเป็นการทำให้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกลายเป็นปฏิสัมพันธ์อย่างแท้จริง เนื่องจากระหว่างแฟนคลับกับศิลปินเกิดการโต้ตอบกันแบบซึ่งหน้า ทั้งแฟนคลับและศิลปินได้เห็น

ปฏิกริยาซึ่งกันและกัน มีการโต้ตอบกันจริงๆ แพนๆ ได้เห็นปฏิกริยาของศิลปิน และศิลปินเองก็เช่นกัน ที่ได้รับรู้ว่าแฟนเพลงชาวไทยของพวกเขารักและให้การสนับสนุนพวกเขามากเพียงใด

จากการสังเกตและพูดคุยกับแฟนคลับทำให้ทราบอีกว่า คอนเสิร์ต เป็นเหมือนสิ่งที่จะช่วยเติมเต็มความฝันและจินตนาการของคนที่เป็นแฟนคลับ ซึ่งปกติแฟนคลับเหล่านั้นจะมีโอกาสพบเห็นศิลปินได้เฉพาะแต่ในสื่อ และทั้งที่ศิลปินที่ยืนอยู่หน้าพวกเขาในตอนนี้เป็นศิลปินเกาหลีที่โด่งดังอีกทั้งยังเป็นศิลปินต่างชาติซึ่งยากที่จะได้พบเห็นตัวจริง แต่ในขณะที่แฟนคลับได้มาร่วมอยู่ในคอนเสิร์ต และได้มีศิลปินตัวจริงที่เคยเห็นแต่ในสื่อมายืนอยู่ตรงหน้า แฟนคลับก็แทบจะแยกไม่ออกระหว่างเหตุการณ์จริงกับโลกแห่งจินตนาการ ในใจของแฟนคลับจะมีคำถามหนึ่งดังกึกก้องอยู่เสมอว่า “นี่มันความจริงหรือ นี่เราเห็นเขาจริงๆ หรือ คนที่มายืนอยู่ตรงหน้าเราคือคนที่เราเห็นเขาเดินๆ อยู่ในรายการหรือ” (คำอุทานของแฟนคลับ) ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะแม้ว่าแฟนคลับจะพบเห็นศิลปินอยู่บ่อยๆ แต่นั่นก็เป็นเพียงการประจันหน้ากันผ่านสื่อ

ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจึงล้นแล้วแต่มีจินตนาการเป็นตัวขับเคลื่อนทั้งสิ้น เมื่อเกิดการประจันหน้ากันแบบจริงๆ ในคอนเสิร์ต จึงทำให้แฟนคลับแทบจะแยกแยะความรู้สึกในขณะชมคอนเสิร์ตจริงๆ กับการชมคอนเสิร์ตผ่านหน้าจออินเทอร์เน็ตไม่ออก ความรู้สึกไม่นึกไม่ฝันว่าจะได้เห็นศิลปินตัวเป็นๆ จึงเกิดขึ้นไปพร้อมกับความปลื้มและตื่นตันจนน้ำตาได้หลั่งไหลออกมาเองโดยที่ไม่รู้ตัว (สังเกตจากปฏิกริยาของแฟนคลับโดยรวม) ทั้งหมดก็เป็นเพราะไม่คิดว่าจะมีโอกาสได้พบกับตัวจริงของคนที่ได้แต่เฝ้ามองเขาเหล่านั้นผ่านทางสื่อ

ไม่เพียงเท่านั้น ความสามารถและความพร้อมทางการแสดงบนเวทีของศิลปินที่เป็นผลมาจากการทุ่มเทฝึกซ้อมอย่างหนักมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ก็ได้เป็นสิ่งพิสุจน์ให้เห็นถึงความพยายาม การแสดงที่สมบูรณ์แบบ พร้อมเพรียง หนักแน่น และมีพลังจนสามารถสะกดคนดูได้แบบนี้คงไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากการอดทนฝึกซ้อมมาเป็นเวลาแรมปี ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าภาพการแสดงเบื้องหน้าคือมาตรฐานความพยายาม ความมุ่งมั่นและ บากบั่นของบุคคลที่ทุ่มเทให้กับการเป็นศิลปิน ซึ่งแฟนคลับที่มาร่วมชมคอนเสิร์ตในวันนั้น สามารถพิสุจน์ให้เห็นได้ด้วยตาของตัวเองชนิดที่ปราศจากการติดต่อผ่านกล้อง จึงทำให้กล่าวได้ว่า ความสามารถทางการแสดงเบื้องหน้าเหล่านี้ก็อาจเรียกได้ว่า สามารถทำให้แฟนคลับเรียนรู้คุณค่าได้อีกเช่นกัน

ระหว่างที่คอนเสิร์ตได้ดำเนินต่อไป ผู้วิจัยก็ได้สังเกตต่อไปว่า ตลอดระยะเวลาของคอนเสิร์ตนั้น แฟนคลับของศิลปินซูเปอร์จูเนียร์เจ้าของแท่งไฟสีฟ้า จะมีการเปิดและชูแท่งไฟสว่างไสวอยู่

ตลอดเวลา ส่วนแฟนคลับของศิลปินทงบังชงิก เจ้าของแท่งไฟสีแดง และแฟนคลับ SHINee เจ้าของแท่งไฟสีเขียวนั้นจะเปิดแท่งไฟเฉพาะตอนที่ศิลปินของตนขึ้นแสดงบนเวทีนั้น เนื่องจากกลัวว่าหากเปิดแท่งไฟให้สว่างไสวตลอดเวลาจะทำให้ถ่านหมด และเมื่อถึงตอนที่ศิลปินของตนขึ้นแสดงจะมีพลังงานถ่านเหลือไม่เพียงพอในการส่องแสง จนทำให้ศิลปินมองไม่เห็นแท่งไฟของตนเอง แฟนคลับเหล่านี้จึงเลือกเปิดแท่งไฟให้กำลังใจศิลปินเฉพาะศิลปินที่ตนชื่นชอบเท่านั้น โดยหากไม่ใช่ศิลปินที่ตนชอบแล้วก็จะไม่มีการเปิดแท่งไฟ หรือหากมีก็มีในปริมาณที่น้อยกว่าปกติ สิ่งนี้อาจเป็นข้อสังเกตที่ดูไร้สาระแต่มันก็เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีต่อศิลปินของแฟนคลับ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการสื่อสารที่ชักนำให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง จนทำให้การกระทำทุกอย่างของคนที่เป็นแฟนคลับต้องคำนึงถึงศิลปินที่ตนรักอยู่เสมอ แม้กับสิ่งเล็กๆน้อยๆ ที่ตัวผู้วิจัยเองก็ยังไม่ถึง

ทันทีที่คอนเสิร์ตได้จบลง กลุ่มแฟนคลับที่ผู้วิจัยได้ร่วมอยู่นั้นได้รับปลีกตัวออกมาจากสถานที่จัดงานในทันที ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ร่วมเดินทางติดตามมากับกลุ่มแฟนคลับด้วย เพื่อจะดูว่าหลังจากคอนเสิร์ตได้จบลง แฟนคลับจะทำอะไรต่อไป และสิ่งที่แฟนคลับจะกระทำหลังจากนี้จะมี ความเกี่ยวข้องกับศิลปินเกาหลีหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในเหตุการณ์คอนเสิร์ตตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งจะสามารถทำให้เห็นถึงการแสดงออกและพฤติกรรมของแฟนคลับได้อย่างชัดเจนในรูปแบบการเกาะติดชนิดเรียลไทม์

ผู้วิจัยได้พบว่า กิจกรรมอย่างต่อไปของแฟนคลับหลังจากจบคอนเสิร์ตนั้น คือการที่แฟนคลับรับปลีกตัวออกมาจากบริเวณงานในทันทีและมุ่งตรงไปยังถนนใหญ่ เพื่อหารถแท็กซี่เพื่อมุ่งหน้าไปยังโรงแรมดุสิตธานี อันเป็นที่พักของศิลปิน ซึ่งการเดินทางจากสนามราชมิ่งคลาก็ฟ้าสถานไปสู่ที่พักของศิลปินคือโรงแรมดุสิตธานีนั้น กลุ่มแฟนคลับเลือกที่จะใช้เส้นทางในการคมนาคมโดยอาศัยทางด่วน เนื่องจากเหตุผลในเรื่องความรวดเร็วในการสัญจร เนื่องจากในวันนั้นบนท้องถนนจะมีการจราจรที่คับคั่งเป็นพิเศษ เพราะเป็นวันที่มีการจัดคอนเสิร์ต กลุ่มแฟนคลับได้คำนึงถึงเรื่องนี้จึงบอกให้คนขับแท็กซี่เลือกใช้ถนนบนทางด่วน เพื่อที่ตนจะได้ไปถึงโรงแรมก่อนหน้าที่ศิลปินจะมาถึงให้เร็วที่สุด ซึ่งในระหว่างการเดินทางนั้น ผู้วิจัยสังเกตว่าประเด็นที่กลุ่มแฟนคลับใช้ในการพูดคุยกันนั้นก็ยังคงเป็นเรื่องของศิลปินอีกเช่นเคย หากจะแตกต่างกันบ้างก็ตรงที่ สาระสำคัญจะอยู่ที่บรรยากาศและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในคอนเสิร์ตที่ตนเพิ่งจะได้รับชมผ่านไปเมื่อไม่นานมานี้ แต่แน่นอนว่าประเด็นในการสนทนายังคงวนเวียนไปไม่ไกลจากศิลปินนัก สิ่งเหล่านี้เทียบได้กับเป็นการตอกย้ำและแสดงให้เห็นถึงปัจจัยอันมาจากตัวของผู้ที่เป็แฟนคลับเองในการรักษาความสัมพันธ์กับตัวศิลปิน (สนับสนุนข้อค้นพบเรื่องการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปินในหัวข้อปัจจัยตัวแฟนคลับ)

ทันทีที่รถจอด ทุกอย่างก็เป็นไปตามความต้องการของแฟนคลับ นั่นคือการที่แฟนคลับมาถึงโรงแรมก่อนที่ศิลปินจะมาถึง ซึ่งการเดินทางมาถึงโรงแรมก่อนศิลปินนั้นจะทำให้แฟนคลับได้ทันเห็นศิลปินขณะมาถึงโรงแรมและเดินขึ้นไปยังที่พัก ซึ่งในตอนนั้นทางโรงแรมได้มีการเตรียมการรักษาความปลอดภัยให้กับศิลปินโดยการวางแนวแผงกั้นเหล็ก เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้แฟนคลับสามารถเข้าถึงตัวศิลปิน ซึ่งอาจทำให้เกิดเหตุการณ์ชุลมุนจนอาจทำให้ศิลปินได้รับบาดเจ็บได้ เพราะในขณะนั้นมีแฟนคลับมารอบศิลปินที่โรงแรมในปริมาณมากพอสมควร ผู้วิจัยจึงต้องยืนเกาะกลุ่มอยู่กับแฟนคลับที่ผู้วิจัยได้อาศัยติดตามมาอยู่ภายในแผงกั้นเหล็ก ที่ทางโรงแรมได้จัดเตรียมไว้ให้แฟนคลับใช้เป็นฐานที่มั่นในการรอส่งศิลปินของพวกเขาขึ้นไปพักผ่อนบนโรงแรม ทันทีที่รถบัสของศิลปินได้จอดเทียบพื้นโรงแรม เสียงกรีดร้องก็ได้ดังสนั่นขึ้นทันที ตามมาด้วยการก้าวเท้าลงมาจากรถของศิลปิน การได้เห็นปฏิกิริยาจากตัวศิลปินแม้เพียงเล็กน้อย ก็ทำให้คนที่แฟนคลับได้รับความสุขใจ และสามารถกลับบ้านนอนได้อย่างมีความสุข และวันนั้นการปฏิบัติภารกิจของผู้ที่ได้ชื่อว่าแฟนคลับก็ได้เสร็จสิ้นลงในเวลาประมาณ ห้าทุ่มเศษ

ไม่เพียงเท่านั้น เนื่องด้วยว่าการแสดงคอนเสิร์ตในวันนั้นจะเสร็จสิ้นลงก็เป็นเวลาประมาณเกือบ 4 ทุ่ม รวมกับเวลาที่ผู้วิจัยได้ติดตามแฟนคลับไปรอส่งศิลปินกลับที่พักที่บริเวณโรงแรมดุสิตธานี ทำให้เวลาในขณะนั้นเป็นเวลาที่ดีมากพอสมควร ผู้วิจัยจึงไม่สามารถกลับที่พักของตัวเองที่อยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางที่ไกลพอสมควร เพื่อความปลอดภัยของตัวเอง ผู้วิจัยจึงได้ตกลงไปนอนค้างด้วยกันตามคำชวนของกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งที่เห็นว่าผู้วิจัยได้อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพวกตนมาตลอดทั้งวัน อีกทั้งเวลาในขณะนั้นก็เป็นเวลาที่ดีมากแล้ว จึงอาจเป็นการดีกว่าหากผู้วิจัยจะไปนอนค้างกับพวกตน และสิ่งนี้ก็แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเริ่มไว้ใจในตัวผู้วิจัยในฐานะคนในมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อถึงที่พักของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยก็ยังคงพบว่าประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการสนทนากันคือ เรื่องนักร้องเกาหลี และเนื่องจากวันที่มีการจัดคอนเสิร์ตนั้นตรงกับวันเสาร์ ซึ่งมีรายการ Sat Zone โซนมันวันเสาร์ ที่เป็นรายการเกี่ยวกับบันเทิงเอเชียซึ่งออกอากาศทางช่อง 7 และในวันนั้นทางรายการได้มีการเปิดฉายเทปบันทึก ภาพงานประกาศผลรางวัล MKMF 2006 (Mnet KM Music Festival with YEPP 2006) ของเกาหลีเมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้ว ซึ่งรายการนี้เป็นรายการที่เคยผ่านหูผ่านตาแฟนคลับทุกคนในที่นี่มาแล้วทั้งสิ้น แต่ถึงกระนั้นแฟนคลับทุกคนในห้องก็ยังให้ความสนใจและตั้งใจดูรายการที่จะว่าไปพวกตนก็เคยดูมาแล้วหลายต่อหลายหน ดังเช่น คำกล่าวของแฟนคลับคนหนึ่ง

“อันนี้มันรายการของปีก่อนหน้านี้ ขนาดเราดูกันแล้วก็ยังจะตั้งใจดูกันอีกเนอะ นี่แผ่นรายการนี้ก็มีนะอยู่ในชั้นนี้เอง ตั้งใจดูกันซะยังกะไม่เคยดูกันเลยเนอะ ”

(ชนิษฐา ทิรัญคำ, บทสนทนาเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552)

และในคืนนั้นกลุ่มแฟนคลับก็นอนพูดคุยกันในเรื่องคอนเสิร์ตที่ได้ไปดูมาด้วยกัน รวมถึงเรื่องประเด็นนักร้องเกาหลีอื่นๆ จนหลับไปในเวลาประมาณ ตี 3 และแทบจะเรียกได้ว่า ตลอดทั้งวัน แฟนคลับเหล่านี้แทบจะไม่ได้มีการพูดคุยกันในเรื่องอื่นๆ เลยจนกระทั่งหลับไป

เช้าวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2552 กลุ่มตัวอย่างต้องรีบตื่นแต่เช้าเพื่อออกจากที่พักย่านรามคำแหงเพื่อไปถึงโรงแรมดุสิตธานีให้ทันเวลา 8.30 น. เพราะภารกิจในวันนั้นคือการไปส่งศิลปินขึ้นรถเพื่อที่จะไปยังสนามบิน เพราะในวันนั้นเป็นวันที่ศิลปินกลุ่ม Super Junior M จะเดินทางกลับเพื่อไปทำงานต่อที่ประเทศจีน ด้วยเที่ยวบินเวลาประมาณ 9.45 น. ซึ่งจากการจับเวลาของผู้วิจัยพบว่า ตั้งแต่ออกจากที่พักไปถึงยังโรงแรมดุสิตธานี กลุ่มตัวอย่างได้ใช้เวลาไปเพียงประมาณ 12 นาทีในการขับรถไปยังที่หมาย ซึ่งถือว่าเร็วมาก ส่วนหนึ่งคงเป็นเพราะเวลาในขณะนั้นเป็นเวลาเช้าถนนยังคงโล่งอยู่ การจราจรจึงบางตา อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังได้เลือกให้การจราจรบนทางด่วน ซึ่งในขณะนั้นผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า รถที่ผู้วิจัยนั่งมาแทบจะเป็นยานพาหนะเพียงคันเดียวบนทางด่วนเส้นนั้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไปถึงโรงแรมได้อย่างรวดเร็ว และทันส่งศิลปินขึ้นรถตามเวลาที่กำหนด คือเวลาประมาณ 8.45 น.

หลังจากส่งศิลปินขึ้นรถเพื่อไปสนามบินเป็นที่เรียบร้อย กลุ่มตัวอย่างได้มีการพูดคุยกันถึงเรื่องที่จะรออยู่ร่วมงานแจกลายเซ็นต์ของศิลปินวง SHINee ศิลปินเกาหลีกลุ่มสุดท้ายเพียงกลุ่มเดียวที่ยังคงอยู่ในประเทศไทย หากแต่ที่กำหนดการเริ่มงานแจกลายเซ็นต์ในเย็นวันนั้น คือเวลา 18.00 น. ที่ลานหน้าห้างสยามดิสคัฟเวอรี่ ซึ่งจากทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า แฟนคลับกลุ่มนี้มีการรับรู้ถึงกำหนดการทุกอย่างของศิลปินขณะอยู่ในประเทศไทยเป็นอย่างดี แฟนคลับจะรู้ตั้งแต่เวลาในการมาถึงของศิลปินว่าเครื่องบินจะลงจอดยังสนามบินสุวรรณภูมิในเวลากี่เท่าไร และศิลปินจะเดินทางกลับด้วยเที่ยวบินใดในเวลากี่โมง รวมไปถึงระหว่างที่พำนักอยู่ในประเทศไทย ศิลปินจะมีกำหนดการหรือตารางงานเป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งสิ่งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็น active audience ของแฟนคลับในการมีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า ข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้มีการประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ผ่านทางสื่อมวลชนอย่างแน่นอน

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าพวกตนควรจะไปหาสถานที่นั่งรอเพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพราะในขณะนั้นเป็นเวลาเพียง 9.00 น. เศษ ห่างจากเวลากำหนดเริ่มงานถึง 9 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างจึงตกลงไปนั่งรับประทานอาหารในห้างสยาม ดิสคัฟเวอรี่ แต่ว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างไปถึงยังบริเวณห้างกลับพบว่า ทางห้างยังไม่เปิดให้บริการแก่ลูกค้า เพราะโดยปกติห้างจะเปิดทำการในเวลา 10.00 น. แต่ว่าบริเวณหน้าลานของห้างสยามดิสคัฟเวอรี่ ได้มีการจัดเตรียมพื้นที่ในการจัดกิจกรรมในเย็นนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว กลุ่มตัวอย่างจึงถือโอกาสมานั่งรอและจับจองพื้นที่แถวหน้าสุดไปในตัว และนั่นก็ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้พบกับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งที่รู้จักกัน ซึ่งมานั่งรออยู่ก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะมาถึงเพียงไม่นาน เนื่องจากเวลาในขณะนั้น กลุ่มตัวอย่างและเพื่อนถือเป็นแฟนคลับกลุ่มแรกๆ ที่มาถึงบริเวณพื้นที่จัดงาน ที่นั่งแถวหน้าสุดจึงตกเป็นของกลุ่มตัวอย่างและเพื่อนๆ ไปโดยปริยาย ทันทีที่ร้านอาหารในห้างเปิดให้บริการกลุ่มตัวอย่างและเพื่อนๆ จึงได้มีการผลัดเปลี่ยนกันเพื่อไปรับประทานอาหาร โดยแบ่งคนส่วนหนึ่งเอาไว้ในการจับจองพื้นที่ เพื่อไม่ให้สูญเสียที่นั่งแถวหน้าที่ดีที่สุดบริเวณนั้นไป

เดิมที่ผู้วิจัยไม่คิดที่จะอยู่ร่วมงานแจกลายเซ็นร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากผู้วิจัยขออนุญาตผู้ปกครองเพื่อมาทำการสังเกตการณ์ครั้งนี้เพียง 1 วัน หากแต่บรรยากาศขณะร่วมโต๊ะอาหารกับกลุ่มแฟนคลับได้ชักนำให้ผู้วิจัยตัดสินใจที่จะอยู่สังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมต่อกับแฟนคลับกลุ่มนี้ เพราะมันถือเป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่นอกเหนือจากงานคอนเสิร์ต และการอยู่ต่อในครั้งนี้ก็อาจทำให้ผู้วิจัยได้รับรู้ หรือมีความรู้สึกร่วม เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้เข้าใจในความรู้สึกแบบที่แฟนคลับรู้สึกมากขึ้น

เทคนิคเสียหุพัง ได้ถูกนำมาใช้ในการร่วมฟังการแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนพูดคุยของแฟนคลับ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยทราบว่า จุดเริ่มต้นของแฟนคลับบางคนที่ทำให้เขาได้รู้จักและชื่นชอบนักร้องเกาหลี อย่างเช่นในทุกวันนี้ก็ไม่แตกต่างจากคำตอบกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยของผู้วิจัย ซึ่งขณะนั้นแฟนคลับได้มีการแลกเปลี่ยนพูดคุย ถึงเรื่องราวที่ย้อนไปในอดีตว่า ทำไมตนถึงต้องกลายมาเป็นผู้ชื่นชอบนักร้องเกาหลีและต้องมาทำอะไรมากมาย เช่นในทุกวันนี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงจุดร่วมของแฟนคลับ และยืนยันได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ สามารถเป็นตัวแทนของประชากรแฟนคลับนักร้องเกาหลีที่ดี ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการทำความเข้าใจถึงแฟนคลับส่วนใหญ่และใช้ในการอ้างอิงได้อีกด้วย

“คือแค่ข่าววันนั้นประมาณ 5 วิ ทำให้ฉันต้องมาเป็นเหมือนแบบทุกวันนี้ คือวันนั้นเห็นในข่าว ว่ามันจะมีงานพัทยา แล้วก็เห็นนักร้องอยู่วงหนึ่ง คนเยอะๆ ดูญี่ปุ่นๆ ก็เลยสงสัยอยากรู้ว่าเค้าเป็นใคร ก็ไปเชิรชหา ว่านักร้องที่จะมางานพัทยามิวสิค วงที่คนเยอะๆ คือใคร วงอะไรเท่านั้นแหละ คือแค่เห็นข่าววันนั้นจริงๆ ไม่มีอะไรเลย ถ้าวันนั้นไม่ได้เห็นข่าวนั้นก็คงไม่สนใจ คงไม่รู้จักว่าเค้าเป็น

ใคร ก็คงไม่มาทำอะไรเหมือนในทุกวันนี้ เพราะพอรู้จักแล้ว หลังจากนั้นก็กลายเป็นคนเล่นเน็ตอย่าง บ้าคลั่ง เล่นจนแม่บอกว่าถ้าแกไม่เลิกเล่นชั้นจะยึดคอมแกแล้วนะ ”

(นุ้ย, แสดงความคิดเห็นในประโยคสนทนา 8 กุมภาพันธ์ 2552)

ก่อนหน้านี ผู้วิจัยไม่เคยเข้าใจความรู้สึกของคนที่ยอมอดทนนั่งรอเพื่อที่จะได้พบใครซักคนหนึ่ง จนกระทั่งวันนี้ วันที่ผู้วิจัยมีโอกาสได้มาทำการสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้มาร่วมนั่งรอเพื่อพบศิลปินร่วมกับคนที่ได้ชื่อว่าเป็นแฟนคลับ แต่ในระหว่างนั้น ผู้วิจัยก็ยังไม่เข้าใจถึงสาเหตุในการกระทำของคนที่เป็นแฟนคลับมากนัก และผู้วิจัยก็คอยถามตัวเองอยู่เสมอว่าตัวเองกำลังเสียเวลาไปกับอะไร ทำไมต้องมานั่งรออะไรแบบนี้ แต่ด้วยความที่ต้องการอยากรู้อยากเข้าใจในตัวของพวกเขา และอยากที่จะค้นหาคำตอบว่าอะไรคือสิ่งที่ชักนำให้แฟนคลับต้องมาอดทนทำอะไรแบบนี้ ผู้วิจัยจึงยอมอดทนนั่งรออยู่กับแฟนคลับเหล่านั้นเป็นเวลากว่า 9 ชั่วโมง

เมื่อมองไปรอบๆ ผู้วิจัยได้พบว่าทุกอาณาบริเวณถูกแฟนคลับจับจองพื้นที่เต็มไปหมดจนไม่มีเหลือที่ว่าง และแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งก็ได้กล่าวเตือนกับผู้วิจัยว่า การยืนอยู่แถวหน้าติดกับแผงกันเหล็กแบบนี้ต้องระวังและคอยรักษารัวเหล็กนั้นเอาไว้ให้ดี อย่าปล่อยให้คนข้างหลังดันมา เพราะไม่เช่นนั้น ตัวเราก็จะกระเด็นล้มไปกับรั้วนั้นด้วย ซึ่งหากมีหน่วยรักษาความปลอดภัยมาช่วยดูแลความเรียบร้อยบริเวณนั้นก็คงไม่เป็นไร แต่ถ้าหากไม่มีคนที่อยู่ข้างหน้าก็ต้องช่วยดันกันเอง เพราะแผงเหล็กที่นำมากั้นไว้ นั้น ไม่มีอะไรที่เป็นสิ่งยึดเกาะที่แสดงให้เห็นถึงความแข็งแรงพอที่จะรับกับแรงกระแทกของฝูงชนได้เลย เพียงแค่ผู้วิจัยลองเอามือดันแผงกั้นนั้นก็เลื่อนออกไปได้อย่างง่ายดาย ทำให้ผู้วิจัยทราบได้ว่า คนที่อยู่แถวหน้าสุดแบบนั้น ถึงแม้ว่ามันจะเป็นทำเลที่ดีที่สุด เพราะเป็นพื้นที่ที่จะทำให้สามารถมองเห็นศิลปินได้อย่างชัดเจนแบบที่ไม่มีใครมาบัง หากแต่ว่าพื้นที่บริเวณนั้น ก็ต้องแลกมาด้วยความเสี่ยงพอสมควรจากการถูกดันโดยคนข้างหลัง ซึ่งหากไม่มีประสบการณ์และความชำนาญที่เพียงพอ ก็อาจจะทำให้ได้รับอันตรายจากการถูกดันจนรั้วล้มทับได้แต่ผู้วิจัยก็ยังคงไม่เข้าใจว่าทำไมแฟนคลับถึงยังเลือกที่จะทำแบบนี้

จนกระทั่งเวลาหกโมงเศษ ศิลปินก็เดินทางมาถึงยังสถานที่จัดงาน ทำให้สถานที่แห่งนั้นคราคร่ำไปด้วยเสียงกรี๊ด จนทำให้ผู้วิจัยหุ้อือไปพักใหญ่ และเหตุการณ์ก็เป็นจริงตามที่กลุ่มตัวอย่างได้เตือนกับทางผู้วิจัย ทันทีที่ศิลปินมาถึงแฟนคลับที่อยู่แถวหลังก็ดันมาข้างหน้าในทันที เพราะต้องการใกล้ชิดกับศิลปินและเห็นหน้าศิลปินในระยะที่ชัดที่สุด ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกได้ถึงแรงอัดจันทันมหาศาลที่กดทับลงมายังตัวของผู้วิจัย จนตัวของผู้วิจัยแทบจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับแผงกันเหล็ก

ขณะนั้นรัฐเหล็กทางฝั่งของผู้วิจัยได้ขยับเลื่อนไปอยู่พอสมควร แต่แฟนคลับแถวหน้าก็ได้ช่วยกันดึงรั้งไว้ เพื่อไม่ให้รั้วพังลงไป แต่ในเวลาเพียงไม่นาน รั้วนั้นก็ถูกดันให้เลื่อนออกไปอีกครั้ง โดยรั้วบริเวณฝั่งที่ผู้วิจัยยืนอยู่นั้นไม่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมาช่วยพยุงเอาไว้เลย เพราะเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งหมดได้ไปช่วยกันดูแลความเรียบร้อยของรั้วอีกฝั่ง ที่ดูจะน่าเป็นห่วงกว่าทางฝั่งของผู้วิจัย เพราะไม่มีแฟนคลับที่คอยช่วยกันดึงรั้วไว้ รมภ.คงเห็นว่าแฟนคลับฝั่งที่ผู้วิจัยยืนอยู่นี้ รั้วหน้าที่และช่วยเหลือตัวเองได้ จึงวางใจปล่อยให้แฟนคลับดูแลรักษาแผงกันนั้นด้วยตัวเอง และก็เป็นไปตามคาดหมาย รั้วฝั่งผู้วิจัยยังคงอยู่ในสภาพดี เพราะมีแฟนคลับที่รั้วหน้าที่ช่วยกันรักษาไว้เป็นอย่างดี ซึ่งทั้งนี้ก็เพื่อความปลอดภัยของตัวเองด้วยส่วนหนึ่ง

จากเหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้น ได้มีความสอดคล้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพในหัวข้อเรื่อง พัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ ที่พบว่า สามารถจำแนกแฟนคลับออกได้เป็น 2 กลุ่มตามพื้นฐานที่มาในการเข้าเป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลี ซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มคนที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินใดมาก่อน และอีกกลุ่มคือ กลุ่มคนที่เคยชอบศิลปินเอเชียอื่นอยู่ก่อนที่จะมาเป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลี โดยคนกลุ่มหลังนี้จะมีประสบการณ์ในการเป็นแฟนคลับที่มากกว่าคนกลุ่มแรก คนกลุ่มนี้จึงมีความพร้อมในการเผชิญกับสถานการณ์เช่นนี้อยู่พอสมควร และอาจเป็นไปได้ว่าแฟนคลับในรั้วที่อยู่ฝั่งตรงกับผู้วิจัยนั้น อาจเป็นกลุ่มคนที่ไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินใดมาก่อนก็เป็นได้ จึงทำให้ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ตนกำลังเผชิญอยู่

ขณะอยู่ร่วมเหตุการณ์ในขณะนั้น ผู้วิจัยได้อยู่ร่วมกับแฟนคลับโดยตลอด และร่วมทำในสิ่งที่พวกเขาทำตลอดทุกกระบวนการชนิดที่ว่าพวกเขาทำอะไร ผู้วิจัยก็ทำอันนั้น กล่าวคือ ผู้วิจัยลองสวมบทบาทเสมือนว่าตนคือแฟนคลับคนหนึ่ง การทำแบบนี้ก็เพื่อที่จะสามารถเข้าใจในความรู้สึกของคนที่เป็นแฟนคลับให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยต้องลงไปทำอย่างที่เราเค้าทำ ได้รับรู้ในสิ่งที่พวกเขาได้รับรู้ ได้เห็นในสิ่งที่พวกเขาได้เห็น และรู้สึกในแบบที่เค้ารู้สึก ซึ่งความรู้สึกอย่างแรกที่ผู้วิจัยรู้สึกในตอนนั้น คือความสนุกสนานจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ซึ่งในความคิดเห็นของผู้วิจัยได้มองว่า สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยที่เหนียวรั้งให้แฟนคลับยังรักที่จะทำแบบนี้ ทั้งจากการปฏิสัมพันธ์กับศิลปิน และการได้ร่วมสนุกและทำกิจกรรมกับเพื่อนของตน

ซึ่งตัวผู้วิจัยเองก็ยอมรับว่าสถานการณ์ในตอนนั้นค่อนข้างสนุกมาก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า มันคือบรรยากาศของความสนุกมากกว่า เพราะตัวผู้วิจัยเองก็ยอมรับว่าผู้วิจัยไม่รู้จั๊กและไม่มีความชื่นชอบในศิลปินวง SHINee เลย แต่ในขณะที่ผู้วิจัยไม่รู้จั๊กอีกทั้งยังไม่มีมีความชื่นชอบในตัวศิลปิน ผู้วิจัย

ยังรู้สึกสนุกขนาดนี้ แล้วแฟนคลับที่มีความชื่นชอบในศิลปินกลุ่มนี้จะรู้สึกสนุกและมีความสุขขนาดไหน ผู้วิจัยรู้สึกว่ามันคือความสนุกที่ได้ปลดปล่อยขณะตะโกนเรียกชื่อศิลปิน แล้วศิลปินมีการตอบรับโดยการหันมา ทำให้แฟนคลับรู้สึกตื่นเต้นที่ศิลปินได้ยินเสียงที่พวกเขาเรียก และอาจกล่าวได้ว่าบรรยากาศที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ มีลักษณะคล้ายกับงานคาร์นิวัล ที่ผู้ร่วมงานได้บังเกิดความสนุกสนานรื่นเริงจากการร่วมร้องเล่นเต้นรำไปพร้อมกับขบวนพาเหรด ซึ่งผู้วิจัยพบว่าบรรยากาศงานแจกลายเซ็นที่กำลังดำเนินอยู่นี้ ก็มีรูปแบบที่ทำให้เหล่าแฟนคลับซึ่งกำลังร่วมอยู่ในงานได้เกิดความสุขสนุกสนานในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้แฟนคลับยังมีป้ายที่เขียนชื่อศิลปินเป็นภาษาเกาหลี ซึ่งผู้วิจัยสังเกตว่าแฟนคลับจะรู้สึกตื่นเต้นและมีความสุขมากเวลาที่ศิลปินหันมามองจ้องที่ป้ายซึ่งแฟนคลับถืออยู่ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าเมื่อเกิดปฏิสัมพันธ์กันขึ้นจริงๆ มันจึงไม่ยากที่สัมพันธ์จะถูกสานต่อต่อเนื่อง (สนับสนุนข้อค้นพบในเรื่องการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน) ที่แม้ว่าศิลปินจะกลับเกาหลีไปแล้ว แต่แฟนคลับก็ยังสามรถใกล้ชิดกับพวกเขาได้จากการรับชมผลงานต่างๆ ของพวกเขาผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตในรูปแบบคลิปวิดีโอที่มีให้เลือกดาวน์โหลดอย่างมากมาย ซึ่งจากกระบวนการดังกล่าวก็สามารถนำพาให้แฟนคลับที่ติดตามศิลปินผ่านสื่อเหล่านี้ เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินได้ในเวลาต่อมา

ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างแฟนคลับกับศิลปินยิ่งตอกย้ำให้แฟนเกิดความประทับใจ อีกทั้งยังรู้สึกสนุกที่ได้ทำกิจกรรมแบบนี้กับเพื่อนๆ ของตน และยังศิลปินมีปฏิริยาตอบกลับ ก็ยิ่งมีความสุข เพราะแม้ว่าผู้วิจัยจะไม่รู้จักและไม่ได้ชื่นชอบศิลปินกลุ่มนี้ แต่ในขณะที่ผู้วิจัยได้ร่วมตะโกนเรียกชื่อศิลปินไปพร้อมกับแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง แล้วศิลปินมีปฏิสัมพันธ์ตอบสนองโดยการหันมา ตัวผู้วิจัยเองก็รู้สึกประทับใจและสนุกไปด้วย และสิ่งเหล่านี้ก็ได้ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจในความรู้สึกของคนที่เป็นแฟนคลับมากขึ้น ในความคิดเห็นของผู้วิจัยจึงมองว่า วงจรกิจกรรมแบบนี้หากใครได้เข้ามาสัมผัสก็ต้องรู้สึกสนุกและอยากจะทำ เพราะทั้งที่ตัวผู้วิจัยเองไม่ได้รักไม่ได้ชอบศิลปิน แต่ก็ยังรู้สึกสนุกและมีความสุขในสิ่งที่ได้ทำ แล้วประสาอะไรกับคนที่เป็แฟนคลับซึ่งต้องมีความรู้สึกที่มากกว่าตัวผู้วิจัยอย่างแน่นอน

บทที่ 7

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ

ในบทนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 800 คน โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered)

โดยการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟน ๆ ว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร และเพื่อศึกษาถึงผลที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในด้านใดมาก และด้านใดน้อย รวมทั้งเพื่อให้ทราบหาเนื้อหาและช่องทางการสื่อสารชนิดใดที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังอาศัยการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตอบโจทย์ในวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ คือ วัตถุประสงค์ในข้อที่ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร กับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ, วัตถุประสงค์ในข้อที่ 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ และวัตถุประสงค์ในข้อที่ 5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

โดยผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะทางประชากร, เนื้อหา และช่องทางการสื่อสาร, การเรียนรู้คุณค่าทางบวก และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริง

ตอนที่ 2 เป็นการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในประเด็นดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ, ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ และความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

ผลการวิจัยในส่วนนี้นำเสนอข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในเชิงประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ นักร้องเกาหลีที่ชอบมากที่สุด การรับรู้เกี่ยวกับประวัติหรือขั้นตอนก่อนจะมาเป็นนักร้อง ความบ่อยครั้งในการติดตามนักร้องเกาหลีขณะมาประเทศไทย เหตุผลสำคัญที่ทำให้ชอบนักร้องเกาหลี การรับรู้ของผู้ปกครอง แหล่งเงินในการตอบสนองความชอบ การเคยชอบนักร้องญี่ปุ่นหรือได้หวั่นมาก่อนหรือไม่ ความบ่อยครั้งในการรับชม/รับฟัง และการใช้เวลาแต่ละครั้งในการรับชม / รับฟังสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	34	4.3
หญิง	766	95.8
รวม	800	100

จากตารางที่ 33 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจำนวน 34 คน หรือร้อยละ 4.3 และเป็นเพศหญิงจำนวน 766 คน หรือร้อยละ 95.8

จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงด้วยจำนวนที่มากถึงร้อยละ 95.8 นั้นเนื่องจากเป็นเพราะศิลปินนักร้องเกาหลีที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยส่วนใหญ่นั้นเป็นศิลปินชาย หรือเป็นวงบอยแบนด์ อีกทั้งศิลปินที่เดินทางมาโปรโมตผลงาน หรือเปิดการแสดงคอนเสิร์ตในประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นศิลปินชายอีกเช่นเดียวกัน สัดส่วนของศิลปินหญิงจึงมีปริมาณที่น้อยกว่าศิลปินชาย ซึ่งโดยปกติที่ศิลปินที่เป็นเพศชายก็มักจะมีแฟนคลับที่เป็นเพศหญิง หรืออาจจะมีแฟนคลับที่เป็นเพศชายบ้างแต่ก็มักจะมีในปริมาณที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับแฟนคลับเพศหญิง

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากลักษณะทางประชากรของผู้รับสารด้านความแตกต่างในเรื่องเพศ จะทำให้พบว่า เพศหญิงมักเป็นคนที่มีความสนใจอ่อนไหว และถูกชักจูงใจง่ายกว่าเพศชายอีกด้วย จึงทำให้

ในปัจจุบันเราสามารถพบเห็นพฤติกรรมการเป็นแฟนคลับในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ทั้งหมดนี้จึงเป็นเหตุผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิภาค

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพ	400	50.0
ภูมิภาคต่างๆ	400	50.0
• ภาคกลาง	(183)	(22.9)
• ภาคเหนือ	(56)	(7.0)
• ภาคใต้	(31)	(3.9)
• ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(50)	(6.3)
• ภาคตะวันออก	(50)	(6.3)
• ภาคตะวันตก	(30)	(3.8)
รวม	800	100

จากตารางที่ 34 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาจากจังหวัดกรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ 400 คน หรือร้อยละหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มาจากภาคกลาง ซึ่งมีจำนวน 183 คน หรือร้อยละ 22.9 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจากภาคตะวันตกและภาคใต้มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 30 และ 31 คน หรือร้อยละ 3.8 และ 3.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 – 17 ปี	457	57.1
18 – 21 ปี	229	28.6
22 – 25 ปี	114	14.3
รวม	800	100

จากตารางที่ 35 พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 13-17 ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ 57.1 หรือ 457 คน รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 - 21 ปี และ 22- 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ 14.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ จากข้อมูลด้านอายุของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 13 - 17 ปี และรองลงมาคือ 18 - 21 ปี เป็นเพราะศิลปินเกาหลีในตลาดเพลงปัจจุบันนั้น ถูกส่งออกมาเพื่อเน้นเจาะกลุ่มแฟนคลับวัยรุ่นแทบทั้งสิ้น ดังนั้นแฟนคลับกลุ่มนี้จึงมีช่วงอายุที่อยู่ในวัยซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของศิลปินนักร้องเกาหลี นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงอายุของศิลปินนักร้องเกาหลีจะพบว่า นักร้องบอยแบนด์วัยรุ่นของเกาหลีจะมีอายุโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 17 - 20 ปี ซึ่งแฟนคลับกลุ่มนี้ก็จะมีช่วงอายุที่อยู่ในวัยรุ่นราวคราวเดียวกันกับศิลปินนั่นเอง

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	5	0.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	165	20.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.หรือเทียบเท่า	338	42.3
อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า	10	1.3
ปริญญาตรี	277	34.6
สูงกว่าปริญญาตรี	5	0.6
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 34.6 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละเพียง 0.6 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น และสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน นอกจากนี้ระดับการศึกษาและช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีความสอดคล้องกันอีกด้วย

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน / นักศึกษา	741	92.6
พนักงานบริษัทเอกชน	31	3.9
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	0.8
เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ	5	0.6
อื่นๆ	17	2.1
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 37 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 92.6 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.6 และ 0.8 คือกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจตามลำดับ ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในระดับต่างๆ

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	588	73.5
5,001 - 7,000 บาท	122	15.3
7,001 - 9,000 บาท	41	5.1
9,001 - 11,000 บาท	18	2.3
มากกว่า 11,000 บาท	31	3.9
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 38 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.3 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีน้อยที่สุด คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือน 9,001 - 11,000 บาท ซึ่งคิด

เป็นร้อยละ 2.3 ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นวัยที่ยังไม่มีรายได้หรือสามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง รายได้ทั้งหมดที่ได้รับจึงมาจากพ่อแม่ผู้ปกครองแทบทั้งสิ้น

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบมากที่สุด

นักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
Dong Bang Shin Ki (TVXQ)	328	41.0
Super Junior	348	43.5
Bigbang	28	3.5
SS501	3	0.4
F.T. Island	9	1.1
Rain	3	0.4
Wonder Girl	6	0.8
Girls' Generation (SNSD)	38	4.8
อื่นๆ	37	4.6
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 39 พบว่า นักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบเป็นจำนวนมากที่สุดคือ Super Junior และ Dong Bang Shin Ki (TVXQ) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43.5 และ 41.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ Girls' Generation (SNSD) ร้อยละ 4.8 และอื่นๆ ซึ่งได้แก่ SHINee, Boa, Shinhwa, Zhang Li Yin, Se7en, Battle, Lee Sueng Gi และ Cheon Sang Ji Hee The Grace คิดเป็นร้อยละ 4.6 ส่วนนักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบเป็นจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน โดยคิดเป็นร้อยละ 0.4 คือ Rain และ SS501

ทั้งนี้หากพิจารณาจากข้อมูลเรื่องนักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบมากที่สุด จะพบว่าความเป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่ไม่กระจายตัว โดยพบว่ามีที่ลักษณะค่อนข้างเอนเอียงไปยังศิลปินเฉพาะกลุ่ม และไม่ได้มีการกระจายตัวของแฟนคลับไปยังศิลปินเกาหลีทั้งหมด และเมื่อพิจารณาจากตัวเลขทางสถิติข้างต้นจะพบว่าฐานแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นของศิลปิน 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่ม Super Junior และ Dong Bang Shin Ki (TVXQ) ยิ่งไป

กว่านั้น หากทำการพิจารณาในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เจาะลึกในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ร่วมให้สัมภาษณ์ทั้งหมดนั้นเป็นแฟนคลับของศิลปินสองกลุ่มนี้แทบทั้งสิ้น ซึ่งทำให้การวิจัยเชิงคุณภาพมีความสอดคล้อง และสามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชากรที่ดีในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณได้อีกด้วย

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้ชอบนักร้องเกาหลี

เหตุผลสำคัญที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
รูปร่างหน้าตา / บุคลิกลักษณะ	57	7.1
ผลงานมีความน่าสนใจและมีคุณภาพ	177	22.1
ความสามารถ / เสียงดี / เด่นเก่ง	508	63.5
นักร้องไทยน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ	8	1.0
ตามกระแสความนิยม	2	0.3
อื่นๆ	48	6.0
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 63.5 ชื่นชอบนักร้องเกาหลีด้วยเหตุผลสำคัญ คือ ความสามารถ / เสียงดี / เด่นเก่ง รองลงมาคือ ผลงานมีความน่าสนใจและมีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.1 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.3 ชื่นชอบนักร้องเกาหลีเพราะตามกระแสความนิยม ซึ่งจากตัวเลขของข้อมูลข้างต้นทำให้สามารถพิจารณาได้ว่า ความสามารถและคุณภาพในผลงานของนักร้องเกาหลีเป็นปัจจัยสำคัญ ในการดึงดูดให้วัยรุ่นชาวไทยหันมาให้ความสนใจชมชอบในตัวศิลปิน เรื่องของรูปร่างหน้าตาจึงไม่ใช่ปัจจัยหลักในการทำให้แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างเกิดความชื่นชอบศิลปิน ซึ่งเหตุผลข้างต้นยังมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในเชิงคุณภาพอีกด้วย

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ประวัติของนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบ

การรับรู้ประวัติของนักร้องเกาหลี	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	716	89.5
ไม่ทราบ	84	10.5
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 41 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 89.5 ทราบประวัติและขั้นตอนก่อนการเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10.5 ไม่ทราบ ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่า แฟนคลับส่วนใหญ่มีความสนใจในตัวศิลปินนักร้องเกาหลีเป็นอย่างมาก จนทำให้เกิดการอยากรู้ข้อมูลต่างๆ ในทุกแง่มุมที่นอกเหนือจากเรื่องผลงานด้านความบันเทิงของศิลปิน แฟนคลับนักร้องเกาหลีจึงเป็นกลุ่มคนที่มีความอยากรู้ และมีความสนใจในเรื่องราวเชิงลึกของศิลปินที่มากกว่าความบันเทิง หรือหากกล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ นักร้องเกาหลีมีเรื่องราวหรือประวัติที่น่าสนใจและเรียนรู้ จนทำให้แฟนคลับเกิดความสนใจที่จะรับรู้ในเรื่องราวเหล่านั้นก็เป็นได้ ซึ่งจากจุดนี้ก็อาจทำให้กล่าวได้ว่าแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีเป็นกลุ่มคนที่มีความเป็น Serious Fan นั่นเอง

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการไปรับ – ส่งศิลปินและตามนักร้องเกาหลีที่มาประเทศไทย

ความบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้ง	43	5.4
เกือบทุกครั้ง	194	24.3
นานๆ ครั้ง	248	31.0
ไม่เคย	315	39.4
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 39.4 ไม่เคยไปรับ - ส่งและตามนักร้องเกาหลีที่มาจากประเทศไทย รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่เคยไปรับ - ส่งและตามนักร้องเกาหลีที่มาจากประเทศไทยด้วยความถี่นานๆ ครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีน้อยที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.4 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ไปรับ - ส่งและตามนักร้องเกาหลีทุกครั้งที่มาประเทศไทย ซึ่งการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยไปรับ - ส่งและตามนักร้องเกาหลีที่มาจากประเทศไทยนั้นอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงไม่สามารถที่จะดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นได้เนื่องด้วยอุปสรรคในเรื่องระยะทาง และอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เหลือซึ่งเคยเคยไปรับ - ส่งและตามนักร้องเกาหลีที่มาจากประเทศไทยนั้น คือกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นหลัก

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับรู้ของผู้ปกครองถึงความชื่นชอบนักร้องเกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง

การรับรู้ของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	774	96.8
ไม่ทราบ	26	3.3
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 96.8 รับทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความชื่นชอบนักร้องเกาหลี ในขณะที่ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 3.3 ไม่ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความชื่นชอบนักร้องเกาหลี ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาจากข้อมูลข้างต้นจะทำให้พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ของแฟนคลับมีการรับรู้ในพฤติกรรมความชื่นชอบของบุตรหลานในความคิดเห็นของตน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคนที่ เป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้พิจารณาแล้วว่าการชื่นชอบนักร้องเกาหลีไม่ใช่เรื่องเสียหายตราบดีที่บุตรหลานของตนไม่ได้ประพฤติตนเสื่อมเสีย

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งเงินในการใช้จ่ายเกี่ยวกับ
นักร้องเกาหลี

แหล่งเงิน	จำนวน	ร้อยละ
เงินเก็บส่วนตัว	745	93.1
พ่อแม่ผู้ปกครอง	221	27.6
รายได้พิเศษ	128	16.0
ยืมเพื่อน	21	2.6
อื่นๆ	8	1

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 800)

จากตารางที่ 44 พบว่า แหล่งเงินที่กลุ่มตัวอย่างใช้จ่ายเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีส่วนใหญ่มาจากการใช้เงินเก็บส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาคือเงินจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ร้อยละ 27.6 ในขณะที่แหล่งเงินที่กลุ่มตัวอย่างใช้จ่ายเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด คือ แหล่งเงินอื่นๆ และยืมเพื่อน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าแฟนคลับส่วนใหญ่ไม่ต้องการรบกวนเงินจากผู้ปกครอง เพราะรู้ว่าเป็นการใช้จ่ายเงินไปกับสิ่งที่ดูเหมือนไร้สาระ การใช้จ่ายของตนเองจึงเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการตอบสนองความชื่นชอบในส่วนนี้ นอกจากนี้ข้อมูลข้างต้นยังแสดงให้เห็นถึงการที่แฟนคลับมีการหลีกเลี่ยงที่จะรบกวนเงินจากผู้ปกครอง และมีความพยายามในการเก็บเงินด้วยตนเองอีกด้วย

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวันมาก่อน

เคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวัน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	496	62.0
ไม่เคย	304	38.0
รวม	800	100.0

จากตารางที่ 45 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.0 เคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวันมาก่อน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีกร้อยละ 38.0 ไม่เคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือไต้หวันมาก่อน ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของพื้นฐานในการเข้ามาเป็นแฟนคลับของกลุ่มตัวอย่าง ที่กลุ่มหนึ่งเคยชอบศิลปินอื่นอยู่ก่อนแล้วจึงเปลี่ยนมาชอบและเป็นแฟนคลับศิลปินเกาหลีในภายหลัง ในขณะที่อีกส่วนหนึ่งไม่เคยชื่นชอบศิลปินกลุ่มใดมาก่อน โดยเป็นนักร้องเกาหลีคือศิลปินกลุ่มแรกที่คนกลุ่มนี้เกิดความชื่นชอบและเข้ามาเป็นแฟนคลับ ซึ่งจากความแตกต่างในพื้นฐานของแฟนคลับทั้งสองกลุ่มนี้ได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของศิลปินเกาหลีในการเข้าถึงคนได้ทั้งสองกลุ่ม

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความบ่อยครั้งในการรับชม / รับฟัง เพลง มิวสิควิดีโอ โฆษณาทางโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ คลิปรายการทางอินเทอร์เน็ตและอื่นๆ

การรับชม / รับฟัง	ปริมาณความถี่การเปิดรับ					\bar{X} (1 - 5)	ระดับความถี่ ในการเปิดรับ
	ทุกวัน	4 - 6 วัน / สัปดาห์	2 - 3 วัน / สัปดาห์	1 วัน / สัปดาห์	น้อย กว่านั้น		
ฟังเพลง	647 (80.9)	125 (15.6)	22 (2.8)	4 (0.5)	2 (0.3)	4.77	สูงมาก
มิวสิควิดีโอ	364 (45.5)	277 (34.6)	127 (15.9)	26 (3.3)	6 (0.8)	4.21	สูง
โฆษณา	163 (20.4)	223 (27.9)	249 (31.1)	73 (9.1)	92 (11.5)	3.36	ปานกลาง
รายการโทรทัศน์	136 (17.0)	200 (25.0)	267 (33.4)	87 (10.9)	110 (13.8)	3.21	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	399 (49.9)	275 (34.4)	90 (11.3)	23 (2.9)	13 (1.6)	4.28	สูงมาก
อื่นๆ	277 (53)	126 (24.1)	87 (16.6)	18 (3.4)	15 (2.8)	4.21	สูง
						รวม 4.01	สูง

จากตารางที่ 46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่หรือความบ่อยครั้งของการรับชม / รับฟังสื่อแต่ละชนิดโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

การฟังเพลง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับฟังเพลงโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้สื่อเพื่อฟังเพลงทุกวัน

การรับชมมิวสิควิดีโอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมมิวสิควิดีโอโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับชมมิวสิควิดีโอทุกวัน

การรับชมโฆษณา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมโฆษณาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับชมโฆษณา 2 – 3 วัน / สัปดาห์

การรับชมรายการทางโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมรายการทางโทรทัศน์โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับชมรายการทางโทรทัศน์ 2 – 3 วัน / สัปดาห์

การรับชมคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับชมคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตทุกวัน

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 523 คนจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน หรือร้อยละ 65.4 ของทั้งหมด ยังได้ให้ข้อมูลในเรื่องการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ ของตนนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้กำหนดเอาไว้ในแบบสอบถาม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 277 คน หรือร้อยละ 34.6 ไม่ให้คำตอบ ซึ่งการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่าง นั้น ได้แก่ Fan Fiction, รูปภาพ, Webboard / Website / Fansite, รายการวิทยุทางอินเทอร์เน็ต, Blog แฟนคลับ และเว็บไซต์ที่ให้บริการ online community ในต่างประเทศ เช่น Cyworld, Iple, UFO และ Duam

โดยพบว่า ความถี่ในการรับชมสื่ออื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ ทุกวัน

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังเพลง มิวสิควิดีโอ โฆษณาทางโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ คลิปรายการทางอินเทอร์เน็ตและอื่นๆ

การรับชม / รับฟัง	ระยะเวลาในการเปิดรับ / วัน					\bar{X} (1 - 5)	ระดับการ เปิดรับ
	มากกว่า 2 ชั่วโมง	1 ชม. ครึ่ง - 2 ชม.	1 ชม. - 1 ชั่วโมง ครึ่ง	30 นาที - 1 ชั่วโมง	น้อยกว่า 30 นาที		
ฟังเพลง	520 (65.0)	154 (19.3)	68 (8.5)	48 (6.0)	10 (1.3)	4.41	สูงมาก
มิวสิควิดีโอ	237 (29.6)	218 (27.3)	140 (17.5)	127 (15.9)	78 (9.8)	3.51	สูง
โฆษณา	31 (3.9)	82 (10.3)	110 (13.8)	168 (21.0)	409 (51.1)	1.95	ต่ำ
รายการโทรทัศน์	135 (16.9)	165 (20.6)	190 (23.8)	141 (17.6)	169 (21.1)	2.95	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	424 (53.0)	194 (24.3)	111 (13.9)	46 (5.8)	25 (3.1)	4.18	สูง
อื่นๆ	154 (30.2)	64 (12.5)	95 (18.6)	146 (28.6)	51 (10)	3.24	ปานกลาง
						รวม 3.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการเปิดรับสื่อต่อวันโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ทั้งนี้หากทำการพิจารณาจากข้อมูลตามตารางข้างต้นจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการฟังเพลงต่อวันโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.41 รองลงมาคือ ระยะเวลาโดยเฉลี่ยต่อวันในการดูคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ต และดูมิวสิควิดีโอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 และ 3.51 ตามลำดับ

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 คนจาก กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 800 คน หรือร้อยละ 63.7 ของทั้งหมด ยังได้ให้ข้อมูลในเรื่องระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ ของตนนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยได้กำหนดเอาไว้ในแบบสอบถาม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 290 คน หรือร้อยละ 36.3 ไม่ให้

คำตอบ ซึ่งระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่าง นั้น ได้แก่ Fan Fiction, รูปภาพ, Webboard / Website / Fansite, รายการวิทยุทางอินเทอร์เน็ต, Blog แฟนคลับ และเว็บไซต์ ที่ให้บริการ online community ในต่างประเทศ เช่น Cyworld, Iple, UFO และ Duam

โดยพบว่า ระยะเวลาในการรับชมสื่ออื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่ออื่นๆ มากกว่า 2 ชั่วโมง

ทั้งนี้ เมื่อทำการพิจารณาจากข้อมูลในด้านความบ่อยครั้งและระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่อบันเทิงชนิดต่างๆ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการเปิดรับสื่อเพื่อฟังเพลงและดูคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตในปริมาณที่สูงกว่าสื่อชนิดอื่นๆ ทั้งในด้านความบ่อยครั้งและระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟัง ในขณะที่การรับชมโฆษณาในกลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาต่อวันในการรับชมอยู่ในระดับต่ำ และมีความถี่ในการรับชมอยู่ที่ระดับปานกลาง ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการเปิดรับและแสวงหาความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันก็มีสื่อต่างๆ ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น เช่น เครื่องเล่น mp3 หรือ ipod ซึ่งวัยรุ่นสามารถรับฟังเพลงได้มากตามที่ต้องการจากการรับฟังผ่านสื่อเหล่านี้ อีกทั้งสังคมในปัจจุบันมีรูปแบบในการเป็นสังคมแห่งความทันสมัยที่มีสื่อเป็นตัวกลาง วัยรุ่นจึงสามารถเข้าถึงและได้ใช้เทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ ดังนั้นสัดส่วนของการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจึงอยู่ในปริมาณที่สูงมาก

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาต่อไปจะพบว่า หากสังเกตจากประเภทของสื่อที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับจะทำให้พบว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็น active audience กล่าวคือ สื่อสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ตนั้นจัดได้ว่าเป็นสื่อเชิงรุก ซึ่งสื่อประเภทนี้ผู้ใช้ต้องเป็นฝ่ายที่วิ่งเข้าหาสื่อเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีความแตกต่างจากการรับชมรายการผ่านทางสื่อเชิงรับอย่างโทรทัศน์ ส่วนการที่กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาการเปิดรับโฆษณาในระดับต่ำ แต่มีความถี่ในการรับชมอยู่ที่ระดับปานกลางนั้น เป็นเหตุผลมาจากธรรมชาติของสื่อเชิงรับอย่างโฆษณาทางโทรทัศน์ ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอเป็นระยะเวลาแค่ช่วงสั้นๆ เพียงครั้งละไม่กี่นาที แต่มีความถี่ในการนำเสนอทุกวันนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง หรือมีระดับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ทั้งปริมาณความถี่และระยะเวลาในการเปิดรับน้อยกว่าอินเทอร์เน็ตนั้น สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนครึ่งหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ดังนั้นจึงทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของการรับชมรายการจากประเทศเกาหลีที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ หรือช่อง True Vision ซึ่งมีการออกอากาศหรือนำเสนอเกมส์โชว์ของทางประเทศเกาหลีมากมายหลายรายการ สิ่งนี้จึงเป็นเหตุผลข้อหนึ่งว่าทำไมแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างจึงมีระดับการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลีผ่านทางสื่อโทรทัศน์น้อยกว่าสื่ออินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

ระดับปริมาณการเปิดรับ	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณการเปิดรับระดับสูงมาก	297	37.1
ปริมาณการเปิดรับระดับสูง	297	37.1
ปริมาณการเปิดรับระดับปานกลาง	286	35.8
ปริมาณการเปิดรับระดับต่ำ	88	11.0
ปริมาณการเปิดรับระดับต่ำมาก	9	1.1
รวม	800	100

จากตารางที่ 48 เมื่อมีการนำผลการศึกษาจากค่าคะแนนความถี่และระยะเวลาต่อวันในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับการเปิดรับสื่อที่กำหนดไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสองกลุ่ม ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 37.1 มีปริมาณการเปิดรับในระดับสูง และสูงมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการเปิดรับในระดับต่ำมากมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.1

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำเพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลี

กิจกรรมที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
เรียนภาษาเกาหลี	450	56.3
รับประทานอาหารเกาหลี	280	35.0
แต่งกาย	262	32.8
ทรงผม	245	30.6
อื่นๆ	223	27.9
แต่งหน้า	164	20.5
ไปประเทศเกาหลี	78	9.8

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ (n = 800)

จากตารางที่ 49 พบว่า กิจกรรมที่ส่วนใหญ่ที่กลุ่มตัวอย่างทำเพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลี คือ เรียนภาษาเกาหลี คิดเป็นร้อยละ 56.3 และกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำรองลงมาในอันดับต้นๆ คือ เรื่องของการรับประทานอาหารเกาหลี, การแต่งกาย, ทรงผม และอื่นๆ ซึ่งได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการดนตรี เช่น เรียนเต้นสไตล์เกาหลี การเรียนดนตรีชนิดเดียวกับความถนัดของศิลปิน การเต้น cover การฝึกร้องเพลง รวมทั้งการแกะท่าเต้นของศิลปิน, การหัดอ่านเขียน และพูดภาษาเกาหลี, การเรียนทำอาหารเกาหลี, การเล่นเกมเว็บไซต์เกาหลี, การแต่ง Fiction นักร้องเกาหลี, การเรียนรู้การใช้ photoshop รวมทั้งการทำสื่อ multimedia ต่างๆ, การติดตามสื่อบันเทิงเกาหลีประเภทต่างๆ ทั้งละคร ภาพยนตร์ และเพลง, การใช้เครื่องประดับจากเกาหลี, การสะสมของที่เกี่ยวกับศิลปินที่ชอบ และการไม่ทำกิจกรรมใดๆ เลย เป็นต้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35.0, 32.8, 30.6 และ 27.9 ตามลำดับ ในขณะที่กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.8 คือ การไปประเทศเกาหลี

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีการทำ เพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลีจะพบว่า การเรียนภาษาเกาหลีเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของแฟนคลับแฟนคลับส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นไปได้ว่า แฟนคลับอาจต้องการมีความรู้ทางภาษา เพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ลดความแตกต่างทางการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมขณะทำการเปิดรับสื่อ บันเทิงเกาหลี ทำให้สามารถคาดเดาได้ว่าแฟนคลับจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อศิลปินรวมไปถึงประเทศเกาหลีเป็นอย่างมาก จนกระทั่งเกิดเป็นความสนใจใน

การเรียนรู้ภาษาของชาตินั้น อีกทั้งการเรียนภาษายังถือเป็นกิจกรรมที่ไม่ไกลตัววัยรุ่นนัก และเมื่อพิจารณาจากมุมมองของผู้ปกครอง การเรียนภาษาก็ยังถือเป็นความชอบที่ก่อประโยชน์ต่อตัวของผู้เรียนอีกด้วย นอกจากนี้การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่นวัยเรียน และมีรายได้ต่อเดือนที่ไม่สูงนักก็อาจเป็นเหตุผลให้สัดส่วนของการไปประเทศเกาหลีของกลุ่มตัวอย่างนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำ

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ

ช่องทางในการพบเห็นนักร้อง เกาหลี	ปริมาณการพบเห็น					\bar{X}	ระดับการ พบเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ปกติท่านเคยพบเห็นนักร้อง เกาหลีผ่านทางรายการโทรทัศน์ที่ ออกอากาศในประเทศไทยมาก/ น้อยเพียงใด	84 (10.5)	274 (34.3)	303 (37.9)	116 (14.5)	23 (2.9)	3.35	ปานกลาง
2. ท่านเคยรับฟังผลงานหรืออื่นๆ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีผ่านทาง วิทยุที่ออกอากาศในประเทศไทย มาก / น้อยเพียงใด	63 (7.9)	220 (27.5)	300 (37.5)	156 (19.5)	61 (7.6)	3.08	ปานกลาง
3. ท่านเคยพบเห็นนักร้องเกาหลี ผ่านทางสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารมาก / น้อยเพียงใด	324 (40.5)	310 (38.8)	130 (16.3)	32 (4.0)	4 (0.5)	4.15	สูง
4. ท่านเคยพบเห็นนักร้องเกาหลี ผ่านทางอินเทอร์เน็ตมาก / น้อย เพียงใด	730 (91.3)	58 (7.3)	9 (1.1)	3 (0.4)	0 (-)	4.89	สูงมาก
	รวม					3.87	สูง

จากตารางที่ 50 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพบเห็น หรือเปิดรับสื่อที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีจากช่องทางสื่อชนิดต่างๆ ในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 โดยช่องทางการสื่อสารที่

กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับหรือพบเห็นมากที่สุด คือ ช่องทางจากอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 รองลงมา คือ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือนิตยสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับหรือพบเห็นนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด คือ ช่องทางจากสื่อวิทยุ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนี้ พบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลในส่วนของความถี่และระยะเวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่อบันเทิงชนิดต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการพบเห็นศิลปินเกาหลีผ่านสื่อ

ระดับปริมาณการพบเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณการพบเห็นระดับสูงมาก	278	34.8
ปริมาณการพบเห็นระดับสูง	370	46.3
ปริมาณการพบเห็นระดับปานกลาง	137	17.1
ปริมาณการพบเห็นระดับต่ำ	15	1.9
ปริมาณการพบเห็นระดับต่ำมาก	-	-
รวม	800	100

จากตารางที่ 50 เมื่อมีการนำผลการศึกษาจากค่าคะแนนการพบเห็นนักร้องผ่านสื่อ ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับการเปิดรับสื่อที่กำหนดไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านสื่อในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 46.3 ในขณะที่ไม่ปรากฏตัวเลขของกลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเนื้อหาในการสื่อสาร

เนื้อหาในการสื่อสาร	ระดับของคำตอบ					\bar{X}	ระดับการเปิดรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ท่านรับรู้เกี่ยวกับผลงานของนักร้องเกาหลี มาก / น้อยเพียงใด	400 (50.0)	318 (39.8)	77 (9.6)	4 (0.5)	1 (0.1)	4.39	สูงมาก
2. ท่านรับรู้เกี่ยวกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	349 (43.6)	340 (42.5)	102 (12.8)	8 (1.0)	1 (0.1)	4.28	สูงมาก
3. ท่านรับรู้เกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	260 (32.5)	340 (42.5)	165 (20.6)	29 (3.6)	6 (0.8)	4.02	สูง
4. ท่านรับรู้ข้อมูลเรื่องการฝึกฝน / ฝึกซ้อมของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	246 (30.8)	317 (39.6)	200 (25.0)	32 (4.0)	5 (0.6)	3.96	สูง
5. ท่านได้รับรู้ถึงระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด	274 (34.3)	324 (40.5)	165 (20.6)	31 (3.9)	6 (0.8)	4.04	สูง
6. ท่านรับรู้ตารางการทำงานของนักร้องเกาหลีมากน้อยเพียงใด	90 (11.3)	245 (30.6)	307 (38.4)	125 (15.6)	33 (4.1)	3.29	ปานกลาง
7. ท่านมีความสนใจและอยากให้มีการนำเสนอเกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนที่จะมาเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลี ผ่านสื่อที่ท่านดูได้ทั่วไป เช่น โทรทัศน์ มาก / น้อยเพียงใด	468 (58.5)	213 (26.6)	99 (12.4)	13 (1.6)	7 (0.9)	4.40	สูงมาก
รวม						4.06	สูง

จากตารางที่ 52 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 โดยประเด็นในการรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจ และอยากให้มีการนำเสนอเกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนที่จะมาเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีผ่านสื่อที่หาดูได้ทั่วไป โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 รองลงมา คือ การรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับผลงานของนักร้องเกาหลี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ส่วนประเด็นในการรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตารางการทำงานของนักร้องเกาหลี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29

จากข้อมูลข้างต้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลก่อนหน้าที่ทำให้ทราบว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลีมีความเป็น serious fan และ active audience กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจใคร่รู้ในประวัติของของนักร้องเกาหลีอยู่ในระดับที่สูงมาก ยิ่งไปกว่านั้นการรับรู้เกี่ยวกับประวัติ ข้อมูลการฝึกฝน และระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีก็ยังคงอยู่ในระดับที่สูงมากอีกเช่นเดียวกัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ไม่ใช่ข้อมูลในด้านความบันเทิง แต่เป็นข้อมูลที่เป็นชีวิตเบื้องหลังก่อนหน้าการเป็นนักร้องของศิลปิน จึงอาจกล่าวได้ว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีมีความเป็น serious fan ที่ไม่ได้ให้ความสนใจเฉพาะแค่เรื่องของความบันเทิงหน้าจอนั่นเอง

นอกจากนี้ การรับรู้ข่าวคราวความเคลื่อนไหวและผลงานของศิลปินก็ยังคงอยู่ในระดับที่สูงมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสามารถคาดเดาได้ว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ไม่ได้มีที่มาจาก การเปิดรับ หรือสามารถแสวงหาได้จากสื่อเชิงรับอย่างสื่อมวลชน เพราะสื่อมวลชนมีปริมาณการนำเสนอที่ยังจัดว่าน้อยและค่อนข้างล่าช้า ดังนั้นข้อมูลที่ได้มาก็ล้วนแล้วแต่มาจากการพยายามติดตามแสวงหาข่าวสารของแฟนคลับผ่านสื่อเชิงรุกอย่างอินเทอร์เน็ต จึงยังเป็นการตอกย้ำความเป็น active audience ของแฟนคลับนักร้องเกาหลีได้อีกทางหนึ่ง

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปริมาณการรับรู้เนื้อหาเกี่ยวกับศิลปินเกาหลี

ระดับปริมาณการรับรู้เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
ปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับสูงมาก	342	42.8
ปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับสูง	343	42.9
ปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับปานกลาง	98	12.3
ปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับต่ำ	14	1.8
ปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับต่ำมาก	3	0.4
รวม	800	100

จากตารางที่ 53 เมื่อมีการนำผลการศึกษาค่าคะแนนระดับการรับรู้เนื้อหาเกี่ยวกับศิลปินเกาหลี ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับการรับรู้เนื้อหาที่กำหนดไว้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 42.9 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับสูงมาก คือร้อยละ 42.8

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

เรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ระดับการเรียนรู้					\bar{X}	ระดับการเรียนรู้
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ท่านได้เรียนรู้ว่าการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการโปรโมตเพียงอย่างเดียวแต่ขึ้นอยู่กับความสามารถด้วย	629 (78.6)	148 (18.5)	22 (2.8)	0 (-)	1 (0.1)	4.76	สูงมาก
2. ท่านได้เรียนรู้ว่าเรื่องของความสามารถสำคัญกว่าเรื่องของหน้าตา	447 (55.9)	270 (33.8)	76 (9.5)	4 (0.5)	3 (0.4)	4.44	สูงมาก

ตารางที่ 54 (ต่อ)

เรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ระดับการเรียนรู้					\bar{X}	ระดับ การ เรียนรู้
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
3. ท่านได้เรียนรู้ว่าการที่นักเรียน เกาหลีจะประสบความสำเร็จได้ ต้องมีความรับผิดชอบอย่างมาก	678 (84.8)	110 (13.8)	12 (1.5)	0 (-)	0 (-)	4.83	สูงมาก
4. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความเพียร พยายามว่าเป็นหนทางนำไปสู่ความ สำเร็จ	673 (84.1)	111 (13.9)	15 (1.9)	1 (0.1)	0 (-)	4.82	สูงมาก
5. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จัก แบ่งเวลาให้เหมาะสม	390 (48.8)	295 (36.9)	102 (12.8)	12 (1.5)	1 (0.1)	4.33	สูงมาก
6. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความอดทน ต่อแรงกดดันต่างๆที่ตัวนักเรียนต้อง พบ	578 (72.3)	169 (21.1)	46 (5.8)	5 (0.6)	2 (0.3)	4.65	สูงมาก
7. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความ มุ่งมั่นที่จะทำตามความฝัน เช่น การเป็นนักเรียน	557 (69.6)	183 (22.9)	48 (6.0)	8 (1.0)	4 (0.5)	4.60	สูงมาก
8. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรัก เพื่อนและความสามัคคี	615 (76.9)	142 (17.8)	42 (5.3)	1 (0.1)	0 (-)	4.71	สูงมาก
9. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความไม่ย่อ ท้อต่ออุปสรรค	599 (74.9)	168 (21.0)	31 (3.9)	2 (0.3)	0 (-)	4.71	สูงมาก
10. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการมีวินัย	463 (57.9)	247 (30.9)	81 (10.1)	9 (1.1)	0 (-)	4.46	สูงมาก
11. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของภาษา เกาหลีจากการที่ท่านชอบนักเรียน เกาหลี	342 (42.8)	249 (31.1)	175 (21.9)	28 (3.5)	6 (0.8)	4.12	สูง

ตารางที่ 54 (ต่อ)

เรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก	ระดับการเรียนรู้					\bar{X}	ระดับการเรียนรู้
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
12. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความคิดัญญาที่นักร้องเกาหลีมีต่อผู้มีพระคุณ	394 (49.3)	266 (33.3)	116 (14.5)	21 (2.6)	3 (0.4)	4.29	สูงมาก
13. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน	461 (57.6)	251 (31.4)	76 (9.5)	11 (1.4)	1 (0.1)	4.45	สูงมาก
14. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า	541 (67.6)	206 (25.8)	46 (5.8)	6 (0.8)	1 (0.1)	4.60	สูงมาก
15. ท่านได้เรียนรู้ว่าการเป็นศิลปินที่เก่งและมีความสามารถต้องใช้เวลาในการฝึกฝนที่ยาวนาน	662 (82.8)	117 (14.6)	21 (2.6)	0 (-)	0 (-)	4.80	สูงมาก
	รวม					4.57	สูงมาก

จากตารางที่ 54 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีในระดับที่สูงมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 โดยเกือบทั้งหมดเป็นคุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีที่กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้ในระดับที่สูงมาก ซึ่งประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีมากที่สุดนั้น คือ การเรียนรู้ว่านักร้องเกาหลีจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความรับผิดชอบอย่างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ซึ่งมีความใกล้เคียงกับประเด็นในการเรียนรู้เรื่องของความเพียรพยายามว่าเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ และประเด็นเรื่องการเรียนรู้ว่าการเป็นศิลปินที่เก่งและมีความสามารถต้องใช้เวลาในการฝึกฝนที่ยาวนาน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 และ 4.80 ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด คือ การเรียนรู้เรื่องของภาษาเกาหลี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

จากข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวกดังกล่าวข้างต้นที่พบว่าแฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในระดับที่สูงมากนั้น อาจเป็นไปได้ว่า ด้วยคุณสมบัติหรือในความเป็นนักร้องเกาหลีนั้น ได้มีคุณค่าและเรื่องราวอันน่าเรียนรู้สอดแทรกให้แฟนคลับสามารถเรียนรู้

ไปพร้อมๆ กับการรับชมความบันเทิงจากศิลปิน อีกทั้งการเรียนรู้คุณค่าในประเด็นต่างๆ ยังพบว่ามี ความสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งพบว่าเรื่องราวทั้งเบื้องหลังและเบื้องหน้าของศิลปิน เกาหลีนั้นสามารถทำให้คนที่แฟนคลับได้เรียนรู้คุณค่าต่างๆ ในการดำเนินชีวิตได้อีกด้วย นอกจากนี้ การที่แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในระดับที่สูงมากนั้น ยังสามารถ ทำให้คาดเดาได้ว่า คุณค่าต่างๆ ข้างต้นเป็นคุณสมบัติที่เด่นชัดซึ่งแฟนคลับเกือบทุกคนสามารถสังเกต ได้จากศิลปินนักร้องเกาหลีนั่นเอง

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก

ระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก	จำนวน	ร้อยละ
เรียนรู้คุณค่าทางบวกระดับสูงมาก	646	80.8
เรียนรู้คุณค่าทางบวกระดับสูง	139	17.4
เรียนรู้คุณค่าทางบวกระดับปานกลาง	15	1.9
เรียนรู้คุณค่าทางบวกระดับต่ำ	-	-
เรียนรู้คุณค่าทางบวกระดับต่ำมาก	-	-
รวม	800	100

จากตารางที่ 55 เมื่อมีการนำผลการศึกษาจากค่าคะแนนระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก จากศิลปินเกาหลี ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ที่กำหนดไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปริมาณการรับรู้เนื้อหาในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 80.8 ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่างคนใดมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในระดับต่ำ และต่ำมากเลย

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสามารถในการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

การปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้	ระดับคำตอบ					\bar{X}	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ท่านสามารถมีความรับผิดชอบได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	115 (14.4)	344 (43.0)	322 (40.3)	16 (2.0)	3 (0.4)	3.69	สูง
2. ท่านสามารถมีความเพียรพยายามได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	172 (21.5)	355 (44.4)	253 (31.6)	18 (2.3)	2 (0.3)	3.85	สูง
3. ท่านสามารถรู้จักแบ่งเวลาได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	122 (15.3)	303 (37.9)	328 (41.0)	44 (5.5)	3 (0.4)	3.62	สูง
4. ท่านสามารถเป็นผู้มีความอดทนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	196 (24.5)	302 (37.8)	263 (32.9)	34 (4.3)	5 (0.6)	3.81	สูง
5. ท่านสามารถมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝันได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	285 (35.6)	309 (38.6)	173 (21.6)	28 (3.5)	5 (0.6)	4.05	สูง
6. ท่านสามารถมีความสามัคคีและรักเพื่อนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	474 (59.3)	250 (31.3)	71 (8.9)	5 (0.6)	0 (-)	4.49	สูงมาก
7. ท่านสามารถเป็นผู้ที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	263 (32.9)	375 (46.9)	148 (18.5)	12 (1.5)	2 (0.3)	4.11	สูง
8. ท่านสามารถเป็นผู้มีวินัยได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	190 (0.3)	338 (2.6)	249 (31.1)	21 (42.3)	2 (23.8)	3.87	สูง
9. ท่านสามารถเป็นผู้มีความกตัญญูได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	524 (65.5)	210 (26.3)	59 (7.4)	6 (0.8)	1 (0.1)	4.57	สูงมาก
10. ท่านสามารถเป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนได้เช่นเดียวกับนักร้อง	451 (56.4)	261 (32.6)	82 (10.3)	5 (0.6)	1 (0.1)	4.45	สูงมาก
11. ท่านสามารถรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี	530 (66.3)	223 (27.9)	43 (5.4)	3 (0.4)	1 (0.1)	4.56	สูงมาก
รวม						4.10	สูง

จากตารางที่ 56 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้จากนักร้องเกาหลีมากที่สุด คือ การมีความกตัญญู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับการรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมาอีกสองอันดับ คือ ความสามัคคีและรักเพื่อน ตามมาด้วยความเป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ 4.45 ตามลำดับ ส่วนประเด็นอื่นๆ ที่เหลือได้แสดงให้เห็นถึงระดับของการที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.62 - 4.05 โดยสำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด คือ การรู้จักแบ่งเวลา

จากข้อมูลข้างต้นที่พบว่า คุณค่าที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามนักร้องเกาหลีได้ในระดับที่สูงมากนั้น ได้แก่ การที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นผู้มีความสามัคคีและรักเพื่อน มีความกตัญญู มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และสามารถรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า คุณค่าทั้ง 4 ข้อนี้เป็นคุณค่าทางบวกที่เป็นค่านิยมที่ยึดถือและปฏิบัติกันอยู่แล้วในสังคมไทย ดังนั้นแฟนคลับจึงสามารถปฏิบัติตามคุณค่านั้นได้ไม่ยากเย็นนัก ในขณะที่คุณค่าในข้ออื่นๆ ซึ่งถึงแม้ว่าแฟนคลับจะสามารถปฏิบัติตามได้ในระดับที่สูง หากแต่คุณค่าในบางประเด็นนั้นก็ไม่ใช่คุณค่าหรือค่านิยมที่สังคมไทยมีการยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เช่น ความรับผิดชอบ การแบ่งเวลา และความมีวินัย เป็นต้น

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวก

ระดับการปฏิบัติตาม	จำนวน	ร้อยละ
การปฏิบัติตามระดับสูงมาก	329	41.1
การปฏิบัติตามระดับสูง	393	49.1
การปฏิบัติตามระดับปานกลาง	75	9.4
การปฏิบัติตามระดับต่ำ	3	0.4
การปฏิบัติตามระดับต่ำมาก	-	-
รวม	800	100

จากตารางที่ 57 เมื่อมีการนำผลการศึกษาค่าคะแนนระดับการปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้ คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลี ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับการปฏิบัติตามคุณค่าทางบวกที่กำหนดไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้ คุณค่าทางบวกในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 49.1 ทั้งนี้ การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวกในระดับต่ำมากนั้น ไม่มีปรากฏในกลุ่มกลุ่มตัวอย่างคนใด

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม จริง	ระดับความรู้สึก					\bar{X}	ระดับ ปฏิสัมพันธ์ ๑
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด		
1. ท่านรู้สึกว่าคุณนักร้องเกาหลี เป็นเสมือนเพื่อน /พี่ /น้อง /ญาติ หรือคนคุ้นเคยของท่าน	366 (45.8)	273 (34.1)	122 (15.3)	32 (4.0)	7 (0.9)	4.20	สูง
2. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณนักร้อง เกาหลีที่ท่านชอบเป็นอย่างดี	291 (36.4)	321 (40.1)	158 (19.8)	25 (3.1)	5 (0.6)	4.09	สูง
3. ท่านมีความรู้สึกเศร้า เสียใจ และพยายามหาทางช่วยเหลือ เมื่อทราบข่าวว่าคุณนักร้องเกาหลีที่ท่านชอบมีความทุกข์หรือประสบ กับปัญหาคับขัน	400 (50.0)	251 (31.4)	118 (14.8)	22 (2.8)	9 (1.1)	4.26	สูงมาก
4. ท่านรู้สึกเดียดร้อน หรือไม่สบายใจเวลาที่มีข่าวไม่ดีหรือข่าว ในแง่ลบเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี	467 (58.4)	216 (27.0)	98 (12.3)	14 (1.8)	5 (0.6)	4.41	สูงมาก
5. ท่านรู้สึกอยากจะปกป้องหรือ ลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างหาก นักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบถูก โจมตี	456 (57.0)	207 (25.9)	107 (13.4)	26 (3.3)	4 (0.5)	4.36	สูงมาก

ตารางที่ 58 (ต่อ)

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่จริง	ระดับความรู้สึก					\bar{X}	ระดับปฏิสัมพันธ์ ^๑
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
6. ท่านมีความรู้สึกยินดีและมี ความสุขไปด้วยเวลาเห็นนักร้อง เกาหลีที่ท่านชื่นชอบประสบ ความสำเร็จ	689 (86.1)	91 (11.4)	17 (2.1)	3 (0.4)	0 (-)	4.83	สูงมาก
7. ท่านรู้สึกตื่นเต้น ดีใจ เมื่อพบ เห็นภาพของนักร้องเกาหลีที่ท่าน ชื่นชอบปรากฏในสื่อต่างๆ	622 (77.8)	140 (17.5)	32 (4.0)	6 (0.8)	0 (-)	4.72	สูงมาก
8. ท่านมีความรู้สึกกระตือรือร้นใน การรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้อง เกาหลี	566 (70.8)	187 (23.4)	42 (5.3)	4 (0.5)	1 (0.1)	4.64	สูงมาก
9. ท่านรู้สึกอยากจะไปพบตัวจริง ของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบที่ ประเทศเกาหลีได้	658 (82.3)	79 (9.9)	52 (6.5)	9 (1.1)	2 (0.3)	4.73	สูงมาก
10. ท่านมีความรู้สึกอยากให้ นักร้องเกาหลีมาเปิดการแสดง หรือจัดคอนเสิร์ตในประเทศไทย บ่อยๆ	623 (77.9)	119 (14.9)	50 (6.3)	7 (0.9)	1 (0.1)	4.70	สูงมาก
11. ท่านจะทำตามหากนักร้อง เกาหลีที่ท่านชื่นชอบออกมา ขอร้องให้ท่านช่วยทำอะไร หรือ หยุดการกระทำบางอย่าง	420 (52.5)	222 (27.8)	136 (17.0)	17 (2.1)	5 (0.6)	4.29	สูงมาก
	รวม					4.47	สูงมาก

จากตารางที่ 58 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 โดยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่กลุ่มตัวอย่างมีในระดับสูง 5 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้สึกยินดีและมีความสุขไปด้วยเวลาเห็นนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83, ความรู้สึกอยากจะไปพบตัวจริงของนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบที่ประเทศเกาหลีใต้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, ความรู้สึกตื่นเต้น ดีใจ เมื่อพบเห็นภาพของนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบปรากฏในสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72, ความรู้สึกอยากให้นักร้องเกาหลีมาเปิดการแสดงหรือจัดคอนเสิร์ตในประเทศไทยบ่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และสุดท้ายคือ ความรู้สึกกระตือรือร้นในการรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64

ทั้งนี้ จากข้อมูลข้างต้นซึ่งพบว่าแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงมากนั้น มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ที่พบว่าแฟนคลับมีความถี่ในการรับชม / รับฟังสื่อบันเทิงชนิดต่างๆ ในระดับที่สูง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีที่กล่าวไว้โดย Pekka Isotalus (1997) ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ชมมีการติดตามดูบุคคลในสื่ออย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

ระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง	จำนวน	ร้อยละ
ปฏิสัมพันธ์ฯ ระดับสูงมาก	601	75.1
ปฏิสัมพันธ์ฯ ระดับสูง	165	20.6
ปฏิสัมพันธ์ฯ ระดับปานกลาง	26	3.3
ปฏิสัมพันธ์ฯ ระดับต่ำ	8	1.0
ปฏิสัมพันธ์ฯ ระดับต่ำมาก	-	-
รวม	800	100

จากตารางที่ 59 เมื่อมีการนำผลการศึกษาค่าคะแนนระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของกลุ่มตัวอย่าง ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการให้ค่าคะแนนระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่กำหนดไว้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับสูง

มาก คิดเป็นร้อยละ 75.1 ทั้งนี้ การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวกในระดับต่ำมากนั้น ไม่มีปรากฏในกลุ่มกลุ่มตัวอย่างคนใด

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยในส่วนนี้ จะนำเสนอผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” โดยการแยกพิจารณาตามสมมติฐานในแต่ละข้อ ซึ่งมีทั้งหมด 3 ข้อดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 60 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ

ตัวแปร	ระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
ความบ่อยครั้งในการรับชม	.421 **
ระยะเวลาในการรับชม (/ วัน)	.403 **
การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ	.306 **

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 60 พบว่า ตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับการเปิดรับข่าวสารในส่วนของความบ่อยครั้งและระยะเวลาในการรับชม / รับฟังสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นการแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .421 และ .403 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรการเปิดรับทั้ง 2 กับตัวแปรระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์กันในทางบวก และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง กล่าวคือ หากแฟนคลับมีความบ่อยครั้งหรือระยะเวลาในการรับชม / รับฟังต่อวันในระดับที่สูง ก็จะส่งผลให้แฟนคลับ เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงตามไปด้วย และหากแฟนคลับมีความถี่

หรือระยะเวลาในการรับชม / รับฟังต่อวันในระดับที่ต่ำ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงก็จะอยู่ในระดับที่ต่ำเช่นกัน

นอกจากนี้ จากตารางที่ 60 ยังแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีสองกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับการเปิดรับข่าวสารในส่วนของปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีสื่อผ่านช่องทางสื่อชนิดต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .306 หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับที่ต่ำ กล่าวคือ หากแฟนคลับมีปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีสื่อในในระดับที่สูง การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงก็จะอยู่ในระดับที่สูงเช่นกัน และหากแฟนคลับมีปริมาณการพบเห็นนักร้องเกาหลีสื่อในระดับที่ต่ำ ก็จะส่งผลให้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำไปด้วย ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 61 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีสื่อและการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

ตัวแปร	ระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง
การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องต่างๆ	.550 **
การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	.286 **

** p < 0.01

จากตารางที่ 61 พบว่า ตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีสื่อของทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในส่วนของเรื่องการเรียนรู้คุณค่าทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .550 หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง หรืออาจกล่าวได้ว่า หากแฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูง ก็จะมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกใน

ระดับที่สูงเช่นกัน และหากแฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับต่ำ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกก็จะอยู่ในระดับที่ต่ำไปด้วย

นอกจากนี้ จากตารางที่ 61 ยังแสดงให้เห็นว่าตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีสากลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในส่วนของการปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .286 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงบวก และเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ นั่นคือ หากแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูง ก็จะมีการปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวกในระดับที่สูงเช่นกัน และหากแฟนคลับมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับต่ำ การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวกก็จะอยู่ในระดับที่ต่ำไปด้วย

สมมติฐานข้อที่ 3 ระดับการเปิดรับข่าวสารกับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 62 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

ตัวแปร	เนื้อหาที่เปิดรับ
การเรียนรู้คุณค่าทางบวกในเรื่องต่างๆ	.535 **
การปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก	.336 **

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 62 พบว่า ตัวแปรระดับการเปิดรับข่าวสารในส่วนของเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก ในส่วนของเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .535 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับการเปิดรับข่าวสารในส่วนของเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับ กับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในส่วนของการปฏิบัติตามเรื่องที่เรียนรู้คุณค่าทางบวก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .336 ที่นัยสำคัญทางสถิติในระดับ .01 โดยถือว่ามีสัมพันธ์กันเชิงบวก โดยเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำ

กล่าวคือ หากแฟนคลับมีการเปิดรับเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีในระดับสูง การเรียนรู้คุณค่าทางบวกและการปฏิบัติตามเรื่อง que เรียนรู้คุณค่าทางบวก ก็จะอยู่ในระดับที่สูงตามไปด้วย ในขณะที่หากแฟนคลับมีการเปิดรับเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีในระดับต่ำ การเรียนรู้คุณค่าทางบวกและการปฏิบัติตามเรื่อง que เรียนรู้คุณค่าทางบวกก็จะอยู่ในระดับที่ต่ำด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” นี้เป็นการศึกษาถึงการเรียนรู้คุณค่าทางบวกและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินของแฟนคลับนักร้องเกาหลี รวมไปถึงประเด็นเรื่องการสื่อสารที่มีความเกี่ยวข้องหรือก่อให้เกิดการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ

ในส่วนของระเบียบวิธีวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ควบคู่ไปกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อก่อให้เกิดความครอบคลุมของผลการวิจัยให้มากที่สุด โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ นั้นผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับกลุ่ม key informant ซึ่งได้แก่ แฟนคลับนักร้องเกาหลี และเว็บมาสเตอร์ของเว็บไซต์แฟนคลับนักร้องเกาหลี โดยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ รวมถึงการสังเกตลักษณะบุคลิกภายนอกระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อดูสีหน้าท่าทาง อากัปกริยา และพฤติกรรมต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมายที่เกิดขึ้นระหว่างการให้สัมภาษณ์ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ในกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มแฟนคลับ รวมไปถึงการศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ (Documentary Research) ก็ได้ถูกนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยเช่นกัน

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อค้นหาข้อมูลในส่วนรายละเอียดเชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดของคำตอบในตัวแปรต่างๆ ในขณะที่เดียวกันแม้เราได้ข้อมูลในส่วนรายละเอียดมาแล้ว เราก็มีโอกาสทราบได้เช่นกันว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากน้อยเท่าไรที่ให้คำตอบในลักษณะเดียวกันนั้น หรือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะให้คำตอบไปในทิศทางใด ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อนำตัวเลขมาสนับสนุนผลการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

โดยในส่วนของ**การวิจัยเชิงปริมาณ** จะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยให้แฟนคลับทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 13 - 25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 800 คนเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered) โดยการวิจัยเชิงปริมาณนั้น

ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟน ๆ ว่าตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร และเพื่อศึกษาถึงผลที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกว่าแฟน ๆ กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกในด้านใดมาก และด้านใดน้อย รวมทั้งเพื่อใช้ตัวเลขทางสถิติที่ได้มาช่วยในการสนับสนุนข้อมูลการวิจัยในเชิงคุณภาพ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows สำหรับการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่ออธิบายข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร ข้อมูลด้านการสื่อสาร การเรียนรู้คุณค่าทางบวก และระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ อีกด้วย

ทั้งนี้ ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำแนวคิดต่างๆ ที่ได้กล่าวเอาไว้ในบทที่ 2 คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม, แนวคิดเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง, แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยวัยรุ่น, แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น, แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง “แฟน” และ “ความเป็นแฟน” และทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ

โดยในหัวข้อการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับนี้ ผู้วิจัยจะพิจารณาการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. ประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี

2. ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินว่าเกิดขึ้นมาจากส่วนใด
3. ผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี
4. พัฒนาการหรือลำดับขั้นตอนที่นำแฟนคลับไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก

1. ประเภทของคุณค่าทางบวกที่แฟนคลับเรียนรู้จากศิลปินนักร้องเกาหลี

1.1 การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง มีอยู่ 8 ประเด็น คือ

1. ความเพียรพยายาม, อดทน, เข้มแข็ง
2. ความสามารถสำคัญกว่าหน้าตา
3. การต่อสู้ชีวิต
4. การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา
5. การให้ประโยชน์คืนแก่สังคม
6. การมุ่งมั่นทำตามความฝัน
7. ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน
8. ความรับผิดชอบ

1.2 การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อคนรอบข้าง

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่อคนรอบข้างของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง มีอยู่ 5 ประเด็น คือ

1. มิตรภาพระหว่างเพื่อน
2. การรักครอบครัว
3. การให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส
4. ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ
5. การวางตัวให้เหมาะสมต่อสถานการณ์

2. ที่มาของการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับที่มาจาก 2 ประเด็นหลัก คือ

2.1 การเรียนรู้คุณค่าจากการเปรียบเทียบกับศิลปินไทย

โดยความแตกต่างจากข้อมูลที่แฟนคลับได้รับรู้มาจากของทั้งศิลปินเกาหลีและศิลปินไทย ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านการฝึกฝน ข้อมูลด้านกระบวนการในการเป็นศิลปิน รวมไปถึงคุณภาพของผลงาน ก็ได้ทำให้เกิดการเปรียบเทียบ และนำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลีขึ้น

2.2 การเรียนรู้คุณค่าจากการเรื่องราวก่อนการเป็นศิลปินเกาหลี

การเรียนรู้คุณค่าจากการเรื่องราวก่อนการเป็นศิลปินนั้นมาจาก 3 ประเด็นด้วยกัน คือ

1. กระบวนการและขั้นตอนของการเป็นศิลปิน
2. ภูมิหลังและพื้นฐานครอบครัวที่ไม่เอื้ออำนวย
3. อุปสรรคทางเชื้อชาติ

3. ผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลี

โดยผลสืบเนื่องที่เกิดจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินนักร้องเกาหลีในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ

3.1 ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเอง

ผลสืบเนื่องที่มีต่อการพัฒนาปรับปรุงตนเองของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่าง มีอยู่ 8 ประเด็น คือ

1. ได้รับความบันเทิง และผ่อนคลาย
2. การเปิดโลกทัศน์ และได้เพื่อน
3. ความพยายามด้านการเรียน
4. การเป็นความหวังและกำลังใจ
5. ความสนใจภาษาเกาหลี
6. การมีเป้าหมายในชีวิต
7. การรู้จักค่าของเงิน
8. การปรับเปลี่ยนทัศนคติในชีวิต และการเปลี่ยนแปลงตนเอง

3.2 สัดส่วนของความเป็นไปได้จริงในการนำคุณค่าทางบวกที่เรียนรู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สัดส่วนของการนำคุณค่าทางบวกที่เรารู้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีด้วยกันหลักๆ 2 ด้าน คือ

3.2.1 การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันบางส่วน

คุณค่าทางบวกที่กลุ่มตัวอย่างนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันบางส่วนมี 3 ลักษณะ คือ

1. การเป็นแบบอย่างที่ดี
2. การเป็นตัวอย่างเป็นเปรียบเทียบถึงคนที่ลำบากกว่า
3. การเป็นแรงบันดาลใจเฉพาะเรื่อง

3.2.2 การนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้เลย

กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่าคุณค่าทางบวกที่ได้เรารู้เป็นสิ่งที่ยาก และบางอย่างก็เป็นเรื่องไกลตัว นอกจากนี้ เรื่องของแบบแผนในการดำเนินชีวิตที่ต่างกัน จึงทำให้คุณค่าทางบวกที่เรารู้จากศิลปินไม่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตจริงของกลุ่มตัวอย่างได้

4. พัฒนาการหรือลำดับขั้นตอนที่นำแฟนคลับไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวก

1. ประเภทของแฟนคลับ

เนื่องจากแฟนคลับที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มคนที่ค่อนข้างมีความหลากหลาย จึงสามารถจัดแบ่งแฟนคลับออกเป็นประเภทโดยอาศัยเกณฑ์เบื้องต้นอันประกอบไปด้วย 2 ประเด็นหลัก คือ

1. จุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี
2. จุดเริ่มของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับ

1.1 จุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี

หากใช้เกณฑ์ในเรื่องจุดเริ่มก่อนที่จะมาเข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น จะพบว่า สามารถจัดแบ่งแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เริ่มจากการเคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก
2. กลุ่มที่เริ่มจากการไม่เคยเป็นแฟนคลับของศิลปินอื่นในเริ่มแรก

1.2 จุดเริ่มของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับ

หากใช้เกณฑ์ในเรื่องจุดเริ่มของความประทับใจที่ทำให้เข้าร่วมเป็นแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลีนั้น พบว่าสามารถจัดแบ่งแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากรูปลักษณ์ภายนอกของศิลปินก่อน
2. กลุ่มที่เริ่มประทับใจจากผลงานของศิลปินก่อน

2. การวิเคราะห์พัฒนาการการเรียนรู้คุณค่าผ่านกรอบแนวคิดการเรียนรู้ทางสังคมและการสื่อสาร

พัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับนั้น เริ่มจากการที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้มีโอกาสรู้จักกับศิลปินนักร้องเกาหลีผ่านทางช่องทางต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่ออินเทอร์เน็ต จากนั้น การรับชมศิลปินผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลให้แฟนคลับเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงนี้มีบทบาทสำคัญ ในการเป็นส่วนช่วยผลักดันในการทำให้แฟนคลับเกิดการเรียนรู้คุณค่าจากศิลปิน เนื่องจากการเรียนรู้คุณค่าทางบวกนั้นเกิดจากเนื้อหาที่แฟนคลับได้รับจากการติดตามศิลปินผ่านสื่อนั่นเอง

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน

ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่เกิดขึ้นนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเด็นหลักด้วยกัน คือ

1. ลักษณะความรู้สึกของแฟนคลับที่เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

ลักษณะความรู้สึกที่แฟนคลับมีต่อตัวศิลปินนั้นสามารถสรุปออกมาเป็นหัวข้อได้ทั้งหมด 12 ข้อ คือ

1. ความรู้สึกที่อยากจะพบปะกับตัวจริงของศิลปิน
2. ความรู้สึกเป็นห่วงและคอยเป็นกำลังใจ
3. ความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวศิลปิน หรือเห็นว่าศิลปินเป็นผู้นำ
4. การมีความรู้สึกว่ารู้จักและสนิทสนมกับศิลปินเช่นเดียวกับคนใกล้ชิด

5. ความรู้สึกที่พร้อมจะเข้าใจและให้อภัยเมื่อศิลปินทำผิด
6. ความรู้สึกสบาย หรือผ่อนคลายเหมือนอยู่กับเพื่อนตัวเอง
7. ความรู้สึกอยากปกป้องศิลปิน
8. ความรู้สึกที่เป็นไปในลักษณะของการมีความรู้สึกร่วม
9. ความรู้สึกที่นำไปสู่การให้ข้อเสนอแนะหรือลှ่นให้ศิลปินทำพฤติกรรมต่างๆที่เห็นว่าเหมาะสม
10. ความรู้สึกผูกพันกับศิลปินจนพยายามเลียนแบบ
11. ความรู้สึกผิดหวังในการกระทำของศิลปิน
12. การประชิดประชันทางความคิด

2. รูปแบบของการแสดงออกซึ่งการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะต่างๆ

การแสดงออกถึงปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในลักษณะต่างๆ นั้น สามารถสรุปออกมาเป็นหัวข้อได้ทั้งหมด 5 ข้อ คือ

1. การไปพบปะกับตัวจริงของศิลปิน
2. การมีอารมณ์ร่วมไปกับศิลปิน
3. การแสดงออกทางคำพูด
4. การมอบสิ่งของให้แก่ศิลปิน
5. การแสดงออกผ่านการกระทำกิจกรรม

ซึ่งการแสดงออกผ่านทางกิจกรรมยังสามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้ 3 หัวข้อ ดังนี้

- 5.1 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมในพื้นที่เวลาพิเศษอย่างคอนเสิร์ต
- 5.2 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันครบรอบวันคล้ายวันเกิดของศิลปิน
- 5.3 การแสดงออกผ่านทางกิจกรรมเพื่อสังคม

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างแฟนคลับกับศิลปิน

การที่แฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี ยังคงรักษาสถานภาพการเป็นแฟนคลับและระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงที่มีต่อศิลปินเอาไว้ได้อย่างดีนั้น เกิดมาจากปัจจัยหลาย 4 ประการ คือ

1. ปัจจัยจากตัวศิลปิน และการสนับสนุนของระบบสื่อมวลชนภายในประเทศเกาหลี
2. ปัจจัยจากโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน
3. ปัจจัยจากกลุ่มแฟนคลับ
4. ปัจจัยจากสื่อสารมวลชนในประเทศไทย

การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

1. การสื่อสารที่นำไปสู่การเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ

คุณค่าทางบวกทั้งหมดที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้จากศิลปินนั้นมีที่มาจากเนื้อหา ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นประเภทหลักๆ ได้ 5 ประเภท คือ

1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวส่วนตัวของศิลปิน
2. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางการเข้าสู่อาชีพของศิลปิน
3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยส่วนตัวของศิลปิน
4. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการทำประโยชน์เพื่อสังคม
5. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมหรือวัฒนธรรมประจำชาติ

2. การสื่อสารที่นำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

การสื่อสารที่นำไปสู่การเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงสามารถจัดการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

1. ความถนัดในการใช้สื่อ

สามารถจัดแบ่งแฟนคลับออกเป็นประเภทตามความถนัดของการใช้สื่อ ได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่มีความถนัดในการใช้สื่อสูง
2. กลุ่มที่มีความถนัดในการใช้สื่อปานกลาง
3. กลุ่มที่มีความถนัดในการใช้สื่อต่ำ

2. ประเภทของช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับนิยมใช้

ช่องทางการสื่อสารที่แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้นั้น จะถูกนำเสนอตามรูปแบบการใช้สื่อที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำ 2 อย่าง คือ

1. การใช้สื่อเพื่อฟังเพลง

การใช้สื่อเพื่อฟังเพลงของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าเป็นไปโดยกลวิธีการใช้สื่อทั้งทางสื่อเชิงรับ ซึ่งก็คือ สื่อวิทยุ และสื่อเชิงรุกอย่างสื่อสมัยใหม่ อันได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องเล่น mp3

2. การใช้สื่อเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสารของศิลปิน

จากการวิจัยพบว่า แฟนคลับกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะของการใช้สื่อแบบผสมผสาน โดยจะใช้สื่อหลายๆ ชนิดประกอบกัน ซึ่งจะมีทั้งสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ และนิตยสาร / สื่อบุคคล หรือเพื่อน / สื่อสมัยใหม่ ซึ่งก็คือ อินเทอร์เน็ต และสื่อวัตถุอย่างดีวีดีที่สั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า สื่อที่แฟนคลับซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้นิยมใช้มากที่สุดเป็นอันดับต้นๆ คือ สื่อเชิงรุกอย่างสื่อสมัยใหม่ และสื่อบุคคล

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” ครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลี ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ ซึ่งได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก ที่มีอายุระหว่าง 13-25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 800 คน โดยมีลักษณะทางประชากร ดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายเป็นจำนวนมาก

จังหวัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดและกรุงเทพมหานคร จำนวนอย่างละครึ่งหนึ่ง

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีอายุระหว่าง 13 – 17 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือเกือบครึ่งหนึ่งมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หรือเทียบเท่า

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นนักเรียน / นักศึกษา

รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งมีระดับรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท

นักร้องเกาหลีที่ชอบมากที่สุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งชื่นชอบศิลปินกลุ่ม Super Junior

การรับรู้เกี่ยวกับประวัติหรือขั้นตอนก่อนจะมาเป็นนักร้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการรับรู้เกี่ยวกับประวัติหรือขั้นตอนก่อนการมาเป็นนักร้องของศิลปิน

ความบ่อยครั้งในการติดตามนักร้องเกาหลีขณะมาประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยไปรับ ไปส่งหรือติดตามศิลปินนักร้องเกาหลีที่มาประเทศไทย

เหตุผลสำคัญที่ทำให้ชอบนักร้องเกาหลี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบนักร้องเกาหลีด้วยเหตุผลสำคัญที่สุด คือ ความสามารถ / เสียงดี / เด่นเก่ง

การรับรู้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่รับรู้ว่าคุณสมบัติมีความชื่นชอบนักร้องเกาหลี

แหล่งเงินในการตอบสนองความชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดใช้เงินเก็บส่วนตัว

การเคยชอบนักร้องญี่ปุ่นหรือได้หวั่นมาก่อนหรือไม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยชอบศิลปินญี่ปุ่นหรือได้หวั่นมาก่อน

1.2 ความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการรับชม / รับฟังสื่อชนิดต่างๆ

เมื่อทำการพิจารณาความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการรับชม / รับฟังสื่อชนิดต่างๆ จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการฟังเพลง และรับชมคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูงมาก ในขณะที่ความถี่ในการรับชมมิวสิกวิดีโอ และสื่ออื่นๆ อยู่ในระดับที่สูง นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีความถี่ในการรับชมโฆษณา และรายการทางโทรทัศน์ในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณาโดยจำแนกตามความถี่ในการรับชม / รับฟังสื่อชนิดต่างๆ แล้วจะพบว่า สื่อที่กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชม / รับฟังมากที่สุด คือ การใช้สื่อเพื่อฟังเพลง

1.3 การใช้เวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่อเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี

สำหรับการใช้เวลาต่อวันในการรับชม / รับฟังสื่อชนิดต่างๆ จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาต่อวันเพื่อการฟังเพลงในระดับที่สูงมาก ในขณะที่การใช้เวลาต่อวันในการรับชมโฆษณาอยู่ในระดับที่ต่ำ นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีการใช้เวลาต่อวันเพื่อรับชมมิวสิกวิดีโอและคลิปวิดีโอจากอินเทอร์เน็ตในระดับสูง และมีการใช้เวลาต่อวันเพื่อรับชมรายการทางโทรทัศน์ และอื่นๆ ในระดับปานกลาง

1.4 กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำเพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลี

จากการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำเพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลีมากที่สุด คือ การเรียนภาษาเกาหลี ในขณะที่กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำน้อยที่สุด คือ การไปประเทศเกาหลี

1.5 การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางการสื่อสารชนิดต่างๆ

ในส่วนของการพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางการสื่อสารชนิดต่างๆ นั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางสื่ออินเทอร์เน็ตในระดับที่สูงมาก ส่วนการพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางสื่อมวลชนอย่างโทรทัศน์ และวิทยุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านช่องทางสื่อมวลชนอย่างสื่อสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารอยู่ในระดับสูง

1.6 การรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี

เมื่อทำการพิจารณาการรับรู้เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลีนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เนื้อหาเกี่ยวกับผลงาน ข่าวคราวความเคลื่อนไหว รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างมีความสนใจ และ

อยากให้มีคำแนะนำเกี่ยวกับประวัติ และเรื่องราวก่อนที่จะมาเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีผ่านสื่อที่หาได้ทั่วไปในระดับที่สูงมาก ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติหรือเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้อง ข้อมูลเรื่องการฝึกฝน และระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีนั้น กลุ่มตัวได้มีการรับรู้ในระดับสูง ในขณะที่ตารางการทำงานของนักร้องเกาหลีนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในระดับปานกลาง

1.7 เรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลี

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีในระดับที่สูงมาก โดยประเด็นเรื่องการเรียนรู้ว่า นักร้องเกาหลีจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความรับผิดชอบอย่างมากเป็นคุณค่าทางบวกที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนรู้มากที่สุด ส่วนคุณค่าทางบวกที่กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้รองลงมาคือ คุณค่าทางบวกในเรื่องของความเพียรพยายามว่าเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ ประเด็นเรื่องการเรียนรู้ว่าการเป็นศิลปินที่เก่งและมีความสามารถต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนที่ยาวนาน และการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการโปรโมต เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถด้วย ในขณะที่ประเด็นการเรียนรู้เรื่องของภาษาเกาหลี เป็นคุณค่าทางบวกที่กลุ่มตัวอย่างมีการเรียนรู้จากนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด

1.8 การปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลี

ในส่วนของการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีในระดับสูง โดยกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามนักร้องเกาหลีในเรื่องของการมีความกตัญญูมากที่สุด ส่วนประเด็นการเรียนรู้คุณค่าทางบวกที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามรองลงมา คือ การรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า, ความสามัคคีและรักเพื่อน และความเป็นผู้มีใจอ่อนน้อมถ่อมตน โดยเรื่องของการรู้จักแบ่งเวลาคือประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามเรื่องที่ได้เรียนรู้คุณค่าทางบวกจากนักร้องเกาหลีน้อยที่สุด

1.9 ระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง

เมื่อทำการพิจารณาระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับที่สูงมาก โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมากที่สุด คือ ความรู้สึกยินดีและมีความสุขไปด้วยเวลาเห็นนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบประสบความสำเร็จ และรองลงมา คือ ความรู้สึกอยากจะไปพบตัวจริงของนักร้อง

เกาหลีที่ชื่นชอบที่ประเทศเกาหลีใต้ ในขณะที่ประเด็นซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงน้อยที่สุด คือ การที่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่ารู้จักนักร้องเกาหลีที่ชื่นชอบเป็นอย่างดี

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยสมมติฐานทั้งหมด 3 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแล้วพบว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับตัวศิลปินนักร้องเกาหลีของแฟนคลับ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับการแสวงหาหรือเปิดรับข่าวสาร กับตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับการแสวงหาหรือเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับมีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลีกับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับนักร้องเกาหลี มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการเปิดรับข่าวสาร กับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับ มีความสัมพันธ์กัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับการแสวงหาหรือเปิดรับข่าวสาร กับตัวแปรระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับการแสวงหาหรือเปิดรับข่าวสารในส่วนของเนื้อหาที่เปิดรับ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยโดยภาพรวมทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากการวิจัยเชิงปริมาณเป็นส่วนสนับสนุนประเด็นและตัวแปรต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในประเด็นเรื่องนี้นั้น เนื่องจากว่า ผู้วิจัยมีความสนใจในประเด็นเรื่องการมองแฟนคลับจากมุมมองของสังคม นอกจากนี้ แนวคิดเกี่ยวกับแฟนและความเป็นแฟนยังก่อให้เกิดความสงสัยแก่ผู้วิจัยถึงประเด็นความขัดแย้ง ที่ดำเนินมายาวนานระหว่างสื่อมวลชนและแฟนประเภทต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงแฟนคลับนักร้องเกาหลีในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในประเด็นเรื่องดังกล่าวว่าแท้จริงแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นจะเป็นจริงตามที่สื่อมักจะนำเสนอภาพในแง่ลบหรือไม่ รวมทั้งคนที่เป็แฟนคลับนั้นพวกเขามีความรู้สึกนึกคิดเป็นเช่นไร จะแตกต่างจากการให้ความหมายของสื่อมวลชนและนักวิชาการหรือไม่ และทำที่สุดสังคมควรจะมองพวกเขาด้วยมุมมองที่เป็นเช่นไร

นอกจากนี้ ท่ามกลางการออกมาแสดงความเป็นห่วงของหลายฝ่ายถึงผลกระทบของกระแสเกาหลีที่มีต่ออนาคตวัยรุ่นไทย แต่ผู้วิจัยกลับได้เล็งเห็นว่า ความนิยมในตัวศิลปินเกาหลีนั้นได้มีบทบาทต่อการรับรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมบางอย่างของแฟนคลับที่ยังเป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของค่ายเพลง รวมทั้งผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า ในขณะที่วงการบันเทิงไทยก็ได้สร้างผลิตภัณฑ์บันเทิงออกสู่ท้องตลาดอย่างมากมาย แต่ทำไมวัยรุ่นก็ยังหันไปให้ความสนใจและคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังไม่เคยมีใครพยายามค้นหาคำตอบของเหตุการณ์เหล่านี้เพื่อให้ทราบถึงที่มาและสาเหตุรวมไปถึงแนวทางการแก้ไขเพื่อให้ทุกสิ่งดำเนินไปร่วมกันอย่างสอดคล้อง ผู้วิจัยจึงเห็นว่าประเด็นนี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้อาจช่วยเป็นแนวทางในการทำ ความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ดังกล่าวได้มากยิ่งขึ้น โดยจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นต่างๆ ที่สามารถนำมาอภิปรายดังหัวข้อต่อไปนี้

บทบาทของแฟนคลับ กับการเป็นกลไกควบคุมคุณภาพงานศิลปะ

สังคมคงคุ้นเคยกับคำว่า “แฟน” เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เรามักจะพบเห็นเด็กวัยรุ่นไปจนถึงวัยเลยกลางคนที่ไม่ยอมทิ้งบ้านไปไหนในเวลาที่มีการฉายละครเรื่องโปรด หรืออาจ

จะเป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงที่วิ่งแตกตื่นขวักไขว่ไปมาอยู่หน้าโรมแรมและสถานที่ต่างๆ ที่มีการปรากฏตัวของศิลปิน หรือจะเป็นภาพฝูงชนที่ไปรอเข้าแถวซื้อบัตรคอนเสิร์ตตั้งแต่คืนก่อนหน้าวันเปิดขายจริง โดยมีหมอน เต็นท์ และอุปกรณ์การนอนพร้อมสรรพติดตัวไปด้วย ภาพดังกล่าวเป็นภาพที่สามารถพบเห็นได้จนชินตา ทั้งที่พบเห็นด้วยตัวเองและปรากฏผ่านสื่อ

Lewis (1992) จึงกล่าวว่า แฟน เป็นกลุ่มผู้ชมที่เห็นได้ง่ายที่สุด และบ่งบอกความเป็นตัวเองได้ชัดเจนที่สุด แต่ “แฟน” กลับถูกมองข้ามหรือไม่มีใครให้ความสำคัญอย่างจริงจัง รวมทั้งถูกมองใน “แง่ลบ” จากสื่อมวลชนและสาธารณชนมาเป็นเวลายาวนาน นั่นเป็นเพราะแฟนและสังคมมวลชนหรือวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) นั้นได้มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า คำว่า แฟน นั้นเกิดขึ้นมาได้ก็เพราะคุณสมบัติความเป็นประชานิยม นั่นเพราะ การที่จะบอกว่าอะไร popular ก็จำเป็นที่จะต้องผ่านการยอมรับจากผู้รับสารจำนวนมาก ซึ่งก็คือ กลุ่มแฟนนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม แฟนมักจะถูกให้มองในหลายความหมาย ศาสตร์หลายๆ สาขาต่างพากันพยายามให้ความหมายของการเป็นแฟน หากแต่ว่าในแต่ละความหมายที่แฟนถูกนิยามก็กลับพบว่ามี ความขัดแย้งกันอยู่อย่างเห็นได้ชัด เช่น ในความเป็นจริง ดูเหมือนว่าแฟนคลับจะปรากฏอยู่ในทุกเวลา และสถานที่ และแฟนคือกลุ่มคนที่ได้รับความสำคัญและมีพลังในการต่อรองกับศิลปินหรือผู้ผลิตเป็นอย่างมาก หากแต่ในมุมมองของสื่อ แฟนก็ยังมีลักษณะที่เป็นเหยื่อของวัฒนธรรมมวลชนอยู่ คือมีลักษณะที่เป็นผู้ถูกกระทำ หรือ passive มาก ยิ่งไปกว่านั้น ภาพของแฟนก็มักจะถูกนำเสนอในด้านลบ โดยมักนำเสนอในรูปแบบของแฟนคลับโรคจิตอยู่บ่อยครั้ง

หากแต่ความหมายต่างๆ ที่แฟนได้รับนั้นเป็นเพียงแค่ทัศนคติจากคนภายนอก หาใช่ทัศนคติจากคนวงใน เพราะไม่เคยมีใครเปิดโอกาสให้แฟนเหล่านี้บอกเล่าถึงความเป็นตัวตนของพวกเขาอย่างจริงจังว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้พวกเขาตัดสินใจก้าวเข้าสู่วังวนของความเป็นแฟน

งานวิจัยชิ้นนี้ เกิดขึ้นด้วยความสนใจเริ่มแรกถึงทัศนคติของคนภายนอกที่วิพากษ์วิจารณ์ถึงการกระทำและพฤติกรรมของแฟนคลับนักร้องเกาหลีในลักษณะต่างๆ ซึ่งเรามักจะได้ยินอยู่เสมอว่าผู้ใหญ่หลายฝ่ายได้ออกมาแสดงความเป็นห่วงในพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย ที่มีต่อความคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลี ยิ่งไปกว่านั้น สังคมยังออกมาแสดงทัศนคติในแนวทางที่ไม่เห็นด้วยถึงพฤติกรรมสว่นกระเสของวัยรุ่นที่ไม่นิยมของไทยในรูปแบบต่างๆ ในขณะที่เดียวกันการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับแวดวงบันเทิงของไทยที่กำลังตกเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์เช่นเดียว กันเกี่ยวกับกรณีของการประทุพติตนไม่เหมาะสมของศิลปินบางคน ที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันตกเป็นข่าวฉาวอยู่รายวัน

เห็นได้ชัดว่า 2 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นมาพร้อมๆ กัน และดำเนินควบคู่กันมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร หากแต่ถ้าไม่เคยมีใครคิดที่จะเชื่อมโยง 2 เหตุการณ์นี้เข้าด้วยกัน ว่าแท้จริงแล้วทั้ง 2 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น มีความสอดคล้องและสามารถเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันอย่างไรเห็นได้ชัด งานวิจัยชิ้นนี้จึงถือเป็นสะพานที่ทำการเชื่อมโยงทั้ง 2 เหตุการณ์เข้าด้วยกัน โดยอาศัยการตีความจากทัศนะของคนวงในอย่างแฟนคลับ กล่าวคือ ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิจัยได้บ่งชี้ว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลี ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อยกลุ่มหนึ่งในสังคมกำลังแสดงให้เห็นถึงความเปราะบาง และความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากสิ่งบันเทิงอันไร้ซึ่งสาระประโยชน์ที่สื่อมวลชนไทยพยายามป้อนให้แก่พวกเขา

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันต่างๆ ของสังคมไม่เคยยอมทำความเข้าใจว่าการเกิดขึ้นของกระแสคลั่งไคล้ นักร้องเกาหลีอย่างหนักของวัยรุ่นไทยนั้น มีสาเหตุมาจากมลพิษทางสื่อและส่วนผสมที่ไม่ลงตัวขององค์ประกอบในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความไม่เหมาะสมในการนำเสนอของระบบสื่อสารมวลชนไทย ทุกฝ่ายในสังคมต่างออกมาวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงทัศนะเกี่ยวกับสถานภาพการเป็นแฟนคลับของวัยรุ่นไทยว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เพราะติดภาพลักษณ์ของการเป็นแฟนคลับที่มักถูกนำเสนอออกมาในด้านลบต่างๆ นานา (ดูตัวอย่างข่าวในภาคผนวก)

พฤติกรรมแสดงออกถึงความไม่เป็นแฟนคลับของวัยรุ่นเหล่านี้ ไม่เคยถูกประเมินราคาให้มีค่ามากไปกว่าความบ้าคลั่งที่ไร้สติ และถูกตราหน้าว่าเป็นปัญหาสังคม หากแต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ไม่เคยมีใครคิดจะทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงสาเหตุ รวมทั้งปฏิกริยาถูกใช้ที่อาจกลายเป็นผลสืบเนื่องต่อไปในอนาคต ซึ่งจากการวิจัยได้บ่งชี้ว่า การแสดงออกอย่างรุนแรงและเด่นชัดของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นมีความหมายที่ลึกซึ้งเสมือนเป็นกลไกหนึ่งที่ช่วยควบคุมมาตรฐานของวงการบันเทิงไทย และอาจขยายผลไปสู่การปลูกจิตสำนึกของสถาบันสื่อมวลชน

ที่ผู้วิจัยกล่าวเช่นนั้น เป็นเพราะผู้วิจัยได้พิจารณาการให้ความหมายของ “แฟน” จากนักวิชาการด้านสังคมวิทยา จากกรณีการอธิบายปรากฏการณ์เรื่องแฟนของนักวิชาการ 2 ท่านที่มีความขัดแย้งแตกแยกออกเป็น 2 สาย ในการให้ความหมายด้านลบและด้านบวกเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องแฟน ซึ่งเป็นข้อโต้แย้งระหว่าง Adorno และ Walter Benjamin 2 นักวิชาการจากสำนัก Frankfurt

แนวคิดในเชิงลบของทางฝั่ง Adorno นั้นมีแนวคิดเช่นเดียวกับนักทฤษฎีสำนึก Frankfurt คนอื่นๆ ที่การศึกษามุ่งเน้นไปที่ผลกระทบในทางลบที่เกิดขึ้นจากการแปรรูปวัฒนธรรมเป็นสินค้า อันถือเป็นผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่และสังคมมวลชน ที่ได้ทำให้ความมีตัวตนของ

ปัจเจกบุคคลถูกแทนที่ด้วย “ความเป็นเหตุเป็นผลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ซึ่งทำให้ปัจเจกบุคคลปฏิเสธที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมยามว่างที่สร้างสรรค์ทุกชนิด และหันมาเสพความบันเทิงจากสื่อ ซึ่งทั้งหมดนี้จะทำให้คนฟังมีส่วนร่วมกับการบวนการได้เพียงแค่การจะซื้อ หรือไม่ซื้อเท่านั้น

ซึ่ง Adorno เองนั้นมีความสนใจในผลกระทบแง่ลบของสังคมมวลชนที่ต่อศิลปะ ซึ่งรวมถึงเรื่องของดนตรีด้วย โดย Adorno มองว่าระบบทุนนิยมได้เข้าไปกลืนกินดนตรี และทำให้การเปิดรับฟังดนตรีเป็นเพียงแค่การตอบสนองของความคลั่งไคล้เท่านั้น ซึ่งประเด็นหลักในข้อเสนอของ Adorno อยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีที่เป็นศิลปะและเพลงป๊อปเพื่อการตลาด กับผู้ฟัง กล่าวคือ ในดนตรีที่เป็นศิลปะอย่างดนตรี classic นั้นความหมายในเพลงจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้ฟังได้ใช้ความรู้ทักษะทางการฟังดนตรี นั้นหมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีที่เป็นศิลปะกับผู้ฟังนั้นเป็นเหมือนกับการสื่อสารสองทาง ที่ผู้ฟังต้องมีส่วนร่วมในการสร้างความหมายด้วย

แต่สำหรับเพลงป๊อบนั้น ทักษะทางดนตรีไม่ใช่สิ่งจำเป็น เนื่องจากเพลงป๊อบนั้นถูก “ย่อย” มาให้กับคนฟังเรียบร้อยแล้ว ในทางกลับกัน Benjamin ได้มีมุมมองตรงข้ามกับ Adorno โดยมองว่าเทคโนโลยีการ “ผลิตซ้ำ” ในสังคมมวลชนนั้นเปิดโอกาสให้ผู้คนได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์ที่เทคโนโลยี “การผลิต” เคยทำให้หายไป (Buck-Morss, 1989) ถึงแม้ว่างานของ Benjamin จะไม่ได้กล่าวถึงเพลงป๊อบโดยตรงแต่ทฤษฎีของ Benjamin ก็สามารถนำมาประยุกต์กับเพลงป๊อปได้ กล่าวคือกระบวนการผลิตซ้ำจะทำให้ผู้รับสารมีโอกาสที่จะวางตัวเป็นผู้วิจารณ์ และสามารถมองงานที่ปรากฏผ่านสื่อด้วยมุมมองเชิงวิเคราะห์ ซึ่งแนวคิดนี้ทำให้ผู้ฟังเพลงป๊อบมีลักษณะที่เป็นผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพ (potential participant) และมีความสำคัญต่อการกำหนดความเป็นไปของดนตรี

ตัวอย่างเช่น ในกรณีของวงการเพลงไทยสมัยก่อน ที่ดารานักแสดงวัยรุ่นทั้งหลายๆ คนพยายามผันตัวเองมาจับไมค์ร้องเพลงแนวป๊อปเพื่อเอาใจตลาดหรือโหนกระแสความเป็นดาราดังในขณะนั้น ซึ่งก็ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ เนื่องจากแฟนเพลงไม่ให้การตอบรับที่ดี นักแสดงเหล่านั้นจึงต้องกลับไปแสดงหนังหรือละครเช่นเดิม สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า เพลงป๊อบนั้นไม่ได้ทำหน้าที่ครอบงำแฟน หรือผู้ฟังในทางกลับกัน แฟนเพลงต่างหากที่กำลังทำหน้าที่เป็นผู้ทดสอบชิ้นงานว่าสมควรจะได้รับการผลิตซ้ำต่อไปหรือไม่ ซึ่ง Bennett (1999) เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า contested nature of popular music โดยเปรียบเทียบเหมือนมีแฟนเพลงเป็นผู้ลงคะแนนว่าเพลงหรือนักร้องคนนั้นสมควรจะลงจากเวทีนั้นหรือยังนั่นเอง

กรณีดังกล่าวนี้ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์ของกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นแฟนนักร้องเกาหลี กับปฏิกิริยาที่พวกเขามีต่อวงการเพลงรวมไปถึงวงการบันเทิงไทยเป็นอย่างมาก เพราะการแสดงออกของแฟนคลับเกาหลีเหล่านี้ ถือได้ว่าเป็นสัญญาณเตือนให้วงการบันเทิงไทยควรเริ่มเกิดการพิจารณาตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผลการวิจัยได้บ่งชี้ให้เห็นว่า **คุณภาพของศิลปินไทย** คือสิ่งที่ควรปรับปรุง

ทั้งนี้ เนื่องจากยุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไป ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นสมัยนี้มีทางเลือกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขามีสิทธิ์ที่จะเลือก วัยรุ่นจึงเลือกในสิ่งที่สามารถตอบสนองความพอใจของพวกเขาได้มากที่สุด การที่วัยรุ่นเหล่านี้หันไปนิยมชมชอบในสื่อบันเทิงเกาหลีได้แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าพวกเขากำลังพิจารณาตัดสินคุณภาพและทิศทางของสื่อบันเทิงไทย พวกเขาแสดงให้เห็นถึงปฏิกิริยาการหลีกเลี่ยง และเบี่ยงเบนไปสู่การเปิดรับสื่ออื่น ซึ่งความเป็นอื่นนั้น ไม่ใช่การเปลี่ยนค่ายหรือแค่ย้ายสังกัดจากค่ายเพลงหนึ่งไปสู่อีกค่ายเพลงหนึ่ง หากแต่เป็นการเปลี่ยนแบบก้าวกระโดดข้ามชาติกันเลยทีเดียว

เพราะในความเป็นจริงจะพบว่าการทำตลาดหรือการนำเสนอของศิลปินไทยนั้น จะเน้นหนักไปที่การโฆษณาประชาสัมพันธ์ หรือการนำเสนอภาพศิลปินให้ติดตาผู้ชมจากความถี่ในการพบเห็นผ่านสื่อมากกว่าที่จะพัฒนาผลงานให้มีคุณภาพและติดหูคนฟัง แต่ในขณะที่ทางฝั่งเกาหลีนั้นเน้นการสร้างจุดขายซึ่งครองใจคนฟังด้วยคุณภาพและประสิทธิภาพของผลงาน ซึ่งวิธีนี้จะสามารถดึงดูดและซื้อใจผู้ฟังได้ยาวนานกว่า อีกทั้งยังสามารถเป็นการเจาะตลาดกลุ่มผู้ฟังได้กว้างกว่าอีกด้วย

จากผลการวิจัยได้บ่งชี้ว่า สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นบางส่วนในปัจจุบันหันมาสนใจศิลปินนักร้องเกาหลีนั้นก็เพราะว่า เด็กเหล่านั้นเริ่มเกิดมีความคิดเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่พวกเขาเปิดรับ โดยวัยรุ่นจะนำสื่อบันเทิงของไทยซึ่งเป็นของเดิมที่พวกเขาเคยเปิดรับอยู่ก่อนมาเปรียบเทียบสื่อบันเทิงของเกาหลีซึ่งเป็นสิ่งใหม่ที่เขาเปิดรับ และความแตกต่างคือสิ่งที่พวกเขาสามารถสังเกตและสัมผัสได้ เมื่อสิ่งหนึ่งโดดเด่นกว่า อีกสิ่งหนึ่งจึงกลายเป็นสิ่งด้อย ซึ่งจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมักจะทำการเปรียบเทียบระหว่างสื่อบันเทิงไทยและสื่อบันเทิงเกาหลีอยู่เสมอ

ยิ่งไปกว่านั้น ตัววัยรุ่นเองก็ได้ให้คำตอบไปในทิศทางที่แสดงถึงความพอใจในสิ่งที่เป็เกาหลีมากกว่า ดังเช่นที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงการเปรียบเทียบคุณภาพระหว่างนักร้องเกาหลีและนักร้องไทยที่ทำให้พวกเขาสามารถมองเห็นได้ถึงความแตกต่างอย่างเด่นชัดในด้านฝีมือ จึงไม่มีประโยชน์อะไรที่เขาจะต้องจมปลักอยู่กับสิ่งเดิมๆ เมื่อมีสิ่งใหม่ที่ดีกว่าและน่าตื่นตาตื่นใจ วัยรุ่นจึงไม่ลังเลที่จะหันไปนิยมชมชอบในสิ่งนั้น และยิ่งหากเมื่อพิจารณาในมุมมองของผู้บริโภคด้วยแล้ว การกระทำของแฟน

คลับวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งผิด เพราะผู้บริโภคย่อมมีสิทธิ์ที่จะเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คือคำตอบสุดท้ายของภาพรวมวัยรุ่นในขณะนี้

แต่ปัญหาคือ “ผู้ใหญ่” ที่ไม่เข้าใจและมองข้ามสาเหตุหรือกระบวนการในการเปลี่ยนใจของพวกเขาที่ตีค่าไปว่าพวกเขาคือวัยรุ่นไร้สติ ไม่นิยมของไทย ลื่นไหลไปตามกระแส หรือแค่ชอบเพราะหน้าตา โดยที่ไม่มีความเข้าใจในที่มาหรือสาเหตุที่ชักนำให้วัยรุ่นเหล่านั้นหันไปนิยมกระแสเกาหลี ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากคำพูดของแฟนคลับที่มีความหมายในเชิงตัดพ้อผู้ใหญ่ในสังคม ที่แสดงถึงความเข้าใจผิดในตัวของพวกเขา พวกเขาผู้ใหญ่ได้ตัดสินพวกเขาโดยไม่คำนึงถึงสาเหตุอันแท้จริง ที่พวกเขาพยายามที่จะชี้แจงหรืออธิบาย

ปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่นนั้น ดูเหมือนจะเป็นปัญหาเรื้อรังมายาวนาน จนกลายเป็นเรื่องปกติ ดังเช่นที่ เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1949) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นเพิ่มเติมว่า วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจรวดเร็วและรุนแรง ทศนคติในการมองโลกและทางสังคมของวัยรุ่นอาจมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นว่า บรรดาแฟนคลับกำลังพยายามจะบอกไปคำตอบของปรากฏการณ์ที่ผู้ใหญ่กำลังมองว่าเป็นปัญหาว่า “หน้าตา” ไม่ใช่คำตอบสุดท้ายของความคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลี คำใบ้ที่อาจช่วยให้ผู้ใหญ่ไขปริศนา เพื่อทราบถึงที่มา และแนวทางการแก้ไข และเหนือสิ่งอื่นใด พวกเขาแค่ต้องการการเปิดใจรับฟังของผู้ใหญ่บ้างเท่านั้น

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเปรียบเสมือนการกำลังส่งเสียงที่เริ่มจากเสียงเล็กๆ ของเด็กไม่กี่คน ซึ่งความดังเพียงแค่นี้ก็ไม่ได้ซีเบลนี้ ก็อาจยังไม่สามารถกระตุ้นให้ใครเกิดความรู้สึกหรือสำนึกว่าควรปรับปรุงได้ ว่าไปสิ่งนี้ก็เหมือนการเจ็บป่วยด้วยมะเร็งในระยะแรกที่ยังไม่หนักหนา ผู้ป่วยจึงวางใจว่าคงไม่เป็นอะไร และปล่อยไว้โดยไม่คิดจะรักษา ซึ่งหาว่าไม่รู้ไม่ถนัด อากาศเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ นั้น กำลังเป็นสัญญาณเตือนให้เจ้าของร่างกายได้รับรู้ว่า กำลังมีความผิดปกติบางอย่างเกิดขึ้นกับร่างกายของตน และกว่าจะรู้ตัวอีกทีมะเร็งนั้นก็ได้ลุกลามจนยากเกินจะเยียวยาจนคร่าชีวิตของบุคคลผู้นั้นไป

ปฏิบัติการแฟนคลับนี้กรองเกาหลีในขณะนี้ก็เช่น ที่กลไกการเคลื่อนไหวด้วยการส่งเสียงเล็กๆ ของพวกเขาเปรียบเสมือนเป็นกลยุทธ์ในการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) โดยตัววัยรุ่นเองทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบผลิตภัณฑ์บันเทิงเหล่านั้นด้วยตนเอง ว่ามาตรฐานสื่อบันเทิงไทยในขณะนี้

สมควรจะได้รับการผลิตซ้ำต่อไปหรือไม่ ด้วยนโยบายในการควบคุมคุณภาพที่ว่า “ของไม่ดี ไม่มีใครซื้อ” เสียงของเด็กๆ เหล่านี้จึงเป็นสัญญาณอันดีที่จะเป็นการกระตุ้นเตือนเพื่อให้หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รู้ตัว และตระหนักมากขึ้น

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นมีจุดเริ่มมาจากคุณภาพที่อาจกล่าวได้ว่า “ย้ายอยู่กับที่” ของอุตสาหกรรมเพลงไทย กล่าวคือ การเกิดขึ้นของศิลปินไทยนั้นทำให้ใครหลายๆ คนตีค่าคำว่าศิลปินไทย “ง่ายเกินไป” เพราะเพียงแค่ว่าใครคนหนึ่งหน้าตาใช้ได้ ร้องเพลงพอเป็นก็สามารถปั้นให้เป็นศิลปินได้แล้ว บอยแบนด์ และเกิร์ลกรุ๊ปของไทยที่มีอยู่ ก็แลดูเป็นแค่การจับคนหน้าตาดีมารวมกลุ่มซ้อมเต้นไม่กี่เดือน หนักหน่อยก็ 1 - 2 ปีก็จับมาออกอัลบั้ม แตกต่างจากเกาหลีที่ศิลปินจะต้องผ่านการฝึกฝนด้วยหลักสูตรที่หนักหน่วงมาตั้งแต่วัยเด็กก่อนที่จะบั้นออกมาเป็นศิลปิน ซึ่งต่อไปนี่ คือตัวอย่างบางส่วนของการบวกราคัดเลือกคนที่จะมาบั้นเป็นศิลปินของค่ายเพลงในเกาหลีที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นอุตสาหกรรมบันเทิงที่มีการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ

Mr.Jimmy Jeong ประธานเจ้าหน้าที่บริหารด้านปฏิบัติการ บริษัท JYP Entertainment จำกัด ซึ่งเป็นต้นสังกัดของศิลปินผู้โด่งดังไปทั่วเอเชียอย่าง "เรน" รวมถึงศิลปินอื่นๆ อาทิ Wonder Girls, g.o.d., Park Ji Yoon ฯลฯ บอกว่า JYP มีวิธีการบริหารศิลปินโดยเริ่มต้นจากขั้นตอนการคัดสรรและพัฒนา โดยทางบริษัทจะมีวิธีค้นหาศิลปินหลายแบบ เช่น เข้าไปดูในเว็บไซต์ ถ้าเห็นใครถูกใจก็จะติดต่อไป ซึ่งวิธีนี้เองที่ทำให้บริษัทได้ตัว Wonder Girls มา นอกจากนี้ ยังมีการออกบูธเพื่อค้นหาศิลปินใหม่ทั่วโลก เช่นเมื่อครั้งไปอเมริกาก็ไปได้ตัว นิชคุน หรเวชคุน หนุ่มไทยสไตล์เกาหลี ที่พูดได้ทั้งภาษาไทย อังกฤษ เกาหลีมา

หลังจากได้คนที่ถูกใจ JYP ก็จะนำพวกเขาเข้ามาเข้ารับการฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ โดยบริษัทจะมีพันธมิตรในชาติต่างๆ และมีสตูดิโอสำหรับฝึกฝน และมีห้องพักในตัวสำหรับศิลปินฝึกหัดในประเทศนั้นๆ โดยการอบรมจะมีทั้งการซ้อมร้อง เต้น เรียนภาษาต่างประเทศ แก่พฤติกรรมและทัศนคติต่างๆ เพื่อให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี รวมถึงมีหลักสูตรการออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างกล้ามเนื้อ การจัดหาอาหารเสริมประเภทวิตามิน และตรวจสุขภาพเป็นประจำอีกด้วย โดยจะมีการประเมินผลศิลปินแต่ละคนเป็นขั้นๆ อย่างสม่ำเสมอ (มติชน วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2550)

นอกจากนี้ ยังมีคำยืนยันถึงความจริงจังในการฝึกฝนของผู้ที่กำลังจะกลายมาเป็นนักร้องในเกาหลี ว่าในแต่ละวันนั้นเขาต้องพบเจอกับหลักสูตรการฝึกฝนที่ยากลำบากเพียงใด ซึ่งศิลปินผู้นี้คือ

นิชคุณ หรวชกุล หรือ น้องคุณ เด็กหนุ่มชาวไทยที่ได้รับคัดเลือกให้เข้ารับกระบวนการฝึกหัดเพื่อเป็นศิลปินในค่าย JYP ค่ายต้นสังกัดเดียวกับ เรน ดังเช่น

คุณเล่าให้ฟังว่า การทำงานที่เกาหลีค่อนข้างหนัก เพราะต้องอยู่กับงานวันละ 15 ชม. เริ่มตั้งแต่ 10 โมงเช้า ไปซ้อมเต้น เรียนร้องเพลง แถมยังต้องเรียนภาษาเกาหลีอีก กว่าจะเลิกก็ปาเข้าไป 4 ทุ่ม แถมยังต้องเจียดเวลาตอนเช้าไปออกกำลังกาย เข้าฟิตเนสเพื่อเรียกกล้ามเนื้อและให้ร่างกายเฟิร์มขึ้น (บันเทิงเดลินิวส์ วันที่ 28 ตุลาคม 2550)

โดดเรียนมากก็ไม่ได้ ไม่พัฒนาก็ไม่ได้ เขาจะทดสอบเราทุกเดือน ถ้าไม่พัฒนามากๆ ก็ไล่ออก ถือว่าเราไม่ตั้งใจเอง ต้องแข่งขันกับเพื่อนๆ ด้วย ใครเด่นออกมามากกว่า ก็จะมีผลงานออกมาก่อน แล้วยังอยู่บริษัทนาน เราก็ก็น่าจะต้องจ่ายสตางค์มากขึ้น เพราะค่าที่พัก ค่าอาหารทุกอย่าง คือเราจะต้องเป็นคนออก 50 เปอร์เซ็นต์ (นิชคุณ หรวชกุล, บันเทิง คม ชัด ลึก 7 เมษายน 2550)

ในขณะที่การผลิตของทางฝั่งไทยนั้น คุณจะมีเวลาจริงใจในการฝึกฝนคนเพื่อเข้าสู่กระบวนการเป็นศิลปินที่คุณจะอ่อนหัดกว่ามาก ดังเช่น

จากนั้นเมื่อเห็นว่าคนไหนมีแววของ "ศิลปิน" จะเรียกเข้ามาให้ทดสอบร้องเพลง และสัมภาษณ์ เพื่อพิจารณาจากตัวตน การร้องเพลง และบุคลิกภาพ "ขั้นแรกนี้เราจะดูจังหวะว่าถูกตัว ไนต์หรือเปล่า ถ้าโอเค ก็เรียกมาทดสอบที่บริษัท ให้ร้องสดๆ ให้ดู และอีกส่วนจะดูจากการพูดคุยกับเขา เพราะบางคนอาจร้องเพลงไม่ดี แต่เขามีเรื่องเยอะ เราอยากได้นักเล่าเรื่อง ศิลปินเราต้องนำเชื่อถือ หลังจากผ่านการคัดเลือกในเบื้องต้น หรือเรียกว่า (rough test) ได้ผู้ที่พอมีแววเป็นศิลปิน จะต้องมีการเซ็นสัญญาเป็นนักร้องฝึกหัด และต้องเข้าสู่กระบวนการ ที่เรียกว่า develop เพื่อฝึกพื้นฐาน หลักสูตรของการ develop ประกอบด้วย การฝึกทักษะในการร้องเพลง และฝึกการเต้น และหลักสูตรศิลปะการเป็นศิลปิน จะเป็นลักษณะของการปูพื้นฐาน จะใช้เวลาเรียนในช่วงเย็น ตั้งแต่ 5 โมงเย็น ถึง 1 ทุ่ม อาทิตย์ละ 2 ครั้ง " ภาณุวัฒน์ ศิลแดนจันทร์ Artist Affair & Project Officer บริษัทอาราติสท์ แมเนจเม้นท์" (นิตยสารผู้จัดการ กรกฎาคม 2545)

จากตัวอย่างเนื้อข่าวทั้งหมดข้างต้น คงพอจะทำให้เห็นความแตกต่างได้เป็นอย่างดี ซึ่งสิ่งหนึ่ง ที่สังเกตได้คือ กระบวนการหล่อหลอมคนให้กลายมาเป็นศิลปิน ซึ่งของทางฝั่งเกาหลีนั้นจะเน้นหนักที่ การฝึกฝนเพื่อพัฒนาความสามารถและศักยภาพของคนที่จะกลายมาเป็นศิลปินอย่างหนัก ด้วย

กระบวนการฝึกที่เข้มข้นขนาดนี้ ทำให้แม้แต่คนธรรมดาที่ไม่มีทักษะโดดเด่นมากมายก็สามารถกลายเป็นคนที่มีความสามารถรอบด้านและพร้อมที่จะออกสู่สายตาประชาชนพร้อมกับได้รับการยอมรับ

ในขณะที่ทางฝั่งไทยนั้น เน้นการคัดเลือกคนที่มีความสามารถติดตัวเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว โดยที่ไม่เน้นการบ่มเพาะทักษะความสามารถมากนัก ซึ่งค่ายเพลงสมัยนี้เน้นการคัดเลือกคนโดยอาศัยเวทีการประกวดซึ่งจะทำให้ได้บุคลากรที่มีทักษะเตรียมพร้อมที่จะออกอัลบั้มอยู่แล้ว ทั้งนี้ ศิลปินไทยแม้จะได้รับการฝึกฝนหรือผ่านการอบรมมาก็จริง หากแต่นั้นเป็นเพียงการอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้ทักษะที่มีอยู่แล้วกลับตีมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งที่น่าสังเกต ก็คือ ทางฝั่งเกาหลีนั้นมีสถาบันที่ตั้งขึ้นมาเพื่อฝึกฝนศิลปินอย่างจริงจัง หากแต่การเรียนนั้นต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงพอคู่สำหรับวัยรุ่นที่ยังไม่มีงานทำ ทำให้ที่ประเทศเกาหลีนั้นเกิดกรณีที่ว่า มีความพร้อมด้านสถาบันฝึกฝนที่รองรับผู้ที่ยากเป็นศิลปิน แต่ผู้เรียนกลับประสบปัญหาด้านการเงินหรือไม่มีเงินเรียน ในทางกลับกันกับกรณีของประเทศไทย ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านการเงิน หากแต่กลับขาดแคลนสถาบันที่จะมีความพร้อมในการฝึกฝนคนเพื่อเป็นศิลปินอย่างจริงจัง

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการอบรมฝึกฝนของสถาบันในประเทศไทยจะไม่เข้มข้นมากเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านการผลิตศิลปินอย่างเกาหลี การฝึกซ้อมของศิลปินไทยก็อาศัยเพียงแค่วะยะเวลาช่วงสั้นๆ และขาดการเอาใจจริงเอาใจจัง แตกต่างจากทางฝั่งเกาหลีที่เน้นการทุ่มเทฝึกฝนด้วยคอร์สอบรมที่หนักเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเพื่อพัฒนาความสามารถของคน จึงทำให้ไม่น่าแปลกใจเลยว่า เหตุใดศิลปินเกาหลีจึงมีศักยภาพเพียงพอที่จะสามารถสะกดดูได้อย่างอยู่หมัด นั่นเป็นเพราะ ความทุ่มเทในการกระบวนการผลิตศิลปินที่ต่างกันจึงมีผลทำให้คุณภาพของศิลปินที่ได้แตกต่างกันไปด้วยนั่นเอง

หากกล่าวอีกนัยหนึ่ง กลยุทธ์ “ของไม่ดี ไม่มีใครซื้อ” ที่ว่านี้อาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกอันส่งผลให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์บันเทิงไทย ซึ่งเป็นกลไกการควบคุมจากผู้รับสารหรือแฟนเพลง หากแต่ปรากฏการณ์นี้ถือได้ว่าเป็นการส่งสัญญาณเตือนที่เสียงพอดูสำหรับสังคมไทย เพราะกรณีของแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นถือเป็นการเริ่มต้นจากการส่งเสียงเพียงเบาๆ ด้วยการหลีกหนีสื่อบันเทิงไทย ซึ่งหากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพิกเฉยต่อเสียงเล็กๆ ของเด็กเหล่านี้จนปล่อยให้เสียงที่พวกเขาส่งมาทวีความดังขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งหมายความว่า สิ่งที่เกิดขึ้นอาจไม่แค่การหลีกหนี แต่อาจลุกลามไปถึงขั้นของการปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง ซึ่งในท้ายที่สุด พวกเขาอาจจะกลายเป็นเด็กวัยรุ่นไทยที่หันไปเสพสื่อ

บันเทิงเกาหลีในระดับที่มากจนกลายเป็นรสนิยมส่วนตัว เพราะสิ่งใดที่ถูกทำให้เกิดขึ้นอย่างบ่อยครั้ง สิ่งนั้นก็กลายเป็นความเคยชิน ซึ่งในท้ายที่สุดก็จะเกิดปรากฏการณ์ที่สังคมต้องยอมรับว่า สถานการณ์เด็กไทยกำลังเข้าสู่วิกฤติที่เรียกว่า “การดูไม่กลับ”

ยิ่งไปกว่านั้น ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ค่อนข้างบ่งชี้ได้อย่างเด่นชัดว่า แฟนคลับวัยรุ่นไทยในขณะนี้ได้เสื่อมความนิยมต่อศิลปินไทยไปในระดับที่มากพอสมควรแล้ว สังเกตได้จาก ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องของวงการเพลงไทยของแฟนคลับเหล่านี้มีในระดับที่น้อยมาก เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ทดลองเอ่ยชื่อของศิลปินวัยรุ่นไทยที่กำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้ และพบว่าแฟนคลับกว่าครึ่งหนึ่งไม่รู้จักศิลปินเหล่านั้น บ้างก็ว่าเหมือนเคยได้ยินชื่อแต่ก็ไม่รู้จักว่าหน้าตาเป็นอย่างไร บ้างก็ว่าไม่รู้ทั้งจักทั้งหน้า และไม่เคยได้ยินทั้งชื่อ หรือบางคนก็ว่าเคยได้ยินแต่ชื่อ โดยที่ไม่รู้ว่าศิลปินผู้นั้นร้องเพลงอะไร ซึ่งหมายความว่า สังคม และบันเทิงไทยกำลังจะสูญเสียเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ไปอย่างน่าเสียดาย

สิ่งดังกล่าวได้เป็นสัญญาณเตือนว่า หากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะวงการบันเทิงไทยไม่รีบปรับตัว และเพิกเฉยจนปล่อยให้ปรากฏการณ์นี้กลายเป็นปัญหาเรื้อรัง สิ่งนี้อาจกลายเป็นอุทกภัยหรือ สอนใจดังคำพังเพยที่ว่า “ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา” ที่ถึงแม้วันหนึ่งคุณภาพของวงการบันเทิงไทย อาจจะพัฒนาขึ้นมาจนเป็นที่ยอมรับ หากแต่ว่ากว่าจะรอให้ถึงเวลานั้นก็คงจะสายเกินไป นั่นเพราะวัยรุ่นไทยได้เปลี่ยนใจไปเรียบร้อยแล้ว ซึ่งความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะสืบเนื่องมายาวนานจนฝังลึกไปถึงระดับของทัศนคติ ซึ่งหากถึงเวลานั้นทุกอย่างที่เกิดขึ้นก็คงไม่อาจแก้ไขอะไรได้อีก เพราะเป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่าทัศนคติของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่ยากจะเปลี่ยนแปลง

แฟนคลับและวัยรุ่นทุกคนไม่ได้เหมือนกันไปเสียทั้งหมด

“แฟน” คือคนที่มีอาการไม่สมดุลทางจิต คำกล่าวนี้เป็นการใช้คำอธิบายของนักวิชาการด้านจิตวิทยาที่พยายามอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้คนเข้ามาชมกลุ่มแฟนคลับ ที่แสดงถึงจุดยืนในการมองแฟนคลับที่มีในแง่ลบ ในมุมมองของ Jenson ซึ่งให้เห็นว่า แฟน” เป็นกลุ่มที่ได้รับความทุกขุทรมานจากความไม่เพียงพอทางด้านจิตวิทยา และถูกตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองระบบดารา (star system) ซึ่งหมายความว่า แฟนนั้นมีลักษณะของการเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งบรรดาแฟนเหล่านี้จะมีตัวตนอยู่ได้ก็เพราะระบบคนดังเหล่านี้ ซึ่งระบบดังกล่าวก็ถูกถ่ายทอดผ่านสื่อนั่นเอง ดังนั้นทัศนคติของ Jenson แฟนจึงเปรียบเสมือนเหยื่อไร้เดียงสา ที่ถูกวางยาโดยสื่อมวลชน กล่าวคือ สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่นำเสนอสิ่งกระตุ้นปมทางจิตวิทยาหลาย ๆ อย่าง ให้แก่ผู้รับสารอย่างสม่ำเสมอ เช่น เรื่องความรุนแรง ความ

หลงในรูปหรือความงามภายนอก ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกหลงใหล คลั่งไคล้ อันนำไปสู่พฤติกรรมความรุนแรงได้ในที่สุด

ดังนั้น Jenson จึงมองว่า การเข้าสู่ระบบแฟนเป็นการทดแทนทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นความพยายามที่จะทดแทนสิ่งที่สังคมสมัยใหม่ไม่ให้ไม่ได้ ซึ่งหากพิจารณาจากแนวคิดการมองแฟนคลับด้วยมุมมองของนักจิตวิทยาแล้วจะพบว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีมีความแตกต่างกับความหมายของ Jenson อยู่มากพอสมควร กล่าวคือ ประเด็นแรกที่มองว่าแฟนนั้นมีลักษณะของการเป็นผู้ถูกกระทำ หรือเป็นผู้ที่รอคอยการรับสารผ่านสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสื่อมวลชน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับแฟนคลับนักร้องเกาหลีแล้วจะพบว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีมีความเป็น active audience ค่อนข้างสูง และที่สำคัญ แฟนเหล่านี้ไม่ได้มีทิศทางการรอรับสารผ่านสื่อมวลชน

ยิ่งไปกว่านั้น ผลการวิจัยได้บ่งชี้ว่า สื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีบทบาทน้อยที่สุดในการเป็นช่องทางในการแสวงหาข่าวสารของแฟนคลับนักร้องเกาหลี ในทางกลับกัน สื่อมวลชนต่างหากที่เป็นฝ่ายพยายามปรับเปลี่ยนทิศทางการนำเสนอข่าวสาร เพื่อพยายามบ่อนให้แก่แฟนคลับเหล่านี้ในภายหลัง ซึ่งแท้จริงแล้ว แฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นเกิดขึ้นมาก่อนหน้าที่จะมีการนำเสนอของสื่อมวลชนไทยเสียอีก จึงอาจกล่าวได้ว่าแฟนคลับนักร้องเกาหลี มีบทบาทในการกระตุ้นให้สื่อมวลชนเป็นฝ่ายที่ต้องขวนขวายหาทางบ่อนข้อมูลข่าวสารตามทิศทางของผู้รับ ทั้งที่ในความเป็นจริง ข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนอาจจะเป็นข่าวสารที่ล่าช้าเกินไปสำหรับแฟนคลับเหล่านี้ด้วยซ้ำ ดังนั้น ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงและผลสืบเนื่องต่างๆ จึงไม่ได้มีผลมาจากสื่อมวลชนโดยตรง

นอกจากนี้ มุมมองที่มีต่อแฟนคลับของนักจิตวิทยานั้น ถือได้ว่าเป็นทัศนคติการมองและตีความจากคนภายนอกซึ่งบ่งชี้แฟนคลับในภาพรวมให้เห็นถึงความป่วยไข้ทางจิต หากแต่เมื่อพิจารณาตามความเป็นจริงแล้วจะพบว่า แฟนคลับบางคนอาจจะมีอาการทางจิตตามที่กล่าว ดังเช่นการที่ Jenson ยกตัวอย่างถึงกรณีที่ John Hinckley พยายามลอบสังหารประธานาธิบดี Ronald Regan ซึ่งอ้างว่าเพื่อสร้างความสนใจให้กับ Jodie Foster โดยได้แรงบันดาลใจมาจากหนังเรื่อง Taxi Driver ที่ Foster ร่วมแสดง

จากตัวอย่างที่เกิดขึ้นข้างต้น เป็นพฤติกรรมของคนที่เป็นแฟนเพียงแค่บางคน แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าแฟนคลับทุกคนต้องเป็นผู้มีอาการทางจิต หรือต้องมีพฤติกรรมแบบนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความบกพร่องทางจิตดังกล่าวไม่ใช่ลักษณะของแฟนคลับส่วนใหญ่ นั่นหมายความว่า แฟนคลับ

วัยรุ่นทุกคนไม่ได้มีความเหมือนกันไปเสียทั้งหมด หากแต่ภาพลักษณ์ของแฟนที่เกิดขึ้นนั้น เป็นผลมาจากการถูกเหมารวมทั้งสิ้น

ไม่เพียงแต่การให้นิยามในลักษณะที่เหมารวมว่า “แฟน” เป็นการเจ็บป่วยทางจิตเท่านั้น หากแต่ภาพลักษณ์ในด้านลบอื่นๆ ก็ยังถูกยึดเยียดให้แก่คนที่เป็แฟนทั้งหมดเช่นกัน ด้วยความที่แฟนคลับนักร้องเกาหลีส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่นบวกกับภาพลักษณ์ของการเป็นแฟนคลับ ทำให้วัยรุ่นที่เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีเหล่านี้ต้องแบกภาระหนักกว่าวัยรุ่นธรรมดา ที่ไม่เพียงแต่ต้องถูกมองว่าเป็นวัยรุ่นไร้สาระ แต่ยังต้องถูกมองว่าเป็นแฟนคลับเสียสติด้วยในเวลาเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์วัยรุ่นไทยในขณะนี้ ที่พวกเขาถูกมองราวกับว่าวัยรุ่นทุกคนเป็นเหมือนกันหมด ซึ่งหากจะใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ว่าด้วยเรื่องการจำแนกสารโดยใช้เนื้อสารเป็นเกณฑ์นั้นอาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นที่กำลังถูกเหมารวมว่าเป็นสารเนื้อเดียว นั่นเอง

หากแต่การวิจัยกลับได้ข้อค้นพบที่ว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลี เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีความแตกต่างและแปลกแยกจากวัยรุ่นทั่วไป ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบของวัฒนธรรมกลุ่มย่อยของพวกเขา ก็เป็นได้ ซึ่งเด็กวัยรุ่นทุกคนไม่ได้เป็นเหมือนกันหมด วัยรุ่นที่มีวัฒนธรรมย่อยต่างกันก็จะมีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือ แม้ภาพลักษณ์ของวัยรุ่น คือวัยที่เลื่อนลอยไร้สาระ หากแต่ในความเป็นจริงจะพบว่า วัยรุ่นไม่ได้เลื่อนลอยไร้สาระเหมือนกันหมดทุกคน เพราะอย่างน้อยจากการวิจัยก็ได้พบว่าวัยรุ่นที่สังกัดวัฒนธรรมกลุ่มย่อยของผู้นิยมนักร้องเกาหลี ก็เป็นวัยรุ่นที่มีสาระกว่าวัยรุ่นทั่วไป

ยิ่งไปกว่านั้น หากจะมองวัยรุ่นกลุ่มนี้ในภาพลักษณ์ของความเป็นแฟน ก็พบว่า ความเป็นแฟนของพวกเขาก็มีลักษณะที่แตกต่างอีกเช่นกัน เพราะแฟนคลับนักร้องเกาหลีเหล่านี้ มีคุณสมบัติเป็น serious fan เป็นแฟนที่ให้ความสำคัญกับอะไรที่ค่อนข้างมีสาระเชิงลึก แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเรื่องของความบันเทิง และทั้งที่ความบันเทิงจากศิลปินไทยก็มีให้เลือกชมอย่างมากมาย แต่แฟนเหล่านี้ก็เลือกที่จะชื่นชอบศิลปินที่ต้องผ่านอะไรมามากมายในชีวิตจนกระทั่งประสบความสำเร็จ ไม่เลือกชื่นชมศิลปินที่ได้มาเป็นกันง่ายๆ ทั่วไปตามคอนเซ็ปต์นักร้องวัยรุ่นไทยสมัยนิยม ซึ่งเห็นได้ชัดว่าแฟนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับขั้นตอนและกระบวนการเบื้องหลังของศิลปิน ให้ความสำคัญกับแก่นของเนื้อหาที่สามารถเป็นหลักให้กับเขาได้ ไม่ใช่สิ่งที่เป็นแค่เปลือกหรือสีสัน ในขณะที่วัยรุ่นที่เป็นแฟนนักร้องไทยนั้นมักจะเป็นพวกชอบอะไรเบาๆ ไม่คิดอะไรมากกับชีวิต และต้องการแค่ความบันเทิงเบื้องต้นที่จะมาตอบสนองให้ความสนุกสนานแก่ตนเท่านั้น

คำว่า **เนื้อสาร** (Mixture) นั้นหมายความถึงลักษณะทางกายภาพของสาร ซึ่งหากมองอย่างผิวเผินตามลักษณะทางกายภาพดังกล่าว ก็อาจจะบ่งชี้ได้ว่าพวกเขา มีลักษณะเป็นสารเนื้อเดียว หากแต่คำว่าสารเนื้อเดียว นั้นมีความหมายถึง สารที่มีลักษณะเป็นเนื้อเดียวกัน มีองค์ประกอบ และสมบัติเหมือนกันทุกประการ เมื่อมองดูด้วยตาเปล่าก็จะเห็นเป็นเนื้อเดียวกัน

จากคำจำกัดความของสารเนื้อเดียวข้างต้นจะพบว่า วิทยุรุ่นจัดเป็นสารเนื้อเดียวจริงเมื่อพวกเขาถูกมองดูด้วยตาเปล่า หากแต่ถ้ามองให้ลึกลงไปอีกเราก็จะพบว่า แท้จริงแล้วพวกเขา กลับมีสมบัติเป็นสารเนื้อผสม ทั้งนี้เพราะสารเนื้อผสมนั้น หมายความถึง สารที่มีลักษณะเนื้อสารแตกต่างกัน และมีสมบัติไม่เหมือนกันหมดทุกประการ สารเนื้อผสมเกิดจากสารตั้งแต่ 2 ชนิดผสมกันโดยเนื้อสารไม่กลมกลืนกัน

จากคำจำกัดความของสารเนื้อผสมข้างต้น หากจะว่าไปก็ดูจะเป็นคำนิยามที่อธิบายถึงความ เป็นวิทยุรุ่นและระดับของความเป็นแฟนคลับได้ถูกต้องเหมาะสมมากกว่า เพราะวิทยุรุ่นแต่ละคน ถึงแม้จะถูกจัดแบ่งตามเกณฑ์ของช่วงอายุให้อยู่ในกลุ่มที่เป็นวิทยุรุ่นเหมือนกัน แต่ทุกคนก็ย่อมต้องมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งในคนแต่ละคนก็ไม่มีอะไรที่จะสามารถเหมือนกันหมดได้ทุกประการ วิทยุรุ่น จึงหมายความว่า กลุ่มคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันที่มีความแตกต่างกันมากกว่า 2 ลักษณะ

ในความเป็นจริงวิทยุรุ่นอาจมีจุดร่วมบางอย่างที่เหมือนกัน แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาก็มีหลายอย่างที่แตกต่างกัน การที่ผู้ใหญ่ตีค่าพฤติกรรมของพวกเขาว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เพียงเพราะการแสดงออกของพวกเขาที่ดูอาจจะมากเกินไปในบางครั้ง หากแต่ผู้ใหญ่ได้มองข้ามไปว่า การกระทำเหล่านั้นเป็นปฏิกิริยาตอบสนองที่ทำให้เห็นถึงการแสดงออกต่อสิ่งที่พวกเขา **เลือกเพื่อที่จะเชื่อ** และ **เชื่อเพื่อจะทำตาม** กล่าวคือ พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเลือกที่จะชื่นชมในสิ่งที่พวกเขา เห็นว่าถูกต้องควรและอยากจะทำตามอย่างเช่นนักวิ่งเกาหลีสี่ที่พวกเขายึดเป็นแบบอย่าง

สิ่งที่เกิดขึ้น จึงเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงปฏิกิริยาการตอบรับต่อโมเดลที่พวกเขายกย่อง แม้ว่ามันอาจจะมากเกินไปบ้างท่ามกลางสายตาของคนในสังคม แต่เพราะโอกาสที่พวกเขาจะได้พบเจอกับศิลปินนั้นมีได้ไม่บ่อยนัก การแสดงออกในแต่ละครั้งจึงเหมือนเป็นการปลดปล่อยพลังงานสะสมทั้งหมดออกมาในคราวเดียว ทำให้หลาย ๆ ครั้งการกระทำเหล่านั้นจึงอาจเป็นการกระทำที่มากเกินไปในสายตาของใครหลาย ๆ คน แต่นั่นก็เพราะ มันเป็นการกระทำหรือการแสดงออกเพียงอย่างเดียวที่พวกเขาจะสามารถทำได้เพื่อแสดงให้ศิลปินที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้พบเจอกัน ได้เห็นในพลังความชื่นชอบ และศรัทธาที่พวกเขามีต่อศิลปินนั่นเอง

แฟนคลับนักร้องเกาหลีกับการดิ้นรนต่อสู้ทางวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม มุมมองของนักจิตวิทยาก็ยังมีความสอดคล้องกับลักษณะของแฟนคลับนักร้องเกาหลีอยู่บ้างในบางประเด็น กล่าวคือ การที่นักจิตวิทยามองว่า การเข้าสู่ระบบแฟนเป็นการทดแทนทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นความพยายามที่จะทดแทนสิ่งที่สังคมสมัยใหม่มิให้ได้ ซึ่งจากการวิจัยได้บ่งชี้ว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีมีลักษณะที่กำลังมองหาการทดแทนในเรื่องของความเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต หรือผู้ที่จะมาเป็นฮีโร่ที่ไม่สามารถมองหาได้ในสังคมไทยยุคปัจจุบัน

กล่าวคือ การศึกษาแฟนคลับในแนวทางวัฒนธรรมศึกษานั้น เป็นการมองว่า “แฟน” คือ วัฒนธรรมอย่างหนึ่ง มีลักษณะ มีแบบแผนของแต่ละกลุ่มแฟน มีเหตุผล ปัจจัยเบื้องหลังที่สนับสนุน การเกิดขึ้นของแฟน และด้วยความที่แฟนคลับนักร้องเกาหลีส่วนใหญ่ยังเป็นวัยรุ่น เป็นวัยแห่งการ แสดงออก ซึ่งการแสดงออกถึงความชื่นชม ชื่นชอบก็มักจะเป็นไปอย่างเปิดเผย โดยเฉพาะเมื่อ รวมกลุ่มกับคนที่แฟนด้วยกัน หากแต่ในบริบทสังคมไทยได้ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องการแสดง ความชื่นชมหลงใหล รักใคร่ เพราะมีกรอบทางค่านิยม การแสดงอาการกรีดกรีด โหวกเหวกโวยวายจึงถือเป็นเรื่องไม่เหมาะสม หากแต่สิ่งเหล่านี้กลับถือเป็นสิ่งจำเป็นในวัฒนธรรมแฟน

อย่างไรก็ตาม คุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมที่ถูกนิยามตามสาขามนุษยวิทยา คือ มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากวัฒนธรรมแต่ละอย่างถูกสร้างขึ้นมาจากบริบทของยุคสมัยหนึ่งๆ ดังนั้นเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป วัฒนธรรมก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงตาม วัฒนธรรมแฟนก็เช่นกัน ในแต่ละบริบทของวัฒนธรรมทั้งบริบทของกาลและเทศะก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงด้วย

ในยุคที่การติดต่อสื่อสารและการเดินทางไม่ได้สะดวกง่ายดายอย่างในปัจจุบัน และการเข้าถึง ศิลปินทำได้ยาก ส่งผลให้วัฒนธรรมของแฟนอย่างหนึ่งที่ปรากฏขึ้นคือ การเขียนจดหมายถึงศิลปิน และการตอบจดหมายให้แก่แฟนๆ แต่เมื่อบริบทของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไป การติดต่อสื่อสารและการเดินทางทำได้ง่ายขึ้น ประกอบกับการที่ศิลปินเกาหลีกำลังเป็นที่นิยมในประเทศไทย แฟนคลับก็จึงถูกส่งเข้ามาตีตลาดในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง เราจึงเห็นวัฒนธรรมใหม่ของแฟนในปัจจุบันซึ่ง นั่นก็คือ การเหมารถตู้ตามดาราและวัฒนธรรมการชูป้ายนานาชนิด

นอกจากนี้ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมแฟนคลับ นอกจากจะมองในแง่ของการเปลี่ยนแปลงเองตามยุคสมัยแล้ว ยังพบการพยายามเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมแฟนโดยตัวของผู้ที่ เป็นแฟนเองอีกด้วย ซึ่งถือเป็นการดิ้นรนต่อสู้ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อแฟน

ถูกมองในฐานะวัฒนธรรมย่อย ดังนั้นจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญหน้ากับวัฒนธรรมหลัก ซึ่งสิ่งที่ตามมาเมื่อเกิดวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อย คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองวัฒนธรรมที่อาจเป็นไปได้ในแง่บวก คือเกื้อกูลกัน หรือเป็นไปได้ในแง่ลบ เช่น การเกิดอคติต่างๆ หรือการใช้บรรทัดฐานของวัฒนธรรมหลักมาตัดสินวัฒนธรรมย่อย อันนำไปสู่การต่อสู้ทางวัฒนธรรมนั่นเอง

ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า แฟนในวัฒนธรรมหลักถูกมองในแง่ลบมาเป็นเวลานาน ด้วยกรอบของค่านิยมที่ถือว่า การแสดงออกเชิงรักใคร่อย่างเด่นชัดถือเป็นสิ่งไม่เหมาะสม อีกทั้งมุมมองต่อวัฒนธรรมป๊อปที่ถูกมองในแง่ลบทำให้แฟนมักที่จะถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่ไร้สาระ และไม่มีแก่นสาร อันเป็นวาทกรรมที่ติดมากับคำว่าแฟนมาอย่างยาวนาน ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงวาทกรรมกระแสหลักดังกล่าวจึงปรากฏขึ้นอย่างมากภายในปรากฏการณ์แฟน ตัวอย่างเช่น การที่แฟนคลับนักร้องเกาหลีหลายๆ คนพยายามพัฒนาหรือรักษาระดับการเรียน จนบางคนถึงขั้นกลายเป็นบัณฑิต เกียรตินิยมเพื่อพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นว่า แฟนคลับนักร้องเกาหลีไม่ใช่คนที่ไร้สาระเสมอไป หรือกับการรวมกลุ่มทำกิจกรรมของกลุ่มคนที่แฟนคลับเพื่อทำกิจกรรมการกุศลในลักษณะต่างๆ เช่น การบริจาคของให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม หรือทำบุญกับบ้านเด็กอ่อนและเด็กด้อยโอกาส เป็นต้น

ความพยายามสร้างความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แม้อัตราความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงอาจมีความเป็นไปได้ที่ค่อนข้างน้อย เพราะไม่มีใครสนใจการทำของแฟนเหล่านี้ หากแต่นั่นก็ถือได้ว่าเป็นการต่อรองทางวัฒนธรรม เพื่อไม่ให้กลุ่มแฟนเกิดภาพลักษณ์ที่เสื่อมถอยไปตามกระแสและเสียความเป็นตัวตนไป รวมไปถึงเพื่อให้กลุ่มสามารถมีพื้นที่ให้ยืนได้อย่างได้รับการยอมรับในสังคมวัฒนธรรมหลักอีกด้วย

แฟนคลับนักร้องเกาหลี วิวัฒนาการการสื่อสารที่พลิกกลับจากผู้รับเป็นผู้ส่ง

จากที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การแสดงออกของแฟนคลับวัยรุ่นนั้นเป็นการแสดงออกของความรักใคร่ที่ค่อนข้างเด่นชัดและมีวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปมากหากเทียบกับสมัยก่อน แต่ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่มีความเปลี่ยนแปลงไปมากอย่างเห็นได้ชัด นั่นคือ บทบาทของแฟนคลับในสถานะของการสื่อสาร

ในแง่ของการสื่อสารนั้น ผู้ชมหรือผู้ฟัง (receiver) มักได้ชื่อว่าเป็นปลายทางของการสื่อสาร ซึ่งหมายความว่าผู้ชมหรือผู้ฟังมีลักษณะที่ต้องเป็นฝ่ายรับสารเสียเป็นส่วนใหญ่ (passive) แต่กับแฟนคลับโดยเฉพาะแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้น พบว่าเป็นความพยายามในการพลิกสถานะของผู้ชมผู้ฟังที่

อยู่ในฐานะผู้รับสารในตอนท้ายสุดขององค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร ให้กลับมาเป็นผู้ที่เป็นฝ่ายทำการสื่อสารเสียเอง งานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นเรื่องแฟนหลายๆ เล่ม เช่น สุวีริรัตน์ โกสุมศุมาลา (2550) ที่ทำการศึกษารื่องของแฟนคลับโมเดิร์นด็อก และเจษฎา รัตนเขมากร (2541) ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับแฟนคลับศิลปินเพลงไทย หรือ ชลวรรณ วงษ์อินทร์ (2548) ที่ทำการศึกษารื่องแฟนเพลงเฮฟวีเมทัล ทั้งหมดได้ค้นพบว่า ศูนย์กลางหลักของชุมชนแฟนนั้น คือ ศิลปิน แต่ศิลปินเองก็ไม่ได้ทำหน้าที่ในการสื่อสารแบบซึ่งหน้ากับแฟนคลับ ตรงกันข้าม ศิลปินได้ทำการสื่อสารกับคนวงกว้างผ่านสื่อ โดยมีแฟนคลับผู้รับสารที่ยินดีเปิดรับสื่อ นั้นอย่างต่อเนื่องยาวนาน และเมื่อพบว่า มีคนที่เปิดรับสื่อเหมือนกับตน การรวมตัวกันจึงได้เกิดขึ้น

สำหรับแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้น พบว่าจุดประสงค์หลักอย่างหนึ่งในการรวมตัวกันของพวกเขา ก็คือ เพื่อการสื่อสารกลับไปยังศิลปินเพื่อแสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบ ชื่นชม หรือแสดงความจงรักภักดีผ่านสัญญาณต่างๆ เช่น การรวมกลุ่มก่อตั้งเว็บไซต์ การเฝ้าและติดตามศิลปินไปยังสถานที่ต่างๆ การส่งเสียงกรี๊ดและตะโกนเรียกชื่อศิลปินไปพร้อมๆ กับการชูป้ายต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงการที่ศิลปินนั้นตกไปอยู่ในฐานะผู้รับสาร แต่อย่างไรก็ตาม สถานะที่พลิกกลับของศิลปินนั้นก็ยิ่งขึ้นอยู่กับการที่ศิลปินจะยอมรับสารที่ถูส่งมาจากแฟนคลับหรือไม่

จากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมทำให้ พบว่า แฟนคลับเกือบทั้งหมดอยากจะทำหน้าที่ในการเป็นผู้สื่อสารกับศิลปิน และบางคนก็พัฒนารูปแบบการสื่อสารจากเดิมที่เป็นการสื่อสารผ่านทางช่องทางสื่อ มาเป็นการเลือกที่จะทำหน้าที่ในการเป็นผู้สื่อสารในรูปแบบประจันหน้า (face to face communication) สังเกตได้จากกรณีที่แฟนคลับส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ชอบติดตามศิลปินไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อที่จะรอพบกับศิลปิน และเมื่อศิลปินปรากฏตัวขึ้น แฟนคลับก็จะพยายามส่งเสียงเรียก และพยายามส่งภาษาสื่อสารกับศิลปินด้วยประโยคสั้นๆ ทั้งภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ รวมทั้งพยายามเรียกให้ศิลปินหันมามองป้ายที่มีข้อความและรูปภาพต่างๆ ที่แฟนคลับสรรคส์สร้างขึ้นเพื่อให้ศิลปินรับรู้ถึงความหมายของสื่อสารในครั้งนั้น

สิ่งเหล่านี้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความพยายามยกฐานะตัวเองขึ้นมาเป็นผู้ทำการสื่อสารของแฟนคลับ ซึ่งผู้วิจัยมองว่าสถานภาพของแฟนคลับนักร้องเกาหลีในตอนนี้เป็นมากกว่าการเป็นเพียงแค่ active audience ที่มีความกระตือรือร้นในการรับสาร หากแต่ได้พัฒนาไปถึงการเป็นผู้ส่งสารที่มีความกระตือรือร้นอย่างมากอีกด้วย

จุดด้อยที่ควรแก้ไข สื่อมวลชนไทยควรต้องปรับปรุง

จุดเริ่มของปรากฏการณ์เด็กไทยคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลี ที่ไม่เคยมีใครคิดจะโทษตัวเองครั้งนี้ มีสาเหตุหนึ่งมาจาก ความเสื่อมที่เพิ่มขึ้นของสถาบันสื่อมวลชน สถาบันผู้มีหน้าที่ด้านความบันเทิงในการถ่ายทอดผลงานการแสดงและศิลปะต่างๆ โดยอาศัยเครื่องหมาย สัญลักษณ์ สัญญลักษณ์ เสียง และภาพเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง และการพักผ่อนหย่อนใจของคนในสังคม จะเห็นได้ว่า แบบแผนการรับเปิดรับสื่อมวลชนของผู้รับสารที่ผ่านมา คุณจะมีแนวโน้มที่เป็นไปในแนวทางของการเปิดรับด้วยความจำยอม หรือการเปิดรับอย่างไม่มีทางเลือก เพราะถึงแม้การนำเสนอของสื่อมวลชนจะไม่ใช่ที่ประทับใจของผู้ชมมากเพียงใด แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ชมเหล่านั้นก็ต้องทนรับชมการนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ของสื่อมวลชนอยู่ดี เพราะผู้รับสารเหล่านั้นไม่มีอะไรจะดู เมื่อไม่มีทางเลือก ผู้รับจึงต้องจำทนดูต่อไป

อย่างไรก็ตาม พบว่าระบบสื่อสารมวลชนของประเทศไทยมีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างมากที่ก่อให้เกิดกระแสวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นผู้ชื่นชอบนักร้องเกาหลี กล่าวคือ สิ่งที่ทำให้แฟนคลับกลุ่มนี้หันไปชื่นชอบนักร้องเกาหลีเป็นอย่างมากนั้นไม่ใช่เป็นเพียงเพราะหน้าตาของศิลปิน หากแต่เป็นเรื่องอื่นที่มากกว่านั้น เพราะในความเป็นจริงนั้น พบว่านักร้องไทยหลายคนหน้าตาดีกว่านักร้องเกาหลีบางคนเสียอีก ดังนั้นหน้าตาจึงไม่ใช่ประเด็นหลักในการดึงดูดให้แฟนชาวไทยคลั่งไคล้นักร้องเกาหลี แต่เพราะคอนเซ็ปต์ หรือ pattern ที่ค่อนข้างชัดเจนในความเป็นศิลปินนักร้องเกาหลี ที่ต้องผ่านกระบวนการคัดสรรค์และทุกเทปมีคุณภาพต่างหาก ที่จะเป็นสิ่งสร้างความเชื่อมั่นและปูทางให้กับนักร้องเกาหลีลือหลังๆ ที่จะถูกนำเข้าสู่สายตาแฟนชาวไทย เพราะความเชื่อมั่นดังกล่าวนี้จะเป็นสิ่งการันตีให้กับแฟนชาวไทยว่าความสามารถของศิลปินเกาหลีจะไม่ทำให้พวกเขาผิดหวัง

ดังนั้นการนำเสนอของสื่อมวลชนจึงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการนี้ กล่าวคือ การนำเสนอข่าวบันเทิงของสื่อมวลชนในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปแบบของการนำเสนอข่าวฉาว เดียงหักกรักร้าวกันอยู่เป็นประจำ ซึ่งเนื้อหาข่าวเหล่านี้ไม่ก่อให้เกิดความน่าศรัทธาและชื่นชมของบุคคลในข่าว ซ้ำร้ายยังทำให้ผู้รับสารเกิดความเบื่อหน่ายได้อีกด้วย และหากจะเปรียบเทียบเฉพาะเจาะจงลงไปก็ข่าวเกี่ยวกับศิลปินประเภตนักร้องด้วยแล้วนั้นก็ทำให้พบเห็นความแตกต่างกันได้อย่างมากเลยทีเดียว เพราะแรงบันดาลใจที่ก่อให้เกิดความศรัทธาในตัวศิลปินนั้นอยู่ในระดับที่ต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากข้อมูลข่าวสารที่แฟนคลับได้รับรู้เกี่ยวกับศิลปิน

การนำเสนอของประวัตินักร้องของไทยนั้น ค่อนข้างมีรูปแบบที่ศิลปินไม่ต้องใช้ความพยายามอะไรมาก และส่วนใหญ่ก็มักจะเข้าวงการมาจากการถูกแมวมองทาบทามศิลปินจึงมีลักษณะที่ค่อนข้างถูกชักชวนให้เข้ามาเป็นนักร้องเสียมากกว่า (passive) ในขณะที่ของทางฝั่งเกาหลีนั้นมีเนื้อหาในการนำเสนอ ที่ทำให้แฟนคลับรับรู้กระบวนการในการเป็นศิลปินของคนหนึ่งคนแทบจะทุกขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามเพื่อให้ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นเด็กฝึกของค่ายเพลง สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นตั้งใจของบุคคลผู้ที่อยากจะเป็นนักร้อง ที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างจริงจังด้วยตนเอง (active) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถเป็นตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจให้กับใครหลายๆ คน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกล่าวถึงการนำเสนอของสื่อมวลชนโดยรวม ที่แม้แต่บุคคลในแวดวงสื่อมวลชนด้วยตนเองยังเกิดความวิตกกังวลในการนำเสนอของสื่อในปัจจุบัน ดังเช่น เนื้อความบางช่วงที่ปรากฏในสื่อมวลชนอย่างหนังสือพิมพ์ ที่ว่า

“นิตยสาร ดารา” เกิดขึ้นมามากมายบนแผงหนังสือพร้อมกับ “รายชื่อดารา” เกิดขึ้นมามากมาย “นักร้อง” เพื่อป้อนให้กับงานบันเทิงที่มีหลากหลายทั้ง “ภาพยนตร์-ละครทีวี-ละครเวที” และรายการ “วาไรตี้” แต่เรากลับเห็น “ดาราน้ำชา” ที่แสดงนำเรื่องโน้นแล้วไปแสดงนำเรื่องนี้ “ปีละ 3-4 เรื่อง” ยิ่งหาก “ใครดังใครเด่น” ก็จะเห็นหน้าทางโทรทัศน์แทบ “ทุกรายการวาไรตี้”

ที่น่าจะเขียนก็คือ “บางราย” แทบจะออกจอก “ซ้อนกัน” ในสัปดาห์เดียวกันราวกับว่าวงการ “ขาดแคลนดาราดัง” ซึ่งหากจะเรียกว่าเป็นการ “ยัดเยียด” ให้ผู้ชมก็ไม่ผิดนัก เพราะใน ส่วนของ “ดาราดัง” ที่รายการทีวีมักจะนำมาเสนอแทบ “ทุกช่อง” ก็คือจ้องจับเอาดาราดังที่มีความประพฤติ “ฉาวโฉ่” มาเสนอมากกว่าดาราดังที่มี “พฤติกรรมดี” เหมือนกับว่า “สังคมบันเทิงวันนี้” แทบไม่มีการ “ยกย่อง” หรือมองหาดาราดังที่เป็น “แม่แบบ” ให้กับเยาวชน เพราะนิยมการ “ชู้ดคู่” ชนิดหลายรายการแทบจะ “ตั้งชื่อให้หรือหว่า” ตามครีเอทีฟที่กำหนดแนวทางรายการไว้ “เป็นไปได้ไหม” ที่สื่อ น่าจะมีสัก “หนึ่งรายการ” ที่ก่อเกิดขึ้นมาเพื่อ “ยกย่อง” คนพันธุ์ใหม่ที่สร้าง “คุณประโยชน์” ให้กับสังคมไทยหรืออย่างน้อยทำตัวเป็น “แม่แบบที่ดี” ที่น่าจะนำมาเป็น “ตัวอย่าง” ให้กับเยาวชนทั่วไป (ดาราดังใหม่ เติลินิวส์ วันที่ 6 มิถุนายน 2551)

สิ่งเหล่านี้เอง ที่อาจเป็นชนวนเหตุให้วัยรุ่นไทยเริ่มเบือนหน้าหนีสื่อบันเทิงในประเทศของตน เพราะการนำเสนอข่าวบันเทิงทุกวันนี้ ดูจะไม่ให้ความบันเทิงสมชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังมองหาตัวแบบและแนวทางในการดำเนินชีวิตของตน แต่สถาบันที่มีหน้าที่ขัดเกลาสังคม

อย่างสื่อมวลชนกลับละเลยหน้าที่ในข้อนี้ เพราะสื่อมวลชนยังขาดการนำเสนอเรื่องราวหรือแง่มุมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับสารวัยรุ่น ตัวอย่างเช่น การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี ซึ่งก็ไม่ได้มีการหยิบยกหรือชูประเด็นอันเป็นประโยชน์อันใดเพื่อนำเสนอแก่ผู้รับสาร

นอกจากนี้คำกล่าวของคุณ ฮง จีฮี บอสใหญ่บริษัท เคทีซีซี จำกัด ที่กล่าวว่า “อยากให้วัยรุ่นไทยรู้จักเกาหลีในแง่มุมอื่นๆ มากกว่าการชอบดาราเกาหลีอย่างเดียว แต่คนเกาหลียังมีเรื่องราวการต่อสู้ชีวิต การพัฒนาตนเอง ซึ่งถือเป็นแบบอย่างที่เราอยากถ่ายทอด” (จุดประกาย กรุงเทพธุรกิจ วันพุธที่ 29 ตุลาคม 2551) ยิ่งแสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์ของการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับนักร้องของบันเทิงเกาหลี ว่าตั้งใจให้มีสาระแทรกอยู่ หากแต่สื่อสารมวลชนไทยยังขาดความสนใจในเนื้อหาการนำเสนอข่าวสารในส่วนนี้ ทั้งที่ความจริงเนื้อหาสาระอันเป็นประโยชน์ก็เตรียมพร้อมรอให้สื่อมวลชนหยิบยกมานำเสนออยู่ตลอดเวลา ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่า สื่อสารมวลชนไทยควรเริ่มหันมาพิจารณาปรับปรุงตัวเอง เพราะผลการวิจัยเชิงปริมาณก็ได้ยืนยันแล้วว่า แฟนคลับวัยรุ่นชาวไทยมีความเป็น serious fan ที่สนใจข้อมูลข่าวสารที่มีสาระเหล่านั้นมากเพียงใด

อย่างไรก็ตามสิ่งที่สื่อมวลชนไทยควรต้องปรับปรุงนั้น คือเรื่องของการนำเสนอ หรือการประกอบสร้างภาพให้แก่คนดูหรือผู้รับสาร ซึ่งการนำเสนอทางฝั่งประเทศเกาหลีนั้น สามารถกล่าวได้ว่า ทุกอย่างที่ถูกนำเสนอออกสู่สายตาสาธารณชนคือสิ่งที่ถูกจัดสร้างขึ้นทั้งสิ้น ดังเช่น

....ประสานท่าละคร วรายุทธ มิลินทจินดา จึงสงสัยตลอดมาว่า ทำไมหนังและละครเกาหลีถึงอินเทรนด์ตลอด ทำให้แต่ก่อนที่ไม่เคยมีใครอยากไปเกาหลีต้องไป ถ้าไม่อยากตกเทรนด์ วันก่อนคุณไก่อวรายุทธ มีโอกาสไปเกาหลี จึงหาโอกาสสืบหาข้อมูลว่าเขาทำละครยังไงหนอถึงได้ครองใจผู้ชมทั่วโลก แล้วก็รู้มาว่าเป็นเพราะรัฐบาลเกาหลีทุ่มเงินทุ่มงบประมาณ โดยเรียกประชุมผู้สร้างสั่งให้สร้างภาพและบุคลิกของคนเกาหลีให้มีแต่สิ่งที่ดี เช่น ในหนังห้ามมีฉาก ผู้ชายเกาหลีตีผู้หญิง ห้ามมีบทไปเปลือยเกินงาม ห้ามมีบทท้อใจตาถลน ห้ามดาราหญิงแต่งกายล่อแหลม ต้องทำบทให้ดารารายหญิงดูจิตใจดี อบอุ่น ผู้ชายผู้หญิงเกาหลีจะได้เป็นที่หมายปอง โดยในหนังและละครต้องพยายามสอดแทรกวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนเกาหลี อาหารการกินของเกาหลี เพื่อจูงใจให้คนเข้ามาเที่ยวเกาหลี จะได้ทำให้การท่องเที่ยวคึกคัก เศรษฐกิจดี ทั้งนี้ถ้าผู้สร้างขอให้ช่วยเหลืออะไรรัฐบาลก็ช่วยเหลือเต็มที่คุณไก่อ ฟังแล้วก็นึกดีใจแทนคนเกาหลีที่รัฐบาลดูแลใกล้ชิด และให้ความสำคัญ ให้เกียรติผู้สร้างหนังสร้างละครมากๆ ผู้สร้างละครเกาหลีจึงไม่ต้องแข่งกันทำอะไรรนอกเส้นหรือน้ำเน่า เพราะไม่มีการจ้องจับผิดว่าอย่างนี้ไม่ดี อย่างนั้นไม่ได้ โดยการตัดสินและความชอบของคนไม่กี่คน --ถ้าของไทยเป็น

อย่างนี้บ้าง รับรองว่าชนะเลิศครเกาหลีได้สบาย คุณไก่ รับรอง (ไทยรัฐ วันอาทิตย์ที่ 26 เมษายน 2552 หน้า 20)

จะเห็นได้ว่าการนำเสนอของทางฝั่งประเทศเกาหลีนั้น มีระบบการจัดการและกลั่นกรองการนำเสนอภาพลักษณ์ของศิลปินที่จะออกสู่สายตามวลชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเบื้องหน้า หรือเรื่องเบื้องหลัง ซึ่งประเทศไทยนั้น การนำเสนอส่วนมากมักมีการจัดสร้างเฉพาะเรื่องหน้าฉาก หรือผลงานการแสดง แต่สำหรับเรื่องหลังฉากหรือเรื่องราวส่วนตัวที่นอกเหนือจากผลงานนั้น จะพบว่ามิชวาทหรือเรื่องเสื่อมเสียของศิลปินให้พบเห็นตลอดเวลา จึงอาจกล่าวได้ว่า การนำเสนอของสื่อในประเทศไทยนั้นมีการจัดการดูแลแต่เฉพาะเรื่องหน้าฉาก แต่เรื่องหลังฉากกลับขาดการดูแล ซึ่งแตกต่างกับประเทศเกาหลีที่มีระบบบริหารภาพลักษณ์ของศิลปินที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีการจัดการดูแลทั้งเรื่องหน้าฉาก และหลังฉากของศิลปิน การนำเสนอภาพของศิลปินเกาหลีจึงมักมีการนำเสนอแต่เรื่องดีๆ ที่ส่งเสริมภาพลักษณ์

ดังนั้น จุดด้อยที่ควรแก้ไขอย่างหนึ่งของระบบสื่อสารมวลชนไทย คือเรื่องของการบริหารจัดการการนำเสนอภาพลักษณ์ของศิลปินอย่างครบวงจร ให้ครอบคลุมทั้งเรื่องเบื้องหน้าและเรื่องเบื้องหลัง เพราะเรื่องเบื้องหลังของศิลปินก็เป็นสิ่งที่ผู้รับสารให้ความสนใจไม่น้อยไปกว่าเรื่องเบื้องหน้า ซึ่งเรื่องราวใดๆ ที่เมื่อถูกนำเสนอออกไปแล้วอาจกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้แก่ผู้รับสารก็ควรมีการกลั่นกรองก่อนการนำเสนอด้วยเช่นกัน โดยศิลปินนั้นควรจะเป็นแบบอย่างให้กับผู้รับสารได้ทั้งจากเรื่องราวเบื้องหน้า และชีวิตเบื้องหลัง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแฟนคลับผู้รับสารมีการรับรู้ประวัติเรื่องราวของศิลปินเกาหลีเป็นอย่างดีว่าก่อนหน้านี้ศิลปินต้องต่อสู้กับความลำบากและต้องอดทน อันนำไปสู่การเป็นแบบอย่างในเรื่องของความอดทนพยายาม ซึ่งสิ่งนี้คือข้อมูลเบื้องหลังที่ได้รับการสนับสนุนให้ถูกเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยระบบสื่อสารมวลชนเกาหลี ในขณะที่ข้อมูลเหล่านี้กลับไม่ถูกหยิบยกให้เป็นประเด็นการนำเสนอในระบบสื่อสารมวลชนไทย แต่กลับไปสนใจการนำเสนอเบื้องหลังที่น่าเสื่อมศรัทธา สิ่งหนึ่งอาจเป็นเพราะทางฝั่งเกาหลีได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากรัฐบาล ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการร่วมมือกันเพื่อสรรสร้างและวางแผนการนำเสนอร่วมกัน ภาพทุกอย่างที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อจึงล้วนเป็นสิ่งที่ถูกพิจารณาเพื่อการจัดสร้างมาแล้วทั้งสิ้น ที่แม้แต่ข้อมูลเบื้องหลังของศิลปินก็ยังถูกจัดสร้างและนำเสนอด้วยเช่นกัน

นักร้องเกาหลี ทางเลือกเด็กไทยในยุคที่ไร้ Role model

จากข้างต้นที่กล่าวถึงจุดด้อยของระบบสื่อสารมวลชนในประเทศไทย ที่ไม่ว่าจะเป็นการเน้นนำเสนอแต่ข่าวไร้สาระ เต็มที่รักร้าย และภาพหูดารา สิ่งเหล่านี้จึงถือเป็นการบีบบังคับวัยรุ่นไปในตัว จากการศึกษาที่นักจิตวิทยาวัยรุ่น ได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาที่เด็กจะแสวงหาเอกลักษณ์ของตน และพวกเขาต้องการปรัชญา และแนวทางชีวิตของตนทำให้สามารถกล่าวได้ว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยที่กำลังต้องการหาตัวแบบในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ นักจิตวิทยาไทยอย่างปราณี รามสูต ยังกล่าวถึงลักษณะความต้องการเฉพาะบางประการของเด็กวัยรุ่นที่มีผลไปสู่พฤติกรรม การแสดงออกของเด็กวัยรุ่นเอาไว้ว่า เด็กวัยรุ่นต้องการทำให้ตนเองเป็นที่ประทับใจแก่ผู้อื่น จึงชอบส่องกระจกเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้สื่อมวลชนแขนงต่างๆ ก็เป็นเสมือนกระจกส่อง ทำให้เด็กพยายามที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองตามตัวอย่างที่ได้เห็น สื่อมวลชนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของเด็กวัยรุ่น

จึงเห็นได้ชัดว่า สื่อมวลชนมีบทบาทต่อการแสดงความเป็นตัวตนของวัยรุ่นมากเพียงใด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เด็กวัยรุ่นในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อมวลชนเป็นอันมาก ที่ผ่าน มาจะพบว่า การนำเสนอของสื่อมวลชนหลายครั้ง ทำให้มีผลทำให้เด็กยอมรับเอาความรู้และความคิด เหล่านั้นไปยึดถือเป็นค่านิยมบางประการของตน เช่น ค่านิยมหรือสมัยนิยมในการแต่งกาย เป็นต้น

จึงอาจกล่าวได้ว่า ในด้านความรู้และความคิดของวัยรุ่น สื่อมวลชนได้มีบทบาทอันสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลายๆ อย่าง ถ้าความคิดนั้นสอดคล้องกับความต้องการของวัยรุ่น พวกเขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันหากความคิดนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของพวกเขา เหล่าวัยรุ่นก็จะเปลี่ยนความสนใจไปสู่สิ่งอื่นที่น่าสนใจกว่าทันที ปรากฏการณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับ คำกล่าวเรื่องแฟนของ Jensen (1992) ที่ว่า การเป็นแฟนนั้นเป็นพฤติกรรมในการพยายามที่จะสร้าง สิ่งทดแทนบุคลิกภาพที่ขาดหายไป หรืออัตลักษณ์ที่ยังไม่ถูกเติมเต็ม รวมไปถึงพลังและการยอมรับ จากสังคมที่ขาดหายไป

โดยในกรณีศึกษาของประเทศไทย พบว่า เรื่องแฟนคลับไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ปรากฏในบริบท ของสังคมไทยมายาวนานในรูปแบบของแม่ยก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมแม่ยก เป็นการ ทดแทนทางจิตวิทยาของบรรดาหญิงสูงอายุนี่ไม่มีลูก หรือ ลูกชายของตนมีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจาก

ที่ตนคาดหวัง ทำให้แม่ยกใช้การติดตามดูแล เลี้ยงดูพระเอกลิเก ซึ่งโดยมากมักมีลักษณะอย่างลูกชายในอุดมคติ เพื่อเป็นการทดแทนลูกชายที่ตนไม่สามารถมีได้

ซึ่งกรณีการเกิดขึ้นของแฟนคลับนักร้องเกาหลีก็เช่นเดียวกัน ที่พบว่า การนำเสนอของ **สื่อมวลชนไทยนั้นถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ**อย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นสังเกตเห็นว่าเนื้อหาสาระที่นำเสนอไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ หรือนำไปใช้เป็นบทเรียนใดได้นอกจากนำไปใช้เป็นประเด็นสนทนากับเพื่อนในกลุ่ม แตกต่างจากเนื้อหาสาระจากข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนของเกาหลี ที่แม้จะเป็นส่วนหนึ่งของความบันเทิง แต่ก็ยังสอดแทรกไปด้วยสาระและเรื่องราวที่สามารถเรียนรู้จากชีวิตของศิลปิน

เมื่อการนำเสนอข่าวในรูปแบบสาระบันเทิงเหล่านี้ เป็นสิ่งที่วัยรุ่นไทยไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้จากระบบสื่อสารมวลชนของประเทศไทย และเมื่อโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดน แฟนคลับจึงมีโอกาที่จะหยิบยืมสิ่งเหล่านี้ได้จากสื่อสารมวลชนเกาหลี ซึ่งปรากฏการณ์ที่เป็นที่เข้าใจกันในหมู่มคนทั่วไปว่า “เด็กไทยคลั่งเกาหลี” ส่วนหนึ่งก็คงเป็นเพราะเด็กไทยอาจกำลังพยายามหาตัวอย่างหรือตัวแบบที่พวกเขาจะสามารถยึดถือ เพื่อดูเป็นแบบอย่างของค่านิยมในการดำเนินชีวิต และเมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถหาได้จากศิลปินนักร้องไทย แต่พวกเขากลับหาได้จากศิลปินนักร้องเกาหลี **เชื้อชาติของตัวแบบ**ในตอนนี้จึงไม่ใช่สิ่งสำคัญอีกต่อไป เพราะสิ่งไหนที่วัยรุ่นสามารถใช้เป็นตัวอย่างได้ สิ่งไหนที่สามารถพิสูจน์ให้วัยรุ่นเห็น วัยรุ่นก็จะเกิดความเชื่อและศรัทธาในสิ่งนั้น และไม่ว่าบุคคลต้นแบบนั้นจะเป็นคนเชื้อชาติไหนมันก็ไม่สำคัญกับวัยรุ่นมากนัก เพราะวัยรุ่นจะคิดแต่เพียงว่าพวกเขาศรัทธาและเลือกที่จะชื่นชมคุณค่าในแบบนี้ เพื่อที่จะใช้เป็นแบบอย่างให้กับพวกเขา

สิ่งดังกล่าวข้างต้น สามารถเห็นได้ชัดจากผลการวิจัยเชิงปริมาณที่พบว่า แฟนคลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีในเรื่องต่างๆ ที่สูงมากเพียงใด แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อมองอีกนัยหนึ่งจะพบความเป็นเหตุเป็นผลที่ว่า การที่ค่าเฉลี่ยในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลีของแฟนคลับมีในระดับที่สูงนั้น เป็นการตอบแบบสอบถามถูกทำในหมู่ผู้ที่เป็นแฟนคลับ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงกับศิลปินในระดับสูง ส่งผลให้แฟนคลับเกิดความรู้สึกผูกพันกับศิลปินในระดับที่สูง การเรียนรู้คุณค่าทางบวกจึงเกิดสูงตามไปด้วยนั่นเอง

นอกจากนี้ผลการวิจัยที่พบว่า แฟนคลับชาวไทยมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากตัวศิลปินเกาหลีในระดับที่สูงนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยของนฤบดี วรรณาคม (2541) ที่ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุดทางโทรทัศน์เรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ต่อผู้ชมใน

กรุงเทพมหานคร จะพบว่ามีความแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ผลการวิจัยของนฤปดีได้พบว่า การเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม การมองเปาบุ๋นจิ้นในฐานะแม่แบบในการดำรงชีวิต และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเปาบุ๋นจิ้นจะแตกต่างกันตามเชื้อชาติของผู้ชม ซึ่งผู้ชมที่มีเชื้อสายจีนก็จะเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมได้ในระดับที่สูงกว่าผู้ชมที่เป็นคนไทยแท้ ส่วนผู้ชมที่มีญาติหรือบรรพบุรุษที่เป็นคนจีน ก็จะมองเปาบุ๋นจิ้นในฐานะแม่แบบในการดำรงชีวิตในระดับที่สูงกว่าผู้ชมที่ไม่มีญาติหรือบรรพบุรุษที่เป็นคนจีน และคนที่มีเชื้อชาติจีนจะมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับเปาบุ๋นจิ้นในระดับที่สูงกว่าคนที่มีเชื้อชาติไทย

โดยสำหรับกรณีแฟนคลับชาวไทยกับนักร้องเกาหลีนั้น พบว่า เรื่องของเชื้อชาติหรือสัญชาติของตัวแบบนั้นไม่มีผลต่อระดับการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และการเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปิน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดเป็นแฟนคลับชาวไทยทั้งสิ้น หากแต่กลับมีการเรียนรู้คุณค่าทางบวก และเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับศิลปินในระดับที่สูงมาก จึงแสดงให้เห็นว่า เรื่องความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติของผู้รับสารและผู้ส่งสารนั้น ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการขัดขวางการเรียนรู้ค่านิยมอันเป็นประโยชน์นั่นเอง

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย จึงสามารถเป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงลักษณะของ **วัยรุ่นในยุคโลกาภิวัตน์** กล่าวคือ สำหรับกรณีการหาต้นแบบในการดำเนินชีวิตหรือ role model ของวัยรุ่นนั้น เรื่องของความเป็นชาตินิยม (Regionalism) ไม่ใช่ประเด็นหลักที่วัยรุ่นในยุคสมัยนี้ให้ความสำคัญมากเท่ากับเรื่องคุณภาพและประสิทธิภาพของศิลปิน เมื่อศิลปินในประเทศไทยไม่สามารถมอบความเป็นแบบอย่างให้พวกเขาได้ วัยรุ่นไทยจึงหันไปยึดถือความเป็นแบบอย่างที่สามารถหาได้จากศิลปินชาติอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่า การแสวงหาแบบอย่างของวัยรุ่นไทยนั้น เรื่องของเชื้อชาติหรือความเป็นชาตินิยมไม่ได้เป็นสิ่งปิดกั้นการเรียนรู้ของวัยรุ่นเลย โดยวัยรุ่นไทยนั้นค่อนข้างมีความเป็นเอเชียนิยม (Asianization) มากกว่าการเป็นชาตินิยม ซึ่งถึงแม้จะเป็นการมองหาต้นแบบจากศิลปินต่างชาติ หากแต่ความเป็นต่างชาตินั้นก็ยังเป็นความต่างที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งก็คือ ภูมิภาคเอเชีย ซึ่งยังถือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัววัยรุ่นมากกว่าประเทศในแถบยุโรปหรืออเมริกานั้นเอง

ปรากฏการณ์แฟนคลับกับสถานะปัญหาสังคม

บางครั้งการมองในมุมมองของคนนอก เราก็มักจะไม่ค่อยเข้าใจอะไรๆ ลึกซึ้งมากนัก แต่มันก็ทำให้เราได้รู้ถึงความเป็นไปของปรากฏการณ์ ในทางกลับกันถ้าเรามองในแบบคนในเราก็จะเข้าใจ

และแทบจะไม่สงสัยอะไรเลย ดังเช่น กรณีของแฟนคลับนักร้องเกาหลีที่แม่เสียงกรี๊ด และแผ่นป้ายที่แฟนคลับวัยรุ่นแสดงความรักต่อศิลปินคนโปรด จะถูกผู้ใหญ่ตีค่าในเชิงลบว่านี่คือความบ้าคลั่ง ซึ่งสวนทางกับบรรดาสาวกักร้องเกาหลีที่มองว่าการแสดงออกแบบนี้ เป็นการยกย่องและให้กำลังใจนักร้องคนโปรดที่ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจในการฝึกฝนอยู่หลายปี กว่าจะมาเป็นนักร้องดังขวัญใจของพวกเขา

อ.อัครา อัครนิธิ นายกสมาคมผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย และอาจารย์ประจำสถาบันสอนภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับความคลั่งไคล้นักร้องเกาหลีของวัยรุ่นไทยเอาไว้ ดังนี้

ถ้าสังเกตให้ดี ดาราเกาหลีจะค่อนข้างมีภาพลักษณ์ดี สังเกตว่าแต่ละคนที่มาเมืองไทย จะไม่มีภาพลบเลย ทุกคนภาพลักษณ์ดีหมด มีความอ่อนน้อม หน้าตาดี เท่ เวลาที่เขามีการจัดคอนเสิร์ตให้นักร้องเกาหลีมาเมืองไทย วัยรุ่นไทยก็จะชื่นชม (คม ชัด ลึก, 9 เมษายน 2550)

แต่จะมีสักกี่คนที่เข้าใจความคลั่งไคล้ของวัยรุ่นเหล่านี้ ว่าแท้จริงแล้วพวกเขากำลังยกย่องชื่นชมศิลปินในประเด็นที่เป็นคนดีและมีความสามารถ สิ่งเหล่านี้เมื่อมองตามมุมมองของคนนอก เราอาจจะมีความคิดที่ขัดแย้งและคลางแคลงใจในพฤติกรรมของแฟนคลับวัยรุ่นนวนเวียนอยู่ในหัวของเรา หากแต่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล ที่ไม่มีคำว่าผิด ไม่มีคำว่าถูก ขึ้นอยู่กับลักษณะความเป็นปัจเจกของแต่ละคน การที่วัยรุ่นมีความชอบแบบนี้มันไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพราะพวกเขามีสิทธิที่จะเลือก แต่ด้วยบรรทัดฐานบางอย่างของสังคม และความเป็นปัจเจกของแต่ละคนซึ่งเป็นตัวกำหนดให้คนแต่ละคนมีความชอบที่ต่างกัน และเมื่อความชอบของตนแตกต่างจากคนอื่น สิ่งที่เราเรียกว่าดีของเขา อาจจะไม่ได้อีกว่าดีในแบบของเรา การกระทำของ “เขา” “เรา” อาจมองว่ามากเกินไป แต่เราเอาอะไรมาวัดว่าอะไรคือสิ่งที่มากเกินไป อะไรคือสิ่งที่น้อยเกินไป และสิ่งไหนคือสิ่งที่เรียกว่าพอดี เพราะในมุมมองของคนใน การกระทำเหล่านั้นมาจากการตัดสินใจที่คิดว่ามันคือสิ่งที่ดีพอ และเหมาะสมสำหรับพวกเขามากที่สุด

เมื่อความชอบของคนส่วนน้อยไม่เหมือนกับคนส่วนใหญ่ ความแตกต่างเหล่านั้นจึงถูกเปลี่ยนสถานะให้กลายเป็น “ปัญหา” ทั้งที่สังคมประชาธิปไตย ใครๆ ก็มีอิสระ แต่อิสระของพวกเขากลับกลายเป็นอิสระที่ไม่แท้จริง เพราะไม่ได้รับการมองในแบบเห็นดีเห็นงามจากวัฒนธรรมหลักหรือคนส่วนใหญ่

สิ่งที่ใครๆ มองว่าเป็นปัญหาคงจะไม่เกิดขึ้น ถ้าทุกคนลองถอยออกมาจากจุดที่ตัวเองเคยยืน แล้วมาอยู่ในจุดที่ใครๆ คิดว่ามันคือสิ่งที่เรียกว่าปัญหา สังคมอาจจะรู้ได้ว่าบางทีมันก็ไม่ได้เลวร้ายเสมอไปเหมือนอย่างที่ใครๆ คิด การคิดและมองปัญหาอย่างคนที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจ ก็จะทำให้เราไม่อาจเข้าใจในปรากฏการณ์นั้นได้อย่างแน่ชัด จนอาจคิดและคาดเดากันไปต่างๆ นานา

กล่าวคือ บางครั้งปรากฏการณ์เด็กไทยคลั่งเกาหลีในปัจจุบันนี้ ที่ผู้ใหญ่วิตกว่ามันกำลังจะเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วง (ดูตัวอย่างข่าวในภาคผนวก) ซึ่งหากจะมองภาพรวมของปรากฏการณ์ที่เด็กไทยคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีในแง่มุมที่เลวร้าย ก็คือ เด็กเหล่านี้กำลังล้มรากเหง้าวัฒนธรรมของชาติตน หลงลืมความเป็นไทย และใช้จ่ายเกินตัว ซึ่งเหล่านี้เป็นเพียงภาพรวมของแฟนคลับนักร้องเกาหลีที่ถูกมองโดยสังคม ทั้งที่ในความเป็นจริงแฟนคลับเหล่านี้ไม่ได้เป็นเหมือนกันทั้งหมด พวกเขามีส่วนที่แตกต่างกัน เพียงแต่ว่าใครจะมองและแยกแยะออกหรือไม่ หรือเลือกที่จะมองพวกเขาแบบส่องกราดและเหมารวมพวกเขาให้เป็นเหมือนกันหมดมากกว่า

การเข้ามาของนักร้องเกาหลีในประเทศไทยตอนนี้ หากจะกล่าวว่ามีแต่ผลเสียและสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นไทย ก็คงเป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกนัก เพราะอย่างน้อยการเข้ามาของศิลปินเหล่านี้ ก็สามารถเป็นแบบอย่างและจุดประกายให้กับวัยรุ่นไทยหลายๆ คน ชีวิตของพวกเขาเป็นเรื่องราวให้แฟนคลับของพวกเขาจริงๆ ได้เรียนรู้คุณค่า ถึงแม้ว่าการเรียนรู้คุณค่าจะเกิดกับแค่คนกลุ่มเล็กๆ แต่อย่างน้อยคุณค่านั้นก็ได้เกิดขึ้นแล้ว ดีกว่าการเกิดขึ้นของสิ่งหนึ่งที่ไม่ได้เกิดประโยชน์หรือให้คุณค่าอันใดกับใครเลยแม้แต่คนเดียว

อย่างไรก็ตามข้อค้นพบสำคัญประการหนึ่งของปรากฏการณ์แฟนคลับ ก็คือเรื่องความจงรักภักดีที่แฟนคลับมีต่อศิลปิน จากงานวิจัยหลายเกี่ยวกับแฟนคลับหลายชิ้นได้แสดงให้เห็นว่า แฟนคลับคือกลุ่มคนที่มีความจงรักภักดีต่อศิลปินหรือสิ่งที่ทำให้ตนเข้าร่วมเป็นแฟนคลับ เช่น ฟุตบอล เป็นต้น ซึ่งงานวิจัยของสุวีรัตน์ โกสมศุภมालานัน พบว่า แฟนคลับของศิลปินโมเดิร์นด็อกยังคงชื่นชอบศิลปินอยู่ทั้งที่ศิลปินจะมีผลงานในรอบ 14 ปีออกมาเพียง 4 อัลบั้ม ซึ่งถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับศิลปินทั่วไป โดยแต่ละอัลบั้มยังทิ้งช่วงห่างกันประมาณถึง 4 ปีอีกด้วย หรือกับงานวิจัยของณัฐสุพงษ์ สุขใสต ที่พบว่าไม่ว่าผลงานความสำเร็จของสโมสรฟุตบอลทีมโปรดจะเป็นเช่นไร แต่ความจงรักภักดีที่มีต่อสโมสรก็ยังดำรงอยู่ โดยไม่เคยแม้แต่จะมีความคิดที่เปลี่ยนแปลงความภักดีไปสู่สโมสรอื่น ซึ่งข้อค้นพบต่างๆ ข้างต้นมีความสอดคล้องกับแฟนคลับศิลปินนักร้องเกาหลีพอสมควร กล่าวคือ แฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นยังคงชื่นชอบและมีความจงรักภักดีต่อศิลปิน ซึ่งแม้ว่าจะมีปัจจัยที่ชวนให้แฟนคลับต้อง

ผิดหวังในตัวศิลปิน หรือปัจจัยด้านระยะทางที่ห่างกันระหว่างศิลปินและแฟนคลับ แต่แฟนคลับก็ยังคงให้การสนับสนุนศิลปินเป็นอย่างดี และแม้จะมีศิลปินชาติอื่นที่เข้ามาตีตลาดเพลงในประเทศไทย รวมทั้งศิลปินไทยเองที่พยายามพัฒนารูปแบบให้ใกล้เคียงกับศิลปินเกาหลี แต่แฟนคลับเหล่านี้ก็ยังอ้างความชื่นชอบที่มีต่อศิลปินเกาหลีอยู่ หรือแม้กับกรณีที่ศิลปินกระทำตนไม่เหมาะสม แต่แฟนคลับก็ยังเลือกที่จะให้อภัยและมอบความจงรักภักดีให้แก่ศิลปินดังเดิม

ลักษณะของแฟนดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงทำให้สามารถกล่าวได้ว่า แฟนคลับ คือกลุ่มคนที่มีความจงรักภักดีต่อตัวของศิลปินมากกว่าผลงานหรือสิ่งที่ถูกประกอบสร้าง เช่น กรณีของแฟนฟุตบอลนั้น ความเป็นแฟนไม่ได้ถูกผูกติดกับตัวนักเตะคนใดคนหนึ่ง แต่แฟนบอลได้มอบความภักดีให้แก่ทีมหรือสโมสรมากกว่า เพราะเมื่อเวลาผ่านไปนักเตะในทีมก็อาจถูกซื้อขายและไปสังกัดอยู่สโมสรอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อแฟนคลับมอบความชื่นชอบให้ศิลปินคนใด หรือสิ่งใด ความเป็นแฟนนั้นก็ยังคงอยู่โดยไม่คิดที่จะเปลี่ยนแปลงไปไหน ความเป็นแฟนไม่ได้ยึดติดกับเฉพาะแค่ผลงาน แต่ได้หมายรวมถึงการยึดติดกับตัวบุคคลหรือศิลปินอย่างผูกพันเหนียวแน่น สิ่งนี้จึงเป็นถือลักษณะพิเศษของคนที่เป็นแฟน ที่เมื่อมอบความรักให้กับสิ่งใด ก็จะยึดติดและภักดีต่อสิ่งนั้นโดยไม่เปลี่ยนแปลง

วิกฤติกลายเป็นโอกาสได้ โดยอาศัยสาระบันเทิง

ในมุมมองของวัฒนธรรมหลัก การเกิดขึ้นของแฟนคลับวัยรุ่น ดูจะเป็นปัญหาเรื่องรังของสังคมในทุกยุคทุกสมัย โดยเฉพาะกับในยุคสมัยนี้ที่วัยรุ่นต่างมีอิสระในการแสดงออกอย่างเด่นชัด แฟนคลับเกาหลีจึงเป็นภาพการแสดงออกของกลุ่มวัยรุ่นขนาดใหญ่ที่เห็นได้ชัดในสายตาของสาธารณชน หากแต่การวิจัยได้พบว่า แฟนคลับศิลปินเกาหลีเหล่านี้มีลักษณะของความเป็น serious fan และ active audience ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังบ่งชี้ว่าตัวแปรทั้ง 3 คือ การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกของแฟนคลับนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างเห็นได้ชัด

จึงเป็นการดี หากเราจะสามารถนำข้อค้นพบดังกล่าวที่ได้จากการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในเหตุการณ์จริง เพราะแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นก็เทียบได้กับวัฒนธรรมกลุ่มย่อยในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเราสามารถนำข้อค้นพบนี้ไปปรับใช้ในการสอดแทรกการเรียนรู้อื่นๆ ได้กับวัฒนธรรมวัยรุ่นในรูปแบบอื่นได้เช่นกัน กล่าวคือ จากการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงเป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการเรียนรู้ทางสังคมจากแม่แบบ ทั้งแนวคิดทฤษฎีและผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ยิ่งผู้รับสารมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงกับแม่แบบในสื่อมากเท่าไร โอกาสที่ผู้รับ

สารจะเกิดการเรียนรู้เนื้อหาอันเป็นประโยชน์ก็จะเกิดมากขึ้นเท่านั้น โดยจากกรณีของแฟนคลับนักร้องเกาหลีนั้นทำให้ทราบว่า การปลูกฝังค่านิยมโดยกลยุทธ์สาระบันเทิงเป็นสิ่งที่ใช้ได้ผลกับวัยรุ่น

ด้วยความที่วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง และไม่ชอบให้ใครบังคับ ในขณะที่เดียวกัน วัยนี้ก็เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต และสังคมก็คาดหวังอยากให้พวกเขาเติบโตไปเป็นคนคุณภาพ ซึ่งกระบวนการขัดเกลาในรูปแบบ**สาระบันเทิง**ก็ดูจะเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับคนวัยนี้ เพราะวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปิดรับสื่อสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสื่อบันเทิง

ดังนั้น **การสื่อสาร**จึงกลายมาเป็นตัวจักรสำคัญในกระบวนการเหล่านี้ โดยเริ่มจากการ**สร้างศิลปิน**ที่มีภาพลักษณ์ดี ที่จะสามารถเป็นตัวแบบ หรือ idol ให้กับวัยรุ่น ที่สำคัญตัวแบบนั้นก็จะต้องสามารถดึงดูดวัยรุ่นผู้รับสารด้วยเช่นกัน เพราะหากวัยรุ่นกลุ่มเป้าหมายไม่สนใจตัวแบบ หรือหลีกเลี่ยงที่จะเปิดรับสารก็จะส่งผลให้วัยรุ่นดังกล่าวหมดโอกาสที่จะได้เรียนรู้สาระบันเทิง เพราะตามที่ Singhal & Rogers (1999) ได้กล่าวไว้ว่า การเปิดรับสาร เป็นเสมือนประตูด่านแรกที่มีความสำคัญ และยังผู้รับสารสนใจในแม่แบบที่น่าเสนอมากเท่าไร ยิ่งทำให้งานสาระบันเทิงมีโอกาสกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นเท่านั้น

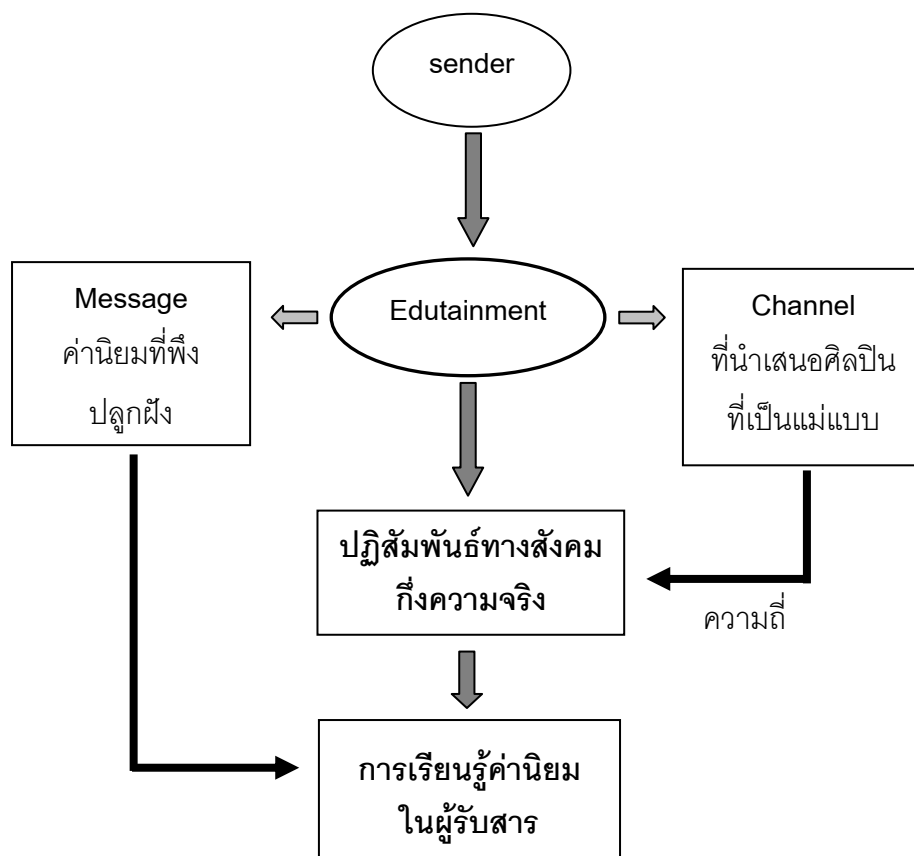
จากนั้นเราต้องทำการชักนำให้**ผู้รับสารเกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม**ถึงความจริงกับแม่แบบ**ในสื่อ** โดยการนำเสนอแม่แบบนั้นผ่านสื่ออย่างต่อเนื่อง ซึ่งการนำเสนอในแต่ละครั้งนั้นควรมีการสอดแทรกสาระความรู้ หรือเน้นการนำเสนอสารในแง่มุขดี ๆ เพราะความรู้สึก “อิน” กับผู้นำเสนองานสาระบันเทิงเป็นเงื่อนไขประการสำคัญ ที่เป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดการเรียนรู้ทางสังคมจากแม่แบบ เช่น ผู้รับสารจะเกิดความรู้สึกที่ว่า ความคิดของบุคคลที่เป็นแม่แบบในสื่อสาระบันเทิง น่าสนใจ หรือกระทั่งการที่ผู้รับสารจะเกิดความรู้สึกร่วมไปกับบุคคลที่เป็นแม่แบบ

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของดวงรัตน์ กมลโบล (2534) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ชุด “โดเรมอน” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงประเภทและลักษณะของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคม ที่ได้รับอิทธิพลมาจากบริบทแวดล้อมทางสังคม ค่านิยม และวัฒนธรรมต่างๆ และเพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการในการสร้างและถ่ายทอดความหมายของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคม ได้แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้จากแม่แบบของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี โดยผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมที่ปรากฏในการ์ตูนชุดนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ อารมณ์มีความสุข, โกรธ, รัก, เศร้า, กลัว และอารมณ์ริษยา ซึ่งอารมณ์เหล่านี้ได้ถูกกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกโดยความคาดหวังทางสังคม ค่านิยม และวัฒนธรรมของ

สังคมให้บุคคลมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวัง และละเว้นการทำพฤติกรรมที่สังคมไม่ต้องการ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนชุดนี้มี 4 ประการ คือ ค่านิยมทางศาสนา, เพื่อนและกลุ่มสังคม, ค่านิยมด้านการศึกษา และบรรทัดฐานการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น จากงานวิจัยชิ้นนี้ทำให้สามารถกล่าวได้ว่า การ์ตูนได้ถูกนำมาใช้ในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ส่งผลต่อผู้รับสาร โดยการ์ตูนถูกใช้เป็นแม่แบบในการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้ชมวัยเด็ก เพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และซึมซับจากพฤติกรรมของตัวละคร ว่าตนเองควรประพฤติตนไปในแนวทางใด และควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรในสถานการณ์ใด

ทั้งนี้ผู้วิจัยมองว่ากรณีของการนำเสนอสื่อเกี่ยวกับศิลปินเกาหลีก็เช่นกัน ที่การเลือกที่จะนำเสนอแง่มุมต่างๆ ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของศิลปินนั้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ผู้รับสารเกิดการมองศิลปินในสื่อเป็นแม่แบบได้เช่นกัน โดยความเป็นแม่แบบนี้สามารถถูกกำหนดทิศทางได้ว่า จะให้ศิลปินในสื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้รับสารในด้านใด ตัวอย่างเช่นงานวิจัยของดวงรัตน์นั้น พบว่าบริบททางสังคมอย่างหนึ่งซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการสร้างอารมณ์โดยสังคมนั้น คือ เรื่องของค่านิยมด้านการศึกษาซึ่งเป็นค่านิยมที่สำคัญ เพราะสำหรับประเทศญี่ปุ่นนั้น การศึกษาคือสิ่งที่จะใช้กำหนดอนาคตของตำแหน่งทางสังคมของบุคคลทั้งชีวิตเลยทีเดียว โดยเนื้อหาที่ถูกนำเสนอผ่านทางการ์ตูนนั้นจะเป็นไปในลักษณะของการสื่อให้เด็กเห็นความสำคัญของการศึกษา ดังเช่น พฤติกรรมของแม่โนบิตะ แม่ของซูเนโอะ รวมทั้งพฤติกรรมของตัวละครเด็กๆ เอง นอกจากนี้ยังมีการแสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของคนที่ไม่ทำตามค่านิยมดังกล่าวว่าจะมีผลเป็นเช่นไร เช่นการที่โนบิตะมักจะถูกเพื่อนแกล้งและเยาะเย้ยนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยที่ได้จากคำตอบของแฟนคลับกลุ่มตัวอย่างนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงแบบแผนหรือพัฒนาการในการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินเกาหลี ของแฟนคลับวัยรุ่นชาวไทย รวมทั้งวัฏจักรการสื่อสารของ active audience ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทการสื่อสารในการขัดเกลาทางสังคมให้แก่วัยรุ่นในทางอ้อม โดยที่การปลูกฝังโดยวิธีการนี้ วัยรุ่นจะไม่รู้สึกที่ตัวเองถูกบังคับ หากแต่เป็นการเรียนรู้และซึมซับค่านิยมอันดีที่เกิดขึ้นโดยที่วัยรุ่นเองไม่ได้รู้ตัวหรือไม่เคยคาดคิดมาก่อน ซึ่งกลวิธีแบบนี้สามารถไปปรับใช้ในการปลูกฝังค่านิยมกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นด้วยเช่นกัน อีกทั้งยังเป็นการดึงความสนใจหรือเบนเข็มพฤติกรรมของวัยรุ่นให้เข้ามาอยู่ในกรอบของสังคมมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น พฤติกรรมความเป็นแฟนคลับของวัยรุ่นก็จะก่อให้เกิดประโยชน์กับตัวของวัยรุ่นเองด้วยเช่นกัน ดังเช่น แบบจำลองดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 22 แผนภาพแสดงแบบจำลองการปลูกฝังค่านิยมแก่ผู้รับสารโดยกลยุทธ์สาระบันเทิง (Edutainment)

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” ทำให้ผู้วิจัยเกิดข้อเสนอแนะอันจะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขสถานการณ์ความคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นไทย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยนั้นได้ชี้ชัดว่า ศิลปินเกาหลีมีอิทธิพลและบทบาทต่อการรับรู้ของวัยรุ่นไทยเป็นอย่างมาก จนก่อให้เกิดปรากฏการณ์ที่วัยรุ่นนำเอาอัตลักษณ์หรือตัวตนของศิลปินมาใช้เป็นต้นแบบ (role model) แห่งการเรียนรู้ของตน ซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการในช่วงวัยของวัยรุ่นที่กำลังมีการเรียนรู้เพื่อการเติบโต ซึ่งผู้วิจัยมองว่าในกระบวนการเรียนรู้นี้เองที่ระบบการศึกษา สื่อ และสังคม จำต้องช่วยให้วัยรุ่นเห็นว่า อะไรคือ “ความเป็นต้นแบบ” อะไรคือ “ตัวตนที่แท้จริง” และการเลียนแบบนั้นควรจะให้ความสำคัญกับสิ่งใด “สาระสำคัญของความคิดและการกระทำ” หรือแค่ “เปลือกภายนอก” ทั้งนี้เพื่อให้วัยรุ่นได้ตระหนักและมีแนวทางว่าวัยรุ่นควรจะให้ความหมายในคุณค่าของตนในทางใด หรืออย่างไรในทางสังคม

2. จากการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าเรื่องราวเบื้องหลังหรือความเป็นตัวตนของศิลปินมีผลอย่างมากต่อทัศนคติและพฤติกรรมของแฟนคลับวัยรุ่น ดังจะเห็นได้จากการที่แฟนคลับมีการรับรู้ประวัติความเป็นมาของศิลปินเป็นอย่างดี ดังนั้น สื่อมวลชน รวมทั้งองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึงผลกระทบอันเป็นผลพวงมาจากการรับรู้ภาพลักษณ์ของศิลปินที่มีต่อมวลชน ซึ่งการนำเสนอใดๆ เกี่ยวกับศิลปินนั้น ไม่ควรจะคำนึงถึงปัจจัยเพียงแค่เรื่องของรูปร่างหน้าตาและความโด่งดัง แต่ควรมองลึกลงไปว่า ผลกระทบต่อผู้รับสารจากการรับรู้ภาพลักษณ์ของศิลปินนั้นจะเป็นเช่นไร เพราะตำแหน่งที่ศิลปินยืนอยู่นั้นสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเด็กและเยาวชนหลายๆ คนอย่างปฏิเสธไม่ได้ ซึ่งหากศิลปินที่มีภาพลักษณ์ไม่ดีแต่กลับได้รับการสนับสนุนจากสื่อ ศิลปินผู้นั้นก็อาจกลายเป็นตัวอย่างในด้านลบให้แก่วัยรุ่นได้

3. สื่อสารมวลชนบันเทิง ควรมีการปรับปรุงลักษณะการนำเสนอให้เน้นหนักไปทางเนื้อหาข่าวที่สามารถเป็นตัวอย่างด้านดีให้แก่ผู้รับสาร เพื่อให้ผู้รับสารเกิดการนำเสนอสาระประโยชน์ที่ได้จากเนื้อหาข่าวไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง และเพื่อให้เกิดความจรรโลงต่อสังคม หากการมุ่งเน้นนำเสนอข่าวฉาว หรือการเกาะติดชีวิตส่วนตัวของดาราย่างเช่นในปัจจุบัน ที่เนื้อหาดังกล่าวไม่

สามารถก่อประโยชน์ให้แก่ผู้รับสารได้เลย การนำเสนอของสื่อมวลชนควรหันมาหยิบยกแง่มุมดีๆ ของศิลปิน รวมทั้งเรื่องราวของคนในสื่อที่สามารถเป็นตัวอย่างให้กับคนหมู่มาก หรือเน้นการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นไปในลักษณะของสารบันเทิงให้มากขึ้น

4. ผู้ผลิตรายการบันเทิง ควรมีความคิดริเริ่มที่จะสร้างสรรค์รายการประเภทสารบันเทิงที่นำเสนอหรือยกย่องศิลปินที่สร้าง “คุณประโยชน์” ให้กับสังคมไทย หรืออย่างน้อยก็เป็นศิลปินที่ทำตัวเป็น “แม่แบบที่ดี” ที่น่าจะนำมาเป็น “ตัวอย่าง” ให้กับเยาวชนทั่วไป เพื่อผลักดันให้ศิลปินที่มีความประพฤติดีได้ปรากฏบนสื่อ มากกว่าที่จะเน้นการเกาะกระแสโดยนำเสนอภาพศิลปินที่มีชื่อเสียงเพราะข่าวฉาว เพราะจะทำให้บรรทัดฐานสังคมเรื่องการตัดสินคนด้วยความดีถูกจมลง เนื่องจากเยาวชนอาจเกิดความเข้าใจที่ว่าศิลปินที่มีความประพฤติไม่ดี ก็ยังสามารถได้รับการยอมรับและสามารถปรากฏตัวบนสื่อได้อย่างปกติ

5. กระบวนการผลิตหรือปั้นคนให้กลายเป็นศิลปินของค่ายเพลงในประเทศไทยนั้น ควรมีการพัฒนาคุณภาพให้มากขึ้น โดยเน้นการฝึกฝนอย่างจริงจังไม่ใช่ฝึกซ้อมพอเป็นพิธีอย่างเช่นที่ผ่านมา เพื่อให้ได้มาซึ่งศิลปินที่มีคุณภาพทัดเทียมศิลปินต่างชาติ และไม่ควรให้ความสำคัญกับระบบเส้นสายหรือเน้นศิลปินที่หน้าตา เพราะการเป็นนักร้องคือการขายเสียงเพลงประกอบกับการเต้นแสดงเพื่อความบันเทิงแก่คนดู ซึ่งการผลิตศิลปินของประเทศเกาหลีได้นั้นสามารถเป็นตัวอย่างให้เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ต้นสังกัดค่ายเพลงของประเทศไทย ไม่ควรวางจุดยืนของศิลปินไทยให้ดูคล้ายการเลียนแบบศิลปินเกาหลีเพราะเห็นว่าการกำลังเป็นกระแสนิยมของวัยรุ่น เพราะแนวความคิดดังกล่าวอาจส่งผลร้ายมากกว่าผลดี เนื่องจากแฟนคลับศิลปินเกาหลีถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมกลุ่มย่อยอย่างหนึ่งที่มีความศรัทธาต่อศิลปินของตนเอง ซึ่งแฟนเหล่านี้จะเกิดความรู้สึกต่อต้านศิลปินไทยที่พยายามเลียนแบบศิลปินเกาหลี มากกว่าที่จะหันมาชื่นชม

นอกจากนี้ ในส่วนของทิศทางการนำเสนอหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของต้นสังกัดศิลปินไทยนั้น ควรมุ่งเน้นที่การนำเสนอจุดขายด้านผลงาน (Product) ให้มากขึ้น มากกว่าที่จะมุ่งทำให้ศิลปินติดตลาดด้วยการเน้นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพราะคุณภาพของผลงานนั้นจะสามารถครองใจผู้บริโภคได้มากกว่าและยาวนานกว่าการโฆษณา

6. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรเอาแต่จับจ้องว่ากระแสนิยมศิลปินเกาหลีของวัยรุ่นจะส่งผลกระทบต่อในแง่ลบ หรือเกิดปัญหาอย่างไรบ้าง หากแต่ผู้เกี่ยวข้องเหล่านี้ ควรจะเร่งคิดวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการประยุกต์ใช้กระแสเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ มากกว่าที่จะมาเอาแต่กังวลถึงข้อเสียว่าอนาคตของชาติจะถูกครอบงำโดยกระแสเกาหลีอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส และประยุกต์ใช้ธรรมชาติของวัยรุ่นให้ถูกทาง เนื่องจากคนในวัยนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งเป็นที่รู้กันดีว่ามักมีอาการรัก ชอบ เกลียด หลง ที่ค่อนข้างรุนแรงมากกว่าช่วงอายุทั่วไป ดังนั้นเมื่อประทับใจอะไรแล้วก็มักจะรักสุดซึ้งหรือปราศจากเหตุผลได้เช่นกัน

7. ระบบการศึกษา ควรเข้ามามีบทบาทในการร่วมจัดการปรากฏการณ์การไหลเข้าของวัฒนธรรมต่างชาติ กล่าวคือ กรณีการแพร่กระจายวัฒนธรรมของละคร เพลงเกาหลีเหล่านี้ น่าจะเป็นบทเรียนที่นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม ที่ระบบการศึกษาต้องช่วยให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในคุณค่าของวัฒนธรรมซึ่งสัมพันธ์กับบริบทและพื้นที่ที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ รวมถึงการสร้างความเข้าใจรู้ทันทางวัฒนธรรมว่ามีความงดงามที่หลากหลายต่างกัน และไม่มีอะไร “เหนือ” หรือ “ด้อย” กว่า ซึ่งมีแค่โรงเรียนจะต้องเน้นการศึกษาเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้นเท่านั้น แต่ยังคงให้ความสำคัญกับการเชื่อมต่อความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ในระบบ รวมไปถึงการเรียนรู้ไร้พรมแดนที่ผ่านมาทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ควบคู่ไปด้วย เพราะที่สุดแล้ว ไม่ว่าจะวัยรุ่นจะตามกระแสนิยมของละคร เพลงชาติใด คงไม่สำคัญเท่ากับว่า พวกเขาเรียนรู้อะไร สิ่งที่เรียนรู้นั้นเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร มีความหมายอย่างไรต่อชีวิตพวกเขา และมีผลต่อการพัฒนาตน พัฒนากลุ่ม และพัฒนาวัฒนธรรมวัยรุ่นอย่างไร เพราะทั้งหมดนั้นคือคำตอบสำหรับอนาคตของชาติไทยเช่นกัน

8. สังคมควรมีความเข้าใจและเปิดกว้างกับวัฒนธรรมแฟนให้มากขึ้น หาใช่การยึดติดกับภาพการนำเสนอความเป็นแฟนของสื่อในแง่ลบ โดยสำหรับกรณีที่วัยรุ่นไทยหันไปหลงไหลคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีนี้ หากมองในแง่ดีจะพบว่าศิลปินเหล่านี้มีแบบอย่างให้วัยรุ่นนำเอาอย่างอยู่พอสมควร เช่น การไม่ละความพยายาม และการไม่ละทิ้งความฝัน ซึ่งเมื่อเด็กวัยรุ่นมีแบบอย่างหรือ idol ที่พวกเขาประทับใจ อาจเป็นไปได้ว่าในวันหนึ่ง เด็กเหล่านี้อาจพัฒนาตนไปได้ไกลด้วยแรงบันดาลใจที่อยู่ตรงหน้า ที่ถึงแม้จะเริ่มต้นจากการเลียนแบบ idol ของตน แต่เมื่อเด็กเหล่านี้สามารถค้นหาจุดเด่นในตัวเองเจอ นั่นหมายความว่า พวกเขาก็อาจกลายเป็นคนที่ประสบความสำเร็จดังเช่นศิลปินได้ในวันหนึ่ง

9. กรณีความเป็นห่วงรอกแห่งข่าวของวัฒนธรรมไทย อันมีผลสืบเนื่องมาจากกระแสเกาหลีนั้น ผู้วิจัยมองว่า ควรแก้ไขที่การนำเสนอของสื่อสารมวลชน เพราะสื่อต่างๆ ในเมืองไทยไม่นิยมสอดแทรก สิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรมไทยลงไป ในขณะที่การนำเสนอสื่อบันเทิงจากต่างชาติกลับมีปริมาณมากขึ้น ทำให้ค่านิยมการแต่งชุดไทยหรือวัฒนธรรมไทยบางอย่างดูห่างเหินกับชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคม สิ่งนี้ทำให้คนในสังคมค่อยๆ ลืมวัฒนธรรมไทยไปเรื่อยๆ เพราะไม่มีรายการไหน หรือนิตยสารเล่มใดที่ แสดงภาพให้เราารู้สึกว่าการใส่ชุดไทย การกินอาหารไทยนั้นดูเป็นสิ่งมีค่าน่าหลงใหล ดูดีมีระดับ ซึ่งหาก จะโยนความผิดลงไปว่าควรเป็นจิตสำนึกของคนในชาติที่ต้องรู้สึกเอง ก็ดูจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะเป็นที่รู้กันดีว่า สื่อมีหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการถ่ายทอด วัฒนธรรม เพราะสื่อมวลชนแขนงต่างๆ มีลักษณะที่เข้าถึงผู้ชมอย่างประชิดตัวและมีอิทธิพลในด้าน วัฒนธรรมมวลชนมากที่สุด ดังนั้น สื่อมวลชนควรมีบทบาทในการปรับเปลี่ยนการนำเสนอค่านิยม เหล่านี้ให้ดูเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และสามารถเข้ากับชีวิตประจำวันได้จริง และให้คนในชาติค่อยๆ ซึมซับ ไปเรื่อยๆ ดังเช่น การที่คนเกาหลีนิยมสวมชุดประจำชาติกันอยู่บ่อยๆ ทั้งในโอกาสสำคัญ และ ชีวิตประจำวันซึ่งถือเป็นเรื่องปกติ ขณะที่ทางประเทศไทยนั้น หากเราลุกขึ้นมาสวมชุดไทยไปเดินตาม ห้าง กลับจะทำให้ผู้คนที่รายรอบไปมาต่างคิดว่าเราเป็นคนเสียสติ

10. แบบแผนการปลูกฝังค่านิยมผ่านตัวศิลปินในรูปแบบสารบันเทิง สามารถนำมาใช้ได้ดี กับกลุ่มคนที่เป็นวัยรุ่น ซึ่งมีจุดเด่นตรงที่เมื่อประทับใจอะไรแล้วก็มักจะรักสุดซึ้ง ดังนั้น สังคมหรือผู้ที่ เกี่ยวข้องควรหันมาให้ความสำคัญกับสื่อที่มีความน่าสนใจ ดังเช่น สื่อบุคคลอย่างศิลปิน แต่นั่นก็มี ข้อแม้ว่า ศิลปินต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีพอจนสามารถให้เยาวชนยึดเป็นแบบอย่างได้เช่นกัน และหาก สังคมมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการการปลูกฝังค่านิยมแก่เยาวชน ก็ไม่ควรที่จะตั้งแง่ว่า ผู้ที่จะมาเป็น แบบอย่างผู้นั้นจะเป็นชนชาติใด เพราะในความเป็นจริง หากค่านิยมเหล่านั้นเป็นสิ่งดีและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปในสังคมโลก มันก็ไม่สำคัญอีกต่อไปว่าคุณค่าเหล่านั้นจะมีที่มาหรือถูกถ่ายทอด ออกมาจากใคร หากแต่มันสำคัญที่ว่า ผู้รับสารจะได้เรียนรู้อะไรจากคนผู้นั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่า ทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีประเด็นในการวิจัยอื่นๆ ที่ น่าสนใจศึกษา หรือทำการต่อยอดการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาไปยังแฟนคลับของศิลปินนักร้องเกาหลี ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาไปถึงผู้รับสาร หรือแฟนคลับ และวัฒนธรรมย่อยของศิลปินอื่นๆ โดยเฉพาะนักร้องไทย ว่าแฟนคลับของนักร้องไทยนี้จะมีพฤติกรรม และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกอันใดจากศิลปินไทยบ้างหรือไม่ รวมไปถึงเพื่อทำความเข้าใจถึงสาเหตุหลัก ที่ยึดเหนี่ยวให้แฟนคลับนักร้องไทยเหล่านี้ยังคงเลือกที่จะนิยมในศิลปินไทย ทั้งที่มีวัยรุ่นจำนวนมากได้เปลี่ยนใจไปนิยมศิลปินเกาหลี

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่แฟนคลับระดับตัวบุคคล ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงเครือข่ายของแฟนคลับนักร้องเกาหลีเหล่านี้ รวมถึงบทบาทการสื่อสารที่มีความเกี่ยวข้องกันในเครือข่าย เนื่องจากผู้วิจัยได้สังเกตว่า เครือข่ายแฟนคลับนักร้องเกาหลีนี้เป็นเครือข่ายที่มีศักยภาพในการสื่อสาร เพื่อค้นหาและติดตามข้อมูลทุกอย่างที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปินมากเลยทีเดียว อีกทั้งทั้งแบบแผนการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน รวมไปถึงการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายแฟนคลับนักร้องเกาหลีเหล่านี้ ยังมีความน่าสนใจในเรื่องของโครงข่ายการติดต่อสื่อสารกลุ่มย่อยระหว่างชุมชนเว็บบอร์ดต่างๆ ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นอย่างมากมายในโลกอินเทอร์เน็ต

3. จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นแฟนคลับของนักร้องเกาหลี ทำให้ผู้วิจัยพบว่า เรื่องราวชีวิตของศิลปินแต่ละกลุ่ม ก็จะมีประเด็นที่น่าสนใจอันนำไปสู่การเป็นแบบอย่างให้แก่แฟนคลับได้ต่างกัน ยิ่งไปกว่านั้น ศิลปินเกาหลีที่เป็นที่นิยมอย่างจริงจังในหมู่วัยรุ่นไทยนั้นมีเพียงแค่นี้ไม่กี่กลุ่ม ซึ่งก็คือ ศิลปินกลุ่มทงบังชินกิซูเปอร์จูเนียร์ และบีกแบง ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรจะเจาะลึกไปที่ศิลปินเหล่านี้มากกว่าที่จะศึกษาศิลปินเกาหลีโดยภาพรวม

4. ควรมีการศึกษาประเด็นเรื่องแบบแผนการเปิดรับสื่อของแฟนคลับเหล่านี้ ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาจากสื่อที่แฟนคลับเปิดรับ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนสื่อ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการสอดแทรกหรือปลูกฝังเนื้อหาอันเหมาะสมแก่ผู้รับสารต่อไป เพราะช่องทางสื่อ รวมไปถึงเนื้อหาที่ได้จากสื่อแต่ละชนิด ย่อมมีผลต่อการเรียนรู้ค่านิยมในระดับที่แตกต่างกัน

5. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า เรื่องราวชีวิตเบื้องหลังของศิลปินในสื่อ รวมทั้งเรื่องราวเบื้องหน้าอันเป็นความสามารถทางการแสดง สามารถก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคมแก่ผู้

รับสาร แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงกลวิธีหรือแนวทางการเรียนรู้ดังกล่าว ซึ่งอาจจะ
เป็นไปในแนวทางที่ว่า เรื่องราวของศิลปินในแง่มุมไหนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางสังคม ค่านิยมใน
ลักษณะใดที่ง่ายต่อการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ รูปแบบของเนื้อหาหรือรายการประเภทใดที่ก่อให้เกิด
เกิดการเรียนรู้ทางสังคม หรือมีข้อจำกัดอะไรบ้างในการส่งเสริมการเรียนรู้คุณค่าต่างๆ เพื่อให้ข้อ
ค้นพบที่ได้สามารถเป็นแนวทางในการปลูกฝังค่านิยมของวัยรุ่นในสังคมต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. **วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนพานิช, 2519

กาญจนา แก้วเทพ. **การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ : แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย**.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2544.

กาญจนา แก้วเทพ. **ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: เอดิชั่นเพรสโปรดักส์

จำกัด, 2544.

กาญจนา แก้วเทพ. **สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:

เอดิชั่นเพรสโปรดักส์ จำกัด, 2543.

กาญจนา แก้วเทพ. **สื่อบันเทิง : อำนาจแห่งความไร้สาระ**. กรุงเทพมหานคร: ออล อเบอร์ท พรินท์,

2545.

กุลภา วจนสาระ. **เซ็นเตอร์พอยท์ กับ “Preteen” : การก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่น**.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
, 2544.

ศุภชัย วิชัยดิษฐ์. **จุดกำเนิดและการแพร่กระจายของวัฒนธรรมดนตรีฮิปฮอปในประเทศไทย**.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2548.

คลังดาราโสม **แห่เรียนภาษา ตามข่าว-เซท บ.นำเที่ยวจัดทัวร์ล่อ**. วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2548.

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : **คม ชัด ลึก**. <http://www.komchadluek.net/news/> [21 มิถุนายน
2551].

จินตวีร์ เกษมสุข. **ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอวัฒนธรรมตะวันตกในภาพยนตร์โฆษณา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

เจษฎา รัตนเขมากร. **ศิลปินเพลงไทยและเครือข่ายการสื่อสารกับแฟนคลับ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ชลวรรณ วงษ์อินทร์. **ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเสฟวีเมทัลในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ชอบญี่ปุ่น กรีดเกาหลี่ ผิดหรือ?. วันที่ 10 ตุลาคม 2550. **ผู้จัดการออนไลน์**. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <http://www.manager.co.th> [8 มิถุนายน 2551].

ชุติมา ชุณหกาญจน์. **พฤติกรรมการเล่นแบบวัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจากสื่อบันเทิงเกาหลี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ดวงรัตน์ กมลโบล. **การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ชุด “โดเรมอน”**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ดารารักษ์ใหม่. วันที่ 6 มิถุนายน 2551. **เดลินิวส์**. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <http://www.dailynews.co.th> [8 กุมภาพันธ์ 2552].

ดุลยปวีณ กรณต์แสง. จุดประกาย. **กรุงเทพธุรกิจ** วันพุธที่ 29 ตุลาคม 2551 : 6

ทัศนีย์ เทอดธนาภรณ์. อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบและความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกันสูงและต่ำกับวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ทิพย์ธิดา เกษะนันท์. “อัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ”. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

‘เทพเจ้า’จากโลกตะวันออก. วันที่ 30 ก.ย.- 03 ต.ค. 2550. **ฐานเศรษฐกิจ**. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <http://www.thannews.th.com/> [14 พฤษภาคม 2551].

ธีรณง เกิดสุคนธ์. การศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน : ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ธีรยุทธ บุญมี. Free Kick ฟุตบอลโลก. **มติชนสุดสัปดาห์** (10-16 มิถุนายน 2545) : 26.

ธีระพร อูวรรณโณ. “ทฤษฎีและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนวัยรุ่น”. **เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมวัยรุ่น** เล่มที่ 1 หน่วยที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2532.

นฤปดี วรรณาคม. **ผลทางสังคมของภาพยนตร์จีนชุด “เปาบุ้นจิ้น” ที่มีต่อผู้ชมใน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

นันท์ธิดา ไชยธรรม. **การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจรายการข่าวภาคเช้าทางโทรทัศน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

นันทิพา วารี่วะนิช. **ความสัมพันธ์ทางสังคมกับความจริงระหว่างผู้ชมกับตัวแสดงในละครโทรทัศน์ไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

บำรุง สุขพรรณ. **บทบาทของสื่อมวลชนในการเผยแพร่และปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อเยาวชนไทย.** กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ประสาร ทิพย์ธาดา. **พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: แพรวพิทยา, 2521.

ปราณี รามสูต. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: ศิลปะบรรณาคาร, 2528.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. **เอดูเทนเมนต์ : สื่อสารบันเทิงเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม.** ใน กาญจนา แก้วเทพ (บรรณาธิการ), **มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่,** หน้า 274-358. กรุงเทพมหานคร: เอดิชั่น เพรส โปรดักส์, 2543.

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น, 2546.

พัลลภา วิชิตะกุล. **ผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง "รักใสใสหัวใจ 4 ดวง" ที่มีต่อวัยรุ่นไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

มนต์ชัย นินนาทนนท์. **อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่.** ใน วารสารนิเทศศาสตร์ 4 (ต.ค. 2526), หน้า 75-77., 2526.

ราตรี ธรรมนิยม. **จิตวิทยาพัฒนาการฉบับสมบูรณ์ ใน เอกสารประกอบการสอนวิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา.** พระนครศรีอยุธยา: วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, 2524.

วธ.ห่วงใจไทย คลั่ง "ทงบังชินกิ". วันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2550. **ข่าวสด**. [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : <http://www.matichon.co.th/khaosod/> [23 เมษายน 2551].

วัลลภา อัญชลีสังกาศ. **พัฒนาการของแนวคิดในการสร้างสรรค์มิวสิควิดีโอเพลงไทยสากล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ. **อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีญี่ปุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

วิเชียร เกตุสิงห์. **คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2543.

สมสุข หินวิมาน. "ทฤษฎีวิวัฒนาการศึกษา." ใน **ปรัชญานิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร** **หน่วยที่ 13**, หน้า 1-50. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547.

สินนภา ภูสว่าง. **การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุชา จันทน์เอม. **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

สุปรีดา ซอลำไย. **เครือข่ายการสื่อสารและการดำรงอยู่ของแฟนคลับวงไชย แมคอินไตย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

สุรพรรณ ตั้งทีวัฒนา. **ผลกระทบของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง “ณรร้อยเจ้าปัญญา” ที่มีต่อผู้ชม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุรียา สมุทคุปดี, พัฒนา กิติอาษา และศิลปกิจ ตี๋ขันติกุล. **แต่งองค์ทรงเครื่อง : “ลิเก” ในวัฒนธรรมประเทศไทย.** นครราชสีมา: ห้องไทยศึกษานิตส์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2541.

สุรียรัตน์ โกสุมสุภามาลา. **บทบาทของการสื่อสารต่อการธำรงรักษาเครือข่ายแฟนคลับวงโมเดิร์นด็อก.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

อาชีพรอดัง: "ดูย์ ธีรภัทร์" กุ่มบังเหียน "SEED FM 97.5". วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2548. **เส้นทางเศรษฐกิจ** : หน้า 52.

เอกรงค์ ภาณุพงษ์, กนกวลี ตริวัฒนากุล และทีมเหยี่ยวข่าวเด็อนแก้ว. **Sixteen Thailand.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : กีเลนการพิมพ์ จำกัด, 2546.

Talent Factory บันพรสวรรค์เป็น "ไม้ยืนต้น". วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2550. **กรุงเทพธุรกิจ.** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.bangkokbizweek.com> [20 มีนาคม 2551].

ภาษาอังกฤษ

Abercrombie, N., and Longhurst, B. **Audience : A Sociological Theory of Performance and Imagination.** London : Sage, 1998.

Adorno, T.W. **The Culture Industry.** London: Routledge. 1991.

Atwater, Eastwood. **Adolescence.** 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1992.

Auter, P.J. TV that talks back : An experimental validation of a parasocial interaction scale.

Journal of Broadcasting & Electronic Media 36, 1992.

Bandura, A. **Social Learning Theory**. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1977

Benjamin, Walter. The work of Art in the age of Mechanical reproduction. **The culture industry**. 1936.

Bennett, Andy. "Subcultures or Neo-Tribes? Rethinking the Relationship Between Youth, Style and Musical Taste." **Sociology** 33(3). 1999.

Brake, Michael. **Comparative youth culture : the sociology of youth and youth subculture in America**. London : Routledge, 1990.

Brown, W.J., & Basil M.D. Media celebrities and public-health-responses to Magic-Johnson HIV disclosure and its impact on AIDS risk and high-risk behaviors. **Health Communication** vol. 7, 1995.

Cashmore, Ellis. **Sports culture : an A-Z guide**. London : Routledge, 2000.

Elizabeth B. Hurlock. **Child growth and development**. New York : McGraw-Hill, 1949.

Elizabeth M. Perse and Rebecca B. Rubin. **Attribution in social and parasocial relationship**. *Communication Research*, Feb. 1989.

Hebdige, Dick. `Posing Threats, Striking Poses: Youth, Surveillance, and Display.

International Journal of Cultural Studies, Sep 2003; vol. 6 : 313 – 333, 1997.

Horton, D. & Wohl, R.R. Mass Communication and Parasocial Interaction : Observations on Intimacy at distance. **Psychiatry** 19 (1956) : 215-299.

Infante, Dominic., Rancer, Andrew., & Womack, Deanna. **Building Communication Theory**. Prospect Heights, Illinois : Waveland Press, 1993.

Jenkins, Henry. **Textual Poachers : Television Fans and Participatory Culture**. New York and London : Routledge, 1992.

Jenson, Joli. **Fandom as Pathology : The Consequence of Characterization, In the Adoring Audience**. Edited by Lisa A. Lewis. New York and London : Routledge, 1992.

Katz Elihu, Jay G, Blumler, and Michael Gurevitch. **The Uses of Mass Communication : Current Perspectives on Gratifications Research**. Beverly Hills : Sage Publication, 1974.

Koenig, F., & Lessan, G. Viewers' relationship to television personalities. **Psychological Reports** 57 (1985) : 263-266.

Lester D. Crow and Alice Crow. **Adolescent development and adjustment**. New York : McGraw-Hill, 1965

Levy, M.R. **TV. News as Parasocial Interaction**. Journal of Broadcasting vol. 23:1, Winter 1979.

McArthur, Tom. **Longman Lexicon of Contemporary English**. London : Longman UK Limited, 1989.

Palmgreen, Phillip and J.D. Rayburn. "An Expectancy-Value Approach to Media Gratifications." In Karl Erik Rosengren Lawrence A. Wenner, Phillip Palmgreen. **Media Gratification Research : Current Perspectives**. Beverly Hills : Sage Publication, 1985.

- Pekka Isotalus. Friendship through Screen (Review of Parasocial Relationship.). **The Nordicom Review** no. 1 / 1997.
- Rebecca B. Rubin and Michael P. Mchugh. Development of Parasocial Interaction Relationship. **Journal of Broadcasting and Electronics media** vol. 31, Summer 1987.
- Rosengren, Karl Eric. "Used and Gratification : A Paradigm outline." **The Used of Mass Communications : Current Perspective on Gratifications Research**. Beverly Hills : Sage Publication, 1974.
- Rubin, A.M. & Perse, E.M. Audience activity and soap opera involvement : A uses and effects investigation. **Human Communication Research** 14 : 246-268, 1987.
- Rubin A.M., Perse, E.M. & Powell, R.A. Loneliness, parasocial interaction, and local television news viewing. **Human Communication Research** 12 : 155-180, 1985.
- Sarobol, Parichart Sthapitanonda & Singhal, Arvind. **Cultural Shareability, Role Modeling and Para-Social ? Interaction in an Entertainment-Education Film : The Effects of "Karate Kids" on Thai Street Children**. pp. 1-30 Paper presented at the 1998 International Broadcasting Symposium on the Youth and Global Media, Manchester. England, 1998.
- Udompim, Kant. **The Impacts of Culturally-Shareable Entertainment Education Program : A Study of the Japanese TV Program, "Oshin", in Thailand**. Bangkok : Faculty of the Graduate School of Bangkok University, 1997.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการทำวิจัย เรื่อง “การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริง และการเรียนรู้คุณค่าทางบวกจากศิลปินนักร้องเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับ” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนากิจการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง : ในส่วนนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวท่าน กรุณาทำเครื่องหมาย หรือกรอกข้อมูลลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ : 1.ชาย 2.หญิง
2. อายุ : _____ ปี
3. ระดับการศึกษา :

☐ 1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.หรือเทียบเท่า	☐ 4. อนุปริญญา / ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ 5. ปริญญาตรี	☐ 6. สูงกว่าปริญญาตรี
4. อาชีพ 1.นักเรียน / นักศึกษา 2. พนักงานบริษัทเอกชน
 3. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ 4. เจ้าของกิจการ / อาชีพอิสระ
 5. อื่นๆ
5. รายได้ / จำนวนเงินที่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 - 7,000 บาท	☐ 3. 7,001 – 9,000 บาท
☐ 4. 9,001 – 11,000 บาท	☐ 5. มากกว่า 11,000 บาท	
6. นักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบ **มากที่สุด**

☐ 1. Dong Bang Shin Ki (TVXQ)	☐ 2. Super Junior	☐ 3. Bigbang
☐ 4. SS501	☐ 5. F.T. Island	☐ 6. Rain
☐ 7. Wonder Girl	☐ 8. Girls' Generation (SNSD)	☐ 9. อื่นๆ _____
7. เหตุผล**สำคัญที่สุด**ที่ทำให้ท่านชอบนักร้องเกาหลี (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ 1. รูปร่างหน้าตา / บุคลิกลักษณะ	☐ 2. ผลงานมีความน่าสนใจ และมีคุณภาพ
☐ 3. ความสามารถ / เสียงดี / เด่นเก่ง	☐ 4. นักร้องไทยน่าเบื่อ ไม่น่าสนใจ
☐ 5. ตามกระแสความนิยม	☐ 6. อื่นๆ _____
8. ท่านรับรู้เกี่ยวกับประวัติหรือขั้นตอนของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบก่อนที่จะพวกเขาจะมาเป็นนักร้องหรือไม่

☐ 1. ทราบ	☐ 2. ไม่ทราบ
----------------------------------	-------------------------------------

9. ความบ่อยครั้งในการไปรับ-ส่ง และตามนักร้องเกาหลีที่มาประเทศไทย

1. ทุกครั้ง 2. เกือบทุกครั้ง 3. นานๆ ครั้ง 4. ไม่เคย

10. ผู้ปกครองรับทราบว่าท่านชื่นชอบนักร้องเกาหลีหรือไม่

1. ทราบ 2. ไม่ทราบ

11. ท่านใช้เงินจากแหล่งใดในการดูคอนเสิร์ต หรือซื้อของที่เกี่ยวข้องกับนักร้องเกาหลี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. พ่อแม่ / ผู้ปกครอง 2. เงินเก็บส่วนตัว 3. ยืมเพื่อน
 4. รายได้พิเศษ 5. อื่นๆ _____

12. ในอดีตท่านเคยชอบศิลปิน / นักร้องญี่ปุ่นหรือได้วันมาก่อนหรือไม่

1. เคย 2. ไม่เคย

13. ท่านรับชม / ฟัง เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีบ่อยแค่ไหน

	ทุกวัน (7วัน/ สัปดาห์)	4-6 วัน/ สัปดาห์	2-3 วัน/ สัปดาห์	1 วัน / สัปดาห์	น้อยกว่านั้น
เพลง					
มิวสิก วิดีโอ (MV)					
โฆษณาทางโทรทัศน์					
รายการทางโทรทัศน์					
คลิปรายการต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต					
อื่นๆ (ระบุ) _____ เช่น Fic, cyworld, รูป ฯลฯ (หากไม่มีไม่ต้องตอบ)					

14. ท่านใช้เวลาในการรับชม / ฟัง เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีแต่ละครั้งเป็นเวลานานเท่าใด

	มากกว่า 2 ชั่วโมง / วัน	1 ชั่วโมงครึ่ง - 2 ชั่วโมง / วัน	1 ชั่วโมง - 1 ชั่วโมงครึ่ง / วัน	30 นาที - 1 ชั่วโมง / วัน	น้อยกว่า 30 นาที / วัน
เพลง					
มิวสิก วิดีโอ (MV)					
โฆษณาทางโทรทัศน์					
รายการทางโทรทัศน์					
คลิปรายการต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต					
อื่นๆ _____					

15. ปัจจุบันท่านทำกิจกรรมอะไรบ้างที่เป็นเพราะความชื่นชอบนักร้องเกาหลี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. การแต่งกาย	☐ 2. ทรงผม
☐ 3. การแต่งหน้า / เครื่องสำอางค์	☐ 4. การเรียนภาษาเกาหลี
☐ 5. การรับประทานอาหารเกาหลี	☐ 6. การไปประเทศเกาหลี
☐ 7. อื่นๆ _____	

ตอนที่ 2 :

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

2.1 ช่องทาง	ระดับคำตอบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปกติท่านเคยพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางรายการโทรทัศน์ที่ออกอากาศในประเทศไทยมาก / น้อยเพียงใด					
2. ท่านเคยรับฟังผลงานหรืออื่นๆ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลีผ่านทางวิทยุที่ออกอากาศในประเทศไทยมาก / น้อยเพียงใด					
3. ท่านเคยพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารมาก / น้อยเพียงใด					
4. ท่านเคยพบเห็นนักร้องเกาหลีผ่านทางอินเทอร์เน็ตมาก / น้อยเพียงใด					
5. ช่องทางอื่นๆ ระบุ					
(หากไม่เคยพบเห็นนักร้องเกาหลีจากช่องทางอื่นอีก ท่านไม่จำเป็นต้องตอบข้อนี้)					
2.2 เนื้อหา					
6. ท่านรับรู้เกี่ยวกับผลงานของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด					
7. ท่านรับรู้เกี่ยวกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด					
8. ท่านรับรู้เกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนการมาเป็นนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด					
9. ท่านรับรู้ข้อมูลเรื่องการฝึกฝน / ฝึกซ้อมของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด					
10. ท่านได้รับรู้ถึงระยะเวลาในการฝึกหัดเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีมาก / น้อยเพียงใด					
11. ท่านรับรู้ตารางการทำงานของนักร้องเกาหลีมาก/น้อยเพียงใด					
12. เรื่องอื่นๆ ระบุ					
(หากไม่เคยรับรู้เรื่องราวอื่นอีก ท่านไม่จำเป็นต้องตอบข้อนี้)					

13. ท่านมีความสนใจและอยากให้มีการนำเสนอเกี่ยวกับประวัติและเรื่องราวก่อนที่จะมาเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลี ผ่านสื่อที่หาดูได้ทั่วไป เช่น โทรทัศน์ มาก / น้อยเพียงใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 :

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

3.1 ท่านได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ เหล่านี้จากชีวิตการเป็นศิลปินของนักร้องเกาหลีมากน้อยเพียงใด	ระดับการเรียนรู้				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านได้เรียนรู้ว่าการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการโปรโมตเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถด้วย					
2. ท่านได้เรียนรู้ว่าเรื่องของความสามารถสำคัญกว่าเรื่องของหน้าตา					
3. ท่านได้เรียนรู้ว่าการที่นักร้องเกาหลีจะประสบความสำเร็จได้ ต้องมีความรับผิดชอบอย่างมาก					
4. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความเพียรพยายามว่าเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จ					
5. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสม					
6. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความอดทนต่อแรงกดดันต่างๆที่ตัวนักร้องต้องพบ					
7. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝัน เช่น การเป็นนักร้อง					
8. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรักเพื่อนและความสามัคคี					
9. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค					
10. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการมีวินัย					
11. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของภาษาเกาหลีจากการที่ท่านชอบนักร้องเกาหลี					
12. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความกตัญญูที่นักร้องเกาหลีมีต่อผู้มีพระคุณ					
13. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของความรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน					
14. ท่านได้เรียนรู้เรื่องของการรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่า					
15. ท่านได้เรียนรู้ว่าการเป็นศิลปินที่มีเก่งและมีความสามารถ ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนที่ยาวนาน					
16. อื่นๆ (หากไม่มี ท่านไม่จำเป็นต้องตอบข้อนี้)					

3.2 ท่านคิดว่าท่านสามารถทำตามคุณสมบัติเหล่านี้ของศิลปิน นักร้องเกาหลีได้มากน้อยเพียงใด	ระดับคำตอบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17. ท่านสามารถมีความรับผิดชอบได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
18. ท่านสามารถมีความเพียรพยายามได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
19. ท่านสามารถรู้จักแบ่งเวลาได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
20. ท่านสามารถเป็นผู้มีความอดทนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
21. ท่านสามารถมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝันได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
22. ท่านสามารถมีความสามัคคีและรักเพื่อนได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
23. ท่านสามารถเป็นผู้ที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
24. ท่านสามารถเป็นผู้มีวินัยได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
25. ท่านสามารถเป็นผู้มีความกตัญญูได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
26. ท่านสามารถเป็นผู้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนได้เช่นเดียวกับ นักร้องเกาหลี					
27. ท่านสามารถรู้จักเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าได้เช่นเดียวกับนักร้องเกาหลี					
28. อื่นๆ (หากไม่มี ท่านไม่จำเป็นต้องตอบข้อนี้)					

ตอนที่ 4 :

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความจริงมากที่สุด

	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านรู้สึกว่ากลุ่มนักร้องเกาหลีเป็นเสมือนเพื่อน / พี่ / น้อง /ญาติ หรือคนคุ้นเคยของท่าน					
2. ท่านมีความรู้สึกว่ารู้จักนักร้องเกาหลีที่ท่านชอบเป็นอย่างดี					
3. ท่านมีความรู้สึกเศร้า เสียใจ และพยายามหาทางช่วยเหลือเมื่อทราบ ข่าวว่านักร้องเกาหลีที่ท่านชอบมีความทุกข์หรือประสบกับปัญหาคับขัน					
4. ท่านรู้สึกเดียดร้อน หรือไม่สบายใจเวลาที่มีข่าวไม่ดีหรือข่าวในแง่ลบ เกี่ยวกับนักร้องเกาหลี					
5. ท่านรู้สึกอยากจะทำปกป้องหรือลุกขึ้นมาทำอะไรบางอย่างหากนักร้อง เกาหลีที่ท่านชื่นชอบถูกโจมตี					

	ระดับความรู้สึก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. ท่านมีความรู้สึกยินดีและมีความสุขไปด้วยเวลาเห็นนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบประสบความสำเร็จ					
7. ท่านรู้สึกตื่นเต้น ดีใจ เมื่อพบเห็นภาพของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบปรากฏในสื่อต่างๆ					
8. ท่านมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการรับข่าวสารเกี่ยวกับนักร้องเกาหลี					
9. ท่านรู้สึกอยากจะไปพบตัวจริงของนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบที่ประเทศเกาหลีใต้					
10. ท่านมีความรู้สึกอยากให้นักร้องเกาหลีมาเปิดการแสดงหรือจัดคอนเสิร์ตในประเทศไทยบ่อยๆ					
11. ท่านจะทำตามหากนักร้องเกาหลีที่ท่านชื่นชอบออกมาขอร้องให้ท่านช่วยทำอะไร หรือหยุดการกระทำบางอย่าง					

***** ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ *****

ภาคผนวก ข

เด็กไทยรากเนา หมกมุ่นเรื่องเพศ ตามกันกิมจิ เสี่ยงเป็นยิวอาชญากร

นักวิชาการ ชี้ เด็กไทยวิกฤตหนัก อีก 10-15 ปี เหตุรากวัฒนธรรมกำลั้งเนา ทั้งก้าวร้าว หมกมุ่นเรื่องเพศ ติดเกม อยากรทำศัลยกรรม เดินตามกันเกาหลี ญี่ปุ่น ยิงเด็กนอกระบบ การศึกษายังแย่น่าห่วงสุด ไม่ได้เรียนหนังสือ อายุ 28 ก็กลายเป็นยาคนได้ เสี่ยงพัฒนาเป็น ยิวอาชญากร สูง

วันนี้ (23 ส.ค.) ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรยายเรื่อง "วิกฤตเยาวชนไทยในยุคปัจจุบัน" ว่า สถานการณ์เด็กและเยาวชนไทยจะแยลงเรื่อยๆ ซึ่งในอีก 10-15 ปี ข้างหน้า ปัญหาหนักจนถึงขั้นวิกฤต เนื่องจากเด็กในยุคปัจจุบัน ร้อยละ 90 มีคุณลักษณะ หรือคาแรกเตอร์ ก้าวร้าว หมกมุ่นเรื่องเพศ ติดเกม ทำให้เด็กมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรมลดลง ส่วนเด็กที่ศึกษาในระดับมัธยมมีการเปลี่ยนแปลงในทางแยมากขึ้น คือ เล่นกีฬา ช่วยงานบ้าน ไปเที่ยวกับครอบครัว และไปวัดน้อยลง ขณะที่เด็กเหล่านี้มีความต้องการที่จะเล่นอินเทอร์เน็ต ดูเว็บโป๊ ทำศัลยกรรม เที่ยวกลางคืน เล่นหวย คุยโทรศัพท์ และติดเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และเด็กไทยจะเป็นเด็กที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย โดยเฉพาะวัฒนธรรม K-Pop คือวัฒนธรรมธรรมของนักร้อง ดารา เกาหลี ซึ่งวัยรุ่นเกาหลี ร้อยละ 30 ทำศัลยกรรมทั้งสิ้น และ J-Pop วัฒนธรรมดารา นักร้องญี่ปุ่น จึงทำให้กลิ่นความเป็นไทย วัฒนธรรมดีๆ ของไทยลดน้อยลงเหลือประมาณ ร้อยละ 30 เท่านั้น คือ เหลือเพียงรู้จักการไหว้ พูดภาษาไทย และใช้เงินไทย เท่านั้น

"รากของวัฒนธรรมไทยในเด็กกำลั้งจะเนา เพราะเด็กไทยจะซึมซับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามา ผสมจนกลายเป็นวัฒนธรรมสากลไปจนหมด โดยเฉพาะปัญหาทางเพศ ที่เด็กไทยเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ ก่อนวันอันควรหลายปี โดยเป็นเพราะในสังคมมีวัตถุทางเพศดาษดื่น ส่วนใหญ่มาจากการเล่น อินเทอร์เน็ต เข้าชมเว็บโป๊ คลิปวีดีโอ หรือวีซีดีโป๊ต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เมื่อมีการเรียนรู้ ก็จะกระตุ้นให้เด็กทดลองด้วยตัวเอง คือ ไปมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ สุดท้ายก็กลายเป็นปัญหาสังคมตามมา คือ ตั้งครรภ์ตั้งแต่ในวัยเรียน" รศ.ดร.สมพงษ์ กล่าว

ที่มา - ผู้จัดการออนไลน์ 23 สิงหาคม 2550 18:42 น.

Topic: นักวิชาการเผย"ซีรีส์เกาหลี"กลืนพฤติกรรมวัยรุ่นไทย

** มติชนออนไลน์ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 เวลา 20:11:24 น.

เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดเสวนาหัวข้อ "เจ ป๊อป เค ป๊อป ที ป๊อป สู้ป๊อปอินเตอร์ของวัฒนธรรมเอเซียได้ไง?" มีนาย กฤษฏาวัฒน์ วัฒนสุวรรณ อาจารย์ภาควิชาการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ น.ส.รุ่งทิพย์ โชติณภลัย ผู้ดำเนินรายการข่าวเศรษฐกิจ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ร่วมเสวนา

นายกฤษฏาวัฒน์กล่าวว่า เดิมวัฒนธรรมญี่ปุ่นเข้ามามีอิทธิพลในไทยเป็นอย่างมาก แต่ตอนนี้วัฒนธรรมเกาหลีมาแรงและได้เข้ามาแทรกแซงวัฒนธรรมไทยถึง 80% แล้ว เพราะสังคมปัจจุบันวัยรุ่นเรียนรู้ผ่านสื่อ ทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบได้ง่าย เห็นได้จากคนไทยติดซีรีส์เกาหลีลงอมแงม ทำให้คนไทย โดยเฉพาะวัยรุ่นรู้สึกอิจฉาและเกิดความฝัน ความหวังอยากมีชีวิตเหมือนนักแสดงเกาหลี อยากรมีหน้าตารูปร่างเหมือนคนเกาหลี โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปทำศัลยกรรม ทำตาให้กลมโต จมูกเล็กคล้ายการ์ตูนเกาหลี ซีรีส์เกาหลี ส่วนวัยรุ่นผู้ชายก็จะไปนวดหน้า ชัดผิวให้หล่อขาวเหมือนหนุ่มเกาหลี นอกจากนี้ ยังพยายามค้นหากลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเหมือนกัน จนตั้งแก๊งขึ้นมา เช่น คอสเพลย์ แก๊งเกาหลี เพราะวัฒนธรรมเกาหลีหล่อหลอมให้อยู่กันเป็นกลุ่มเป็นก้อนมากกว่าอยู่โดดเดี่ยว รวมทั้งเห่อของแบรนด์เนม ต้องซื้อของแท้เท่านั้น เกิดพฤติกรรมฟุ่มเฟือย

มองผ่านเลนส์คม : เกาหลีพีเวอร์

โดย คม ชัด ลึก วันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2549

เพิ่งไปงานประกาศผลรางวัล "แซนแนลวีไทยแลนด์ มิวสิควิดีโอ อวอร์ดส ครั้งที่ 5" เมื่อวันศุกร์ ที่ผ่านมา ทำให้ได้เห็นกระแสความคลั่งไคล้ของเด็กวัยรุ่นไทยที่มีต่อศิลปินเกาหลีในช่วงนี้ ที่มันดูเกินเหตุไหลตามกระแสนานาเป็นห่วง

ครั้งหนึ่งเมื่อ 2-3 ปีก่อน กระแสความคลั่งไคล้รุนแรงของเด็กวัยรุ่นบ้านเราเช่นนี้เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับศิลปินญี่ปุ่นยุคนั้นไม่ต่างกัน เพราะเราจะเห็นภาพของสาวกเจ-ป๊อป ตามกรี๊ดศิลปินญี่ปุ่นที่มาเมืองไทยอย่างบ้าคลั่ง ลงทุนเช่ารถเพื่อไล่ล่าตามกันไปทุกที่ บางคนถึงขั้นร้องไห้ น้ำตาอาบแก้ม เพียงแค่ได้เห็นตัวจริง เสียงจริงของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ แต่ไม่นานนัก ภาพของเจ-ป๊อป พีเวอร์ก็เปลี่ยนมาเป็น เค-ป๊อป พีเวอร์ ทั้งศิลปิน-ดารา-นักแสดงเกาหลี ถูกคลั่งไคล้แทนที่ และคาดว่าเด็กที่ตามกรี๊ดเหล่านี้ก็คงเป็นเด็กวัยรุ่นกลุ่มเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนใจไหลบ่าไปตามกระแสที่ถาโถมเข้ามาในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น สิ่งทีบอกว่าเป็นห่วง และอยากตั้งเป็นคำถามคือ เหตุใดเล่า...เด็กวัยรุ่นบ้านเราถึงไหลไปตามกระแสได้ขนาดนี้ มันสะท้อนให้เห็นว่า เด็กสมัยนี้สามารถถูกชักจูงไปทางใดก็ได้กระนั้นหรือ นี่เพียงแค่เรื่องของการเสพศิลปะ แล้วเรื่องการใช้ชีวิตส่วนอื่นในสังคมจะเป็นเฉกเช่นนี้ด้วยหรือไม่ ช่างน่าวิตก

นอกจากจะต้องเป็นห่วงในเรื่องของการถูกชักจูงได้ง่าย รวมถึงสภาพจิตใจที่อ่อนไหวเกินปกติ อีกประเด็นหนึ่งที่น่าขบคิด นั่นคือพฤติกรรมความคลั่งไคล้ศิลปินต่างแดน จนสร้างกระแสให้รังเกียจ ดูถูกศิลปินไทย หากเพื่อนคนไทยชอบศิลปินไทยก็จะถูกมองว่า เชย หรือไม่เข้าท่า เด็กบางคนคิดเลยเถิดถึงขั้นรังเกียจวัฒนธรรมไทยไปเลยก็มี เช่น กินอาหารไทยก็ว่าไม่อร่อย สู้อาหารเกาหลีไม่ได้ เห็นสถานที่ท่องเที่ยวเกาหลีก็มองว่า สวย ดูดีกว่า สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย ฯลฯ แล้วอย่างนี้ จะไม่ให้มองว่า น่าเป็นห่วงได้อย่างไร เมื่ออนาคตของชาติเกิดความรู้สึกรอคอยบ้านเกิดเมืองนอนเช่นนี้ อย่านมองเพียงเป็นเรื่องเล็กน้อย หรือคิดมากไปเอง เพราะเหตุการณ์ใหญ่โตที่เกิดขึ้นในบ้านในเมืองก็ล้วนแต่หลั่งมาจากชนวนเล็กๆ ไม่ใช่หรือ... เมื่อไรเล่า...การรณรงค์ให้รักชาติจะเบ่งบานเป็นรูปธรรม และเดินเคียงข้างไปกับสังคมยุคดิจิทัลเสียที (เฮ้อ...)

ชี้แจงวิทยุคนไทย กับ ดาราเกาหลี

บทความนี้ถูกคิดขึ้นเพราะพวกเราถูกผู้ใหญ่มากคนเข้าใจผิด..

ข้าพเจ้า YSCharisma (นามแฝง)ขอเป็นตัวแทนของเหล่าแฟนคลับของศิลปินเกาหลี รวมทั้งจีนและญี่ปุ่นด้วย เพื่อจะมาชี้แจงความในใจของพวกเราที่ต้องการจะสื่อให้ทุกท่านรู้..

เนื่องจากพวกเรา...เหล่าแฟนคลับดาราที่ร้องเกาหลี มักถูกเข้าใจผิดและโดนตำหนิจนเกินจริงอยู่เป็นระยะ และไม่เคยมมีการชี้แจงเหตุและผลให้กระจ่าง

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอใช้โอกาสนี้ เพื่อชี้แจงแก่ท่านผู้อ่านทุกท่านดังนี้

๑. พวกเรามักถูกกล่าวหาว่าไม่รักชาติ..... ในกรณีของข้อนี้ ขอให้ท่านผู้อ่านโปรดพิจารณาว่า การที่เราขอมองดูสิ่งหนึ่งที่ไม่ใช่ผลงานของชาติ หมายความว่าเราไม่รักแผ่นดินที่เราอาศัยอยู่ทุกวันนี้หรือ? การที่เราจะชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นความชอบของเราเองคิดด้วยหรือ? แฟนคลับบางคนรักชาติมากเสียกว่าแฟนคลับศิลปินไทยเสียอีก อย่างเช่นข้าพเจ้า ซึ่งได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนโรงเรียน เพื่อแข่งประวัติศาสตร์เพชรยอดมงกุฎของช่วงชั้นที่๓ เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยล้วน และคะแนนภาษาไทยไม่เคยต่ำกว่าร้อยละ๘๐ ในขณะที่พวกเราโดนกล่าวหาว่า ศิลปินเองก็ทราบดีและได้กล่าวกับพวกเราไว้ว่า พวกเขาจะเป็นกำลังใจให้ ขอแฟนๆอย่าเถียงผู้ที่อาวุโสกว่า พวกเราเข้าใจคุณดี.....ท่านผู้อ่านคิดอย่างไรบ้าง?

๒. บางท่านมักคิดว่าเป็นสิ่งที่ไร้สาระ..... ในกรณีนี้ อาจจริงบ้างในบางโอกาส แต่พวกเราอยากให้ท่านผู้อ่านทราบว่า การที่เราชอบชอบพวกเขาและได้สนับสนุนพวกเขานั้น ได้ข้อคิดต่างๆมากมาย เช่น พวกเราเรียนรู้จักรอมมากขึ้น เนื่องจากต้องรอพวกเขามาทำงานที่ไทย, พวกเรารู้จักความหมายของความรักมากขึ้น เนื่องจากพวกเขาต่างทำของเพื่อมอบให้พวกเขา โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ให้เราทุ่มเทเพื่อคนที่เรารัก, สอนให้เราได้มีโอกาสที่จะไขว่คว้าหาหนทางที่จะเข้าหาพวกเขาได้, สอนให้เรารู้จักเก็บออมเงินเพื่อซื้อสิ่งที่อยากได้ด้วยเงินของตนเอง

และพวกเรายังได้ศึกษาภาษาที่๔ คือภาษาเกาหลี ซึ่งความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญ หากรู้ไว้ ก็ไม่ก่อผลกระทบที่เสียหายอะไร บางครั้ง พวกเราจะได้ทำตนเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ โดยเมื่อใดที่พบชาวเกาหลีมาที่ประเทศไทย พวกเราก็สามารถสื่อสารและแนะนำพวกเขาได้

๓. กล่าวหาว่าพวกเรามักใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง..... ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าเป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีการใช้ภาษาวิบัติกันในหมู่แฟนคลับ พวกเราใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง มีเพียงบางคำเท่านั้นที่เป็นคำศัพท์ที่มักจะผิดกันเป็นปกติ แต่เหล่าแฟนคลับศิลปินไทยในเว็บๆหนึ่ง นิยมใช้ภาษาวิบัติกันเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับพวกเราแล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองว่า พวกเราใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องกว่าแน่นอน

๔. พวกเราถูกกล่าวหาว่าไม่สนใจการเรียน..... ข้าพเจ้าขอคัดค้านอย่างรุนแรง เนื่องจาก หากพวกเราไม่สนใจเรียน ผู้ปกครองก็จะไม่อนุญาตให้ไปคอนเสิร์ตของศิลปินนั้นๆ และพวกเราต้องเรียนให้ติดตามศิลปินที่ได้กล่าวไว้ด้านล่างอีเมลล์นี้ และผลสำรวจจากที่ได้สำรวจเหล่าแฟนคลับเกาหลี ได้พบว่า ผลการเรียนดีขึ้นร้อยละ๕๕ เนื่องจากนักร้องที่ชื่นชอบเป็นแรงบันดาลใจ และกระตุ้นในการเรียน ท่านผู้อ่านเคยคิดใหม่ว่า การที่เราจะสนใจเรียนเพราะดาราที่ดีกว่าพวกเราไม่สนใจเรียนเลย?

๕. พวกเรามักถูกกล่าวหาจากพวกที่ไม่ใช่แฟนคลับบางพวกอยู่เสมอว่าไม่สนใจผู้ปกครอง..... ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า สังคมในหมู่พวกเรายกแะยกอกว่าพ่อแม่เป็นบุพการี เป็นผู้ที่สูง ไม่น่ามารวมเรื่องเกี่ยวกับประเด็นของดาราที่ร้องที่ชอบ เราแยกเป็นเรื่องๆ พ่อแม่ก็เรื่องนึ่ง ดาราที่ร้องก็อีกเรื่องนึ่ง รวมกันคงไม่เหมาะสมนัก และหากย้อนดูตนเองแล้ว ข้าพเจ้าก็คงอยากจะทำแบบกันว่าพวกคุณบางท่านที่กล่าวหาข้าพเจ้าอยู่บ่อยๆนั้น นำเวลาทั้งหมด๒๕ชั่วโมง ใน๑วัน มาดูแลพ่อแม่ตลอดหรือ? ไม่ได้ทำกิจกรรมอย่างอื่นเลยหรือ? คงเป็นไปได้ยากกรรมมัง..

๖. พวกเรามักถูกกล่าวหาว่าพวกเราฆ่าตัวตายตามความนิยมในการแก้ปัญหาชีวิตของดาราที่ร้องเกาหลี..... ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า พวกเรารักชีวิต และมีสมองพอที่จะคิดวิเคราะห์หะวิเคราะห์หรือไม่ควร พวกเราแค่รัก มิใช่บ้าคลั่งในตัวพวกเขาจนไรเหตุผล ขอความกรุณาท่านผู้อ่านช่วยเข้าใจจิตใจของพวกเราที่มีโดนกล่าวหาว่าเป็นเลานานด้วยว่า หากเป็นท่าน ถ้าท่านถูกกล่าวเช่นนี้จะรู้สึกเสียใจหรือ?

๗. พวกท่านบางคนกล่าวหาว่าพวกเราชอบก่อความไม่สงบในสังคม..... กล่าวคือ ขวบนทะเลาะ หาเรื่องคนอื่นไปวันๆ แต่ข้าพเจ้าขอเสนอว่า ให้พวกท่านผู้อ่านลองคิดไตร่ตรองอีกสักรอบ เนื่องจากพวกเราเป็นพวกที่ชื่นชอบดาราเกาหลี เมื่อได้เวลาเล่นคอมพิวเตอร์ เราก็จะยุ่งแต่กับเรื่องดาราเกาหลี เมื่ออยู่กับเพื่อน พวกเราก็คอยแต่เรื่องนี้เป็นส่วนใหญ่ แล้วเรามีเวลาตอนไหนขวบนทะเลาะ แต่ทว่าวัยรุ่นบางคนที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดของเหล่าแฟนคลับอย่างพวกเรา ก็มักจะเข้ามายุ่งกับพวกเราเอง และสรรหาเรื่องให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น บางพวกเป็นพวกที่ใช้คำหยาบคาย ก้าวก่ายถึงบิตามารดาของพวกเราเสียด้วยซ้ำ เพียงแค่เหตุผลที่ว่าพวกเราชอบดาราเกาหลี เรายังไม่ได้ทำความเดือดร้อนแก่พวกเขา พวกเขากลับมาตำหนิเราด้วยถ้อยคำเหล่านั้น ท่านเห็นว่าสมควรแล้วหรือ? และเนื่องจากเหล่าแฟนคลับส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และพวกที่เข้ามาก่อวุ่นพวกเรามักจะเป็นเพศชาย ท่านผู้อ่านคิดว่าเป็นการเหมาะสมแหวหรือ ที่ผู้ชายจะไขว่จ่าร้างแก่ผู้หญิง?

๘. ข้าพเจ้าคิดเห็นว่าการมีกระแสนิยมเกาหลีมีส่วนช่วยผลักดันดาราไทย..... เนื่องจากต้องมีการแข่งขันในเรื่องการบันเทิงระหว่วค่ายกันอยู่แล้ว และกระแสเกาหลีก็เข้ามา ส่งผลให้ดาราไทยจำเป็นต้องกระตือรือร้นมากขึ้นเพื่อเพิ่มคุณภาพให้แก่ตนเอง และยังสามารถทำให้ได้รู้ขอบเขตความสามารถของตนเองเมื่อเทียบกับประเทศอื่นได้อีกด้วย

๙. พวกท่านอาจคิดว่าพวกเราใช้เงินฟุ่มเฟือย และไร้เหตุผล.... แต่ในทางกลับกันการที่เราไปคอนเสิร์ตหรือซื้อสินค้าของศิลปินนั้นส่งผลให้พวกเราต้องรู้จักประหยัดเงิน ต้องเก็บเงินด้วยตนเอง ไม่เบียดเบียนพ่อแม่ บางครั้ง ยังทำให้พวกเราต้องฝึกขายของเพื่อหารายได้ให้แก่ตนเองอีกด้วย ทำให้เรามีประสบการณ์ตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อตอนโตขึ้น เราจะสามารถเข้ากับสังคมภายนอกที่กว้างขึ้นได้ง่ายกว่า..

ขอให้ทุกท่านที่เคยกล่าวหาพวกเราไว้ โปรดเข้าใจถึงจิตใจของพวกเราด้วย แฟนคลับเกาหลีส่วนมากยังไม่บรรลุนิติภาวะ บางครั้งการตัดสินใจอาจพลาดได้ และการชอบอะไรนั้น ก็เป็นความชอบของพวกเรา ยกที่จะห้ามได้ ได้โปรด กรุณาเข้าใจพวกเราด้วยเถิด..

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านอย่างสูงที่สละเวลามารับบทความของข้าพเจ้าด้วยความเข้าใจ ขอให้ทุกท่านมีความสุขในปี๒๕๕๒นี้ ละข้าพเจ้าขอความกรุณาอันเหลือล้นของท่านผู้อ่านช่วยส่งต่อฟอรัมเมลล์ฉบับนี้ เพื่อให้ความตั้งใจของพวกเราเป็นจริงด้วย... (หากมีอะไรเพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะส่งมาในฉบับหน้า)

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
YSCharisma

มีต่อ

 คนดังของเกาหลีระดับหวักะที

ลี แจจิ้น มือเบส แห่งวง F.T ISLAND วัย 17 ปี
 ระดับความเก่งแค่ สอบได้ 1 ของระดับชั้น

โจ คยูฮยอน จาก super junior
 ระดับความเก่ง ดิกรี เหรียญทองคณิตศาสตร์โอลิมปิก

สาวน้อยหน้าใส เยฮึน จากวง Wonder Girls
 สอบได้ที่หนึ่งในวิชาสายภาษาของระดับชั้นและ
 สอบได้ที่ 2 วิชาคณิตศาสตร์เท่านั้นเอง

น้องเล็กของเทพเจ้าแห่งโลกตะวันออกทั้ง 5 TVXQ (ดงบังชินกิ) ขางมิน
 ระดับความเก่งนะหรือ แค่สอบได้ที่ 1 ของระดับชั้น
 โดยที่ไม่ค่อยได้ไปเรียน เช่นเรียน 5 วันขางมินได้ไปเรียนแค่ 2 วัน
 เพราะงานเยอะและยังต้องเอาเวลาหลังแสดงคอนเสิร์ตมานั่งอ่านหนังสืออีกด้วย

คิม คิบอม จาก super junior
 ภาษาอังกฤษดีเลิศ
 เคยศึกษาที่สหรัฐอเมริกา ได้คะแนนสูงเสมอ

ลีดเดอร์ แห่ง SS501 ฮยอนจุง
 ดิกรี เหรียญทองคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์โอลิมปิก

ทาโบล แรฟเปออร์ วง Epik High
 ดูภายนอกเหมือนคนชิวๆ แต่เรียนเก่งมาก
 การศึกษา : Stanford University
 majoring in English Literature

คิม จองฮุน
 เรียน ทันตแพทย์ที่มหาลัย โซล

Credit : FW

บอกออกไปหาใครฟังไม่ บอกจากใจแต่จโนใครมองเห็น

อยากจะบอกอยากให้เราเป็น ไข่ที่เห็นอยู่ภายนอกที่ไหนกัน

พวกเรารักเราชอบของเกาหลี แต่หัวใจที่เรามีไข่ที่ไหน

พวกเรารักเราเคารพในชาติไทย แต่ทำไมใครๆกลับมาดูแคลน

อยากให้คนเข้าใจพวกเราบ้าง อยากร.เอาอย่างอยากจะเก่งผิดตรงไหน

ไม่ได้อยากย้ายสัญชาติตามเค้าไป ถึงยังงใจหัวใจเราคือไทยแลนด์

.....กลอนโดย คุณ ลูกสาวฮันซอล

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพีรภา สุวรรณโชติ เกิดเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2527 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ จากคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อปีการศึกษา 2549 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2550